

MILAN KNEŽEVIĆ

MAGLA

IX

GUSKAMA

Sadržaj

Predgovor.....	6
HHO laži o “civilnim žrtvama” nakon Oluje.....	7
HHO izviješće o Oluji 1996.....	8
Predviđanje Save Štrbca 2001.....	11
Jutarnji list širi velikosrpsku propagandu.....	13
Mladićevi transkripti.....	16
Nevjerojatna glupavost hrvatskih “katolika”.....	17
Katekizam RKC o homoseksualcima.....	18
‘Ko to kaže, ‘ko to laže.....	19
Mesićeva izjava o pridruživanju EU.....	20
Mesićeva izjava o rušenju Jugoslavije.....	23
Prijateljska šamarčina na Dan... hm, nečeg.....	25
Popis blagdana i praznika u RH tijekom godina.....	26
Miloševićeva “Politika”? Stojanovićev “Srbobran”? Ma kakvi: “Jutarnji list”.....	30
Žalbe neće uspjeti.....	33
Bridžunska winyeta.....	35
Rješenje.....	36
Borise pošalji salate.....	37
Univerzalna nadležnost.....	44
Riječi Svetozara Pribičevića 1934.....	45
Tko s vragom tikve sadi.....	47
Sukob HVO - ABiH nisu počeli Hrvati.....	55
HNS afere.....	57
Feral projekt d.o.o.....	57
U ime naroda Jugoslavije.....	59
Smrtni strah od Tuđmana.....	63
SDB propaganda o Vukovaru.....	65
Dani ponosa i slave.....	68
Zadati takav udarac da Srbi praktično nestanu.....	71
Dogovor Carl Bildt - Slobodan Milošević.....	73
Gotovina: pješništvo će ovladati Kninom, a ne topništvo.....	76
Bespuća povijesne bešćutnosti.....	92
Način rada u HHO.....	94
Propagandno uspoređivanje Hrvatske i Srbije.....	96
Lako je biti “Vidoviti Milan” kad su Srbi u pitanju.....	97
“Šuvar ustašo!”.....	97
Boris Buden 1996.....	98
Etnobiznis.....	101
Simo Rajić.....	102
Pročetnička propaganda: izjave Jergović, Pusić, Modrić.....	102
Pročetnička propaganda: orkestrirani mediji.....	103
Odgovor Borisu Budenu.....	103
Fekalno naslijeđe mržnje vlastitog naroda.....	108
Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je.....	112
Razlozi postojanja hrvatske emigracije.....	114
Za što se Tuđmana optužuje.....	116
Broj žrtava logora NDH.....	117
Preuveličavanje jasenovačkih žrtava.....	118
Demografski gubitci Jugoslavije u II. svjetskom ratu.....	118
Izjava Ernsta Blocha.....	119

Pojačavanje savezne birokracije nakon 1974.....	121
Gospodarsko i ino zaostajanje Hrvatske.....	122
Porazni podaci o hrvatskoj regresiji.....	123
Smanjenje prirasta stanovništva.....	123
Povećavanje broja emigranata.....	123
Nacionalni sastav JNA.....	124
Nacionalni sastav savezne uprave.....	124
Nacionalni sastav članstva Saveza komunista.....	124
<i>Deja vu</i> : zastupanje hrvatskih interesa - nacionalizam, separatizam, ustaštvo.....	125
Neuspjeh Banovine hrvatske.....	127
Posljedice djelovanja Rankovićeve UDB-e.....	127
"Pluralizam socijalističke misli".....	128
<i>Ónen i-Estel Edain. Ú-chebin estel anim</i>	131
Ankica Tuđman pozvala Račana da istraži imovinu obitelji Tuđman.....	133
Jugosrpska propaganda o računima.....	136
Bi li Hrvatske bilo da nije bilo Franje Tuđmana i HDZ-a?.....	138
Posthaaska predblagdanska lijenost.....	142
Izvješće o radu DORH-a za 2011. s podacima o ratnim zločinima.....	142
Broj žrtava Oluje: 44.....	143
Izjava Save Štrbca o bijegu Srba u Oluji 1995.....	143
Konačna presuda "detuđmanizaciji".....	147
Izjave Srđe Popovića.....	150
Higijena ideologije.....	152
Homo patologija: 'Svaka obitelj je sveta'.....	153
Starinski recept za dug i sretan brak.....	157
Kinsey namjesto Marxa.....	158
S kim surađuje Aleksandar Štulhofer.....	161
Theo Sandfort se deklarira kao pedofil.....	162
Tito je 1918. oženio djevojčicu staru 14 godina.....	164
Alfred Kinsey: pedofil i sudionik u zločinu.....	164
Reportaža s predavanja dr. Judith Reisman.....	165
Referendumofobija.....	166
Kako reče Albert Einstein.....	173
Svemirski beskonačan jugoslavensko-srpski nasrtaj na Hrvatsku... wikipediju.....	175
Statistike hrvatske Wikipedije 2013.....	177
Milanoviću, odlazi! Gubi se, štetočino!.....	179
Kim il Anović namjerava prevariti Europu.....	181
Posrbica kuhanu nogu nazvao palikućom :-)	186
Srbi šokisani: Tuđman je hteo da raketuje Beograd!.....	189
Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je (II).....	192
Posrbica do 20%.....	193
Broj žrtava u Jasenovcu.....	197
Detuđmanizacija dobila svoje.....	200
Feralov hitlerjugend na Tuđmanovom grobu.....	204
Glasujte slobodno i bez straha.....	205
Tužno, ali istina.....	215
HDZ osvojio gradove.....	215
ЕКСКЛУЗИВНЕ ВЕСТИ: МИЛАНОВИЋ ДОБИО АЗИЛ У СРБИЈИ.....	218
Preslov.....	219
Najveći "uspjeh" detuđmanizacije: ograničavanje slobode govora.....	221
HTV širila četničku propagandu o Tuđmanu.....	222
Prijevod: PRIJELOMNA VIJEST: MILANOVIĆ DOBIO AZIL U SRBIJI.....	223
Moratorij na zdrav razum.....	225

Značajke politike detuđmanizacije.....	225
Mesić i Šeks međusobno podijelili ordenje, a Tuđmanu i Hrvatskoj nasapunali dasku.....	227
Konačni cilj detuđmanizacije.....	229
Hrestomatija veleizdaje.....	234
Citat iz Cvetičaninove knjige.....	236
Paddyjeva salveta.....	240
Nije šija, nego vrat, nije Bešker, nego Feniks.....	241
Tzv. čestitka patrijarha Ireneja.....	245
Smrt Gorana Alavanje.....	246
Početak Domovinskog rata.....	247
Ugroženi Sr... crnac usred gomile Rakarovih krvožednih Ku Klux Klanovaca.....	248
Zašto Grabar-Kitarović nije pobijedila u prvom krugu.....	250
Razlog prvi: hrvatska desnica.....	250
Broj "desnih" predsjedničkih kandidata.....	250
Razlog drugi: propaganda.....	251
Razlog treći: fenomen Sinčić.....	251
Razlog četvrti.....	252
Plan za uništenje HDZ-a.....	253
Kriptočetnička mržnja.....	254
Pa dobro, bogamu, jel' u toj Partiji ost'o 'ko normalan? :-).....	255
Usporedba stanja u Hrvatskoj 1999. i 2015.....	256
Srpske Novosti, Jutarnji list, četnici, kante & kreteni.....	257
Sadržaj presude ICJ.....	258
Citati Dobrice Ćosića.....	259
U Domovinskom ratu ni jedan jedini Srbin nije protjeran iz Hrvatske.....	260
Pervan: Chetnic domesticus vulgaris.....	262
Kriptočetnicima je Tuđman kriv za sve.....	262
Ubij pede... ups, šatordžiju.....	263
Bujanec o Babiću.....	265
Zoki popio dvije Kolindine pljuske u jednom danu.....	266
Zokijeva ostavka.....	267
Barbika.....	270
Crtica o posrbicama, Turudiću i zakonima protiv budala.....	271
Marinko Čulić izgubio domovinu.....	272
Miljenko Jergović brani Miloševićevog epigona Handkea.....	274
Lažna optužba Vice Vukojevića za silovanje.....	274
Viktor Ivančić ne prihvaća haašku presudu.....	275
Tolušić o hrvatskim županijama.....	276
Razlog masovnog iseljavanja: ukidanje svega.....	276
Baukov razlog za regionalizaciju.....	277
Europske usporedne statistike.....	277
Prijelomna vijest: SDP kolektivno emigrira u Irsku!.....	280
Baukovo priznanje glede Obiteljskog zakona.....	280
Zokijeva poslovna prilika.....	283
Bespravno postupanje policije na Trgu Sv. Marka.....	284
Tko je koga davio.....	286
Detuđmanizacija otišla u 3pm.....	287
Ivančić "posudio" ideju.....	288
Bitka protiv leša.....	289
Feral projekt d.o.o. i "diga que soy Jugoslavo" Goldstein.....	289
Pupovac će istrijebiti Srbe iz Hrvatske.....	291
Jasenovac jedan od najvećih srpskih mitova.....	292
Britanska procjena broja žrtava u Jasenovcu: 20.000.....	293

Slobodane, pošalji salate... ili bar ćirilicu.....	294
XPBATCKA KYTĀ.....	295
Devetnaest milijuna razloga.....	296
Pupovac i SNV pravni sljednici "krajine".....	297
Otići na "Malo vitra" ili pobjeći u London, pitanje je sad.....	298
Gotovina odbio preuzeti odgovornost.....	298
Karta kretanja migranata.....	299
Ti-to, par-ti-ja, om-la-di-na, armi-ja! Uh, hm... Hrvat-ska! Hrvat-ska!.....	302
Hrvatske zastave na skupovima SDP-a.....	303
Orban je pobijedio.....	305
Mađarska imala razmjerno najviše zahtjeva za azil.....	305
Hrvatska raste nezaposlenost.....	308
Kukuriku farsa u Saboru.....	309
Otvorena najava Kukuriku državnog udara.....	311
Račanov tihi puč 2003.....	313
Milanović namjerava zadržati vlast bez pobjede na izborima.....	314
Ako HDZ i Most dopuste da im vladu kroje mediji, onda su bolji novi izbori.....	317
Presumpcija nevinosti za hrvatske branitelje ne vrijedi.....	319
Antifašistička antimozgovna tragikomedija.....	322
Kukuriku "kulturnjaci", NVO mafijaši i kriminalci.....	323
"Lovac na naciste" voli četnike.....	325
Mi ili oni: do istrage naše ili vaše.....	326
Priznanje Sime Dubajića.....	327
Kukuriku pioniri maleni.....	328
Porfirije.....	330
Milanović se potukao s nacrtanim ustašom i dobio batina.....	330
Kako su Boži ukrali Božić.....	331
Kukurikularna reforma.....	332
Milanović postavio Jokića.....	332
Koliko ljudi stane na Trg bana Jelačića.....	333
Poštenje Mosta nema cijenu.....	334
Cjenik PR usluga.....	334
Cjenik Mesića i mesicevaca.....	346
HDZ zanemaruje medije.....	337
Karamarko mora Mesiću zariti kolac u srce i odsjeći mu glavu.....	339
Je li moguća izborna prijevara?.....	343
Apis.....	343
SDP: SveDrPe.....	344
Plenković podnio ostavku!.....	345
Kao i hrvatsku državu, INU je prodala detuđmanizacija.....	347
Zakon o privatizaciji INA-e.....	348
Detuđmanizacija je eufemizam za veleizdaju.....	350
Haaška vladavina.....	351
Tuđman novi Pavelić, Oluja novi Jasenovac, Hrvatska nova NDH.....	351
Aneks G.....	353
Plenkoviću ne smetaju četnici.....	354
"Zašto sam napustio ljevicu".....	355
Lažni liberali.....	357
Rakarova dvostruka mjerila.....	358
Dodatak.....	361
"Tudjmanovi 200 obitelji" nemaju veze s Tudjmanom.....	362
Laka Vam hrvatska zemlja!.....	372

Predgovor

"**Magla u guskama**" je zbirka političkih i satiričkih tekstova nastalih u razdoblju od 2011. do 2017. godine, počinjući od prvostupanske haaške presude hrvatskim generalima. Naslov je očita igra riječima s poznatom, stotinu godina starom izjavom Stjepana Radića iz 1918: "Ne srljajte kao guske u maglu". Nažalost, nakon 18 beskrajnih godina bijedne post-tuđmanovske, mesičevske haaške Hrvatske, rekao bih da nije problem u magli, nego u guskama. Nisu guske u magli, nego je magla u njima.

Članci su objavljivani pod pseudonimom **MKn**, na blogovima Pollitika.com i [Lux Veritatis](http://Lux.Veritatis). Dostupni su i dalje, ali s obzirom na recentne sve gore i ozbiljnije slučajeve ekstremno ljevičarske cenzure Interneta i besplatnih mrežnih servisa (Farcebook, Twatter, Goolag...), osobito narušavanja slobode govora i pisanja stvarno (a ne lažno) liberalnih, te centrističkih i desnih autora, držim da je bolje skupiti ih sve ovako, na jedno mjesto, za pouku i opomenu budućim generacijama.

Pozor: očekuje vas većinom kršćanski katolički intoniran, ali apsolutno izravan i često posve bezkompromisan stil i rječnik. Nakon niza odbijenih ruku pomirnice i propuštenih prilika (vidjet ćete), ljigavi kryptočetnički licemjeri kojima je upućen ne zaslužuju ništa bolje, nego daleko gore. Za sve postoje granice, a okretanje drugog obraza ne može ići u beskonačnost. Njima nek' oprašta dragi Bog, ako nađe razloga, a ja ću svoju kaznu i pokoru podnijeti, kakva god bila.

U svakom članku donosim kratki uvod, nadnevak objave i poveznice na mjesta objave, osnovni tekst uz ilustraciju (ako je ima), a potom, eventualno, izbor najzanimljivijih komentara iz rasprava koje su uslijedile. Ostatak se može pročitati na mreži. Poveznice u tekstu na dan pisanja ovog proslova su funkcionirale, osim ako je rečeno drugačije. Naslovnica i ilustracije su izvorne digitalne montaže i obrade, ili su autori na njima naznačeni.

Osijek, 25. ožujka 2018.

Milan Knežević

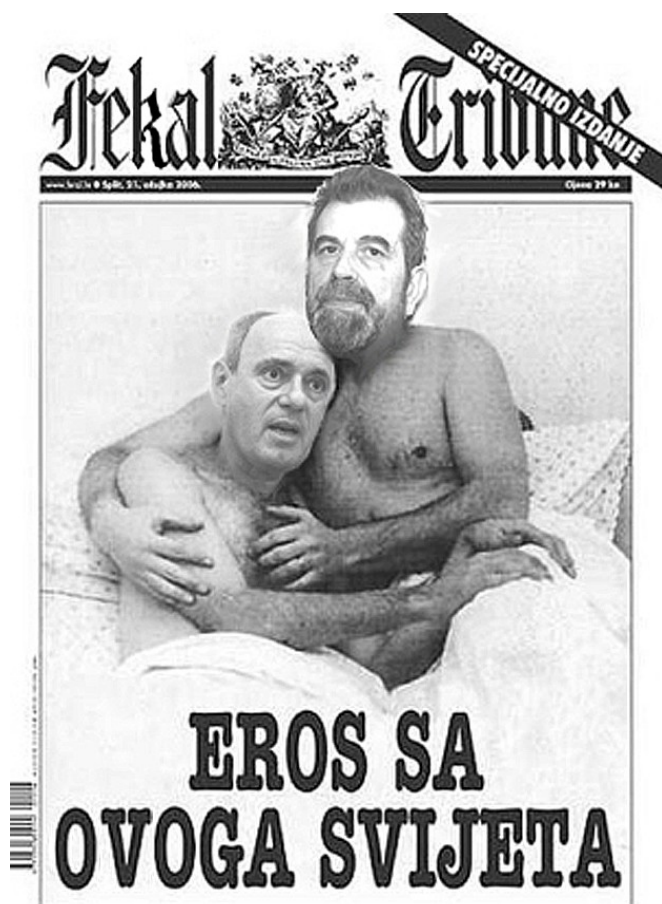
(1) Prvi tekst napisan je nedugo nakon sramotne prvostupajnske osuđujuće haaške presude hrvatskim generalima. Prividno njima, a zapravo Tuđmanu i svima nama “znanim i neznanim sudionicima zajedničkog zločinačkog poduhvata” - svim braniteljima i cijeloj hrvatskoj državi. **Nasuprot četničkoj propagandi, ovdje je hrvatskoj javnosti prvi puta otkriven stvarni broj žrtava Oluje.** U to vrijeme, nitko to nije htio ili se nije usudio objaviti, osim Branimira Bilića, jednom, sramežljivo, na HTV-u. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Stvarni broj civilnih žrtava Oluje](#)

Lux Veritatis - [HHO laži o “civilnim žrtvama” nakon Oluje](#)

HHO laži o “civilnim žrtvama” nakon Oluje

30. travnja 2011.

Savo & Žare

svega 86 (slovima: osamdeset šest) ljudskih žrtava. Od toga, haaški suci ne prihvaćaju valjanim dokaze za 42 (slovima: četrdeset dvije) žrtve, odnosno, prihvaćaju da ima dokaza za 44 (slovima: četrdeset četiri) žrtve ratnih zločina.

Moram ponoviti: svega **44** (slovima: četrdeset četiri).

Par zanimljivosti: od te prihvaćene 44 žrtve, dobar dio su nesporno (tužiteljstvo se složilo) bili vojnici “krajine”, ili su bili zatečeni u vojnim uniformama, ili u njihovim dijelovima, ili su na ovaj ili onaj način imali dodir s oružjem. Okej, ni vojnike se ne smije ubijati nasuprot ratnom pravu, ali... HHO besramno tvrdi da se radilo o “civilima”.

Od te prihvaćene 44 žrtve, za nekoliko slučajeva je već vođen sudski postupak u Hrvatskoj, nekoliko ljudi je

Okej, par ekskluzivnih informacija. Ovo nećete naći u “hrvatskim medijima”.

Podsjećam – domaći haaški navijači i filozofski propagandisti Žarko Puhovski, Ivan Zvonimir Čičak, Vesna Teršelić, Damir Kajin itd. uporno, čak i nakon presude, ponavljaju i ponavljaju svoje (Veritasove) upravo jasenovački prenapuhane brojke “žrtava ratnih zločina”, Srba “civila”, navodno ubijenih tijekom i nakon Oluje. Evo jednog primjera:

[HHO: “Svi ubijeni nakon Oluje su žrtve ratnog zločina, ali za to nitko nije osuđen” \(Novi list\)](#)

Citiram: “...podatci HHO-a, koji govore o 677 ubijenih... Na popisu žrtava ... nalaze se isključivo i samo civilne žrtve ubijene poslije službenog okončanja vojno-redarstvene akcije Oluje”, tvrde u HHO-u...”

Dakle 677 (slovima: šest stotina sedamdeset sedam) “civilnih žrtava”, tvrdi HHO. Ali, što piše u haaškoj presudi generalima?

Predlažem da sjednete.

Ukratko: presuda se ukupno bavi slučajevima

i osuđeno. Možda medijski najeksploatiraniji slučaj Varivode, uopće nije priznat kao potkrijepljen relevantnim dokazima. Naposljetku, u nekim slučajevima prihvaćenih žrtava, jedan od sudaca se nije složio.

Dakle – 44 (slovima: četrdeset četiri) dokazane žrtve ratnih zločina u vojnoj akciji u kojoj je samo na hrvatskoj strani sudjelovalo preko 100.000 vojnika (Granić neki dan reče čak 183.000, meni se to ipak čini pretjerano), vođenoj na više stotina kilometara bojišnice.

Zaključak? Pa, pada mi na pamet, recimo, posthumno predložiti dr. Franju Tuđmana za Nobelovu nagradu za mir.

Ali vi, naravno, ne morate ništa.

Samo usporedite HHO-ovih (zapravo, Veritasovih) besramno izmišljenih 677 “civilnih žrtava” s 86 priznatih slučajeva žrtava, za koje je haaško tužiteljstvo, nakon silnih godina potrage, pretrage, silovanja i razvlačenja predsjedničke Tuđmanove arhive i strahovite medijske preparacije koja nažalost u ovoj tupoj i glupoj Hrvatskoj još uvijek traje, uspjelo pribaviti kakve-takve dokaze.

Samo usporedite HHO-ovih (Veritasovih) besramno izmišljenih 677 “civilnih žrtava ratnih zločina” s 44 stvarne žrtve ratnih zločina za koje su haaški suci odlučili da zaista postoje validni dokazi.

Samo usporedite.

Dodatak, 08. srpnja 2011: [“Jutarnji Srbobran” otkrio toplu vodu](#)

Komentari (185)

Zoran Oštrić — Sri, 04/05/2011 - 22:17.

Ovo je jedan od propagandnih tekstova koji se copy/paste okolo

Vidio sam već i na forum.hr, a ne sumnjam da je poljepljen i na desetine drugih mjesta.

Naravno, nikakvog nesuglasja između izvještaja HHO iz 1996. (dopunjeno 1999.) i presude dvojici generala nema, jer presuda se ne bavi SVIM žrtvama "Oluje".

To je sasvim jednostavno za shvatiti, tako da oni koji ovime pokušavaju oboriti poznate i dobro potkrijepljene brojke besramno izmišljaju.

HHO izvješće o Oluji 1996.

MKn — Čet, 05/05/2011 - 00:07.

"Nema nikakvog nesuglasja"? Ma baš nikakvog, osim što HHO kaže 677, a presuda 44.

I gle sad odjednom, "presuda se ne bavi svim žrtvama Oluje"? Kakvo blistavo otkriće, a zašto ne? Zbog sira? Što je to spriječilo haaško tužiteljstvo da u optužnicu ubaci i dokaže svih 677? Pa vrlo jednostavno - evo što o tim "poznatim i dobro potkrijepljenim brojkama" kaže sama presuda:

"Exhibit P2402 is a report entitled "Military Operation Storm and its Aftermath", published by the Croatian Helsinki Committee and edited by Žarko Puhovski. (110) The report contains un-sourced statements and double entries. (111) Furthermore, during examination of Puhovski in court it became apparent that there were errors in the book. (112) For these reasons, the Trial Chamber decided not to rely on exhibit P2402 in relation to information described therein if uncorroborated by other evidence."

Kopirao sam ovo još jednom, jer se ti Oštriću jednostavno praviš da ne vidiš sve ono što ti ne odgovara. Što ćeš sada reći? Da je Orije ovo "besramno izmislio"?

Zoran Oštrić — Čet, 05/05/2011 - 00:55.

@MKn: O sebi samom pričaš. :)

Ti si taj koji očito nema blagog pojma o čemu zapravo priča, nego samo copy/paste pseudoargumente koje kreiraju krugovi krajnje desnice, te pojedinci koji su nervozni jer im osobno nad glavom visi mogućnost tužbe za ono što su u to doba radili. Neugodna vijest za tebe: to forumaško mlačenje prazne slame ovdje na politika.com ne prolazi.

MKn — Čet, 05/05/2011 - 11:22.

Oho, znači tako. Konkretni podaci i utvrđenja iz haaške presude su za tebe, Oštriću, "pseudoargumenti krugova krajnje desnice"? Orie ustaša, a? Tragikomično.

Odgovorit ću onda ja, namjesto tebe: da, točno, haaška presuda se ne bavi svim slučajevima koje navodi HHO. A zašto? Pa vrlo jednostavno - *zato što ih tužiteljstvo nije imalo čime dokazati*. Zato što je izviješće HHO o Oluji nevjerodostojno, nepouzdan, prepuno izmišljotina, napuhivanja i pretjerivanja.

Od onih silnih Veritasovih tisuća, preostalo je HHO-ovih 677, od kojih je u optužnicu ušlo preko 300, da bi na kraju, nakon silnih odustajanja, ostalo svega 86 za koje su postojali kakvi-takvi dokazi. Od toga, sud je utvrdio - 44.

Dakle, HHO je broj civilnih žrtava ratnih zločina u Oluji i nakon nje *preuveličao 15 puta*. Gore nego Jasenovac. A ti se Oštriću i dalje pravi da te brojke ne postoje i fantaziraj o "psudoargumentima krajnje desnice" do mile volje.

Molotov — Čet, 05/05/2011 - 11:02.

Cijenjeni kolega @Mkn

Moram Vam skrenuti pozornost, da sam Vas ocjenio pozitivno, samo poradi kolegijalnosti, jer ovi crveno-zelено-ljubičasti (isprika onima duginih boja) vukovi bi Vam inače ubili dnevnik. Mislim da Vam koncepcija i nije baš najsretnija, jer u presudi se zapravo ne radi o dokazivanju ubojstva, već dokazivanja tri bitnije stvari (i opasnije).

a) Dokazivanje postojanja "zločinačkog pothvata", čime se radi presedan, čak i u praksi anglo-saksonskog prava, jer se sudi politici i zapravo se otvara Pandorina kutija u međunarodnim pravnim odnosima.

b) Pojam "etničkog čišćenja", povezuje se s pojmom "prekomjernog granatiranja", što ponovo otvara neka druga pitanja (više moralnog, nego pravnog karaktera), uporabe vojnih resursa pri rješavanju spornih situacija u svijetu. (Što se smatra prekomjernim granatiranjem, kada je ono dozvoljeno, a kada ne, tko je vrhovni arbitar koji dozvoljava ili ne dozvoljava uporabu topništva, da li se broj ispaljenih projektila računa po tablicama gađanja ciljeva američkog, ruskog ili nekog trećeg porijekla.) Ženevska konvencija se prema tome mora mijenjati, jer tamo stoji da legitiman vojni cilj može biti i svaki onaj cilj iz kojeg se na Vas otvori paljba. Ako je to škola ili crkva, što je tada s "kolateralnim" žrtvama i td.

c) Uvodi se tzv. "zapovjedna odgovornost" do najviših nivoa zapovjednog lanca. To u konačnici otvara mogućnost, da recimo zapovjednik NATO snaga, koje napadaju legitimne ciljeve u recimo Libiji, bude izveden na sud zbog obične greške nekog pilota, koji je zabunom prilikom raketiranja legitimnog cilja pogodio privatnu kuću u kojoj je stradala obitelj s četiri člana. Shvaćate, cijenjeni kolega, na kojim se zapravo apsurdima zasniva haaška optužnica?

Što se pak tiče statistike, da li je ubijeno (ili stradalo) 44 ili 677, mislim da će te se složiti, da je morbidno žrtve tretirati na taj način. Osobno sam za to da se rasvijetli svako ubojstvo (ako ga je bilo), a da se ubojica (ako postoji) privede pravdi. Protiv sam politike u kojoj se cijeli narodi "od oka" proglašavaju krivcima, jer je to ev. politički oportuno u datom političkom kontekstu, bez obzira, radilo se o hrvatskom, srpskom narodu ili pigmejcima u Africi. Pozdrav, Molotov

MKn — Čet, 05/05/2011 - 12:31.

Lijepa hvala na dobronamjernosti...

...ali moram reći da mi ovdašnje "ocjene" ne znače baš ništa. Osnovna intencija početnog posta bila je raskrinkati sramotnu medijsku propagandu i prekinuti pravu staljinističku blokadu informacija koje se *stvarno* nalaze u presudi.

Pa pobogu, presuda je *donesena prije tri tjedna*, u njoj crno na bijelo stoji ono što stoji - ovdje najvažnije, da je *izviješće HHO o Oluji teški lažnjak* - ali bukvalno svi domaći mediji poput papiga i dalje ponavljaju i promiču iste sramotne HHO/Veritas izmišljotine o "677 civilnih žrtava ratnih zločina" i "22000 spaljenih srpskih kuća" :-(

I onda se netko čudi što su nam ocjene o slobodi medija katastrofalne..? Ako mene pitate, gore je nego za Tuđmana. U njegovo vrijeme postojali su mediji bliski vlasti i mediji bliski oporbi - do informacija se *moglo* doći. A nakon njega? A danas? Nevjerojatno. Jezivo.

No, ostavimo to. Naveli ste nekoliko zanimljivih stvari.

Unatoč svim žalosnim pravnim posljedicama - vidim da se u teoriji čak već govori i o "rekonceptualizaciji" međunarodnog kaznenog prava - mišljenja sam da nema smisla osporavati sam institut "zločinačkog poduhvata", jer je u praksi haaškog suda već ukorijenjen i nerealno je očekivati da će se od njega odustati.

Čini mi se daleko izglednijim i boljim osporavati samu *ocjenu dokaza*, *činjenična utvrđenja* i *zaključke* suda, jer za to ima mnoštvo validnih argumenata. Primjerice, ovdje sam dao dio koji se odnosi na utvrđeni broj žrtava ratnih zločina.

Na isti način, apsolutno je sporna i ocjena o "prekomjernom granatiranju", unatoč i nasuprot **nedostatku žrtava** i **nedostatku razaranja**, ali o tome ću detaljnije u nekom budućem posebnom postu (dnevniku). Jednako i o "zapovjednoj odgovornosti".

Nipošto se ne slažem da je u konkretnom slučaju morbidno žrtve tretirati na način kako ja to ovdje činim. Zašto? Pa jasno - onome tko broj žrtava ovako strahovito preuveličava i prenapuhuje, poput HHO, žrtve apsolutno **nisu** bitne, nego cilja isključivo na propagandni politički učinak. A protiv toga se ne možete boriti, negoli egzaktno.

3103 — Čet, 05/05/2011 - 00:42.

<http://www.pescanik.net/content/view/6724/1070/>

3. Koji su bili dokazi za postojanje takvog poduhvata tokom Oluje?

U paragrafu 2314 presude, Tribunal je na sledeći način definisao zajednički zločinački poduhvat tokom Oluje:

Pretnosno veće nalazi da su pripadnici hrvatskog političkog i vojnog vođstva delili zajednički cilj trajnog iseljenja srpskog civilnog stanovništva iz Krajine korišćenjem sile ili pretnje silom, što je bilo jednako i uključivalo je progon (deportaciju, prisilno premeštanje, protivpravne napade protiv civila i civilnih objekata, i diskriminatorne i restriktivne mere). Svrha zajedničkog zločinačkog poduhvata nalagala je da broj Srba preostalih u Krajini bude sveden na minimum ali ne nužno i da srpsko civilno stanovništvo bude u potpunosti izmešteno. (prevod moj)

Ukratko, zajednički zločinački poduhvat činilo je etničko čišćenje Srba iz Krajine. Ponovo, Tribunal nije smatrao zločinačkom odluku hrvatskog vrha da silom uguši pobunu u Krajini i povрати kontrolu nad hrvatskom teritorijom, već njegovu odluku da iz Krajine protera srpsko stanovništvo. Po nalazu Veća, ključni učesnici ovog zločinačkog poduhvata bili su Franjo Tuđman i njegovi bliski saradnici, poput Gojka Šuška (paragraf 2315 i dalje).

Pri dokazivanju postojanja ovog zajedničkog zločinačkog poduhvata, Veće je uzelo u obzir sledeće činjenice:

- Veliki broj pojedinih zločina, poput ubistava, nečovečnog postupanja ili pljačkanja imovine, te masovni egzodus srpske civilne populacije;
- Brionske transkripte, kao i transkripte sa više drugih sastanaka hrvatskog rukovodstva;
- Svedočenje Pitera Galbrajta, bivšeg ambasadora SAD u Hrvatskoj;
- Javne izjave Franje Tuđmana;
- Diskriminatorne mere koje su hrvatske vlasti preduzele za onemogućavanje ili otežavanje povratka prognanih Srba, posebno zakonodavne mere u pogledu napuštene imovine;
- Mere koje su hrvatske vlasti preduzele ili razmatrale radi podsticanja naseljavanja etničkih Hrvata na teritoriji Krajine;
- Propuštanje hrvatskih vlasti da efikasno istraže i krivično gone pojedinačne zločine učinjene sa hrvatske strane tokom i posle Oluje.

(Vidi odeljak 6. presude, a posebno paragraf 2303 i dalje.)

Netačno je dakle reći, kao što je to izjavio prof. Puhovski, "da je transkript brijunskog sastanka jedini dokaz na kojem se temelji teza o udruženom zločinačkom pothvatu, [te]... da je Čermak oslobođen samo zato što nije bio na tom sastanku." O Čermaku više dole. Kakva bi presuda bila bez brionskih transkripata teško je reći, ali oni sigurno nisu bili jedini relevantni dokazi.

MKn — Čet, 05/05/2011 - 11:01.

Ovaj popis je žalostan pokazatelj koliki niz strahovitih pogrješaka je učinio haaški sud kod ocjene dokaza, utvrđivanja činjenica i donošenja zaključaka. Redom:

Kako sam u naslovnom postu pokazao, uopće nije bilo "velikog broja pojedinih zločina". Upravo nasuprot.

"Masovni egzodus" nije prouzrokovan djelovanjem HV. Civili su otišli prije dolaska vojske, organizirano evakuirani. O tome su identično svjedočili **bukvalno svi**, cijeli niz **srpskih** svjedoka, pa čak i u drugim haaškim postupcima (Babić, Martić, Milošević). O tome je svjedočio i Galbraith.

"Brijunski transkript" smo pročitali svi, bar deset puta, i vidjeli da u njemu nema - ništa. Čak je i predsjednik države Josipović javno rekao da treba "nategnuti interpretacije da bi se shvatio kao poziv na zločin".

Isto tako, ničeg nema ni u kasnijim "javnim izjavama" Franje Tuđmana. One su možda nekom trijumfalističke i neukusne (osobito onima koji su izgubili rat), ali u tadašnjem trenutku, nakon 5 godina rata, razaranja i kvislinške okupacije 1/3 teritorija, posve razumljive.

"Onemogućavanja povratka" nije bilo. Da je povratak bio otežan, tu nema spora, ali **nije** bio **onemogućen**, niti je to ičim dokazano. Ne postoji zdrava osoba na ovome svijetu, koja će ustvrditi da je Hrvatska bila dužna omogućiti **masovni** povratak Srba ("*ali samo u krajinu*"), kakav su tražili - pa čak i danas traže - njihovi politički predstavnici.

Na kraju, nema ni govora da je postojalo "propuštanje hrvatskih vlasti da efikasno istraže i krivično gone pojedinačne zločine". U međuvremenu se pojavio cijeli niz podataka koji o tome govore (>6k prijava, >4k postupaka, >2k osuda). I ovdje je jedini "problem" zapravo više političke nego suštinske prirode - ubojstva su kvalificirana ubojstvima, a ne ratnim zločinima. Big deal, u zatvor se ide jednako, a u samoj presudi, kada se govori o te 44 žrtve, navode se i podaci koji su slučajevi bili pred sudom, tko je sve osuđen, itd.

Zaključke izvucite sami.

MKn — Čet, 05/05/2011 - 13:04.

Još par činjenica. HHO i Veritas osnovani su iste godine, nakon akcije Maslenica. HHO i Veritas otvoreno su surađivali sve do 2001. kad je Savo Štrbac dao onaj interview u kojem je otvoreno i doslovno naveo što namjerava, te predvidio bukvalno sve ovo što je kulminiralo haaškom presudom. Evo dijelova:

Predviđanje Save Štrbca 2001.

—početak

"Posto mrtvom coveku ne moze da se sudi, ali ne moze ni da se zanemari znacaj koji je Franjo Tudjman imao u ratu na podrucju Krajine i Hrvatske, tuzilastvo u Hagu rezervisalo je za njega jedan neobicajen pravni termin - neoptuzeni saucesnik - kaze za NT Savo Štrbac, predsednik Veritasa, i nastavlja:

- To znaci da ce se u tekstovima i optuznica i presuda, uz imena ostalih Hrvata, spominjati i njegovo ime na vrlo konkretan nacin: "po naredjenju predsednika Tudjmana", "uz saglasnost predsednika Tudjmana", "uz znanje predsednika Tudjmana" Sve presude izrecene Hrvatima u Hagu bice ujedno i presude samom Tudjmanu. To je izuzetno znacajno za nasu istoriju, ali, sto je mozda vaznije, i za nasu blisku buducnost.

Da li je Vas optimizam zasnovan na necemu konkretnijem od obećanja Haskog tuzilastva?

- Sve cu objasniti na primeru optuznice protiv penzionisanog generala HV Ante Gotovine, koju je Karla del Ponte ozvanicila 21. maja ove godine. U tacki 13 optuznice navodi se: "Izmedju 17. jula 1995. i 15. novembra 1995. Ante Gotovina je delujuci sam i/ili u dogovoru sa drugima, ukljucujuci i predsednika Franju Tudjmana, planirao, podsticao, nalagao, pocinjao ili na drugi nacin pomagao i podrzavao planiranje, pripremu ili izvršenje krivicnih dela koja se terete u nastavku, za vreme i nakon ofanzive Oluja." Tudjmanovo ime se, na ovaj nacin, spominje i u nizu drugih tacaka. Ova optuznica koncipirana je tako da Gotovina predstavlja dno, a Tudjman vrh piramide autoriteta, te samim tim i odgovornosti za zlocine...

Na sta ste konkretno mislili rekavsi da je optuzivanje Tudjmana, kao i samo podizanje optuznice protiv Gotovine, od ogromnog znacaja za nasu blisku buducnost?

- Optuznica protiv Ante Gotovine redefinise istoriju ili, kako Racan voli da kaze, "kriminalizira Domovinski rat". U tacki 36 optuznice konstatovano je da je Hrvatska proglasila nezavisnost 25. juna 1991, kada su sukobi na teritoriji te, tada jos uvek federalne jedinice SFRJ, vec uveliko trajali. To potvrđuje cinjenicu da je u Hrvatskoj vodjen gradjanski rat, odnosno da nije izvršena nikakva spoljna agresija na Hrvatsku.

Kada je dokazano da SR Jugoslavija nije agresor, ona nije odgovorna ni za nastalu stetnu, a tuzba koju je protiv nje Hrvatska podnela Medjunarodnom sudu pravde u Hagu nije osnovana.

Zatim, u tacki 37 priznata je drzava RSK (vise ne kao takozvana), koja je imala svoju vojsku. A u tacki 39 potvrđeno je da je u pet napada na RSK, teritoriju zasticenu od Ujedinjenih nacija, Hrvatska, clanica UN, izvršila pet agresija na UN. To otvara ogromne mogucnosti! Jer, ako se u Hagu dokaze krivica komandanata najznacajnijih hrvatskih vojnih operacija (istovremeno usmerenih protiv RSK i UN, na cemu mi radimo) onda ce ti komandanti zvanicno sloviti za ratne zlocince, a akcije koje su vodili bice zvanicno zlocinacke akcije.

Konacno, rat koji cine zlocinacke akcije nije "domovinski" i odbrambeni, vec zlocinacki i agresorski. Samim tim, drzava koja je nastala na zlocinu ne moze da nastavi da postoji, vec se njeno ustrojstvo mora redefinisati. To je prilika za nas Srbe da se legitimnim i legalnim sredstvima izborimo za pravo obnove drzavnosti Republike Srpske Krajine."

-----kraj

Nakon što je ovo izašlo, uspaničeni HHO je objavio priopćenje da, parafraziram, "Veritasove informacije nisu baš uvijek pouzdane". Tragikomedija.

Naravno, u bilo kojoj drugoj državi, članovi HHO proveli bi se poput članova izraelskih NVO, kad su nedavno Izraelci otkrili da ih financiraju i protežiraju britanski politički mafijaši, pa čak i Arapi.

Kod nas? Na televiziji svaki dan.

MKn — Pet, 06/05/2011 - 08:29.

Crtica o namjeri

Još par riječi za one koji razumiju. Neizravna namjera? Dakle, haaški sud smatra da su Tuđman i generali na Brijunskom sastanku bili svjesni da mogu počiniti djelo - zadržimo se ovdje na "protjerivanju stanovništva", da bi Srbi mogli otići - pa su na to pristali. Vjerujem da su tu već na prvi pogled očita bar dva problema.

Prvi: protjerivanje = odlazak? Otkad? :-)

*Drugi: je li bilo moguće predvidjeti da će Srbi otići, u slučaju da Hrvatska pokuša silom vratiti "krajinu"? Jest. Mislim da je o tome svjedočio i Galbraith. Notorna je stvar da *Srbi nisu htjeli živjeti u neovisnoj hrvatskoj državi*. To je jedan od *osnovnih razloga* zašto su uopće stvorili "krajinu", to je jedan od osnovnih razloga *zašto su počeli rat*. O tome uopće nema spora.*

*I sad, ako se krene od tih - nespornih - premisa, slijedi pitanje: *kako je uopće bilo moguće provesti Oluju, a da Srbi ne odu*? Odgovor: na dva načina.*

*Prvi način: da im se *ne ostave pravci za izvlačenje*, nego da se "krajina" okruži poput Vukovara i oslobađa/osvaja ulicu po ulicu, kuću po kuću. Bože dragi, vjerujem da je isto tako nesporno i lako predvidivo bilo da bi to dovelo do strahovitih ljudskih žrtava i razaranja. Vjerujem da je svakom imalo normalnom na ovome svijetu jasno, da tako nešto nije dolazilo u obzir, ni slučajno.*

Drugi način: nikako.

*E, sad razmišljajte. Osobito o tome, kakvo je stajalište haaški sud *zapravo*, *stvarno* zauzeo, razmatrajući namjeru hrvatskog državnog i vojnog vrha da se krene u Oluju.*

(2) Neka politička stajališta "novinara" Inoslava Beškera ne samo da su doslovno identična onima Vojke Šešelja, nego su čak i gora. Beškerov izvorni tekst koji je bio povod za ovu reakciju uklonjen je s mrežnih stranica Jutarnjeg lista, ali sačuvani su nekadašnja URL adresa (dolje u tekstu) i snimak zaslona. Mrežna poveznica:

Lux Veritatis - Jutarnji list širi velikosrpsku propagandu

(Članak je objavljen i na Pollitika.com, ali su ga Beškerovi istomišljenici brzo obrisali.)

Jutarnji list širi velikosrpsku propagandu

10. svibnja 2011.

Ako ste možda pomislili da zbog osuđujuće presude hrvatskim generalima u Haagu likuju, sline, dašću i naslađuju se samo štrbci, jeremiči, tadići i slični, prevarili ste se. Na krilima haaškog sladostrašća poletjeli su i domaći hrvatski petokolonaši – što dalje, to glasnije i otvorenije.

Najnoviji primjer je tekst Inoslava Beškera u Jutarnjem listu: [“JE LI BILO ETNIČKOG ČIŠĆENJA U HRVATSKOJ? Srbi su 1931. činili 18,5% stanovništva Hrvatske, 1948. bilo ih je 14,4 %, prije 20 godina 12,2%, a danas 4,5% ... Etničko ‘čišćenje’ je višekratna praksa u Hrvatskoj”](#)

Okej, sad čitajte. Da, dobro ste pročitali.

Ne, nažalost, ne sanjate – ne radi se o nekom zaostalom ratnohuškačkom velikosrpskom tekstu iz Miloševićeve “Politike”, “Večernjih novosti”, “Borbe” itd. iz predratnih i ratnih godina (recimo negdje od 1988. nadalje), nego o Jutarnjem listu, domaćim hrvatskim novinama.

Bez okolišanja: Inoslav Bešker izravno kaže da je “etničko čišćenje” Srba već desetljećima, zapravo oduvijek – uobičajena hrvatska “praksa”. Za Inoslava Beškera, Hrvati su narod notornih, vječnih “etničkih čistača Srba”, dakle upravo onakav kakvim nam ga oduvijek opisuju četnici: “*genocidan narod*”.

Vraćajući se čak do 1931. godine i povlačeći odavno poznate divlje paralele i usporedbe između ustaške NDH 1941. do 1945. i moderne Hrvatske 1991. do 1995, u nepogrješivo memorandumskom, velikosrpskom, filočetničkom stilu i tonu, **Inoslav Bešker izravno ponavlja i promiče Miloševićevu ratnu propagandu.**

Da, gospodo, upravo tako – na ovakvim stvarima je Milošević započeo rat.

Od “vekovnog stradanja ugroženih Srba u Hrvatskoj”, preko “događanja naroda”, “mitinga istine” i “Šuvara ustaše”, pa do: “Ovo je Srbija!”, i to “gde god je srpski grob” – a Franjo Tuđman, Janko Bobetko i ostali bivši partizani i sudionici NOB-a, potezom pera pretvoreni su u duhovne i praktične sljedbenike Ante Pavelića. Svi se odlično sjećamo, zar ne?

Eto nam toga opet. Dobili smo novi “Jutarnji Srbobran” usred Zagreba.

Zar nije pred koji tjedan Tadić zavapio nad “sigurnošću Srba u Hrvatskoj nakon presude”? Slijedi “logičan” zaključak da je Mile Pupovac “ugrožen” zbog toga što mu se Kosorica usudila odgovoriti, i novi rat može započeti. Srbi su se vratili, zar ne? Sad ih samo treba opet nahuškati. Kako je to lijepo rekao Nikola Stojanović još 1902. godine: “*Do istrage naše, ili vaše.*”

Ali hej, ipak ni to nije sve. Kad je bal, nek' je maskenbal: Inoslav Vojka Bešker ujedno otvoreno zastupa i promiče teze recentne srpske tužbe protiv Hrvatske za genocid. Zabave radi, usporedite što kaže njegov istomišljenik, haaški namještenik Savo:

“...I vi ste član Tima koji je sačinio kontratužbu Srbije. Koliko će ova presuda pomoći u tom procesu?”

ŠTRBAC: Ovo je jak vetar u leđa našoj protivtužbi, čemu smo se i nadali. Posle ovoga, moglo bi se dogoditi da sada Hrvati traže nagodbu jer su svesni da je ova presuda promenila njihovu noviju istoriju.

Pred Sudom pravde u Hagu Srbija je optužena i optužuje za genocid. Kakve veze ima etničko čišćenje?

ŠTRBAC: Od etničkog čišćenja, koje je utvrđeno nepravosnažnom presudom Haškog tribunala, do genocida mala je razlika. Verujem da ćemo uspeti da dokažemo da se nad Srbima dogodio genocid jer će ovom presudom biti povezani i događaji koji su se dešavali pre Oluje, zločini počinjeni nad Srbima u Gospiću, Sisku, Pakračkoj poljani, Karlovcu, Osijeku, Paulinom Dvoru, Medačkom džepu, na Maslenici i tokom operacije Bljesak, kao i u toku Drugog svetskog rata, iz čega se jasno može utvrditi genocidna namera...”

(Štrbac: Robija čeka i Tuđmanovog sina, Nezavisne novine)

Prava **jutarnja** uživancija, zar ne?

Komentari

Inoslav Bešker 15. May 2011. at 18:39

Ne osporavam Vam pravo pisati o meni što hoćete i kako hoćete, osporavati moje zaključke bilo argumentima bilo ironijom, ali moram reagirati kada se osporavaju materijalne činjenice koje sam iznio. Naime, činjenice su svete, zaključci su slobodni. Evo činjenica, oprostite što neke opetujem.

1) U svome članku sam rekao da se brojke odnose na sadašnji teritorij Republike Hrvatske, dakle samo na općine koje su kasnije uključene u DFH, NRH, SRH, odnosno RH, bez obzira na to jesu li svojedobno bile u Zetskoj, Primorskoj, Savskoj ili Dunavskoj banovini. Točno je da su bilježene po vjeroispovijedi, što znači da su “rkt” mogli biti i Slovenci i Talijani i Mađari, ali to odstupanje je prilično lako odrediti usporedbom s posljednjim austrougarskim popisom 1910. i prvim jugoslavenskim 1948. Zbog toga su neke brojke zaokružene.

2) U svome članku sam naveo nekoliko statističkih podataka. Evo ih ukratko.

- 1. Broj Židova u Hrvatskoj smanjen je između 1931. i 1953. za oko 19.600 osoba, tj. za 98 posto. Golema većina je ubijena.*
- 2. Broj Roma u Hrvatskoj smanjen je između 1931. i 1948. za oko 13.600 osoba, tj. za 97 posto. Gotovo svi su ubijeni.*
- 3. Broj Nijemaca u Hrvatskoj smanjen je između 1931. i 1948. za 88.846 osoba, tj. za 90 posto. Većina je protjerana.*
- 4. Broj Talijana u Hrvatskoj smanjen je između 1945. i 1953. za oko 165.000 osoba, tj. za oko 85 posto (o tome sam pisao u drugim prilikama). Većina je izbjegla.*
- 5. Broj Srba u Hrvatskoj je između 1991. i 2001. smanjen za 380.032 osobe, odnosno 65,3 posto prijeratnog zbroja. Većina je izbjegla.*

Vama je slobodno reći da to samo izgleda, pliva i kvače kao etničko “čišćenje” a da je posrijedi nešto sasvim drugo. Ostavljam čitateljima da zaključuju po brojkama.

3) Nisam navodio etnička “čišćenja” koja se nisu očitovala kroz popise stanovništva, npr. barem 250.000 Hrvata s okupiranih područja tzv. Krajine 1991-1995.

4) Broj Hrvata na današnjem području Republike Hrvatske nije između 1931. i 1948. smanjen za 295.000, nego je, unatoč broju od 295.000 žrtava povećan u apsolutnoj brojci za 494.399 stanovnika, a u relativnom postotku za 6,4 posto. Naime, po popisu 1931. na

području današnje Republike Hrvatske (bez Istre, Rijeke, Zadra, Cresa, Lošinja, Lastova) živi 3.430.270 stanovnika, od kojih Hrvata oko 2.481.000, dakle 72,3 posto; po popisu 1948. na području današnje Republike Hrvatske (bez Bujštine) od ukupno 3.779.858 stanovnika živi 2.975.399 Hrvata, dakle 78,7 posto. Dakle, nema demografskog manjka Hrvata, nego je zabilježen demografski neto prirast Hrvata u apsolutnom i relativnom omjeru. Samo manji dio tog prirasta je rezultat priključenja Istre i Rijeke, a još manje Zadra koji je do 1935. bio potpuno etnički "očišćen" od Hrvata (po talijanskom popisu 1935. Talijana je ondje 100 posto).

Demografski podaci pokazuju da udio etničkih Hrvata u stanovništvu na današnjem teritoriju Republike Hrvatske konstantno raste, od popisa do popisa. Koliko je to rezultat asimilacije, koliko etničkog „čišćenja“ drugih narodnosti, koliko mehaničkog prirasta (mahom iz Bosne i Hercegovine, a 1991-1995 i iz Srbije), koliko inih elemenata – druga je stvar. Time se nisam bavio u svom tekstu. Ali i relativno i apsolutno smanjenje udjela etničkih Židova, Roma, Nijemaca, Talijana, pa Srba, uz istodobno povećanje udjela etničkih Hrvata, čini mi se neospornom činjenicom. Moj je zaključak da je u svakome od navedenih smanjenja djelovalo nasilje odnosno zastrašivanje, pa sam to uvrstio u etničko „čišćenje“, a u slučaju Židova i Roma nesumnjivo u genocid.

5) U pogledu etničkog „čišćenja“ upućujem Vas, još jednom, na Rezoluciju br. 780 Sigurnosnog vijeća Ujedinjenih naroda, usvojenu jednoglasno 6. listopada 1992. Po njoj je etničko „čišćenje“ „namjerna politika neke etničke ili vjerske skupine kojom kani civilno stanovništvo ine etničke ili vjerske skupine odstraniti s nekoga geografskog područja nasiljem ili zastrašivanjem“. Tom Rezolucijom se etničko „čišćenje“ definira kao zločin protiv čovječnosti i time nezastariv, te se istodobno pravno distingvira od zločina genocida.

6) Napokon, niti sam napisao niti smatram da su genocidan narod bilo Hrvati, bilo pripadnici drugih naroda, čak ni kad je njihova država provodila genocid. Nikada to nisam ni pomislio ni napisao o Austrijancima, a Austrijanac je bio Hitler. Korigirao sam svoje mišljenje o NDH – dugo sam smatrao da to nije bila država hrvatskog naroda nego okupatorska tvorevina, ali danas više ne mislim tako.

7) Činjenice su činjenice, brojke su brojke. To se ne mijenja nikakvim etiketama i nikakvim uvredama. Vaše je hoćete li se od neke povijesne prakse distancirati ili nećete. Inoslav Bešker

MKn 16. May 2011. at 07:40

“ЕКСКЛУЗИВНЕ ВЕСТИ: ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ АНГАЖОВАО АДВОКАТА

ХАГ, РИМ – након дугогодишњег нећкања да ангажује адекватну одбрану, вожд Српске радикалне странке и оптуженик за ратне злочине пред хашким судом Војислав Шешељ данас нам је потврдио да је променио мишљење. Уследило је још једно право изненађење: одлучио се за релативно познатог хрватског новинара Инослава Бешкера.

“Тај је човек у једном једином тексту, недавно објављеном у Јутарњем листу, успео да сублимише и докаже све оно о чему и ја, и покојни Слободан Милошевић, и други, говоримо и заступамо већ преко две и по деценије, па и дуже”, каже нам Шешељ. “Лепо је видети да и међу тзв. Хрватима, вештачкој геноцидној нацији коју је створио Ватикан, има поштене интелигенције.”

Инослав Бешкер није био доступан за опширнији коментар. “Чинице су чинице, бројке су бројке”, рекао нам је кратко преко телефона, “а на сваком је да се одлучи хоће ли да се дистанцира од неке историјске праксе, или неће.” Бешкер није хтео ништа да одговори ни на питање колики хонорар ће да добије...”

(3) Veleizdajnik i haaški pokajnik Stjepan Mesić, koji je britansko-srpskim medijskim pranjem mozga i političkim inženjeringom dva puta postao predsjednik hrvatske države, u Haag je na svoju ruku, suprotno ustavnom zakonu i bez znanja Vlade, poslao stotine i tisuće tajnih državnih dokumenata, famoznih "Tuđmanovih transkripata". Istovremeno ih je davao i svojim "novinarima" iz Nacionala i Feral Tribunea, koji su od njih godinama konstruirali notornu kriptičetničku jugoslavensku propagandu... i opet u njima nema ni jedne jedine riječi o zločinima. **Niti jedne jedine.** Zanima vas kako izgledaju transkripti pravog ratnog zločinca? Mrežna poveznica: [Lux Veritatis – Mladićevi transkripti](#)

Mladićevi transkripti

26. svibnja 2011.

Poslije svega 16 godina skrivanja i šticećenja, naša nekadašnja istočna braća Srbi konačno su odlučili da im kijevski, škabrnski, sarajevski i srebrenički krvnik đeneral Ratko Mladić više šteti negoli koristi. Uhitili ga i sad se time hvale na sva usta.

Misle, ono, star je i ishlapio, zdravlje mu je totalno u klcincu, uz malo sreće brzo će odapeti, a ako ne, a jebiga, u nekom najgorem slučaju, mogu mu malo pripomoći u Haagu, k'o što su bivšeg vožda Slobu humano nagovorili da zaboravi popit' lijekove.

Ali nešto je drugo još zanimljivije: ["Mladićevi transkripti"](#). Odlomci Mladićevih razgovora s podređnim oficirima iz vremena opsade, klanja i razaranja Sarajeva. Pa onda, malo podsjećanje na Mladićeva divljanja po Hrvatskoj: [Kijevo](#), [Škabrnja](#), [Šibenik](#), [Zadar...](#)

Prava "milina" za čitati i gledati. Kladim se da u svemu tome jednako uživaju i razni štrbci, pusići,

teršelići i haaški tužitelji i suci, što su se u zadnjih 10 godina živi potrgali od muke da od one dvije i pol Tuđmanove bezazlene rečenice s Brijuna izmisle i načine "zločinački poduhvat".

Ovdje vidite, gospodo, kako to stvarno izgleda. Ne trebaju vam ni natezanja, ni sumanute interpretacije.

Na suđenju nećete morati povećalom brojiti "prekomjerne granate na civilne ciljeve" – bit će ih sigurno više od Gotovinih "zločinačkih" 65 na četiri grada, koje niti su koga ubile, niti su bilo što civilno srušile. Nećete morati svijećom tražiti ratne zločine nad civilima – bit će ih sigurno više od Gotovinih "neželjenih, ali predvidivih" 44. Nećete imati nikakvih problema ni s "neizravnom namjerom za zajednički zločinački poduhvat" i inom farsičnom pravnom ekvibrilistikom.

A poslije si komotno dovedite nekog iz JNA, recimo Veljka Kadijevića, da "kredibilno" svjedoči kako siroti čič' Ratko nije pojma imao što se radi po Hrvatskoj i Bosni, i smanjite mu kaznu. Kad ste mogli Šljivančaninu...

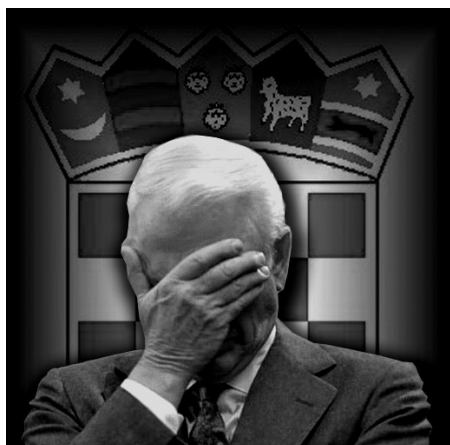
(4) Komentar krajnje bedastog napada na homo povorku u Splitu 2011. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Nevjerojatna glupavost hrvatskih "katolika"](#).

Lux Veritatis - [Nevjerojatna glupavost hrvatskih "katolika"](#).

Nevjerojatna glupavost hrvatskih "katolika"

15. lipnja 2011.

Nakon cijelog desetljeća ZGB Pride parada, misljam da je tema odnosa prema homoseksualizmu u Hrvatskoj ad acta, apsolvirana prošlost. Koje li naivne zablude!

Da, da, znam. Cijela ova medijska frka i halabuka oko "homofobije" i gay prava zapravo je umjetno stvorena i inducirana. Radi se o ogranku stare, notorne i odavno teško bradate protuhrvatske kampanje s ciljem usporavanja ili čak onemogućavanja našeg pridruživanja Europskoj uniji. Sve je to jasno.

Kao što, primjerice, Feral Tribune nikad nije bio novina, nego koš za smeće otpadaka i otpadnika domaćih i stranih nejavnih službi, kao što se, primjerice, HHO nikad nije borio i ne bori za opća ljudska, nego prvenstveno za srpska prava, tako u zadnje vrijeme i razne domaće gay i ine udruge.

Iako su im toga prepuna usta, znali to ili ne, htjeli to ili ne, zapravo se ne bore za gay i ina ljudska prava i slobode, nego po željama i programu svojih inozemnih financijera, prvenstveno Velike Britanije i Nizozemske, sudjeluju kao sitni pijuni i topovsko meso u prastarom sukobu za političku dominaciju nad Balkanom - u vječnom ratu protiv Rimokatoličke crkve i Vatikana.

Sve je to odavno poznato.

Upravo zbog toga, i ničeg drugog, među paradirajuće homoseksualce uvijek se guraju, guze i petljaju razni tomići, viskovići, pusići i ini domaći jugotropno i filorspski orijentirani politički redikuli. Upravo zbog toga, i ničeg drugog, srpska manjina se u stanovitim opskurnim državno financiranim novinama redovito predstavlja kao miroljubiva, slobodarska, lijeva i napredna, te osobito kao apsolutna žrtva rata - a sve kontra ograničene, nedotupave i nazadne hrvatske većine, redovito u ratu agresorske, krvoločne i zločinačke.

Sve to skupa, osobito nakon nedavne sramotne haaške farse i nevjerojatne presude generalima Gotovini i Markaču, kod većine "običnih" ljudi stvara strahovit negativan naboj, frustraciju i iritaciju. Znam, da. Točno. Upravo tako.

Ali ovdje se ipak moram javno upitati: *pa što onda!?* Zar je to razlog za splitski zadnji primitivizam i silu?

Ljudi moji, pa Hrvatska je vidjela, prošla, prevladala i pobijedila neusporedivo gore stvari. U pet godina rata, iako smo mnogo puta zastranili, svo zlo koje smo učinili ipak je barem deset puta manje od zla i ludila onih koji su nas napali. Recimo, za razliku od drugih naroda u sličnim povijesnim situacijama, nije nam u Hrvatskoj palo na pamet Srbe trpati u logore, a kada smo ih konačno vojno pobijedili, učinili smo to tako da ih nastrada što je manje bilo moguće.

I kako su sada, odjednom, toliki "problem" postali nekolicina nesretnika koje su ili biologija ili osobni izbor učinili seksualno drugačijim!? Biti i ostati čovjek unatoč svemu, najteže je. U svakome od nas čuče jedan maleni gadni crni ili crveni vražićak i jedan vrijedni bijeli anđelić koji cijelo vrijeme trči za ovim prvim i

mete, skuplja i čisti njegov drek, svinjarije i pizdarije. Što anđelčić ima manje posla, to nam je lakše ujutro se pogledati u zrcalo.

I zato mi je sada i teško i žalosno što uopće moram podsjećati: *sloboda govora i mirnog javnog okupljanja zajamčena je Ustavom*. Nepovrjediva je, neotuđiva, nedjeljiva i neprikosnovena.

Da, pročitajte još jednom. Ne, nema "ali". Nasilje poput onog subotnjeg splitskog baš se ničim ne može i ne smije opravdavati.

Može vam se bljuvati od svjetonazora, političkih stavova, morala i načina života domaćih homića, domaćih "novinara" i političara filozofa, njihovih podmuklih inozemnih tutora i inih što svakodnevno rigaju kilometre verbalne dijanje po tom našem idiotski računovski i sanaderovski rasprodanom, orwellowski kontroliranom medijskom prostoru - ali ih nemate pravo ni tući, ni prijetiti im.

I meni od njih nekad dođe zlo, naravno, ali ću ipak uvijek i zauvijek braniti i njihovo i svačije pravo da slobodno i nesmetano javno govore i djeluju. Čak iako sam gotovo siguran da takvo pravo oni ni meni, ni inima koji se s njima u čemu ne slažu, zajamčili ne bi.

Pa upravo baš zato. Čupavi tip odjeven u plahtu davno je rekao riječi kako se valja odnositi prema svojim neprijateljima. Sjećate se?

Ovo za vas kojima ustavna i zakonska načela možda nisu dovoljna. Jednostavnim googlanjem možete u par sekundi pronaći ne samo to, nego i da upravo Katekizam Rimokatoličke crkve, iako homoseksualizam ne odobrava, jasno, izravno i nedvosmisleno kaže da homoseksualce, citiram: *"treba prihvaćati s poštivanjem, suosjećanjem i obazrivošću"*. Da prema njima valja *"izbjegavati svaki znak nepravedne diskriminacije"*.

(Katekizam RKC o homoseksualcima: <http://www.hbk.hr/katekizam/iii/18-pre1.html>, odlomak 2358.)

Jeste pročitali, "katolici" moji? Nigdje se ne spominje ni kamenom u glavu, ni "ubij pedera", zar ne? Ali što se dogodilo nakon splitske sramote? :-)

Naši strašni "vjernici" tipa bivšeg ministra bez lisnice Adalberta Rebića, svećenika fra Joze Čirka, gradonačelnika Splita Željka Keruma... iako se oduvijek žestoko busaju u pravednička kršćanska prsa, svojim primitivnim, licemjernim i priglupim izjavama i komentarima (neću ih ponavljati, već su notorni) ni manje su ni više nego - *dali tomićima, viskovićima i pusićima za pravo*.

Upravo tako.

Na srebrnom pladnju, kao krasan poklončić umotan u sjajni celofan, s mašnicom na vrhu, svojom glupavom i tupavom rabotom, naši rebići, čirki i kerumi izravno su naveli vodu na bijedni antihrvatski mlin i opskrbili domaće i strane moš' mislit' "borce za ljudska prava" toliko željenim streljivom. Da njime rešetaju do mile volje, da ga melju, razvlače, recikliraju i repetiraju od nemila do nedraga.

Mogu ih savršeno zamisliti, te naše "ljevičare" tomiće, viskoviće, pusiće i ine, kako su čitajući debilne bljezgarije naših tupavih "kršćanskih" "katoličkih" bisera i budalaša, upravo vrištali od beskrajne sreće: *"Jee, tooo majmuni hrvatski, too...!"* Prava milina. Dar s neba. Konačno ne moraju više beskrajno sisati, glodati, žvakati i prežvakavati Tuđmanovu "lešinu". Konačno su dobili neki razlog postojanja i način da opravdaju strane donacije.

A mi? Imamo stotine važnijih problema i pitanja kojima se valja posvetiti u roku odmah, recimo "sitnicu" od preko 300.000 nezaposlenih. Ali eto, sad ćemo zbog rebića, čiraka, keruma... opet danima i mjesecima o gay paradama. O, Bogo moj. Gdje smo bili kad si pamet dijelio..?

(5) Tekstovi o Stjepanu Mesiću, najvećoj i najgoroj povijesnoj pogriješci hrvatskog naroda. Mrežne poveznice:

Lux Veritatis – *'Ko to kaže, 'ko to laže...*

Politika.com – *'Ko to kaže, 'ko to laže...* (samo drugi dio)

'Ko to kaže, 'ko to laže...

20. lipnja 2011.

...da je bivši predsjednik države Stjepan Mesić veleizdajnik? Evo, ja tvrdim da nije. On je samo čovjek koji već godinama predano, vrijedno i marljivo radi baš sve što je zamislivo i moguće za svoje osobne, a protiv hrvatskih državnih i narodnih interesa.

Bit ću ovdje slobodan podsjetiti samo na neke sitnice.

Stjepan Mesić je 1994. godine pokušao izvršiti puč u Saboru i ukloniti predsjednika Tuđmana. Sjećate se? Bilo je to usred rata i okupacije, u vrijeme kad je jedna od njegovih budućih stranaka HNS tvrdila da *“krajinu ne možemo vojno pobijediti”*, da ćemo imati *“100.000 mrtvih”* ako pokušamo i da će Tuđmanu započeti tunel Sv. Rok služiti samo *“da u njemu sadi gljive”*.

Na sreću, Mesiću nije uspjelo i politički je marginaliziran. Kasnije je sve to skupa predstavio i prodao kao “neslaganje s Tuđmanovom politikom prema Bosni” – iako je HDZ napustio tek gotovo 6 mjeseci nakon prestanka rata s muslimanima. Dok je taj rat bjesnio i trajao, nije mu bilo na kraj pameti izaći iz stranke koja je “izvršila agresiju na Bosnu”.

Potom je 1997. godine, iako bivši visoki državni dužnosnik, predsjednik vlade i Sabora, na svoju ruku otišao u Haag i tajno svjedočio protiv Tihomira Blaškića, što je čovjeka umalo stajalo 45 godina zatvora. Istovremeno je krajnje maliciozno svjedočio i protiv ratne politike svoje vlastite države i naroda, posljedice čega još nisu baš sve došle na red – tek se očekuje haaška presuda generalu Slobodanu Praljku, Prliću i drugima. Za koju danas svi unaprijed znamo kakva će biti.

Na predsjedničkim izborima 2000. godine, Stjepan Mesić se na misteriozan način od “crkvenog miša” s 5% podrške birača u prvome krugu pretvorio u superbogatog kralja medijskog reklamiranja u drugom i, na kraju, u pobjednika. Dva je mandata potrošio na isprazna lupetanja, pričanje birtaških viceva i obećanja da će nam jednog lijepog dana otkriti tko ga je i kako financirao. Obećanje, ludom radovanje.

Potom je potezom pera preko noći umirovio i uklonio sedam od 12 hrvatskih generala najzaslužnijih za pobjedu u Domovinskom ratu, povodom benignog pisma u kojem oni izražavaju zabrinutost zbog sramotnog medijskog progona i pogroma hrvatskih branitelja i hrvatske borbe za neovisnost. Time je strahovito oslabio i praktično obezglavio Hrvatsku vojsku, ali je to predstavio i prodao kao “borbu protiv pokušaja puča”. Kojeg, naravno, nigdje nije bilo.

Nakon toga, opet na svoju ruku, nasuprot Ustavnom zakonu o suradnji s Haaškim sudom i svojoj ustavnoj ulozi predsjednika države, bez znanja hrvatske vlade, širom je otvorio tajni predsjednički arhiv istražiteljima tužiteljstva haaškog suda, a i britanskim tračerskim novinarima.

Izravno je prekršio ustavni zakon, dakle i sam Ustav, što je bio i ostao osnovni ustavni razlog za postupak opoziva predsjednika. To su znali svi, o tome se govorilo i pisalo, ali učinio nije nitko ništa.

Preko godinu dana haaški žbiri vršljali su na Pantovčaku po hrvatskim državnim i vojnim tajnama, sve dok nisu uspjeli sklepati famoznu frankensteinovsku nakaradu koju je 2001. godine Carla Del Ponte predstavila kao “optužnicu” generalu Gotovini. U njoj je, između ostalog, otkrila i objasnila Mili Martiću, Mili Babiću i desecima tisuća izbjeglih “krajinskih” Srba, da pred Olujom nisu svojevrijedno otišli u majčicu Srbiju, jer nisu htjeli živjeti u “ustaškoj državi”, nego da su – protjerani.

Ljudi se iznenadili. Ono, e, a mi sve ove godine mislili... al’ dobro, ‘ajde-de, kad Stipe i Carla kažu. ‘Ko nas bre zavadi, da mu jebem i oca i majku.

Iste te 2001. godine Savo Štrbac, šef mutantnog kopileta iz nekrofilne romanse srpskog SDB-a i kraljevskog MI6, nazvanog “Veritas”, inače glavnog izvora informacija za nešto što se ovdje naziva HHO, do u riječ je točno predvidio kakva će “presuda” po toj Carlinoj “optužnici” biti donesena. Međutim, tupo i glupo hrvatsko duboko grlo pušilo je “detuđmanizaciju” do jaja, gut-slurp, a sve ostalo je bilo samo pitanje vremena.

I naravno, Mesićeva privatna osveta, priprema i sapunanje haaške daske Tuđmanu, Šušku i ostalima, za koju je utržio pokajnički oprost od haaškog progona, proljetos godine gospodnje 2011. ubrala je prvi od svojih povijesnih plodova zla – “presudu” na 24 godine zatvora generalu Gotovini i 18 godina Markaču.

Znajući unaprijed što će se dogoditi i kako će narod reagirati, Mesić je dao petama vjetra čak do dalekog Kitaja. Vratio se pod okriljem mraka, tajno i nenajavljeno.

Nakon objave tragikomedije od “obrazloženja” “presude” u kojem haaški “suci” poput cikruskih akrobata na ekvibrilističkom trapezu fantazmagoričnog međunarodnog “prava” iz kakve epizode Zone Sumraka, pokojnom Tuđmanu i kompletnom tadašnjem hrvatskom državnom i vojnom vrhu pripisuju “neizravnu namjeru” za “zajednički zločinački poduhvat”, opravdavajući to s bezbrojne 44 žrtve ratnih zločina i razornih 65 granata palih na 4 grada, koje nit’ su koga ubile, nit’ su bilo što civilno pogodile, uslijedila je poznata Mesićeva izjava.

“Svatko tko je iole pozornije pratio suđenje”, objasnio nam je bivši predsjednik države, “mogao je i morao očekivati” takav ishod. O, pa naravno da jest – a osobito oni koji su “optužnicu” i “presudu” osobno godinama pripremali i pisali. Što u Haagu, što na Pantovčaku.

Okej. Sad si vi mislite, otprilike, da, da, ali sve to je već prilično dobro poznato. Već i vrapci na granama živkaju. Kog’ se vruga ponavljaš? Pa zato, moja štovana i ostala gospodo, što popis Mesićevih protuhrvatskih (ne)djela još uvijek nije zaključen.

Dosad navedenom naš vječni bivši predsjednik, koji btw na troškove svoga ureda godišnje spiska siću od oko 800.000,00 kn poreznih obveznika naroda i države koju toliko patološki mrzi, dana [04. lipnja 2011. godine u interviewu za talijanski list “L’Eco di Bergamo”](#) dodao je slijedeće:

Mesićeva izjava o pridruživanju EU

“Zemlje Balkana trebale bi ući u Europu sve zajedno. Samo tako mogli bismo se stvarno međusobno pomiriti.”

Da, dobro ste pročitali. Usred našeg silnog truda, muke i batrganja da se konačno noktima i zubima iskopamo iz balkanskog živog blata i kaljuže.

Ni tjedan dana prije negoli je Europska komisija konačno, unatoč svemu, objavila završetak pregovora, bivši predsjednik države više nije mogao izdržati nego nam je otkrio sve što mu na srčku leži – da zapravo pleše i pocikuje u istom Žikinom kolu sa svim onim, domaćim i stranim, koji su željeli i žele što je više moguće otežati, usporiti i zakočiti, pa i zaustaviti, proces hrvatskog pridruživanja Europskoj uniji.

Eto vam crno na bijelo – Stjepan Mesić u toplom bratskom zagrljaju s Borisom Tadićem, Srbijom, izbjeglim “krajinskim” Srbima, buljukom domaćih “nevladinih udruga” od nedotupavih gay aktivista do aboliranih bivših “krajinskih” vojvoda, i patološkim mrziteljima katoličanstva iz male Velike Britanije i pedofilno-antimuslimanske Ho(mo)landije. Koje društvo. ‘Ko vas bre zavadi...

Niti jedna od ostalih “zapadnobalkanskih” zemalja nije ni blizu zaključenja pregovora o pridruživanju s EU. Neke od njih, poput Srbije, još uvijek imaju problema s određivanjem državnog teritorija, ili poput Bosne i Hercegovine, čak i s definiranjem elementarnih razloga za vlastito postojanje. Dakle, ostvarenje ovakve jedne upravo nevjerovatne, bijedne i sramotne Mesićeve političke želje i težnje hrvatsku državu koštalo bi novih godina i godina, možda čak i desetljeća čekanja Godota – besmislenog i beskrajnog tavorenja i upravo neizmjernog gubitka vremena, novaca i živaca u pljesnivom i ustajalom europskom predvorju.

To, zapravo, ne bi bila odgoda, nego praktično zaustavljanje na neodređeno vrijeme. Ostanak na Balkanu, u “Jugosferi”, u Žikinom kolu.

Mi Mesiću tepamo da je bivši predsjednik i plaćamo mu ured. A on se više ne srami ni javno i otvoreno raditi protiv nas.

Mila majko, dva mandata predsjednik države koju mrziš. Koja mračna, morbidna psihopatologija... al’ znate što? Imam blagi osjećaj da smo mi ostali svi skupa još gori. Beskičmenjačka submisivnost? Slugansko dupelištvo? Kretenoidni mazohizam?

Ma kakvi. Sve sami eufemizmi.

(Post je objavljen na Pollitika.com 20. lipnja 2011, ali su ga lokalni Mesićevi dupelisci odmah obrisali. Ljudi, pobogu... točno, ispali ste zadnji kreteni glasujući za tog čovjeka, ali poricanjem si nećete pomoći.)

Dodatak I. (23. 06. 2011):

Mesić je još jednom pokazao svoje pravo lice u nedavnom [interviewu za njemačku agenciju DPA](#).

Radi se o novoj provali upravo bezgranične zavisti, zadnjeg političkog i ljudskog primitivizma i infantilnog bezobrazluka. Mesić je očito svjestan da je u hrvatsku povijest ušao kao nitko i ništa – kao sitni pijun, lutka na koncu, zastupnik tuđih i osobnih političkih i materijalnih interesa koji je hrvatskoj državi učinio golemu štetu. Zato kao kakvo razmaženo i nedoraslo derište, pljuvanjem i ponižavanjem pokojnog predsjednika Tuđmana pokušava sebe i svoju ulogu prikazati boljim, većim i važnijim.

I kao i uvijek, uzdajući se u poslovično kratko hrvatsko pamćenje, ne srami se ni otvoreno izmišljati i lagati. ***Kao prvo, prijedlog za pretvaranje SFR Jugoslavije u konfederaciju neovisnih država uopće nije bio njegov, nego Kučanov i Tuđmanov.*** Milošević ga je odbio, jer nije htio ravnopravnost, nego Veliku Srbiju, a u to vrijeme Mesić je [pričao filoustaške priče](#), radi kojih se kasnije [opravdavao i posipao pepelom](#).

Kao drugo, nikad i ničim nije dokazano da je ideja o “200 bogatih obitelji” uopće postojala, a još manje da je Tuđman s njom, i uopće s načinom pretvorbe i privatizacije gospodarstva, kao povjesničar i političar, ali nipošto ne i ekonomist, imao mnogo sveze. Upravo nasuprot, prva velika hrvatska privatizacijska afera “Našička cementara”, nikad razjašnjena, veže se baš uz – Stjepana Mesića. Rugala se sova sjenici...

Osim toga, nakon Mesićevog i oporbenog osvajanja apsolutne vlasti 2000. godine, obitelj Tuđman više je puta javno tražila da im se imovina podvrgne reviziji i da se konačno objavi popis tih famoznih “200 bogatih obitelji”. Ali što je Mesić po tome pitanju učinio u četiri godine ničim sputane vladavine? *Baš ništa.* Ni tada, ni kasnije.

Pobogu, pa i danas vlada korumpiranim “neovisnim” hrvatskim medijima – utoliko da mu, primjerice, glatko opraštaju i zatvaraju oči nad činjenicom da “siromah” kupuje novu kuću za preko 1.500.000,00 kn u *kešu* mutnog porijekla – ali mi, eto, i dalje nemamo pojma tko su tih “200 bogatih obitelji” o kojima drobi i žvače već debelo preko 10 godina. Zašto ih već jednom ne imenuje?

Izvucite sami svoje zaključke.

Kao treće, vjerojatno je točno da bi i bez Tuđmana Hrvatska danas bila neovisna država. Međutim, kakva? Pa, onakva kakva je bila predviđena od Mesićevih gospodara Britanaca – nešto kao Bosna i Hercegovina danas, bijedni, polumrtvi međunarodni protektorat sa srpskom državom u državi, “Republikom Srpskom Krajinom” kao legaliziranom nagradom za ratna osvajanja, genocid i etničko čišćenje ne-srba. Država-leš sa stranim gubernatorom i upraviteljima, truli, raspadnuti zombi kojeg na teturavom “životu” održava samo crna magija inozemne političke moći, bez ikakve perspektive i budućnosti.

To bi bila prava Mesićeva Hrvatska. I kao i jučer u Jugoslaviji, kao i danas u Bosni, Hrvati bi u njoj bili građani drugog reda – apriorni sumnjivci bez prava glasa, “ustaše” koje su se usudile pomisliti da bi mogle imati svoj kuturni i narodni identitet i vlastitu neovisnu državu.

Što mislite, zašto Britanci Tuđmana toliko mrze da su ga u Haagu, kao nikad nikog prije u kompletnoj modernoj civiliziranoj povijesti, morali osuditi i mrtvog? Pa zato što, za razliku od Mesića i većine inih “hrvatskih” političara, nije bio baš ničiji igrač – nije bio ničiji sluga, ničiji mali od kužine, ničija marioneta. Vodio je svoju samostalnu, neovisnu hrvatsku državnu politiku.

Griješio je, točno, ali to su bile njegove, naše, hrvatske pogreške, a ne tuđa volja, želja i naredba. I unatoč svemu, Tuđman je pobijedio – i Mesića i njegove pučiste 1994, i Srbe i njihove gazde i zaštitnike Britance 1995.

Pobjeda, Hrvati. Sjećate li se uopće više što je to?

Da je kojom srećom Tuđman ostao živ, ne bi bilo ni Gotovine, Markača i Čermaka u Haagu, ni sramotnih presuda kojima se smije svjetska juristička javnost, ni 50 milijardi eura vanjskih dugova, ni nekažnjelog već uobičajeno svakodnevnog pljuvanja, ucjenjivanja i ponižavanja hrvatskog naroda i države bez odgovarajuće reakcije i posljedica.

Upamtite to.

Mačak je krepao, miševi nam kolo vode. “Bilo tko je mogao biti prvi predsjednik”, cijuče i pišti Mesić za DPA, a zapravo želi reći: “To sam trebao biti ja!” Samo što se ne rasplače od silnog nemoćnog bijesa, zavisti i ljubomore.

Dodatak II. (02. 09. 2011):

[Gadafi financirao Mesićevu izbornu kampanju](#). Komentar nepotreban.

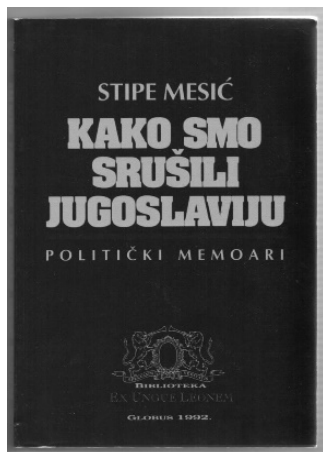
Dodatak III. (12. 09. 2011):

Haaški pokajnik opet jaše: i Tuđman mu je odgovoran za rat, skupa s Miloševićem ([Večernji](#), [Jutarnji](#)). Doduše, ne objašnjava kako to Tuđman može biti “kriv za rat” pokraj Miloševića koji je srpska politička zvijezda postao još 24. travnja 1987. godine, sa svojim: [“Niko ne sme da vas bije!”](#), u koje vrijeme je Tuđman praktično još bio u kućnom pritvoru.

Velikosrpski ratni pohod Milošević je najavio 28. lipnja 1989. godine, [govorom na Gazimestanu](#), famoznim “oružanim bitkama koje nisu isključene”, kada je u SR Hrvatskoj na vlasti još uvijek bio – pokojni Stipe

Šuvar, ali to domaće četnike uopće nije smetalo da krenu urlati: “*Ovo je Srbija!*” u Kninu i Benkovcu. Za Tuđmana tada ne da nitko nije ni znao, nego još uopće nije bilo sigurno hoće li biti slobodnih višestranačkih izbora, ili neće. Naposljetku, hrvatski sukob s muslimanima započeo je 1993. godine, a dokad je Milošević u Hrvatskoj i Bosni već pobio preko 100.000 ljudi i raselio milijune.

Ali nije ni to sve. U svom tragikomičnom konvertitskom baljezganju, [Mesić sada čak tvrdi da nije imao baš ništa s rušenjem Jugoslavije](#):

Mesićeva izjava o rušenju Jugoslavije

“Ja nisam bio nikakav faktor u nestajanju SFRJ. Niti sam je mogao održati, niti sam imao instrumente da je srušim. Svako ko je normalan zna da je to iluzorno i da sam ja bio beznačajan šraf u rušenju Jugoslavije...”

O, vidi ti čuda... a da mi je znati, onda, tko je autor tamo neke knjige “[Kako smo srušili Jugoslaviju](#)”, objavljene 1992. godine? Drugo izdanje iz 1994. godine, istina, već ima malo izmijenjeni naslov: “[Kako je srušena Jugoslavija](#)”, ali u vlastoručnom potpisu je još uvijek tamo neki Stipe Mesić. Ovaj današnji za toga ondašnjeg, vjerojatno, nikada nije ni čuo.

Tja, što ćete. Starost, senilnost, *izlapio* čo’ek, pamćenje ga više ne služi baš najbolje... osobito ako mu spomenete Gadafija.

Komentari (44)

MKn — Pet, 24/06/2011 - 08:33.

Vidi-vidi, dnevnik još nije obrisan? Što je, mesičevci, spavate? Okej, evo vam hladan tuš za buđenje:

"ČITATELJI VEČERNJEG IZABRALI 20 NAJZASLUŽNIJIH ZA HRVATSKU

Dr. Franjo Tuđman sa 9041 osvojenim glasom najzaslužnija je osoba za nastanak Hrvatske, a za njim su Ante Gotovina (6936) i Blago Zadro (5392). To je rezultat Večernjakove ankete u kojoj je sudjelovao respektabilan broj čitatelja, odnosno 14.584 čitatelja te korisnika interneta i pretplatnika koji su s liste od 109 osoba birali po 20 najzaslužnijih."

1. Franjo Tuđman - 9041 glasova
2. Ante Gotovina 6936 glasova
3. Blago Zadro 5392 glasova
4. Kardinal Franjo Kuharić 4907 glasova
5. Janko Bobetko 4500 glasova
6. Mile Dedaković Jastrebo 4269 glasova
7. Janica Kostelić 4142 glasova
8. Vlado Gotovac 3909 glasova
9. Gojko Šušak 3853 glasova
10. Ivica Račan 3819 glasova
11. Dražen Petrović 3713 glasova
12. Branko Borković 3538 glasova
13. Goran Ivanišević 3518 glasova
14. Zvonimir Boban 2966 glasa
15. Ivica Kostelić 2896 glasova
16. Rudolf Perešin 2625 glasova
17. Mladen Markač 2622 glasa
18. Savka Dabčević - Kučar 2408 glasova
19. Dražen Budiša 2387 glasova
20. Martin Špegalj 2321 glasova

(6) Sarkastični članak koji se bavi detuđmanizatorskim "popravljanjem" i lažnim "slavljenjem" najvažnijih datuma novije hrvatske povijesti, te bijednim beskičmenjačkim ponašanjem Mesićevog nasljednika "luhane noge". Mrežne poveznice:

Politika.com - *Prijateljska šamarčina na Dan... hm, nečeg*

Lux Veritatis - *Prijateljska šamarčina na Dan... hm, nečeg*

Prijateljska šamarčina na Dan... hm, nečeg

25. lipnja 2011.

Sretan vam Dan... hm, nečeg. Otkako je Lex Škrabalo 2001/2002. godine učinkovito anestezirao i zatupio noviju simboličku hrvatsku povijest, od jednog Dana državnosti dobili smo ih nekoliko. Nekakvih. Koje slavimo, ali nismo baš sigurni o čemu se radi.

Sjećamo se samo da su uvoditelji današnjeg Dana... hm, nečeg, baš na taj isti dan 1991. godine hrpimice napustili Sabor. Tko zna zašto. Valjda se s... hm, nečim, nisu slagali.

Današnji Dan... hm, nečeg, slavi i predsjednik Josipović. On se vjerojatno dobro sjeća o čemu se radilo davne 1991, pa je bio toliko slavljenički raspoložen da je na tulum pozvao i svog prijatelja, srpskog predsjednika Borisa Tadića. Ali, to se nije baš svima svidjelo. Kažu, nije red na Dan... hm, nečeg, zvati šefa države koja je učinila baš sve moguće da tog... hm, nečeg, ne bude.

Josipovića je podržala i gospođa Pusić. Da, ona što tijekom tog nekog rata za to nešto što se, valjda, danas slavi, nije bila ovdje. Nego se vratila kasnije. Da nam objasni što smo i kako trebali raditi u ratu, i potrpa nas u zatvore. Domaći mediji uvijek pišu da je strašno pametna. Slažem se – samo bi zadnji bedak ostao u Hrvatskoj 1991.

Dakle, mi izmanipulirani bedaci, ratni zločinci koji cijeli taj neki dogovoreni rat pojma nismo imali što se događalo, nismo se složili s Tadićevim dolaskom na proslavu za današnji Dan... hm, nečeg, ali Josipović i Pusićka su ga ipak pozvali. Jer da će nam *cmok-cmok-cmok* s Tadićem pomoći u okretanju budućnosti, pomirbi i razvijanju bratstva i jedinstva svih naših bratskih naroda i narodnosti, ili tako nekako. 'Ajde-de. Iz istražnog zatvora nije se baš lako protiviti tolikom slavljeničkom raspoloženju.

Kad ono, hladan tuš.

Prijatelj Boris Tadić neće doći! Odbio Josipovićev prijateljski poziv. Namjesto na Dan... hm nečeg, doći će dan kasnije, u Jadovno kod Gospića, gdje su ustaše u II. svj. ratu imale konclogor. U kojem je, naravno, pobijeno nekih 300 do 400 miliona Srba, bre. Izgleda da Josipovićev prijatelj Tadić nije baš dobro slušao dok su prijateljski divanili o okretanju budućnosti.

No, Tadićev prijateljski potez mnogi su ocijenili izrazito negativno: [“Teška provokacija: Tadić ne dolazi u Zagreb nego u Jadovno”](#), [“Tadić ponizio prijatelja Ivu i odbio doći na 20 godina neovisnosti Hrvatske”](#), [“Tadićeva provokacija za 20. obljetnicu neovisnosti RH”](#), [“Njemački mediji: Hvati, srpski predsjednik Boris Tadić vas otvoreno provocira”](#)...

Tja. Svi se tu nešto uskokodakali, samo naš hrabri predsjednik Josipović ni da pisne. Prijateljsku pljusku, ili bolje rečeno burazersku šamarčinu svog prijatelja Tadića istrpio je stoički, kao i uvijek. Zašto ne bi? Okrenut je budućnosti, zar ne? Zato jednako nije ni zucnuo kad mu je Tadić prijateljski uvalio veliko ništa od opljačkane dokumentacije iz vukovarske bolnice, kad mu je pod “vraćanje otetog hrvatskog kulturnog blaga” donio nekakvu pravoslavnu ikonu i kad mu je prijateljski poklanjao knjige raznih autora, redom velikosrba i inih osvjedočenih hrvatskih prijatelja.

Tako se i pristoji predsjedniku države koja slavi Dan... hm, nečeg.

Komentari (211)

Foma Fomič — Sub, 25/06/2011 - 14:27.

Plus dajem za humor! Naročito za ono: "Dan.... hm, nečega". Svaki puta se u lipnju nađem zaprepaštena od tolike količine neradnih dana, i uvijek svoje kumice na placu pitam: "Kaj, ni sutra se ne radi? A koji je ono praznik sutra?"

MKn — Sub, 25/06/2011 - 22:47.

Sitna nadopuna, u svezi glede malog mede "važnosti". Evo kako je to izgledalo 1991:

Popis blagdana i praznika u RH tijekom godina

"Blagdani Republike Hrvatske su:

- 1. siječnja - Nova godina
- 1. svibnja - Praznik rada
- 30. svibnja - Dan državnosti
- 22. lipnja - Dan antifašističke borbe
- 15. kolovoza - Velika Gospa
- 25. i 26. prosinca - Božićni blagdan."

Dakle, 7 neradnih dana. Naraslo je već 1996:

Blagdani u Republici Hrvatskoj su:

- 1. siječnja - Nova godina
- 6. siječnja - Sveta tri kralja
- Uskršni ponedjeljak - Drugi dan Uskrsa
- 1. svibnja - Blagdan rada
- 30. svibnja - Dan državnosti
- 22. lipnja - Dan antifašističke borbe
- 5. kolovoza - Dan domovinske zahvalnosti
- 15. kolovoza - Velika Gospa
- 1. studenog - Svi sveti
- 25. i 26. prosinca - Božićni blagdani."

Znači, 11 neradnih dana. A onda je još nabujalo 2002. i gle' kako izgleda danas:

"Blagdani u Republici Hrvatskoj su:

- 1. siječnja - Nova godina
- 6. siječnja - Bogojavljanje ili Sveta tri kralja
- Uskršni ponedjeljak - drugi dan Uskrsa
- Tijelovo
- 1. svibnja - Praznik rada
- 22. lipnja - Dan antifašističke borbe

- 25. lipnja – Dan državnosti
- 5. kolovoza – Dan pobjede i domovinske zahvalnosti
- 15. kolovoza – Velika Gospa
- 8. listopada – Dan neovisnosti
- 1. studenoga – Svi sveti
- 25. i 26. prosinca – božićni blagdani"

Ako dobro brojim, na kraju imamo 13 neradnih dana. Rekao bih da je to malo. Ako Milanović & co. dobiju slijedeće izbore, predlažem da uvedu još koji. Recimo, "Dan detuđmanizacije" 03. siječnja, tako da glatko umlatimo cijeli prvi tjedan iza Nove godine.

MKn — Sub, 25/06/2011 - 22:08.

Prvo, Dan državnosti 30. svibnja kao središnji državni praznik uveden je u ožujku 1991. Hrvatska nije bila država 10 stoljeća, ali je uvijek postojao Sabor, i simbolika njegovog konstituiranja nakon prvih slobodnih izbora u povijesti je bila jasna kao dan. Dakle, bilo je to prije formalnog proglašenja neovisnosti, kad još nije bilo drugih datuma.

Drugo, postupak razdruživanja SFRJ bio je takav kakav jest i zbog političkih i vojnih okolnosti tekao je kako je tekao - pa pogledaj, neovisnost je proglašena 25. 06. 1991, ali zapravo nije stupila na snagu, nego tek nakon 3 mjeseca moratorija, smiješno. I treće, nakon što je takvo stanje trajalo cijelo desetljeće, nakon što su se ljudi navikli, bila je teška budalaština, pa i čista uobražena zloba, mjenjati datume.

Takav postupak stvorio je ovo što nažalost imamo i dan danas - zbunjenost, opće neznanje što se kad slavi, i osjećaj da baš ništa nije ni sigurno, ni sveto.

MKn — Sub, 25/06/2011 - 21:19.

Odgovor svima koji bljuju uvrede: očito niste primijetili, ali na poveznicama koje sam dao u dnevniku cijela hrpa ljudi misli da je Tadićev postupak sramota i licemjerna provokacija. Recimo Vuk Perišić, etnički Srbin komentator T-portala, pa srpski liberalni političari iz Srbije, pa Deutsche Welle.

Hoćete li i po njima ovako primitivno verbalno defecirati da su ustaše, hitleri, zaželjeti im da im se "sjeme zatre" i slično? Bijednici :-(

Da je kod Rakara fair-play, sad bi svi banove zaradili.

MKn — Sub, 25/06/2011 - 22:18.

Ponovit ću ono što sam napisao u dnevniku o Mesiću: nažalost, domaći post-tuđmanovski političari kao mala djeca misle da će bezobraznim ocrnjivanjem i pljuvanjem Tuđmana popraviti sebe i svoju ulogu u povijesti. To je odlika primitivnog, nedoraslog, diletantskog, pretpolitičkog mentaliteta.

Tuđman je mrtav već preko 11 godina. Ako za to vrijeme niste uspjeli popraviti njegove pogreške, gospodo "detuđmanizatori", onda nije problem u njemu, nego u vama.

Checkpoint Charlie — Sub, 25/06/2011 - 22:58.

bit priče...

"Tuđman je mrtav već preko 11 godina. Ako za to vrijeme niste uspjeli popraviti njegove pogreške, gospodo "detuđmanizatori", onda nije problem u njemu, nego u vama."

ovo je najbolja rečenica od svega što smo ovdje nadrobili...

to je bit, to je sukus..taj Tuki, taman da je napravio sve loše, od 2000 god. pa do danas, je više nego dovoljno vremena da se isprave (barem većim dijelom) sve moguće "krive politike"... je da, ali nije bilo, kak se ono kaže, političke volje (ni kod Račanove koalicije niti poslije kod HDZ-a)..to je valjda svima jasno.

obaladaleka — Ned, 26/06/2011 - 02:11.

Ono sto je tzv Biliceva postava 21.11.2007. ucinila Engleskoj (<http://www.youtube.com/watch?v=h1BUD4dPJgs&feature=related>) simbolichno odgovara onome sto je Engleskoj politici 95' uprilicio Franjo. Naravno da su se Englezi poslije osvetili i Bilicu i Franji, no ipak treba pamtiti kompletnu situaciju.

Svi grozomorni atributi i karakteristike koje su pripisivali i aktivno pripisuju Franji, a s kojima su nas u nas toliko iscrpno plasili, pokazano i dokazano je da su sve njegove zamjene i surogati bile nevideno gore po svim tim zadanim atributima i kriterijima. Cjelokupni arsenal krimena od pljacke i privatizacije do autoritativnog i nesposobnog vodenja i upravljanja, sve smo to vidjeli i vidamo intenzivnije na svim njegovim nasljednicima i nasljednicama i posve je ocigledno da nikom od tih dusebriznika nije uopce stalo da bi nam osigurao kakvog normalnijeg ili nas s tim u svezi osvijestio, vec im je samo i isključivo stalo nekoga tko im ne bi smetao i pravio probleme spram njihovih prilicno tragicnih namjera na ovim prostorima.

PS Ta antitudmanovska sila je prilično usiljena i jaka, ne osjećam neku osobitu potrebu da proturjem toj usiljenoj sili, ali je činjenica da je Tuđmanov Zagreb naspram ovog današnjeg "oporbenog" bio gospodskiji za duzinu koplja ili inženjerski receno za red veličine. Mislim nemam ja nekih izravnih dokaza za to, ali silina ovih danas čini mi se da mi daje za pravo. Bode oci SDPovska mularija Zorana Milanovica, a gledati npr listu <http://www.zagreb.hr/default.aspx?id=40> i slusati o predstojecim programskim nacelima je vise nego zabavno.

MKn — Ned, 26/06/2011 - 09:51.

"Ono sto je tzv Biliceva postava 21.11.2007. ucinila Engleskoj simbolico odgovara onome sto je Engleskoj politici 95' uprilicio Franjo."

Apsolutno. Tuđman nije bio ničiji igrač, ničiji poslušnik. Ni od koga nije trčao tražiti autogram, niti je šutke trpio uvrede i provokacije. A najgore od svega, [nisu ga mogli kupiti](#): "Franjo Tuđman je još 1990. odbio ulazak u Europsku uniju i pet milijardi dolara koliko je tada nudila ujedinjena Europa narodima u Jugoslaviji u zamjenu za mir i politički dogovor. "Ja ni za kakve milijarde ne mogu odustati od ideje kojom se sada hrani čitav hrvatski narod. Da mi obnovimo hrvatsku državu, to je za mene primarno", rekao je prvi hrvatski predsjednik."

MKn — Ned, 26/06/2011 - 09:14.

Damage control: i EPH i Večernjak "drže štangu" Tadiću

Zanima vas kako izgleda unaprijed pripremljeni "interview"? Evo ga: ["Predsjednik Josipović: Premijerki se nije svidjelo da nam Tadić u Zagrebu čestita Dan državnosti"](#). "Novinar" očito točno zna što i kako treba pitati, pa čak unatoč izravnom Josipovićevom odricanju, ispada da je za Tadićevu "prijateljsku" šamarčinu kriva - Kosorica.

Istovremeno, apsolutno negativna i zloćudna simbolika činjenice da "prijatelj" predsjednik "prijateljske" države Srbije ne samo bezobrazno ignorira središnji hrvatski državni praznik, nego čak namjesto na njega odlazi na opskurnu komemoraciju još jednom velikosrpsko-mitološki višestruko brojčano prenapuhanom stratištu iz II. svj. rata, posve se ignorira. [Večernjak je nešto blaži, govori se o "višestrukoj zabuni", bla, bla.](#)

I tako, Srbin hrvatski komentator Perišić, srpski komentatori iz Srbije i komentatori iz Njemačke ispadoše daleko objektivniji negoli domaći tzv. "hrvatski novinari". Kako ono bješe, crni kapital u medijima? Eto vam ga.

Zoran Oštrić — Ned, 26/06/2011 - 16:59.

Boris Tadić u Jadovnu

Kao što se i moglo vidjeti u napisima prije par dana, Tadić zapravo i nije bio pozvan na proslavu Dana državnosti, kao ni predstavnici BiH i Crne Gore, iako je bila u igri opcija da ih se pozove. Nakon uobičajenih diplomatskih konzultacija, od toga se odustalo. Pozvani su samo predstavnici Mađarske i Slovenije, koji su i došli.

Danas je Boris Tadić prisustvovao komemoraciji žrtvama ustaškoga genocida 1941. u Jadovnu na Velebitu. S time je osobno povezan, jer su tu ubijeni i njegov djed i brat njegovog djeda. Riječ je o logorima smrti, koji su počeli djelovati već u svibnju 1941., te djelovali do početka kolovoza 1941., kad Talijani reokupiraju to područje i ustaše se povlače. Tada još živi zatočenici prebačeni su u Jasenovac, gdje su ubijanja nastavljena.

Ivo Josipović je kao svoju izaslanicu poslao Vesnu Pusić.

U javnim nastupima to često nije jasno, pa treba spomenuti da se radi o "Grupi logora Gospić". Ljudi, masovno i prisilno odvedeni (velika većina Srbi, nemali broj Židovi), bili su prevoženi u tranzitni logor u Gospiću, a zatim radi likvidacije dalje na Velebit i na Pag, te još neka mjesta u blizini (Maksimovića štale, Stupanićevo). Na Pagu su bili logori Slana i Metajna, a mnoge su žrtve bile ubijane na brodovima i bacane u more. Na Velebitu, Jadovno je bilo središnje mjesto tranzita, a leševi su bacani u desetine jama.

Na [mrežnom sjedištu jadovno.com](#) inzistira se na brojcima od 40.000 žrtava (čak se točno navodi 40.123), i ta se brojka često prenosi. Vjerojatno je pretjerana, iako znatno manje nego brojke koje su se desetljećima spominjale za Jasenovac. Poimenični spisak navodi 10.502 žrtve, a hrvatski povjesničari slažu se da je ukupni broj između 15.000 i 25.000 (Zvonimir Despot navodi procjenu od 24.000 kao vjerodostojnu). Da podsjetimo - u tri mjeseca, i velikom većinom prije početka ustanka na području NDH.

Nažalost, iako donosi neke točne podatke, spomenuti sajt velikim je dijelom u službi srpske šovinističke propagande. Najnovije je ["udvaranje" Talijanima](#), gdje se teror koji su partizani činili nad talijanskim stanovništvom 1943.-1945. prikazuje kao jednostavni nastavak terora koji su ustaše činili nad Srbima i Židovima (a fašistički teror, kao i četnički, naravno se ne spominje). Iako knjiga koju je objavila novinarka RAI-a Mira Mihajlović vjerojatno sadrži neke nove činjenice na osnovu talijanskih arhiva, šteta što je sve predočeno posve u službi propagande.

Pogledajte niz podataka i upućivanje na neku literaturu na [temi "Grupa logora Gospić" na forumu hrvatska-povijest.com](#). Shvatljiva reakcija je negirati sve. Teško je biti objektivan, priznati činjenice kakve jesu, pamtiti svoje žrtve ali i priznati zločine koje su "naši" počinili.

MKn — Pon, 27/06/2011 - 05:26.

Kao i uvijek, kad od silne muke i nemoći ne znaš što bi, a ti opali po - ustašama. Kako bi to rekao Krleža, "spasonosna injekcija umirućem ponosu" :-)

Ali nema ti pomoći. Cijelu stvar je započeo upravo Josipović, najavivši poziv Tadiću. Da se odista radilo samo o "tihoj diplomaciji" i ispipavanju, kako ovdje i u drugim postovima pokušavaš prikazati, zar bi se tako istrčao unaprijed?

Ne bi, toliki diletant ipak nije. Nego je naivac izgleda odista povjerovao da će mu "prijatelj" doći na proslavu Dana... hm, nečeg. Kad ono pljuska, tj. šamarčina - "prijatelj" hračnuo po tom hrvatskom... hm, nečem, i otišao u Jadovno. Onda su za cijelu stvar doznali srpski i njemački komentatori, i naravno, popizdili. Jer i malo retardirano dijete vidi da se radi o teškoj (ne)diplomatskoj sramoti. Ponižavanju i Josipovića i Hrvatske. Potezu koji nema baš nikakve sveze s "okretanjem budućnosti" i inim tekuće proklamiranim srpskim žvakama, nego upravo nasuprot.

E sad, jesu li srpski i njemački komentatori ustaše? Ili je možda Vuk Perišić? Deutsche Welle sieg heil, a? Jel' to B92 prepun crnokošuljaša? Reci, biseru :-)

Ja sam dnevnik napisao tek nakon svega toga, kad sam shvatio da Josipović, mila majko, neće ni pisnuti. Jebote, Srbi i Nijemci ga moraju podsjećati da ima kičmu :-(

Još par riječi o tebi omiljenoj temi: ustašama i brojkama.

Baš kao i u slučaju Jasenovca, broj žrtva u Jadovnu je višestruko prenapuhan. Najbolja potvrda tome - paradoksalno, ali krajnje zabavno - jest nedavni tekst jednog tipa tebi sličnog, znaš ono, opsjednutog ustašama, hrvatskom genocidnošću i sličnim velikosrpskim psihološkim štakama i poštapalicama. Taj se zove Inoslav Bešker, njegov izvornik je [tu](#), a moj komentar [ovdje](#).

Kladim se da se sjećaš. Naime, Vojkin drveni advokat utvrdio je da su ukupni srpski demografski gubici u II. svj. ratu na području Hrvatske nekih 90.000 ljudi. Dakle i ustaški logori, i ratne bitke, i "normalne" smrti, sve redom, sve skupa. I što ćemo sad?

Istjerivao je lisicu dokazivanja da su Hrvati "etnički čistači" tj. genocidan narod, a istjerao vuka velikosrpskih laži i izmišljotina. Tsk, tsk, ili bolje rečeno, cccc... :-)

MKn — Ned, 26/06/2011 - 11:57.

Joj, joj. Svijet je tjerao i prisiljavao i Tuđmana i Aliju na silne sastanke i pregovaranje s Miloševićem. Pogledaj samo tu ljigavu sramotu od Daytonu - 49% teritorija kao nagrada za 200.000 poklanih ne-Srba? :-(

Međutim, načela su jedno, a surova stvarnost drugo. Tuđman je nakon Oluje u džepu imao pobjedu 5-0 kod kuće, i nije htio riskirati prvo mjesto na tablici, a Alija, da nije pristao, bio bi protivnik mira i agresor u vlastitoj zemlji, jebote. Što bi ti učinio? Lako je tuđim... kh-khm spolnim organom gloginje mlatiti.

I da, točno, okolo se sjedilo na dvije stolice, neki bogami i na tri. Posve očekivano. To je bio rat, a ne piknik. Nije se radilo ni o birtijskoj svađi, ni o raspravi na netu - ljudi su ginuli na tisuće. Svi su gledali izvući i dobiti što je moguće više, pa kako god.

Btw, sva ova današnja sranja o "dogovorima", haaška "pravna" ekvibrilistika i ine bljuvotine zapravo su samo pranje prljave savjesti Europe i svijeta. Oni su, naime, Miloševića mogli zaustaviti. A nisu. I sad su svi redom Balkanci krivi, isti, bla bla.

MKn — Sri, 29/06/2011 - 12:41.

Koliko jako hrvatofobima smetaju hrvatski državni praznici, pa makar i ovakvi zbunjeni i nemušti, možete pročitati u [komentar](#) [Marinka Čulića](#).

Primijetite kako se čič' Marinko, notorni bivši vojvoda od Ravne Fekalne gore, apsolutno pravi da ne vidi Tadićevu prijateljsku šamarčinu Josipoviću, čak iako ju je [onako bolno osjetio](#) upravo njegov bliski kolega s T-portala Vuk Perišić.

A, ne. Čulić prvo bez imalo srama izmišlja da je "Josipović pod pritiskom premijerke odustao od poziva Tadiću", a zatim čak na smisljeno gotovo identičan način kao i [ova tragikomična spodoba ovdje](#). Josipoviću čak predbacuje i zamjera što nakon prijateljske šamarčine nije otišao dobiti i prijateljsku nogu u dupe, na tulum u Jadovno.

Mda. Srbi komentatori imaju kralježnicu, Hrvati samo kad treba pljuvati po svome. Srbi imaju državu 130 godina, Hrvati 20. Tko zna zašto.

(7) Još jedan obrisani tekst, ogorčen, ružan, izravan i bezkompromisan. Slično kao i Bešker; Kuljiš i dan danas izigrava novinara, a Butković piše pod pseudonimom Ivan Violić. Da je provedena lustracija, ne bi mogli biti ni portiri na ulazu u novine. Mrežna poveznica:

Lux Veritatis - Miloševićeva "Politika"? Stojanovićev "Srbobran"? Ma kakvi: "Jutarnji list"

Miloševićeva "Politika"? Stojanovićev "Srbobran"? Ma kakvi: "Jutarnji list"

18. srpnja 2011.

Da su četnici, Jugoslaveni i ini velikosrbi u posljednjih desetak godina tzv. "detuđmanizacije" preuzeli – pokupovali – hrvatske medije, notorna je stvar o kojoj već živkaju i vrapci na granama. Na dvadesetogodišnjicu hrvatske neovisnosti, samo su državni HRT i "Vjesnik" još uvijek u domaćem vlasništvu, a bukvalno sve ostalo je u tuđim, sada otvoreno neprijateljskim rukama. A što

te tuđe "ruke" rade, kako i o čemu pišu i govore, vidi se u dva najnovija primjera:

UZNEMIRUJUĆE FOTOGRAFIJE Evo zašto Merčep mora biti u zatvoru Autor: Davor Butković

Tekst je nekrofilski krvoločno ilustriran "fotografijama tijela dvanaestogodišnje Aleksandre Zec, koju su u studenom 1991. godine na Sljemenu ustrijelili pripadnici Merčepovih eskadrona smrti". Butkoviću je jamačno vrlo dobro poznato da su četnici, koji ga plaćaju za objavljivanje ovakvih stvari, u agresiji na Hrvatsku poubijali preko 300 (slovima: tri stotine) maloljetne hrvatske djece. Konkretno, izvješće Ureda za žrtve rata Vlade RH iz 1995. godine navodi 254 poginule, 51 nestale i 969 u ratu ranjene djece, dakle ukupno 305 mrtve. Evo, recimo, [samo u Slavanskom Brodu 24 \(slovima: dvadeset četvoro\) mrtvih djevojčica i dječaka](#). (Kasniji podaci Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata navode [čak 402 poginule djece](#), ali taj popis mi nije dostupan, pa se zadržavam na prvom podatku.)

Butkoviću je jamačno vrlo dobro poznato da svaka od tih preko 300 tragedija ne-srpske djece pojedinačno nije ništa manje ni strahotna, ni žalobna, ni išta manje vrijedna, od tragedije male Aleksandre Zec.

Butkoviću je jamačno vrlo dobro poznato da su sva ta pobijena ne-srpska djeca imala svoja imena i prezimena, svoje roditelje, svoju braću i sestre, svoje male prijatelje. Zna li vi, moja štovana i ostala gospodo, tko su ti ljudi?

Naravno, ne znate. **Zna li im barem jedno jedino ime?** Ne znate. Zna li gdje i kako su ubijeni? Nemate pojma. Zna li je li njihovim preživjelim rođacima neka država, recimo Republika Srbija koja ih je potukla, isplatila kakvu odštetu za zlo koje im je nanoseno? Jest *malo morgen*, kako bi to rekao pokojni srpski vožd. Je li možda kakva "građanska udruga" neku prigodnu nagradu za doprinos u "borbi za ljudska prava i slobode", ili štogod slično, nazvala njihovim imenom?

Vidi-vidi, nije. Kako je to moguće?

Pa, vrlo jednostavno: zato što tih preko 300 pobijene djece nisu bili Srbi, nego Hrvati. Ili neki drugi ne-Srbi, svejedno, a takvi su našim butkovićima – manje vrijedni.

Manje bitni. Manje žrtve. Manje ljudi.

Za ono što butkovići već godinama u Hrvatskoj rade, za propagandnu sliku rata kakvu se ovakvim krvožednim eskapadama iz petnih žila upiru stvoriti, žrtve ne-Srbi ne mogu im poslužiti. Njihovim se leševima ne može ovako unosno trgovati, kamoli da bi se na njihovim kostima mogla osnovati kakva fina “građanska udruga”, izvući novac od države i stranih donatora, silovati medijska pozornost i prodavati “novine” na hrpetine primjeraka.

Kužite? Jebeš ne-Srbe žrtve ratnih i inih zločina. Ionako ih je prepun kurac i daleko ih je bolje prešutjeti, kao da ih nije ni bilo. Kad bi butkovići o njima pisali tako često, zapravo svakodnevno, i na ovako podao, ljigav, tendenciozan i maliciozan način kako to čine kad je riječ o malobrojnim srpskim žrtvama, kako bi to izgledalo?

‘Ajde, zamislite si.

Zamislite da se *post mortem* slike tih preko 300 male u ratu pobijene ne-srpske djece, načinjene prilikom očevida ili obdukcija, ovako objavljuju?

Recimo, jednom tjedno. Slike mrtve ne-srpske djece, strijeljane, poklane, raskomadane granatama, na naslovnicama dnevnih novina. Uz prigodne “edukativne” “novinarske” tekstove “suočavanja s istinom” – kako su ih zatukli Butkovićeve gazde Srbi, četnici, pobunjeni domaći Srbi, naše dojučerašnje “komšije” Srbi, i to samo zato što su djeca bila Hrvati i ini ne-Srbi? Naši domaći Srbi četnici koljači, potpomognuti četnicima koljačima iz Srbije i JNA, koji su u Domovinskom ratu, na kraju XX. stoljeća, učinili sve moguće da hrvatske države i naroda ne bude, pa nisu prezali ni malu djecu masovno klati i ubijati?

Zamislite si to.

Zamislite atmosferu, reakcije, posljedice. Zamislite kakav bi nakon toga bio odnos hrvatske javnosti, običnog hrvatskog čovjeka s ulice, prema Srbima? Bilo našim domaćim, bilo onim iz Srbije?

A dok si zamišljate takvu nevjerojatnu, neljudsku ratnohuškačku rabotu, nezabilježenu igdje prije u civiliziranom svijetu, pročitajte i drugi svježiji primjer neprijateljske djelatnosti u svom omiljenom “Jutarnjem Srbobranu”:

Umro Đuro Brodarac: Naša mini Srebrenica je njegovo djelo. Piše DENIS KULJIŠ

Opširniji komentar nepotreban. Jednako kao njegov kolega, [Šešeljev advokat Bešker prije dva mjeseca](#), **Dodikov potrklo i guzolz Kuljiš bukvalno i doslovno prepisuje srpsku četničku ratnu propagandu iz 1990. godine.** Sjećate se, onu o “ugroženoj srpskoj nevinoj nejačadi” koju “kolju ustaše”. A najveće li tragikomedije, Kuljiš se pokojnom Đuri Brodarcu ruga da je bio – pretio. Debeli pijanac, kandidat za infarkt. Mila majko, zadrigli krmak očito si je doma sva zrcala porazbijao...

No, dobro. Pitanje je: zašto?

Više je razloga. Osnovni je, naravno, novac. Krivotvoritelji interviewa s “dragim Ivom” i masni Dodikovi kućni ljubimci prodaju svoje široko razrađene jugoslavenske guzice za eure ili funte. Čak i za kune, ne nužno tim redom.

Drugo, otkad je propao prvi otvoreno pro-četnički list u Hrvatskoj, od milja zvan “[Fekal Trabunje](#)”, (danas, nikog ne iznenađuje, [“Srpske Novosti”](#)), a njegovi agen... pardon, novinari se rasuli po medijima u majčici Srbiji i bratskim EPH izdanjima, ovi jutarnji srbobranski butkovići i kuljiši, inače tzv. mainstream novinari (čitaj: mafijaška piskarala koja mlate najviše love za naručene bljuvotine), osjećaju profesionalnu potrebu da se s bivšim Fekalovcima *natječu* – tko je veći i otvoreniji četnik.

Što bi jedan Bora Dežulović ili Marinko Čulić bili radikalniji frajeri i kočili se okolo s većim šubarama i sjajnijim kokardama od njih?

Osim toga, nakon dva predsjednička mandata haaškog pokajnika Mesića, glupi i naivni Hrvati izabrali su beskičmenjaka, lutku na koncu, “uglađenu” marionetu Josipovića. S kojim se Srbi zabavljaju kao s dječjom igračkom – malo ga vrijeđaju, malo mu se izruguju, a on ni da pisne. Pobogu, pa glavni savjetnik mu je Srbin, tip koji javno civili i plaće za Srboslavijom. Urnebes, bre. E, kad je tako, jutarnji četnički strvinari na mrtvoj djeci osjećaju da uskoro mora doći vrijeme za neko novo miješanje karata na brdovitom Balkanu.

Što ste ono rekli? “Izjednačavanje krivnje za rat”?

Ma kakvi, prošlo svršeno vrijeme. Krivnja za rat više nije “jednaka”, krivnja je sada *na hrvatskoj strani*. Za “Fekal”, pardon “Srpske Novosti”, za “Jutarnji Srbobran” i ine, *Hrvatska* je započela rat. Mi smo krivi – zato što smo proglasili neovisnost, oduprli se četničkom napadu i srušili Veliku Srbiju, pardon, Jugoslaviju. Razumjete li? Nije rat počeo Milošević, nego Tuđman. Nisu zaratili Srbi četnici, nego smo mi, a Milošević je samo branio svoju prečansku “ugroženu srpsku nejačad”. **Milošević je, kažu nam jutarnji srbobrani Fekalovci, butkovići i kuljiši, bio u pravu.**

Zato odbaciše privremene “lijepe kape Titovke” od papira i naheriše stare udobne šubare od dječje kože, s kokardama, i u sav glas:

“Slobodane, pošalji salate, biće mesa, klačemo Hrvate...”

(Post je objavljen na Pollitika.com 18. srpnja 2011, ali ga je tamošnja pročetnička publika obrisala.)

(8) Nikad u životu nisam bio sretniji što sam bio u krivu. Doduše, kako smo se osvjedočili u kasnijem slučaju heroja i mučenika generala Praljka, ni ovdje zapravo nije pobijedila pravda, nego strani (američki) interes, ali ipak - pobjeda je pobjeda. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Žalbe neće uspjeti](#).

Lux Veritatis - [Žalbe neće uspjeti](#)

Žalbe neće uspjeti

04. kolovoza 2011.

“Presuda”: [dio prvi](#), [dio drugi](#). Žalbe: [Gotovinina](#), [Markačeva](#).

O sramotnoj raboti tzv. Haaškog suda u slučaju hrvatskih generala i bolesnom ludilu tzv. haaške presude gotovo sve je već rečeno. Šezdesetak granata na tri grada koje nikog nisu ubile, proizvoljno određene kao “nelegalne” od strane “sudaca” Alphonse Orija & co. pomoću nepostojećeg “pravila 200m” o kojem se u procesu uopće nije raspravljalo, četrdesetak utvrđenih žrtva ratnih

zločina od kojih su dobar dio nesporno bili vojnici tzv. “krajine” i nekoliko staljinistički zlonamjerno i pristrano protumačenih izjava iz “Brijunskog transkripta”, sve su na čemu se temelji nezapamćeno drakonska osuda i kazne.

Žalbe tu neće promijeniti baš ništa.

Da se odista radi o sudu i sucima, a ne podmićenim sluganima i marionetama britanske filozofske politike, takva presuda nikad uopće ne bi ni bila donesena. Jesu li stotine i stotine hrvatskih gradova i sela na bojišnicama dani i mjesecima granatirani stotinama i tisućama granata, neusporedivo duže, gore i strašnije negoli Knin, Gračac i Obrovac? Jesu. Je li bukvalno u svakom drugom hrvatskom gradu i selu žrtava granatiranja i četničkih masakra i klanja bilo više negoli je Srba ukupno stradalih u “Oluji”? Jest.

A je li hrvatsko stanovništvo masovno izbjeglo? Vidi, vidi – nije.

Nego je ostalo i branilo svoje domove, svoje obitelji, svoj narod i svoju zemlju, kako god je moglo i dok god je moglo. Osijek, Vukovar, Vinkovci, Slavonski Brod, Sisak, Karlovac, Gospić, Zadar, Šibenik, Dubrovnik... da pobrojim samo najveće gradove – *svugdje* nam je bilo neusporedivo teže, gore i strašnije negoli njima u “Oluji”. Ali ipak smo ostali, i branili svoje.

A Srbi? Pobjegoše. Zbog par granata, reče nam Haaški “sud”.

Bogami, teške neke kukavice, ti Srbi. Trtaroši. Guzičari. A i grozno neobaviješteni i neupućeni. Tako, recimo, pojma nisu imali da su istjerani iz “krajine”, dok im to Carla del Ponte, Graham Blewitt, Savo Štrbac, HHO i Stipe Mesić nisu objasnili: *“Jebote, pa to nas deportisalo, bre. A mi od 1995. bili uvereni da smo se sami razbežali, ono, k'o zečevi...”*

Nema tu baš ničeg drugog, moja štovana i ostala gospodo, samo britanska, srpska i jugoslavenska sotonska politička patologija. Zato će prvostupanjka haaška “presuda”, unatoč žalbama, unatoč činjenicama, argumentima i elementarnom zdravom razumu, biti potvrđena.

Neće i ne može biti drugačije. Kojem idiotu to još nije jasno? Haaški proces je bio samo krinka, maska, paravan bre, kulisa za novu balkansku političku farsu – u kojoj nema mjesta za hrvatske ljude koji misle svojom glavom i imaju hrabrosti zastupati interese svoga naroda i države.

Zamislite, pobogu, što bi se dogodilo da Gotovinu oslobode!?

Koja bi to politička “Oluja” bila, koji politički zemljotres i uragan? Po povratku, ako bi to htio, general bi mogao birati što želi – premijer vlade, predsjednik države... nema tih izbora koje ne bi mogao dobiti.

Kakav Josipović, Milanović, Kosorica, Pusićka? Kakav Šeks, Bebić, Hebrang? Gotovina bi ih sve pomeo kao male bezvezne patuljke, kao sitne miševe, iz rupa izašle. Hrvatski politički kompas bi se dijametralno preokrenuo. Sve “velike” stranke bi se morale preustrojiti, neke bi se raspale, neke čak nestale. Stipe Mesić i njegova licemjerna srboljubna družina izvana financiranih “boraca za ljudska prava” bi završili osramoćeni, ismijani, pa i pred sudovima, nedvojbeno. Veleizdajnička rasprodaja hrvatskih banaka, tvornica i medija strancima nakon 2000. godine bila bi revidirana... i još mnogo, mnogo toga.

To Haag ne može i ne smije dopustiti.

Previše je u igri, previše je uloženo novca, sredstava, vremena. Previše je neljudi uzelo mito, ostvarilo korist i položaj, progutalo svoje “ja” i svilo kralješnicu, prodalo svoja uvjerenja i obraz za statute i povlastice... zato će naši generali Ante Gotovina i Mladen Markač, hrvatski novovjekci Petar Zrinski i Fran Krsto Frankopan, ostati u haaškoj *apsani*.

Mnogo godina. Otprilike, dok ne budu stari i više nikom od ovdašnje ljigave sitnozube stoke ne budu predstavljali značajniju opasnost. To je plan, kao što je svojedobno bio i “Plan Z4”, ali nažalost, više nema živog Franje Tuđmana da ga spriječi.

Zato danas, prvi puta u 16 godina, neću čestitati Dan pobjede. Sve dok su naši najbolji ljudi u kriptočetničkom zatvoru, izdani, prodani, slavlje je sama gorčina.

Ali ću vas podsjetiti – mi smo još uvijek ovdje. Mi, koji smo potukli četnike i srušili Veliku Srbiju 1995. godine, u danima pobjede, ponosa i slave. Nikamo nismo otišli. “*Navik on živi, ki zgine pošteno*”, rečeno je. Zato šutimo, stišćemo zube, trpimo i čekamo.

Čekamo zapovijed.

(9) Kratki sarkastični komentar na karadžićevskoj parodiji engleskog jezika, posvećen tadašnjoj tzv. hrvatskoj političkoj i glumačkoj "eliti": predsjedniku države koji u titovskom maniru ugošćava glumicu Angelinu Jolie na Brijunima, predsjednici vlade koja traži njezin autogram (sjetite se bijednog slučaja s Obamom) i tzv. hrvatskom glumcu koji je na početku Domovinskog rata pobjegao braći četnicima u Beograd. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Bridžunska winyeta](#)

Lux Veritatis - [Bridžunska winyeta](#)

Bridžunska winyeta

20. kolovoza 2011.

...Jolie: "Jea, mistr prezident, dis šou on Bridžuni iz rili grejt. Maj gud frend Rade iz a grejt aktr, end Kroejša iz bjutiful kantri. Ajl šurli kam agen. Bat ju menšnd samtin about vortajm lendmajnz problem? Ju hev rimejning majnfilds sketrd around?"

Josipovich: "Jea, dec a big problm. Lardž ariaz of ar bjutiful kantri ar still kavrd vid lendmajnz."

Jolie: "Ajm veri sed tu hir det. Hau mač?"

Josipovich: "Vel, oh, ah, uh, aj kant sej nau for šur, dont nou egzakt dejta, a u pičku materinu, ver iz maj advajzr, gad demnid..."

Jolie: "Dec okej mistr prezident, ju ken fajr hiz es lejtr. Bat tel mi, hu mejd dis majnfildz? Hu did dis horibl krajm?"

Josipovich: "Vel, ju nou, it voz unforčnat lajn of ivents end vrong polisiz, vič rezaltid in det teribl vor..."

Jolie: "Jea..?"

Josipovich: "...bat nau vi hev nju etitjud, nju polisi tu rikonsilijejt vid ar nejbrz..."

Jolie: "...?"

Josipovich: "...end aj em priperd tu lid det nju polisi tu nekst level, ez maj trastid advajzr Deyan olvejz sejz..."

Jolie: "Bat hu mejd fakin majnfildz?!"

Josipovich: "Ah, det... vel, oh, uh, ju nou... mejbi ic best ju tu esk jor gud frend Rade."

Jolie: "Bat... vat? Huz dis?"

Josipovich: "Vot d fak? Vot iz ši duing hir, sekjurit, sekjurit... koji ti je kurac, šta upadaš ovako, e, jesi ti normalna..?"

Yadranka: "Fak of! Aj vont šiz otogrejm!"

...

(10) Jugopljugi s Pollitike.com nekako su preživjeli brijunsko ismijavanje lignje, Šerbedžije i Jace, ali ovo im je opet bilo previše za podnijeti, pa su članak obrisali. Mrežna poveznica:

Lux Veritatis - Rješenje

Rješenje

09. listopada 2011.

Vrhovni sud javnosti
Internet

RJEŠENJE

Vrhovni sud javnosti, u sastavu MKn kao predsjednik vijeća, te XYZ i WŽnj kao suci porotnici, u postupku protiv stranke Viktora Ivančić iz Splita, Republika Hrvatska, radi utvrđivanja činjeničnog stanja, izvan ročišta, po službenoj dužnosti, dana 09. listopada 2011. godine,

r i j e š i o j e:

- I. Utvrđuje se da je Viktor Ivančić, rođen 08. listopada 1960. u Sarajevu, iz Splita, Republika Hrvatska, Jugoslaven od glave do pete.
- II. Trošak postupka, kao i obično, pada na državni proračun Republike Hrvatske.

Obrazloženje:

Ovo rješenje doneseno je nakon uvida u prilično dosadni tekst stranke [“Bauk Jugoslavije”](#) (Srpske Novosti br. 616, nekad znane kao [Feral Tribune](#)), a na temelju odredaba čl. 18. Zakona o guskama u magli (N.n. br. 01/1918, 02/1945 i 03/2000, dalje: ZGM). Naime, isti tekst stranke može se sažeti u jednu jedinu rečenicu: “Ja sam Jugoslaven, i šta mi možete!”, a spomenuti čl. 18. ZGM-a kaže da nikoga nije moguće spriječiti da od sebe javno pravi budalu i uporno lupa glavom o zid.

Osobito, ako stranka to čini unatoč cijelom nizu notornih povijesnih primjera iz kojih je i malom retardiranom djetetu već na prvi pogled jasno da je takvo lupanje, ono, e, loše i pogrešno, da može uzrokovati teške glavobolje, opće frustracije i skribomanske dijareje, a u najtežim slučajevima, i tjelesne ozljede. Da dugogodišnje krvave ratove u kojima svaki jebeni put poginu stotine i stotine tisuća nevinih žrtava, izbjegnu milijuni ljudi i bude počinjena ogromna materijalna šteta, niti ne spominjemo.

Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem činjenice da Srpske Novosti, nažalost, financiraju hrvatski porezni obveznici. Slijedom svega dosad navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Na Internetu, 09. listopada 2011.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku 15 dana od primitka. Žalba se predaje ovome sudu u 3 primjerka, a o njoj odlučuje Uprava vodovoda.

Dostaviti:

1. Viktor Ivančić, Split
2. Lux Veritatis, Pollitika.com
3. Arhiva ljudske gluposti, na znanje budućim generacijama

(11) Opširan i relativno složen članak posvećen još jednoj bijednoj detuđmanizatorskoj epizodi nedavne hrvatske povijesti - beskičmenjačkoj, protuhrvatskoj, veleizdajničkoj reakciji "hrvatske" političke "elite" na četničke JNA optužnice iz Srbije. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Borise pošalji salate](#).

Lux Veritatis - [Borise pošalji salate](#)

Borise pošalji salate

10. listopada 2011.

Baš lijepo i prigodno uoči još jednog [Dana... hm, nečeg](#), dva desetljeća nakon razbuktavanja rata za neovisnost i velikosrpske agresije, mlada hrvatska država iznova se suočava sa srpskim prisvajanjem i presizanjem. Kako kaže poslovica, tko nije ništa naučio od povijesti, osuđen je ponavljati je.

Naime, susjedna "prijateljska" država Srbija još je 2003. godine donijela [Zakon o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine](#) (Službeni glasnik Republike Srbije br. 67/03, 135/04, 61/05, 101/07 i 104/09, stupio na snagu 01. siječnja 2010), kojim je nasuprot općeprihvaćenim međunarodnim pravnim načelima, proširila svoju kaznenu jurisdikciju prema tzv. univerzalnom načelu, i to isključivo na teritorij bivše SFRJ:

"Član 2

Ovaj zakon primenjuje se radi otkrivanja, krivičnog gonjenja i suđenja za:

- 1) krivična dela protiv čovečnosti i međunarodnog prava određena u glavi XVI Osnovnog krivičnog zakona;*
- 2) teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava izvršena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1. januara 1991. godine koja su navedena u Statutu Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.*

Član 3

Državni organi Republike Srbije određeni ovim zakonom nadležni su za vođenje postupka za krivična dela iz člana 2 ovog zakona, koja su izvršena na teritoriji bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, bez obzira na državljanstvo učinioca ili žrtve."

Kako vidimo, država Srbija je ovim sebi uzurpirala pravo da optužuje i sudi *tuđim* državljanima, za djela počinjena na *tuđem* državnom teritoriju – ali *samo u odnosu na teritorij bivše SFRJ*. Radi se o postupku bez

presedana, nešto kao da, recimo, Amerikanci pokušaju suditi Španjolcima zbog ratnih zločina u Iraku, u koje su sami do grla upleteni. Tim je gore što takvu nedvosmislenu pravnu agresiju i presizanje čini dojučerašnji *vojni* agresor, koji je na teritoriju bivše SFRJ u razdoblju od 1990. do 1999. godine notorno odgovoran za četiri krvava ratna napada i sukoba.

Na sreću, srpskih tenkova, aviona, granata i hordi četnika koljača ovaj puta (još) nema, ali neke stvari prilično su slične.

Post-tuđmanovski, reformirani HDZ je, naravno, strjelovito reagirao. Brzi poput munje, nakon svega 8 godina *baš-me-briga*, i čim je velecijenjena pozadina potpredsjednika Sabora Šeksa dovedena u pitanje, promptno su krenuli u donošenje hrvatskog legislativnog odgovora na srpsku uzurpaciju: [Zakona o ništetnosti određenih pravnih akata pravosudnih tijela bivše JNA, bivše SFRJ i Republike Srbije \(nacrt i obrazloženje\)](#), dalje: Zakon o ništetnosti.

I baš kao i na 25. lipnja 1991. godine, kada se odlučivalo za ili protiv neovisnosti hrvatske države, upravo na dan njezinog obilježavanja 08. listopada 2011. godine, oporbeni zastupnici koji se zakonskom odgovoru na srpske pretenzije gotovo svi otvoreno protive, iznova su napustili sabornicu.

No, ovaj puta ni HDZ-ovih i koalicijskih zastupnika nije bilo dovoljno, pa Zakon o ništetnosti još uvijek nije donesen – nije bilo kvoruma. Valja razumjeti naše sabornike. Neudobne saborske klupe žuljaju, kako prepone, tako i debele zadnjice, a tko će štititi narodne interese u petak popodne, nakraj tjedna..? Valjda ti Srbi nisu tako blesavi da šalju nove JNA optužnice preko vikenda. Zato je glasovanje odgođeno na par dana.

Koliko srpskim interesima u Hrvatskoj Zakon o ništetnosti smeta, vidi se po orkestriranoj propagandnoj akciji bukvalno svih “hrvatskih” medija, oporbe, “neovisnih” mrežnih portala, tzv. “nevladinih udruga”, predsjednika države, pa čak i glavnog državnog odvjetnika Bajića. Tu se moglo pročitati stvarno svašta.

Tako se govorilo da je Zakon o ništetnosti nepotreban, jer je “već donesen”, odnosno da je već odavno na snazi [Zakon o stavljanju izvan snage Zakona o vojnim sudovima i Zakona o vojnom tužilaštvu](#). No svatko može pročitati i usporediti, pa će vidjeti da se ne radi o istoj stvari.

Mrežni komentari na raznim forumima možda su najčešće ponavljali paranoidno nagađanje da je Hrvatska “*sporazumom državnih odvjetništava*”, ili čak kakvim tajnim dokumentom, “*pristala da Srbija sudi našim državljanima*”. Tako nešto je jednostavno nemoguće. Naše državno odvjetništvo jest sa srpskim tužiteljstvom još 2006. godine potpisalo [Sporazum o suradnji](#), ali se radi o tehničkim pitanjima razmjene informacija koja nemaju (ne mogu ni imati) snagu međunarodnog ugovora. Ustav notorno priječi izručivanje naših državljana drugim državama, a pristanak na suđenje u drugoj državi bi bio praktično jednak izručenju i zato automatski protuustavan... da razna teška kaznena djela iz glave XII. Kaznenog zakona RH niti ne spominjem.

Neki “novinari” su širili još jedan propagandni biser, otprilike da bi prihvatanje Zakona o ništetnosti značilo da “*ne priznajemo beogradsku presudu za ratni zločin počinjen na Ovčari*”. U tome slučaju stanje je drugačije, jer su tamo osuđene osobe sada srpski državljani i Srbija nad njima *ima* jurisdikciju. Hoće li naše pravosuđe te srpske odluke priznati ili ne, bit će stvar procjene naših pravosudnih tijela – kako se u Zakonu o ništetnosti i navodi, kako je svugdje u svijetu, i kako i treba biti.

Usput rečeno, ako već govorimo o tom srpskom suđenju za Ovčaru, i malom djetetu je jasno da je ono bilo čista farsa i da, zapravo, nikakva suradnja Srbije ne postoji. Da je Srbija odista iskreno htjela riješiti vukovarske ratne zločine i pravdi privesti srpske ratne zločince, optužila bi i osudila *Kadijevića, Adžića i ostatak vrha tadašnje JNA*, a ne “sitnariju”, obične vojnike prašinare.

Čulo se u javnosti i pozivanje na latinsku izreku “*regnum regno non praescribit leges*”, u smislu da, kao, Hrvatska ne može poništavati srpske zakone. Takvim veleumnim licemjerima naravno ne smeta što je **Srbija 2003. već propisala svoj zakon Hrvatskoj**, prisvojila kaznenu nadležnost za Hrvatsku *kao da smo mi njihov teritorij*. Zvuči jezivo poznato, znam.

Iako su SDP-ovci na početku ostavljali mogućnost da će [ovaj puta postupiti drugačije](#) negoli prije 20 godina, čini se da je, nažalost, prevladala standardna beskičmenjačka priča da se [“ni zakonom ni deklaracijama ništa neće riješiti”](#), kao i guranje glave u pijesak tipa da su za sadašnje stanje odgovorni *“nejasni dogovori između hrvatskog i srbijanskog državnog odvjetništva”*.

Nisu, Milanoviću, nego upravo sramotni srpski Zakon o organizaciji i nadležnosti državnih organa, kao i hrvatska osmogodišnja inertnost i nereagiranje na njega. Eno gore poveznica, čitaj.

Predsjednik države, u ovom slučaju SDP-ovac više negoli ikada prije, javno je zaboravio da kao dio izvršne vlasti nije nadležan “preporučivati” Saboru da se donosi ili ne donosi Zakon o ništetnosti, niti se uopće smije petljati u legislativni proces. Ako smatra da je takav zakon neustavan, može pokrenuti postupak pred Ustavnim sudom i to je sve. Međutim, **Josipović se otvoreno stavio na stranu Srbije**, čak navodeći da Zakon o ništetnosti [“nije sasvim u duhu međunarodnog prava, jer univerzalna nadležnost postoji”](#).

Podsjećam – slanjem ovih optužnica Srbija nije, recimo, dostavila dokaze našem državnom odvjetništvu, pa Bajiću prepustila da odluči hoće li podignuti kazene prijave i pokrenuti postupke. Ne. Srbija je već *podigla optužnice*, zapravo samo prepisala JNA četničko smeće iz 1991. i 1992. godine, i sada očekuje da Hrvatska prihvati uzurpaciju jurisdikcije i po optužnicama *dojučerašnjeg agresora prema braniteljima* automatski postupi.

Čista velikosrpska politička provokacija.

Točno je da tzv. univerzalna nadležnost postoji, ali ona, u načelu, pripada međunarodnim sudovima poput [ICC-a](#). Ako se propisuje u zakonodavstvu neke države, to se čini za teška kaznena djela tipa genocida, ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti, trgovine robljem, piratstva na otvorenom moru... ali **nikako ne samo za točno određeni teritorij drugih država**, kao ovdje Srbija. Naravno, svaka suverena država može donositi zakone kakve god hoće, odrediti si nadležnost kakvu god hoće i u tome je nije moguće spriječiti, ali ako se to radi ovako endemski, jasno je da je u pitanju politika koja ima točno određeni motiv, cilj i učinak.

Zato evo otvorenog pitanja predsjedniku Josipoviću: ako je, dakle, Srbija bila u pravu sa svojim zakonom iz 2003, onda i Hrvatska može donijeti zakon pomoću kojeg će sebi, recimo, prisvojiti nadležnost za srpske ratne zločine u Bosni i na Kosovu. Je li tako?

I da vidiš uživancije. Tko je ono sve tijekom rata išao u Bosnu, slikao se s Karadžićem i Mladićem, davao podršku četnicima, ratu i klanju na ovaj ili onaj način? *Čim primirišu u Hrvatsku, uhiti ih i pred sud*. Razne

srpske pravoslavne patrijarhe, Lepu Brenu, Bajagu, Kusturicu... skupa s brat-bratu polovicom srpskih NN turista s jadranskih plaža. Uz novi Bajsov slogan: "Tako lepa, tako blizu, zatvori udobni." A kad Srbija krene urlati i šiziti, reći im da "štite ratne zločince" i "ometaju suradnju između dvije prijateljske države", što je "uvjet za pristupanje EU" u duhu "dobrosusjedskih odnosa".

Dobro, predizborna kampanja političare obično učini smanjeno ubrojivim, ali što ćemo s glavnim državnim odvjetnikom Bajićem?

On bi, kao, trebao biti neutralni stručnjak, pravnik profesionalac koji se ne smije petljati u politiku, davati političke izjave, niti utjecati na rad tijela drugih grana vlasti. Kad ono, bogo dragi, tip raspalio gore nego političari – da Zakon o ništetnosti *"koristi samo zločincima" i da se njime "prekida suradnja sa Srbijom"*.

Mislim, okej, valja se na vrijeme ulagivati vjerojatnoj budućoj vlasti, to je jasno, ali zbog toga ovako "zaboraviti" na profesiju, zaroniti u političko blato i obmanjivati javnost?

Zakon o ništetnosti ni na koji način neće koristiti "ratnim zločincima", nego ljudima koje je četnička JNA, i njihov "uljuđeni" nasljednik današnja Srbija, optužila na temelju "činjenica", "dokaza" i "priznanja" većinom prikupljenih terorom i mučenjem u srpskim konclogorima. Po takvim sramotnim političkim "optužnicama" Hrvatska više *neće* postupati, a Srbiji će biti poslana jasna politička poruka da si svoje imperijalne velikosrpske pretenzije može zataknuti odakle ih je i izvukla – i to su najveće i najočitije koristi od donošenja toga zakona.

Što se tiče inozemstva, tamo je doseg, naravno, ograničen. Međutim, nakon poznatih srpskih svinjarija s Ganićem i Divjakom, Interpol više ne izdaje međunarodne tjeralice bez suglasnosti države o čijim se državljanima radi, i to je najvažnije. Kako će po pojedinim izravnim srpskim zahtjevima učiniti koja pojedinačna država, u to ne ulazim – to je njihovo suvereno pravo i odluka. Naravno, ako i dalje bude bilo slučajeva tipa Purda i Marić, onda jednostavno valja primijeniti staro dobro međunarodno načelo *reciprociteta*, i kako već rekoh, krenuti uhićivati i suditi srpske i ine državljane za djela koja su se dogodila, recimo, na Marsu.

I druga Bajićeva tvrdnja, da se Zakonom o ništetnosti *"prekida suradnja sa Srbijom"* je eklatantna propagandna neistina koju provjeriti može svatko – jednostavnim čitanjem prijedloga zakona, eno ga na poveznici gore. Nažalost, takve dezinformacije su očito [odmah servirane i Europskom povjerenstvu](#).

U međuvremenu se u sve to upleo i HDZ-ov sabornik Đakić, [poznatom izjavom](#) s osječkog predizbornog skupa:

"Nitko neće reći 'da' Rajkovojoj medicini, Radetovoj građevini, Zokiju koji ima godinu dana pripravnčkog staža na Trgovačkom sudu i devet mjeseci u Ministarstvu vanjskih poslova, a sad bi vodio Vladu. Mislio sam, dok nas je vodio SDP, da zastupaju srpsku, a ne hrvatsku Vladu..."

I izazvao silnu frku ni oko čega. Đakić jest sirovina, ali je zapravo samo javno rekao ono što brat-bratu tri četvrtine ljudi u Hrvatskoj i vidi i misli, ali se zbog nametnute pro-srpske "političke korektnosti" ne usudi reći: car je gol. **Srbija nije odustala od velikosrpskih težnji.**

Još gore, kao i prije 20 godina kada su izašli iz Sabora, jer nisu htjeli glasovati za hrvatsku državnu neovisnost, **Ranko, Rajko, Zoki, Veljko, Rade... u slučaju Zakona o ništetnosti i srpskih optužnica, htjeli to ili ne, znali to ili ne, zastupaju srpske, a ne hrvatske interese**, i to bez obzira na svoju etničku pripadnost.

Jeste li razumjeli? **Đakić nije govorio samo o Srbima. Ni glavnom državnom odvjetniku, pa čak ni samom predsjedniku države, uopće ne smeta činjenica da si je Srbija prisvojila kaznenu jurisdikciju za naše državljane i naš teritorij** i želi im suditi, iako Ustav notorno *brani* izručenje, i iako je takav postupak *suprotan* međunarodnim uzusima. Njima je to, očito, sasvim u redu i ništa ozbiljno na što bi trebalo reagirati. Kako već rekoh, i Đakićevim vrlim predlagateljima Zakona o ništetnosti trebalo je punih 8 godina da se probude iz tupe političke lobotomije i počnu raditi svoj posao. Sve su to najviši hrvatski dužnosnici, sabornici, političari.

To je naša stvarnost. To je hrvatska zbilja.

I onda se, kao, čudimo silnim neuspjesima, promašajima, šikaniranjima i poniženjima koji Hrvatsku prate zadnje desetljeće. Čemu?

Pa ljudi moji, dva mandata nam je predsjednik države bio [ovaj čovjek](#), a glavni savjetnik sadašnjeg predsjednika države je Dejan Jović – osoba koja oduvijek javno i otvoreno *žali za Jugoslavijom* i čudi se što je Hrvatima “dopušteno da pobijede u ratu”, vjerovali ili ne. Zamislite, recimo, da je glavni savjetnik srpskog predsjednika Borisa Tadića netko tko javno *žali što Srbija više nije dio Otomanskog carstva?*

I zato uopće nije čudno što **predsjednik Josipović zastupa stajalište da Hrvatska tužbu protiv Srbije, podignutu zbog rata i agresije, treba povući. Je li to hrvatski interes?** Što kažete, da možda usput odmah priznamo srpsku protutužbu i platimo Srbiji ratnu odštetu? Što nas nisu uspjeli sve pobiti, što su unatoč svim izgledima izgubili rat 1990 – 1995. i što im je propala Srboslavija? Kladim se da bi savjetnik Jović veselo pozdravio ovu ideju. Sve u duhu “saradnje” i “dobrosusedstva”, naravno.

Ne, moja štovana i ostala gospodo, **u današnjoj Hrvatskoj, hrvatski državni i narodni interes jednostavno nije dopušteno zastupati.**

Još gore, **nije dopušteno ni reći Srbiji, Srbima i domaćim pro-Srbima, bez obzira na etničku pripadnost, da jesu ono što jesu, da zastupaju ono što zastupaju i da rade ono što rade** – a da to odmah ne izazove histerično vrištanje, propagandna podmetanja i opću osudu “hrvatske javnosti” da “*brojite krvna zrnca*” i slično. Za čim, naravno, odmah slijede etikete ustaštva, klerofašizma itd. bukvalno i doslovno jednako kao u SFRJ.

Istovremeno, stvari kao odavno notorno “*Jaca Vlaisavljević*” ili razne izjave poput “[naslijedio bi me Srbin veći od svakog Srbina](#)” prolaze bez ikakvih problema – bez reakcija pučkih pravobranitelja ili pjene na ustima “boraca za ljudska prava”.

Pogledajte, recimo, taj SDSS. Već dva mandata, *punih osam godina*, gospoda sjede u HDZ-ovim vladama, dijele lovu poreznih obveznika, glasuju u Saboru s vladajućom većinom i izravno sudjeluju svemu, prvo sa Sanaderom, onda s Kosoricom. Je li ih itko ikada prozvao za barem milimetar odgovornosti za sve ono loše

što se u tome razdoblju dogodilo? Nipošto, ni slučajno – sjedili su za istim stolom, ali Jaca je znala sve, a Mile nije znao ništa. Svete krave u Hrvatskoj se ne smije dirati.

Evo još jedno pitanje. Kada je SDSS učinio ili rekao bilo što, ali bilo što, što je u nesuglasju s politikom Srbije? *Nikada.*

O, imali su prilike u izobilju. Recimo, kad je početkom godine iz Srbije, iz usta ministra, došla provala memorandumskog miloševićevskog zahtjeva za obnovu konstitutivnosti srpske manjine u Hrvatskoj. Je li SDSS rekao da je to sramotno i krajnje pogrešno? Da je to bila, uz četničku laž o 700.000 pobijenih Srba u Jasenovcu, jedna od osnovnih poluga za huškanje hrvatskih Srba na kvislinšku pobunu, velikosrpsku agresiju i rat protiv vlastite države i svojih susjeda Hrvata? Da je to politički povratak na rat? Da im to više ne treba?

Ma, ni slučajno. Ni blizu. Tadašnje reakcije ljudi iz SDSS-a mogle su se opisati kao *“nemojte, braćo... nije još vrijeme”*. A predsjednik Josipović ih očekuje na proslavi obljetnica “Oluje” u Kninu, na svom zapadnobalkanskom oblačiću naivno maštajući o vremenima kada će vojno slamanje kralješnice miloševićevom velikosrpsstvu slaviti i Srbi, skupa s Hrvatima.

Žalim, evo hladan tuš otrežnjenja: neće. *Nikada.* Kako reče Stanimirović nakon “povijesnog” posjeta Josipovićevo “prijatelja” Tadića, *“rat u Vukovaru nisu počeli Srbi”*, je li tako? Nenaoružana nejačad.

Pa onda, prisjetite se **priznanja Kosova**. Što se, pobogu, tiče SDSS-a hoće li Kosovo biti dio Srbije, ili ne? To je *druga država*, je li tako? Ali ne, moraju oni, veliki brat Boris naredio. Kaže Pupovac u Saboru, nije istina da je znao za ove JNA optužnice prije negoli su došle u Hrvatsku... ali njegov istomišljenik [Pusić ga, između redaka, demantira](#).

Ili pogledajte [izjave SDSS-a s posljednje komemoracije u Varivodama](#). Na stranu ponavljanje nebuloza Haaškog suda i likovanje nad presudom Gotovini i Markaču, eto Uzelca koji se ne ljuti na “krajinske” četnike što su bili krvoločni koljači, što su ustali protiv svojih susjeda, što su pobili 20.000, ranili 100.000 i protjerali preko 500.000 ne-Srba, nego zato što su bili – nesposobni. Zato što *“nisu bili u stanju voditi ni zubnu ordinaciju, kamoli državu”*. Vjerovali ili ne.

Na gotovo potpuno isti način, većina Srba iz Srbije dan danas govori o Miloševiću, osuđujući ga ne zbog velikosrpsstva i silnih zločina, nego zato što nije uspio – što je izgubio rat.

Ovo nisu bile samo puke nabrojene žalosne činjenice, pobogu... radi se o *tragediji*. **Dvadeset godina kasnije, za Srbe i Srbiju se baš ništa nije promijenilo.** I sad, da se takve stvari ne smiju javno reći, a da netko od domaćih pro-srpskih *advokata* i “boraca za ljudska prava” odmah ne zavrišti da se “broje krvna zrnca”?!

Pa brojite si ih vi sami, licemjeri, svejedno bili Hrvati ili Srbi, svojim guranjem glave u pijesak, svojim sramotnim riječima i djelima, svojom konstantnom bijedom, ljigavom hipokrizijom. Što još trebate kao dokaz? Da nam opet osvanu balvani na cestama? Da Srbija u Hrvatsku pošalje pozive za rezervu, kao na sjeveru Kosova? Mislite da je to nevjerovatno? Pa **od tog zakona 2003. Srbija nas smatra svojim teritorijem, nad kojim ima jurisdikciju!**

Evo, koliko puta je bosanskim Hrvatima u zadnjem desetljeću javno i otvoreno rečeno da svoju budućnost “traže u Sarajevu, a ne u Zagrebu”? Hoće li, molim, već jednom netko javno reći i hrvatskim Srbima da svoju budućnost traže u Zagrebu, a ne u Beogradu? Možda onako kao njihov omiljeni konvertit Mesić: da ne oru tu, a mole boga da kiša pada u Srbiji?

Pokojni Račan poklonio im je [Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina](#) kakav nema *nitko* u Europi, kladim se niti u svijetu. Post-tuđmanovski HDZ dao im je i povrhu toga, dao im je vlast, dojučerašnjim “krajinskim” pobunjenicima napravio je kuće, priznao mirovine, obnovio odavno izgubljena stanarska prava, čak pokušao progurati neustavne promjene izbornog zakonodavstva koje bi SDSS-u praktično zajamčile *monopol* na zastupanje Srba u Hrvatskoj... i naravno, nije dosta.

Nikada neće ni biti.

Pa dobro. Spomenuo sam **reciprocitet**, još jedno od notornih, općeprihvaćenih načela međunarodnog prava. Zapitajmo se, **imaju li Hrvati u Srbiji prava poput Srba u Hrvatskoj? Imaju li Hrvati u Srbiji dvostruko pravo glasa? Naravno da nemaju.** Sve dok ne budu imali – sve dok se Srbija barem minimalno ne civilizira, dok ne prestane velikosrbovati i suflirati ovim našim vječno zavedenim nesretnicima – svaka druga država te teme bi jednostavno stavila *ad acta*. Ali u Hrvatskoj... koliko su papira i pro-srpskog pametovanja potrošili naši “borci za ljudska prava”, [“dokazujući” da će srpska manjina u Hrvatskoj biti ravnopravna tek ako bude imala veća prava nego većina?](#)

Vjerovali ili ne.

Možete li vi to zamisliti? Pa, ako ste dovoljno stari da se sjećate života u SFR Jugoslaviji i SR Hrvatskoj, to vam je, otprilike, bilo to – 12% Srba nije imalo ravnopravnost i razmjernu zastupljenost, nego *paritet* s preostalih 88% stanovništva. Kužite? *Kao da je Srba bilo 50%*. Istovremeno, brojem su apsolutno nadrazmjerno, čak ponegdje i *nadpolovično*, držali najvažnije položaje u komunističkoj partiji, vojsci, policiji, državnoj upravi, medijima i najvećim firmama.

Ali da ne budu baš svi etnički Srbi na moćnim i unosnim položajima, pa ipak je to bila nekakva Hrvatska, brinuli su se... pogađate: **Ranko, Rajko, Zoki, Veljko i Rade.**

Zato danas tako polude od bijesa kad ih na to netko podsjeti.

Komentari (92)

Anonimni korisnik — Pon, 10/10/2011 - 20:34.

Puno frazetina i nacionalističkog gnjeva, malo korektnog istraživanja i točnih pravnih informacija. Najveća greska ovog teksta je da Srbiji zamjera donošenje zakona kakav Hrvatska ima godinama.

"Zato evo otvorenog pitanja predsjedniku Josipoviću: ako je, dakle, Srbija bila u pravu sa svojim zakonom iz 2003, onda i Hrvatska može donijeti zakon pomoću kojeg će sebi, recimo, prisvojiti nadležnost za srpske ratne zločine na Kosovu. Je li tako?"

Tako je. I Hrvatska je to odavno napravila. Naravno, tvoje "istraživanje" je oportuno zaboravilo pogledati hrvatski kazneni zakon koji poznaje univerzalnu jurisdikciju siru čak i od one u Belgiji, koja se smatra najsirom. Ne dvadeseti nego prvi rezultat na Google-u za rijeci "univerzalna jurisdikcija" daje rezultat na znanstveni rad o pojmu u kojem stoji nesto sto si svjesno presutio: Hrvatska si je dala jos sire ovlasti od Srbije!

Maja Munivrana: Univerzalna jurisdikcija (znanstveni rad)

Prema postojećem zakonodavnom uređenju, Hrvatska ima ovlast progoniti sve počinitelje međunarodnih kaznenih djela počinjenih u bilo kojem dijelu svijeta, pa čak i onda kad ih je neka druga država već osudila i kad su kaznu izdržali. Povrh toga, ne traži se da se počinitelj zatekne na teritoriju RH i da ne bude izručen drugoj državi. Tom odredbom Hrvatska se svrstala u red najvećih zagovornica široke primjene univerzalnog načela. Tako široko oblikovano univerzalno načelo danas više nema čak ni Belgija, koja se u literaturi često navodi kao najpropulzivnija sila na području primjene univerzalnog načela.

Gdje si tada bio da optužiš Hrvatsku da se cini "pravnu agresiju" na države svijeta?! Zasto tad nisi napisao članak o "postupku bez presedana" i o tome kako se Hrvatska ponasa kao da je svijet "njen teritorij" sa svojim "ustaskim politickim provokacijama"?! Kako to da nisi skvicao da je Hrvatska "prisvojila kaznenu jurisdikciju za sve građane svijeta i cijeli teritorij"?!

Osobe poput Checkpoint Charlie mozde puse tvoju retoriku i impresionirane su tvojim navodnim poznavanjem prava, ali neki od citatelja ovdje nisu pravni amateri koji ce dopustiti da lazes javnost kako bi sirio svoju nacionalisticku dijareju.

Svaki student prava zna da univerzalna jurisdikcija ne vrijedja nacelo suvereniteta jer drzava koja ju koristi i dalje ju primjenjuje samo na svom teritoriju. Rijecima sudaca Međunarodnog suda pravde: univerzalna jurisdikcija je "nacin kojim se uspostavlja teritorijalna jurisdikcija za eksteritorijalne dogadjaje" (slucaj Kongo v. Belgija). Drzava koja ju koristi svoju suverenu moc progona i dalje ostvaruje striktno unutar svojih granica.

Srpske optuznice su problem, ali srpski zakon nije.

Hrvatska ima jos siri zakon ali to domoljube nisi spomenuo jer bi ti pola teksta bilo razotkriveno kao cisto licemjerno sranje izaslo iz Pasaliceve kuhinje.

MKn — Uto, 11/10/2011 - 11:56.

O, miline. Još prilike da širim svoju "nacionalističku dijareju" :-)

Ali prvo disclaimerčić: gospodo drugovi, iskreno sam počašćen, ali ovaj dnevnik nije nikakav stručni pravni tekst, niti je to ičim, ikada i ikako pretendirao biti. Pollitika.com, forum na kojemu Ranko, Rajko, Zoki, Veljko i Rade svakodnevno brišu, ili pokušavaju obrisati, sve tekstove koji im se iz bilo kojeg razloga ne sviđaju, pa čak i zajebancije poput [ove](#), [ove](#) ili [ove](#), vjerojatno je posljednje mjesto gdje se stručni tekstovi objavljuju.

A sad u svezi glede malog mede. Možeš li, pliz, malo pozornije pročitati neke dijelove dnevnika? Recimo ove:

"...susjedna "prijateljska" država Srbija još je 2003. godine donijela Zakon o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine (Službeni glasnik Republike Srbije br. 67/03, 135/04, 61/05, 101/07 i 104/09, stupio na snagu 01. siječnja 2010), kojim je nasuprot općeprihvaćenim međunarodnim pravnim načelima, proširila svoju kaznenu jurisdikciju prema tzv. univerzalnom načelu, i to isključivo na teritorij bivše SFRJ:

Državni organi Republike Srbije određeni ovim zakonom nadležni su za vođenje postupka za krivična dela iz člana 2 ovog zakona, koja su izvršena na teritoriji bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije,

Univerzalna nadležnost

Ako se (univerzalna nadležnost, op. MKn) propisuje u zakonodavstvu neke države, to se čini za teška kaznena djela tipa genocida, ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti, trgovine robljem, piratstva na otvorenom moru... ali nikako ne samo za točno određeni teritorij drugih država, kao ovdje Srbija."

Otvorile se neamaterske stručne pravne okice? **Srbija si je propisala "univerzalnu kaznenu nadležnost" samo za teritorij bivše SFRJ.** Ma, bogati. Iako se i naš dragi predsjednik pozvao na univerzalnost, evo ispada da to uopće nije bilo naročito univerzalno, zar ne?

A što misliš, zašto su Srbi baš tako učinili? Da se ne mučiš s teškim i nadasve zahtjevnim zaključivanjem, evo citata iz rada na koji si stavio poveznicu: **"Jasno je, također, da univerzalna jurisdikcija može biti moćno oružje političkog uznemirivanja."**

"Hrvatska ima jos siri zakon"

Ne, nego Hrvatska ima relativno "normalan" zakon - u svakom slučaju, mi ne zlorabimo univerzalitet u političke svrhe.

"ali to domoljube nisi spomenuo jer bi ti pola teksta bilo razotkriveno kao cisto licemjerno sranje izaslo iz Pasaliceve kuhinje."

U, jebote. Prvo sam pravni stručnjak, a sad i agent bivšeg Princa tame osobno. Što reći... osim ponoviti da sam iskreno počašćen. Bilježim se :-)

MKn — Uto, 11/10/2011 - 12:27.

Krvna zrnca brojim, brojim, jaa... Evo još jedna za Ranka, Rajka, Zokija, Veljka i Radu:

Riječi Svetozara Pribečevića 1934.

"...Srbi trebaju uvidjeti i shvatiti da oni nemaju nikakvog, ni moralnog, ni političkog, ni nacionalnog, ni historijskog prava vladati nad Hrvatima i silom ih (diktaturom) držati u zajednici sa sobom. Historijsko je iskustvo pokazalo da će se prije Velebit srušiti u more i isušiti Dunav, Sava i Drava, nego što će se hrvatski narod odreći svog imena i svoje narodne individualnosti.

Pa kad Srbi to znaju - a to je jasno svima njima bez izuzetka - onda ima samo jedan stav, koji je dostojan njihove prošlosti i koji može odgovarati njihovom osjećaju pravednosti, pa i njihovoj političkoj mudrosti - a to je, da priznaju Hrvatima pravo da se sami slobodno opredijele prema ideji državne zajednice sa Srbima i da odluče o svojoj budućnosti...

...Kao čovjek slobodnog duha i kao istinski demokrat, ja moram izjaviti da bi Srbi morali poštovati i priznati volju Hrvata i odluku čak i u slučaju kad bi se oni izjasnili protiv svake zajednice sa Srbima, a za svoju potpunu i neograničenu samostalnost. Ne mogu zamisliti ni za trenutak da Srbi ratuju s Hrvatima zato što ovi neće živjeti zajedno s njima, da Srbi ognjem i mačem nametnu Hrvatima zajedničku državu. Takvo držanje osramotilo bi Srbe za sva vremena kao nasilnike i ugnjetače..."

Svetozar Pribečević 1934. Sunce li mu ustaško, e, klerofašist. Sigurno je slušao Thompsona...

MKn — Sub, 15/10/2011 - 08:46.

Tuđmanu se često zamjera onaj zakon o aboliciji. Međutim, jasno je i malom djetetu da bi bez toga nekih 25.000 Srba iz vojske i struktura "krajine", ljudi od kojih sada neke gledamo na televiziji i svuda oko nas, među njima i nekolicina saborskih zastupnika i dužnosnika SDSS-a, SDF-a i sličnih, bilo optuženo i osuđeno za razna kaznena djela. Bez toga zakona, danas ne bi bilo 4%, nego 0,4% Srba u Hrvatskoj.

Bio je to državnički potez pobjednika, velikodušno pružanje ruke dojučerašnjem ratnom napadaču i dušmaninu. Ali, tko je mogao pretpostaviti da će poslije Tuđmana na vlast doći sitnozuba Braveheart stoka, ovakav HDZ included, koja misli da se država brani kapitulacijom, zanemarivanjem, prodajom i pljuvanjem po svemu svome što imalo vrijedi...? :-(

lunoprof — Sub, 15/10/2011 - 09:26.

neselektivna abolicija i neprocesuiranje zlocinaca je posljedica blentave i dilatatnske politike, koja je na taj nacin pokusala zastiti zlocince iz svojih redova. neiteligentno i neuspjesno, kao i vecina tudmanovih odluka, prvenstveno na stetnu naroda bilo koje nacije koji zive i misle zivjeti u hrvatskoj.

MKn — Sub, 15/10/2011 - 09:51.

Kao i obično, ili nemaš pojma o čemu govoriš, ili jednostavno ignoriraš ono što ti je pred nosom. Zamisli za trenutak da nije bilo abolicije. Svako granatiranje civilnih središta gradova i sela je ratni zločin, kako onih koji su ga naredili, tako i neposrednih izvršitelja. Hoćeš sada da ti krenem nabrajati gradove i sela uz bojišnicu? Od Slavonije do Dubrovnika?

Udri, opiči, razori, sruši, danima, mjesecima... svakodnevno. Ratni zločin na ratnom zločinu, stotine, tisuće, deseci tisuća. Što misliš, koliko bi Srba "krajinaša" završilo pred sudom? Što misliš, koliko bi ih uopće ostalo u Hrvatskoj? Napisao sam već, a ti opet glavu u pijesak.

No, ako baš hoćeš, okej. Ukidamo aboliciju i idemo redom. Pa da vidimo tko će izvući deblji kraj.

(12) Prvi tekst o stožernoj i najvećoj hrvatskoj stranci, narodnom pokretu koji je konačno stvorio i u krvavom ratu obranio neovisnu hrvatsku državu, nažalost danas samo ostatku ostataka negdašnjih pobjeda, ponosa i slave. Mrežne poveznice:

Politika.com – [Tko s vragom tikve sadi...](#)

Lux Veritatis – [Tko s vragom tikve sadi...](#)

Tko s vragom tikve sadi...

29. listopada 2011.

Nikada nisam bio član niti jedne stranke, a bogami ni partije. Prema iskustvu koje mi seže prilično duboko u vrijeme SFRJ, uz nešto časnih izuzetaka, radi se uglavnom o leglima primitivaca, ljenčina i pokvarenjaka koji većinom nikada ništa ozbiljno ni odgovorno u životu nisu radili, pa im je politika ostala jedini način da nešto postignu. Sad predanim oskuliranjem masnih gluteusa ili zabijanjem noževa u leđa svojih šefova i vođa, svejedno. Zbog toga, oduvijek sam o strankama mrzio pisati. Međutim, kako se ova prokleta 2011. ukazuje kao godina naplate računa za proteklo desetljeće upravo bezgranične hrvatske gluposti, naivnosti i nesposobnosti - kao godina srpskih, jugoslavenskih i četničkih političkih pobjeda i likovanja, sada jednostavno moram.

Sa svih strana naslovi vrište: **"HDZ na koljenima"**. Po prvi puta u povijesti neovisne i demokratske Hrvatske, jedna

politička stranka kao pravna osoba je pod kaznenom istragom, uz izgledno skoro podizanje optužnice i sudski postupak. No, danas više nitko nema iluzija - u politici se baš ništa ne događa slučajno.

Tako nije slučajno da se istraga, nakon preko godinu i više dana bezbrojnih javnih nagađanja, otvara baš neposredno uoči parlamentarnih izbora. Nije slučajno niti da se unatoč silnim aferama, indicijama i informacijama protiv stranaka konkurentske tzv. Kukuriku koalicije SDP-a, HNS-a i IDS-a, kao ni njihovih sadašnjih ili bivših članova, niti oko njihovih predsjedničkih i parlamentarnih izbornih kampanja, ne pravi baš nikakav problem, niti u javnosti, a kamoli pred sudom.

Treba podsjećanje? Može. **Predsjedničke kampanje Stipe Mesića.** Inače u hrvatsku političku povijest ušle pod nazivom: *"Kako od golje bez kune i s 5% podrške birača postati predsjednik države, preko noći."* Financiranje? Molim, to je sve bilo bezgrješno, po duhu svetome. Gadafi? Tko je taj? **Izborna kampanja HNS-a i Rade Čačića 2003.** Čak su im se i vlastiti medijski podrepaši izrugivali da im sve troškove pokrivaju ministarstva. O drumskom *killeru* Čačiću i njegovim "uspjesima" su i knjige napisane, i ništa. **Predsjedničke kampanje Milana Bandića i Ive Josipovića.** Čak i procjene naših tzv. "nezavisnih" glasilice

su da su obojica spiskali daleko veće iznose negoli su ih prijavili. Problemi? Nema ih. Bajić njuška? Ni slučajno, zašto bi? Pa to su sve sami poštenjačine.

O Jakovčiću ne vrijedi trošiti riječi, tip vlada Istrom kao mini-rimski car preko 20 godina, a znamo da svatko ima vlast kakvu zasluhuje. Spomenut ću samo još "aferu Daimler", nakon koje ispada da su i za vrijeme bivše vlasti Kukurikavaca mito primali isključivo hadezeovci, te slučaj Linića & Obersnela, zbog čijih je poznatih ratnih vratolomija s njemačkim markama, tečajem i inflacijom dosad, koliko znam, uhićena jedna tajnica. Nešto slično kao da Sanader & co. šeću, a u Remetincu čuči samo Pavoševića.

Bilo je toga još, ohoho. Međutim, znate što?

'Ko jebe HDZ. Zaslužili su baš sve što im se događa.

Opet malo podsjećanje. **Nakon Tuđmanove smrti, tzv. "HDZ" je odbacio, popljuvao i pogazio gotovo sve što je ostvareno i postignuto u prvih 10 godina hrvatske neovisnosti.** Prihvaćena je i provedena "detuđmanizacija", zapravo re-jugoslavenizacija, rashvaćivanje. U slijedećim godinama, iz stranke su izbaćeni ili otjerani gotovo svi važniji članovi iz Tuđmanovog doba, a samog Tuđmana se stranka odrekla.

Na vlast su se vratili, između ostalog, urlajući i huškajući narod na splitskoj rivi... da bi zatim *identificirali, locirali, uhitili i transferirali* Antu Gotovinu. Nakon povratka, nisu učinili baš ništa drugo, nego na svim područjima *nastavili* Mesićevu i Račanovu sramotnu beskičmenjačku, slugansku politiku rasprodaje i zaduživanja države, te odricanja od državnog suvereniteta i neovisnosti. Proveli su Sanaderov i Pupovčev tajni dogovor iz 2002. i na krajnje sumnjiv način osudili Glavaša, ni prstom nisu mrdnuli protiv Kadijevića i Adžića, a zažmirili su nad puštanjem Šljivančanina. Nisu ni pokušali sankcionirati Mesića za javno i otvoreno kršenje Ustava i dilanje državnih i vojnih tajni strancima. Vraga. Namjesto toga, pajdaši Šeks i Mesić su si međusobno podijelili najviša odlikovanja, za silne "zasluge" što su bacali Tuđmanu klipove pod noge dok im je pravio i branio državu.

Taj detuđmanizirani tzv. "HDZ" nije ni pokušao ispraviti silne ustavne i legislativne gluparije i nebuloze "terećejanuaraca", recimo tipa predsjednika države koji se bira izravno, ali je bez izvršnih ovlasti, ili postavljanje predsjednika sudova po ministru pravosuđa, što ih je na kraju Europa prisilila ukinuti. Nisu ni pokušali revidirati ni popraviti štetni, protuhrvatski, upravo ropski Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, nisu ni pokušali dovesti u pitanje opću rasprodaju banaka, tvornica i medija strancima. Ma kakvi. Namjesto toga, takav "HDZ", zapravo "HNS light", usvojio je i provodio mrvicu manje nakaradnu Mesićevu i Račanovu politiku, a u stranku su primili hrpetine raznoraznih polančeca koji se, sada vidimo, od svoje političke braće nobila razlikuju samo po tome što su nobili barem iskreni i hrvatsku neovisnost i interese mrze javno.

Taj tzv. "HDZ" je na vlast doveo i SSDS, stranku srpske manjine čiji su članovi do jučer bili visoki dužnosnici četničke kvislinške paradržave "krajine", i učinio ih, praktično, nezaobilaznim dijelom svake buduće vladajuće većine. Ljude koji u Sabor ulaze s nekoliko stotina glasova podrške. Ljude koji nisu u stanju doći na proslavu "Oluje" čak ni kad je organizira jedan Ivo Josipović, i koji protiv Miloševića i "krajine" govore isključivo u kontekstu - nesposobnosti.

Ako je vjerovati novinama, Sanadera to nije spriječilo da iz "crnog fonda" i njima dijeli lovu, recimo za Teslin dom u Smiljanu, ali kako u Hrvatskoj opet imaju status svetih krava, o njihovoj umiješanosti u lopovluk se ne smije govoriti.

No, tzv. "HDZ" im je ipak dao sve. Dojučerašnjim Martićevim, Šešeljevim i Arkanovim četnicima napravio je kuće, priznao mirovine, obnovio izgubljena stanarska prava, a čak je malo falilo da im udijeli i

kvazipolitičku autonomiju i pokloni dvostruko pravo glasa na izborima. Nije, ali im je zato dao cijele vlastite novine "[Srpske Novosti](#)", financirane iz državnog proračuna, s tematikom gotovo bez ikakve sveze s manjinskim pitanjima i, naravno, apsolutno neprijateljske prema državi i narodu koji ih dotira. (Btw uz jedan ipak pozitivan učinak - novinari bivšeg "Feral Tribunea", koji su redom prešli u tu sramotnu nakaradu, barem se više ne moraju pretvarati da su na bilo koji način hrvatski.)

Kad smo kod medija, sjećate se svojedobne vriske da je "HDZ tajno kupio Večernji list"? Dajte molim pogledajte, tko je danas u toj gužvi oko "zločinačke organizacije" glavni izvor istražnih informacija, glavni tužitelj i glavni sudac Kosoričinom HDZ-u? *Upravo taj isti Večernjak*.

Nije li to, ono, komično? Nakon dva desetljeća neovisne države, "lijevi" SDP ima svoje stranačke dnevne i tjedne biltene Jutarnji Srbobran i Globus, a Mesićeva HNS mafija još uvijek drži kućno glasilo Nacional. Istovremeno, ne postoji niti jedan jedini imalo poznatiji i čitaniji .hr mrežni portal (Index, Net, T-portal, Monitor, H-alter...), a da izravno ne prenosi gotovo sve udarne propagandne "vijesti" te domaće "lijeve" jugo-pljugo družine, uključujući i članke iz "Srpskih Novosti".

A što ima HDZ?

Gdje su *njihovi* glasnogovornici? Jebote, ti "kupljeni" Večernjakovi "desničari" ih pljuju i progone teže i gorljivije nego sva druga redom oporbena i antihadezeovska glasila, a "Hloverkin" HTV im je sklon otprilike kao Šprajc i Stanković. Vladaju punih 18 od 21 godinu državne neovisnosti, i to 8 od 12 godina *nakon* Tuđmanove smrti, a privatne televizije Nova TV i RTL vole ih kao bijesni pas šugavu mačku. Gdje je taj svemoćni "hadezeovski propagandni stroj", pomoću kojega "ispiru mozak narodu", da za njih uporno glasuje!?

Nema ga.

Vjerovali ili ne. "Moderni" detuđmanizirani HDZ-ovci su, dakle, toliko nesposobni i zatucani, da čak ni poliglot i svjetski čovjek Sanader, ni *novinarka* Kosorica, nisu bili u stanju skužiti da apsolutno trebaju barem jedan utjecajni medij, televizijski, papirnati i na mreži - i to otvoreno i neskriveno - na svojoj strani. Da govori, polemizira i navija za njih, kao što za druge otvoreno govore i navijaju gore navedeni. Pobogu, pa čak ste ga i Pupovcu napravili... a sebi, tupani?

I naravno - taj i takav mutavo autarkični i sam sebi dovoljni tzv. "HDZ" bio je silno *"iznenađen i uvređen"* kad je Haaški sud proljetos generalu Anti Gotovini odradio 24 godine zatvora nizašto, bez ikakvih dokaza, a cijeli tadašnji hrvatski državni i vojni vrh, skupa sa svim nama "znanim i neznanim" koji smo proveli "Oluju" i oslobodili državu, proglasio "zločinačkom organizacijom".

O, kojeg li iznenađenja. Je li, Andrija, Vladimire, Jadranka..?

Većina rečenih "hrvatskih" medija Tuđmana već godinama manje-više otvoreno naziva zločincem i izjednačava ga s Miloševićem, na što vi gledate u stranu i *qui tacet consentire videtur*, a onda, kad posljedice nastupe, "padnete s Marsa" i ne možete k sebi doći od silnog čuđenja i zaprepaštenja.

Srbi, naravno, nisu imali takvih problema. Oni su za to iskeširali kamione zlata u Haagu i okolici, a i u Hrvatskoj, strpljivo i vrijedno radeći vam pred glupim pokvarenim nosovima navlas jednako onom što su radili od 1990. do 1995, samo drugim, pametnijim sredstvima. A vi, tupani jadni, zabavljeni služenjem stranih gospodara, provođenjem tuđe politike, spletkarenjem protiv vlastitih ljudi i beskrajnim trpanjem u svoje džepove - iznenađeni. S bivšom braćom već 8 godina sjedite za istim stolom, miješate iste političke

karte, pušete u iste rogove, šakom i kapom dijelite istu lovu hrvatskih poreznih obveznika i lupetate o "regionalnoj suradnji" i "progresu".

Kad ono... haaška noga u dupe.

No dobro, utješili ste se, to su ipak Tuđmanovi, zar ne? Njih ste se ionako odrekli, tko ih šljivi.

Al' gle' čuda, svega pola godine nakon toga - nožina u leđa.

Mjesec dana pred izbore, vi detuđmanizirani poštenjačine, zakleti borci protiv korupcije, srpski regionalni saveznici i suradnici, nađete se pod kaznenom istragom bez presedana, **kao cijela stranka**, čak uz prijetnju blokade imovine. I... što? Mila majko, opet ste - iznenađeni. U šoku. U komi.

Vratit ćete se u barake ako treba, kažete. Jedino što ne znate baš točno gdje su te barake zapravo bile, jer ste, ah, većinom došli kasnije...

ROTFLMAO. Eto vam sad, biseri. Draži su vam i miliji dojučerašnji četnici i raznorazne korumpirane jugoslavenske gnjide, nego čestiti i dokazani ljudi koji su za ovu državu mogli stotinu puta poginuti, ali koje *niste mogli, ne možete i nikad nećete ni moći kontrolirati. Jer ih ne možete kupiti. Jer nemate ništa čime bi ih mogli ucijeniti.* Jer nikad nisu htjeli i ne žele u to vaše ljigavo lopovsko, projugoslavensko, koristoljubivo *moje-dupe-iznad-svega* kolo.

Zato - tako vam i treba. Tko s vragom tikve sadi...

No, okej. Zaslužili ste i gore, ali ipak, dosta pljuvačine. Kako se izvući iz ovog dreka preko glave, pitate? Može, evo par savjeta, naravno primam Pay Pal donacije. Neće vam biti problem, prodajte koji Sanaderov sat, ili HEP Tadiću, ili HTV BBC-u, ili tako nešto.

Lisn kerfuli, ajl sej dis onli vans: sadašnji stranački vrh mora odstupiti. Kosor, Šeks, Hebrang... možda ne baš svi, ali većina zbogom u povijesnu ropotarnicu nesposobnjakovića, tupana, luzera i prodanih duša. **Stranku mora odmah preuzeti netko nekompromitiran.** Kako zasad nemate nikog boljeg, jer ste sve valjane odavno potjerali, mogao bih začepiti nos i predložiti Karamarka, ali neću. Evo vam drugo rješenje: *vratite stranku Tuđmanu.* Miroslavu. Nije kao otac, ali za vas je politički Einstein.

Nakon izbora, neovisno o rezultatu, morate na izvanredni stranački sabor i opće unutarstranačke izbore. Naučiti na grješkama u proteklom desetljeću i više ih ne ponavljati.

Nema na čemu.

Komentari (87)

Ivan Cerovac — Pon, 31/10/2011 - 10:09.

Podržavam Miroslava Odlična je ideja da se Miroslava Tuđmana dovede na čelo HDZ-a. To je najbolji put definitivnog uništenja stranke što im od srca želim.

MKn — Uto, 01/11/2011 - 10:37.

Dao si plus, zlobno ali dosljedno, cijenim. Međutim, varaš se. Ako si čitao moje dnevnike i rasprave po komentarima, vidio si da ne idealiziram nikoga - ja samo jednostavno zbrajam i oduzimam. A dok je Tuđman vladao HDZ-om, Hrvatska je, ukupno gledajući, nanizala golemu većinu uspjeha.

Podsjetit ću. Kao nikad prije (ni poslije), postignuto je narodno jedinstvo - uspješno je provedena ideja pomirbe pasa i mačaka tj. partizana i ustaša, što je nakon stoljeća neuspjeha, lutanja i promašaja rezultiralo referendumom 1991. i konačnom uspostavom neovisne hrvatske države. Nakon ni manje ni više nego 889 (slovima: osamsto osamdeset i devet) godina robovanja pod tuđim čizmama.

Narodno pomirenje i jedinstvo bilo je ujedno i odlučujući čimbenik uspješne obrane tek nastale države od neusporedivo jačeg srpskog napadača. Unatoč općim prognozama da neće izdržati "ni dva tjedna", unatoč silnim izvanjskim i domaćim opstrukcijama, umješnim pregovaranjem, taktiziranjem i odugovlačenjem, Tuđman je dobio na vremenu i ostvario široko međunarodno priznanje.

Klati i paliti po ničemu unutar Jugoslavije je jedno, a napadati priznati međunarodni državni subjekt je nešto posve drugo, pa su Srbi težište rata bili prisiljeni prebaciti u Bosnu. Iako i dalje neusporedivo vojno i politički slabiji, Tuđman ih je opet nadigrao. Pozvao je tamošnje Hrvate da glasuju za neovisnost, zbog čega je bosanski referendum za neovisnost uspio, a potom je zajedno s Amerikancima priznao neovisnu Bosnu i prvi postavio veleposlanika u Sarajevo.

Iako konstantno neusporedivo vojno jača i nadmoćnija, Srbija se našla u velikim problemima. Naime, računalo se da će Tuđman i bosanski Hrvati opstruirati referendum i pristati na podjelu tj. praktični nestanak Bosne, što bi Srbiji širom otvorilo put da se javno, čak legalno vojno uključi. No, to se nije dogodilo.

Naravno, kao i svaki sposobni vojni strateg, Tuđman je imao pričuvene planove za sve situacije, pa i za podjelu Bosne, a najbolje od svega, to je mnogo puta otvoreno javno govorio i isticao, parafriziram: "Hrvatska želi cjelovitu Bosnu kao državu tri ravnopravna naroda, ali ako dođe do podjele, nećemo stajati po strani." Imao je i razloga, itekako - prvi plan podjele Bosne po etničkom ključu bukvalno odmah predložila je tadašnja Europska zajednica, po portugalskom diplomatu Cutileirom, već početkom veljače 1992.

Nekoliko godina relativnog mira u gotovo 1/3 okupiranoj Hrvatskoj Tuđman je iskoristio da se naoruža, opremi i ustroji respektabilnu vojnu silu, ujedno se upješno odupirući petokolonaškom pokušaju puča 1994. godine, da bi naposljetku u ljeto 1995, savršenom procjenom pravog međunarodnog političkog i vojnog trenutka, u svega nekoliko perfektnih, munjevitih dana, uz minimalne ljudske žrtve na obje strane, pregazio kvislinšku četničku paradržavu "krajinu" i slomio kralješnicu Miloševiću i Velikoj Srbiji.

Hrvatska vojna pobjeda nad Srbijom nastavila se i u Bosni, gdje je Tuđman došao pred Banja Luku, ali ga je dogovor velikih svjetskih sila, notorno sklonih srpskim veldržavnim balkanskim aspiracijama, spriječio da i tamo konačno raščisti situaciju. Postižući što je bilo moguće i ne želeći se kockati s budućnošću svoje tek oslobođene zemlje, pristao je na Daytonski sporazum.

No, u Hrvatskoj još nije bilo gotovo. Nikad neću zaboraviti tu noć, kad sam s jednog brda satima i satima gledao kolone tenkova, topova, transporetara i kamiona kako se premještaju s bojišta u "krajini" i putuju prema Slavoniji, još uvijek pod četničkom cokulom. Ne dirajte mi ravnice... gorjeli bi i nebo i zemlja, jamčim.

Ali, Tuđman je opet bio pametniji. Proveo je mirnu reintegraciju hrvatskog Podunavlja, bukvalno i doslovno jedinu uspješnu mirovnu operaciju UN-a te vrste ikad. Preko dvije godine smo čekali da završi, sve do početka 1998, ali uspjeh je bio potpun. Bez ljudskih žrtava, bez materijalne štete - Tuđman je još jednom pobijedio.

Valja dodati i da je hrvatsku državu iz rata i svega toga izvukao s manje od deset milijardi dolara vanjskog duga, od čega je gotovo polovicu naslijedio od SFRJ. Nije bio baš ničiji čovjek, ničija marioneta, ničiji sluga - provodio je svoju izvornu, samostalnu, samosvojnu hrvatsku politiku. Iako vođa minornog naroda, nažalost nepravedno poznatog samo po nacističkom zlu iz II. svj. rata, i apsolutno novog na kartama svijeta, nikome se nije klanjao, ni od koga zazirao. Zato su ga mrzili, ali su ga morali uvažavati.

Nažalost, umro je prerano. Zapravo na sreću, pa nije doživio vidjeti kako ljudske mizerije koje su ga naslijedile gaze, pljuju i uništavaju gotovo sve što je postigao.

Tu su plusovi, sad minusi. Naravno, griješio je. U izobilju. Bio je usukan, rigidan, autarkičan, anakron, pravi fosilni bismarckovski tip uvjeren u svoju povijesnu misiju. Model privatizacije i tranzicije gospodarstva mu je bio pogriješan. Nije spriječio vojni sukob s muslimanima. Kadrovska politika mu je bila, ono, koma. Jebiga. Ništa nije savršeno...

Dakle, 90% plus, 10% minus. Summa summarum: najuspješniji i najveći hrvatski političar i državnik ikad.

Miroslav nema njegovu karizmu, ne. Međutim, posve sam siguran da ne bi učinio ništa od upravo bezbrojnih budalaština i promašaja mizernih, bijednih nasljednika svoga oca.

klipan — Uto, 01/11/2011 - 12:48.

Višful tinkering... ili - Tuđman je bijo super ja ja tako kažem i želim :)

Naslušao sam se bezbroj takvih, uvijek istih priča: te sjajan, nepogrešiv vojskovođa, te on je bio OK, ali ekipa oko njega bila je nesposobna i zla, te sve je bilo dobro dok je bio živ, ali nakon Njegove smrti oni isti nesposobni i zli razbili su sve lijepo i dobro što je stvorio. Uvijek ista priča. Bajka. Doduše, nekad je glavni protagonist priče Tuđman, a nekad Tito, ali to ne mijenja bit. Te priče

zapravo ne govore ništa o akterima (Tito, Tuđman), već o pripovjedačima, ljudima koji bez imalo promišljanja, sumnje ili minimalnog zdravog razuma dogmatski, uporno i tvrdoglavo tupe svoje. Dirljiva su koprcanja, akrobacije, metalni lupinzi koje izvode kad ih se suoči s drugačijim interpretacijama, logikom ili činjenicama, a sve kako bi ih izokrenuli i upregli u službu veličanja lika i djela obožavanog lika (Tita ili Tuđmana, svedjedno).

I zato, ima li smisla MKn-u reći kako nije točna tvrdnja da "dok je Tuđman vladao HDZ-om, Hrvatska je, ukupno gledajući, nanizala golemu većinu uspjeha", već upravo suprotno. Ne samo da je u tom razdoblju upropašteno sve što se moglo (privreda, ekonomija, sudstvo, vanjska politika, itd, itd...), već su udareni temelji za katastrofu čijem vrhuncu svjedočimo ovih dana.

Ima li mu smisla reći kako nije Tuđman ujedinio Hrvate, već srpska agresija? Ima li smisla ukazati na to kako nikad nije, niti ikada može doći do pomirenja između partizana i ustaša, a Tuđman ne samo da ih nije pomirio (starce koji su zaista sudjelovali u tim povjesnim zbivanjima), već je, naprotiv, svojim nespretnim i blesavim potezima (idejom mješanja kostiju u Jasenovcu, recimo) ne samo uspio zavaditi i duboko podijeliti cjelokupan hrvatski narod, već je tu temu iz ropotarnice povijesti naciji nametnuo kao relevantnu, čime se uspješno guši bilo koja smisljena rasprava o problemima koje imamo sad.

Ima li smisla MKn-u ukazivati na očite proturiječnosti koje trpa u svoje teze ovisno kako mu treba? Pa tako u jednom trenutku Srbi ne mogu "napadati priznati međunarodni državni subjekt, (to) je nešto posve drugo, pa su Srbi težište rata bili prisiljeni prebaciti u Bosnu", a malo dalje MKn "nikad neće zaboraviti tu noć, kad je s jednog brda satima i satima gledao kolone tenkova, topova, transportera i kamiona kako se premještaju s bojišta u "krajini" i putuju prema Slavoniji, još uvijek pod četničkom cokulom." Šta sad, Srbi se usude ili ne usude "napadati priznati međunarodni državni subjekt"?

Ima li smisla MKn-u objašnjavati kako nikad i nigdje u povijesti nije izvedena operacija poput "Oluje", kako situacija na terenu neposredno pred akciju (organizirano povlačenje srpskog stanovništva, potpuno odsustvo bilo kakvog ozbiljnijeg otpora Srpske vojske Krajine) i izjave američkih dužnosnika i dokumenti koje napokon polako kaplju bacaju sasvim drugo svjetlo na tu vojnu operaciju. Kako je sve (očito) bilo u dogovoru i nadgledano od Amerikanaca nikakav "dogovor velikih svjetskih sila" nije Tuđmana spriječio da uđe u Banja Luku. Čak i u takvoj čistoj situaciji Tuđmanova nesposobnost (ubijanje srpske starčadi i paljenje sela na oslobođenom području) uspjela je baciti loše svjetlo na cijelu "Oluju".

Ima li smisla MHn-u reći kako možda jest "iz rata i svega toga (Hrvatsku) izvukao s manje od deset milijardi dolara vanjskog duga", ali da je istovremeno opljačkao i osiromašio državu za puno veći iznos?

Ima li smisla reći kako to što "nije bio baš ničiji čovjek, ničija marioneta, ničiji sluga - provodio je svoju izvornu, samostalnu, samosvojnu hrvatsku politiku" nije nikakva kvaliteta (iste osobine imaju i Castro i Kim Jong-il i, prije njega, Kim Il-sung, da dalje ne nabrajam), ima li mu smisla reći da je možda moguće reći kako "su ga zato mrzili", ali nikako ga nisu (što je zorno pokazao i tužan prizor s Tuđmanova pogreba na koji nitko od stranih državnika nije došao) poštivali i uvažavali.

Na kraju, MKn će priznati da je Tuđman, eto, imao i pokoju grešku. Ništa bitno (sudeći po postotku 90% plus i 10% minus, dobiveno MKn-ovom znanstvenom metodom). Eto, bio je malo "usukan, rigidan, autarkičan, anakron, pravi fosilni bismarckovski tip uvjeren u svoju povijesnu misiju". Ništa strašno, ako ne računamo da nas je upravo tim osobinama doveo na rub izolacije od strane međunarodne zajednice. "Model privatizacije i tranzicije gospodarstva mu je bio pogriješan", što je također nebitno ako zanemarimo da je direktna posljedica osiromašena, opljačkana i razvaljena Hrvatska.

"Nije spriječio vojni sukob s muslimanima". Nije, već ga je, uz pomoć Šuška i sličnih poticao. To je također sasvim zanemariva epizodica iz naše nedavne povijesti, potpuno je nevažno što nas je ta (kretenska) avantura u BiH koštala simpatija svjetske javnosti, što nas je iz pozitivaca svrstala u negativce, rame uz rame s omraženim Srbima, dajući svjetskoj javnosti dokaz (na veliko veselje istih Srba) kako smo svi ovdje isti. "Kadrovska politika mu je bila, ono, koma", kaže MKn. Ali, nije bitno, ako ne imamo u vidu da je upravo ta kadrovska politika postavila "ljudske mizerije koje su ga naslijedile (i) gaze, pljuju i uništavaju gotovo sve što je postigao."

Ima li smisla MKn-u iša od toga reći? Nema.

Jer, da sam Tuđman ustane iz groba i rikne MKn-u u lice "Jebi ga, zajebo sam!" MKn ne bi za milimetar promijenio svoj stav. To je zato što likovi poput njega nemaju mišljenje, već religijski odnos prema obožavanom liku. Na kraju, teškom mukom složio bi se s MKn-om oko postotka. Uz puno dobre volje i žmirenje na oba oka Tuđmanu bih dao 90% minus i 10% plus.

MKn — Uto, 01/11/2011 - 18:23.

Pogledam u stranu, a klipani odmah copy/paste buljuka teksta iz propagandne radionice Feral projekt d.o.o. To vam je ono, kad vam netko žvače u stilu "što god je bilo dobro, s tim Tuđman nema baš nikakve sveze, a što god je bilo loše, za to je kriv samo on". E, dosade... :-)

"Ima li mu smisla reći kako nije Tuđman ujedinio Hrvate, već srpska agresija?"

Zamislmo da nije bilo Tuđmana i njegove pomirbe. Što se događa? Otprilike isto što i 1941 - 1945. Hrvatsku razdiru ne samo peta kolona, nego i otvoreni unutrašnji međusobni sukobi manolića i šušaka, jer nema nikog dovoljno jakog da ih drži na uzdi. Hrvatska gubi rat i nestaje s bilo kakve karte, ili možda, ostaje kao pokrajina Velike Srbije, prigodno nazvane "SR Jugoslavija".

Ili, u najboljem slučaju, Hrvatska preživi i bude čak i priznata, ali raskomadana na 3 fizički odvojena dijela, s državom u državi "Republikom Srpskom Krajinom" koja ima svoju posebnu vlast, svoj novac, svoju policiju, grb, zastavu, teritorij, parlament... nešto poput one Dodikove vampirske nakarade u Bosni, čak još i gore. I kao i Bosna, Hrvatska (p)ostaje međunarodni protektorat sa stranim gubernatorom, bez ikakve perspektive i budućnosti. Žalim, prošla baka s kolačima :-)

"Ima li smisla MKn-u ukazivati na očite proturiječnosti koje trpa u svoje teze ovisno kako mu treba? Pa tako u jednom trenutku Srbi ne mogu "napadati priznati međunarodni državni subjekt, (to) je nešto posve drugo, pa su Srbi težište rata bili prisiljeni prebaciti u Bosnu", a malo dalje MKn "nikad neće zaboraviti tu noć, kad je s jednog brda satima i satima gledao kolone tenkova, topova, transporetara i kamiona kako se premještaju s bojišta u "krajini" i putuju prema Slavoniji, još uvijek pod četničkom cokulom." Šta sad, Srbi se usude ili ne usude "napadati priznati međunarodni državni subjekt"?"

Gdje je tu kontradikcija, čega i s čim? Ili ne razumiješ što sam napisao? To je bilo poslije gaženja Martića, premještali smo se na istočnu Slavoniju, na Hadžića, a mirna reintegracija još uopće nije bila opcija. Čuj, slobodno pitaj što ne kužiš, objasniti ću.

"Ima li smisla MKn-u objašnjavati kako nikad i nigdje u povijesti nije izvedena operacija poput "Oluje", kako situacija na terenu neposredno pred akciju (organizirano povlačenje srpskog stanovništva, potpuno odsustvo bilo kakvog ozbiljnijeg otpora Srpske vojske Krajine) i izjave američkih dužnosnika i dokumenti koje napokon polako kaplju bacaju sasvim drugo svjetlo na tu vojnu operaciju."

Nema tu baš nikakvog "drugog svjetla" na bilo što. Samo kamioni srpskog zlata u haaškim džepovima i debilna, filorspska, kriptičetnička "reinterpretacija" činjenica iz radionice Feral projekt d.o.o. - istih onih koji su u to vrijeme javno tvrdili da "krajinu ne možemo vojno osloboditi", da ćemo "imati najmanje 100.000 mrtvih ako pokušamo" i da će Tuđman u tunelu Sv. Roka, kojeg je hrabro počeo graditi sa slobodne strane, kao dio buduće autoceste ZG - ST, "saditi gljive". Trebam li ti imenovati o kome se radilo? :-)

"Kako je sve (očito) bilo u dogovoru i nadgledano od Amerikanaca nikakav "dogovor velikih svjetskih sila" nije Tuđmana spriječio da uđe u Banja Luku."

Znači, ja sam se Tuđmanu prijetio NATO avionskim udarima, ako ne stane? :-)

"Čak i u takvoj čistoj situaciji Tuđmanova nesposobnost (ubijanje srpske starčadi i paljenje sela na oslobođenom području) uspjela je baciti loše svjetlo na cijelu "Oluju"."

"Loše svjetlo" na Oluju nije moguće baciti - jer je izvedena upravo savršeno i s apsolutnim minimumom ljudskih žrtava, čak i ako povjerujemo kompletnim HHO/Veritas lažima i izmišljotinama - osim ako to jako, jako želiš. A takvih jakih željica u tvrtki Feral projekt d.o.o. ima koliko hoćeš. Nije ni čudo. Njihova uloga u stvaranju i oslobađanju hrvatske države je, naime, posve negativna. Kukavička. Opstruktivna. Petkolonaška, prosrpska, čak izdajnička. Jasno je da blačenjem boljih od sebe, posthumnim pljuvanjem po mrtvom i zato nemoćnom Tuđmanu, žele svoju ljudsku bijedu i mizeriju prikazati u - hehe - boljem svjetlu. Pa pogledaj "odvjetnika" Nobila i njegovu "pravnu taktiku", optuži drugog da opereš sebe, bljuv. To je jedino što takva družina zna.

"Ima li smisla MHn-u reći kako možda jest "iz rata i svega toga (Hrvatsku) izvukao s manje od deset milijardi dolara vanjskog duga", ali da je istovremeno opljačkao i osiromašio državu za puno veći iznos?"

Moja tvrdnja sadrži konkretne, egzaktne, notorne brojke. Tvoja tvrdnja je kao i gotovo sve ostalo što pišeš - čista proizvoljnost, želja isisana iz prsta.

"Ima li smisla reći kako to što "nije bio baš ničiji čovjek, ničija marioneta, ničiji sluga - provodio je svoju izvornu, samostalnu, samosvojnu hrvatsku politiku" nije nikakva kvaliteta (iste osobine imaju i Castro i Kim Jong-il i, prije njega, Kim Il-sung, da dalje ne nabrajam)"

Ha, čuj. Slično kao i u Zaphodovom slučaju, nekome je nešto važno. Ti i tvoji više volite biti tuđe sluge, poslušnici, guzolizi i podrepaši, i time se čak - hvalite :-)

"ima li mu smisla reći da je možda moguće reći kako "su ga zato mrzili", ali nikako ga nisu (što je zorno pokazao i tužan prizor s Tuđmanova pogreba na koji nitko od stranih državnika nije došao) poštivali i uvažavali."

*Ah, da, spasonosna slamka pogreba. Ali nisi dobro nabubao građivo, đaćiću, zaboravio si dometnuti "Titu kojem je došlo pun klinac stranih državnika, a Tuđmanu samo jedan", zar ne? No, na užas i nevjericu tvrtke Feral projekt d.o.o. **Tuđmanu je na odar došlo preko dvije stotine tisuća običnih ljudi**, i to ne kao u Titino vrijeme, po naređenju bre, nego zato što su to htjeli. A što se tiče stranaca, to nije bilo baš ništa čudno - kako su se ponašali prema neovisnoj hrvatskoj državi od početka i za cijeloga rata, tako su se ponijeli i na pogrebu. Ili kako bi to rekao vaš antifašist Bora Čorba, "ostani đubre do kraja" :-)*

"Eto, bio je malo "usukan, rigidan, autarkičan, anakron, pravi fosilni bismarckovski tip uvjeren u svoju povijesnu misiju". Ništa strašno, ako ne računamo da nas je upravo tim osobinama doveo na rub izolacije od strane međunarodne zajednice."

Dvanaest godina kasnije, jasno je i malom djetetu da je ta "izolacija" bila uvjetovana prvenstveno Tuđmanovim odbijanjem da strancima rasproda hrvatsko gospodarstvo, banke i medije. Da je htio plesati po njihovoj svirki, bilo bi ih daleko više na sprovodu.

"Model privatizacije i tranzicije gospodarstva mu je bio pogrješan", što je također nebitno ako zanemarimo da je direktna posljedica osiromašena, opljačkana i razvaljena Hrvatska."

Pa što sad, ne smijem ga ni kritizirati? To jest bilo pogrešno, prvenstveno zato vlast i jest promijenjena 2000. godine. Mesić, Račan, Sanader i Kosorica imali su 12 godina da poprave, isprave, opamete, obogate i izgrade Hrvatsku, i vrate "opljačkano", i to su mogli u miru, bez dana rata. A koji im je rezultat? Žali bože, jad i bijeda. Ali tebi i sličnima je i za njihova sranja, naravno, kriv - pokojni Tuđman. Daj se umij, jebote... :-)

"Nije spriječio vojni sukob s muslimanima". Nije, već ga je, uz pomoć Šuška i sličnih poticao. To je također sasvim zanemariva epizodica iz naše nedavne povijesti, potpuno je nevažno što nas je ta (kretenska) avantura u BiH koštala simpatija svjetske javnosti, što nas je iz pozitivaca svrstala u negativce, rame uz rame s omraženim Srbima, dajući svjetskoj javnosti dokaz (na veliko veselje istih Srba) kako smo svi ovdje isti."

Sukob s muslimanima koristio je samo Srbima, nikom drugom. Režirao ga je MI6 uz pomoć naših i muslimanskih petokolonaša, kao i nešto kompletnih idiota. (Recimo onog Mesićevog, što se hvalio da će "ući u Zenicu sa 100 ljudi".) To uopće nije bilo teško, jer su tada Srbi kontrolirali, koliko? 70%? 75%? teritorija Bosne, a na preostatak je bilo nagurano i natiskano sve što nije izbjeglo k nama u Hrvatsku. Reci, koliko je trebalo BBC-u da uđe u popaljene Ahmiće? Šest sati? Par minuta više? Koja slučajna slučajnost, e, koincidencije, majke ti...

"Kadrovska politika mu je bila, ono, koma", kaže MKn. Ali, nije bitno, ako ne imamo u vidu da je upravo ta kadrovska politika postavila "ljudske mizerije koje su ga naslijedile (i) gaze, pljuju i uništavaju gotovo sve što je postigao."

Što sad, opet ga ne smijem kritizirati? Pa ti mu ispadaš veći fan od mene. Btw playboya Sanadera je prezirao, a Kosoricu kooptirao u stranku samo zbog njezinog mekog glasa na radiju - zbog njezine tadašnje predanosti, brige i pomoći prognanicima. Iskreno rečeno, i ja bih. Tbh, kad je gledam danas u ovoj komi, vidim da je iskrena, pa mi je dođe, ono, žao. Naime, samo iskrena i krajnje naivna osoba bi dopustila Bajiću da tako odigra.

Checkpoint Charlie — Uto, 01/11/2011 - 13:39.

Sukob HVO - ABiH nisu počeli Hrvati

..za sada samo ovo: presuda generalu Armije BiH Enveru Hadžihasanoviću i brigadiru Amiru Kuburi za ratne zločine počinjene nad Hrvatima u središnjoj Bosni moglo bi baciti posve novo svjetlo na rat između Hrvata i Bošnjaka u BiH tijekom 1993. godine, ali i na ulogu Hrvatske u ratnim zbivanjima u BiH. Do sada je vladalo mišljenje da su sukobe HVO-a i Armije BiH u travnju 1993. potaknuli Hrvati, pomognuti iz Zagreba, želeći nametnuti svoju dominaciju, odnosno na terenu provesti odredbe tadašnjeg Vance-Owenova mirovnog plana.

Sarajevski tjednik Dani objavio je dijelove obrazloženja presude u kojima se spominju brojni zločini koje su mudžahedini počinili nad hrvatskim civilima i ratnim zarobljenicima u središnjoj Bosni, čak i prije nego što je počeo otvoreni sukob HVO-a i Armije BiH.

28. rujna, 2009. u najgledanijoj političkoj emisiji Federalne TV «60 minuta» (BiH-Federacije!), urednika Bakira Hadžiomerovića objavljen je prilog o početku rata u BiH između Bošnjaka i Hrvata. U tom prilogu novinara Damira Kaletovića izričito se kaže da je rat počeo 26. siječnja 1993. godine napadom Armije BiH na hrvatsko selo Dusina u zeničkoj općini kada je masakrirano 10 civila, od toga jedan Srbin; to je bila VII. muslimanska brdska brigada, zapovijedao Šerif Patković; inače, nije osuđen za to u Hagu...

Dakle, tvrdnja da je rat počeo sredinom travnja 1993. napadom na Ahmiće dolazi u pitanje.

p.s. to još čitam, pa ne mogu do kraja potvrditi neke stvari..ali izgleda da će se štošta još otkriti glede BH...da ne govorim o ulozi Britanaca itd....

dakle, to o "agresiji" rvacke na BH...nekak mi se čini da će se ta slika jako promijeniti, ili bolje reći da će se dokazati da RH nije bila agresor; to da se petljala u rat, jest, da je muljala da NIJE tamo (HVO) zbog presije međun. zajednice, jest, da, bila je tamo da zaštiti hrv. narod, čuva "svoj teren", ovo, ono, i da je bilo i s naše strane ratnih zločina, jebi ga, jest...ali the bottom line je da Hrvatska NIJE bila agresor na BH..da sad ne pišem tu o Aliji i njegovim dilovima, nutkanju Hercegovine Tukiju, žrtvovanju Srebrenice, Islamskoj deklaraciji (koje je on autor i čija načela je zapraff htio provesti u praksi, itd.)

Iznenadili bi se, ali Alija je ispao najveće govno u cijelom tom ratu (čak više od Srba) i sjebao je svoj narod daleko više nego se zna..a sve samo da se održi na vlasti i da napravi islamsku republic - jer TO je bio njegov cilj, kakva multi kulti država..to su bile spike za međ. Zajednicu. Btw. Alija je imao četiri žene, hehe, stari napaljeni jarac..mislim da je tri komada još živo..

klipan — Uto, 01/11/2011 - 14:49.

Odlično. Svakako je dobra vijest da su se Muslimani dohvatili utvrđivanja vlastite uloge i odgovornosti u ratu u BiH. Što i dalje ne znači (kako si i sama primjetila) kako je naša strana lišena bilo kakve odgovornosti. Svakako je dobro propitivati i što je bila naša uloga u cijeloj priči, čemu su, recimo, služili svi oni silni Milošević - Tuđman sastanci, njih 48(!)?

Nadalje, nije WWI počeo zbog Gavrila i Ferdinanda, razlozi su bili puno dublji. Tako ni sukob Hrvata i Muslimana u BiH nije započeo zbog Dusina ili Ahmića. Osim toga, to što je zločin u Dusini bio prije ne umanjuje odgovornost za Ahmiće. I na kraju, nigdje u mom postu nisam napisao kako je Hrvatska bila agresor u BiH.

Checkpoint Charlie — Uto, 01/11/2011 - 20:59.

hehehehe, hihihih...ROFL...klipane sunac kad tebe čitam ko' da čitam Mesićev testimony in the fucking Hague..

sinko dragi, i predragi TUKI jest in total imal sve skupa fortiejt mitings vuid slobodančee sad, od tih fortiejt mitings četrdeset i kusur su bili multi sastanci (od Ženeve, do Haga, Beča, Pariza, Atene...da ne duljim) koje je sazivala MZ (međunarodna zajednica); e sad viš' možda je Tuki trebao svaki put odbiti te silne (btw. besplodne i kurcu ladne vode vrijedne) mirovne konferencije, ? tak je, trebal ih je sve odjebat i time dokazat da ne jebe Slobu sto odst, jelte, da nije s njim u nikakvim deals, itd. a to što bi Hrvatska ispala

nekooperativna strana u mirovnom procesu, ah, wtf; i to što bismo porauhali pola rvacke - a i nije puno falilo da tako i bude -ah, i to, wtf.

šta bi recimo sada tebi i meni falilo da možda čak govorimo i srpski, why not, ili da nam je recimo Pupi premijer ili još bolje dr. Stanimirović...to je onaj što je napisal "palo je i poslednje ustaško uporište" (misli se na bolnicu u Vukovaru)

sukob u BH nije započeo ZBOG Dusina i Ahmića....ajme, sinko pa to svaka tuka zna; sukob je počeo U (paz' sad, velio "U") Dusinama odnosno po službenoj verziji (samo za sada i samo za Nobila, hehe) u Ahmićima..jesus, odoh, nemam vremena za ovakva sranja. čitaj malo sinko, čitaj, raspitaj se lijevo desno pa onda pričaj o ratu u BH i šire..

boltek — Pon, 31/10/2011 - 08:10.

@MKn Pomno sam isčitavao tvoj dnevnik i nisam želio istrčavati s komentarom. Dnevnik ti je svojevrsan zajebancijski, cinički nekrolog koji počinje od posljedica a ne od uzroka koji su doveli do "političke smrti". Ovo nije naplata za proteklo desetljeće već za proteklih dvadeset godina. Zašto se obrušavaš na detuđmanizirani HDZ kad je on posljedica Tuđmanovog HDZ-a.

"Predsjedničke kampanje Stipe Mesića. Inače u hrvatsku političku povijest ušle pod nazivom "kako od golje bez kune i s 5% podrške postati predsjednik države, preko noći".

Zašto ne kažeš da je u financijskom smislu Tuđman bio veći "goljo" od svih kasnijih predsjednika. Zna se tko ga je hranio sa svoje farme piceka. Gdje su završavali novci za naoružavanje dospjeli iz dijaspore, kako se došlo do vile u Nazorovoj, Kaptol banke, Nevenkinih firmi, raznih zaklada itd.? Stoga te molim jedan dobar razlog koji ne bi imao repliku za preuzimanje stranke od obitelji Tuđman. To je toliko smiješno kao i da je Tito tražio da ga naslijede Mišo, Saša, ili sad već pokojni Žarko. Ukoliko je to predloženo u stilu serije Alo, Alo ne vidim ništa osim gorkog osmjeha.

Nisam ljubitelj HDZ-a. Pripadam Laburistima. Smatram da se članovi HDZ-a moraju skupiti, prebrojiti, pogledati se u oči i izabrati nekompromitirani stranački vrh i predsjednika. Nikada ne pljuj na poraženog protivnika. Pomogni mu da stane na noge. Zašto? Zato jer ga poznaješ a i on tebe. Pamtit će poraz i neće ti dati da se uspavaš na lovorikama pobjede. Ovo što se sada događa HDZ-u ima korijene od 1991. a ne nakon detuđmanizacije. Ne ponižavajmo poražene. Ne likujmo. Možda smo sutra mi na redu.

MKn — Uto, 01/11/2011 - 10:42.

Vidim da i tebi treba podsjećanje. Tuđman je umro krajem 1999, dakle mrtav je punih 12 godina - **tri puna politička mandata** - tijekom kojih su se promijenile dvije različite političke opcije, obje apsolutno drugačije od Tuđmanove, bukvalno nebo i zemlja, koje su obje iz petnih žila sve redom zamislivo radile dijametralno nasuprotno i njemu i njegovoj politici. Ali **sve**.

Kriviti Tuđmana za bezbrojne neuspjehe, promašaje i poraze nakon njegove smrti, kakve on nikada ne bi učinio - primjerice odustajanje od državnog suvereniteta, rasprodaju narodnih bogatstava, tvornica, banaka, medija, golemo zaduživanje države, izdaju i izručenje naboljih ljudi strancima - može samo netko krajnje neozbiljan, čak infantilan, ili jednostavno politički i ljudski autističan.

Što se tiče tvojih tzv. laburista, mrvicu ste mi podnošljiviji od Kukurikavaca, jer ste barem na riječima socijalno osjetljiviji od njih. Nažalost, patite od identičnog političkog beskičmenjaštva.

walpurga — Ned, 30/10/2011 - 15:17.

pitam se pitam da li bi ikada do detuđmanizacije došlo da se tijekom domovinskog rata nije kranulo u pretvorbu i privatizaciju pod idejom kako će 200 obitelji odvesti Hrvatsku blagostanje. prije nego što je izvršena detuđmanizacije je bio period privatizacije i izvlačenja novaca iz firmi koji je poznat kao kutlerizacija. putem raznih kredita s rokom otplate na poček i s minimalnim kamatama izvučeni novci iz banaka, one su sanirane novcem poreznih obveznika i prodane strancima. mnoge firme su propale, radnici su posalni na zavod za zapošljavanje. prvi veći izlazaka sindikata i nezadovoljni otpuštenih radnika je bio jo za vrijeme tuđmana kad su dovedeni specijalci iz HV brigada kako bi spriječili radništvu pristup trgu bana Jelačića i Markovom trgu. tada je izglasan i famozni zakon o okupljanju. to je doba nestanka Kromosa, Jugoturbine, Šavrića, RIZ-a, RIS-a, Biserke, Nade Dimić, Jugoplastike, početak netanka Ine, Ht-a, kritičari su prozivani jugonostalgicarima, antihrvatima. ispadalo je kako su oni koji upozoravaju na pljačku antihrvati dok oni koji su pljačkali su prozivani velikim domoljubima i nagrađivani raznim ordenjiima i činovima a da bojišnice vidjeli nisu. detuđmanizacija je samo nastavila i usavršila ono što je tuđmanizacija započela.

Checkpoint Charlie — Ned, 30/10/2011 - 17:55.

sve pet, walpurga...naravno da su ovi iz HDZ usrali hrpu toga, ali ne mogu slušat npr. uvaženu prof.dr.mr.tr. Pusić kad laprda da je HDZ stvorio korupciju....ona, čiji su čelni ljudi stranke svi mahom kriminalci.pa da podsjetim svekoliko pučanstvo samo na neke afere:

HNS afere

1. Nanbundo affair: Turković i Ferenčak, muljažom oko zemlje koju su btw. prodali Todoriću, tj. "Konzumu" ukrali 9,5 milijuna kuna, dobili SAMO godinu dana zatvora i moraju vratit novac...

2. Coning i xy poslova...pa sad, valjda će Bajić pokrenut istragu....bilo bi dobro da to učini, ono, pet dana prije slijedećih izbora, hehe

3. Zvonko Spudić, je i dalje član HNS, bio na čelu karlovačke županije, nepravomoćno osuđen za zloporabu položaja, Čačić na optužbu reagirao sa, ma sve su to "političke igre"...je, je

4. HNS-ovac Dubravko Belan osuđen je na osam mjeseci zatvora zbog sudjelovanja u krađi jedrilice, a i nešto sitno je bilo i krijumčarenja kokaina na njegovoj jedrilici. Povukao se iz stranačkog vrha, ali je ostao član HNS-a; neš' ti prekršaja, prevezio koju kilu koke, so what? Pussy u tome ne vidi problem

5.Mislav Žagar, kojeg je Pusićka javnosti prezentala kao novu mladu stranačku snagu. kao član Poglavarstva Zagreba uzeo mito od tvrtke Fon, a zauzvrat im je namjesto nekoliko unosnih poslova; ah, big deal, pa to je bilo sitno, valjda je tak mislio HNSov "majstor lopovluka" na višem nivou; ajd dobro, mladac je bio fer, maknuo se iz stranke da im ne bude teret i ukrcao se u SDP. ahahahah..ca c'est vraiment genial, rekli bi Francuzi. Zna li Zoki Luzer uopće koga sve ima u stranci?

6.Afera Kokot i Boris Blažeković, i dan-danas je eminentan član HNSa, tja, to nešto sitno što nije plaćao godinama najam gradu, who cares. Ajd, i on je bio fer pa je ipak zatvorio lokal. Jasno, nofćeke nije dal, ma, i to je sitniš, rekao bi Čačić prema milijunima koje je pak taj maznul, sigurno da je u pravu..

7. Marko Pušić, jedan od osnivača HNS-a, osuđen je zbog privrednog kriminala na dvije godine zatvora. No, imao je sreće, jer je tada HNS-ovac u mirovanju Stipe Mesić bio predsjednik države pa je Pušića - pomilovao. Hehe, naš vrijedni Stipe, taj je i ratne zločince pomilovao pa što ne bi člana svoje ex stranke. Ne bi bilo u redu, Pussy bi se garant jako naljutila ..

ima još al mi se ne da... ali zgodno je kad Pussy kaže da joj njen integritet ne bi dozvolio da bude s ljudima koji su kompromitirani. Btw. za Ferenčaka je rekla da je veliki dobrotvor i da je žrtva okolnosti (bez obzira na to što je ovaj u međuvremenu nepravomoćno presuđen). Ahahahah.. i onda Pussy kaže da je HDZ stvorio korupciju....joj, joj, joj..

Feral projekt d.o.o.

obaladaleka — Ned, 30/10/2011 - 20:05.

Stalno upozoravam da cj. prof.dr.mr.tr. p.n. m.p. Pusic ima malo ortalcko trgovacko drustvo sa Slavkom Goldsteinom, Viktorom Ivancicem i Borisom Dezulovicem koji snajperiraju sve suprostavljene kolege politicare. To soft fasizam. Ne ubijaju po ulici kao sto su to radili fasisti, ali uredno i smjerno biraju zrtve. Firma se zove FERAL PROJEKT d.o.o.:

22.1 - Izdavačka djelatnost

51 - Trgovina na veliko i posredovanje u trgovini, osim trgovine motornim vozilima i motociklima

52.11 - Trg. na malo u nespec. prod. živim nam.

52.12 - Ost. trg. na malo u nespecijaliziranim prod.

63.40 - Djelatnost ostalih agencija u prometu

72.30 - Obrada podataka

72.40 - Izrada baze podataka

74.13 - Istraživanje tržišta i ispit. javnog mnijenja

74.14 - Savjetovanje u vezi s poslovanjem i upravlj.

74.40 - Promidžba (reklama i propaganda)

74.83 - Tajničke i prevoditeljske djelatnosti

74.84 - Ostale poslovne djelatnosti, d. n.

* - zastupanje i posredovanje u prometu roba i usluga

* - zastupanje i posredovanje u vanjskotrgovinskom prometu roba i usluga

* - zastupanje inozemnih tvrtki

Izvor <https://sudreg.pravosudje.hr/Sudreg/index.jsp>

rzlatic — Pon, 31/10/2011 - 10:50.

uuuu, grdooooo :) oni rade "Savjetovanje u vezi s poslovanjem"

sudski registar traži login pa nam pukni kakav screenshot da vidimo te vlasnike i o čemu se tu radi (ako u sudskom registru uopće piše "snajperiranje"?). a i daj malo pojasni to snajperiranje ako već imaš saznanja, jer pejsanje djelatnosti i trkeljanje ne znači ništa. odnosno, ako imaš dokaza da "pussy" snajperiše i još si siguran da se radi o fašizmu onda si dužan podnijeti i nekakvu prijavu, bar kao savjestan građanin. to budeš ili već jesi?

obaladaleka — Pon, 31/10/2011 - 12:55.

Sudski registar ne traži login, već samo unesi Feral projekt u naziv i onda dobiš osnovne informacije o kojima govoriš. Rijec je o:

Vesna Pusić, OIB: 76962606393

Funkcija - direktor

Ovlaštenje - Zastupa društvo pojedinačno i samostalno

SLAVKO GOLDSTEIN, OIB: 87362004952

Funkcija - direktor

Ovlaštenje - Zastupa društvo pojedinačno i samostalno

VIKTOR IVANČIĆ, OIB: 79966570821

Funkcija - direktor

Ovlaštenje - Zastupa društvo pojedinačno i samostalno

BORIS DEŽULović, OIB: 36837673890

Funkcija - direktor

Ovlaštenje - Zastupa društvo pojedinačno i samostalno

Ono sto bode oci jeste sto Dezulovic i Ivancic godinama (dakle najmanje od kad su osnovali ovo drustvo) izrazito agresivno pisu protiv pojedinih politicara, a s druge strane imaju trgovačko društvo sa politicarkom Vesnom Pusic o kojoj nikad ne pisu. Shvacam ja da pametan covjek kupi psa da za njega laje, ali ovo je po meni krajnje bezocno, a ovi su dvoje cijenjeni ljudi aka http://www.lyricsbay.com/uvjek_ista_prica_lyrics-azra.html.

To je snajperiranje. Ako Pusicki smeta Tomac, Dezulovic i Ivancic ga propuste kroz "sake". Ako smeta Budisa, takoder... Medutim, ono sto je bitno to nisu neke marginalne sitnarije, to su nevideni skandali kako su npr ti ljudi maltretirani medijski, a skupa s njima i ono sto su npr predstavljali u datom vremenu. To je nevideno, a posve lijepo objasnjava neke nuspojave tipa: http://www.youtube.com/watch?v=J92PT_jqCvA

MKn — Uto, 01/11/2011 - 10:52.

Eto. Vesna Pusić, Slavko Goldstein, Viktor Ivančić & Boris Dežulović skupa u zločinačkoj propagandno-političkoj organizaciji još od 1994. godine. Nije loše. Ovo će sigurno biti vijest dana u svim "hrvatskim" medijima... oh, wait :-)

P. S: Kladim se da im je tajni "peti ortak" Savo Štrbac.

zaphod — Uto, 01/11/2011 - 10:57.

teško... budući je to vijest stara tri godine: "Aktivna je i tvrtka Feral projekt, u Jurišićevoj 23 u Zagrebu, gdje su kao članovi uprave registrirani Vesna Pusić, Slavko Goldstein, Viktor Ivančić i Boris Dežulović." Izvor: <http://www.nacional.hr/clanak/46941/bogatstvo-vlasnika-ferala>

MKn — Uto, 01/11/2011 - 11:22.

Postoje od 1994, a doznalo se 2008, nije loše. Nego, čini se da to tebi ne smeta? Da te malo umijem? Aktivna političarka Vesna Pusić, inače jedna od najprisutnijih osoba zadnjem desetljeću u domaćem javnom i političkom životu, zatim izdavač Slavko Goldstein, slična posvuduša naše javnosti, te dva nekad opskurna "nezavisna novinara" Ivančić i Dežulović, koji nakon propasti Ferala, poput agenta Smitha u Matrixu koji sve redom pokušava pretvoriti u sebe, odjednom pišu za sve živo i mrtvo od Varadara pa do Triglava, imaju registrirano zajedničko trgovačko društvo? Tebi je to, ono, okej? :-)

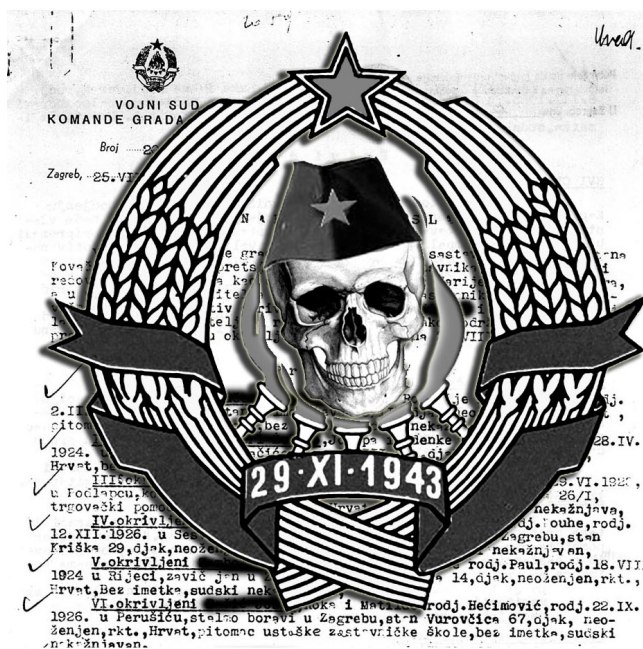
(13) Tekst objavljen nakon strke s uhićenjem Josipa Boljkovca pod optužbom za ratne zločine. Domaći "antifašisti" su podivljali, pokazujući svoja prava, bešćutna, zločinačka, krvožedna lica, a sve maske "poštovanja prema svim žrtvama" "boraca za ljudska prava i slobode" i slična licemjerna pretvaranja raspale su im se kao kule od karata. Molim obratite osobitu pozornost i na komentare, uz upozorenje na mučninu. Ti neljudi bi činili opet isto što i 1945, ubijali i mučili, samo da mogu. Mrežne poveznice:

Politika.com – [U ime naroda Jugoslavije](#).

Lux Veritatis – [U ime naroda Jugoslavije](#)

U ime naroda Jugoslavije

05. studenog 2011.

Boljkovčevo uhićenje izazvalo je i još uvijek izaziva reakcije. Očekivano, neke od njih su upravo nevjerovatno licemjerne, degutantne i gnjusne, poput [Mesićeve](#) ili [Pupovčeve](#), da navedem samo dvije od najljigavijih. U svima njima ti naši domaći tzv. "ljevičari" i "antifašisti" više-manje otvoreno kažu da je Boljkovac uhićen proizvoljno, "revizionistički", ne zbog sumnje na ratni zločin, nego samo *zato što je bio partizan*. Iz toga, naravno, proizlazi da su svi koji se njegovom uhićenju ne protive, ili ga sačuvajbože pozdravljaju - ustaše. Poznato, zar ne?

I puno svačeg su još nadrobili, ti naši "NOB dignitetlije", dokazujući da su po krvnim zrcima svete krave, i da ih se ne smije dirati ni pod razno. Kažu, recimo, da Boljkovac ima zasluge za stvaranje hrvatske države. Zar Gotovina nema,

bar stotinu puta veće? 'Ajmo "antifašisti", tražite od Haaga da ga puste! Kažete, Boljkovac je star i bolestan. Zar Brodarac nije bio? E jest, ali *nije bio vaš*, pa vas baš briga, jel' tako? Bljuv.

Izvalio čak Pupi da će nas zbog Boljkovca prijaviti Europi. A jebote, pa dajte tom bivšem [Tuđmanovom ulizici](#) da si već jednom pročitati tu [Rezoluciju Vijeća Europe br. 1481 o komunističkim zločinima](#). Što? Ne zna engleski? Nek' mu Jaca prevede, jesu bili u koaliciji osam godina ili ne?

No, ipak možda najveću bljuvež povodom Boljkovcijade, pravu *magna debiliada retarditatis creteniana*, napisao je gospodin drug Davor. Da, onaj iz [Jutarnjeg Srbobrana](#), bivši obožavatelj dragog dr. Ive, što je nakon Merčepovog uhićenja po tko zna koji put [reprintao forenzičke fotografije mrtvog djeteta](#) s očevida obitelji Zec.

I ostao novinar. Nisu ga premjestili da mete ulice i skuplja škovace, ipak je to EPH. Dakle, pogledajte [kako mali Ivica, pardon Davor, zamišlja Tuđmanovu pomirbu](#). Naravno, tako da šakiće osudimo i pozatvaramo, a svete krave boljkovce pustimo da mirno muču i pasu.

Molim? A, ne.

Ako ste očekivali da ja sad, slično kao gospodin drug Davor, stavim poveznice na neke od brojnih slika, filmova, svjedočenja i inih dokaza za poslijeratne zloč... pardon, nestašluke naših "antifašista" boljkovaca,

zbog čega da oni trebaju u zatvor, prevarili ste se. Dokazi za klanje i ubijanje tisuća ljudi bez suđenja? Kome to treba. Ja ću vam sada pokazati **kako je to izgledalo na partizanskom sudu** - na jednom od "suđenja" u izvedbi Boljkovčevih svetih krava.

Radi se o izvornoj poratnoj presudi Vojnog suda Komande grada Zagreba iz kolovoza 1945. godine, izrečenoj dvanaestorici "narodnih neprijatelja i ratnih zločinaca". Od njih su **petorica osuđena na smrtnu kaznu strijeljanjem** i konfiskaciju imovine, a ostali na višegodišnje zatvorske kazne uz prisilni rad i "gubitak političkih prava".

Presuda je napisana pisaćim strojem na svega malo više od šest stranica, od čega obrazloženje na dvije i pol. U odnosu na sve osuđenike, ni izreka ni obrazloženje ne govore jednako o inkriminacijama. Jednom su to "narodni neprijatelji i ratni zločinci", drugi put "organizirano odmetanje od narodne vlasti u cilju oružanog otpora i agitacija", treći put "pokušaj bijega u šumu ili inostranstvo", četvrti "odmetanje od narodne vlasti" itd.

Pretpostavljam da se pitate **što su ti ljudi učinili** da zasluže pet smrtnih kazni, konfiskaciju imovine, ukupno 24 godine zatvora s prisilnim radom i "gubitak političkih prava"?

Pa... prvookrivljeni, glavni organizator tih groznih protunarodnih terorista i najteži i najgori zločinac, osuđen je na smrt jer je *"posudio pisaću mašinu i napisao letak u HSS-ovskom duhu, koji napada logore s domobranima i veliča Mačeka"*. Osim toga, *"pokušao se povezati s nekim navodnim Englezom"*. I to je, otprilike, bilo to.

Kad "sude" svete krave Boljkovčeve:

[U ime naroda Jugoslavije](#) (.pdf)

O ostalima neću, pročitajte sami. Ni zaključiti neću ništa, nema potrebe.

Komentari (39)

MKn — Uto, 08/11/2011 - 19:41.

Nemam baš previše vremena za Pollitiku, a bogami, čitajući reakcije na ovaj dnevnik i ponešto s drugih temom nalik, rekao bih da je i bolje što nemam. Zapravo, mislim da toliku količinu gnjusnog licemjerja, primitivne niskosti i jezive neljudskosti nikada nisam vidio skupa na jednome mjestu.

Prvo mala tajna. Nešto slično ovom dnevniku objavljeno je još početkom 2003. godine. Radilo se o Indexovom forumu, koji je notorno pohodila i pohodi stvarno svakakva publika (iako, među njima neke i tada i danas prilično poznate osobe), ali reakcije na ovu presudu nisu bile poput današnjih. Tada su određeni diskutanti barem glumili, pa makar i slabašno, da jednako tretiraju sve zločine i sve zločince. A vi?

Recite, što se to s vama dogodilo u međuvremenu, u tih 8-9 godina? Namjesto da čitate, razmišljate, širite vidike, napredujete, vi ste redom potonuli u patološku kognitivnu kaljužu i gnoj, jednu upravo neljudsku regresiju, strahovitu degeneraciju - reći ću otvoreno, pretvorili ste se u surove, bešćutne, krvoločne nazovljude.

Kreature koje se načela, principa, prava, zakona, morala, etike... drže samo dok im to odgovara. I čak se time i hvale.

Feniksova dva dnevnika (1, 2) neću komentirati. On je barem dosljedan - još prije desetak godina otvoreno je iznosio i zastupao velikosrpske teze da je "Hrvatska počela rat", da se "hrvatskim Srbima 1991. trebalo dogoditi isto što i 1941." i slično, a jednako radi i danas. Grlati zagovornik progona i osude noraca (jer "zločin je zločin, tko god ga počini"), i grlati zagovornik štice i obrane boljkovaca (jer zločin... nije zločin, ako ga počini netko meni drag). Obzirom na dob, Feniksov bijes i prepast što je Boljkovac uhićen mogli bi na neki način biti i osobno uvjetovani.

Lj. R. Weiss istaknuo se šovinističkim, krajnje uvrjedljivim naslovom *"Slučaj Boljkovac kao indikator hrvatskog ludila"*. Kada sam mu prigovorio i upitao ga kako bi se proveo netko da objavi članak pod naslovom, recimo, "Slučaj XYZ kao indikator židovskog ludila", pokazao je primitivni bezobrazluk, okrećući na sadržaj svog dnevnika, o kojemu nisam rekao ni riječ.

Pobogu, pa čak i da je točno da je Boljkovac uhićen ne na temelju dokaza, nego bezveze, politički, opet za to mogu biti krivi isključivo oni koji su ga uhitili. To ni na koji način ne može biti "indikator" nekakvog ni hrvatskog, ni srpskog, ni židovskog, ni eskimskog, ni bilo čijeg "ludila"... osim, naravno, ako ste šovinizist. Koji otvoreno mrzi i ovako javno vrijeđa Hrvate. A Hrvate je na Politici očito dopušteno vrijeđati i pljuvati, jer dnevnik je već četiri dana gore, ali vlasnik portala Rakar na naslov nije ni trepnuo.

Sadržaj tog Weissovog dnevnika prije nisam spominjao, ali sada hoću. Radi se o zaslijepljenom, zapjenjenom, sramotnom, upravo bolesnom tekstu, kojim se izravno, bez imalo srama, zadrške ili ikakve ograde, opravdavaju i podržavaju zločini koji se Boljkovcu stavljaju na teret. A kao krunski razlog i "argument" zašto se Boljkovca ne smije dirati, Weiss navodi - činjenicu da ni žrtvama Jasenovca nitko nije sudio. Zbog čega je Boljkovac, eto, slobodno mogao ubijati koga god i kako god mu se prohtjelo.

Još nešto valja spomenuti. Prema sadržaju Weissovih postova u posljednjih par dana, on naglo više ne djeluje kao normalna osoba, nego kao čovjek sklon, da se poslužim eufemizmom, fizičkim manifestacijama kao "argumentaciji" svojih političkih stavova. On Boljkovčevu uhićenje povezuje i s Kukuriku koalicijom, predsjednikom države i Europom. Razočaran je, jer je, kako izgleda, od prvih dvoje očekivao ne samo verbalni nego i fizički otpor Boljkovčevom uhićenju, a od Europe osudu. Kako je oboje - naravno - izostalo, postavlja se vrlo zanimljivo pitanje: dokle netko u svojim javnim istupima može ići, prije negoli zaradi barem prekršajnu, a vrlo vjerojatno i kaznenu prijavu? Ostaje vidjeti.

Ni ostali komentatori ovdje nisu se bolje ponijeli.

Boltek priča o nekakvoj "mržnji prema partizancima", pravda Boljkovca njegovom ulogom u osnivanju HDZ-a itd. i tvrdi da je "presuda" poput ove koju sam na dnevniku donio, u to vrijeme "bila puna Europa". Vjerovali ili ne.

SM je od silne muke što je netko konačno dao poveznicu na Rezoluciju Vijeća Europe br. 1481 o komunističkim zločinima iz prsta uspio isisati da je ona - vremenski ograničena, odnosno, da se ne odnosi na Boljkovca i poratno vrijeme. Opet, vjerovali ili ne. Rekoh mnogo puta: sve je moguće, samo treba jako htjeti. SM tu nije stao, nego je SMrtav-hladan, poput kakvog SMrtonosnog SS-ovog ili NKVD-ovog egzekutora i ubojice koji svakodnevno SMiče ljude, upitao: "A što to u presudi nije u redu?" Dalje naš SMrtko SMrtno ledeno tvrdi da je "postupak sproveden, dokazi izvedeni, a donijeta presuda izbalansirana ovisno o krivnji presuđenih". I tu sam negdje očekivao da svoju iskeženu ljudoždersku krvoločnost potkrijepi kakvim navodima iz presude, dokazima, utvrdbama, kad već ja "neću, ne znam ili ne mogu".

Ali vidi čuda - ništa od toga. Nego je SMrt okrenuo na... nekakav članak iz novina. A zatim me sav prevažan i pobjedonosan pita, jesu li nesretnici iz presude "bili povezani s ustaštvom i fašizmom"? Ono, kao da je ta "povezanost", makar postojala na bilo koji način, već sama po sebi nekakva neumoljiva, apsolutna, automatska SMrtna presuda za sve živo - za ljude, njihovu rodbinu, prijatelje, poznanike, njihove pse, mačke, kokoši, patke, cvijeće u loncima...sve ih, kaže naša forumska SMrt, zubima i noktima braneći svoje učitelje boljkovce, valja zatrti. A osobito, ako u tim svojim groznomim "ustaškim" "ratnim zločinima" pisanja letaka "veličaju" poznatog ustašu Mačeka, i to ni manje ni više nego - "u HSS-ovskom duhu".

Zaphod, na sličan poluljudski i krajnje bešćutan način, poziva da pogledam u presudu "kada su dotični osuđeni i zbog čega". Pogledao sam i pročitao odavno, ne jednom, i tvrdim da tamo nema baš ničeg, ali apsolutno ničeg, zbog čega bi itko zaslužio smrtnu kaznu. Zato Zaphode, objasni mi - zašto su tih pet ljudi oglašeni krivima i pogubljeni kao "ratni zločinci"? Zašto je u njihovom slučaju, kako sugeriraš, "smrt primjerena kazna djelu"? A osobito, koja to njihova djela "uopće ne zvuče bezazleno, pogotovo iz perspektive pobjednika"? Izvoli.

No, dobro. Jasno mi je da će se ova moja pitanja najvjerojatnije pokazati retoričkim. Oni koji ovako otvoreno podržavaju osumnjičene zločince i ubojice, i plješću njihovim i inim zločinima, bilo kakvu raspravu i dijalog ne žele. Zato ću zaključiti.

Evo: tko pod drugim jamu kopa, sam u nju upada.

Sada, više nego ikad, jasno je da boljkovčevi branitelji smatraju da se ratnim pobjednicima ne smije suditi, što god da su učinili, koliko god da su ljudi pobili, i kakvi god dokazi za njihova zločinstva postojali.

I to iako su još koliko jučer isti ti boljkovčevi branitelji, u slučajevima raznih noraca i glavaša iz Domovinskog rata, na sav glas vrištali da "ratni zločini ne zastarijevaju", da su "svi zločini zločini, bez obzira tko ih je počinio", da valja "ukloniti mrlje s Domovinskog rata" i slično. A sad luduju, vrište i šize kad im se ta spika kao pljuska vrati natrag u lice.

Boljkovčevi branitelji time izravno oslobađaju svake krivnje, svake moralne i ine dvojbe i obveze, i Norca i Glavaša, kao i sve druge osobe s hrvatske strane, osuđene za ratne zločine u Domovinskom ratu, te sve one tzv. "dignitetlije" koji su ih javno branili, i to bukvalno istim i istovjetnim "argumentima" kao sada mesiči, pupovci, feniksi, weissii itd.

Ujedno, boljkovčevi branitelji time izravno i nedvosmisleno sugeriraju da onih oko 23.000 hrvatskih Srba, pripadnika vojske "krajine", koji su u Domovinskom ratu 5 godina držali pod fašističkom, kvistlinškom, velikosrpskom okupacijom 1/3 Hrvatske, koji su

pobili oko 20.000 ljudi, ranili desetke tisuća i prognali preko 500.000 civila, i koji su počinili oko 35 milijardi dolara samo izravne materijalne ratne štete, nije trebalo abolirati.

Ne.

Nakon što su izgubili rat, kažu boljkovčevi branitelji, te Srbe je trebalo pobiti.

Trebalo ih je još bar godinu-dvije vucarati javno, cestama od Vukovara do Dubrovnika, pješice, a usput udri kundacima, štapovima, kamenjem, rukama i nogama, čime stigneš, bez vode, hrane i odmora, a tko padne, odlično. Nož pod grlo, metak u potiljak. Ili, u najboljem slučaju, trebalo ih je "suditi" ovako kao u ovoj "presudi" - tko god je bio pripadnik vojske "krajine", pa otišao k prijateljima i možda rekao bilo što protiv neovisne Hrvatske, automatski ga strijeljati. Naravno, oteti mu svu imovinu i sva prava. Tko je s takvim "ratnim zločincima" bio samo na neki način povezan, družio se i bio poznanik, oteti mu svu imovinu i sva prava, i strpati ga u zatvor na prisilni rad.

Sve to kažete vi, boljkovčevi branitelji.

Tko sam ja da vam proturiječim.

(14) Članak o povratku starijeg sina pokojnog predsjednika Tuđmana u politiku. U najgore vrijeme detuđmanizacije, u godini nakon prvostupanjske haaške presude, mesičevcima i inim kryptočetnicima to je bila nepodnošljiva i nezamisliva stvar; a ni korisnih hrvatskih idiota nije nedostajalo, pa su svi skupa pokušali reaktivirati poznatu Operinu SDB propagandnu izmišljotinu o "prodaji Vukovara za priznanje". Mrežne poveznice:

*Pollitika.com – [Smrtni strah od Tuđmana](#)
Lux Veritatis – [Smrtni strah od Tuđmana](#)*

Smrtni strah od Tuđmana

23. studenog 2011.

Mnogi još dvoje kakav značaj i utjecaj ima, ili će imati, iznenadno i upravo šokantno Kosoričino i HDZ-ovo postavljanje prof. Miroslava Tuđmana, sina prvog hrvatskog predsjednika, na visoko drugo mjesto na HDZ-ovoj listi u prvoj izbornoj jedinici, dakle njegov praktično sigurni ulazak u Sabor. Nikakve dvojbe više nema.

Radi se o punom pogotku. Koliku je silnu nevjericu, stravu i užas taj potez izazvao u

krugovima "detuđmanizatora", haaških pokajnika i inih zastupnika jugoslavenskih i srpskih interesa u Hrvatskoj, a i šire, pokazuju desetine i stotine novinskih tekstova, interviua i medijskih priloga u zadnjem tjednu koji se svi više-manje vrte oko Tuđmana, i koji su kulminirali upravo u dane obilježavanja vukovarske tragedije.

Podsjećam, drug Šprajc je [u središnjem Dnevniku HTV-a pripustio prilog](#) u kojem prvo očajni i zavedeni vukovarski novinar Siniša Glavašević, par dana prije pada grada, optužuje kompletni tadašnji hrvatski državni vrh, predsjednika, vladu i Sabor da između njih i četnika "nema razlike", a potom slijede fragmenti razgovora Dedakovića i Tuđmana, kojima se izravno sugerira da je bešćutni Tuđman svjesno i namjerno Vukovar, osobito vukovarsku djecu, ostavio na cjedilu.

Poruka je jasna - za vukovarske užase nisu krivi Srbija, Milošević, deseci tisuća srpskih vojnika, paravojnih četnika i stotine JNA tenkova i topova, nego *Tuđman*.

Zamislite vi to.

Koliki je to jezivi strah i užas, Bože dragi. Strah od Franje Tuđmana, koji je nakon Bakerove i svjetske javne potpore očuvanju SFRJ u lipnju 1991. i praktičnog odobrenja JNA vojne intervencije, u svega sedam slijedećih mjeseci bukvalno ni od čega stvorio međunarodno priznatu neovisnu Hrvatsku. (Da ni ne spominjem što im je učinio 1995.) Strah od hrvatske pomirbe, hrvatskog jedinstva, sposobnosti, uspješnosti, hrvatske snage i pobjede. Strah od već 12 godina mrtvog čovjeka.

Pa makar i od njegovog sina, koji nikada nije bio član HDZ-a, koji se u vrijeme svoga oca uopće nije bavio politikom, zapravo i nema njegovu karizmu i uopće *nije* političar.

Šprajcov prilog je, naravno, smišljen i izrežiran, pa čak dijelom i montiran u [beogradskoj SDB radionici "Opere"](#), još u vrijeme najgore srpske četničke agresije na Vukovar 1991. godine. Nesretni Glavašević blage

veze nije imao u kakvom je okruženju Vukovar i kolika je srpska vojna sila na njega navalila, koliko je teško bilo na drugim hrvatskim bojišnicama, ni u kakvom su bijednom stanju hrvatske oružane snage. Vukovar je ostao praktično prepušten sam sebi, razoren, slomljen, poražen. Dedaković je prešao u Vinkovce još početkom listopada, a Borković je iz grada otišao 16. studenog, dva dana prije pada.

Ne, ne osuđujem ih. Čak ni nakon svih pritupih egoističnih bljuvotina koje smo zadnjih dana čuli od Borkovića. Tko god je tada bio na hrvatskoj strani, tko god je tada nosio hrvatsku uniformu i oružje, zna kako je to bilo - kakvi su to neljudski uvjeti bili. Hrvatska na koljenima, bez ljudi, organizacije i oružja, fizički rasječena na tri dijela, pregažena od JNA četnika, nepriznata, izdana od međunarodne zajednice koja nam je namjesto pomoći uvela embargo na uvoz oružja i čiji su nam promatrači "sladoledari", nakon pada Vukovara, javno davali još najviše nekoliko tjedana.

Bio je to čisti jad, nemoć i kaos u kojem su nam neusporedivo nadmoćniji i jači Srbi u svega četiri posljednja mjeseca 1991. oteli trećinu teritorija i ubili gotovo 20.000 ljudi, ponor i ludilo u kojem smo se spremali, na kraju, što skuplje prodati vlastitu kožu.

A dvadeset godina nakon toga, nakon jedne od najgorih europskih tragedija i najvećih ratnih zločina poslije II. svj. rata - genocida u Vukovaru - središnja "hrvatska" državna televizija *Šprajcijada* nema baš ništa drugo prigodno za pustiti i objaviti, nego još jednu velikosrpsku *divide et impera* propagandnu pljuvačinu.

Čemu čuđenje. Sjetite se, isti taj "HTV" u vrijeme vladavine kukuriku trećejanuaraca, na bukvalno istovjetan način, repetirao je notorni fragment Tuđmanove brijunske rečenice pred Oluju: "*Da nanesemo takve udarce da Srbi praktično nestanu...*", svjesno i namjerno skrivajući i izostavljajući kompletan preostatak iz kojeg se vidi posve drugačije značenje. Dragi dr. Ivo *Šprajcijadu* nije dirao. Imao je važnijeg posla...

Koji je to smrtni strah od Tuđmana, ljudi moji, pa čitajte vi to.

Koordinacija je bila dobra, kao u najboljim opernim danima. Započeo je *komandant*, đeneral Andrija Rašeta: "[Pogrešna taktika](#)", a nastavio je Šprajc u Dnevniku. Tuđman mlađi se [pobunio](#), negodovala je i [udruga ratnih liječnika dragovoljaca](#), ali da ne bude nikakve zabune pobrinuo se Jutarnji Srbobran: "[Hrvatski čelnici su za samostalnost bili spremni žrtvovati Vukovar](#)".

Naravno, odmah su poslušno dokaskali [Borković](#), kao i ostali *useful idiots*, a i drugarica Jelena je [s malim zakašnjenjem pokušala uskočiti na vlak](#). Drug Šprajc je svoje operne direktive [objasnio na svome blogu](#), naravno, "ograđujući" se sve u šesnaest da on, eto, ne zna baš ništa ni o čemu, ali kriv je Tuđman. *Razumem*.

Istovremeno, Srbi, Jugoslaveni, orjunaši i četnici krepavaju od smijeha. Zgazili grad, poklali i protjerali ljude, popljačkali i popalili sve živo i mrtvo, ali pokvarene, glupe i naivne Hrvate kao da to više uopće ne zanima. Nego se i dalje trvu, glože i optužuju međusobno.

A zašto? Jer su haaški pokajnici napunili gaće od straha i bijesa što će jedan Tuđman opet u Sabor.

Komentari (69)

MKn — Ned, 27/11/2011 - 10:23.

Javio mi frend da ima zanimljiv dnevnik g. Krsnika na Pollitici, ali slabo vremena ovih dana i dok sam došao vidjeti... nema ga. Obrisan. Toliko o slobodi govora ovdje. To ujedno najbolje kazuje i o mentalitetu vas "detuđmanizatora". Vi jednostavno niste u

stanju podnijeti da postoji netko tko misli drugačije, vi ne želite poštenu političku utakmicu. Ne. Vi protivnika želite onemogućiti da govori - učiniti da fizički nestane, uništiti ga. Gulag, Goli otok, Pollitika... metode su različite, ali namjera je ista. Da možete, zatvarali biste, vjerojatno i ubijali.

Ovo je bilo grubo? Pretjerano? Nipošto. Pogledajte kakvo se sve bolesno, mrziteljsko, protuhrvatsko, pročetničko smeće na Pollitici objavljuje - ali ne bude obrisano. Pogledajte, recimo, Feniksove dnevnik. Čista miloševićevska propaganda, opravdavanje JNA četničkog klanja i razaranja po Hrvatskoj... i nikome ništa. Njega ne brišete. On vam ne smeta.

A Krsnika ušutkate za manje od jednog dana. Očito organizirano, naravno. Pobogu, pa što je u tome dnevniku toliko strašno bilo? Je li Krsnik opravdavao Jasenovac, veličao Pavelića? Što je to tako grozno napisao? Pojma nemam. Ušutkali ste ga, pa ne mogu pročitati. Vidim samo da ovaj SMov komentar nema baš nikakve sveze s mojim dnevnikom, ispod kojeg je silom zalijepljen. Nije problem u "informiranju", nego u propagandi, obmanjivanju i varanju gledatelja. Kužite?

Nije problem tome što je HTV nešto objavio o Vukovaru, nego u tome što Šprajc & družina - očito svjesno, namjerno i plaćeno, jer nit' su balavci, nit' su glupi - ignoriraju sve što se o tome već zna od prije. Naime, šef "Opere" Radojčić je odavno iscrpno i detaljno govorio o njihovim nedjelima u Hrvatskoj, a njegove riječi potvrdio je i KOS-ovac Čengiđ, svjedočeći na haaškom suđenju Miloševiću. Dakle, sve se to već zna, ali vidi čuda, našu Šprajciju baš briga.

Zašto? Već rekoh, Mesić se smrtno uplašio Tuđmana u Saboru. Tsk, tsk, ili bolje rečeno, cccc... loše vijesti, družo pokajniče. To više ne možeš spriječiti.

sm — Ned, 27/11/2011 - 12:49.

Moj komentar iznimno paše i tebi i njemu jer skreće pažnju na sljedeće:

"Vi jednostavno niste u stanju podnijeti da postoji netko tko misli drugačije, vi ne želite poštenu političku utakmicu. Ne. Vi protivnika želite onemogućiti da govori - učiniti da fizički nestane, uništiti ga. Gulag, Goli otok, Pollitika... metode su različite, ali namjera je ista. Da možete, zatvarali biste, vjerojatno i ubijali."

I ti i Krsnik kao vrsni demokrati zaboravljate da se citirani dio jednako odnosi i na vas. Obrušili ste se na Šprajca jer je rekao nešto što vi ne smatrate istinom, zaboravljajući i na njegovo i na pravo drugih da misle drugačije. Svaki onaj koji misli da se na javnoj TV teba i smije govoriti samo ono što sami smatraju istinom, griješi. Vi po onoj, nije demokracija ono što demokracija jest, već je samo ono što ja kažem da jest. Pravi demokrat mora biti spreman čuti i ono što mu se ne sviđa a ne odmah ubijati glasnika, kako vi činite Šprajcu. Na to sam htio ukazati i tebi i Krsniku ali očito je da uzalud.

MKn — Pon, 28/11/2011 - 23:50.

I opet - kao u brojnim prethodnim slučajevima, primjerice na dnevniku "U ime naroda Jugoslavije", kada ti nešto ne odgovara, jednostavno se praviš blesav - praviš se da tuđi argumenti uopće ne postoje.

Evo ti pitanja broj jedan: jesu li novinari Šprajc, Zovak i družina znali za "Operu", Radojčića, Čengiđca, njihove iskaze i svjedočenja o JNA četničkim kontraobavještajnim manipulacijama, konstrukcijama i zlouporabama oko Vukovara i inog? Kako već rekoh, nisu ni balavci, ni glupi - svi se bave tim poslom već dugi niz godina, a radi se o gotovo notornim stvarima koje je svakom vrlo lako pronaći, jednostavnim googlanjem.

Dakle jesu, znali su, jamačno, pa se odmah nameće pitanje broj dva: zašto su ipak emitirali takav sramotno jednostran, čisto propagandni prilog? Zašto nisu uzeli u obzir "Operu"? Zašto o temi nisu progovorili objektivno, zašto nisu dali sve raspoložive podatke, nego su ih proizvoljno selektirali, skrili i objavili samo dio koji im je očito odgovarao?

Odgovor je vrlo jednostavan, jasan i malom djetetu, i već sam ga dao: jer to nije bilo profesionalno novinarsko informiranje ni prilog, nego bijedna, maliciozna politička propaganda. Zbog čega bi cijela ekipa "novinara" koja je u tome sudjelovala trebala odgovarati. Da kod mene rade, to bi im bila zadnja plaća.

SDB propaganda o Vukovaru

luka — Uto, 29/11/2011 - 01:52.

Prateći medijske natpise oko najnovije afere koja se stvorila povodom nekih spornih priloga novinara Hrvoja Zovka na HTV-u, danas sam pročitao kako je Hrvatsko društvo logoraša srpskih koncentracijskih logora poslalo dopis uredništvu HRT-a u kojem negoduju zbog nekih najava disciplinskih konzekvenci za spomenutog novinara. Logoraši poručuju kako imaju pravo na istinu.

Naravno da imaju, ali do istine se neće doći manipulacijom i obmanama. Stjecajem okolnosti, već dugo pratim i proučavam Domovinski rat, a posebno bitku za Vukovar. Zahvaljujući tom mom interesu upoznat sam sa nekim detaljima koji su relevantni za aktualne događaje. Želim naglasiti kako sam osobno iznenađen priložima Hrvoja Zovka, novinara kojeg sam poštovao zbog mnogo izvrsnih priloga i priča koje je radio. Iznenađen sam iz razloga koje ću sada detaljno navesti i pojasniti. Naime, u nastavku teksta će se svatko moći nedvojbeno uvjeriti kako je zaista došlo do grube obmane hrvatske javnosti.

1. Sporna situacija

U prilogu iz nedjeljnog Dnevnika je najprije pušten tonski zapis tzv. Optužnice Siniša Glavaševića. Svatko tko je čitao ili čuo te riječi zna o kako potresnom tekstu se radi, i kakve emocije može izazvati kod pojedinca. Efekt koji one izazivaju kod javnosti u nedjeljnom središnjem Dnevniku javne televizije u dane sjećanja na vukovarsku tragediju nemoguće je mjerljivo opisati. No, urednik i autor priloga gledateljima prešućuju krucijalne podatke o tzv. Optužnici. Činjenicu potvrđenu od više neposrednih svjedoka kako Siniša Glavašević nije autor Optužnice, kako je Optužnica nastala izvan Vukovara, kako se ne zna pouzdano tko ju je napisao i kako su sve okolnosti oko teksta i danas obavijene velom tajne. Naime, u dokumentarnom filmu Višnje Starešine, „Zaustavljeni glas“, dvije suradnice pokojnog Siniše Glavaševića, novinarkе Alenka Mirković Nađ i Vesna Orešković svjedoče kako Glavašević sigurno nije napisao Optužnicu, kako ni osobno nije bio za to i to mu se nije sviđalo, te da ju je pročitao nevoljko, vjerujući da to mora učiniti, a vjerojatno se i radilo o nekom naređenju. Štoviše, sam Glavašević je dr. Vesni Bosanac potvrdio kako „to nije pisao nitko u Vukovaru“. Teško je vjerovati da novinarima i urednicima HTV-a ovi detalji nisu poznati, a njihovo prešućivanje u ovoj prilici predstavlja nedvojbjen primjer propusta novinara HTV-a koji je bez sumnje za posljedicu imao nepotpuno informiranje javnosti.

2. Sporna situacija

Slijedi dio priloga u kojem su puštene snimke telefonskih razgovora između zapovjednika Dedakovića i hrvatskih vlasti u Zagrebu. Prva je sekvenca kada Dedaković razgovara sa nepoznatom muškom osobom, na ekranu se prikazuje tekst:

Halo gospodine ... znači predsjednik neće da razgovara sa mnom.

Upućen je poziv na ministra Šuška, naređeno mu je da odmah stupi u kontakt s vama.

Jastrebo: Ja sam bio jasan. Pitam da li gospodin predsjednik ne želi sa mnom razgovarati.

To morate njega pitati. To vam ja ne mogu odgovoriti.

Iz ovako prikazanog razgovora proizlazi da predsjednik države odbija razgovarati sa zapovjednikom obrane Vukovara, čime se odaje dojam da državni vrh zapravo ostavlja Vukovar na cjedilu. No zapravo su ove rečenice grubo izvučene iz konteksta razgovora u cjelini, tako da odaju dojam posve suprotan od onoga kakav je zaista. Još 2008. godine, 18. studenog, na jednom hrvatskom portalu (Dalje.com) objavljeni su, pod naslovom „Tajna vukovarske tragedije“, stenogrami telefonskih razgovora između zapovjedništva obrane grada i raznih vojnih i političkih dužnosnika. Među objavljenim stenogramima nalazi se i jedan između Dedakovića i Roberta Travaša, pomoćnika Hrvoja Šarinića u kojem su i riječi objavljene u Dnevniku. No, stenogram je cjelovit, i uvid u čitav tijek razgovora otkriva kako je kontekst izrazito drugačiji od dojma koji se dobije iz replike prikazane u Dnevniku:

Dedaković: Gospodine?

Travaš: Slušam.

Dedaković: Znači predsjednik neće da razgovara sa mnom.

Travaš: Upućen je poziv na ministra Šuška, naređeno mu je da odmah stupi u kontakt s vama.

Dedaković: Ja sam bio jasan. Pitam da li gospodin predsjednik ne želi sa mnom razgovarati.

Travaš: To morate njega pitati. To vam ja ne mogu odgovoriti.

Dedaković: Ali zašto je upućen na Šuška kad sam ja tražio predsjednika?

Travaš: Zato vjerojatno što je on ministar obrane i zato što to on radi.

Dedaković: Gospodine, tko je to vama rekao da sa Šušak meni javi?

Travaš: Rekao je gospodin Hrvoje Šarinić, predstojnik Ureda.

Dedaković: Znači on je odlučio da predsjednik ne treba sa mnom razgovarati?

Travaš: On je rekao da je razgovarao s predsjednikom i da je tako odlučio.

Dedaković: Hvala vam lijepo.

Travaš: Hvala vama.

Ne treba posebno pojašnjavati kako je kontekst rečenica objavljenih u Dnevniku bitno drugačiji od onoga kada imamo uvid u cjelokupni razgovor. U Dnevniku su gledatelji dobili dojam da Tuđman osobno ne želi razgovarati sa Dedakovićem, dok iz cijelog teksta proizlazi da Tuđman s tim nema veze, već Hrvoje Šarinić.

Štoviše, na istom portalu je objavljen i tekst kasnijeg razgovora između Dedakovića i Šarinića iz kojeg je vidljivo da sam Šarinić Dedakoviću priznaje kako je mislio da je dovoljno da zapovjednik razgovara sa ministrom obrane, ali ako želi može ga spojiti sa predsjednikom. Dedaković na to odgovara kako je njega predsjednik zvao prije nekoliko dana. Na to Šarinić opet pita želi li odmah razgovarati sa Tuđmanom ili sutra ujutro, a Dedaković kaže da će ujutro. Ujutro su i razgovarali kako je i dogovoreno, a transkript tog razgovora je također portal objavio.

3. Sporna situacija

Nakon toga prikazane su sekvence telefonskih razgovora između predsjednika Tuđmana i zapovjednika obrane Mile Dedakovića Jastreba. Jednu od snimki Zovko najavljuje uvodnim riječima: „Molbe za pomoć slane su do posljednjeg dana“, a nakon toga je pušten dio razgovora, točnije ove riječi:

Tuđman: Dajte mi to, što ste mi sad kazali, dajte mi to lijepo faksom pošaljite.

Dedaković: E, kad kod mene ne radi faks, gospodine predsjedniče.

Poruka je jasna – nemoćni branitelji iz opkoljenog grada šalju očajne pozive u pomoć do zadnjeg trenutka, a bezosjećajni predsjednik iz udobnosti svog ureda i sigurnosti glavnog grada poručuje da mu se obrate preko faksa. U čemu je ovdje obmana? Za

početak, u tome što ne znamo koji je točan datum ovog razgovora, tj. ne znamo je li se zaista radilo o „posljednjem danu“. Dalje, gledatelji nisu upoznati da se vrlo vjerojatno uopće ne radi o pozivu iz opkoljenog Vukovara, već vjerojatnije iz Vinkovaca gdje je u drugoj fazi bitke bio smješten stožer zapovjednika Mile Dedakovića.

I na kraju, ono najskandaloznije, i ove dvije rečenice su grubo izvučene iz konteksta razgovora u cjelini, tako da odaju dojam posve suprotan od onoga kakav je zaista. Među spomenutim stenogramima nalazi se i ovaj razgovor između Tuđmana i Dedakovića, u kojem su i riječi objavljene u Dnevniku. No, stenogram je cjelovit, i uvid u čitav tijek razgovora otkriva kako je kontekst izrazito drugačiji od dojma koji se dobije iz replike prikazane u Dnevniku:

Dedaković: Ima tamo faks, gospodine predsjedniče... Točno ono što smo tražili Gorinšek i ja prije 15 dana... I gospodin Tus je rekao da će u narednih 5-7 dana to biti.

Tuđman: Da.

Dedaković: Međutim od toga – ništa... Ja sad ne znam zbog čega...

Tuđman: Dajte mi to što ste mi sad kazali, dajte mi to lijepo faksom pošaljite.

Dedaković: E, kad kod mene ne radi faks, gospodine predsjedniče. Vidjet ću možda preko Osijeka pošaljem.

Tuđman: Dobro.

Iz ovoga proizlazi da se autor priloga grubo poigrao sa tonskim snimkama, ako ih je imao u cjelini, i bezobzirno istrgnuo dvije rečenice iz konteksta u kojem sam zapovjednik najprije spominje faks, a nakon traženja da se spomenuti faks prosljedi i Tuđmanu, Dedaković odgovara kako njegov uređaj ne radi, ali da će probati poslati preko Osijeka. Čak je i taj dio o Osijeku izrezan, kako bi se valjda pojačao dojam bezizlaznosti situacije u kojoj je zapovjednik obrane. Ovaj primjer zahtijeva da ga se pomno istraži, i da se utvrde okolnosti pod kojima je u Dnevniku objavljen samo mali, određeni dio razgovora, jer je sumnja na skandalozno i neprofesionalno manipuliranje izvorima i više nego opravdana.

4. Sporna situacija

Četvrti slučaj obmane javnosti u programu HTV-a dogodio se dan prije, na samu obljetnicu, također u središnjem Dnevniku i također u prilogu Hrvoja Zovka. Zovko je za ovu prigodu u Srbiji obavio razgovor sa generalom JNA Andrijom Rašetom, koji je u vrijeme bitke za Vukovar bio pregovarač sa hrvatskim vlastima. Dio snimke razgovora sa Rašetom Zovko najavljuje riječima: „Rašeta iz Beograda šalje poruke da je hrvatska vlast bila spremna na trgovanje teritorijem“, nakon čega slijedi Rašetina izjava: „U kontaktima sa pojedinim čelnim ljudima u RH oni su otvoreno meni govorili da su oni spremni da žrtvuju, ako treba, ne samo Vukovar, nego Osijek, Vukovar, Dubrovnik, Split ... pod cijenu samostalnosti.“ Kao što se može vidjeti Rašeta ni riječju nije spomenuo trgovanje teritorijem, kako je to tendenciozno najavio Zovko, zapravo navodeći gledatelje na taj zaključak.

Ove Rašetine riječi prije se mogu protumačiti kao iskazivanje spremnosti da kao žrtve borbe za neovisnost privremeno padnu mnogi hrvatski gradovi, ali da to neće slomiti odlučnost cijelog hrvatskog naroda da izbori samostalnost i neovisnost, a na kraju i punu ratnu pobjedu, na cijelom hrvatskom području.

Da sve bude još zanimljivije, sam Zovko je dan prije, u emisiji HTV-a „Snaga na Dunavu“, u kojoj je razgovor sa Rašetom po prvi puta prikazan, istu njegovu izjavu najavio upravo riječima u tom tonu govoreći kako je Rašeta „bio svjestan da će se Hrvatska boriti do kraja“!!!

Ovaj detalj je iznimno važan jer zahtijeva objašnjenje kako to da isti novinar u jednom prilogu riječi svog sugovornika najavljuje tumačenjem kako se misli na „borbu do kraja“, a sutradan, u drugom prilogu, isti detalj najavi riječima o „spremnosti na trgovanje teritorijem“?!

S obzirom na Rašetinu, pomalo dvosmisleni izjavu, novinar, ako već nije uspio dobiti neko preciznije tumačenje, se mora suzdržati od takvih sugestivnih komentara. Na koncu, s obzirom kako su se grčevito branili i Vukovar, ali i ostali spomenuti gradovi, nema nikakve logike u ideji da je nova hrvatska vlast bila spremna ta mjesta prepustiti neprijatelju. Ma kome bi to uopće moglo napamet pasti da digne ruke od Dubrovnika, Osijeka, Splita?! Pa što je onda uopće trebalo ostati od Hrvatske?! Zaista je nejasno iz kojeg razloga je Zovko aludirao na spremnost hrvatskih vlasti na trgovanje teritorijem, ali je očito kako njegov komentar nije sukladan onome što je Rašeta zaista izjavio. A najveću sumnju izazivaju dva oprečna komentara iste izjave generala Rašete u dvije različite emisije i to se definitivno mora objasniti javnosti.

Ovo su četiri sasvim jasna i konkretna primjera na kojim se može temeljiti nezadovoljstvo zbog obmane i manipulacije javnosti. Javna televizija ima ogroman utjecaj i novinari HTV-a moraju biti posebno odgovorni u obavljanju svoje dužnosti. Po ovdje izloženom, očito je da su neki novinari i urednici tu odgovornost grubo zanemarili, što je za posljedicu imalo dezinformiranje velikog dijela građanstva. Slijedom toga, odgovarajuće konzekvence za odgovorne su ne samo potrebne i nužne, već jedini ispravan epilog.

Jako me žalosti što se, kao obični građanin, moram uvlačiti oko prepucavanja u dane sjećanja na najveću tragediju Domovinskog rata, no ne mogu prešutjeti stvari koje sam uočio i koje su neosporne. Iz tog razloga upućujem ovaj tekst na nekoliko adresa; od određenih braniteljskih udruga, preko medija, do HRT-a. Istinitost ovdje navedenog može se lako provjeriti uvidom u snimke spomenutih emisija, te u i danas dostupne stenograme na portalu Dalje.com. Jedina mi je želja da ovo moje pismo barem malo doprinese potrazi za istinom koju Vukovarci i hrvatski građani žele i zaslužuju.

(15) Transkript i analiza tzv. "Brijunskog sastanka". Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Dani ponosa i slave](#).

Lux Veritatis - [Dani ponosa i slave](#)

Dani ponosa i slave

30. svibnja 2012.

Sretan vam Dan državnosti, onaj pravi, iz vremena kada još nije bilo ni referenduma o hrvatskoj neovisnosti, ni proglašenja hrvatske državne samostalnosti, ni prolongiranja te odluke na zahtjev svijeta koji je rat mogao spriječiti... ali nije htio. O čemu pričam? Ako su vam ta pitanja prekomplikirana, prezahtjevna i preteška, obratite se [ministru za Facebook i Mamića](#), on će sve srediti.

A dok čekate da oformi ["ekspertnu skupinu"](#) koja će opravdati njegovo *krštenje jarića*, donosim vam još opsežnog i teškog štiva - detaljnu analizu famoznog "Brijunskog transkripta". Kao prigodni podsjetnik na vremena kad su ovom nesretnom državom upravljali neizmjereno bolji, spremniji i sposobniji ljudi, i to po prvi put ne iz vlastitog, nego iz pera čovjeka koji je na "Brijunskom sastanku" osobno sudjelovao.

Naravno, ovu analizu niste mogli i nećete naći u bilo kojim čitanijim novinama, na bilo kojoj televiziji ili bilo kojem drugom poznatijem glasilu u Hrvatskoj. Čak ni u dijelovima, jer se radi o perspektivi dijametralno različitoj od one medijski stvorene, umjetno preparirane i prisilno forsirane već 12 ili više godina. Ova analiza ništa ne skraćuje i ne skriva, ništa ne izbjegava, ne zanemaruje i ne vadi iz konteksta, a od čitatelja zahtijeva daleko manje truda, ahm, negoli pitanje koje je boje čarljeni rubin. Uživajte:

Admiral Davor Domazet Lošo:

Analiza "Brijunskoga transkripta", ili Brijuni 31. srpnja 1995.

Jugoslavenska upravljana kriza, nakon što se okončala, krojačima novoga svjetskoga poretka trebala je zato da se uvijek, kad bude nužno, može reći: "Propust Europe da spriječi sukob u Jugoslaviji način je upravljanja svijetom, kakav se ne smije dopustiti u budućnosti".

To je razlogom zašto su i prije Dayton, pretežito posredovanjem medija, počeli krajnje jednostrani prikazi događaja i činjenica o jugoslavenskoj upravljanoj krizi. Sustavnom proizvodnjom stereotipa o odgovornosti za rat i počinjene zločine uspjelo se ne samo relativizirati srpsku agresiju, nego ostvariti pristanak da su svi podjednako krivi. Prema Hrvatima, koji su u popriličnoj mjeri pomrsili račune nadzirateljima upravljane krize, otišlo se tako daleko da su generala Antu Gotovinu uguralo u trojicu najtraženijih ratnih zločinaca u bivšoj Jugoslaviji.

Za pisanje službene, ali inverzne povijesti jugoistoka Europe s kraja dvadesetoga stoljeća, jer o tome je riječ, nužan uvjet jest ravnoteža krivnje svih strana u sukobu. Dakle, nadziratelji

upravljane krize, prema svojoj mjeri i kako to njima najbolje odgovara, kroje i oblikuju virtualnu prošlost da bi projicirana budućnost bila u granicama predviđenoga plana. Uostalom, to nije ništa novo.

Znano je, onomu tko želi znati, da je uz punu potporu Anglosaksonaca, velikosrpski projekt bio osmišljen tako da se otme što više teritorija, pa da se onda, nakon što Srbi dobiju što žele, na to područje pozovu snage Ujedinjenih naroda da one presude, a temelj za to bit će teritorij koji okupiraju pripadnici srpskog naroda.

U sklopu te strateške zamisli svi, ili gotovo svi Srbi prihvatili su zamisao "Velike Srbije", pa drugo rješenje nisu ni pokušali tražiti. Ponajmanje su tragali za takvim rješenjem da se prihvati činjenica da Jugoslavije više nema, da su Srbi državljani samostalne države Hrvatske i da kao takvi sudjeluju u izgradnji njezinih institucija. Oni se ne opredjeljuju za takav pristup, nego jedino vide, jer su tako pripremljeni, da je demokratska hrvatska država zločinačka. U tome su ih podučavali ljudi poput generala Dušana Pekića, koji je početkom 1992. obraćajući se vojsci "Krajine", ustvrdio da "oni sada rješavaju ono što su partizani prepustili riješiti u Drugom svjetskom ratu".

Ne samo da je to bilo zastrašujuće, nego je takav pristup unaprijed isključivao svaki dijalog i razložan pristup rješavanju političkog ustroja, nakon što je postalo vidljivo da Jugoslavija ne može opstati. Jugoslaviju nije srušio Tuđman, a ponajmanje hrvatski nacionalizam, što je omiljena teza svih nepopravljivih Jugoslavena i njihovih mentora, nego je Jugoslaviju srušila zamisao "Velike Srbije", kao što bi je također srušio i "Narodni front" admirala Mamule. Problem je u tome, a to je nadzirateljima jugoslavske upravljane krize itekako bilo znano, što Srbi u Hrvatskoj nisu htjeli prihvatiti samostalnu hrvatsku državu. Zato su i poticali na pobunu, zato i jesu bili "remetilački čimbenik", iako te riječi mnogima nije drago čuti.

Tko je tjerao Srbe da prihvate igru na sve ili ništa? Nitko, osim njih samih i njihove mitomanske svijesti o "velikoj veličini". Oni su konačno sami sebi srušili taj mit, da bi bijegom, jer ih nitko nije tjerao, pokušali ponovno oživjeti mit o Srbima kao "stradalničkom narodu". Ali, ne više o narodu koji "dobiva u ratu", a "gubi u miru", nego uz pomoć britanske diplomacije, prijevarom, obrnutim smjerom - "gubimo u ratu, ali dobit ćemo u miru".

Za pisanje inverzne povijesti nadzirateljima jugoslavske upravljane krize, matricu rata na "prostoru južno od Alpa i sjeverno od Grčke" bilo je potrebno svesti na paradigmu zločina na svim stranama. Vukovar i Srebrenica bili su više nego dokaz srpskih zločina. Planska pojava mudžahedina i njihovi zločini u središnjoj Bosni dovoljna su hipoteka za bosanskohercegovačke Muslimane. U tome mozaiku nedostajali su zločini Hrvata. Operacija "Oluja" i plan B s evakuacijom Srba mogli su se, prosuđeno je, dugoročno Hrvatima nametnuti kao krimen.

Veći dio toga plana već je ostvaren, zahvaljujući saborskom zastupnicima koji su 2000. digli ruku za to da haško sudište ima nadležnost nad oslobodilačkim operacijama "Bljesak" i "Oluja". Od tada, više ništa nije moglo zaustaviti informacijski rat, koji će početi bjesniti prema "Oluji", i općenito prema Domovinskom ratu. Da bi na "balkanskim poljanama smrti" mogli potpuno pobijediti krojači "novoga svjetskoga poretka", glavne zaprjeke i smetnje ostale su i dalje nacija i nacionalna država, vjera i identitet. To u prijevodu, u hrvatskom slučaju, znači da virtualno treba pobijediti "autokrata" i "nacionalista" dr. Franju Tuđmana nakon njegove smrti.

Da bi se to moglo postići, posegnulo se za takozvanim "brijunskim transkriptom".

Teško je nabrojiti na koje je sve načine punih deset godina taj zapis od 31. srpnja 1995. prepričavan, tumačen, kako su iz njega izvlačene rečenice, pa i pojedine riječi, da bi se pod

svaku cijenu dokazao "zločinački poduhvat". Budući da je ovo knjiga o Domovinskom ratu, razložno je da autor, sudionik sastanka Vrhovnoga zapovjednika s visokim vojnim dužnosnicima Hrvatske vojske, obrazloži svaki stav, rečenicu, pa i pojedine riječi, što su se izrekle o oslobodilačkoj operaciji "Oluja" toga 31. srpnja 1995. na Brijunima.

Političko opravdanje operacije "Oluja"

Politika i strategija hrvatskoga predsjednika dr. Franje Tuđmana u stvaranju hrvatske države i u njezinoj obrani, kako se to vidjelo iz perspektive Beograda, "bila je konzistentno oblikovana, priopćena bez sustezanja, ostvarivana korak po korak, bez radikalnih promjena i lomova". I njegov sastanak s generalima 31. srpnja 1995. u 10 sati i 50 minuta na Brijunima počinje upravo tako, jasno i bez suvišnih riječi:

"Gospodo, sazva sam ovaj sastanak da bismo procijenili sadašnju situaciju, da bih čuo vaša mišljenja prije nego što donesem odluku o daljnjim našim pothvatima ovih dana." Iz ove rečenice razvidno je da je hrvatski predsjednik namjeravao donijeti odluku o poduzimanju vojne operacije za rješenje okupiranih područja, i to u idućim danima, ne naglašavajući kada će to biti. Dakle, brijunski sastanak imao je isključivo vojno obilježje, stratešku razinu.

To Tuđman potvrđuje na sljedeći način: *"Kao što znate, mi smo bili odlučni da pođemo u daljnje operacije, čemu je ova operacija pothvat Grahovo-Glamoč trebala također poslužiti i u odnosu na Bihać, ali i radi opkoljavanja Knina. Bili smo odlučni da pođemo u deblokadu Bihaća sa zapadne strane."* Deblokada Bihaća sa "zapadne strane" odnosila se na operaciju probijanja koridora Slunj-Bihać širine 20 kilometara, koja je bila planirana u zimu 1994. nakon prvoga srpskog napada na "zaštićeno područje" Bihaća, i koja je na snazi, kao mogućnost, ostala sve do brijunskoga sastanka, točnije do 1. kolovoza 1995. Tuđman nastavlja započet misao i kaže: *"Međutim, sada je takva situacija da su nam predstavnici Ujedinjenih naroda Akashi, Stoltenberg, sa Srbima taj razlog izbili iz ruke, jer prema tome oni povlače svoje snage s područja Bihaća. Ne će napadati, dozvoljavaju da se UNCRO postavi na te granice, kao promatranje. I to jasno da su odmah dostavili čitavom svijetu. A svaka vojna operacija mora imati svoje političko opravdanje"*. Kao državnik, Tuđman je znao da vojna operacija strateške razine mora imati političko opravdanje, ne kao izgovor, nego kao logičan slijed vjerodostojnosti državne politike.

Prijedlog Akashija i Stoltenberga potpuno je išao u prilog srpskoj strani, jer se s njime u smislu operativne situacije ništa bitno ne bi promijenilo, osim što bi se srpskom vodstvu omogućilo dobivanje na vremenu "bar do listopada". Odnosno, srpsko vojno vodstvo dobilo bi dovoljno vremena za pregrupiranje snaga, da bi se izveo planirani protuudar na grahovsko-glamočkoj bojišnici i obnovila napadna operacija na "zaštićeno područje" Bihaća. To je razlogom da je 29. srpnja 1995, dakle dva dana prije brijunskoga sastanka, formirano zajedničko zapovjedništvo "srpske vojske Krajine" i "vojske Republike Srpske".

Odnos velikih sila prema operaciji "Oluja"

Tuđman izvođenje operacije "Oluja" promatra u odnosu političkih snaga na međunarodnoj sceni. Jasno razlučuje srpske igrače Veliku Britaniju i Francusku s jedne strane, i strateške interese Sjedinjenih Američkih Država i Njemačke, s druge strane. Zato i upozorava:

"Prema tome, mi više nemamo opravdanja da idemo u deblokadu Bihaća. Ali, čini se da bismo mogli povoljnu političku situaciju u Hrvatskoj, demoralizaciju u srpskim redovima, naklonost ljudi u Europi, jednim dijelom u Europi, ono što je sklonu rješenju te krize i u korist Hrvatske, gdje imamo, znači, prijatelja Njemačku koja nas suzdržano podržava i u političkim

razgovorima, ali i u NATO-u, gdje također imaju razumijevanja za naše poglede. Imamo naklonost i Sjedinjenih Američkih Država, ali do određene granice, ako ćete, gospodo, izvršiti na profesionalan način, samo pretrpjeti štete, kao što ste izvršili u zapadnoj Slavoniji u roku od nekoliko dana, to znači, molim, tri do četiri, maksimum osam dana, onda možemo računati da ćemo i politički u takvom svijetu dobiti."

Neprijeporno je da je Tuđman govorio o političkim odnosima unutar euroatlantskih moćnih država i njihovih interesa, koji su, kao što je vidljivo, različiti, pa i suprotstavljeni. U takvu pristupu samo "zaštićeno područje" Bihaća postaje irelevantno, jer politika koja podržava Srbe želi dobiti na vremenu "bar do listopada", a druga, koja je suprotna, želi rješenje krize, što podrazumijeva promjenu operativne situacije na terenu. Tuđman dobro prosuđuje povoljne uvjete za operaciju, kao što su hrvatsko jedinstvo i moral, ali i demoralizacija na protivničkoj srpskoj strani.

Za njega je od iznimne važnosti "naklonost" Sjedinjenih Američkih Država, koja je uvjetovana brzinom izvođenja operacije. Određena suzdržanost Sjedinjenih Američkih Država, na koju je upozorio hrvatski predsjednik, posljedica je opstrukcije Velike Britanije i Francuske, koju su one sustavno vodile, prije svega unutar NATO-a, ali i na konferencijama i sjednicama, više ili manje otvoreno podržavajući Srbiju i Slobodana Miloševića.

Političku štetu u funkciji brzine izvođenja operacije Tuđman vidi dvojako. Prvo, "brzo" znači ukloniti britansko-francuski utjecaj u Vijeću sigurnosti i možebitno izglasavanje sankcija. I drugo, svaka dugotrajnost operacije išla bi na ruku Srbiji i Miloševiću, s mogućnošću uključivanja Vojske Jugoslavije. Ne samo to, nego bi dugotrajnost značila neuspjeh, koji bi sigurno vodio zamrzavanju stanja na okupiranim područjima, u dužem razdoblju. A to bi pak za posljedicu imalo stvaranje unutarnje opstrukcije, koja je počela pismom šestorice 1993, a nastavljena je neuspjelim Mesićevim i Manolićevim pučem 1994. godine.

Zadati takav udarac da Srbi praktično nestanu

U riječima: *"Ali, ako idemo ovih dana u daljnje pothvate onda Bihać može biti još samo kao izlika i sporedno."* Dakle, riječ je o sveobuhvatnoj operaciji oslobađanja okupiranih područja Republike Hrvatske pod nadzorom UNCRO-a, ne samo spas Bihaća. Zato Tuđman nastavlja: *"A protivniku onda moramo nanijeti totalni poraz, jug i sjever, da se razumijemo, puštajući istok na miru."* Razvidno je da je predsjednik Tuđman potpuno prihvatio postavke strategijske operacije za oslobađanje okupiranih područja, i to napad na strategijskom težištu kojega čine Dalmacija, Lika, Kordun i Banovina, a obranu u Hrvatskom Podunavlju. Razlog za takav plan operacije je - bojazan od uključivanja Vojske Jugoslavije. Zato predsjednik Tuđman istodobno i pita i odgovara: *"Zašto pustiti istok na miru? Zato što se i ti naši prijatelji boje da ne uđe Jugoslavija u rat u cjelini, s Jugoslavijom i Rusija, pa prema tome opći rat."*

Kakvu operaciju u što kraćem vremenu, i s kojim ciljem, želi Tuđman? Njegove iduće rečenice postat će najcitiraniji dio takozvanoga brijunskoga transkripta i glavni "dokaz" za "zločinački poduhvat", a one glase: ***"Riješiti, na koji način? To je sada tema naše današnje rasprave. Da nanesemo takve udarce da Srbi praktično nestanu, da ono što ne ćemo odmah zahvatiti da mora kapitulirati u nekoliko dana."***

Nakon tih riječi, i nakon napomene da plan strategijske operacije oslobađanja okupiranih područja koji je na snazi bio do 1. kolovoza 1995. treba razmotriti i modificirati, hrvatski predsjednik prelazi na jug Hrvatske. Na pamet mu dolazi i Mostar, zato što bi srpske snage u protuudaru mogle krenuti dolinom Neretve, sve do Dubrovnika. Nakon toga malog otklona,

predsjednik Tuđman ponovno se vraća na bit problema, kako poraziti "srpsku vojsku Krajine", tako da ona kapitulira.

Zagovornici teorije o "etničkom čišćenju" u svojim pisanijama i tumačenjima nikada nisu naveli nastavak misli hrvatskoga predsjednika i slijedeću rečenicu, a koja, kao što stoji u izvorniku, glasi: *"Prema tome, nije nam glavna zadaća Bihać, nego je nanošenje na nekoliko pravca takvih udara da se srpske snage više ne mogu oporaviti, nego da moraju kapitulirati"*. Dakle, više je nego jasno da se riječi "da Srbi praktično nestanu" ne odnosi na Srbe kao narod, nego na "srpske snage", i one su te koje moraju "kapitulirati".

Tuđman prosuđuje, ako srpske snage budu brzo poražene, odnosno ako kapituliraju, Jugoslavija se neće angažirati izravno. To je hrvatski predsjednik izveo iz činjenice da je jugoslavensko političko vodstvo pozivalo međunarodnu zajednicu da osigura prestanak neprijateljstava i političke razgovore. Radi sagledavanja cjeline političke situacije, u kojoj bi se trebala izvesti strategijska operacija oslobađanja okupiranih područja, hrvatski predsjednik nazočnim je generalima smatrao potrebitim napomenuti da se njegov odgovor Yasuhsiju Akashiju temeljio na postavci "uzmi ili ostavi". Zato ustrajava da se operacija mora završiti u "tri do četiri, maksimum osam dana". Njegova napomena o odgovornosti svakog ponaosob za "ono što se dogovorimo za provedbu", ali i o važnosti "uskladene suradnje na svim bojištima", što je preduvjet za "uspjeh oslobađanja u kratko vrijeme", u funkciji su dodatne motivacije, ali i upozorenja o političkoj i strateškoj važnosti operacije oslobađanja okupiranih područja. On će zato svoju opću zamisao i završiti riječima: *"Da budem do kraja jasan, da bi trebalo razmisliti, da se, znači, ove snage od Grahova usmjere onda prema ovamo u ofenzivnim djelovanjima."* Vrhovni zapovjednik ovim je stavom odredio da je glavni objekt napada u strateškoj operaciji "Oluja" - Knin.

Četiri gravitacijske točke operacije "Oluja"

Da je sastanak na Brijunima 31. srpnja 1995. imao sva obilježja vojnoga sastanka najviše razine, pokazuje i slijed kojim su hrvatski visoki vojni dužnosnici obrazlagali plan operacije, te gdje, što i kako treba korigirati glede postojećega plana i već za operaciju razvijenih snaga.

Prvo je riječ od Vrhovnoga zapovjednika dobio načelnik Obavještajne uprave Glavnoga stožera Oružanih snaga.

Načelnik obavještajne uprave na strateškoj razini iznosi situaciju o mogućnostima i namjerama protivnika te daje prijedlog cjelovite napadne operacije, sukladno općoj zamisli Vrhovnoga zapovjednika. Njegovo je izlaganje počelo tvrdnjom da je opća situacija za izvođenje "radikalne operacije", to jest sveobuhvatne operacije, a ne parcijalne, "izuzetno povoljna". Razlog takvoj tvrdnji temeljio se na činjenici što je prodor hrvatskih snaga, pod zapovijedanjem generala Ante Gotovine, prema Grahovu, riješio jedan od četiri ključna elementa operacije za oslobađanje okupiranih područja. Naime, taj je prodor hrvatskih snaga riješio problem vezivanja snaga "vojske Republike Srpske" u Bosni i Hercegovini, uključujući i one u dubini bosanskohercegovačkoga bojišta, kao što je Istočnobosanski korpus.

Druga gravitacijska točka operacije na koju je upozorio načelnik Obavještajne uprave, jest prodor snaga Hrvatske vojske prema Hrvatskoj Kostajnici, a zatim prema Dvoru na Uni. To je bilo iznimno važno, da bi se na sjeveroistočnom području operacijskoga prostora izveo manevar takozvane "duboke operacije", kao jednog od glavnih načela upotpunjujuće bitke ili "zračno-kopnene bitke" po vojnoj doktrini Sjedinjenih Američkih Država. U tu zamisao, ali u središnjem dijelu operacijskoga prostora, ulazio je i prodor snaga Zbornoga područja Gospić prema Ljubovu, radi izbacivanja zračne luke Udbina iz uporabe, da bi se spriječio planirani udar srpskoga zrakoplovstva na rafineriju Urinjski pored Rijeke.

Treća gravitacijska točka jest onemogućavanje topničko-raketnog udara prema Zagrebu i drugim većim gradovima, jer su ti udari bili temeljno načelo srpske "Strategije realne prijetnje". Da bi se to izbjeglo, načelnik Obavještajne uprave predlaže široki obuhvat (klijesta) oko Petrinje i u zaleđu Karlovca. Moguće uključivanje Vojske Jugoslavije na istoku Hrvatske bila je četvrta gravitacijska točka, koju je trebalo riješiti. To je bilo razlog zašto je obrazloženje načelnika Obavještajne uprave bilo ovakvo: *"Kada je u pitanju istočna Slavonija i Baranja odnos snaga je sasvim drukčiji. Iz razloga što je dovedena 18. motorizirana brigada s kompletnom tehnikom iz Novog Sada, a tu su i dragovoljci, tako da ukupne srpske snage na istoku Hrvatske broje 16 tisuća vojnika, 160 tenkova i tri topničke mješovite pukovnije. Zadaća je tih snaga zauzeti mostobran u Baranji, i drugo, topničko raketni udari po hrvatskim gradovima, a u povoljnom razvoju situacije, obuhvatom iz pravca Tenje i forsiranjem Drave, odsjeći Osijek."*

Takav protuudar, upozorio je načelnik Obavještajne uprave, moguć je, samo pod uvjetom, ako napadna operacija Hrvatske vojske "traje duže" i "ako nas uspiju skinuti s mostobrana". Dodatno je načelnik Obavještajne uprave naglasio da prodor srpskih snaga južno od Vinkovaca prema Županji nije realan, zbog čvrstine obrane Hrvatskog vijeća obrane na Orašju, ali i zbog dugog vremena za dovođenje glavne udarne snage Vojske Jugoslavije, 453. motorizirane brigade iz Šida.

Dogovor Carl Bildt - Slobodan Milošević

U obrazloženju strateške operativne situacije načelnik Obavještajne uprave upozorio je i na pripremu srpskih snaga za protuudar prema Grahovu, odnosno na mogući napad od Knina prema Biogradu na moru, uz napomenu da jačina snaga, oko 6 tisuća, ne bi trebala predstavljati problem za njihovo zaustavljanje. Ta činjenica, kao i podatak da je odaziv na mobilizaciju u "srpskoj vojsci Krajine" samo 17 posto, naveli su načelnika Obavještajne uprave da zaključi: *"Dakle, realnost za operaciju je sada povoljna, s aspekta angažiranja snaga, jer će nam njihov planirani udar dobro doći, u smislu da većemo sve njihove snage, kako na operacijskoj dubini (prostor zapadne i sjeverne Bosne i Hercegovine), tako i na okupiranim područjima, što nama ostavlja mogućnost da vrlo brzo zatvorimo ostala tri prozora ili vrata koja imaju, a zatim s već planiranim i razvijenim operativnim snagama Hrvatske vojske izbijemo u dubinu i iziđemo na granice."*

Nakon obrazloženja strateške situacije, predsjednik Tuđman iznosi poglede međunarodnih dužnosnika o političkim pogledima na razvoj situacije. Izdvaja Carla Bildta, koji je zamijenio Davida Owena na mjestu predsjedatelja za bivšu Jugoslaviju, i koji je s Miloševićem dogovorio "takvo rješenje" u Bosni i Hercegovini, "da Milošević prizna Bosnu i Hercegovinu na osnovu 2 prijedloga Kontaktne skupine". To je značilo podjelu Bosne i Hercegovine 49 : 51, s time, da to Milošević učini "u roku od devet mjeseci". Dogovor Bildt-Milošević podrazumijevao je i suspenziju sankcija Srbiji. Iza takva dogovora, naglasio je hrvatski predsjednik, "stoje Rusija, Francuska i Engleska". Prema takvoj politici srpskih prijatelja i patronata, hrvatski je predsjednik dodao da su poduzeti koraci da bi "Njemačka i Sjedinjene Američke Države pružile otpor tome, jer to ostavlja otvoren problem hrvatskih područja i to je svojevrsan način pritisk na nas."

Da bi se izbjegao mogući pritisak, jedina mogućnost, upozorio je predsjednik Tuđman, je ne dati "povoda Jugoslaviji i Miloševiću i njihovim prijateljima na Zapadu da prihvate intervenciju Jugoslavije na hrvatskom tlu". Zato je njegov prijedlog bio - izbjeci rat s Jugoslavijom čak i pod cijenu gubljenja "dravskog mostobrana", jer taj dio hrvatske zemlje u ovakvoj strateškoj igri nije gravitacijska točka, i ako bi se izgubio, riješio bi se u "kasnijem razdoblju". Zaključak toga

dijela rasprave bio je da je moguće uključivanje Jugoslavije i njezinih oružanih snaga na istoku Hrvatske, ali ne i izvođenje takve operacije koja bi podrazumijevala osvajanje Osijeka.

Otvaranje-zatvaranje triju vrata

Idući problem u strateškoj napadnoj operaciji za oslobađanje okupiranih područja Republike Hrvatske bilo je "zaštićeno područje" Bihaća i raskol između Muslimana u tom području, odnosno, komu će se prikloniti Fikret Abdić. O tome problemu predsjednik Tuđman više je glasno razmišljao, nego iznosio čvrst stav, pa zato kaže: *"Prisiliti Abdića da stane našu stranu, jer to znači da kad Hrvatska vojska krene prema Velikoj Kladuši, tamo ne naiđe na snage, nego na Muslimane koji će stati na našu stranu."* Na to glasno predsjednikovo razmišljanje odgovorio je načelnik Glavnoga stožera Oružanih snaga general zbora Zvonimir Červenko, iznoseći da se s Fikretom Abdićem razgovaralo i da je ostao na svojim stajalištima, isključivši mogućnost njegova razgovora s Muslimanima iz Hrvatske.

Tu je dvojbu predsjednik Tuđman jednostavno riješio, rekavši: *"Dobro, ostao je na svojim pozicijama, ali ako mi pođemo u ofenzivu, onda mu treba reći, ako ćeš biti na srpskoj strani, onda ćeš doživjeti poraz, a ako ostaneš neutralan i prijeđeš na našu stranu, onda imaš osiguranu o budućnost. Tu treba djelovati i vojnički i politički."* Nakon što je riješena poteškoća s Fikretom Abdićem, vrhovni je zapovjednik prešao na problem "triju vrata", odnosno njihova zatvaranja ili ostavljanja otvorenima, da bi se izbjegle žrtve i na srpskoj i na hrvatskoj strani.

Na granici s Bosnom i Hercegovinom pružila se mogućnost otvaranja-zatvaranja "triju vrata" - Dvor na Uni na sjevernom, a Srb i Lička Kladrma na južnom dijelu operacijskoga prostora. Izbijanje snaga Hrvatske vojske na ta troja vrata bilo je predviđeno u završnici operacije. Tu zamisao vrhovni je zapovjednik komentirao ovako: *"Lijepo je to rekao sada admiral - zatvoriti im preostala troja vrata, ali im ne daš nigdje izlaza da se izvuku, da pobjegnu, nego ih prisiljavaš da se bore do kraja, što nam nameće veće angažiranje i veće gubitke."* Načelnik Obavještajne uprave potvrdio je da se u planiranju operacije, da bi se izbjegli gubici i sačuvali ljudski životi, upravo tako razmišljalo, pa kaže: *"Zato smo u planiranju operacije ostavili dva puta, da mogu izići... ovdje pored Srba i drugi Dvor na Uni... nećemo mi zatvoriti..."*

Otrić gravitacijska točka na južnom dijelu operacijskoga prostora

General zbora Zvonimir Červenko ta je razmišljanja potvrdio i dodao da je detaljno raspravljen plan operacije i da je on "dobar", te da su provedene "sve pripreme da možemo to učiniti". Predložio je da operacija krene "dva dana kasnije" i da se ide na prvu etapu. Na upit vrhovnoga zapovjednika što je prva etapa operacije, načelnik Obavještajne uprave odgovorio je: *"Prva etapa je zauzimanje Ljubova i stavljanje pod nadzor zračne luke Udbina. Napad snaga Zbornog područja Split i specijalnih snaga MUP-a s padina Velebita na Gračac, i stvaranje uvjeta za drugu etapu, izbijanje u Otrić."* Kao što je vidljivo, rečeno se odnosilo na južni dio operacijskoga prostora, a na sjevernom, prema obrazloženju načelnika Obavještajne uprave, značilo je "prodor snaga 1. gardijske brigade i ostalih snaga Zbornih područja sjeverno i južno od Plitvičkih jezera i otklanjanje opasnosti od raketnog djelovanja po Zagrebu". Ta je etapa podrazumijevala prodor i izbijanje snaga Hrvatske vojske u Hrvatsku Kostajnicu.

Na upit: *"Koliko bi ta prva etapa trajala?"*, vrhovnom zapovjedniku odgovorio je načelnik Obavještajne uprave rekavši: *"Dva dana, ne, neće više"*, potom je na to dodao: *"Jedan dan."* General Ante Gotovina izrazio je bojazan da snage na pravcu Velebit-Gračac nisu dovoljne i da bi trebala potpora "jačih oklopnih snaga". Odgovorio mu je načelnik Obavještajne uprave da je

planom predviđeno stavljanje pod nadzor svih strateških "vitalnih objekata" i da se na taj način stvaraju uvjeti za drugu etapu operacije. Također je naznačio da se uvođenjem 7. i 4. gardijske brigade izbija u Otrić kao ključnu gravitacijsku točku. Izbijanjem u tu točku odsijecaju se sve protivničke snage na južnom dijelu operacijskoga prostora.

Razmišljanja generala Ante Gotovine

U nastavku rasprave pojavila se dvojba koje snage pod zapovijedanjem generala Ante Gotovine idu u napad u prvoj etapi operacije, a koje su u spremnosti za odbijanje možebitnoga srpskoga protunapada na Grahovo. S obzirom da se prodorom hrvatskih snaga Livanjskim poljem i oslobađanjem Glamoča i Grahova (operacija "Ljeto-95") u odnosu na početni plan na južnom dijelu operacijskoga prostora situacija izmijenila, general Ante Gotovina predložio je da se dijelom svojih snaga s postojećih položaja oko Bosanskog Grahova ide "od istoka prema zapadu", to jest napadne na smjeru Dinara-Crvena zemlja, da bi se "kompletno Knin stavio pod nadzor."

Da bi se riješio mogući srpski protunapad prema Grahovu, general Gotovina predložio je manevar "od zapada prema istoku", odnosno, da snage pod njegovim zapovijedanjem krenu u napad prema planini Vitorogu, kao dominantnom objektu na prostoru zapadne Bosne, da bi se stvorili uvjeti za oslobađanje Jajca, i da bi se vezale snage 2. Krajiškog korpusa "vojske republike Srpske". Njegova je ideja bila na napad odgovoriti napadom.

Naravno da bi takvo djelovanje na zapadnobosanskom bojištu, bez pomoći, bilo teško izvodljivo, pa general Gotovina predlaže uključivanje snaga Armije BiH tako da: *"...dvije brigade iz sastava Armije BiH koje bi bile pridodate i operativno podređene združenom stožeru Hrvatskog vijeća obrane, ali i Hrvatske vojske. One bi imale zadaću ići sjeverno u pravcu prema Kulen Vakufu."* Raspoložive snage 5. korpusa Armije BiH general Gotovina vidi u napadu sa "sjevera prema jugu", također prema Kulen Vakufu, čime bi 2. Krajiški korpus bio izložen dvostrukom napadu hrvatsko-bošnjačkih snaga.

Svoju ideju general Gotovina vezao je za gravitacijsku točku zvanu Otrić. Naime, on dalje kaže: *"Sigurno je da bi oni orijentirali jedan dio snaga da bočno udare u snage o zbornog područja Gospić, te u pravcu Otrića."* Na temelju točnih obavještajnih podataka, a nakon što srpske snage krenu u takav napad, ideja generala Gotovine bila je da se o uvedu snage 7. i 4. gardijske brigade, koje bi obuhvatom, uz sudjelovanje snaga MUP-a, izbile u Otrić.

Razumljivo je da general Gotovina operaciju u svojoj zoni odgovornosti veže s operativnim rasporedom srpskih snaga u zapadnoj Bosni i mogućim daljnjim operacijama, jer je njegova preokupacija bila osloboditi Jajce, ali i razdvojiti snage "srpske vojske Krajine" i "vojske Republike Srpske". On tu ideju iznosi tako da se u sudjelovanju "sa specijalnim snagama MUP-a" razbiju "glavne snage 7. korpusa, 15. ličkog korpusa", te zatvori komunikacija Knin-Gračac i "dalje prema Bosni", što je uvjet da se "ide prema Jajcu", odnosno da se "izbije na planinu Vitorog", da bi se "ostvarilo spajanje s zapadnom Bosnom, i kompletno zatvorio južni sektor."

Panika će zavladati Kninom

U načelu, vrhovni je zapovjednik prihvatio takvo razmišljanje generala Ante Gotovine, ali i upozorio na mogući problem. Panika je bila taj problem koja je mogla nastati na srpskoj strani i zato on kaže: *"Ako mi prijeđemo u opće ofenzivno djelovanje na čitavom području, u Kninu će zavladati još veća panika, nego što sada vlada."* Vrhovni je zapovjednik itekako svjestan da će

napadna operacija koja je podrazumijevala izbijanje na državnu granicu izazvati paniku, jer su hrvatski Srbi dugotrajno i sustavno bili izloženi indoktrinaciji da je samostalna i neovisna država Hrvatska samo slijed one iz 1941. Isto tako, Srbi su bili svjesni što su sve učinili 1991. u osvajanju hrvatskih područja, kao što su bili svjesni da se Vojska Jugoslavije ne će uključiti, jer je Slobodan Milošević postavio uvjet da se "Republika Srpska Krajina sama brani pet do šest dana". Slomiti volju protivnika temeljno je i najpoželjnije načelo umijeća ratovanja, još tamo od Sun Tzu Vua, i zato ono što će predložiti vrhovni zapovjednik nije, niti može biti namjera "etničkog čišćenja".

Njegove riječi: *"Gospodo, prisjetite se koliko je hrvatskih mjesta i gradova razoreno, prema tome opravdanje za akciju je njihov protuudar od strane Knina, i imam izliku udariti, ako možemo s topništvom... da se demoraliziraju do kraja."* U kontekstu političke i operativne situacije, ali i prosrpske politike Velike Britanije, Francuske i Rusije, bez koje kriza na području bivše Jugoslavije sigurno ne bi nikada eskalirala u onaj oblik kakav se dogodio 1991. u agresiji na Hrvatsku, odnosno godinu dana kasnije na Bosnu i Hercegovinu, da Tuđmanu ne trebaju mrtvi Srbi, nego živi, ali poraženi. Svjestan "tog i takvog svijeta", Tuđman kao povjesničar zna da samo potpuni vojni poraz može na duže vrijeme zatomiti velikosrpsku ideju, da bi napokon zavladao mir na postjugoslavenskom području.

Ako se zaigra na kartu njihove samoproizvedene paranoje prema hrvatskoj državi, i ako se uspiju sačuvati srpski životi, pa i bijegom, za koji su oni prema planu B bili pripralni, značit će čistu operaciju, baš onakvu kakvu su Amerikanci postavili kako uvjet. Tuđman, ostvarenje te svoje ideje ne traži izvan okvira međunarodne zajednice, nego u suglasju s njome. "Prema tome, morat ćemo riješiti s UNCRO-om", riječi su koje potvrđuju navedenu tvrdnju.

Koliko je Tuđman bio u pravu tog 31. srpnja 1995, pokazat će intervju generala Momčila Perišića, načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije, koji je 1997. dao novinarki Svjetlani Petrušić iz agencije "Draganjić". Na pitanje zašto se dopustilo okruženje 30 do 50 tisuća Srba na Kordunu i zašto se nije "sve diglo na noge", prvi čovjek Vojske Jugoslavije lakonski je odgovorio: *"Pa što, s 30 do 50 tisuća pobijenih Srba, pokazali bi svijetu da su Hrvati fašisti."*

Gotovina: pješništvo će ovladati Kninom, a ne topništvo

S druge pak strane, general Ante Gotovina kao provoditelj ideje, traži i predlaže rješenje za brzi pad "Krajine". Za njega je Knin glavni objekt napada, kako to podučava doktrina zračno-kopnene bitke. On do potankosti zna operativnu situaciju i kojima snagama raspolaže. Njegove riječi: *"Ako je zapovijed udar na Knin, mi ga za nekoliko sati rušimo, kompletno... mi smo 20 kilometara zračne linije od centra Knina. Snage koje idu na Knin 400 dobrih pješaka iz 3. bojne 126. pukovnije, koji su iz ovog kraja, i poznaju odlično taj kraj, a imaju razloga da se bore tu, i ovog trenutka ih je teško držati na uzdi. Prvi gardijski zdrug, koji ima 300 pješaka, koji se ovog trenutka u ovom prostoru dokazao. Specijalne postrojbe MUP-a Hrvatske i Herceg-Bosne, koje imaju 350 odličnih pješaka koji su se u operacijama pokazali kao izvanredni. Znači, mi imamo negdje oko tisuću dobrih pješaka, uvježbanih za desantiranje, znači za brzo prebacivanje na ovom teškom terenu, mi lako možemo ovladati Kninom, bez ikakvog problema."*

Ključne riječi u njegovoj prosudbi mogućnosti su "za nekoliko sati rušimo, kompletno" i "lako možemo ovladati Kninom", imaju posve drukčije značenje od onga što im se želi pripisati. "Rušenje, kompletno" ne znači, niti može značiti, rušenje grada kao takvog i to za nekoliko sati, jer general Gotovina naprosto ne raspolaže takvim snagama, pa čak kad bi i htio. Za takvo što trebali bi mjeseci, što zorno, nažalost, pokazuje primjer Vukovara, nego Gotovino "kompletno rušenje" nije ništa drugo, nego brzi pad političkoga središta pobunjenih Srba. Da je tako, potvrđuje to što njegove glavne snage u oslobađanju Knina nisu topništvo i raketni sustavi

nego - uvježbano pješništvo, jer on zna da samo nazočnost "pješakove noge" znači ovladavanje glavnim objektom napada, a ne u kratkom vremenu topničko-raketno djelovanje.

Osim toga, on je zapovjednik na onom dijelu bojišta koje ima najveću specifičnu težinu. Od njega i ostalih zapovjednika predsjednik Tuđman traži uvjerenje u uspjeh, bez kolebljivosti, jer bez toga nema ni pobjede. Gotovina je upravo takav zapovjednik - izravan i koji vjeruje u sposobnost svojih vojnika.

Potrebna je smjelost

Kad je vrhovni zapovjednik stekao uvjerenje da su generali i vojska spremni i odlučni, on ponavlja svoju misao i kaže: *"Gospodo generali, časnici, iako ne smijemo učiniti ništa nepromišljeno, ali treba poći od toga da smo postigli velike uspjehe, od Zapadne Slavonije, i sada u Bosni, da smo stekli povjerenje naroda, da imamo raspoloženu vojsku, da imamo potporu i dobrog dijela svjetske javnosti, i demoralizaciju protivnika, toliku da ne može biti veća. Prema tome, treba nam i smjelost."* Dakle, Tuđman zna i zato upozorava da je za uspjeh, osim općih uvjeta, nužna i smjelost, bez koje nema pobjede u bitki, a poglavito ne u onoj koja mora biti "brza i čista".

Tuđman završnu operaciju, to jest pobjedu u ratu, vidi prije svega kao pobjedu nad onom politikom koja je podržavala Miloševića i zato kaže: *"Prema tome, ništa avanturistički, ono što bismo pretrpjeli gubitak da bi postigli uspjehe. Ali ipak, mislim da nam je politička situacija toliko povoljna da moramo imati u glavi, i u Knin ući što prije."* Ulazak u Knin "što prije", ali ne "avanturistički", pobjeda je nad oportunitetom dijela međunarodne zajednice.

General Gotovina ovu misao vrhovnoga zapovjednika percipira tako da će povući usporednicu između Zagreba i Knina, i kaže: *"Ovog trenutka, sa svih pozicija, mi vidimo, usporedimo kao Sljeme, kad vidimo Zagreb."* Za razliku od zapovjednika Zbornoga područja Splita, načelnik Glavnoga stožera Oružanih snaga general zbora Zvonimir Červenko nije bio uvjeren u brzinu izvođenja operacije i brzo oslobađanje Knina. On će tu svoju sumnju izreći ovako: *"Gospodine predsjedniče, ako bih ja Anti mogao reći, da ne vjerujem da on može s postojećim snagama to učiniti, jer će vrlo brzo kroz nekoliko dana biti u poziciji da se brani."*

Cjelovito sagledavanje operativne situacije

Reakcija vrhovnoga zapovjednika na riječi generala zbora Zvonimira Červenka bila je da se situacija na bojištu sagledava u cjelini, a ne izdvojeno na pojedinim taktičkim pravcima, i zato pita: *"Koje bi to bile srpske snage koje bi se mogle suprotstaviti našim snagama s područja Grahova, a i sa zapada?"* Odgovor je dao načelnik Obavještajne uprave, pokazujući na zemljovidu, da je ključ operacije, kad je u pitanju područje odgovornosti generala Ante Gotovine, nadzor Otrića kao gravitacijske točke. S time se stavom složio i general Gotovina jer je kao general s najviše borbenog iskustva shvaćao da se operacija mora sagledavati u cjelini, da odnos snaga i stanje na jednom dijelu bojišta itekako ima utjecaja na drugom dijelu bojišta.

To će njegovo razumijevanje operativne situacije, u njegovu području odgovornosti načelnik Obavještajne uprave obrazložiti ovako: *"Ako vi gledate samo izolirano taj dio, ali bez operativne ili strateške razine, onda to ima sasvim drukčiju projekciju. Kad kažemo snage sa zapada, odmah postavljamo i pitanje - koje snage? Ako su 4. i 7. brigada tu, kao nositelji udara, onda snage sa zapada",* obrazložio je dalje načelnik Obavještajne uprave, *"smo i mijenjali, zato na ovim planovima nema 7. brigade, a sa snagama generala Markača i ostalim snagama Zbornoga područja, uključujući i 2. bojnu 9. brigade, moramo izvršiti prvu etapu -*

zauzimanje Prezida, kao ključne točke." General Gotovina, razumijevajući bit plana, pokazujući na zemljovidu, brzo odgovara: *"Tog trenutka je još puno lakše izbiti s ove strane na Otrić."*

Ako se ne bi usvojila zamisao da 7. gardijska brigada ostane na Dinari, gdje se i nalazila, nego bi se prebacila na Velebit, kako je to prvotno u planu bilo predviđeno, bio bi to dugotrajan proces, što bi izvođenje operacije za dva do tri dana učinilo nemogućim. *"Normalno je da ne dolazi u obzir"*, bile su riječi načelnika Obavještajne uprave. Ostajanje 7. gardijske brigade na Dinari zahtijevalo je pojačanu topničko-raketnu potporu snagama na Velebitu, pa je načelnik Obavještajne uprave predložio da Zborno područje Split mora odvojiti dovoljne snage za potporu, jer o samo se izbijanjem u Muškovce rješava stvar, a ostali dio operacije ide već po razrađenom. General Gotovina složio se s tim prijedlogom, čime su problemi operacije, što se tiče izvedbenog aspekta, bili riješeni. To je za vrhovnoga zapovjednika bilo dovoljno, pa se on u nastavku sastanka ponovno okreće političkim problemima, koji su za njega primarniji.

Na Srbima je sljedeći korak

U prvoj rečenici nastavka sastanka, hrvatski predsjednik kaže: *"Dajte da malo vidimo prvo reagiranje na ovaj moj odgovor, i na sadašnju situaciju u svijetu."* Njega, dakle, muči reagiranje glavnih čimbenika međunarodne zajednice, nakon što je uputio pismo Yasushiju Akashiju. Iznimno mu je važno mišljenje glavnoga tajnika NATO-a. To je bio razlog da ga je u tumačenju odjeka svoga pisma prvoga spomenuo, jer je on pokazao razumijevanje za hrvatske stavove i moguće postupke. Tuđman pomno analizira postupke međunarodnih čimbenika i njihovo reagiranje. Važno mu je kako postupa Richard Holbrooke, što priopćava glasnogovornik Ujedinjenih naroda, ali još mu je važnije što će učiniti srpska strana.

Zato riječi Richarda Hoolbrookea: *"Tuđman je rekao da odbija pregovarati s vođama Srba, Martićem, ili bilo kojim drugim ratnim zločincem"*, odnosno, riječi glasnogovornika Ujedinjenih naroda Ganesa: *"Na Srbima je slijedeći korak, ako su spremni poštivati dogovor, onda ćemo vidjeti napredak"*, stavlja u kontekst ponašanja generala Ratka Mladića, koji je ustvrdio da dogovor neće mijenjati njegove planove, da ponovno osvoji sve izgubljeno, što se dogodilo tijekom zadnjih nekoliko dana. Tuđman glasno preispituje sebe i nazočne, ukoliko je njegovo pismo izazvalo raskol među Srbima, pa će se zapitati: *"Zašto je Karadžić dao naredbu načelniku Milovanoviću, a ne Mladiću?"* General zbora Zvonimir Červenko i general Ante Gotovina i načelnik Obavještajne uprave odgovorili su da je Mladić jači, da postoje dvije struje, jedna na Palama, jedna u Banja Luci, i da su Karadžić i Mladić u sukobu. Odnosno, da je Mladić pod utjecajem Miloševića, a da je general Milovanović odan Karadžiću. Njihov raskol, istaknuto je, potvrđuje i trenutno mjesto boravka: *"Mladić je u Mrkonjić Gradu, a zapovjedno mjesto Milovanovića je u Drvaru."*

Velika Britanija želi zadržati status quo

Osim srpskoga političkog i vojnoga vodstva, predsjednika Tuđmana posebno je zabrinjavala britanska politika, kao i britanski mediji, koji novonastalu operativnu situaciju na "velikom ratištu" gledaju isključivo iz svoje dioptrije, to jest jednostrano, s neskrivenim prosrpskim "osjećajima". Važno je, povijesti radi, istaknuti osvrt predsjednika Tuđmana o tome kako Britanci i njihovi mediji kupuju vrijeme za Srbe, i vrlo umješno diplomacijom, prijevarom, nastoje predstojeće događaje okrenuti u drugom smjeru.

Predsjednik Tuđman toga 31. srpnja 1995. svojim generalima i najvišim vojnim zapovjednicima citira Reuters: *"Zapanjujuća hrvatska ofenziva koja je preplavila dva grada i ogromno područje, prisilila je pobunjene krajinske Srbe da popuste u napadima na zapadnobosansku enklavu Bihać, te da pristanu na razgovor s neprijateljem. Ali, u Zagrebu hrvatski predsjednik Tuđman odbija Akashijeve prijedloge. Dogovor kojem nedostaje precizan termin za provođenje,*

ipak, predstavlja veliki ustupak od strane Srba. No, nije jasno da li je to samo srpska varka, da bi kupili vrijeme za pregrupiranje snaga, nakon što je na to područje stigao general Ratko Mladić."

Iz Reutersova, ali i Associated Pressova priopćenja, koja su gotovo istovjetna, uočava se da je uzrok neuspjeha srpskog napada na "zaštićeno područje" Bihaća operacija hrvatskih snaga "Ljeto-95", odnosno prodor prema Glamoču i Grahovu, što je Srbe primoralo na pregovore. U čemu se sastoji zla namjera britanskih medija? Umjesto da se prozovu Srbi, i oni u Hrvatskoj, i oni u Bosni i Hercegovini, zbog pokušaja većeg genocida od onoga u Srebrenici, koji se dogodio prije desetak dana, umješno se prst krivnje usmjerava prema hrvatskom predsjedniku. Hoće se reći da Srbi tobože pristaju na ustupke, ali da za tu njihovu "velikodušnost" jedino Tuđman nema razumijevanja, iako je razvidno da je to srpska varka.

Od medijske zle namjere u izvedbi Reutersa i Associated Pressa, hrvatskog predsjednika više je zabrinjavala britanska politika. Zato Tuđman glasno razmišlja o izjavi britanskog ministra obrane prije njegova odlaska u Washington. Ta je izjava imala veliku specifičnu težinu, jer je prije svega bila upućena američkom predsjedniku koji se, prema britanskom gledištu, svrstao na krivu stranu. Naime, britanski je ministar obrane Michael Portillo izjavio da će otputovati u Washingtonu gdje će boraviti 24 sata, "kako bi razgovarao o Bosni i da ne želi zvučati melodramatično, ali da hrvatska intervencija sada otvara perspektivu otvorenog rata između Hrvata i bosanskih Srba".

Tuđman zna da Britanci žele zadržati status quo, to jest Srbima prije okončanja rata ostaviti što više okupiranoga područja. Zato on s razlogom izjavu britanskog ministra obrane o "otvorenom ratu" s bosanskohercegovačkim Srbima vidi kao namjeru zaustavljanja Hrvatske vojske da ne krene u oslobađanje okupiranih područja. Izražena bojazan o mogućnosti "otvorenog rata" prema britanskom viđenju ima dvostruki učinak. Pritisak na američkog predsjednika Billa Clintona kao posrednoga "krivca", a još više pritisak na Tuđmana kao izravnog krivca za moguće razbuktavanje rata. U Portillovoj izjavi razvidna je još jedna omiljena britanska teza - priča o nepobjedivosti Srba.

Nastavak priče o "otvorenom ratu"

U svojoj cjelovitoj glasnoj analizi hrvatski predsjednik nakon Britanaca i njihove politike vraća se Srbima i onome što oni govore. Poziva se na vijesti "Radio Korenice" u kojima se ne izvješćuje o njegovu pismu upućenu Yasushi Akashiju, nego se "prenosi njihov prijedlog" i "spominju jedino Mladićeve prijetnje". Mladićeve prijetnje nisu bile puka retorika porazima frustriranoga generala. One se s punim pravom mogu tumačiti kao potvrda britanske ideje - plana o "otvorenom ratu" koji bi trebala zaustaviti međunarodna zajednica. Hrvatski predsjednik uočava u čemu je bit Mladićeve karizme, pa kaže: *"Da, bolji je vojskovođa, da i drzovit je, i on to koristi."*

Međutim Tuđman, koji dobro poznaje srpski mentalni sklop, ne vjeruje u veliki sukob između Miloševića i Karadžića, pa nastavlja svoje razmišljanje: *"Slušajte, on kao i Karadžić i Mladić koriste to nejedinstvo Europe, Francuske, Engleske, Njemačke i Amerike, i oni su to iskoristili do maksimuma."* Ono što je Tuđmanu bitno, pače odlučujuće, za donošenje odluke o pokretanju operacije oslobađanja okupiranih područja, je srpsko gubljenje napadne moći. Njegove riječi: *"Druga je stvar što oni sada nemaju snaga. Slušajte, kad oni nisu uspjeli poslije našeg "Bljeska" u zapadnoj Slavoniji da nam osvoje Oraški džep, onda je to najbolji znak, a to im je trebalo kako lijek, da bi dopustili nekakvu pobjedu, i da bi ostvarili granicu na Savi. Tako da je to znak poprilične njihove bespomoćnosti. U cjelini uzevši, što ne treba podcjenjivati, ali moramo i s tim računati, i, evo, da, ako nisu mogli s Orašjem ovladati, kako bi nas mogli*

ugroziti na bilo kojem području, osobito s pametno isplaniranim i odlično provedenim našim ofenzivnim djelovanjem", potvrđuju da on zna što je srpska "ahilova peta".

To i takvo Tuđmanovo glasno razmišljanje bilo je dodatni poticaj svim nazočnima da se zaista "pametnim planiranjem" i "odličnom provedbom" može uspješno iskoristi srpska "ahilova peta". Za Tuđmana je svaki, pa i najmanji taktički postupak bitan, ali operativna situacija određuje kako plan provesti. To je bio razlog zašto je bez ikakve zadržke Vrhovni zapovjednik naznačio da nema prebacivanja snaga s Dinare na Velebit, nego da se postojeći njihov operativni razvoj iskoristi, i da se one usmjere prema Kninu da bi se dobilo na vremenu, i da bi operacija otpočela što je moguće ranije. U izričaju vojnog umijeća to znači "minimalnim manevrom ostvariti maksimalni učinak".

Operacija je moguća u četiri dana

Kako neki taktički element upotpunjuje operativnu sliku na bojištu hrvatski će predsjednik pokazati na slučaju Benkovca. Nakon tvrdnje da mu ništa nije rečeno što se može u odnosu na Benkovac, upitao je: *"Da li oni u Benkovcu imaju neke snage, ili su gore?"* To "gore" odnosilo se na Knin. Odgovor generala Ante Gotovine bio je da su sve snage iz Obrovca, Benkovca, Deverske i Kistanja bile na prostoru Grahova i Glamoča i da su tamo razbijene. Prema generalu Gotovini, to je razlogom da je "njihov moral nizak", a "ofenzivna sposobnost upitna". U brzom napadnu prema Kninu te snage ne bi imale sposobnosti za protuudar i bile bi primorane povući se u pravcu sjevera, bio je mišljenje generala Gotovine.

Zamisao je Vrhovnoga zapovjednika bila da operacija oslobađanja okupiranih područja bude brza i djelotvorna, pa je njemu bitan svaki, pa i taktički pravac ili objekt. Zato on i traži da "neke manje jedinice uđu u Benkovac", ali ponovo se vraća na smjelost. Njegovo iskustvo demoralizacije iz Drugog svjetskog rata daje mu za pravo, jer u uvjetima kada protivnik postane svjestan da gubi, njegovo se usredotočenje isključivo svodi na postupak "kako spasiti glavu". Odgovor generala Gotovine i načelnika Obavještajne uprave bio je da takve snage postoje i da su planom predviđene, i da se radi o snagama u obrani, koje imaju zadaću postati "snage gonjenja", točno određenim smjerovima.

Tijek sastanka i odgovori koje je Vrhovni zapovjednik dobio uvjerali su ga da je uspjeh operacije moguć, realan i ostvariv u kratkom vremenu od "četiri dana". Budući da je predsjedniku Tuđmanu bilo iznimno bitno da svi njegovi operativni zapovjednici i pripadnici Glavnog stožera javno kažu svoje mišljenje, ali i to da testira i njihovu uvjerenost u uspjeh, slijedilo je pitanje: *"Da li ima netko od vas nekih novih prijedloga ili mišljenja, kada možemo poći u jednu takvu operaciju, sveukupnu operaciju?"*

Što manje srpskih žrtava

Prijedlozi i mišljenja za vrhovnoga zapovjednika moguća su samo u sklopu već iznijete operacijske zamisli, a to je "ono što je Domazet iznio", pa slijedom toga od operativnih zapovjednika traži: *"Ali to ipak treba precizirati, koje su to točke, koji su to prvaci, s kojima moramo ovladati, da bismo protivnika kasnije potpuno dotukli, prisilili na kapitulaciju."* Da hrvatski predsjednik želi zaštititi srpske civile, a poraziti njihovu vojsku, ali s najmanje mogućim brojem žrtava, pokazuju njegove sljedeće riječi. Naime, kaže: *"S tim što sam rekao, i ovo što sam kazao treba im dati izlaz, važno je da im ti civili pođu, pa će onda i vojska, i kad kolone pođu, to djeluje psihološki jedni na druge."*

General Gotovina kao časnik riječi vrhovnoga zapovjednika shvaća na jedini mogući način - što manje žrtava - i to potvrđuje riječima: *"Već sada ima veliko iseljavanje civila iz Knina, koji*

odlaze u Banja Luku i Beograd. Znači da mi ako nastavljamo ovaj pritisak vjerojatno za neko vrijeme, neće biti toliko civila, nego onih koji moraju ostati, koji nemaju mogućnost otići."

Sa stajališta operacijskog umijeća, manji broj srpskih civila u glavnom objektu napada a priori znači manje žrtava, ali potencijalno i manji otpor, čime se dodatno smanjuju žrtve. Da bi se izbjegle žrtve, predsjednik Tuđman traži odgovor na pitanje je li moguć udar na Knin, a da se izbjegne pogibija pripadnika UNCRO-a. Budući da su pripadnici UNCRO-a bili smješteni u takozvanoj Južnoj vojarni, na tu njegovu bojazan odgovor su dali general Gotovina i načelnik Obavještajne uprave. Prvi će reći: *"Mi možemo jako precizno, ovoga trenutka, djelovati po Kninu, imamo snimke, i točno se zna to. Ovoga trenutka ni jedno oružje ne djeluje bez navođenja, neposredno se navodi"*, a drugi: *"Može se precizno gađati, a da nitko ne dođe pod djelovanje, malo južnije od Knina, precizno."*

Tko zauzima Ljubovo

U odnosu na važeći plan prema kojemu se napada od Dubice do Dinare, korekciju je trebalo izvršiti na južnom krilu, to jest u području odgovornosti generala Gotovine. Međutim, predsjednik Tuđman hoće potpuno jasnu sliku i zato on od operativnih zapovjednika traži i pita: *"Koliko vam treba za dovršenje plana i za eventualno pregrupiranje snaga?"* Odgovor generala zbora Zvonimira Červenka bio je, dva do tri dana. Prozvani general bojnik Miljenko Crnjac također se izjasnio da je riječ od dva do tri dana, ali je problematizirao moguće uključivanje snaga 5. korpusa Armije BiH, kao i pravce njegova napada.

Snage 5. korpusa brojale su oko 15 000 lako naoružanih vojnika. Napad tih snaga u dubini operacijskoga prostora bio je moguć u više smjerova. Dva su se iskazivala kao optimalna. "Zapadni", to jest ususretno djelovanje prema Hrvatskoj vojsci na pravcu Slunja, i drugi, "južni", koji je pružao mogućnost nastupanja uzduž bosansko-hercegovačke granice prema Kulen Vakufu. Predsjednik Tuđman tu je dvojbu riješio ovako: *"Dobro, može makar fingirati djelovanje i prema zapadu i prema jugu."*

U raspravi između generala Miljenka Crnjca i Ante Gotovine, te stožernoga brigadira Mirka Norca, razriješena je dvojba "premještanja" snaga 7. gardijske brigade i zaključeno je da će ona napadati od Dinare prema Kninu, odnosno Otriću i da to nimalo ne mijenja opći plan, te da je svejedno hoće li ta brigada u Otrić doći s istoka ili zapada, nego je bitno da u tu gravitacijsku točku dođe.

Na pitanje vrhovnoga zapovjednika: *"Tko zauzima Ljubovo?"*, odgovorio je, naravno, zapovjednik Zbornoga područja Gospić, stožerni brigadir Mirko Norac, jer se ta gravitacijska točka nalazila u njegovu području odgovornosti. Odgovor koji je stožerni brigadir Norac dao može se svesti na dvije bitne odrednice. Snage za napad dovedene su u očekujuće područje i potrebna su dva dana za spremnost snaga. Dvojba je nastala oko glavnog i pomoćnoga pravca napada. Vrhovni zapovjednik sugerirao je da glavne snage Zbornoga područja Gospić budu usmjerene prema Kninu i Korenici, a pomoćne prema Bihaću.

Da bi se uskladile razlike koje su se pojavile između stožernoga brigadira Mirka Noraca i generala Mladena Markača, u raspravu se uključio i prof. dr. Miroslav Tuđman, naglasivši da u odnosu na opću zamisao i plan operacije, nisu potrebne korekcije koje bi zahtijevale znatniju pregrupaciju snaga ili mijenjanje pravca napada. *"Ne treba bitno korigirati plan"*, bile su riječi načelnika Obavještajne uprave, odnosno "nema promjene zadaće", kako se izrazio general Markač, što je značilo da razlika u pristupu izvođenja operacije više nije bilo.

Operacija da, ali žrtve ne

Vrhovni zapovjednik u ovom dijelu rasprave nekoliko je puta upozorio na rastroj u srpskim redovima i mogućnosti panike, čiji će rezultat biti napuštanje okupiranih područja. On pritom podučava i kaže: *"Psihološki utjecaj pada pojedinih mjesta veći je negoli da dva dana tučeš topovima"*, odnosno, *"shvatite, gospodo, da je situacija u njihovim redovima takva, pa oni su napustili Glamoč, a kakva će tu situacija biti nakon pobjede Hrvatske."*

Predsjednika Tuđmana, pored demoralizacije Srba, zaokupljaju i razne dezinformacije koje su se sustavno širile. Jedna od njih je kako su američki visoki vojni dužnosnici pomogli u planiranju oslobodilačke operacije "Oluja", a druga da su zrakoplovi NATO-a djelovali u dubini okupiranog područja po gravitacijskim točkama, kao što su Čelavac, Bunić, Petrova Gora. Evo što će vrhovni zapovjednik, tri dana prije negoli će operacija početi, o tome reći: *"Još su glupi pa govore kako Hrvatsku vojsku vode američki generali i NATO-vi avioni."* Te dezinformacije, koje se i petnaest godina kasnije ponekad pojave u medijima, i koje zastupa poneki umišljeni povjesničar tipa Tvrtka Jakovine, jednostavno su sredstvo za umanjivanje značaja hrvatskog vojnog umijeća i sposobnosti hrvatskih generala.

Što manji broj žrtava, temeljna je preokupacija predsjednika Tuđmana. Njegovo razmišljanje "samo mi ne smijemo dopustiti grešku da nam negdje, razumijete, nanese neke nepotrebne gubitke" može se svesti na krilaticu - "operacija da, a žrtve ne". Odabir vremena početka operacije uvjet je njezina uspjeha. Najsvrhovitije je, podučava vojno umijeće, napasti protivnika na "donjoj granici njegove spremnosti", a za operaciju "Oluja" početak kolovoza bio je upravo taj trenutak. Potvrdile su to i riječi načelnika Obavještajne uprave: *"Sve snage što su oni pripremili u najpovoljnijim uvjetima ne mogu se angažirati prije 4 do 5 dana. Prema tome, mi imao dva dana za pripremu, tri dana smo ispred njih."*

Srpski patrijarh u Kninu

Složivši se da je to taj trenutak za početak operacije, sudionici sastanka potom prelaze na razmatranje mogućnosti obmanjivanja, da bi se protivnik prikazao tako da je on taj koji je prvi krenuo u napad, a prije svega da bi se maskirali pravci napada, i da bi što kasnije otkrile namjere snaga Hrvatske vojske. Bilo je više prijedloga. General Mladen Markač predložio je "napad diverzanata prema Maslenici, odnosno prepad na prometnicu Karlobag-Starigrad". Ideja načelnika Obavještajne uprave sastojala se u tome da se simulira srpski napad zrakoplovstvom, da bi se "maskirali svi naši pravci". Predsjednik Tuđman predložio je "protunapad na Grahovo", prema načelu "naši su odbacili i idu naprijed". Njegov je prijedlog bio da se slično provede i sjeverno od Velebita, to jest "gore na sjeveru u odnosu na Kostajnicu".

U već opuštenoj atmosferi brzo se prelazio s teme na temu. Nakon što je general bojnik Vladimir Zagorec napomenuo da mi "moramo negdje ostaviti džep gdje će oni pobjeći", spominjući Dvor na Uni, to je ponukalo generala Gotovinu za komentar. Prisjetio se da je srpski patrijarh održao liturgiju u Dvoru na Uni, te da je trebao ići na Banovinu, ali je promijenio odluku i došao u Knin. Na pitanje predsjednika: *"Je li istina da je Arkan s njime?"*, odgovor generala Gotovine glasio je: *"Da, oni ga čuvaju, gospodine predsjedniče."*

Preokupacija generala zbora Zvonimira Červenka bila je možebitno topničko-raketno djelovanje po Osijeku i gradovima istočne Hrvatske. A ako se to dogodi, što učiniti u tom slučaju. Predsjednik Tuđman ponovio je već izneseni svoj stav rekavši: *"Ponovno ponavljam, ne smijemo se dati isprovocirati da mi damo povoda Jugoslaviji da stupi u rat, razumijete!"* Potom je nastavio da bi bilo nerazumno istodobno ići u oslobađanje hrvatskog Podunavlja, jer bi time izgubili podršku onih prijatelja koji nas podržavaju suzdržano. *"A ako djeluju po Osijeku"*,

nastavio je predsjednik Tuđman, *"oni će se iskompromitirati politički pred svijetom, a što bismo mi mogli tući, neko selo?"*

Odluka od golemoga povijesnoga značenja

Glasno izrečena misao: *"To jedino ako možemo udariti po nekoj bateriji, ne ništa drugo"*, bila je uvod u predsjednikovu prosudbu o političkim i drugim implikacijama jedne strateške operacije. On je o tome ovako govorio: *"Gospodo, znate, ta odluka da idemo ima i svoje političke i gospodarske i financijske i druge strane. Znači, ona nas košta izravno, a mobilizacija i sve to skupa, neizravno, a također izravno, vjerojatno da neće samo biti povećanja turizma, negoli će i ovi koji su tu otići. Znači, idemo da onda riješimo jug i sjever, razumijete. Prema tome sljedeće godine ćemo imati Hrvatsku i turizam, a isto tako oslobađamo snage da krojimo granice Hrvatske u Bosni, razgraničenje. Prema tome, to što sada odluke koje donosimo i provedba tih odluka je od golemog povijesnoga značenja."*

U ovoj predsjednikovoj misli sublimirano je sve njegovo političko, vojno i strateško umijeće. Učiniti ono što će moći podržati "prijatelji na Zapadu", prije svega Sjedinjene Američke Države, osloboditi okupirana područja u strategijskom središtu, Dalmacija, Lika, Kordun i Banovina, izbjeci uključivanje Vojske Jugoslavije u rat na istoku zemlje, te osloboditi snage koje će u Bosni i Hercegovini prisiliti Srbe na pregovore, to jest osloboditi dio bosanskohercegovačkoga područja radi razgraničenja, onako kako je to predviđjela međunarodna zajednica, znači cjelovito poimanje rata.

Budući da se sve odigralo upravo onako kako je to Tuđman 31. srpnja 1995. predvidio, njemu se uistinu može pripisati da je "majstor umjetnosti strategije". U toj činjenici i leži razlog, zašto oni, koji nisu u međunarodnoj zajednici "prijatelji" Hrvatske, nastoje, ne birajući sredstva, diskreditirati ga, a ne odati mu priznanje koje s pravom zaslužuje.

Topničke granate logistički problem

Nakon što je vrhovni zapovjednik u političko-vojnom pristupu, više nego jasno, iznio što je opći cilj operacije "Oluja", general zbora Zvonimir Červenko problematizirao je važno pitanje, a to je logistička potpora. Proziva generala Vladimira Zagorca da li je "on u stanju logistički podržati sa svim sredstvima koje mi tražimo". *"Logistički možemo podržati jedan dio"*, bio je odgovor generala Zagorca. Ono što je prema generalu Zagorcu bilo logistički problematično, topovske su granate. Naime, *"utrošak streljiva bio je Glamoču i Grahovu relativno velik"*, ustvrdio je general Zagorec, pa je iz toga razloga zamolio *"sve zapovjednike da se obrati pažnja na utrošeno streljivo u ovim operacijama"*, jer u pričuvu streljiva ima *"za nekih pet dana"* borbenih djelovanja. General Gotovina, imajući najviše borbenog iskustva, ustvrdio je da se u napadu najviše troše tenkovske granate, a ne topovske, poglavito ne kalibra 130 i 122 milimetra.

O racionalnom, odnosno neracionalnom trošenju streljiva, koje je za jednu operaciju strateške razine itekako važan čimbenik, prije svega zbog mogućih nepredviđenih komplikacija i dužine trajanja operacije, Vrhovni je zapovjednik upozorio: *"Gospodo, ja sam pred svima vama, a posebno pred nekim tu generalima, govorio da u čitavom tom svom ratu trošimo streljiva kao da smo Rusi ili Amerikanci. Prema tome, više se služiti s manjim jedinicama, diverzantskim djelovanjem i s iznenadnošću, udarom manjih snaga, pješćkih, pa i ovim helikopterskim, odnosno vrtoletnim desantima tamo gdje se ne očekuje, ali se može postići daleko veći učinak. Jasno je kad bismo imali dovoljno, onda bi i ja bio za to da najprije sve uništimo s granatiranjem, pa da onda krenemo."*

U kontekstu udara manjih snaga, diverzantskoga djelovanja i helikopterskoga desantiranja riječi "uništiti granatiranjem", ne odnosi se ni na što drugo, nego na postrojbe i vojnu infrastrukturu protivnika. Da je tako, potvrđuju riječi vrhovnoga zapovjednika koji na riječi generala Zagorca "molim sve da smanje, da se ide puno realnije", kaže: *"Poveži međusobno, tamo gdje treba dati, treba dati, a svi vi, znači, ne razbacivati nego štedjeti."* Načelnik Obavještajne uprave na temelju iskustava iz operacija na Dinari i zapadnoj Slavoniji potvrđuje da bitku rješavaju manje modularne pješačke snage, uz potporu oklopnih snaga, a ne pješaštvo uz snažnu topničko raketnu potporu. Zato kaže: *"Gospodin ministar (Šušak) zna taj prostor (Dinara), tu su bunkerji bili tako utvrđeni da smo mi slali pješaštvo, a da smo išli frontalnim udarom, imali bismo stotine mrtvih..."*

Moralna snaga odlučujući čimbenik pobjede u ratu

Nakon kratkog osvrta na plaćanje naoružanja i opreme koje će se riješiti s predsjednikom hrvatske Vlade, predsjednik Tuđman vraća se na promidžbu radi jačanja morala Hrvatske vojske, ali i slabljenja morala na protivničkoj strani. Njegov je prijedlog bio da se iskoriste uspjesi iz operacija "Ljeto-95" i objavi broj poginulih srpskih vojnika, te da se prikaže i zarobljena tehnika. *"Ante Gotovina mi kaže da su imali 317 mrtvih... javite i objavite to, 300, 350, pokažite ta tri tenka koja ste zarobili i koja su u uporabi"*, bile su predsjednikove riječi. Te je brojke upotvornio načelnik Obavještajne uprave rekavši: *"Sama grahovačka brigada priznaje 400 izvan stroja, što mrtvih, što ranjenih"*, te da je Hrvatsko vijeće obrane *"popunilo treću brigadu s topništvom koje je zarobljeno"*.

Predsjednik Tuđman zna da je moralna snaga odlučujući čimbenik pobjede u ratu. Njemu nije nepoznato da pothranjivanje mita o srpskoj moći i srpskoj nepobjedivosti od određenih čimbenika međunarodne zajednice, posebno od Velike Britanije i njezinih satelita, ima za cilj održati stanje status quo. Pokazati zarobljenu tehniku i obavijestiti javnost o srpskim gubicima znači početak rušenja toga mita. Zato će u nastavku predsjednik reći: *"To dajte radi poboljšanja klime u našim redovima, razumije se i u njihovim, i u svijet. Gledajte, taj svijet, čak i naši prijatelji, oni su sve do naših akcija robovali nekoj ideji da su Srbi toliko nadmoćni da smo mi bespomoćni. Od Maslenice, pa nadalje, otkaza UNPROFOR-a, stalno su me upozoravali - doživjet ćete poraz. Sada smo ih malo uvjerali, ali dajte te podatke, tenkove, te topničke baterije, gubitci. Znači, od danas, sutra, prekosutra to ponavljati na televiziji, na radiju i ovo da oni napadaju, da pokušavaju to napadima, da je samo manevar njihovo izvlačenje, da nisu napustili područja koja su osvojili u Bihaću."*

"Vrata života", a ne vrata "etničkog čišćenja"

Predsjednik Tuđman bio je svjestan da bi djelomična pobjeda nad Srbima bila "Pirova pobjeda", jer bi mu bilo teže uvjeriti prijatelje u snagu Hrvatske vojske, nego neprijatelja i osporavatelje. On zna da samo potpuna pobjeda znači pobjedu, sve drugo je nepotrebno izlaganje pritiscima, inverziji i destrukciji. Više od četiri godine rata predugo je za jednu mladu državu, da bi ona u pruženoj prilici odustala od velike pobjede. Medijski prikaz zarobljene tehnike i srpski gubitci imali su samo jedan cilj, kojega je Tuđman i glasno izrekao - jačanje morala na vlastitoj strani i demoralizacija na protivničkoj.

Otvaranje prolaza Srbima za izvlačenje, kao što je već rečeno, ima samo jednu svrhu, protivniku ostaviti slobodu izbora - otići ili ostati. Odlazak znači veća demoralizacija srpskih snaga, ali što je još bitnije, manje žrtava. Kada i gdje Srbima ostaviti "vrata otvorena", bila je dvojba. Ona se iskazala u pitanjima: *"Da li da se na radiju prenosi poruka koji su im putovi otvoreni za izvlačenje?"*, i: *"Da li možemo objaviti da im se da do znanja da se tu izvlače civili?"* Ali i u prijedlozima: *"Da, reći da prolaze civilnim automobilima"*, ili: *"Trebalo bi reći, ne da su im*

otvoreni, nego da je opaženo da se civili izvlače tim i tim putovima." I ta pitanja i ti prijedlozi, kako se to izrazio prof. dr. Miroslav Tuđman, bili su u funkciji "da imamo što manje posla".

A imati što manje posla u operaciji strateške razine, znači imati što manje izravnih bitaka, a time i što manje mrtvih. U tome je sva tajna "otvorenih vrata". Nužno je napomenuti da je u cijeloj priči o "otvorenim vratima" ključna riječ izvlačenje. Pružiti nekome mogućnost izvlačenja ne može značiti ništa drugo, nego da se dotičnom sačuva život. Zato i Srb, i Donji Lapac, i Dvor na Uni, samo su "vrata života", a ne vrata "etničkog čišćenja", kako se to nastoji prikazati već punih petnaest godina.

Gravitacijska točka Otrić, Čelavac i Bunić

Nakon što su "vrata života" prihvaćena kao optimalno i poželjno rješenje, jer se time uklanja izgovor za uključenje Vojske Jugoslavije, ministar Gojko Sušak ponovno se vraća na gravitacijsku točku zvanu - Otrić. U razmjeni mišljenja između generala Markača, generala Gotovine, ministra Suška i predsjednika Tuđmana, prevladao je stav da je za operaciju potrebno četiri dana i da snagama generala Mrkača nije potrebno ulaziti u Otrić jer će to učiniti snage pod zapovijedanjem generala Gotovine. *"Ne treba se spajati. Ovo je Otrić, on (Markač) je u Gračacu i stvar je riješena, to je cilj operacije"*, riječi su generala Gotovine, kojima je kraju privedena dvojba oko gravitacijske točke zvane Otrić.

Načelnik Glavnog stožera potom problematizira kako i u kojoj fazi uništiti protivnički sustav veza. Odgovor, što je samo po sebi razumljivo, dao je načelnik Obavještajne uprave, rekavši: *"U prvom udaru, to bi bio početak operacije, ide se na zapovjedno mjesto 18. brigade u Buniću, što stvara uvjete za izbijanje na Ljubovo. U istom udaru je i Čelavac. Na Čelavac idemo iz razloga što ostavljamo dio veza između Knina i Petrove gore da ih slušamo. To idemo zrakoplovstvom. Uništavanjem Čelavca skidamo mu sve operativne i taktičke veze na prostoru 7. i 15. korpusa. Nakon toga, kada krene operacija sjevernog dijela, idemo na Petrovu goru, ostavljamo Zrinsku goru, tako da samo taj jedan dio veza slušamo, i na kraju završava se sa Zrinskom gorom."*

Na takvo obrazloženje načelnika Obavještajne uprave nije bilo nikakvih primjedbi ni dodatnih pitanja, pa je predsjednik Tuđman prešao na problem srpskih raketnih snaga, koje bi mogle biti uporabljene po Zagrebu i ostalim većim gradovima. Odgovor je ponovno dao načelnik Obavještajne uprave. Obrazložio je da se neće ponoviti ono što se dogodilo u operaciji "Bljesak", kad je sustavom "Orkan" gađan glavni grad Zagreb. To je uvjerenje bilo temeljno na informaciji o točnom položaju raketa za lansiranje iz sustava "Orkan", koje se nalazilo u mjestu Maja, a koje će početkom operacije biti neutralizirano ili topništvom, ili zrakoplovstvom.

Udar na srpsku vojsku, a ne na civile

Zadovoljan odgovorom, vrhovni zapovjednik izrazio je želju da bi "rado vidio vrtoletni desant na nekakve točke koje su važne, a gdje nemaju velike snage". Odgovorio je general Gotovina, rekavši: *"Imamo to u planu, ubacivanjem grupa sa helikopterskim desantom mi zauzimamo glavne vrhove, i tu omogućavamo prodor inženjerije i iza inženjerije, protuoklopne snage."* U nastavku obrazloženja, general Gotovina iznosi koji će taktički postupak biti primijenjen da bi snage u napadu što brže izbile u Otrić. Doslovno kaže: *"Da izbijem direktno sa cestom na Otrić. Znači, prvih 24 sata služimo se samo pješastvom, topničkim udarima i desantiranjem u prostoru. Tu na ovoj karti to možete vidjeti. Poslije kada oslobodimo snage, onda možemo desantirati unutar Ravnih kotara."*

Predsjednik Tuđman pokazao je zanimanje za mogućnost helikopterskoga desanta na kninsku tvrđavu, da bi se zaštitili pripadnici UNCRO-a. Međutim, zbog nedostatka helikoptera, od te se ideje odustalo. Saslušavši sve ideje i prijedloge, vrhovni zapovjednik riječima: *"Ovih dva dana pregrupirajte, ali i odmorite vojsku"*, praktično će izdati zapovijed za operaciju "Oluja".

No, tu nije bio kraj razmatranja napadne operacije za oslobađanje okupiranih područja pod nadzorom UNCRO-a. Naime, ministar obrane Gojko Šušak postavio je pitanje: *"Gospodine predsjedniče, mi smo sagledali što bi mi napravili, a sada ostaje ono, što ako?"* Ministrovo "što ako" odnosilo se na srpsko bombardiranje Osijeka i Vinkovaca, koje bi moglo prouzročiti kretanje hrvatskih izbjeglica prema Zagrebu. Njegov je prijedlog bio da Vlada uspostavi stožer koji će organizirano prihvatiti te izbjeglice.

Predsjednik Tuđman nije razumio odmah na koje izbjeglice ministar Šušak misli, pa izgovara ključne rečenice koje ruše sve teze o "prekomjernom granatiranju" da bi se srpsko pučanstvo zastrašilo i nagnalo u bijeg. One glase: *"Sazovi s predsjednikom Vlade jedan užu stožer za to. Sa vojnog gledišta zadaća, samo udar po njihovim bitnicama."* Dakle, predsjednik Tuđman i u onome što se naziva podsvijest, kao prioritetnu zadaću, vidi udar na srpsku vojsku, a ne udar na civile.

Ministar Šušak, koji je upoznat sa srpskom "Strategijom realne prijetnje", koja se temelji na raketno-topničkim udarima po svim gradovima na slobodnom dijelu Republike Hrvatske, uključujući i glavni grad Zagreb, ispravlja predsjednikov "krivi spoj". Zato će reći: *"To znam, ali govorim ako oni počnu granatiranje, mi ćemo imati na stotine izbjeglica. Panika se može stvoriti, oni ga mogu tako granatirati da stampedo nastane preko noći."* Odgovor predsjednika bio je da ih se zaustavi "na području Đakova", i da se ne dopusti "da idu dalje".

Prijedlog psihološke operacije

Ministra obrane posebno je mučilo moguće ponašanje pripadnika UNCRO-a. Naime, on se pribojavao njihova nerazumnoga postupka, to jest da oni počnu bojno djelovati. S obzirom na iskustvo iz operacije "Medački džep", Kanađane je označio kao moguće aktere takva postupka. Zato ministar predlaže da se zapovjednicima daju jasne upute, odnosno, da se formira posebni stožer za odnos s UNCRO-om i da se odredi stalna osoba za kontakt.

Idući problem za ministra obrane bile su mogućnosti muslimanskih snaga u "zaštićenom području" Bihaća, ali i nepredvidivo ponašanje muslimanskih vođa, poglavito Fikreta Abdića. Pod upitnik je stavio mogućnost odvajanja dviju brigada 5. korpusa Armije BiH kojima bi zapovijedao general Ante Gotovina. I ne samo to, nego je izrazio i opravdanu sumnju da bi one mogle biti spremne za "dva dana". Uporaba tih dviju brigada prema Kulen Vakufu otvorila bi mogućnost, smatrao je ministar Šušak, da Abdić isprovocira da bi onemogućio njihov napad. Svoje je postavke temeljio na činjenici da Abdić ne zapovijeda snagama takozvane "Autonomne oblasti Zapadna Bosna", nego da njime zapovijedaju Srbi. On doslovno kaže: *"Ali ne zapovijeda Abdić jedinicama, nego Srbi, predsjedniče."* Predsjednik Tuđman tu je dvojbu riješio ovako: *"Abdiću treba prenijeti moju poruku, ne da samo ostane neutralan, nego da surađuje sa hrvatskim snagama"*, odnosno, *"neka se Abdić, znači, tih Srba rješava."*

Međutim, prijedpor je nastao o mogućnosti i načinu uključivanja snaga 5. korpusa Armije BiH na pravcu prema Kulen Vakufu. To je bilo važno za generala Antu Gotovinu, da ne bi morao odvajati veće snage za zaštitu boka svojih napadnih snaga od možebitnog protuudara 2. Krajiškoga korpusa "vojske republike Srpske". Dakle, uspjeh snaga Zbornoga područja Split u napadu izravno je bio vezan za protuudar srpskih snaga, bilo da je riječ na pravcu prema Glamoču i Grahovu, odnosno na pravcu prema Benkovcu i Biogradu na Moru. Taj se problem poglavito mogao javiti u situaciji ako bi Srbi odvojili znatne snage s opkoljenoga "zaštićenoga

područja" Bihaća, te ih preusmjerili na navedene pravce. Prema prof. dr. Miroslavu Tuđmanu, koji se uključio u diskusiju, problem srpskoga protunapada mogao se javiti četvrtoga dana operacije.

Da bi se riješio taj mogući problem, ministar Gojko Šušak predložio je izvođenje psihološke operacije, odnosno bacanje letaka po Benkovcu i Obrovcu, u kojima bi bili napisani pravci izvlačenja, radi proizvođenja "pomutnje" među vojskom i civilima.

Kao spriječiti protuudar srpskih snaga

Predsjednik Tuđman prijedlog ministra obrane Šuška o "pomutnji" među Srbima smatrao je prihvatljivim rješenjem. Zato on predlaže: *"Jedan letak ovako, znači opće rasulo, pobjeda Hrvatske vojske uz podršku svijeta itd. Srbi, vi se već povlačite preko itd, a mi vas pozivamo da se ne trebate povlačiti, mi vam jamčimo... znači na taj način im dati put, a jamčiti tobože građanska prava itd."* Ako se žele pravilno i istinito razumjeti ove predsjednikove riječi, one se isključivo moraju promatrati u sklopu operacije oslobađanja okupiranih područja, a ne kao politički stav hrvatskoga predsjednika o takozvanom "rješenju srpskoga pitanja". Njihovo utemeljenje, dakle, nije u političkom, nego u vojnom području. U konkretnom slučaju riječi "protuudar srpskih snaga" i "pomutnja među Srbima" u funkciji su sprječavanja namjere neprijatelja, u uvjetima kada se nema dovoljno snaga za napad. Zato je više nego racionalno rješenje izazvati pomutnju unutar neprijateljskih redova. To prastaro načelo vojnoga umijeća *homo bellicusa* prati od trenutka kad je u svoje ruke uzeo prvo oruđe.

Šušкова "pomutnja" radi sprječavanja srpskoga protuudara na pravcu Knin-Benkovac-Biograd na Moru i u Tuđmanovoj interpretaciji znači izazvati kod Srba dvojbu - otići ili ostati. U matrici "da" ili "ne", Srbi koji žele otići imaju slobodan put, a oni koje ostaju "građanska prava". Prijeporne riječi "jamčiti tobože građanska prava", toliko mile teoretičarima "udruženog zločinačkog pothvata", u danom kontekstu oslobodilačke operacije, jednostavno znače drugi krak njihaljke psihološke operacije. Riječ "tobože", kao što je već rečeno, ne odnosi se na postizavanje političkoga cilja, bilo javnoga ili tajnoga, nego ona u sklopu s riječima "građanska prava" ima svrhu izazvati kod Srba dvojbu: što činiti. Postići kod protivnika stanje u kojemu se mora zapitati "što činiti" znači ostvariti pomutnju, koja više ili manje blokira donošenje racionalne odluke, a neprijatelja primorava da odgodi neki unaprijed pripremljeni plan, ili da odustane od njega.

Da je "pomutnja" u srpskim redovima bitna za brzo izvođenje operacije potvrđuje i daljnji tijek rasprave. Prof. dr. Miroslav Tuđman predložit će da se za slanje poruka Srbima nužno rabe elektronski mediji i kaže: *"Bolje je ići preko radija i televizije."* S tim se prijedlogom složio i predsjednik Tuđman, uz napomenu da treba ići s porukama "preko radija i televizije, ali i s letkom".

Ministar Gojko Šušak posebno je nastojao da se letci "bace među njih", jer bi to imalo velikog psihološkog učinka, jer bi to značilo "biti nad njima". Te ministrove riječi bile su posljedica učinka letaka koji su 28. lipnja 1995. tijekom mimohoda srpskih snaga na poligonu Slunj, bačeni iz bespilotne letjelice. Ti su letci, na vrhuncu "svečanosti" pali na samu svečanu tribinu, što je izazvalo veliko uznemirenje svih nazočnih.

Do četvrtka neka sve bude spremno

Budući da se predsjednik Tuđman složio s ministrovim prijedlogom, prešlo se na razmatranje uspostave promidžbenoga stožera, kao i odabira mjesta gdje će za vrijeme operacije boraviti vrhovni zapovjednik. Oko uspostave promidžbenoga stožera nije bilo dvojbi, jer je on već

postojao. Naime, stožer koji je bio uspostavljen u Posušju za operaciju "Ljeto-95", trebalo je samo premjestiti u Zagreb.

Za mjesto boravka vrhovnoga zapovjednika razmatrane su dvije mogućnosti - Brijuni ili Zagreb. Brijuni su otpali zato što bi se predsjednikov boravak na njima mogao zlonamjerno tumačiti, u smislu "vojska gine, a predsjednik planduje". Sam se predsjednik složio da Zagreb bude mjesto odakle će zapovijedati, jer je to "apsolutno politički bolje", jer će "tamo biti ambasadori", koji su, kako je to ministar obrane rekao, "svoje obavili", pa "će ostati".

Nakon što je određeno mjesto odakle će vrhovni zapovjednik zapovijedati operacijom oslobađanja okupiranih područja Republike Hrvatske pod nadzorom snaga UNCRO-a, ministar će obrane zaključiti: *"Kada se sve uzme u obzir, gospodine predsjedniče, moja prosudba je da prije petka mi ne možemo krenuti."* To je značilo da za završne pripreme ostaju četiri dana.

Potom je slijedila mala "prepirka" između načelnika Glavnoga stožera generala zbora Červenka, te predsjednika Tuđmana i ministra Šuška. Prijepor je bila prva faza operacije. Ali, brzo je zaključeno da se više nema što raspravljati, jer se "ide do kraja".

U završnici sastanka ministar obrane pokrenuo je raspravu o mogućim provokacijama, koje bi bile prikazane kao da ih je izvela srpska strana, a koje bi bile uvodom operaciji. Prihvatio se prijedlog da se one izvedu u zoni odgovornosti generala Mladena Markača i stožernoga brigadira Mirka Noraca. Prvome je zadaća bila ubacivanjem izvidničko-diverzantske skupine isprovocirati topničko djelovanje protivnika, a drugome simulirati protivničko topničko-raketno djelovanje po Gospiću, koje se treba izvesti "sutra ili prekosutra", to jest 1. i 2. kolovoza 1995.

Nakon što su razmotrene "provokacije", prije samog kraja sastanka Vrhovni će zapovjednik reći: *"Onda ćemo, gospodo, ovako, u četvrtak (3. kolovoza 1995.) ja ću doći u Zagreb, reći ću i Šariniću, bit ćemo u Zagrebu, pregovori će se voditi u Ženevi u četvrtak, a vi dotle sve pripremite."* "Sve pripremiti" značilo je odmor razvijenih snaga, ali i sastanak operativnih timova Glavnoga stožera i operativnih zapovjednika radi usklađivanja operacije "po vremenu i prostoru". Nakon što se s tim prijedlogom složio i vrhovni zapovjednik, dogovoreno je da vrijeme zajedničkoga sastanka bude u srijedu 2. kolovoza 1995. u 10 sati.

Pregovori u Ženevi neće donijeti nikakvih rezultata

Na samom kraju brijunskog sastanka, predsjednik Franjo Tuđman vraća se na poglede i moguće postupke međunarodnih predstavnika koji bi mogli imati utjecaja na tijek operacije. Tako kaže: *"Kinkel obećava da će nas Njemačka podržati, ali da ih obavijestimo unaprijed o tome"*, ali i nastavlja: *"Bit će glavni problem s tim UNCRO-vcima, s japanskim bubama."* Naravno, predsjednik je prethodnih dana s njima raspravljao pet sati, a on mu je iznio da će snage UNCRO-a stati prema Bihaću, što bi značilo moguće sprječavanje hrvatskih snaga na Dinari. Ministar Šušak prvo je podsjetio predsjednika da Yasushi Akashi u svom prijedlogu govori o granicama "srpske Krajine" prema Bihaću i da u sporazumu "nema Hrvatske", a potom je predložio da se u Ženevu ne ide.

Predsjednikov odgovor bio je: *"Čekaj, idem u Ženevu zato da prekrijem ovo, a ne da tamo razgovaram. Neću poslati ministra, nego ću poslati pomoćnika ministra unutarnjih poslova."* Tuđman zna da pregovori u Ženevi neće donijeti nikakvih rezultata, jer Srbi kupuju vrijeme, jer im to omogućavaju predstavnici međunarodne zajednice i diplomacija pojedinih država. Zato kaže: *"Znači, poduzet će Rusi u Ujedinjenim narodima sve moguće da utječu na Zagreb, da se Zagreb suzdrži."* Duboko svjestan moguće međunarodne opstrukcije, hrvatski predsjednik

prihvaća pregovore u Ženevi, radi razloga koji sam navodi: *"Da suzbijemo bilo kakav argument u tom i takvom svijetu, da mi nismo željeli razgovarati."*

Završne riječi vrhovnoga zapovjednika toga 31. kolovoza 1995. glasile su: *"Znači u duhu onoga što smo sada razgovarali, načelno usuglasiti se na tome. Kažem da je bolje da se sada dogovorite. Svaki, vi za sebe napravite programe, u Stožeru cjelovito ujednačiti, i onda, ne samo po danima, nego po satima usuglasiti kako će stvari ići."* Kraj sastanka označila je ova njegova rečenica: *"Polu sata ćete ostati na ručku i onda možete otići."*

Zaključak

I nakon svega, na kraju ove analize, razuman i dobronamjieran čovjek mora se upitati: ***kamo to ide svijet na početku 21. stoljeća, ako se onaj tko se branio i pobijedio u ratu, medijskim i inim pricinama želi proglasiti agresorom na vlastiti teritorij, a njegovo stradanje i žrtva zločinom?***

Zato, neka događaji na "velikom ratištu" budu pouka da se za istinu treba boriti svagda i na svakom mjestu, unatoč informacijskom ratu, projektiranoj stvarnosti, izjednačavanju subjekta u događajima, nadziranom neredu, proizvodnji pristanka, proizvodnji zaborava i upravljanim krizama. Samo tako, na istini, upravljana kriza na prostoru "južno od Alpa i sjeverno od Grčke" može postati dio povijesti i biti zapamćena kao što je ona i bila - laboratorijskim uzorkom u funkciji "novoga svjetskoga poretka".

(Tekst je prenesen s [portala HRsvijet](#), uz nešto malo lekture i stilske opreme. Snimak predstavljajući nalazi se [ovdje](#), a popratna PPT prezentacija [ovdje](#).)

Eto. Kako vidimo, bio je to operativni ratni sastanak hrvatskog državnog i vojnog vrha, vrhunske tajnosti, nikad predviđen za objavu, na kojemu su svi sudionici mogli posve otvoreno, slobodno i nesputano govoriti. Obzirom na silna negativna medijska i haaška "tumačenja", upravo se nameću pitanja: pa gdje je, pobogu, ta silna konspiracija i zlo? Gdje je ta "fašistička", "genocidna" namjera izгона srpskog stanovništva? Gdje su ti "ustaški" izljevi mržnje prema Srbima? Gdje je arkanovsko "jebaću im i oca i majku" ili mladićevsko "cepaj u živo meso", ili bilo što slično? Gdje je taj famozni "zločinački poduhvat"?

Nema ga.

Nema ničega ni nalik, ni u tragovima. Zbog toga čak i Haaški sud [u prvostupanjskoj presudi](#) našim generalima navodi da se iz samoga sadržaja "Brijunskog sastanka" tako nešto ne može automatski zaključiti ni utvrditi, pa je uzeo promatrati tijek, učinak i kasnije posljedice "Oluje", čitaj brojiti mrtve Srbe i granate ispaljene po Kninu i par drugih "krajinskih" gradova. Kada ni to nije dalo rezultata, jer je [civilnih žrtava bilo iznimno malo](#), osobito za ratnu operaciju tih razmjera, te jer je izvan međunarodno priznatog pravila granice topničke pogriješke, udaljenosti 400 m od ciljeva, koju navodi i haaško tužiteljstvo, palih granata nađeno u smiješno beznačajnoj količini, a nije bilo ni dokaza da su ubile koga ili srušile bilo što civilno, Alphonse Orié & co. nisu primijenili *in dubio pro reo*, nego su jednostavno *izmislili* svoje, novo, nikad prije viđeno tzv. "pravilo 200 m".

Izvan te imaginarne, nepostojeće, znanstveno-fantastične granice topničke pogriješke od 200 m, o kojoj se tijekom postupka uopće nije raspravljalo, haaški suci našli su šezdesetak granata koje opet nisu ni ubile nikog ni srušile bilo što civilno, ali su im poslužile kao dovoljan "dokaz" da Srbi nisu otišli sami, na poznatu Martićevu zapovjed i prema planovima evakuacije koje su već mjesecima uvježbavali, nego da su -

"deportirani", protjerani. Iako između hrvatske vojske i odlazećih srpskih civila *uopće nije bilo fizičkog kontakta*.

Dakle, pojednostavljeno rečeno, suci su prvo stvorili i usvojili zaključak o "zločinačkom poduhvatu", a onda njemu podredili i prema njemu oblikovali, prilagodili i "protumačili" sve drugo do čega su došli, da bi generala Gotovinu osudili na 24, a Markača na 18 godina zatvora. Kako ljudi kažu, što se mora, nije teško...

U međuvremenu je prošlo i žalbeno ročište, a iako su Theodore Meron i njegovo vijeće, naoko, [pravilno uočili neke apsurdne prvostupanjske presude](#), svoje mišljenje o [nevjerojatnosti usvajanja žalbi generala](#) već sam iznio, i kod njega ostajem. Dopuštam, eventualno, da bi zaključci o uporabi topništva i "pravilo 200 m" mogli biti opovrgnuti ili na neki način izmijenjeni, jer su upravo nebulozni, ali tada će se kao "dokaz" za "zločinački poduhvat" - evo se ovdje javno kladim - uzeti nešto drugo. Recimo, Tuđmanove kasnije trijumfalističke izjave, onemogućavanje masovnog povratka Srba itd.

Nešto će se već pronaći, ne brinite. Stjepan Mesić je preko godinu dana kopao i prevrtao po Tuđmanovom predsjedničkom arhivu, ne bi li haaškom tužiteljstvu dostavio štogod uporabljivo, a potom se time javno hvalio ([Vjesnik](#), [Vlast.net](#)). Sve se može, samo treba jako htjeti. I Tuđman i Šušak, i Gotovina i Markač, i Domazet i svi drugi sudionici "Brijunskog sastanka", kao i svi mi ostali "znani i neznani", osuđeni smo još davne 1995. godine, kada smo se usudili vojno pobijediti Veliku Srbiju nasuprot volji Velike Britanije. To se neće promijeniti.

P.S: Ministar za Facebook i Mamića nije u nekoj svezi s temom, ali ne mogu izdržati: ["Većina učenika točno odgovorila na 'sporna' pitanja"](#).

Komentari (46)

tenor — Pet, 01/06/2012 - 03:09.

Ja sam na Pollitika.com. 4 godine i 44 tjedna. Ovaj dnevnik je najveća podvala koju ja pamtim za ovih skoro pet godina. Ali nije i najveće iznenađenje znajući tko i zasto ga pise. Sramotno. I jos nesto. Toliko (ocekivanih) pluseva, a nigdje komentara. Zacudjujuce???

MKn — Pet, 01/06/2012 - 07:47.

...Domazet je osobni sudionik "Brijunskog sastanka". On ima apsolutno pravo dati svoje viđenje i tumačenje događja kojega je doživio, a još više ima pravo obraniti se od sramotnih optužbi, izmišljotina, podmetanja i podvala. Žalosna je i upravo nevjerojatna činjenica da "hrvatski" mediji to viđenje ne žele objaviti, dok prostor daju raznim "generalima poslije bitke", kao i buljuku zlonamjernih prosrpski i pročetnički orijentiranih "komentatora" i "novinara".

Pobogu, sjetite se: sam HTV, sama tzv. "Hrvatska televizija" je po otkriću "Brijunskog transkripta" daniima ponavljala jedan jedini fragment Tuđmanove rečenice: "Da nanesimo takve udarce da Srbi praktično nestanu", i ništa drugo, bez ostatka rečenice, bez konteksta, bez ičega - čista ljigava sramota, čita prosrpska, pročetnička, antihrvatska propaganda.

I to usred Zagreba, usred Hrvatske. Jebiga, kad u vlastitom dvorištu imamo fenikse i tenore, četnici nam ni ne trebaju :-)

tenor — Pet, 01/06/2012 - 11:22.

Zbog čega se ono sudilo,onosno sudi Gotovinu i Markacu?Cini mi se za udruženi zlocinacki poduhvat. Posto su u Hagu prosrpske,procetnicke i antihrvatske sudije nije ni cudu da su generali osudjeni kako su osudjeni. Svoje misljenje Loso je trebao dati upravo u Hagu, kao optuzenik umjesto Gotovine i Markaca. A njih dvojica su imali nesrecu da im sudi Hag. Da se kojim slucajem trebalo suditi u Osijeku ne bi bili ni optuzeni. Cak ne bi bilo ni istrage.Uvijek se nadje neko rijesenje. Jel tako gospon MK.

MKn — Pet, 01/06/2012 - 13:03.

Čekaj malo. Na "Brijunskom sastanku" sudjelovao je cijeli niz ljudi, njih dvadesetak, od koji su samo dvojica optuženi. Okej, Tuđman, Šušak i Červenko su umrli, ali što je s ostalima? Što je to spriječilo haaške tužitelje, ako su se već primili famoznog "zločinačkog poduhvata", da obuhvati i sve ostale "zločince"? Uključujući i Domazeta? Dalje, kako to da haaškom optužnicom nije obuhvaćen i glavni faca za Sektor sjever, Petar Stipetić? I s njegovog područja su Srbi zbrisali, svi redom, ali haaško tužiteljstvo o tome ni da zucne. A bogami ni sud u presudi.

Da ne naprežeš mozak, dio odgovora si već dao sam: "prosrpske,procetnicke i antihrvatske sudije" su uradile samo i upravo ono sto im je bila zadaća. Sektor sjever su jednostavno ignorirali, a Stipetić je intimus haaškog pokajnika, pa se izvukao. Ili kako je to rekla Carla del Ponte, a posvjedočio Budiša - "nije politički odgovarao". Što se tiče Domazeta, njega su haaški tužitelji čak ispitivali u svojstvu osumnjičenika, ali optužen nije. Zašto? Nemam pojma, pitaj svoje frendove Savu Štrbca i Grahama Blewitta, oni će znati.

(16) Nekih stvari i događaja odista se valja uvijek i opet podsjećati da biste u njih uopće povjerovali. Zamislite osobu - ženu - koja žene koje su u ratu silovali četnici ne želi primiti na razgovor, nego ih poziva u homo - paradu? Imate sliku, pogledajte joj lice. Koja bešćutna, bezočna, bezdušna imitacija čovjeka moraš biti za tako nešto? Ta je osoba bila ministrica izvanjskih poslova ove nesretne države. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Bespuća povijesne bešćutnosti](#)

Lux Veritatis - [Bespuća povijesne bešćutnosti](#)

Bespuća povijesne bešćutnosti

04. lipnja 2012.

Ima tome već debelo preko 10 godina - svaki put kada pomislim okej, to je to, dalje ne ide, nije moguće lošije, jednostavno ne može niže ni gore, neki me domaći političar demantira. Ovaj put je počelo s jučerašnjom relativno nevidljivom vijesticom o [zamjerci udruge "Žene u Domovinskom ratu" upućenoj ministrici vanjskih poslova Vesni Pusić, da ih ignorira i ne želi primiti](#), ali nasuprot tome nalazi vremena za javnu brigu o gay populaciji, pa i osobnu podršku skoroj splitskoj Pride povorci.

Valja znati da se radi o [udruzi koja se bavi ratnim zločinima silovanja žena Vukovara u vrijeme okupacije 1991. godine](#), o čemu su izdane i neke knjige, recimo "Sunčica", po bebi koja je nazočila silovanjima svoje majke. Knjige nisam vidio, ali samo površno čitanje iskaza i svjedočanstva žrtava dovoljno je da se svakom imalo

normalnom čovjeku smuči, ili mu dođe da zaplače. No, priznajem, pomislio sam krajnje rezignirano i okorjelo, ništa novo - kako to ide u post-tuđmanovskoj Hrvatskoj, bitno se zanemaruje, a efemerno puni medije, na to smo već navikli, odavno. Kad ono... evo [ministričinog odgovora](#):

"...Ministrica objašnjava da je jasna stvar da je silovanje u vrijeme rata ratni zločin koji treba procesuirati pred sudovima i to je pitanje pravosuđa. 'Međutim, očekivala bih da one, kao žrtve nasilja, imaju solidarnost sa svim drugim žrtvama ili potencijalnim žrtvama nasilja te očekujem da budu u prvim redovima na Split Prideu', poručila je ministrica Pusić."

Možete li vi to povjerovati? Svojim očima?

Ne, ne vrijedi vam se štipati, ne sanjate. Udruga žena kaže da su molbu za prijem uputili još početkom siječnja, a ministrica se nije ni barem kurtoazno ispričala i formalno posula pepelom, npr. da će ih primiti uskoro, samo što nije, puno posla, bla-bla, nego je svoje rekla jasno, glasno i nedvojbeno.

Dakle, kako vidimo - *žene koje su u Domovinskom ratu silovali srpski četnici imaju se u subotu 09. lipnja 2012. godine pojaviti na Split Gay Prideu, i stupati u prvim redovima*. Ako to ne učine, svima će biti jasno da "nemaju solidarnost sa svim drugim žrtvama ili potencijalnim žrtvama nasilja".

Jel' tako? Tako je. Stoka jedna nesolidarna.

Ali, ali... pa silovane su? Četnici su ih silovali, 'ej, u ratu, 'ej, masovno...!?

Ma, tko ih šljivi. Koga briga za to, kad su se usudile ministrici - inače osobi koja je kompletnu svoju političku karijeru izgradila na, kako ono bješe, "progresivnim načelima", "borbi za ljudska prava i slobode", "prava manjina", "ženska prava" itd - predbaciti da država ima obilje vremena za gay parade, ali ni jednu jedinu sekundu za njih. Osim, naravno, ako ne dođu u Split.

Ovdje se jednostavno moram upitati, a gdje nam je Bora Dežulović?

Da se prigodno pravovjernički zgraža u komentaru, šizi, vrijeđa, psuje i pljuje... oh, oprostite mi, zaboravio sam. Bora s našom *gospođom ministarkom*, Slavkom Goldsteinom i [Viktorom Ivančićem](#) još od 1994. ima zajedničku tvrtku [Feral projekt d.o.o.](#), pa ovdje neće ni zucnuti. Vrana vrani oči ne kopa. Okej, lepi Boro, kad nećeš ti, ja ću. A ne, ne brini - bez spuštanja na tvoju *gnjidavu* razinu birtaškog primitivca.

Dakle, zaista, kolika točno bezdušna i bezočna osoba moraš biti, i koliko ti okrutni jezik mora biti zao da preko njega prevališ da žene koje su u Domovinskom ratu silovali srpski četnici, "kao žrtve nasilja", trebaju "imati solidarnost sa svim drugim žrtvama ili potencijalnim žrtvama nasilja", te da ih zato "očekuješ da budu u prvim redovima na Split Prideu"?

Koliko ti točno tust i hladan mrak u glavi mora biti, koliko ti čovječjeg u toj ljušturi bez duše još uopće može ostati da bi žene, koje su preživjele upravo neizreciva mučenja, iskorištavanja, ponižavanja i maltretiranja, i tek godinama kasnije smogle snage da o tome uopće javno progovore, optužio za "nesolidarnost sa svim drugim žrtvama ili potencijalnim žrtvama nasilja"? I to ako ne dođu na gay paradu?

Za povijest hrvatske bešćutnosti i neljudskosti valja zapamtiti njezino ime: **Vesna Pusić**, ministrica nečega, u nekakvoj vladi.

Predstavlja se kao slobodoumna i progresivna intelektualka, a namjesto da se pospe pepelom što silovane žene ni nakon mjeseci čekanja još nije primila na razgovor - ponovimo još jednom, za one s manjkom povjerenja u vlastite uši - javno poziva te nesretnice da joj se nacrtaju na gay paradi, "u prvim redovima". Jer, eto, 'ko šljivi i njih i njihovu silovanost, kad nisu solidarne "sa svim drugim žrtvama ili potencijalnim žrtvama nasilja".

Što kažete, možda da silovane žene na paradu ponesu i kakav prigodni transparent? Recimo: "*Mene i prijateljicu su silovali trojica četnika, a zatim su nju ubili*"? Onako fino obojen duginim bojama. Ministrica bi sigurno bila zadovoljna. Jedino ne kaže odnose li se njezine riječi na *sve* žrtve silovanja, ili samo na Vukovarke koje su *odradili* četnici? Mislim, ono, da ne bude zabune.

Nakon čega razumnom čovjeku - jer ne postoje na zemlji ni sud ni zakon za ovako bezdušne, bešćutne i bezočne - preostaje samo živa nada da postoji Bog u kojega ministrica očito ne vjeruje kada tako žarko mrzi, jer ako ga nema, onda ona nikada neće dobiti zasluženu plaću za svoje riječi i svoja djela.

A pitanje za bešćutnu glasi: koliko točno tust i hladan mora biti mrak u glavi da nakon svega uopće pomisli kako je moguće ne samo uspoređivati tragediju žena masovno silovanih u četničkom vukovarskom ratnom zločinu 1991. godine, s blazirano modernim gay paradiranjem, nego ih i ovako perfidno i maliciozno međusobno konfrontirati, i još povrh toga pozivati u povorku? A sve zato što nisi našla pola sata da ih primiš u uredu i saslušаш?

I koliki točno bezočni nečovjek moraš biti, da to javno izgovoriš?

Stoga se pomolite, gospodo čitatelji, za našu ministricu. Molite se Bogu u kojega ona ne vjeruje kada tako žestoko mrzi, da joj bude milostiv, i da joj sudi blaže i milosrdnije negoli ona ženama žrtvama četničkog silovanja.

Iskreno rečeno, ne vidim zašto bi, ali možda će On naći razloga.

Dodatak (28. 06. 2012): [Pokušaj popravka štete u tišini](#)

Komentari (204)

Zoran Oštrić — Sri, 06/06/2012 - 09:56.

Bravo za ministricu Pusić!

Silovanje naravno jestee na listi ratnih zločina. Feminističke udruge iz Hrvatske bile su snažno aktivne u tome, da se tom dijelu ratnih zločina posvešti odgovarajuća pažnja. To je problem pravosuđa (svakako, postoje problemi dokazivanja, dostupnosti počinitelja idr.) i teško je vidjeti što bi se sad posebno novo moglo predložiti ministrici vanjskih poslova.

Bacanje blata na ministricu, zato jer podržava Gay Pride, bilo je očito stvarni razlog ovog otvorenog pisma. Pa je ona sasvim adekvatno odgovorila.

krrekan — Sri, 06/06/2012 - 23:36.

Zorane Oštriću, ti si idiot!

Checkpoint Charlie — Čet, 07/06/2012 - 00:08.

oštriću...ti si kreten...al to već od prije znamo.. upravo ovakvi kao ti me izazivaju da (ipak) nađem vremena i pomognem gđi Slišković da se dobro pazi loše složenih rečenica (vidi gore moj post to Zapi)...itd.

Oštriću, i debilu je jasno da Pusi (ovim zadnjim odgovorom) pod hitno reterirava; ma dam glavu da ju je zoki nazval da nek pod hitno smanji doživljaj, ta već ima dosta sranja i bez nje. te otkaz ferdeljiju, te komadini, te roha, sad tu neki mediji traže ostavku Holy, a sad bi i ona mogla visit. ma, lako za njenu ostavku (a kojoj se toplo nadam) ali ak' ovak' nastave tko će mu uopće ostat u vladi?

Checkpoint Charlie — Sri, 06/06/2012 - 13:45.

ovako, tenorko....kad me već proživljaš...(i opet krivo, jer očito nisi baš dobro popamtio bit priče):

Način rada u HHO

glede HHO-a: nisam se ja tamo "uvalila" nego dobila posao normalno, javila se, itd. glede otkaza, napisah tamo davno, u bitnome, kako sam dobila otkaz ne zato jer sam bila loš radnik nego zato jer je Čičak prokužio da ga želim "provalit" (1. za njegovo muljanje oko lovice; 2. za njegovo falsificiranje izvješća s terena u smislu povećanja broja srpskih žrtava; 3. za nereagiranje - ili reagiranje sa zadržkom od xy dana kada su u pitanju bile hrvatske žrtve); da jedan kolega, a koji je imao materijale koji bi mi pomogli da prikupim konkretne činjenice, nije u zadnji čas odustao (a plan je bio da to zajedno učinimo), ja/mi bismo u tome uspjeli, makar dijelomično jer valja podsjetiti da je HHO tada bio jako pod zaštitom stranih igrača, itd.

FYI: tada to nisam napisala pa evo budem sad; tadašnji direktor Božo Kovačević (kasnije ambassador of RC to Russia), pa Čedo Prodanović, pa Dafinka Večerina a čak, zamisli, i dr. Puhovski bili su protiv toga da se meni da otkaz (zamisli vraga, mislili su da sam najpametnija, najobrazovanija i najpismenija od svih šljakera tamo - bit ću skromna pa reći da baš i nije bio neki problem biti "najpametniji" jer profil zaposlenih i nije bio bogznašto, uz časnu iznimku prevoditeljice i pravnice), no ja sam odbila ostati jer mi je bilo jasno da ne mogu više tamo raditi dok se dešavaju stvari koje se dešavaju, itd. dakle, sam otkaz mi nije bio nikakav bed a i brzo sam dobila novi posao; shvatila sam sve to kao jedno odlično iskustvo a također vidjela iz prve ruke kako se zapraff radilo - a i dan-danas, vjerujem - radi u NGOs.

dakle, kako se radi u NGOs? KAKO GAZDA KAŽE, tj. KOLIKO PLAĆA: Soros, European Commission, Norwegian government, Amnesty Intl. USAID, itd.itd. I TKO to radi u nekom NGO: POSLUŠNICI. Ljudi koji ne propituju stvarne ciljeve sponzora, niti ih smeta ako je taj rad usmjeren protiv interesa države koje su građani, *itd. istina, ima i onih koji ne vide "big picture", koji misle da rade baš dobro; bude tu i idealista (dok ne progledaju) ili naprosto ekipe koja je fascinirana stranim autoritetom i happy je da može reć', npr. ja ti radim u UN-u (btw. tamo sam radila prije HHO, pa znam o čem pričam)..jer, ono, zvuči, cool..*

i da, više usput, sam posao u NGOs uglavnom nije težak, nema tu "ubijanja" kao u kakvoj korporaciji. i šta onda biva: raji se sviđa ta laganica, pristojna lovica, itd. i zbog toga se umrtvljuje to neko clear thinking, neki osjećaj za ono što je ispravno, itd.itd. u prijevodu: lovica postaje prioritet, sve drugo postaje sekundarno. i to je to.

nadam se da si sad shvatio bit priče (gdje je, dakle, moja osobna priča, totalno nebitna); bitna je dijagnoza NGOs: a to je: NGOs promoviraju strane interese, u ovoj ili onoj formi, bez obzira bili oni sukladni s interesima RH ili ne. pri tom, ne treba zaboraviti da ima projekata, akcija, itd. koje financiraju stranci, a koji su dobri, npr. lova za izgradnju centra za žene žrtve nasilja, lova i asistencija za provođenje reforme pravosuđa, itd. al to je već neka druga priča...

zaphod — Uto, 05/06/2012 - 07:49.

ne, to nije tema ovog dnevnika... Tema ovog dnevnika je okretanje pile naopako, a to se dogodi svaki puta kada HDZ izgubi vlast. Od rata je prošlo cca 20 godina, HDZ je cca 16 godina od toga bio na vlasti.

Žene žrtve silovanja nisu stradale jučer nego prije 20 godina. I od tih 16/20 godina vlasti nisu uspjele da im "domoljubni HDZ" omogući zakonsko stjecanje statusa žrtve rata. Onda se promijeni vlast. I onda kreće haranga "crveni ne brinu dovoljno o domoljublju, oni bi rađe podržavali pedere negoli silovane žene". I onda imamo MKn i ppetru da svekolikom pučanstvu skrenu pažnju na to kako su eto crveni nedomoljubni, dok su crni jako domoljubni.

Ovo je samo iskorištavanje bolne teme u političke svrhe, ništa drugo - nikakve stvarne želje da se ta tema regulira tu nema. To je razina argumenata "Bubamare"... "da nisu policajci osiguravali pedere, našli bi Antoniju Bilić"... sada imamo i novi "da ministrica vanjskih poslova ne podržava pedere, imali bi zakone koji uređuju to pitanje i pronašli bi počinitelje". Aha.

MKn — Sri, 06/06/2012 - 10:56.

Da sam Bora Dežulović, sad bih te nazvao gnjidom. Na tvoju sreću nisam, pa neću, nego ću te samo podsjetiti na par sitnica.

Kao prvo, što mislim o HDZ-u napisao sam odavno, a izbor Karamarka to nije nimalo promijenio. Kao drugo, od promjene vlasti je prošlo pola godine, u kojem razdoblju je bilo obilje žalosnih prilika i mogućnosti za kritiku niza promašaja, pogriješki i budalaština kukurikavaca, ali ja sam svoj prvi dnevnik u ovoj godini objavio tek 30. svibnja. I to na temu koja s njima sveze - nema.

Kao treće, nema te pile na svijetu, ni prave ni naopake, koja bi mogla odrezati i ukloniti krajnje bešćutni, upravo neljudski smrad ove izjave ministricе Pusić. Kako kaže Charlie, jasno je da Pusićku zanima samo ono što joj je osobno politički profitabilno, ali to joj nipošto ne daje pravo da žene ovako još jednom, iznova, javno siluje.

Vidio sam u komentarima na njihovim stranicama - te žene se ne protive gay povorci. Ne. One samo ne shvaćaju kako i zašto jedna ministrica, i sama žena, može naći toliko vremena i energije za probleme homoseksualaca, ali njih ne može primiti ni na razgovor. S homićima će javno stupati u paradi, ali za žene koje su silovali četnici ne želi odvojiti ni pola sata. Kako je to moguće?

Pa čak i još gore od toga - vjerovali ili ne, može biti gore - kada su se te nesretnice usudile to joj predbaciti, namjesto da se pospe pepelom (dopuštam, moguće je da joj neki pomoćnik nije prosljedio zamolbu za prijem), Pusićka je muku i jad tih žena ne samo bezočno javno popljuvala i pogazila, nego ga je još i usporedila i izjednačila s problemima homoseksualaca.

Kakav čovjek moraš biti da tako nešto učiniš? I kakav čovjek moraš biti da tako nešto braniš?

Jesu li prethodne vlasti, većinom HDZ-ove, dijelom odgovorne što ratni zločini silovanja tih žena sve do danas nisu sankcionirani? Jesu. Hoće li politički protivnici kukurikavaca ovaj sramotni Pusićkin čin i postupak pokušati iskoristiti za svoj probitak? Naravno da hoće.

Pobogu, pa što onda?

Može li išta od toga biti opravdanje i razlog za ovakvo nevjerovatno, bezočno, bezdušno, neljudsko javno ponižavanje tih nesretnica? Naravno da ne može... barem za sve imalo normalne ljude na ovome svijetu.

Propagandno uspoređivanje Hrvatske i Srbije

Btw sličnih stvari je u hrvatskoj javnosti u posljednjih desetak godina mnogo. Recimo, primjerice, uspoređivanje i izjednačavanje Tuđmana i Miloševića... iako je prvi ratovao s Drvosjekom, MKnom i hrpom lokalnih klinaca u patikama, a drugi s 1000 tenkova. Uspoređivanje i izjednačavanje Srbije i Hrvatske... iako je prva u svim posljednjim ratovima bila agresor i notorno počinila 9/10 svih ratnih zločina na području bivše Jugoslavije, dok se druga branila, a njezini ratni zločini stanu u, otprilike, dvije Ovčare. Uspoređivanje i izjednačavanje Velike Srbije i "Velike Hrvatske"... iako na teritoriju prve ima svega oko 25% etničkih Srba, a na banovinskom "teritoriju" druge ima oko 90% etničkih Hrvata. Uspoređivanje i izjednačavanje Tome Nikolića i Tome Kramarka... iako je prvi četnički vojvoda koji je osobno klao u ratu, dok je drugi bivši Mesićev potrčko koji se tek negdje 2003. dosjetio svog hrvatstva. I sad, evo, uspoređivanje i izjednačavanje žena koje su u ratu silovali četnici, s problemima gay populacije.

Znam, teško je u to uopće povjerovati. Tim više je jasno i nedvojbeno da se to čini namjerno, da se isprovocira i dobije reakcija koju se želi.

Već sam napisao (i na Rebelovom dnevniku "Parada") da je cijela ta strka i halabuka oko splitske homo parade zapravo samo vrh ledenog brijega, samo izvanjska lokalna manifestacija daleko veće i šire političke igre. E, zato ovaj puta nisam postupio kao u onom slučaju Butkovića, koji kao vampir neprestano lešinari nad truplom male Aleksandre Zec, a ne zna reći ni jedno jedino ime od preko tri stotine ne-srpske djece koju su u Domovinskom ratu pobili četnici, i nisam ni vrijeđao, ni šizio. Nego sam uzeo poznati Dežulovićev "gnjida" tekst, preradio ga koristeći Pusićkine riječi, i pokazao da se i na "gnjide" i njihove degutantne izjave može reagirati snažno, a da to ne bude ni utuživo, ni dolijevanje ulja na vatru.

Neću ja plesati kako Foreign Office svira, želim. Pogledaj, recimo, [interview s jednim splitskim homoseksualcem. Iako čovjek nema nikakvih iluzija o dosezima južnjačke tolerancije, vrlo jasno kaže da "u Splitu nikad nije imao problema"](#), da je gay povorka "organizirana iz Zagreba" i "nametnuta", te da se prošlogodišnji Pride zbog "mjeseci napumpavanja" pretvorio u nešto što "svakodnevnom životu nećete doživjeti na ulicama grada".

Zbrojiti 1+1 nije teško, zar ne? Jasno kao dan.

Krajem osamdesetih godina prošlog stoljeća, Velika Srbija je izvozila "jogurt revoluciju", koristeći "ugrožene" Srbe prečane kao topovsko meso. Danas, Velika Britanija i njihovi domaći pijuni, uz pomoć raznih useful idiots, na sličan način koriste "ugroženu" homo populaciju u Hrvatskoj. Kome i zašto je toliko bitno da povorka završi baš na Rivi, gdje ju je štiti daleko teže i skuplje, negoli na nedalekim Prokurativama, gdje je to neusporedivo lakše? Ha, pa čujte... na Rivi je britanski konzulat, pred kojim će se održati završna Pride priredba. Ima li bolje simbolične mirnodopske manifestacije moći i vlasti strane okupacijske sile?

Teško.

(17) Neobična kombinacija dvaju članaka napisanih u različito vrijeme, ali znakovito podudarnih. Radilo se o sukobu dva tzv. "hrvatska" predsjednika, zapravo dva Jugoslavena, većeg i malo manje većeg. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Lako je biti "Vidoviti Milan" kad su Srbi u pitanju](#).

Lux Veritatis - ["Šuvar ustašo!"](#)

Lako je biti "Vidoviti Milan" kad su Srbi u pitanju

13. kolovoza 2012.

Od većih tekstova na mome epovima opjevanom i slavom ovjenčanom blogu, samo ["Šuvar ustašo!"](#) nekim čudom nije objavljen na Politici. Zašto? Ne sjećam se. Vjerojatno se radilo o malo dužem odgovoru na nešto u nekoj raspravi, koji je kasnije doraden i ilustriran, ali zašto ga nisam i ovdje postavio, iskreno, pojma nemam. No kako to već biva, e čudnijih li puteva Gospodnjih, razlog mi se pred nekoliko dana *ukazao* sam od sebe. Providnost je jednostavno čekala bolji trenutak :-)

Kako ćete vidjeti u nastavku, taj "bolji trenutak" je nastupio. Zato, evo prvo izvornog dnevnika, istina za potrebe nestrpljivog publikuma i snažnije poante malo skraćenog, a nakon njega slijedi... šećer na kraju :-)

"Šuvar ustašo!" (03. srpnja 2011.)

Tzv. [Samostalni srpski tjednik Novosti](#), nekad zvan [Feral Tribune](#), objavio je još jedan zanimljiv članak ["Interview s krumpirom"](#), u kojem opet žestoko grize blentavu ručicu koja ga hrani.

Okej. Na stranu što se frustrirani novinari oduvijek vole igrati pravika i sudaca, na stranu što je Sanaderov/Ježićev Novi list, jednako kao i većina izdanja Pavićevog EPH, od te "kupovine" i uopće od Sanaderove vladavine, još gore hrvatofoban negoli ikada prije (uglavnom zato što su ex-Fekalovci redom prešli u tzv. *mainstream* medije i sad ih, onako kao agent Smith iz "Matrixa", sve pokušavaju pretvoriti u sebe, u svoj tragikomično degenerični i anakroni jugoslavenski filozofski "računalni program") – ali po mom skromnom mišljenju, Ježićevih dvjesto tisuća su obična kap u moru od oko dvadeset pet milijuna kuna, koliko je koštala Josipovićeve kampanja. Zato bih rekao da ovaj Ivančićev tekst ima posve drugi povod, zapravo dva.

Prvi, Medvednica.

Ove godine na [Dan... hm, nečeg](#), po prvi put nakon Mesićevih 10 olovnih godina bijednog jugoslavenskog *deja vu* mraka, [kompletni državni vrh otišao je na "Tuđmanov" Oltar domovine na Medvednici i položio vijence](#).

Fekalovci to jednostavno ne mogu otpjeti. Za agent-Smithovske vampire, to je kao da ste ih polili svetom vodicom, ili kao da ste im doveli "ustašu" Nea da ih sve redom išamara i išuta nogom u guzicu :-)

Drugi, [Josipovićev interview za Večernje novosti](#).

Neću analizirati, nema potrebe. Uza sve svoje nevjerojatno naivne iluzije i odavno videne i u povijesnoj ropotarnici isprobane političke zablude, Josipović između redaka ipak kaže ono što je jasno svima – da je haaška presuda hrvatskim generalima obična sramotna nakarada koja ni s pravom, ni s činjenicama, ni s elementarnim zdravim razumom, nema baš nikakve sveze.

Još jedna debela crvena (s crveno-bijelom šahovnicom) krpa pred fekalnim očima. Sjećate se što je Mesić napisao u Novom listu nakon reakcija državnog vrha na presudu? Citiram: *"...Izjavljivati na političkoj razini kako je presuda neprihvatljiva za Hrvatsku, govoriti o tome kako je Hrvatska bila na optuženičkoj klupi, to nije samo neozbiljno, to je politički opasno..."* Na isti način, upravo orgazmično ushićen haaškom eskapadom, [kopitnuo se još jedan ex-Fekalovac, Marinko Čulić.](#)

Kužite?

Njihova intencija nikada nije bila pronaći i kazniti krivce za hrvatske ratne zločine. Jebe se njima živo za "nevine žrtve" i slične žvake. **Oni su htjeli i hoće dokazati da Hrvatska nije vodila obrambeni rat za nezavisnost, nego da protjera Srbe.**

Boris Buden 1996.

Od [Borisa Budena u Arkzinu 1996](#), preko nekih sudionika "trećejanuarske revolucije" 2000, pa sve do [izjava Save Štrbca nakon presude generalima](#), sve je to jedna ista priča – ona koju su nam ispričali Memorandum SANU i Sloba Milošević.

Pakiranje je, istina, drugačije, zapravo mijenja se po potrebi, ovisno o okolnostima i povijesnom trenutku. Namjesto kokarde s dvoglavom kokoši, tu je crvena zvijezda petokraka, namjesto tenkova i aviona, tu je "borba za ljudska prava", namjesto "Slobodane pošalji salate...", sad nam na debilno 'rvacko uvce pjevuši "jugoslavenski" Big Brother, ali sadržaj je u osnovi ostao jednak. Vuk Karadžić, Nikola Stojanović, Draža Mihailović, Aleksandar Ranković... Boris Tadić. Jučer, danas, sutra.

Oduvijek...

...A kad je to napokon učinjeno, nakon što se kompletni politički i obavještajni stroj Njezine omnipotentne otočke Ekselencije toliko uznojio i uspuhao da slomi i zgazi neposlušni duh tamo nekog izmišljenog nazovi-naroda veličine jednog osrednjeg grada, *vot d fak dej kikd ar es u nogometu, gad demnid*, tko je sad taj neki Josipović da to ne prihvća?

Moolim, štaa? Zar mu nismo stavili tamo tog nekog Dejana nekako, da mu suflira i objasni šta treba reć' i mislit', bre? I koji dik radi taj madrfakn Desić? Šta? Dobro, Mesić, onaj što smo mu sve redom njuzpejprz i televižnz pokupovali i ljude namestili gde treba, bre? Džizs Krajst, pa šta je ovo, jebemu sunce kalajisano!? :-)

Dakle, pripazi se, Josipoviću. Nastaviš li tako, dogodit će ti se isto što i Šuvaru 1989. Ne vjeruješ mi? Pa [kriptočetničke spodobe po forumima već te zovu luburićevcem i nacistom.](#)

Mislim, ono, iskreno, baš me briga. Ali nemoj poslije reć' da te nisam upozorio :-)

...

Fino. A sad, kako sam obećao, vrijeme je za malo "Rekoh vam!" likovanja. Moja oduvijek apsolutno omiljena i obljubljena novina, bivši Feral Tribune, sada mnogo preciznije nazvana Srpske Novosti, objavila je još jedan vrlo sličan tekst ["Osvetnik s Pantovčaka"](#).

Mila majko, čega tu sve nema. Iz pera bivšeg fekalovca Ivice Đikića, inače [Mesićevog biografa-ulize](#), doznajemo da se "razjareni" predsjednik države Ivo Josipović "upeo da zagorča život novinama..." (Srpskim Novostima, op. MKn) i *Srpskom narodnom vijeću*", da je "svoju funkciju shvatio kao poligon za spletkarenje na najvišoj razini", da "smišlja kako napakostiti novinama" (Srpskim Novostima, op. MKn), da "svojim sugovornicima – u rasponu od utjecajnih novinara do visokorangiranih državnih funkcionara – off the record širi izmišljotine o ovom listu", da "zagovara da se... prekine dotok javnih para novinama..." (Srpskim Novostima, op. MKn) i njihovu izdavaču", da je "zaboravio na svoje ovlasti i na civilizacijska dostignuća" i da se "upustio u zakulisne rabote čiji je jedini cilj da se uguši jedan neposlušni medij" (Srpske Novosti, op. MKn).

I to sve samo u prvom odlomku teksta :-)

Podsjećam, radi se o jednoj od udruga Srba u Hrvatskoj, [Srpskom narodnom vijeću \(SNV\)](#), kao i [Samostalnoj demokratskoj srpskoj stranci](#), zapravo uglavnom jednoj te istoj družini koja ima svoje novine "Srpske Novosti", milošću Sanader-Mesićevom financirane iz hrvatskog državnog proračuna, i kojoj su Jaca, Šeks i ini *detuđmanizirani* HDZ-ovci nedavno u pravom staljinističkom maniru htjeli darovati [politički ekskluzivitet za predstavljanje Srba u Hrvatskoj](#), što je, na sreću, [spriječio Ustavni sud](#).

Do kraja Đikićevog teksta ćete doznati da Josipović "zloupotrebljava svoju funkciju", i to "suprotno ovlastima koje mu daje Ustav", a zašto? Pa "da bi umjetno stvarao marionetsku alternativu *Srpskom narodnom vijeću*", izdavaču Srpskih Novosti. Hopa, tu smo - Mile Pupovac nikako nije htio doć' čak ni na plačljivu Kukuriku *oprostite-nam-što-smo-pobijedili* proslavu "Oluje" u Knin, pa se u hipu ugurao bivši [zapadnoslavonski drakula](#) Veljko Džakula, a to pupovcima i fekalovcima nikako ne paše. Zašto? Zbog dolaska na hrvatsko obilježavanje "Oluje"?

Da, ali sekundarno. U pitanju su barem dvije osnovne stvari.

Kao prvo, **lova**. Spomenuto SNV-ovo isključivo predstavljanje Srba u Hrvatskoj znači i apsolutno pravo na raspolaganje novcem poreznih obveznika, a s njim i fini, ugodni životić vječnih "ugroženih Srba" i "disidentskih novinara" na državnim jaslama, ahm, zemlje koja ih tako okrutno i nesmiljeno "ugrožava" i "progoni". Pogotovu u teškoj recesiji, tu nema i ne smije biti mjesta za [bilo kakvo konkurisanje](#), bre.

Kao drugo, **proslava "Oluje"** sama po sebi, o kojoj i Mile Pupovac, i Mesić, i njegovi glasnogovornici iz Feral Trib... pardon, Srpskih Novosti, a i Veljko Džakula, misle posve jednako [kao i Savo Štrbac](#). Naravno, za sada se to još ne usude javno reći, nego čekaju prosinac i obećanu drugostupanjsku haašku odluku.

Zato je Josipović Mesiću, pardon Đikiću, još uvijek samo tek "razjareni spletkaroš" koji "zloupotrebljava svoju funkciju", a ne i "ustaša"... ali ne brinite, doći će vrijeme. Evo, jeste li se kad zapitali odakle oporbenim medijima u Tuđmanovo vrijeme onolike informacije? Tko je to bio krtica u Tuđmanovoj vlasti koja je Globusu i Nacionalu, a osobito Feral Tribuneu, redovito dostavljala državno prljavo rublje? Naravno, svaki put apsolutno pažljivo i brižljivo upakirano tako da baš svačije gaće grozno smrde, osim *nećijih* koje su oduvijek svetački snježnobijele, nevine i čiste?

Pa upravo onaj koji je s prodajom i trženjem hrvatskih državnih i vojnih tajni nastavio i poslije Tuđmanove smrti, koji je misterioznim obratom od luzera s 5% podrške birača i neuspjehom da na izborima uđe u Sabor postao predsjednik države, i tamo ostao deset godina - **Stjepan Mesić**. No dobro, krtica je bilo još, ali ovaj kapitalni primjerak *Talpidae Soricomorpha* bio je i ostao glavni i odgovorni urednik krtičjih novina & sekretar centralnog krtičjeg komiteta u Hrvatskoj. A baš u taj blatnjavi krtičnjak budući ustaša Josipović je početkom godine [ozbiljno ugazio](#), dovodeći u pitanje Mesićev ured i status.

Oho... vidi-vidi, kako se stvari fino sklapaju i slažu, zar ne?

Razmislite još malo. Proslava "Oluje", pa makar i onako jadnjikava, bezmuda i beskičmenjačka kao ove godine, jest proslava najveće hrvatske ratne i narodne pobjede u cjelokupnoj dosadašnjoj povijesti - i to *Tuđmanove* pobjede, što god tko mislio - a to je Mesiću, mila majko, najgora noćna mora. Nepodnošljivo. Neizdrživo. Sjetite se, radi se o čovjeku koji je na početku rata otišao u Beograd, u predsjedništvo SFRJ, s planom da se uz pomoć JNA riješi "nacionalista Miloševića i Tuđmana", a on da postane novi Tito, 'ej.

Nije mu uspjelo, jer nije računao na onoliko velikosrpstvo i četništvo JNA, pa je izašao iz HDZ-a, [strpljivo čekao svojih 5 minuta](#), pogodio se s Haagom za pokajništvo i oprost od progona, a onda sa svojom rabotom marljivo nastavio 2000. godine, i tako sve do danas. Svi su drugi [nevažni](#), svi su drugi [zločinci i razbojnici](#), samo je on oduvijek prav, pošten i zaslužan. Nek' se hrvatska ratna pobjeda za haaškim stolom pretvori u poraz, nek' se Hrvatima opet nametne "jasenovački kompleks", ma nek' cijeli svijet propadne, ništa nije važno, samo da najdeblji ličko-slavonski krt postane veći hadžija od morskog Tuđmana... ali [opet nije uspio](#). I neće :-)

No, svejedno. Tko mu se to sada, već pod duboku starost, usuđuje dirati u silne nagomilane apanaže, povlastice i privilegije njega i njegove "novinarske" i "manjinske" podzemne krtičje svite? Neki tamo balavi [Titin pionir...](#) :-)

Molim? Ne, ne branim *kuhanu nogu*. Na kraj mi pameti. Moje mišljenje o njemu i njegovoj politici vrlo je dobro poznato, ali isto je tako jasno kao dan da Srpske Novosti nikada ne bi ni zucnule o njegovoj korumpiranosti i koristoljublju, da nije zapeo za Mesića. Zato sam, sram me bilo, zlurad i zloban, k'o što sam bio i kad sam [pisao o detuđmaniziranom HDZ-u](#). Ovakvih stvari o Josipoviću će biti još, i to, ako nastavi gaziti u krtičnjake, što dalje, sve gore.

Iako je Srbima popuštao i podilazio do u beskraj, Šuvar je dobio svoje na "mitinzima istine". Ni Josipović neće bolje proći.

Komentari (176)

bosancero — Čet, 16/08/2012 - 09:41.

Ovdje si u malo nezgodnoj situaciji jer "antihrvati" napadaju "antihrvata". Bas me zanima na cijoj si strani? Jer ako si protiv prvih antihrvata onda bi trebao biti za drugog antihrvata u ovom slučaju. Zanima me tko je u pravu prvi antihrvati ili drugi antihrvat koji je preko britojugosrbina Dejana Jovica u izravnoj službi engleskih interesa.

MKn — Čet, 16/08/2012 - 11:06.

Pobogu, ljudi, ako već minusirate i/ili komentirate, dajte barem prvo pročitajte dnevnik, a ako pritom uključite i štogod sivih vijuga, neće štetiti. Ja, naime, ovdje izbjegavam "zauzeti stranu" (to sam i napisao), i samo zlobno & zloguko podsjećam kuhanu nogu da mu baš nikakvo popuštanje i podilaženje Srbima neće pomoći da na kraju ne završi kao Šuvar. Što god učinio, kako god se postavio, to je povijesna činjenica - dogodila se Šuvaru, dogodila se Račanu, i njemu će.

bosancero — Čet, 16/08/2012 - 11:10.

Znaci ipak si malo na strani Josipovica ako mu dajes savjete i upozoravas ga. Ipak ti je hrvatski antihrvat draži od srpskih antihrvata :) Makar mu savjetnik bio i britosrpski antihrvat.

MKn — Pet, 17/08/2012 - 06:33.

Simpatično, ali netočno - i Mesić i Fekalovci su etnički Hrvati. No, ako me baš puškom tjeraš birati između dva zla, ipak ću se lakše odlučiti za onog koji kaže: "Ne prihvatam, međutim, globalne političke zaključke iz te presude, što neki čine, da je Hrvatska vodila nepravedan rat i da je ceo rat vođen da bi se iz Hrvatske proteralo srpsko stanovništvo", nego za onog koji kaže: "Izražavati šok zbog nečega što je svatko tko je iole pozornije pratio suđenje mogao i morao očekivati, izjavljivati na političkoj razini kako je presuda neprihvatljiva za Hrvatsku, govoriti o tome kako je Hrvatska bila na optuženičkoj klupi, to nije samo neozbiljno, to je politički opasno."

Kako vidimo, potonji je izdao i prodao baš sve, i sebe, i svoju zemlju, i svoj narod. Prvi, izgleda, još nije.

bosancero — Pet, 17/08/2012 - 07:00.

Vidim ipak da je točno i da imaš simpatija prema Josipoviću. No zanima me sto kazas na ovo?

Etnobiznis

[Josipović kontra Pupovca: Vaša je politika etnobiznis](#)

"...Niste naveli ni jedan konkretan izvor ni podatak kojim bi potkrijepili svoju tvrdnju da ostvarujem bilo kakav pritisak na vašeg izdavača i vašu novinu. Priča o "osveti" je besmislena i služi za zamjenu teza sa ciljem da Milorad Pupovac koji polako gubi poziciju monopoliste na "srpstvo" u Hrvatskoj, pokuša lažnim optužbama promijeniti ono što neminovno dolazi: pluralizaciju manjinske političke scene - piše u Josipovićevom reagiranju...

...Pupovac mi je zamjerio moje negativno stajanošte o izbornom zakonodavstvu koje je izrazito preferiralo njega i njegovu stranku na parlamentarnim izborima. Srećom, Ustavni je sud ukinuo nakaradne odredbe kojima je nedostajala samo fotografija g. Pupovca kao izabranog kandidata. Ukinuo je odredbe koje su nastale "reketarenjem" tadašnjeg koalicijskog partnera čija je parlamentarna većina uvelike ovisila o g. Pupovcu - žestok je Josipović koji tvrdi da je Pupovac reketario sve dosadašnje vlade i ostvarivao velike financijske prihode iz proračuna...

...Pupovac ni izbliza nije veliki zagovaratelj pomirbe Hrvata i Srba kako to nekada želi pokazati. U mnogim područjima Hrvatske vodi politiku nacionalnih sukoba niskog intenziteta. Tek toliko da Srbima pokaže da trebaju zaštitnika poput njega - piše u Josipovićevom reagiranju..."

MKn — Pet, 17/08/2012 - 07:46.

Što mislim? Pa, sada nam slijedi jedan pravi feralni novinarski "miting istine", na kojem ćemo doznati da otac kuhane noge nije bio partizan, nego ustaški koljač u Jasenovcu. Osim toga, Srpske Novosti će objaviti pravu fotografiju s Kninske tvrđave 1995, na kojoj se osim ustaša Tuđmana, Šuška, Gotovine itd. lijepo vidi i ustaša Josipović, zagrljen s pokojnim generalom Koradeom, a otkrit će nam i da su originalni "topnički dnevni" koji, naravno, nepobitno dokazuju "prekomjerno granatiranje Knina", u tajnom osobnom posjedu krvoločne ustaške kuhane noge, gazitelja i zatiratelja srpstva.

Moguće je i da doznamo da ustaška kuhana noga namjerava počiniti samoubojstvo ritualnim ustaškim harakirijem, ali ne zbog saznanja da će sve ove ekskluzivne informacije biti objavljene sveskolikoj javnosti, nego zato što ga je ostavio dugogodišnji ljubavnik Dejan Jović :-)

Bigulica — Čet, 16/08/2012 - 08:17.

Ako zanemarimo članke koji se bave "srpskim" temama koje su za tebe po definiciji antihrvatske, koji su to primjeri antihrvatskog novinarstva ovog tjednika - gukni golube ;)

MKn — Čet, 16/08/2012 - 08:42.

Najjednostavnije rečeno, svi oni koji hrvatsku državnu neovisnost i Domovinski rat promatraju iz srpske političke perspektive - ne kao naravnu narodnu motivaciju i obranu, nego kao puko sredstvo za uklanjanje Srba iz Hrvatske. Već piše u dnevniku, pročitaj opet: "Oni su htjeli i hoće dokazati da Hrvatska nije vodila obrambeni rat za nezavisnost, nego da protjera Srbe." Upravo isto to tvrdio je i Milošević, čak još i prije Tuđmana - da su Srbi "ugroženi" i da je svaka hrvatska država apriorno, sama po sebi, fašistička i genocidna.

MKn — Čet, 16/08/2012 - 08:25.

Simo Rajić

...meni je još nešto zanimljivo: [interview sa Simom Rajićem](#), na kojeg članak donosi poveznicu. Da se ne mučite, [evo ga ovdje na latinici](#).

Simo Rajić je bio zastupnik Račanovog SKH-SDP (Saveza komunista Hrvatske - Stranke demokratskih promjena) u prvom sazivu Sabora, podpredsjednik Sabora, čovjek koji je u vrtlogu balvana na cestama i prugama, četničke pucnjave na policiju i rata koji se zahuktavao, bio održao razuman i pomirljiv govor, nakon kojeg se Franjo Tuđman ustao i pružio mu ruku. Nikad tu scenu neću zaboraviti. Rukovao se s njim pred cijelim Saborom, pred svima, pred cijelom domaćom i svjetskom javnošću. Svi su pljeskali. Bio je to možda posljednji tračak nade da ima mogućnosti za miroljubiv rasplet... no, kome je Tuđman dao ruku, nažalost, vidi se iz interviewa:

"...Srbi će brzo izumreti, a sa njima i antifašizam... Zato što je antifašizam u Hrvatskoj poražen u posljednjem ratu... Niko od nas nije ni slutio da će SDP postati deo nacionalističke struje, predvođene Tuđmanom i HDZ-om. Račan je htio da bude veći Hrvat od Tuđmana i zato je zabio nož u leđa Srbima... Tuđman isterao više Srba iz gradova nego iz Krajine..."

Koma. Martićeva "krajina" je, dakle, bila antifašistička tvorevina, a hrvatski Srbi su genetski antifašisti, za razliku od Hrvata, koji su, naravno, narod urođenih fašista. Odista valja paziti kome pružate ruku :-)

MKn — Uto, 14/08/2012 - 23:51.

Evo malog priznanja. Htjedoh "Srbima" u naslovu dnevnika staviti pridjevak "politički", no odustadoh, jer je sintagmu "politički Srbi" već iskoristio g. Krsnik, ali se moja i njegova interpretacija njezinog sadržaja razlikuju. Ja, naime, "političkim Srbima" držim sve one koji rade i djeluju za srpske interese, neovisno od etničke pripadnosti.

Već je vrijeme da se naviknemo na činjenicu da bilo čija i bilo kakva etnička pripadnost automatski ne znači baš ništa - bitne su samo riječi, i još više, djela. Riječi i djela, a ne krv i podrijetlo, ono su što nekoga određuje kao Hrvata, Srbina itd. Primjera za to je upravo bezbroj - u dalmatinskim četničkim postrojbama u II. svj. ratu bilo je mnogo etničkih Hrvata "Jugoslavena", čak visokih zapovjednika, etničkih Muslimana (Bošnjaka) je bilo i u ustašama i u četnicima, Miloševićeva desna ruka Franko Simatović je etnički Hrvat, pa čak i Vojku Šešelja često zajebavaju zbog "sumnjive" krvi. Koliko znam, Mesić je etnički Hrvat, Fekalovci su redom etnički Hrvati, Miljenko Jergović je etnički Hrvat, Sanja Modrić je etnička Hrvatica, Zoran Pusić je etnički Hrvat, jednako kao i ovdašnji redikul Feniks... pa ipak, svi oni na ovaj ili onaj način zastupaju i promiču srpske interese - ponašaju se kao politički Srbi, i u tome su povremeno čak i radikalniji od samih Srba iz Srbije. Evo tri konkretna novija primjera, kronološki:

Pročetnička propaganda: izjave Jergović, Pusić, Modrić

Miljenko Jergović: "Ustaštvo je konstitutivni, istina krajnje negativni i sotonski, element našeg nacionalnog identiteta, kojeg ne možemo prekriti, ni poništiti, jer onaj tko to poništi, taj više nije Hrvat." (Rende, Beograd 2010, "Otac")

Pozor, vjerojatno ste pomislili da sin počasnog četničkog vojvode Jergović ovdje kaže kako je ustaštvo osnovni element hrvatskog nacionalnog identiteta, zar ne? E, netočno - još gore. On, naime, tvrdi da je ustaštvo osnivajući element hrvatstva. Kužite razliku? Po Jergoviću, prije Pavelića i ustaša, Hrvata zapravo nije ni bilo. Čitajući, Vojka Šešelja rasplakao se od sreće i ganuća.

Zoran Pusić: "Samo u Sektoru jug, kojim je zapovijedao Gotovina, dogodilo se oko 600 ubojstava civila, mahom staraca koji su ostali u svojim kućama. To je tri puta više nego što je bilo žrtava na Ovčari." (18. travnja 2011, "O presudama, svjedocima i krivcima")

Pusić je ovdje već znao da je Haaški sud u Gotovinoj presudi utvrdio svega 44 žrtve, kao i da je podatke HHO-a (677/684 žrtve) ocijenio nevjerodostojnim. Unatoč tome, Pusić ne samo da ostaje kod izmišljotine "oko 600 ubojstava civila", nego joj čak dodaje i suludu usporedbu s Ovčarom. Koliko znam, prije Pusića, niti jedan Srbin iz Srbije to se nije usudio učiniti. Radi se o čistoj propagandi kojoj je cilj umanjiti srpske zločine preuveličavanjem hrvatskih.

Sanja Modrić: "I stvarno, tko jednom svojim očima vidi to u Čavoglavama, toga se do kraja života sigurno neće dati razuvjeriti da su Hrvati krvoločno ljudoždersko pleme koje jede tuđu dojenčad pečenu ispod peke." (Novi list, 07. kolovoza 2012, "Knin i Čavoglave, svjetlo i mrak")

Da među desecima tisuća ljudi u Čavoglavama ima svakakvih, kao i na svakoj masovnoj narodnoj veselici, notorno je, ali ovako nešto napisati nakon što je ove godine policija, uz najjaču kontrolu ikada, privela svega šačicu ljudi s ustaškim oznakama, i nakon što su Modrićkin Novi List i Srpske Novosti (koje, vjerovali ili ne, drže autorstvo i teksta na Deutsche Welle) nakon silne potrage uspjeli uslikati čak jednog balavca s istetoviranim "U" na prsima, e... to može samo patološki egzemplar etničkog Hrvata - političkog Srbina, od one pasmine koja samo nesretnim slučajem živi danas, ali da je živjela jučer, bila bi ponosni vojnik vojvode Birčanina.

I zato, moj je naslov ostao ovakav kakav jest.

Bigulica — Sri, 15/08/2012 - 00:11.

Ma daaaaj! Ajde lijepo objasni - kako su to Feral projekt d.o.o. i Novosti povezani. Imajući u vidu kako Feral projekt d.o.o. više i nije aktivna firma, a nikad i nije ostvarivala neki promet, kako ti je već objasnila stara, ako se ne varam... Osim toga - zašto se netko mora udružiti u bilo kakvu firmu da bi protiv bilo čega rovario i/ili nešto promovirao?! Jadno...labavo...klimavo...iskonstruirano...

MKn — Sri, 15/08/2012 - 00:13.

Isti ljudi? :-)

Bigulica — Sri, 15/08/2012 - 00:15.

Koji isti ljudi? Misliš, isti oni koji su isto tako isti na sto ne istih nego različitih novina/portala ?

MKn — Sri, 15/08/2012 - 00:30.

Po čemu su te novine/portali različiti? Svi samo prenose jedni druge. Ivančić nešto objavi u Srpskim Novostima, drugi dan je taj tekst "vijest" na Indexu, treći dan na T-portalu i Netu, četvrti na Monitoru... onda Pusić objavi nešto na H-alteru, a drugi dan je taj tekst "vijest" na spomenutim... onda Čulić na T-portalu... onda Dežulović nešto napiše iz Beograda, a ovi opet prenose... onda Pavelić u Novom Listu... onda Tomić... a svi poput šarenih papiga jednako žvaću, raubaju i recikliraju desetak uvijek jednih te istih priča, "vječnih istina" o Tuđmanu, "200 bogatih obitelji". "prodaji Vukovara", "obitelj Zec", "agresiji na Bosnu"... :-)

Bigulica — Sri, 15/08/2012 - 00:43.

Nisi primijetio da su svuda isti ljudi?! Neki su možda i udruženi u neke projekt, ali mislim da to nisu nužno ovi koje si nabrojao, a od kojih neki, nota bene, uopće nisu imali nikakve veze s Feral projektom d.o.o.

MKn — Sri, 15/08/2012 - 08:24.

Pročetnička propaganda: orkestrirani mediji

Evo, točno kako sam rekao. Đikićev tekst prvo su objavile [Srpske Novosti](#) (11. 08. 2012), sutradan ga je pod "vijesti" prenio [Index](#) (12. 08. 2012), potom [Danas.hr](#) na istu temu radi čak i "[interview](#)" s [Đikićem](#) (13. 08. 2012), haha, jebote, a članak isti dan prenose i [E-novine](#). Ali ne, to nije sve, jer dan kasnije, evo ga i na [H-alteru](#) (14. 08. 2012). Milina :-)

Doduše, nedostaje T-portal i još neki, ali samo čekaj, ima vremena :-)

Odgovor Borisu Budenu

Spomenuo sam ga u članku, pa zbog potpunog razumijevanja molim prvo pročitati kriptovelikosrpski pamfletić Borisa Budena: "[Oluja nije bila legitimna!](#)" (Arkzin 1996, H-alter 2010), a tek potom zabavnu stilsku vježbu koja slijedi:

Milan Knežević 20.08.2010. 09:16

A dok stanoviti prekopavaju povijesne arhive u grozničavoj potrazi za nepostojećim Miloševićim "hrvatskim svinjarijama u istočnoj Slavoniji koje su prethodile srpskim", evo malo filozofske razbibrige za uspomenu i dugo sjećanje:

"Komentirajući postupanje jugoslavenske partizanske vojske prema ratnim zarobljenicima i civilima na području južne Austrije i Slovenije nakon okončanja II. svj. rata, te uopće na teritoriju Jugoslavije u slijedeće gotovo dvije godine, možemo reći da ono i s pravnog i s moralnog stajališta predstavlja potpunu katastrofu.

Nitko naime ozbiljno ne osporava pravo Jugoslavije, maršala Tita i njegovih partizana da se obračunaju s domaćim saveznicima sila Osovine i ostvare suverenitet nad cjelokupnim teritorijem, ali gotovo svatko dovodi u pitanje i pravni i moralni karakter takvog ponašanja. Slike jugoslavenskih partizanskih vojnika koji preko cijele Federativne

Narodne Republike Jugoslavije, od Slovenije preko Hrvatske, Bosne i Srbije, pa sve do Makedonije, danima, mjesecima i godinama vode i vuku nepregledne kolone ratnih zarobljenika i civila, koje stanovništvo krajeva kojima prolaze malteretira i fizički napada, pri čemu se ni jedni ni drugi ne ustežu od masovnih egzekucija, a koje mjestimice broje stotine, tisuće, ukupno čak desetke tisuća mrtvih, nikako ne mogu predstavljati samo usputnu mrlju na vojnoj pobjedi.

Osim toga, isto tako masovne konfiskacije imovine i masovna protjerivanja i deportacije ne-slavenskog stanovništva, a zatim kolonizacija domaćeg stanovništva u njihove kuće i imanja, više su nego uznemirujuće. Taj dojam strahovito pogoršava činjenica da jugoslavenska politička scena i jugoslavenska javnost ni dan danas ne vidi nikakav ni pravni, pa čak ni moralni problem u takvom ponašanju. Prihvatiti takav stav značilo bi pristati na logiku slijepca koji misli da ne vidi svijet oko sebe zato što je ovaj malen i nezamjetljiv, a ne zato što je slijep.

S čisto državnopravnog aspekta ne može se, naravno, dovoditi u pitanje pravo jugoslavenske države kao ratnog pobjednika da uspostavi svoju vlast na cjelokupnom teritoriju unutar kojeg je međunarodno priznata. U tom smislu, uopćeno rečeno, akcija Titove partizanske egzekutive, osim naravno masovnih umorstava bez suđenja i masovnih konfiskacija imovine, jest legalna. To međutim nikako ne znači i da je legitimna. Jurističko-etičko načelo legitimnosti uključuje, naime, i dimenziju koja se nalazi s onu stranu pozitivnog zakonskog poretka - dimenziju moralne opravdanosti ili neopravdanosti nekog državnog čina. Ovdje odlučujuću ulogu igraju vrijednosti koje nadilaze i državu i njezino pravo.

Riječ je o problemu koji je uočio još Kant. Da bismo vrednovali neku radnju nije dovoljno ustanoviti da li se ona jednostavno podudara ili ne podudara sa zakonom. Valja se također upitati i o unutarnjoj motivaciji kojom se poštuje odnosno provodi zakon. To u ovom slučaju konkretno znači da nam ne može biti svejedno s kojim je motivima uopće pokrenuta i provedena cjelokupna partizanska "narodno-oslobodilačka borba".

Da li se, naime, u nju krenulo zato da se na cijelom teritoriju Jugoslavije uspostavi zakonitost koju su svojedobno ukinuli njemački nacional-socijalistički i talijanski fašistički okupatori i njihovi domaći kvislinški saveznici, da se dakle uspostavi pravna država koja bi svim građanima bez ikakve diskriminacije osigurala sva prava koja im jamči jugoslavenski ustav, da se dakle svim ljudima jamči sigurnost imovine i života, ali i da se kazne svi počinjeni zločini i uspostavi red dostojan života u normalnom europskom društvu na polovici dvadesetog stoljeća. Ovo bi svakako bio motiv one države koja je svoje uspostavljanje legitimirala u autentičnim demokratskim načelima, u ideji države koja promiče i štiti najprije ljudska prava, a onda i sve ostalo na što se prema zakonima obvezala.

Ali što ako je motiv bio sasvim drugi? Na primjer, da se konačno riješi srpsko nacionalno pitanje na Balkanu - da se osigura ideja srpskog nacionalnog programa o "svim Srbima u jednoj državi".

U prilog ovoj mogućnosti najprije govore navedena zbivanja koja su potakla zgražanje vanjskih promatrača i cijelog civiliziranog svijeta, na prvom mjestu već spomenute egzekucije ratnih zarobljenika i civila i krajnje nečovječno postupanje s njima u dugom razdoblju nakon okončanja rata. Nazire se naime neugodan paradoks.

Jugoslavija, Tito i njegovi partizani argumentiraju takvo svoje ponašanje pred svjetskom javnošću na prvom mjestu potrebom da se kazne strašni zločini domaćih izdajnika ustaša, te uspostavom novoga, pravednijeg društva u kojemu će svi biti jednaki, ističući bratstvo i jedinstvo svih svojih naroda i antifašistički karakter svoje borbe. A zatim svjetskoj javnosti prezentiraju slike partizanskih vojnika koji ubijaju ratne

zarobljenike i civile bez prava i suđenja, po cestama od Vardara pa do Triglava, dvije godine nakon okončanja rata.

Jugoslavenska se država ponovno uspostavlja zato da bi se smjesta sama ukinula. Pokreće ratnu mašineriju u ime zakona i progresivnih načela, da bi potom te zakone i ta načela sama pogazila i potpuno ignorirala. Poziva se na volju svih svojih naroda, da bi te narode, osobito srpski, srozala na podivljalu rulju koju niti umije, niti hoće kontrolirati. Njen poredak je dakle opći nered, njena vlast je bezvlašće, a njen temeljni zakon bezakonje. Njen najviši državni interes, interes je njena samoukidanja kao države.

Ne! Jugoslavenska partizanska "narodno-oslobodilačka borba" nije legitimna. Štoviše, ponašanje partizana i masovni zločini počinjeni nakon okončanja rata naknadno opravdavaju domaće fašističke saveznike ustaše, dajući im napokon dovoljan razlog za njihova zlodjela, logore smrti i stratišta nevinih, razlog kojeg nisu imali kada su te zločine činili.

U tom smislu ustaše nisu pogriješili, pa ih se stoga i ne može žaliti, koliko god njihove pojedinačne sudbine bile tragične. Ne s razloga osvetoljubiva cinizma: ta dobrom broju njih dogodilo se upravo ono što su činili drugima, opljačkani su kao pljačkaši, popaljeni kao palikuće i pobijeni kao ubojice, a imovina im je konfiscirana kako su je oni drugima oduzimali.

Stvar stoji puno gore. Oni, naime, u cjelini mogu biti zadovoljni. Gube doduše svoje gole živote i svoju imovinu, ali i oni i njihovi nasljednici, koliko god im pojedinačne sudbine bile tragične, dobivaju zauzvrat nešto mnogo dragocjenije - osjećaj da su bili u pravu. Najdublju unutarnju satisfakciju i blagotovornu poštedu od suočenja s posljedicama vlastite gluposti. Sve je doista onako kako su im govorili njihovi vođe koje su tako slijepo slijedili.

"Narodno-oslobodilačka borba" junačke jugoslavenske partizanske egzekutive svojim poslijeratnim ponašanjem, učinila je čudo. Od najgoreg hrvatskog demagoškog fašističkog ološa, od neodgovornih glupana i ratnih zločinaca, od svih onih Pavelića, Artukovića, Luburića i inih, u jedan mah stvorila je dalekovidne vizionare svojeg naroda. Sa svakim umorstvom, sa svakom otetom kućom, sa svakim kamenom bačenim na kolone ratnih zarobljenika i civila i pljuvačkom koja im je pala na obraz, vraćalo se njihovo moralno samopouzdanje koje su odavna izgubili.

U tom smislu ipak ne možemo govoriti ni o kakvoj kolektivnoj tragediji. Za nju je potrebna dramatika unutarnjeg sukoba. Fatalistička besćutnost kojom domaći fašistički saveznici ustaše primaju udarce, samorazumljiva spremnost na žrtvovanje ne ostavljaju međutim nikakva prostora za suosjećanje ili uživanje. Njihov osjećaj moralne satisfakcije nije ništa manje iluzija od partizanske trijumfalističke euforije.

Činjenica da jedna vojna pobjeda zapravo i pravna i moralna katastrofa, dakle, u krajnjoj liniji kao događaj koji, premda u osnovi legalan, nije ujedno i legitiman, ne samo da se ne može zanemariti nego odlučujuće utječe na karakter samog događaja i na kompletnu ocjenu povijesnog značaja uspostave nove jugoslavenske države.

I ponovo smo kod Kanta: povijesna istina nekog događaja ne leži samo u djelima i nedjelima samih aktera, a još manje u tome što oni sami misle o svojim činima. Da bi se iz kaosa zbivanja neki događaj izdvojio kao povijesni potrebno je još nešto. Potrebno je da nezainteresirani promatrači, izvanjska publika dakle, prepozna u tom događaju neko, kako bi Kant rekao, "napredovanje prema boljemu" i to ne u individualnom smislu, nego u smislu "tendencije ljudskog roda u cjelini".

Tek dakle ako ta izvanjska publika, u ovom slučaju to je europska i svjetska javnost, ne imajući nikakva posebna interesa, s oduševljenjem pozdravi neki događaj kod nas, prepozna u njemu neku univerzalnu, dakle općečovječansku vrijednost, tek onda će to zbivanje steći karakter doista povijesnog događaja, tek onda će sami akteri biti prepoznati u svojoj povijesnosti i priznati u svom identitetu. Riječ je dakle upravo o onoj moralnoj komponenti koja tako kobno nedostaje partizanskoj "narodno-oslobodilačkoj borbi".

Ali ne samo njoj. Na ovom mjestu valja radikalno postaviti pitanje o temeljnoj motivaciji cijelog projekta uspostave nove jugoslavenske države. Danas je jedno sigurno - ideja radikalne demokracije nije ni u jednom trenutku bila ono na čemu su Tito i partizani zasnivali svoju volju, oblike svog institucionalnog organiziranja i konkretnog političkog djelovanja.

Čak ni u pokušajima samoreprezentacije pred svjetskom javnošću, čak ni tamo se volja za novom jugoslavenskom državom nije argumentirala iz ideje demokracije i proklamiranih načela jednakosti, socijalne pravde, bratstva i jedinstva itd. nego krajnje ideološke, surove diktature proletarijata, uz dominaciju samo jednog od jugoslavenskih naroda, srpskog, nad svim ostalima. Dakle, ne anemična ideja demokracije nego surovi vitalizam totalitarizma, ne mirna demokratska reforma, nego komunistička revolucija, ne prekid s fašističkom strahovladom, nego kontinuitet sa zločinačkim idejama velikosrpskog nacionalnog programa.

Komu čak ni tada nije bilo jasno što nas čeka, taj je iz usta Josipa Broza Tita mogao čuti, primjerice, da će "prije Sava poteći uzvodno, nego Hrvati imati svoju državu". U svjetlu ovih idejnih pretpostavki nema mjesta čuđenju nad onim što se događa. Ali nema mjesta ni samozavaravanju.

Temeljni motiv jugoslavenske "narodno-oslobodilačke borbe" nije bila uspostava demokratske pravne države svih jugoslavenskih naroda, nego konačno rješenje srpskog pitanja na Balkanu i osiguranje ostvarenja starih velikosrpskih ciljeva - svi Srbi u jednoj državi.

Ali to također znači i ovo: takozvano hrvatsko pitanje u staroj Jugoslaviji nije ni u jednom trenutku postojalo po sebi, ono je oduvijek bilo ideološki konstrukt oko kojeg se kristalizirao srpski nacionalni pokret.

Što to napokon znači? Da Hrvati nisu bili nikakva immanentna prepreka jugoslavenskoj državi, nego upravo jedan od osnovnih pokretačkih motiva njene uspostave - kao ideologijski konstruirano strano tijelo, kao ono politički, civilizacijski, povijesno, religijski, genetski... Drugo, kroz čije se isključenje konstituirao današnji srpski identitet. Sjetimo se samo stravičnog uskliku Nikole Stojanovića još 1902. godine u listu "Srbobran", usred Zagreba: *"Do istrage naše, ili vaše."*

Činjenica da su Hrvati po raspadu stare Jugoslavije sa svojom kvislinškom NDH bez greške odigrali ulogu koju im je namijenila srpska ideologija jednako je malo slučajna kao i činjenica da su Srbi, brutalno se godinama nakon rata obračunavajući s Hrvatima u Jugoslaviji kao faktorom immanentne subverzije, izvorom bezakonja, divljaštva i civilizacijske regeresije došli upravo u ono stanje koje su, navodno, htjeli ukinuti - stanje bezakonja, divljaštva i civilizacijske regresije. Tim gore što je to učinjeno, čini se i nastaviti će se činiti pod egidom "narodno-oslobodilačkog" partizanskog pokreta, antifašizma, bratstva i jedinstva, socijalne pravde i inih proklamiranih parola, unatoč kojih se hrvatski narod, desetljećima nakon rata, još uvijek masovno iseljava. Zato će hrvatizacija nove Jugoslavije kulminirati onog trenutka kad iz nje ode posljednji Hrvat.

Nema mjesta samozavaravanju. Temeljni motiv "narodno-oslobodilačkog" partizanskog pokreta nije uspostava demokratske pravne države na čitavom teritoriju Jugoslavije, nego osiguranje konačnog rješenja srpskog pitanja na Balkanu - ponovna uspostava jedne države u kojoj će živjeti svi Srbi.

Dojam da je ovdje riječ o nekoj vrsti folie a deux, o podudarnosti i uzajamnosti djelovanja srpske i hrvatske strane, partizana i ustaša, ne proizlazi iz sličnosti u onomu što su Srbi i Hrvati činili, nego upravo u identičnosti u onoga što nisu učinili - ni jedni ni drugi nisu zasnovali svoje političko, kulturno i svako drugo djelovanje u ideji radikalne demokracije. Zato ni jedni ni drugi nisu od referentne svjetske javnosti prepoznati u moralnoj dimenziji svog djelovanja, u nekoj točki u kojoj bi ljudski rod mogao prepoznati tendenciju k općečovječanskom boljitku.

Stoga, što se nove jugoslavenske države tiče, koliko god to zvučalo paradoksalno, možemo reći da ona, u smislu njezine legitimnosti, nikada nije priznata. Njezino postojanje još je uvijek slika apsurga - slika kakvog Potemkinova kolodvora podignutog na slijepom kolosijeku povijesti."

Ovo je, naravno, bio jedan od značajnijih radova Borisa Bušića Budenovića, hrvatskog znanstvenog radnika i političara, koga je zbog objave teksta 1978. Titov jugoslavenski režim uhitio i osudio na dugogodišnju robiju, a zatim likvidirao u zatvoru.

(18) Štovana i ostala gospodo i drugovi, s ovakvim Hrvatima, četnici nam uopće ne trebaju. Mrežne poveznice:

Politika.com – [Fekalno naslijeđe mržnje vlastitog naroda](#)

Lux Veritatis – [Fekalno naslijeđe mržnje vlastitog naroda](#)

Fekalno naslijeđe mržnje vlastitog naroda

24. rujna 2012.

U nekoliko posljednjih godina, u tom našem preko svake mjere kontaminiranom hrvatskom medijskom prostoru, pojavio se cijeli niz istupa, tekstova i izjava domaćih javnih osoba i raznih visokih dužnosnika, koji u očima kakvog slučajnog izvanjskog promatrača mogu izazvati samo krajnju zbunjenost i nevjericu. Naime, ne samo da te izjave prelaze granice prihvatljivih političkih razmatranja i analiza, recimo nedostatak elementarne

pristojnosti i dobrog kućnog odgoja, nego neke čak izravno zakoračuju i u područje prekršajnog i kaznenog prava, odnosno kažnjivog ponašanja. Ali dok su [izjave splitskog gradonačelnika Željka Keruma u emisiji "Nedjeljom u dva"](#), otprilike, da *"srpska i jugoslavenska opcija imaju najveći utjecaj na medije i banke"*, prouzrokovala pravu lavinu osuda (["Splitskom gradonačelniku prijeti tri godine zatvora: Kerum pod istragom jer mrzi Srbe?"](#), ["Hoće li Bajić uhvatiti Keruma za gučak?"](#), ["Policija i DORH istražuju Keruma zbog izjava o Srbima?"](#), ["Srbi i NDH Kerumland"](#), ["Kerum nije samo budala: zašto vlast šuti na njegovo širenje mržnje?"](#), ["Predsjednik Josipović osuđuje Kerumov govor mržnje"](#)), izjave predsjednika vlade Zorana Milanovića u Saboru, otprilike, da *"ne možete voljeti Hrvatsku ako u njoj niste rođeni"*, namjesto dubioza, zgražanja i kritika, kod ovih istih komentatora što su napali Keruma, prouzrokovale su samo posvemašnju šutnju i muk. No, kod nekih se pojavila rektalno-speleološka potreba da Milanovića - brane.

Naime, tzv. HHO je ustvrdio da [između Kerumovih i Milanovićevih eskapada nema naročite razlike](#), na što je moj omiljeni [Šešeljev advokat](#) Inoslav Bešker u Jutarnjem listu napisao:

["...ne može biti govora o šovinizmu između pripadnika istoga etničkog korpusa unutar iste političke nacije..."](#)

Ili drugim riječima, ako se po nacionalnosti izjašnjavate Hrvatom, *smijete biti šovinst prema vlastitom narodu* i ništa vam se ne treba dogoditi. Ako ste i sami Hrvat, možete slobodno mrziti, diskriminirati, biti netrpeljiv, vrijeđati i pljuvati Hrvate i hrvatski narod, i to je sasvim u redu.

Vjerovali ili ne :-)

Naravno, ne treba osobito dokazivati ni argumentirati ordinarnu besmislenost ovakve tvrdnje. U Republici Hrvatskoj ni ustavne ni zakonske odredbe, bilo [Kaznenog zakona](#), bilo [Zakona o suzbijanju diskriminacije](#), ne propisuju niti prave ikakvu razliku između počinitelja kaznenih i prekršajnih djela iz mržnje prema njihovoj nacionalnosti, odnosno etnicitetu.

Mržnja je mržnja, djelo je djelo, pa tko god ga počinio. Hrvat neće i ne može biti ekskulpiran i oslobođen odgovornosti za kaznena i prekršajna djela iz mržnje, ako ih počinio prema drugim Hrvatima ili hrvatskom

narodu. Pobogu, pa uopće tvrditi tako nešto je nevjerojatan, upravo infantilni diletantizam. Inače bi, recimo, Vojka Šešelj mogao jednostavno "otkriti" da nije Srbin, nego Hrvat, i sve bi mu bilo oprošteno, zar ne? :-)

No, nažalost, da je takvo analfabetsko, ali krajnje patološko i ekstremističko "načelo" zapravo već odavno široko prihvaćeno u tom nekom beškerovskom ideološkom i kolegijalnom medijskom i političkom okružju, savršeno dokazuju još nekoliko novijih primjera. Prvi je citat iz knjige [Miljenka Jergovića](#) "Otac", objavljene u Beogradu 2010. godine:

"...Ustaštvo je konstitutivni, istina krajnje negativni i sotonski, element našeg nacionalnog identiteta, kojeg ne možemo prekriti, ni poništiti, jer onaj tko to poništi, taj više nije Hrvat..."

Pozor, sad ste vjerojatno pomislili da Jergović ovdje tvrdi kako je ustaštvo *osnovni* element hrvatskog nacionalnog identiteta, zar ne? E, netočno - još gore. On, naime, tvrdi da je ustaštvo *osnivajući* element hrvatstva. Shvaćate razliku? Po Jergoviću, prije Pavelića i ustaša, Hrvata zapravo nije ni bilo. *Hrvati su narod kojeg su stvorili ustaše*. I zato, tko od Hrvata odbija ustaštvo, taj nije Hrvat, a samo ustaša je Hrvat, jer bez ustaštva, hrvatstva ni nema.

Ovoliku žarku ljubav prema vlastitom narodu odista treba svijećom po danu tražiti, zar ne? Kladim se da se je u haaškom pritvoru, čitajući knjigu "Otac", Beškerov klijent Vojka Šešelj rasplakao od silnog ganuća.

Drugi primjer je upravo Beškerov vlastiti citat, iz jednog starog teksta u Jutarnjem listu:

["... 'Etničko čišćenje' je višekratna praksa u Hrvatskoj..."](#)

Komentar tome članku sam [napisao još prošle godine](#) i nemam ništa za dodati.

Treći primjer je citat Sanje Modrić iz teksta u Novom listu, objavljenog nakon ovogodišnje proslave Dana pobjede u Čavoglavama:

["...I stvarno, tko jednom svojim očima vidi to u Čavoglavama, toga se do kraja života sigurno neće dati razuvjeriti da su Hrvati krvoločno ljudoždersko pleme koje jede tuđu dojenčad pečenu ispod peke..."](#)

Da među desecima tisuća ljudi u Čavoglavama ima svakakvih, kao i na svakoj masovnoj priredbi bilo gdje u svijetu, notorno je, ali ovako nešto napisati nakon što je policija, uz najjaču kontrolu ikada, privela svega šačicu ljudi s ustaškim oznakama, i nakon što su Modrićkin Novi list i ini domaći "lovci na ustaše" nakon silne potrage i pretrage uspjeli uslikati [svega jednog balavca s istetoviranim "U" na prsima](#), e, to može samo još jedan teški patološki slučaj smrtnog zaljubljenika u vlastiti narod.

Što će tek biti za Valentinovo..? :-)

Vratimo se tren na početak, u kratku digresiju. Mislite li da se Milanović onoliko naljutio na Stiera zato što nije rođen u Hrvatskoj? Jest, vraga.

Stier ga je zapravo pitao da pojasni izjavu iz Rijeke, sa sastanka s europskim socijalistima, otprilike, da su *"autonomije u Jugoslaviji dovele do kaosa, jer je svatko vukao na svoju stranu, i zato je došlo do rata"*. Dakle, ne velikosrpska agresija kao uzrok rata, nego nešto čak još i gore od mutnih "konglomerata loših politika" kuhane noge - izravno pristajanje na unitarističke, memorandumske i miloševićevske teze o "prelabavoj" Jugoslaviji. Paf.

Zato je Milanović skliznuo u sirovi, plitki šovinizam. A da ne misli prestati s nebulozama, pokazuje i nedavni slučaj u Njemačkoj, kad je rekao kako je *"hrvatska nacija nevjerojatan paradoks, jer su među nama kulturne*

i druge razlike prilično velike". Zar na svijetu nema ni jednog drugog takvog naroda ni države? Umalo, bogati, kao da se savjetovao s Beškerom i Jergovićem, prije negoli je otvorio usta... :-)

Rezimirajmo.

Bešker kaže da su Hrvati narod "etničkih čistača" Srba, ili kako bi to slađe cijuknuo njegov haaški klijent Vojka, genocidan narod. Jergović kaže da su Hrvati isključivo ustaše, i ne mogu biti ništa drugo, jer inače nisu Hrvati. Modrićka dodaje šlaga na tortu tvrdnjom da su Hrvati krvoločno ljudoždersko pleme koje jede tuđu djecu, a na kraju, *cherry on top*, Bešker i sebi i svima takvima ispisuje spasonosnu opću oprosnicu - da ih ipak nitko ne može optužiti za šovinizam i mržnju prema Hrvatima, jer su, eto, Hrvati i sami.

Pa zato mrziti *smiju*. Jel' tako? Tako je, drugovi :-)

A u takvome visokom i poznatom društvu, poslušno pasući za citiranim primjerima silnih ljubitelja, obožavatelja i promicatelja svoga hrvatskog naroda, zar je za čuditi se što jedan sitni NN iz lalinog sokaka, žutokljuni dotepenac u predgrađe metropole, inače povremeno sposoban i za prave lirske literarne izlete, u svome [posljednjem dnevniku na Politici](#) napiše:

*"...Ne govore vam, naravno jer su kurve baš poput vas, lažno moralni, sebični, zatucani, bez trunke osjećaja za jednakost, ravnopravnost, ljubav, bez trunke u sebi svega onoga što je Krist propovjedao, a s kojim ti narode prokleti Hrvatski nemaš ama baš nikakve veze. Od go*ana se pita ne pravi, pa tako ni od Hrvata država, ma koliko kuharica dobru namjeru imala i u svoje ruke se uzdala... U tuđinu braćo i sestre, tko može nek' se spasi, jer ne dao Bog većeg zla od Hrvata kada je sam sebi gazda."*

Vjerovali ili ne, taj je dnevnik dobio hrpu pozitivnih ocjena posjetitelja i skočio na naslovnicu, a [vlasnik Politike](#) nije ni trepnuo okom.

Što? Došlo vam je zlo? Dosad vas je sram tolike citirane mržnje, primitivizma i polupismenih budalaština? Što ćemo - takvi smo kakvi jesmo, iz svoje narodne kože ne možemo. Taj nihilistički, negativistički, samouništavajući i krajnje mazohistički način razmišljanja i medijskoga izričaja prvi je promovirao list [Feral Tribune](#), zbog toga prozvan Fekalom, čiji su se novinari nakon gašenja razasuli po hrvatskim *mainstream* medijima i s još nekoliko korifeja poseljačenja, kako vidimo, apsolutno utjecali na katastrofalno srozavanje razine domaće javne komunikacije.

Zapravo, u uvjetima opće krize i regresije, to i nije tako čudno. Zašto bi, recimo, jedan Bora Dežulović bio veći mudonja od Davora Butkovića ili Denisa Kuljiša? Zašto bi, recimo, Vedrana Rudan bila luđa koka od Sanje Modrić? Mogu i Butković i Kuljiš i Modrićka bez problema nesputano ekstrapolirati, divlje hipertrofirati, bezbrižno lupetati, šiziti, pljuvati, pa i psovati kao kočijaši ako treba. Što veća bedastoća i ekstrem, to veća čitanost, a više kuna na računu... :-)

Za kraj, mali eksperiment.

Zamislite, posve prosto, da su neki Srbi javno napisali da je "četništvo konstitutivni element srpskog nacionalnog identiteta", i da onaj tko odbija biti četnik nije i ne može biti Srbin. Zamislite da su javno rekli da je "etničko čišćenje srpska praksa", te da su Srbi krvoločno ljudoždersko pleme koje jede tuđu djecu. Da prokleti srpski narod nema nikakve sveze s Kristom, da se od go*ana pita ne pravi, pa tako ni od Srba država, i da je najveće zlo kad je Srbin sam sebi gazda.

Jeste? Recite, kako bi se ti Srbi proveli u Srbiji? Kako bi se proveli *u Hrvatskoj*? Ili u bilo kojoj drugoj imalo civiliziranoj državi na svijetu? :-)

Dok tako zahtjevno kontemplirate, evo još malo: zamislite, kako bi se proveli naš domaći hrvatski etnički Srbi, ili Židovi, ili Mađari, Albanci, Nijemci... da takve stvari o Hrvatima napišu i objave, u Hrvatskoj, ili drugdje? Što bi im se dogodilo?

Eto. Ako već prije nije bilo, vjerujem da je barem sada savršeno jasno vidljivo koliku je besmislicu Kerum izvalio kod Stankovića - ma kakvi Srbi neprijatelji, pobogu. S ovakvim Hrvatima, neprijatelji nam uopće ne trebaju :-)

Komentari (227)

MKn — Uto, 02/10/2012 - 08:29.

Evo još jednog savršenog primjera, perfektne ilustracije teme dnevnika. Bivši Fekalovac Boris Dežulović napisao je "reakciju" na nedavnu [nacirasističku izjavu](#) ocvalog glazbenika Boba Dylana: "[Moj Dylane, pobratime mio](#)".

Što o Dylanovoj malignoj eskapadi - u kojoj tvrdi da su neki ljudi, a osobito Hrvati, genetski rasisti i nacisti - kaže naš lepi Bora, iz svoje beogradske pečalbe? Pa naravno, da je Dylan u pravu. Zar ste nešto drugo očekivali? :-)

MKn — Sub, 06/10/2012 - 08:50.

Dylanovu nacibudalaštinu brani još jedan bivši Fekalovac: "[Idiotiski vjetar](#)".

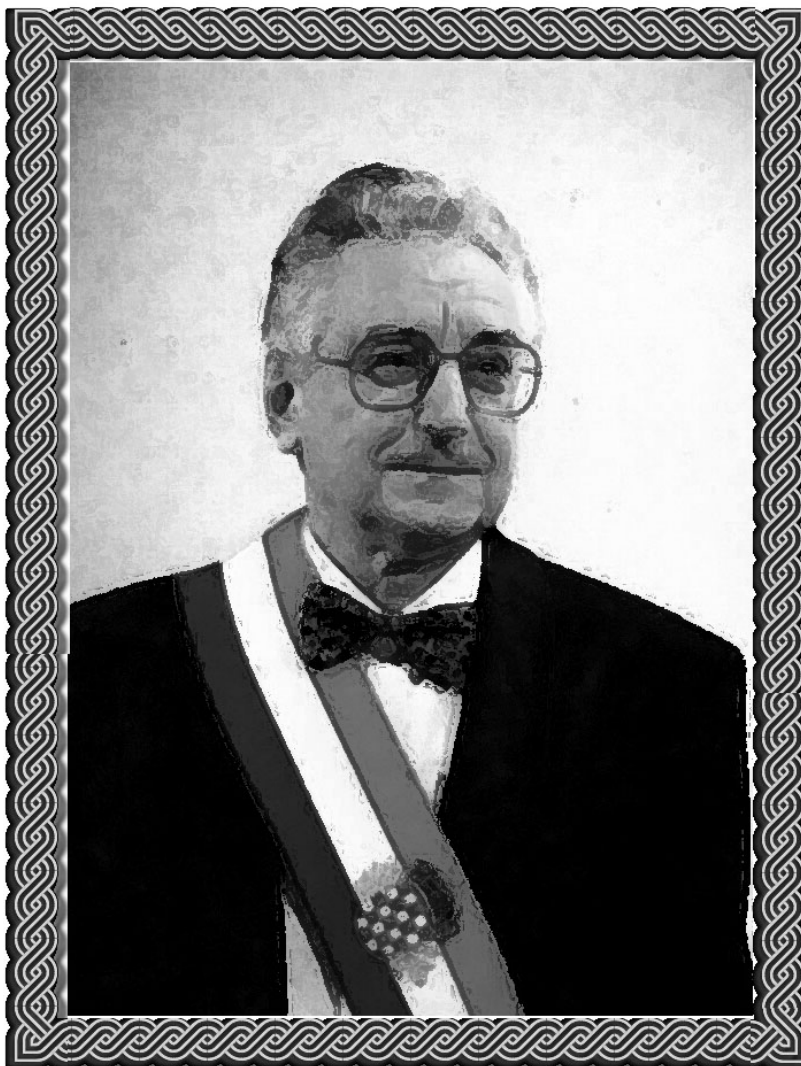
(19) Prijenos teksta obrane pokojnog predsjednika Tuđmana pred jugoslavenskim sudom 1981. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - *Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je.*

Lux Veritatis - *Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je.*

Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je

04. listopada 2012.

Ono što slijedi vrlo je opsežno. Jedan od najdužih dnevnika koje sam dosad objavio, po veličini blizak [Domazetovoj analizi Brijunskog transkripta](#), pa neću dodavati mnogo. Niti ne moram - u pitanju je stenogram Tuđmanovog odgovora na optužnicu u sudskom postupku koji je protiv njega vođen 1981. godine pred Okružnim sudom u Zagrebu. Radi se o izvanrednom povijesnom dokumentu koji govori sam za sebe, i to takvom strahovitom, upravo elementarnom snagom, da mu jednostavno ne treba naročit komentar. Dopustio sam si sitno lektoriranje, isticanje teksta i opremu podnaslovima u slučajevima potrebe, zbog lakšeg čitanja. Stranice su ostale numerirane.

Vidjet ćete, to je Tuđman kakav je ušao u povijest i vječnost - intelektualan, rječit, precizan, odrješit, apsolutno uvjeren u ono što govori i zastupa, ne odustajući

od svojih stajališta čak ni u situaciji kada mu bez ikakvog pravnog razloga i materijalnog dokaza još jednom prijeti izgledna teška zatvorska kazna. Čitajući, posve lako ga možete zamisliti pred sobom kako sijeva očima iza debelih naočala, povremeno žmirkajući, podižući glas na mahove, odsječno i kratko mašući dlanovima, spajajući vrške prstiju u karakterističnoj kretnji.

A ono što govori - činjenice koje iznosi, zaključci koje izvodi - što god o Tuđmanu mislili, cijenili ga ili ne, voljeli ga ili mrzili, jamčim, neće vas ostaviti ravnodušnim. Iako stari već preko 30 godina, još su uvijek, nažalost, i suvremeni i predmet svakodnevnih prijevora: podaci o gospodarskom, demografskom i političkom stanju u Jugoslaviji, uzroci njezina višekratnog raspada, podaci o stanju u Hrvatskoj, odnosi između Hrvata i Srba, broj žrtava Jasenovca... glas iz groba, znamenje, podsjetnik i opomena. Zato naslov, a i malo upozorenje. Završni dio dnevnika je prilično... osoban.

Milan Knežević

Franjo Tuđman: Odgovor na optužbu na glavnoj raspravi pred Okružnim sudom u Zagrebu, 17 - 20. veljače 1981.

(1) Optužbu u cjelini i u svim pojedinostima smatram neosnovanom i apsurdnom.

Najodlučnije, s dubokim ogorčenjem i indignacijom, odbacujem inkriminaciju da sam *"uz pomoć iz inozemstva zlonamjerno i neistinito prikazivao društveno-političke prilike u zemlji", "položaj hrvatskog naroda" i "ostvarivanje demokratskih sloboda građana u SFRJ"*.

Inkriminirani tekstovi su ulomci iz mojih izjava spomenutim dopisnicima, dotično novinarima. Istrgnuti iz cjeline meni postavljenih pitanja i mojih odgovora na njih, ti tekstovi dijelom gube na značenju što ga imaju u cjelini, ali ni u takvom okrnjenom smislu ne daju nikakve objektivne osnove za inkriminacije u optužbi.

Iako su inkriminirane izjave samo dijelovi mojih odgovora, pa i tuđa interpretacija razgovora sa mnom, a nisu od mene autorizirani tekstovi - što valja imati na umu kada je riječ o intelektualnom ili političkom, a pogotovo o sudskom razmatranju - izjavljujem da stojim s punom odgovornošću iza smisla svojih riječi, ili bitnog sadržaja svojih izjava u cjelini.

Sve što sam - u biti - rekao izraz je mog osobnog uvjerenja, u skladu s idealima za koje sam se borio u socijalističkoj revoluciji i antifašističkom ratu, zasnovano na sveukupnom vlastitom životnom iskustvu i temeljeno na znanstvenom osvjedočenju, do kojeg sam došao dugogodišnjim naučno-istraživačkim radom na području suvremene nacionalne i opće povijesti.

(2) Smatram za potrebno da sudskom vijeću skrenem pozornost da se u optužbi ne navode točno moji osobni podaci, usprkos tome što sam zbog toga prosvjedovao već u istražnom postupku.

Ne navodi se da sam - kao doktor povijesnih znanosti i pisac - po zanimanju "povjesničar i pisac". Očito, želi se prikriti moj životni poziv, unatoč činjenicama: da je pet mojih knjiga izašlo u devet posebnih izdanja (sedam na hrvatskom i dvije na slovenskom); da ukupan broj mojih tiskanih radova - rasprava, studija, eseja - iznosi više od 70 bibliografskih jedinica, od kojih je dvadesetak prevedeno na druge, strane jezike, a k tomu valja dodati više od tridesetak priloga na znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu, te posebna predavanja što sam ih držao - kao direktor Instituta za historiju radničkog pokreta i profesor suvremene nacionalne povijesti na zagrebačkom Fakultetu za političke nauke - na stranim sveučilištima Europe i Amerike.

Kao povjesničar ušao sam u Opću enciklopediju, Enciklopediju i Leksikon Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, a kao pisac primljen sam (1969.) u Društvo hrvatskih književnika, ali tužilaštvo - usprkos svemu tome - jamačno iz nekih posebnih razloga opetovano prešućuje moj životni poziv. Dodajem, da sam kao general izišao iz JNA da bih se posve posvetio znanstvenom radu, kojim sam se bavio već i u vojsci.

Navodeći da sam 1972. presudom Okružnog suda u Zagrebu osuđen na dvije godine strogog zatvora (po čl. 100 i 109. KZ), tužilaštvo navodi da je Vrhovni sud Hrvatske preinačio tu kaznu u jednu godinu, ali ne navodi prekvalifikaciju na čl. 118 st. 1, kao ni to da je Vrhovni sud potom preinačio i tu svoju odluku (izvanredno ublažio) smanjivši na kaznu zatvora od devet mjeseci, koliko sam proveo u istražnom zatvoru. (Rješenje Vrhovnog suda Hrvatske br. I-Kr-510/73-3 od 06. 11. 1973.)

Izostavljanjem tih podataka dobiva se iskrivljena slika, na štetu optuženog, pa se postavlja pitanje zašto se to čini čak i sa sudskim dokumentima?!

(3) Na inkriminacije po pojedinim točkama optužbe želim izjaviti slijedeće:

Ad a): Inkriminacije zbog intervjua uredniku Švedske televizije g. Bengtu Goraussonu (1977. g.)

Inkriminirani tekst nije u cjelini objavljen na Švedskoj televiziji. Apsurdno je mene optuživati zato što je moja izjava za Švedsku televiziju objavljena u cjelini ili u izvodima u emigrantskim listovima, dotično kako se kaže u optužbi, "u listovima ustaških odnosno proustaških terorističkih organizacija". Niti je mene itko za to pitao, niti sam za to dao odobrenje, niti sam ja izvršio redakciju teksta za tisak. Zbog toga je i došlo do smislenog iskrivljavanja sadržaja mojih odgovora. Tako npr. u Optužbi (str. 2, r. 18) stoji "proturječja između biranih", a ja sam govorio o proturječju između proklamiranih programskih načela SKJ; Ustava SFRJ... i stvarnosti koja..."

Ili, u predloženom tekstu iz "Hrvatske revije" u mom odgovoru na treće pitanje o istinitosti "udesetorostručenih" optužbi o zločinima, rekao sam: *"Na kraju, ipak, sve takve neistine lupaju o glavu (a u tekstu piše "gutaju uglavnom") one koji ih šire, i one koji se upinju da ih održe"*. Na istom mjestu (HR1 1978, str. 134) vide se razlike u redakciji mojih ocjena o ustaškim zločinima. Naime, u svim listovima navedenim u optužbi nisu navedene moje riječi da *"taj golemi broj od 60.000 uopće ne umanjuje odgovornost glava NDH i ustaša koji su počinili te zločine"*, što sam rekao u dubokom uvjerenju da nitko ne može izbjeći odgovornost pred sudom povijesti i čovječanstva za takve, i sve druge, zločine u prošlosti i suvremenosti protiv fizičkog i duhovnog integriteta čovjeka kao pojedinca i naroda kao cjeline.

Tužilaštvo uzima za inkriminaciju dio mog odgovora – što sam ga godine 1977. dao uredniku Švedske TV Bengtu Goraussonu - ali ne navodi pitanje na koje se taj odgovor odnosi, isto tako izostavlja onaj dio odgovora koji je bitan za razumijevanje tog odgovora.

Razlozi postojanja hrvatske emigracije

(4) Pitanje je, naime, sadržavalo posve određenu konstataciju o problemu hrvatske emigracije u međunarodnoj javnosti. Ono je glasilo:

"U posljednje vrijeme u Švedskoj i u drugim Europskim zemljama, isto tako i u Americi, međunarodna javnost je suočena sa sve većom političkom, a i terorističkom aktivnošću hrvatske emigracije, u kojoj su najekstremniji mladi ljudi, koji su odgojeni u socijalističkoj Jugoslaviji, a mnogi od njih su bili čak i članovi Saveza komunista Jugoslavije. Koji su tome razlozi i kakvo je duhovno i političko stanje u Hrvatskoj i u Jugoslaviji, koja potiče sve jače separatističke tendencije, koliki je utjecaj emigracije i koliko njezini zahtjevi za samostalnom Hrvatskom održavaju stvarno raspoloženje Hrvatskog naroda?"

Na tako postavljeno delikatno pitanje, u kojem je težište da su u emigraciji "najekstremniji mladi ljudi... odgojeni u socijalističkoj Jugoslaviji... od kojih su mnogi bili članovi SKJ", pokušao sam odgovoriti kako ja gledam na uzroke tog pojavi u novije vrijeme, ali povezano s povijesnom podlogom, što se u optužbi izostavlja, ne hoteći prikazati inkriminirani tekst kao cjelinu.

Ukazavši da su korijeni emigracije u položaju hrvatskog naroda u monarhističkoj Jugoslaviji, ali i u problemima u višenacionalnoj zajednici socijalističke Jugoslavije, rekao sam:

"Između dva rata hrvatski se narod borio protiv velikosrpskog hegemonizma, a za pravo na samoodređenje, jer je monarhistička Jugoslavija bila tamnica naroda i za hrvatski narod i za druge nesrpske narode. Pretvaranje Jugoslavije u socijalističku federaciju bila je velika i

povijesna promjena, ali ni to nije spriječilo ponovno uspostavljanje velikodržavnog centralizma. U Beogradu se usredotočilo sve institucije, centre moći i odlučivanja na svim područjima nacionalnog i društvenog života, od politike i gospodarstva do športa.

Jednstranački monopolizam i demokratski centralizam, s kojim vlada Savez komunista Jugoslavije, sputavao je ustavni federativni sustav i omogućio rankovićensku presiju nad hrvatskim narodom, koji je pružao glavni otpor tom birokratskom centralizmu i velikosrpskom, velikodržavnom etatizmu, zato što je taj centralizam najviše pogađao Hrvatsku, što se očitovalo već u tome, da je, osobito u Rankovićevo vrijeme, od milijunske ekonomske emigracije iz Jugoslavije gotovo polovina bila iz Hrvatske - Hrvata, (5) a iz te ekonomske emigracije dobrim dijelom se regrutira i politička emigracija."

Taj se tekst u optužbi ne uzima u obzir, kao što se zanemaruje i kraj mog odgovora na prvo postavljeno pitanje, koji glasi:

"Povijesno gledano, hrvatska emigracija, negirajući međunarodni poredak i Jugoslaviju u njemu, računajući s neriješenim blokovskim presizanjima i nagađanjima oko Jugoslavije, samo je ekstreman izraz povijesnog stremljenja hrvatskog naroda, koji kao i svaki drugi narod u naše doba teži k ostvarenju pune nacionalne suverenosti i pravo da može sam, na demokratski način, odlučivati o svojoj sudbini u budućnosti, prije svega o modalitetima svojih odnosa s drugim narodima u Jugoslaviji". Na isti način postupljeno je i s daljom inkriminacijom teksta u optužbi.

Također je izostavljeno i pitanje, koje je sadržavalo inozemne ocjene o Jugoslaviji, a potom i prvi dio moga odgovora. Na pitanje koje je glasilo: *"U inozemstvu se ponavljaju proturječne ocjene o režimu i o ljudskim i političkim slobodama u Jugoslaviji. Za neke Jugoslavija je mnogo slobodnija zemlja od drugih jednopartijskih socijalističkih zemalja, a za druge je i u njoj čak i krući totalitarni režim, negoli je u drugim istočno-europskim zemljama..."*

Ja sam odgovorio: *"Bez dvojbe, Jugoslavija je u mnogo čemu otvorenija zemlja od mnogih socijalističkih država. O tome govore i turistički promet, i otvorenost njenih granica, i kretanje stotina tisuća njenih radnika po europskim zemljama; zatim kulturno-tehnički i drugi utjecaji na život i mišljenje njenih građana..."*

Ali inkriminacijom mog odgovora u optužbi to se zanemaruje, s očitom intencijom da se navođenjem samo drugog dijela mog odgovora - u kojem govorim da Savez komunista drži u svojim rukama odlučivanje o svim sferama tvarnog i duhovnog života - želi uputiti na zaključak kako jednostavno i neobjektivno prikazujem stanje u SFRJ.

U svezi s tim moram konstatirati da se primjenom takve metode u optužbi išlo za tim da se stvori ne samo nepotpuna, nego i iskrivljena predodžba i o sadržini i o intencijama mojih odgovora.

(6) U povijesti je odavno poznato, da takvom metodom nije teško osuditi i samog raspetog Krista kao Antikrista, ili pak dokaz da su sotonske strahote - nebeski raj. A da su moji odgovori uzeti u cjelini i u svezi s postavljenim pitanjem, a koji se u optužbi na tako jednostavan način inkriminiraju, izraz osobnog nastojanja da se objektivno ocijene i prikažu povijesna stanja i zbivanja, o tome sa znanstvenog, a uvjerenja sam i sa svakog objektivnog i nepristranog stanovišta ne može biti spora.

U svezi s optužbom zbog intervjua koji sam 1977. godine dao za Švedsku televiziju, ukazujem na još jednu bitnu činjenicu. Taj moj intervju sadrži odgovor na 15 postavljenih pitanja, i ima u cijelosti 375 tiskanih redaka (u HR1 1978, koja je priložena sudskom spisu), a optužba

inkriminira samo dijelove iz prvog ili drugog pitanja, u opsegu od 49 redaka - i to na prikazan način manipuliranja istrnutim citatima. To znači da joj sadržaj mojih odgovora na sva ostala pitanja, tj. cio preostali, gotovo osam puta veći tekst od inkriminiranog, nije za to dao nikakva povoda, što samo po sebi dokazuje da nema opravdanih osnova za inkriminaciju intervju u cjelini.

Ad b): Inkriminacije zbog razgovora s beogradskim novinarom Vladimirom Markovićem (1978. g.)

Iako sam u istražnom postupku iznio da V. Markoviću nisam dao nikakav intervju, već samo razgovarao s njime, u optužbi se, pod točkom b), polazi od inkriminacije da je riječ o intervjuu koji je objavljen u ustaškom emigrantskom listu "Hrvatska država" br. 279 od kolovoza 1978. U svezi s tim ponavljam:

S V. Markovićem razgovarao sam kad me je posjetio u mom domu, kao s beogradskim novinarom, mladim čovjekom koji proučava zbivanja sedamdesetih godina, pa zbog toga želi razgovarati s istaknutim sudionicima, intelektualcima iz Beograda, Zagreba i Ljubljane. Nije bilo riječi ni o kakvom intervju, za bilo koji list, niti je za vrijeme razgovora sa mnom pravio bilo kakve zabilješke.

(7) S obzirom na to da je taj moj razgovor s njime sadržajno - iako uz dosta njegovih riječi - reproduciran u označenom br. "Hrvatske države" i u izvodu pod točkom b) optužbe, bilo bi zanimljivo utvrditi, baš u okviru ove optužbe protiv mene:

prvo, da li je riječ o čovjeku nadarenom toliko izvanredno sposobnošću pamćenja (da je kasnije mogao tako vjerno reproducirati cio razgovor), ili pak opskrbljenom za to potrebnim tehničkim sredstvima; *drugo*, kako je uopće došao na zamisao da na taj način pravi "intervju" sa mnom i to baš za navedeni list, jer teško je pretpostaviti da ga je na to uputilo uredništvo tog lista; i *treće*, kako je on, V. Marković "slobodni beogradski novinar", uopće imao mogućnost da taj tobožnji intervju "plasira" u "ustaškom emigrantskom listu" - "Hrvatskoj državi", iako, jamačno, baš u svijetlu ove optužbe, nije nimalo slučajno što je objavljen upravo u tom listu.

Premda inkriminirani tekst pod toč. b) treba prosuđivati u sklopu cjeline razgovora - makar i u interpretaciji Vladimira Markovića - ipak mogu izjaviti, da je optužba da sam u "intervjuu... lažno ustvrdio" toliko apsurdna da je lišena svake osnove s obzirom na cijeli inkriminirani tekst i na svaku tvrdnju posebno, ne samo s mojeg povijesno-znanstvenog stajališta, već čvrsto vjerujem i sa stanovišta svakog zdravog razuma.

Za što se Tuđmana optužuje

A što sam to "lažno ustvrdio" u tom inkriminiranom tekstu? Da je *"po mom mišljenju, ključni problem nacionalnog pitanja u Jugoslaviji"* pitanje odnosa *"između Srba i Hrvata"*!

Sada se mogu popraviti, pa reći, ne samo po "mom mišljenju" nego i po mišljenju svakoga onoga tko se znanstveno i sustavno bavi problemom nacionalnog pitanja u Jugoslaviji.

Takva se ocjena temelji na prosudbi povijesno-nacionalnih, državno-pravnih, gospodarsko-kulturnih, etno-demografskih, ili svih tvarnih i duhovnih, posebno geopolitičkih čimbenika iz njihove zasebne povijesti i iz zajedništva naroda SFRJ. U odnosu na to pitanje, sva druga, bez obzira koliko bila važna, u povijesti i u suvremenosti, ipak nisu vrijednosti te veličine. Dvojim da to može biti sporno i za površnog promatrača i u bilo kojoj političkoj pragmatici.

Broj žrtava logora NDH

Druga moja tobože "lažna" tvrdnja u tom inkriminiranom tekstu jest da je po statističkim podacima - u svim logorima i zatvorima NDH za vrijeme drugog svjetskog rata iz hrvatske poginulo oko 60.000 ljudi, **(8)** i to i Srba, i Hrvata, i Židova, i Cigana i dr, što je - rekao sam - "ogroman broj i užasan zločin", ali sam protiv toga da se taj broj udesetorostručuje, samo za Jasenovac na 600.000, samo i jedno zato da bi se potencirala nekakva kolektivna i trajna krivica hrvatskog naroda.

I treće je da se, po mom mišljenju, uzroci nove hrvatske ekstremne političke emigracije, u kojoj mladi ljudi rođeni u socijalističkoj Jugoslaviji postaju čak i žešći protivnici od starih političkih emigranata, moraju tražiti u nekim bitnim pretpostavkama materijalno-duhovnog, ili gospodarsko-političkog života.

Zaključio sam da se u tome ogledaju povijesno društvene zakonitosti, što će reći da treba uklanjati uzroke tim pojavama. A do toga sam suda došao ne samo proučavanjem hrvatske povijesti, već i sveukupne problematike - povijesti, teorije, strategije i taktike, te filozofsko-etičke, umjetničke i međunarodno-pravne interpretacije nacionalno-oslobodilačkih, oružanih i revolucionarnih pokreta - u svjetskim okvirima, o čemu sam pisao u svom dijelu "Rat protiv rata", nagrađenoj knjizi, koja je izišla u dva hrvatska izdanja (1957. i 1970.), prevedena i na slovenski.

Prijedlog za dijalog Hrvata i Srba

Na osnovu takvih povijesno-znanstvenih spoznaja, a sučeljen sa svakodnevnim ponavljanjem povijesnih neistina, obmana i pogrešnih interpretacija, ne samo u mnogim propagandno-publicističkim i političkim aktivnostima, nego često i u prosvjeti i u izjavama ozbiljnih, a neupućenih intelektualaca - pledirao sam u razgovoru s V. Markovićem, ne prvi put, ali jamačno nimalo slučajno - da za zajedničkim stolom rasprave bitna sporna pitanja razumni Hrvati i Srbi, ozbiljni intelektualci i političari, da bi se pridonijelo uklanjanju međusobnog nerazumijevanja, optužbi i nesporazuma što su u povijesti dovodili do sukoba, pa i međusobnog istrjebljenja, a u sadašnjosti do štetnog održavanja pogrešnih povijesnih sudova, koji se nužno odražavaju i na sadašnjost.

Za takav, mogu reći, krajnje dobronamjeran apel imam i svoje osobne "povijesne" razloge. Iako će o njima biti riječi na drugom mjestu (u mojim rukopisima), ovom optužbom da iznosim "lažne" tvrdnje i o ratnim žrtvama prisiljen sam da i na ovom mjestu velim nešto o historijatu spora i oko toga pitanja. Ono je naime - stjecajem različitih okolnosti - već poodavno postalo za jedne manipulativno pitanje, ne samo zbog prosudbe prošlosti nego i zbog osuda sadašnjosti, a za druge "odveć delikatno političko" pitanje.

(9) Zbog toga se to pitanje ratnih žrtava našlo u takvom procijepu, da *čak ni 35 godina poslije okončanja rata još uvijek nije prepušteno povijesnoj znanosti, kao faktografsko pitanje utvrđivanja povijesne istine, već se još uvijek javlja kao predmet optužbe protiv mene, i to prije petnaestak godina političke, a evo sada i sudske.*

Preuveličavanje jasenovačkih žrtava

Kad su godine 1965. pobornici hegemonističko-centralističkih koncepcija, hoteći iskoristiti proslavu 25. obljetnice početka NOB i revolucije u Jugoslaviji (1966), za jačanje svojih pozicija, predlagali da se glavna proslava održi u Jasenovcu, zato što je tamo ubijeno 700 - 800, pa čak i 900 tisuća ljudi, to je trebalo biti uklesano na spomenik, a glavni govornik imao je biti Aleksandar Ranković - suprotstavio sam se tome argumentima statističkih podataka o ratnim žrtvama 1941 - 1945. (koji još nisu bili do tada, a nisu ni do sada, objelodanjeni), ukazujući na dalekosežnost posljedica više od deseterostrukog uveličavanja i onako groznih žrtava.

To je tada, s obzirom na argumente i moje dužnosti, imalo svoju dokaznu težinu (bio sam direktor Instituta za historiju radničkog pokreta Hrvatske, profesor socijalističke revolucije i suvremene nacionalne povijesti na Fakultetu političkih nauka, član Ideološke komisije CK SKH, član Povijesne komisije CK SKH i Glavnog odbora Saveza boraca Hrvatske, član Koordinacionog odbora za povijest radničkog pokreta Jugoslavije, predsjednik Komisije za međunarodne veze Glavnog odbora i član Izvršnog odbora Socijalističkog saveza Hrvatske, član Izvršnog odbora Matice iseljenika Hrvatske, te zastupnik u Saboru SRH i predsjednik Odbora za znanstveni rad (kulturno-prosvjetnog vijeća).

Zašto CK SKH Tuđmanu nije dao potporu

Ipak, jedan od najodgovornijih političkih ljudi Hrvatske rekao mi je službeno: *"Što se tiče Jasenovca i ratnih žrtava u pravu si, ali imaj na umu, da su odnosi takvi, da ti CK SKH ne može dati javnu potporu. To je tako delikatno političko pitanje, da bi mi njegovim potezanjem izazvali teškoće drugu Titu, a to ne smijemo, jer ih ionako ima dosta!"*

Odgovorio sam da se valja dosljedno zauzimati za afirmaciju istine, upravo zbog promjene odnosa koji to ne dopuštaju, tada me takve političke ocjene ne mogu obvezivati u mom povijesnom radu, jer su u suprotnosti s mojom osobnom savješću i znanstvenim osvjedočenjem.

Da bih ukazao na svu apsurdnost tvrdnje da je samo u jasenovačkom logoru ubijeno 700 - 800.000 ljudi, odgovornima sam predočio da bi to značilo da je svakog dana ubijeno i pokopano 500 ljudi, dotično 600 ako se ne računaju blagdani, ili 20 - 25 ljudi svakog sata, te izložio procjenu, što je svakako od veće važnosti, da vjerojatno sveukupne žrtve u poginulima u cijeloj Jugoslaviji u drugom svjetskom ratu (tj. svega pučanstva, na svim zaraćenim stranama) ne premašuju taj broj!

Demografski gubici Jugoslavije u II. svjetskom ratu

(10) Naime, u pomanjkanju egzaktnih statističkih podataka o ratnim žrtvama, ili dok oni nisu dostupni, demografski gubici izračunavaju se znanstvenim metodama na osnovi demografskih statistika. Po dvije od tri u svijetu najpoznatije takve metode, ukupni demografski gubici Jugoslavije u drugom svjetskom ratu mogu najviše iznositi oko 2,18 milijuna ljudi (po trećoj znatno manje).

Od toga broja oko 450.000 otpada na umanjeni natalitet, 500.000 na odseljenu njemačku manjinu, oko 200.000 na odseljenu talijansku, mađarsku i tursku manjinu, oko 250.000 na emigraciju, te preostaje da je poginulih bilo 700 - 800.000 (što nije malo, kada se zna da su i daleko veće zemlje imale znatno manje gubitke, npr. Velika Britanija 388.000, Italija 410.000, Francuska 600.000).

Pri neprestanom ponavljanju i zastrašujućem pretjerivanju ustaških zlodjela u NDH, zaboravlja se ne samo činjenice da povijesni uzroci ustaštva bijahu u hegemonističkom nasilju nad hrvatskim narodom u monarhističkoj Jugoslaviji, posebno u ubojstvu Radićeva hrvatskog

vodstva u beogradskoj skupštini, te da četništvo ne bijaše ništa manja opasnost za hrvatsko pučanstvo u ratu nego što je ustaštvo bilo za srpsko, već i to da se na takvim krivotvorenim osnovama ne mogu stvarati prave pretpostavke za skladan suživot Hrvata i Srba u socijalističkoj zajednici.

Tko nema hrabrosti pogledati u oči povijesnoj istini, taj će bježati od nje i u sadašnjosti.

Osim toga, valja imati na umu da je takvo preuveličavanje ustaških zločina u službi teorije o golemoj povijesnoj krivici čitavog hrvatskog naroda, s ciljem da se *nametne dojam kako je Hrvatska u drugom svjetskom ratu bila samo na strani osovinskih sila, a prikrije istina da je bila jedan od najčvršćih oslonaca antifašističkog NOP*, i da je dala ne manji, ako ne i veći, prilog od drugih naroda pobjedi revolucije nad fašizmom, te da je hrvatski narod imao u drugom svjetskom ratu razmjerno najveće demografske gubitke.

Izjava Ernsta Blocha

Da su takve teorije, i stalno ponavljanje neistina o ratnim žrtvama, imale stanovit utjecaj u domaćoj, ali i u svjetskoj javnosti, pokazuje također primjer poznatog marksističkog filozofa Ernsta Blocha, koji je (1973, pa 1975.) izjavio da su gotovo svi Hrvati na radu u svijetu - fašisti, a za one u zemlji – da ne zna, da li su baš svi.

To su i bili razlozi zašto sam ustrajao na nužnosti dokazivanja istine o ratnim žrtvama, ali zbog "odnosa" ne samo da za to nisam dobio potporu, nego sam, štoviše, morao zbog toga ispaštati sve do današnjih dana.

(11) Posljedice su bile: u to doba (1964/5) na izravnu intervenciju kabineta Rankovića spriječeno je proglašenje moga izbora za člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, ali je obustavljeno moje smjenjivanje s dužnosti direktora Instituta, pošto je sam Kardelj, u prisutnosti Tita, rekao vodstvu Hrvatske da to ne treba provesti zato što sam na povijesnom području nosilac otpora hegemonističko-centralističkim tendencijama.

Godine 1966. zamišljena glavna proslava 25. obljetnice revolucije nije bila u Jasenovcu, jer je tog ljeta došlo i do pada Rankovića.

Ali da je problem "odnosa" ostao i dalje aktualan, pokazalo se ubrzo nakon toga, 1967, kada sam u obračunu s intelektualnim "žarištima nacionalizma" zbog Deklaracije o jeziku, političkom odlukom uklonjen sa svih spomenutih dužnosti. Da se ti "odnosi" na svoj način nastavljaju, pokazuju i inkriminacije kaznenog djela neprijateljske propagande u ovoj optužbi, zbog toga što sam ponovio i faktografske činjenice o ratnim žrtvama.

Pošto sam se opredijelio za poziv povjesničara i pisca, meni preostaje da ostanem dosljedan načelima znanstvene istine, s nadom, što više i s čvrstim uvjerenjem da borba, pa i stradanje za istinu o čovjeku pojedincu, a pogotovu o narodu, ne ostaje nikada uzaludan trud. Vrijeme i prilike natjerat će kad-tad i one što se oslanjaju na kojekakve privremene odnose i fiktivne konstrukcije, da uvide da se na njima ne može temeljiti ništa trajno i postojano, ili će pak dijeliti neizbježnu sudbinu svih fikcija.

(12) Ad c): Inkriminacije zbog intervjua šefu predstavništva njemačke televizije ARD u Beču za jugoistočnu Europu g. Peteru Miroschnikoffu (21.05. 1980.)

Ad d): Inkriminacije zbog intervjua uredniku Radio France Internationale g. Michelu Barthelemyju (21. 05. 1980.)

Budući da su moji odgovori na pitanja o intervjuima za Njemačku televiziju i za Francuski radio sadržajno gotovo istovjetni, a i inkriminacije o optužbi pod toč. c) i d) su slične - osvrnut ću se na njih istodobno.

Odbacujući odlučno inkriminaciju da sam bilo što "lažno ustvrdio" ili "zlomajerno prikazivao", izjavljujem nasuprot tome, da sam - baš s obzirom na vrijeme i prilike u zemlji i u svijetu kad su od mene tražili intervju - sve svoje odgovore nastojao dati na krajnje obazriv i umjeren način.

To su mi uostalom izjavili i oba urednika, kojima sam dao izjave, g. P. Miroschnikoff i g. M. Barthelemy, čudeći se zašto se to ne može objaviti u Zagrebu, a g. Miroschnikoff upoznao me je da je Jugoslavenski sekretarijat za informacije izrazio žaljenje zbog zapljene intervjuja, a jedan član Predsjedništva SKJ izjavio da je "Tuđmanov intervju korektan, jer da ima i težih problema, pa da je policijska pogreška što je zaplijenjen."

Svaku svoju izjavu temeljio sam na osobnim iskustvima i na znanstvenim spoznajama, ali ni jedan problem o kojem sam govorio nisam radikalizirao, niti iznosio stvarnu njegovu težinu, ukazujući jedino na postojanje nekih od njih i na potrebu njihova rješavanja, pa je u tom svjetlu svaka inkriminacija još više neosnovana.

Kako me se npr. može optuživati, i na osnovi kakve to logike inkriminirati, da sam "lažno ustvrdio" zato što sam rekao: *"Kao što znate, u Jugoslaviji imamo po Ustavu idealno riješeno nacionalno pitanje jedne mnogonacionalne zemlje. (13) Narodi su načelno potpuno ravnopravni i imaju pravo samoodređenja, međutim, praksa i teorija se sasvim ne poklapaju"?! Dalje sam rekao da je "to i teško uopće i moguće", ali da je to u Jugoslaviji do sada bio jedan od glavnih problema.*

Zar sastavljačima optužbe nisu poznate povijesne činjenice:

- Da je nacionalno pitanje bilo "definitivno" "riješeno" već odlukama AVNOJ-a u Jajcu i prvim Ustavom 1946. godine.

- Da je usprkos tome u razdoblju (1945 - 1950.) tzv. etatističkog ili administrativnog socijalizma, po sovjetskom uzoru i u ime viših ciljeva socijalističkog integralizma, izgrađen velikodržavni centralizam u svim sferama gospodarskog i duhovnog života, što je imalo za posljedicu zaoštavanje međunacionalnih i međurepubličkih suprotnosti, osobito oko raspodjele investicionih sredstava koncentriranih u Federaciji.

- Da se odbacivanjem koncepcije etatističkog socijalizma - poslije sukoba sa Staljinom - te uvođenjem radničkog samoupravljanja (1950.) i komunalnog sustava, te Ustavnog zakona iz 1953, proklamiralo vraćanje na izvore svoje revolucije, pa ipak federacija zadržava centralistički monopol nad zakonodavstvom i nad sredstvima društvene reprodukcije, što potiče hegemonističko-integralističke tendencije, ali i nacionalne otpore.

- Novim Ustavom iz 1963. ojačane su republike kao nacionalni državno-pravni subjekti, a načelo samoupravnog upravljanja imalo je postati zalogom nacionalne ravnopravnosti. Tome je trebala poslužiti i privredna i društvena reforma iz 1965.

- Ipak, i u tim okvirima jačale su centralističko-etatističke i hegemonističko-unitarističke tendencije, do rankovićevskih deformacija u jačanju svemoćne službe državne sigurnosti, a tek uklanjanje Rankovića 1966. stvorilo je uvjete za stvarno jačanje federalizma i ravnopravnosti naroda.

- Korijenite političke i amandmansko-ustavne promjene 1968 - 1971. dovode do demokratizacije, ali i do ogorčenih sukoba birokratsko-dogmatskih centralističkih i nacionalno-demokratskih federalističkih tendencija, pa i do razbuktavanja međunacionalnih suprotnosti, za čije će uklanjanje biti otvoreni osnovi novim Ustavom iz 1974, kojim je uveden novi delegatski sustav samoupravnog dogovaranja do vrha Federacije (14) a republike postale gotovo kompletni državno-pravni subjekti.

No, da je i poslije toga još uvijek problem odnosa ili sukladnosti između ustavnih načela i prakse, evo nekih dokaza.

Pred 11. kongres SKJ 1978. član Predsjedništva SFRJ i SKJ dr. Vladimir Bakarić izjavio je za inozemnu javnost da se ne može isključiti da opet "može doći do različitih, čak i nacionalnih trvenja", spomenuvši usput da je 1971. godine bila "izazvana nedovoljno brzim mijenjanjem političke strukture ove zemlje" (izjava C. G. Strohmu za Die Welt, Vjesnik, XXXIX, 11083, Sedam dana, 01. 07. 1978).

Pojačavanje savezne birokracije nakon 1974.

Iako je novim Ustavom iz 1974. znatno smanjen djelokrug Federacije, a povećana prava republika, došlo je ne do smanjenja, već do povećanja savezne uprave: od 1974. do kraja 1978. činovništvo u upravi Federacije povećano je za oko 40% (10449 na 14448), a broj imenovanih dužnosnika povećan je za svega dvije godine nakon Ustava čak za 43%, kasnije i znatno više.

Istodobno, raslo je i oduzimanje sredstava iz privrede za budžet federacije, što je suprotno intencijama Ustava. Tako savezna uprava - kako je izjavio Jakov Blažević, predsjednik Predsjedništva SRH - održava i dalje "inerciju odlučivanja u ime radnika i udruženog rada", a isto tako da je "samoupravno sporazumijevanje" još uvijek samo "univerzalni princip" koji bi tek trebalo pretvoriti u praksu (NIN br. 1462, 14. 01. 1979; Vjesnik, XXXIX, 11232, 27. 11. 1978. i XL, 11348, 28. 03. 1979).

A evo kako misli o teoriji i praksi dr. N. Jovanov iz sindikata Jugoslavije: *"Već 10 godina - svake godine barem tri puta – Predsjedništvo i Izvršni biro CK SKJ javno govore protiv dominacije financijskog kapitala, a on uvijek ostaje netaknut", zbog toga što "moć države... neidentificirane sile" "samoupravljanje je samo fiktivno", dodavši da se razlike u položaju pojedinih privrednih grana kreću od 1 do 15, pa čak i 25 puta, što stvara lošije uvjete za plaće i reprodukciju, i što su uzroci štrajkovima, kojih ima najviše u Hrvatskoj i Sloveniji, a kad izbiju, uklanjaju se povodi, ali uzroci ostaju (Vjesnik, XXXIX, Sedam dana, br. 25, 02. 09. 1978).*

Svi ti, a i drugi primjeri iz proklamiranih načela i prakse bili su poznati, kada su od mene traženi intervjui, ali ih nisam iznosio iz razloga koje sam naveo, pa mi neka bude dopušteno pitanje, **(15)** kako se u usporedbi s naprijed navedenim izjavama mene može optuživati za ono što sam rekao?

Kao dokaz da ja nisam htio ništa "lažno ustvrditi" i "neistinito" i "zlonamjerno" prikazati - kad sam u svojim odgovorima izjavio da se "nacionalni odnosi izražavaju u nedovoljno usklađenim interesima između pojedinih naroda", te da je za Hrvatsku problem pomanjkanja financijskih sredstava" za njezin razvitak i aktualno pitanje deviznog režima i pomorske privrede, već da sam time jedino blago ukazao na probleme koji dugotrajno postoje, koji su već imali ozbiljne i mogu imati i još teže posljedice, ako ih se ne bude djelotvorno rješavalo - izložiti ću, na temelju svojih znanstvenih spoznaja, podsjećajući da je to predmet mojeg povijesno-istraživačkog rada, samo neke bitne činjenice.

Gospodarsko i ino zaostajanje Hrvatske

Zbog izrazito neravnopravnog položaja u monarhističkoj Jugoslaviji, te ustrajnosti etatističko-centralističkih tendencija u socijalističkoj zajednici, što se sve desetljećima izražavalo u nepoštivanju ekonomskih zakonitosti u gospodarskom životu, navlastito u voluntarističko-protekcioničkoj politici na području investicija državnog kapitala, poreznog, deviznog i vanjsko-trgovinskog režima, te u pretjeranom odlijevanju narodnog dohotka, Hrvatska je sve više relativno zaostajala iza razvitka drugih zemalja u Jugoslaviji, dospjevši do granica ozbiljne gospodarsko-kulturne i demografske stagnacije, pa čak i biološke ugroženosti.

Do takvog je stanja došlo zbog dugotrajnog djelovanja mnogih negativnih čimbenika. Na primjer, vrijednost fiksnog dijela društvenog bogatstva jugoslavenske privrede u međuratnom razdoblju (1919 - 1940.) porasla je u cjelini za 50%, ali na području Hrvatske samo 42%.

Ili, prosječna godišnja stopa rasta fiksnih fondova društvenog bogatstva bila je za cijelu Kraljevinu Jugoslaviju 1,9%, a na području Hrvatske 1,6%. Dinamika industrijskog razvitka u razdoblju 1929 - 1938. bila je: u Srbiji 44%, u Crnoj Gori 11%, u BiH 11%, u Sloveniji 10%, u Makedoniji 8%, a u Hrvatskoj 7%.

U razdoblju socijalističke izgradnje nastavljene su gotovo istovjetne tendencije: stopa rasta fiksnih fondova društvenog bogatstva (1946 - 1960.) **(16)** za cijelu SFRJ iznosi 4,1% a za SRH 3,7% godišnje.

I poslije obračuna s hegemonističkim centralizmom (1966.) nije došlo do bitnih promjena u favoriziranju jednih, a zapostavljanju drugih: od kredita Narodne banke SFRJ plasirano je u Srbiju 58%, a u Hrvatsku 16%. Rezultat takvog ulaganja desetljećima bio je da je potkraj šezdesetih godina od svih jugoslavenskih industrijskih kapaciteta bilo instalirano u Srbiji 46%, u Hrvatskoj oko 18%, u Sloveniji oko 17%, a u ostale tri republike 19%.

Odljevanje narodnog dohotka iz Hrvatske, od ujedinjenja 1918. pa nadalje, iznosilo je više od 8% - u pojedinim razdobljima izvlačeno je oko 65% svih prihoda - i tek se u posljednje vrijeme smanjilo, ali je još uvijek prekomjerno (u prošlom petogodišnjem planu 1976 - 1980. samo za nerazvijene izdvajalo se blizu 3% narodnog dohotka, izravno 1,97% i još 0,93% posredstvom Federacije, što je u tekućem petogodišnjem planu tek neznatno smanjeno, na ukupno 2,68% društvenog proizvoda, a to je dakako samo dio ukupnih obveza).

Da je to glavnim uzrokom navedenog zaostajanja i zabrinjavajućeg stagniranja stanja Hrvatske, može se zaključiti po tome da – po sudu nobelovca J. K. Galbraitha i M. Friedmana – gornja podnošljiva granica odlijevanja narodnog dohotka može biti od 1-2%, dok već 4% ozbiljno ugrožava gospodarski i biološki razvitak zemlje u pitanju. Zbog toga se u svijetu općenito smatra da nisu realni oni apeli koji idu za tim da industrijske zemlje izdvajaju za razvitak nerazvijenih više od 1%.

Privredni razvitak Hrvatske trajno pogađa i to što i u poratnom, federativnom razdoblju u saveznoj vladi tradicionalno prevladava kontinentalno-dunavska gospodarsko-prometna orijentacija, slično kao što je to bilo i u međuratnom razdoblju, koje spada - kako se to kaže u Pomorskom zborniku, "u najpraznije razdoblje u novijoj povijesti" pomorskog razvitka na Jadranu. Sveukupnim mjerama ne potiče se, nego dapače sputava razvitak pomorske privrede: brodogradnje, trgovačke flote, lučke industrije, pomorskog prometa i prometnog povezivanja luka s unutrašnjosti.

(17) U sedamdesetim godinama, flota u svijetu rasla je po stopi od 8%, a u Jugoslaviji samo 2%, jugoslavenska trgovačka mornarica bila je 1969. na 19. mjestu na svjetskoj rang listi, a 1976. pala je na 22. mjesto, prevozeći svega 27% jugoslavenskog izvoza (1977), dok je kod drugih pomorskih zemalja prosjek iznad 50%. Opća zapostavljenost pomorske orijentacije osobito se osjeća na hrvatskom području. Hrvatske luke ostvaruju više od 80% jugoslavenskog pomorskog prometa (1977), a u investicijama za modernizaciju sudjeluju jedva sa 40%.

Porazni podaci o hrvatskoj regresiji

Zbog dugotrajnih općih gospodarsko-političkih prilika, Hrvatska je dolazila u sve nepovoljniji položaj prema drugim zemljama Jugoslavije; postupno se smanjivao njen udio u bitnim čimbenicima nacionalno-gospodarskog razvitka i moći. Tako se npr. u razdoblju od nepunih pola stoljeća (1925 - 1971.) udio Hrvatske u okviru Jugoslavije bitno smanjio: u stanovništvu od 28% na 21%, a Srbije povećao od 22% na 25%; u industriji od 33% na 18%, a Srbije od 20% na 35%; u bankovnom poslovanju od 51% na 17%, a Srbije od 25% na 52%; i u veletrgovini u Hrvatskoj od 55% na 7%, a Srbije od 15% na 86%.

Smanjenje prirasta stanovništva

Opće gospodarske i političke prilike, sa svojim odrazom na nacionalnu psihu, poprimile su osobito zabrinjavajuće dimenzije zbog svog sve negativnijeg utjecaja na demografsko kretanje hrvatskog pučanstva: iz godine u godinu *rasla je ekonomska emigracija, a padao je natalitet*. Već između dva rata dolazi do osjetnog smanjenja prirasta hrvatskog pučanstva, pa za razdoblje 1921 - 1931. iznosi svega 9,5 promila godišnje. Između popisa 1931. i 1948 – zbog posljedica drugog svjetskog rata – stanovništvo SR Hrvatske smanjilo se za nešto više od 1 promila, dok se stanovništvo ostalog dijela Jugoslavije uvećalo u tom razdoblju za 12,2%!

Posljednjih desetljeća još se više zaoštrava tendencija stalnog smanjenja prirasta stanovništva: u vremenu od 1948 - 1953. godišnji prirast je 8,1 promila, 1953 - 1961. pada na 6,9 promila; od 1961 - 1971. na 6,2 promila, a od 1977. na svega 4,6 promila.

Činjenica je da je prirast stanovništva Hrvatske u 19. stoljeću išao "gotovo uporedo s europskim stanovništvom" (V. Stipetić), dok je u XX. stoljeću osjetno sporiji ne samo od svih naroda Jugoslavije, nego je i manji od onog u cijeloj Europi, pa i u svijetu!

(18) Problem reprodukcije pučanstva zaoštrava se do razine ugrožavanja biološkog opstanka hrvatskog naroda, osobito stoga što ne jenjava rast ekonomske emigracije. Dvije trećine stalne ekonomske emigracije su iz Hrvatske, a potkraj šezdesetih godina stopa emigracije, popevši se na 5,5%, nadvisila je čak stopu nataliteta, postavši najviša na svijetu (osim Puerto Rica).

Povećavanje broja emigranata

U milijunskom broju privremeno zaposlenih iz SFRJ u Europi u početku je bilo daleko najviše hrvatskog pučanstva, a i danas ga ima nerazmjerno više: 40 - 60%, računajući i ono iz BiH. Iz te privremene ekonomske emigracije što dijelom postaje stalna, novači se i politička emigracija, a jamačno, nije nimalo slučajno što oko 60% otpada na hrvatsku emigraciju.

Do spoznaje svih iznesenih činjenica - na kojima sam zasnivao svoje sudove, ne spominjući ih u ovakvom obliku - dolazi se na temelju statističkih podataka i zaključaka što su ih u svojim radovima i analizama iznijeli mnogobrojni znanstveni i politički radnici (R. Bićanić, M. Mirković, S. Lovrenović, I. Vinski, Š. Dodan, M. Veselica, H. Šošić, V. Stipetić, M. Korenčić, D. Vojnić, M. Rendulić, V. Bakarić, J. Blažević, J. Sirotković, V. Holjevac, M. Tripalo, S.

Dabčević-Kučar, D. Haramija, I. Perišin, D. Bilandžić i dr). Svaki ozbiljan, razborit i dobronamjeran čovjek, koji se na bilo koji način suočava s tom problematikom, mora polaziti od osnove da sve to zahtijeva dalje svestrano i pomno proučavanje radi pronalaženja najprikladnijih rješenja za sustavno, dugoročno otklanjanje uzroka takvom stanju, ako se žele izbjeći ozbiljnije gospodarske pa i političke krize.

U svezi s inkriminacijom da sam "lažno ustvrdio" da "postoji problem srazmjernog sudjelovanja" Hrvata u vojsci i u Savezu komunista, što bi također trebalo biti dokazom da "uporno i dosljedno ponavljam tvrdnje pomoću kojih se neistinito prikazuju društveno-političke prilike u SFRJ", iznosim sljedeće činjenice.

Nacionalni sastav JNA

Kad je riječ o problemu nacionalnog sastava JNA, neka mi bude dopušteno podsjetiti da mi je to osobno veoma dobro poznato, s obzirom na dužnost što sam ih obavljao od 1945. do 1961. u (19) Ministarstvu (Sekretarijatu) narodne obrane i Generalštabu JNA, no ja ću i ovdje iznijeti samo ono što je javno publicirano.

U starješinskom kadru JNA ima oko 15% Hrvata, a *"jedno vrijeme - i po riječima dr. D. Dragosavca 1978 - bilo ih je znatno više"*. Da je neposredno poslije rata u JNA bilo ne samo "znatno više" hrvatskih kadrova, nego i razmjerno više od drugih, može se zaključiti i po tome što je u jesen 1944. (pred završne operacije za oslobođenje Srbije i drugih istočnih dijelova) od ukupno 9 korpusa NOV Jugoslavije pod Glavnim štabom Hrvatske bilo pet korpusa, a i po tome što je po prvim statistikama u Hrvatskoj više od 40% članova Saveza boraca NOR Jugoslavije. Pa iako je od toga oko trećine bilo Srba, a Hrvata oko dvije trećine, to govori da su Hrvati iz rata i revolucije izišli s razmjerno većim udjelom u revolucionarnom i starješinskom kadru, a sad je stanje stubokom drugačije.

Nacionalni sastav savezne uprave

Slično je i s prilikama u Saveznoj upravi (i ustanovama Federacije): 1978. bilo je svega 6% Hrvata, a 1969 - kad je javnost prvi put pobliže upoznata s nacionalnim sastavom federalne uprave - bilo ih je ipak nešto više - 8,6%, naprama 73,6% Srba, 7,2% Crnogoraca, 3,8% neopredijeljenih i 6,8% svih ostalih (Ekonomska politika, Beograd, br. 847/1969).

Koliko su zabrinjavajući iznijeti podaci o nacionalnom sastavu JNA i Savezne uprave, svjedoči i to što ih je beogradski NIN br. 1419 od 19. 03. 1978. objavio pod naslovom "Opasne stvari", u rubrici "Kongresne teme". U razmatranju nacionalnog sastava Saveza komunista valja podsjetiti da je povijesna važnost toga pitanja - o čemu svjedoče iskustva svih višenacionalnih zajednica - u tome što ono samo po sebi nedvojbeno odražava kako značajke međunacionalnih odnosa, tako i sveukupnost obilježja vladajućih struktura.

Nacionalni sastav članstva Saveza komunista

Neposredno poslije rata, 1946, članstvo SK Hrvatske (KPH) iznosilo je 30,7% od ukupnog članstva SKJ (KPJ). To je bilo oko 8% više od postotka pučanstva, a bilo je odraz razmjernog većeg udjela stanovništva Hrvatske u NOP i revoluciji, od nekih drugih republika. Međutim, iz godine u godinu, taj će se omjer postupno sve više smanjivati, pa će već pedesetih godina biti ispod postotka stanovništva; godine 1963. članstvo SKH (20) iznositi će 21,1%, da bi 1975. palo na 18,3%, a 1978. na svega 17% od ukupnog članstva SKJ (Statistički godišnjaci Jugoslavije, NIN, Beograd, br. 1419, 19. 03. 1978.)

U vrijeme 8 kongresa SKH (1978), od 282.515 članova bilo je: Hrvata 64,2%, Srba 24,2%, "Jugoslavena" 7,4%, te ostalih 3,8% i neopredijeljenih 0,4% (Vjesnik, XXXIX, 11018, 24. 04. 1978.) To znači da je u odnosu na nacionalni sastav SRH, Srba bilo više negoli dva puta, a Jugoslavena čak pet puta više od Hrvata u Savezu komunista Hrvatske. *Ili, član SKH je svaki četvrti "Jugoslaven", svaki deveti Srbin, a tek svaki dvadeseti Hrvat!*

Sličnu, nacionalnu neravnomjernu sliku daje i sastav SKJ u cjelini. U doba 11. Kongresa (1978.) SKJ je imao oko 1,629 milijuna članova, ili 7,5% od stanovništva SFRJ. Iznad tog prosjeka viši je postotak: kod Crne Gore 10,3%, Srbije (uže) 9,9% i Vojvodine 9,1%, a niži kod BiH (s tim da je kod Srba viši, tj. 9%, a manji kod Muslimana 6% i pogotovo Hrvata 4,1%), zatim još manji kod Hrvatske 6,2% (ali Hrvata samo 4,9%), te Makedonije 6,1%, Slovenije 5,6% i Kosova 4,9% (ali sa znatno manjim postotkom Albanaca).

Iz toga proizlazi da u SKJ ima brojno i procentualno najviše, čak razmjerno i dvostruko više Crnogoraca i Srba, a manje, znatno ispod prosjeka, Makedonaca, Muslimana i Slovenaca i čak dvostruko manje Hrvata i Albanaca. (Izračunato prema objavljenim podacima s republičkih kongresa i 11. Kongresa SKJ i demografskih statistika.)

Izloženi podaci nisu, dakako, jedini koje bih mogao predložiti kako se od kongresa do kongresa SKJ provode u život deklarativne odluke, osobito na područjima očitovanja nacionalne ravnopravnosti, pa se očito, samo po sebi, nameće pitanje na kakvim se onda osnovama zasniva inkriminacija optužbe zbog primjedbe o nepotpunom skladu proklamiranih načela i prakse, ili o problemima međunacionalnih odnosa.

Deja vu: zastupanje hrvatskih interesa - nacionalizam, separatizam, ustaštvo...

Što se tiče inkriminiranja mojih riječi; da se represijama i progonima *"nikakvi, a najmanje nacionalni problemi ne mogu riješiti, nego samo još više zaoštriti"*; zatim da bi *"trebalo promijeniti situaciju" u kojoj se "svako postavljanje hrvatskih nacionalnih problema i interesa (21) odmah generalizira kao nacionalizam, separatizam, pa čak i ustaštvo, pa se onda i hrvatski revolucionari povezuju s neakvim profašističkim elementima... što je potpuno besmisleno" - moram ustvrditi da su te moje ocjene izraz dubokog znanstvenog osvjedočenja iz sveukupnog iskustva kako hrvatske, tako i opće povijesti.*

Od bezbrojnih primjera, u kojima se sve to očituje, iz bliže nam povijesti, dovoljno je podsjetiti na pogubne posljedice pogrešnog odnosa, navlastito, prema hrvatskom nacionalnom pitanju (uz druga) u monarhističkoj Jugoslaviji.

Dalje, zar nisu potresne promjene u Hrvatskoj, poslije Karađorđeva, a zatim i u Srbiji, Sloveniji i Makedoniji, provedene s obrazloženjem da se time uklanjaju zapreke i stvaraju bolji, potrebni uvjeti za rješavanje ne samo međurepubličkih sporova i odnosa između federacije i republika, nego i bitnog pitanja samoupravljanja - ovladavanjem viškom rada ili sredstvima reprodukcije od neposrednih proizvođača i udruženog rada?

Kakvi su rezultati postignuti poslije toga, u proteklom desetljeću, može se zaključiti iz već navedenih izjava i ocjena dr. V. Bakarića i J. Blaževića, a evo i nekih još posve određenih činjenica.

Primjeri disfunkcije društvenog sustava

O promjenama u konkretnoj stvarnosti, tj. praksi udruženog rada i neposrednog samoupravljanja, govori izjava sekretara općinskog komiteta SK Rijeka (ing. Davora

Mihovilovića), da je "u proteklih 4 - 5 godina stopa reproduktivne sposobnosti privrede pala za 400%, da je izdvajanje za proširenu reprodukciju smanjeno od 29,5% u 1975. na 18,9% u 1978, a istodobno su rasle ugovorene obveze privrede, npr. kamate na kredite su veće za 85%." (Vjesnik, XI, 11626, 08. 01. 1980).

Očito na temelju analize problema što proizlaze iz takvog stanja, na sjednici CK SKJ prosinca 1980. u referatu A. Marinca ustvrđeno je:

"Postavlja se pitanje: koji su to razlozi da - za gotovo deset godina od ustavnih amandmana, šest godina od Ustava, a četiri godine od Zakona o udruženom radu – nismo uspjeli postići značajniji zaokret u oživotvorenju prolaznog suštinskog opredjeljenja da radnik u OOUR-u odlučuje o cjelokupnom dohotku? Kako inače objasniti otuđeno odlučivanje o sredstvima u bankama i SIZ-ovima... a posebno ponašanje u monetarno-kreditnoj i emisionoj politici... velik dio primarne emisije koristi se za financiranje deficita budžeta federacije..."

(22) *Monetarnom i kreditnom politikom stvaraju se ponovno anonimni kapitali i vrši preraspodjela dohotka izvan udruženog rada. Moramo biti svjesni da svi ostaci otuđenog odlučivanja o dohotku i društvenoj reprodukciji i materijalno neraščišćeni odnosi u našoj zemlji predstavljaju i potencijalni izvor konflikata u međurepubličkim i međunacionalnim odnosima. Zabrinjava što se, i pored političkih opredjeljenja, stanje sporo mijenja..."* (Vjesnik, XLI, 11953, 05. 12. 1980).

To je ne samo po sadržaju nego i po riječima gotovo istovjetno onima što su pred desetak godina postavljali zahtjeve za rješavanje baš tih pitanja, i za "čiste račune".

Na istoj je sjednici još utvrđeno da se smanjuje udjel SFRJ u svjetskom izvozu (od 0,57% u 1966. pao je na 0,45% u 1979. godini), a isto tako i u svjetskom uvozu; da je povećan platni deficit a stupanj zaduženosti zemlje dostigao zabrinjavajuće granice; te da se unutar jedinstvenog jugoslavenskog tržišta smanjuje međurepublički promet: od 27,7% u 1970. u odnosu na cijeli promet pao je na 22,9% u 1978. godini (isto).

Mislim da bi svako daljnje navođenje činjeničnih podataka, radi obrazloženja opravdanosti mojih tvrdnji, bilo suvišno.

Propast monarhističke Jugoslavije

U svojim odgovorima, u inkriminiranim intervjuima, spomenuo sam da osim problema što su istovjetni za socijalističko društvo u cjelini, dotično za svu SFRJ, na hrvatskom tlu ima i nekih posebnih, i to kao u sferi materijalnog tako i duhovnog života, koji su aktualni osobito s toga što nepovoljno djeluju na oblikovanje psihe hrvatskog nacionalnog bića. Iako, jamačno i u našem slučaju, materijalno-ekonomski čimbenici imaju prvorazredno značenje, jer su oni, ne samo po marksističkoj teoriji, podloga sveukupnom povijesnom razvitku, ipak za znanstveno razmatranje nema spora da na povijesno-društveni razvitak i u nacionalnim i međunarodnim dimenzijama, isto tako svestrano djeluju, a ponekad i presudno utječu, i svi čimbenici društvenog života čovjeka i naroda: od povijesno-političkih i kulturno-idejnih (vjerskih) do pravno-etičkih, psiholoških itd.

Primjer za to nam pruža i sudbina monarhističke Jugoslavije, u kojoj su svi ti čimbenici - u prvom redu u hrvatsko-srpskim odnošajima - doveli do takve raspirenosti međunacionalnih suprotnosti da je u agresiji osovinskih sila doživjela ne samo katastrofalan vojnički slom, nego i potpuno moralno-političko rastrojstvo i državno rasulo.

Neuspjeh Banovine hrvatske

Činjenica, da je do toga došlo usprkos pokušaju vodstva Kraljevine Jugoslavije i (23) hrvatskog seljačkog pokreta da riješe hrvatsko pitanje sporazumom u zadnji čas, pred rat, upućuje na zaključak da je to bila posljedica jaza stvorenog dugotrajnim procesima, koji se nije mogao na brzinu premostiti polovičnim, nedovoljno demokratskim i kompromisnim rješenjem.

A činjenice, pak: prvo, da je rješenje nacionalnog pitanja bilo preduvjet za pobjedu NOP u Jugoslaviji; drugo, da je izgradnja bezklasnog, socijalističkog i samoupravnog društva imala stvoriti društvene pretpostavke za konačno otklanjanje svih izvora i uzroka nacionalnih proturječnosti; i treće, da je usprkos tome došlo najprije do jačanja etatističko-centralističkih, a potom i hegemonističko-unitarističkih i nasuprot njima nacionalističkih tendencija, svjedoči, jamačno, da nacionalno pitanje i u socijalističkom društvu ostaje važnim, pa i prvorazrednim čimbenikom.

Da se represivna hegemonističko-unitaristička politika iz Rankovićeva doba veoma negativno odražavala na političko raspoloženje hrvatskog pučanstva, to nije teško zaključiti, ali je, jamačno, teže procijeniti kakve je sve posljedice ona ostavila u samoj njegovoj psihi. O razmjerama njezina učinka možemo suditi po tome što se očitovala u svim sferama svakodnevnog života - od gospodarstva do kulture i od državne uprave do športa, ne ispuštajući ni jedno pitanje prošlosti ni budućnosti.

Posljedice djelovanja Rankovićeve UDB-e

Da bi vi mogli predočiti kakvu je široku i tešku moru osjećao hrvatski čovjek, pritisnut hegemonističkom politikom, podsjetimo da je *u SRH bilo npr. u redarstvenim spiskovima više ljudi nego što ih je uopće bilo zaposlenih (oko 1,3 milijuna) - očito kao nepovjerljivi i nepodobni, ili prijeporno sumnjivi*, te da je u BiH svako očitovanje hrvatske nacionalne svijesti bilo žigosano i progonjeno kao fašističko ustaštvo, što je ponukalo Cvijetina Mijatovića (sadašnjeg predsjednika Predsjedništva SFRJ) da izjavi, da kao komunist i kao Srbin osuđuje postupke s Hrvatima.

Da je sve to, kao i kasnije poistovjećivanje gotovo svake odlučnije obrane hrvatskih interesa, na bilo kojem području, s nacionalizmom i separatizmom, zatim takve prilike što su dovele do obustave rada Matice hrvatske, kao najstarije kulturne institucije, dok matice drugih naroda primaju politička priznanja i odlikovanja, te do žigosanja i onemogućivanja rada (24) istaknutih revolucionara, političara i intelektualaca, ali i običnih ljudi - ostavilo duboke tragove u psihi hrvatskog pučanstva, vidi se navlastito iz navedenih primjera sve većeg nesrazmjera u zastupljenosti Hrvata u vladajućim strukturama.

Zatim, iz činjenica najveće ekonomske, te najbrojnije i - kako se jednom izrazio dr. V. Bakarić - "najgore političke" emigracije, a pogotovu iz krajnje zabrinjavajućeg demografskog opadanja hrvatskog stanovništva.

Sve te činjenice nedvojbeno skreću pozornost na to da je u hrvatskom nacionalnom biću nastalo stanje oslabiljene vitalnosti, ali i uzburkane zdvojnosti. Do postupnog smanjenja nacionalne vitalnosti dolazi uvijek zbog individualnog i kolektivnog gubljenja životnih poticaja i vizija. Kad se pokoleba, ili izgubi, povjerenje u vrijednost ideala, ili u mogućnost dostignuća osobnih, društvenih ili nacionalnih ciljeva na rođenom tlu, onda raste osjećaj bezvoljnosti i dezorijentiranosti, nezainteresiranosti i ravnodušnosti, nesigurnosti i izgubljenosti, pa čak i beznadnosti i straha; ali s druge strane, gomilaju se kako osjećaj zdvojnosti i ogorčenosti, pa i rušilačkog očajništva, te spontanog i promišljenog otpora po zakonima biološkog samoodržanja.

U takvom stanju izžvljene su i napuštene sve iluzije, i na njima se, kao i na bilo kakvim nestvarnim pretpostavkama ili voluntarističkim premisama, ne može više graditi nikakva budućnost, a niti spašavati prošlost.

Moje je duboko uvjerenje, da se isto tako kao čovjek pojedinac i cijeli narod može pokrenuti iz takvog kriznog stanja, letargije i hirovite zdvojnosti, jedino dosljednim uklanjanjem svih uzroka što su doveli do toga, te sustavnim stvaranjem uvjeta da se vrati vjera u mogućnost afirmacije vlastite volje, u svrhovitost naprezanja svih svojih stvaralačkih sila radi oživotvorenja svojih ciljeva i osiguranja svog ljudskog i nacionalnog dostojanstva u vlastitoj domovini, u slobodnom i skladnom suživotu s ostalim narodima, na dobrobit svoje ali i cijele zajednice.

Jedino zabrinutost zbog izloženih problema i profesionalnog **(25)** razmišljanja o nužnosti njihovog rješavanja - u interesu ne samo Hrvatske nego i cijele SFRJ - a ne nekakve "zle namjere", potakle su me da ih spomenem u svojim odgovorima, ali ne ulazeći potanje niti u njihovu kvalifikaciju niti u raščlambu, kakvu sam i ovdje sam ovlaš ocrtao.

"Pluralizam socijalističke misli"

Što se tiče inkriminacija zbog onih mojih misli - u sva tri intervjua - u kojima se zauzimam:

- za dalje nadilaženje u našem samoupravnom društvu onih dogmatskih načela, koja "ne daju dovoljno prostora za demokratsko sagledavanje i rješavanje" svih društvenih i nacionalnih problema;

- za "pluralizam socijalističke misli";

- za potrebu dosljedne usklađenosti unutarnje i vanjske politike, kad je riječ o načelima osiguranja temeljnih ljudskih sloboda i nacionalne jednakopravnosti;

želim podsjetiti da sam do tog osobnog uvjerenja došao i kao pripadnik socijalističkog pokreta i kao istraživač suvremenih povijesnih kretanja, i posebno, da sam uvijek isticao da se za sve to zauzimam "u okviru socijalističkog društva", imajući na umu postojeći ustavni poredak. A kao obrazloženje, mogu u najkraćim crtama navesti - ako socijalističko društvo želi riješiti probleme svoje normalne reprodukcije, ili konkretnije probleme produktivnosti i racionalnosti u industrijskoj i poljoprivrednoj proizvodnji, dotično napretka u svim sferama tvarnog i duhovnog života, ono mora pronaći putove da ukloni sve što sputava i ograničava inicijativu i stvaralačke sposobnosti, dostojanstvo i integritet čovjeka kao pojedinca i svakog naroda kao cjeline.

Dijelim mišljenje onih, koji smatraju da se to može postići jedino na taj način, ako i socijalističko društvo uključi u svoje postulate univerzalna načela o priznanju i poštivanju temeljnih ljudskih prava i demokratskih sloboda, do kojih je čovječanstvo došlo u svom razvitku, te o prihvatanju koegzistencije različitih ideja i pluralističke demokracije, jer u današnjem nuklearnom svijetu, svaka isključivost prijeti katastrofom.

(26) Pretpostavka za to je nadilaženje političkog totalitarizma i monopolizma, na dogmatskim shemama staljinizma, ali i na onim izivjelim osnovama lenjinizma što su imale svoje opravdanje u druga vremena i u drugim prilikama, na početku, ali ne i na kraju ovog stoljeća, kada su društveno-političke prilike u svijetu stubokom drugačije, i kad se već nakupilo dovoljno dokaza da je svaki isključivi monopolizam povijesno neodrživ, jer je štetan ne samo za unutarnji društveni razvitak socijalističkih zemalja, već i za međunarodne odnose i mir u svijetu.

Prisjetimo se staljinističkih progona ili "čistki" u SSSR i u istočno-europskim zemljama u nedavnoj prošlosti, koje u blažim oblicima traju u svim socijalističkim zemljama do danas, a iz međunarodnih odnošaja - intervencije sovjetske oružane sile u Mađarskoj, Čehoslovačkoj i Afganistanu.

Današnji potresi u Poljskoj i u Kini na najočitiji način svjedoče o tome da socijalistička društva, ustrajući na starim strukturama i dogmatskim teorijama o nezamjenjivosti jednostranačkog monopolitizma i monopolizma, upadaju u sve složenije i teže krize. Na nehuman način smjenjuju se komunistički prvaci; dojučerašnji suradnici u istim vrhovnim tijelima afirmiraju se na bezočan način kao jedini krivci, pa čak optužuju i osuđuju kao neprijateljski elementi na najteže kazne. No, problemi ostaju i novi krizni potresi javljaju se u gotovo redovitim ciklusima.

Ni u socijalističkoj Jugoslaviji, u kojoj je poslije sukoba sa Staljinom najprije došlo do preispitivanja lenjinsko-staljinističkih metoda socijalističke izgradnje, i gdje se uvođenjem samoupravljanja pošlo u traženju novih putova, nismo izbjegli zakonitosti kriznih potresa u komunističkim redovima: krajem četrdesetih godina imali smo obračun s dogmatskim staljinistima i informbirovcima, pedesetih godina s Đilasovim anarho-liberalizmom, šezdesetih godina s Rankovićevim hegemonističkim unitarizmom, a sedamdesetih s nacionalizmom, liberalizmom, tehnokratizmom... bez obzira što je riječ o veoma različitim uzročno-posljedičnim pojavama, očito je da je samoupravljanje još daleko od toga da bude takav sustav "demokracije neposrednih proizvođača" koji bi uklonio neizbježnost i takvih i svih drugih popratnih pojava u socijalističkom društvu.

U međuvremenu, u svezi s općim tendencijama razvitka u svijetu, a posebno sa zaoštavanjem u međunarodnim odnošajima, te novih spoznaja u svjetskom socijalističkom pokretu, u Europi je proklamirana ideja "eurokomunizma" o prihvatanju "pluralističke demokracije", (27) kao osnovnog demokratskog puta u socijalizam, a u SFRJ je (1977.) prihvaćena Kardeljeva teorija o "pluralizmu samoupravnih interesa", kao osnove daljeg samoupravnog razvitka.

U Poljskoj je općim pokretom radničke klase, u jedinstvu sa svim slojevima poljskog naroda, došlo do osnutka nezavisnih sindikata, što je bez obzira na krajnji ishod, nedvojbeno povijesna pojava zbog ograničavanja monopola vladajuće komunističke stranke u jednoj socijalističkoj zemlji sovjetskog bloka. U Kini novi državni prvaci poslije osude "četveročlane bande" zbog zlodjela u "kulturnoj revoluciji" i procjenjivanja zasluga i grešaka "velikog vođe i kormilara" Mao Ce Tunga, govore o potrebi demokratizacije zemlje, kao preduvjetu za sveukupni razvitak.

Sve te pojave i tendencije učvrstile su me u uvjerenju da bi za dalji razvitak našeg socijalističkog društva bilo neophodno da se načelo "pluralizma samoupravnih interesa" dosljedno proširi i na prihvatanje načela pluralizma socijalističke misli. Priznanje "pluralizma samoupravnih interesa" je polovično, ono podrazumijeva samo materijalnu sferu, a očito je da bez uključivanja u taj pluralizam i duhovne sfere nema ni takve socijalističke demokracije, koja bi podrazumijevala i univerzalna dostignuća ljudskih prava i građanskih sloboda, bez kojih, jamačno, nema ni demokratske rasprave o spornim i otvorenim pitanjima, a kao što sve povijesno iskustvo dokazuje: ne može biti ni prave slobode čovjeka, ni harmoničnog društva, niti slobode i suverenosti naroda, niti sklada i mira u međunarodnoj zajednici.

Namjesto zaključka

Ako je pluralizam misli i ideja bio pretpostavkom društveno-političkog razvitka u dosadašnjoj povijesti čovječanstva, onda je razumljivo da bi ta zakonitost morala imati svoju vrijednost i za socijalističko društvo, koje bi naročito moralo odbacivati svaku ograničenost i stagnaciju. Mnogi znaci govore da takva spoznaja - o nužnosti demokratskog razvitka pluralizma socijalističke misli - dobiva sve više pobornika i u svijetu i u našoj zemlji. O tome svjedoči i

misao A. Grličkova (člana Predsjedništva CK SKJ), koju kao moto uzima J. Stanič, slovenski pisac knjige "Raspuća komunizma", a prenosi je u zagrebačkom listu: *"Uvjereni smo da socijalizam, ako ne bude još šire usvajao pluralizam različitih socijalističkih alternativa, neće postajati svjetskim procesom i nakon toga svjetskim sistemom"* (Start br. 311, 24. 12. 1980, str. 74).

Budući da živimo u svijetu koji je do te mjere postao jedinstven i međuovisan da se i unutarnja zbivanja u perifernim zemljama odražavaju na povećanje neizvjesnosti i zaoštrenosti u međunarodnim odnosima, posebnu pozornost zaslužuje problem sklada između proklamiranih načela i prakse kako u unutarnjoj tako i u vanjskoj politici SFRJ.

Da u tom pogledu ima problema vidjelo se iz osvrta na ovu optužbu. A da je dosljedno oživotvorenje u unutarnjem životu onih načela za koja se SFRJ zauzima u međunarodnim odnosima uopće, a posebno u pokretu nesvrstanih i među socijalističkim zemljama, od prvorazrednog značenja njezinu i unutarnju i međunarodnu stabilizaciju, a osobito zbog njezina delikatnog geopolitičkog položaja između Istoka i Zapada, o tome ne bi trebalo biti dvojbe.

A to je bio smisao i te natuknice u mojim odgovorima.

Dr. Franjo Tuđman

Na koncu, što reći?

Podvući crtu, zbrojiti i oduzeti, umnožiti i podijeliti... pa utvrditi da Srbi i država Srbija oduvijek ("Do istrage naše, ili vaše", 1902), a relativno najkraće od 1918. godine, pa sve do 1990. i dana današnjeg, posve svedeno u kakvoj državnoj zajednici, u kakvom društvenom uređenju, kakvim političkim, međunarodnim i inim odnosima, čine sve što mogu da podjarme, porobe, asimiliraju, fizički unište i istrijebe Hrvate i hrvatski narod?

Da su ustaše bili borci za slobodu, opravdana reakcija na desetljeća srpskog državnog terora? Da su Pavelić i NDH pobili *premalo* Srba?

Povesti se za tim sirenskim, sotonskim, ratnohušakačkim zovom koji ovim nesretnim dijelom svijeta vlada okovima uma, pa poput odnarođenih, zabludjelih, beznadnih posrbica raznih [beškera](#), [jergovića](#) i [modrički](#) ili [dežulovića](#) i [čulića](#), samo u dijametralno suprotnom smjeru, tvrditi, dokazivati i obrazlagati da su Srbi narod urođenih četnika, genetskih genocidnih koljača i ubojica, vječni, nepopravljivi, neizlječivi, protuhrvatski arhineprijatelji..?

Ne.

Naravno da ne. Ja sam put, istina i život, rečeno je, ljubi neprijatelja svojega i čini dobro onome koji te mrzi, rečeno je. Okreni drugi obraz, oprosti, pokušaj, uvijek se može, nikad nije kasno, imaj nade. Hoću.

Jesam, mnogo puta. U leđima mi noževi, ali opet ću.

Zbog svoga hrvatskog naroda i svoje hrvatske zemlje, zbog Josifa Runjanina koji je uglazbio najljepšu našu, zbog Svetozara Pribičevića koji je prešao puni krug pakla od istrjebitelja Hrvata do čovjeka kojemu su se oči širom otvorile u svjetlo istine, zbog gospođe Olge Carević čija pisma sam čitao kao zavoje ranjene duše u studenim, blatnjavim rovovima diljem Slavonije i Bosne, zbog D. Ž. Srbina koji je u ZNG otišao prije mene, i s kojim sam davno, kao student, proveo najveselija, najinteligentnija i najluđa pijanstva u životu, zbog Z. R,

Srbina ljudine na čijemu grobu svake godine na Sve svete palim svijeću, zbog S. S, Srbina koji je takav čovjek, da bi ovo bila sretnija zemlja, da je više takvih Hrvata... a najviše, zbog svoje žene i svoje djece, koje volim toliko, da bih umro za jedan jedini njihov otkucaj srca.

Ónen i-Estel Edain. Ú-chebin estel anim.

Hrvati i Srbi su braća. Abel i Kain, Kain i Abel, ono što je bilo, nek' ne bude više nikad.

Oni među nama i oni među vama, braćo, koji istinski vjeruju, pa u Boga, Marxa ili što god drugo, svejedno, nebitno, razumjet će. Izaći ćemo iz tame i mraka, braćo, ovo zlo koje nas okiva stoljećima nestat će, ostat će za nama. Samo moramo učiniti prvi korak ka svjetlu, posegnuti u svoja srca iskreno, tvarno, vjerno, bez primisli, na štetu ničiju, na korist svih, zaniijekati okove - i pružiti ruku.

Bez oklijevanja, braćo, bez straha, da mi je i dolinom smrti poći, zla se ne bojim, jer ti si sa mnom, svatko od nas, prvi, uzdignuta čela, čista obraza, sam.

Evo je.

Komentari (99)

MKn — Ned, 07/10/2012 - 09:57.

leddevet — Sub, 06/10/2012 – 09:53: “Ja sam poznao tri osobe koje su stvarno poznavale Franju Tuđmana i zanimljivo da se svo troje izrazito negativno izrazilo o dotičnome. Ovaj jedna je bio penzionirani JNA oficir, Srbin iz Glinske Poljane, i donekle je jasno zašto mu se FT nije dopadao iako su se njegova zapažanja odnosila na vrijeme zajedno provedeno na školovanju u Beogradu.”

"Donekle"...

“Ovaj drugi je bio, kako bi se moglo reći, pravi Hrvat koji je stradao 71. i koji je bio aktivno uključen u osnivanje HDZ-a i autor čuvene izjave "nećete valjda izabrati tu budalu" kad je predložen FT umjesto Marka Veselice za kojeg je bila većina prisutnih na propaloj osnivačkoj skupštini u hotelu Panorama. Za one koji to ne znaju još dodatak da je skupština propala u režiji Vlade Šeksa koji je shvatio kako stvari idu i podvalio informaciju da su tajni agenti prisutni. Nakon toga je VŠ pozvao samo određene za koje je znao da će djelovati kako on želi i u povijesnoj baraki na Savskoj na prevaru je za šefa stranke izabran FT.”

Na stranu sve ostalo, no da je za predsjednika HDZ-a izabran Marko Veselica, ne bi dobio ni 10% glasova na izborima. Osobno protiv njega nemam ništa, ali radi se o čovjeku s govornom manom, dakle, automatski nepogodnom za bilo kakvo javno ili političko djelovanje.

“Treći kojeg sam poznao je osoba koju je FT pozvao da mu bude osobni tajnik odmah kod osnivanja HDZ-a što je ovaj glatko odbio jer nije htio imati posla s takvom osobom koju je očito dobro poznao obzirom da su se kretali u istom krugu.”

U "istom krugu" kretao se, primjerice, i Miroslav Krleža, na čiju intervenciju kod Tita je Tuđman ostao živ. I što ćemo sad?

"Također, ono što zaboravljamo je da su u jednom trenutku na listama popularnosti, odnosno nepopularnosti prva 3 mjesta zauzeli članovi obitelji Tuđman, redom Franjo, Ankica i Seka (to je bilo u vrijeme Ankice Lepej) što je i više nego porazno."

Dakle, još jedan koji je ostao zarobljen u zimskom snu predizborne kampanje 1999. i još se nije probudio. A da pokušaš? Prošlo je gotovo 13 godina.

"I još ono što ne treba zaboraviti su Tuđmanovi govori koji su očito bili iskreniji od ovog pažljivo pisanog prepariranog teksta zasigurno lektoriranog od strane njegovih advokata."

I evo nas, konačno, na najbitnijem - pročitao si, i u šoku si što je stvarni Tuđman (u vrijeme pisanja tog teksta star već gotovo 60 godina) bio i ostao nešto posve drugo, negoli to govori apsolutno negativna propagandna slika koja je medijskim prepariranjem ljudima utisnuta u isprane mozgove.

"Masa siktavih govora punih raznih vragova, nekih negdje, tih i takvih, opozicijskih situacija u Zagrebu, Dinama itd. od kojih sam uvijek imao osjećaj srama što takva osoba vodi moju državu. Zapravo je on vodio svoju državu iz one vile koju je kupio po trodnevnom zakonu a nas ostale tko šiša dok je svoju uštedevinu koja nije imovina skrivao na 20 malih računa u Zagrebačkoj banci. Odvratno!"

Pobogu, pa tih 200.000 njemačkih maraka već su tada bili upravo smiješna svota, u usporedbi s onim što su zgrnuli "detuđmanizatori" Čačić, Mesić, Jakovčić, Sanader, Josipović... i još uvijek zgrću, pred našim nosovima. A ti o čemu? O Ankici Lepej i predizbornim anketama iz 1999. Kao da se u međuvremenu baš ništa nije dogodilo.

"Stvarno mi nikad nije bilo niti će mi biti jasno kako se itko može diviti takvoj osobi osim ako nisu ništa znali o vremenu do 90., a same 90. prespavali u dubokom snu ili su sudjelovali u imanju Hrvatske, no ovo posljednje je potpuno druga priča za čiju se prezentaciju brine "Fimi medija"."

A kako je moguće nečije kompletno životno, javno i političko djelovanje koje se proteže na tri države, dva rata, od toga jedan svjetski - ukupno gotovo 60 godina rada na različitim visokim funkcijama u Jugoslaviji, a potom kao predsjednik nove neovisne hrvatske države, i oba puta ratni pobjednik - sažeti u jednu ovakvu bezveznu, ignorantsku, analfabetsku rečenicu? Nije moguće, osim ako si maliciozan, ili totalni neznalica.

Ako imaš što reći o "vremenu do '90", a da je nasuprot, ili drugačije, od onoga što Tuđman ovdje piše, izvoli. Ako nemaš, tvoje odbijanje da se suočiš s činjenicama neće ti pomoći.

MKn — Uto, 09/10/2012 - 08:13.

leddevet — Ned, 07/10/2012 – 19:03: "Upravo u tome je temeljna razlika između tebe i mene, odnosno između načina na kojeg percipiramo Tuđmana. Za mene je apsolutno strašno saznanje da predsjednik države krade, saznanje, ovaj puta stvarno konkretno, da obitelj Tuđman, a ne samo Franjo, su najobičniji odvratni ratni profiteri."

Oprosti, ali ovo je upravo besmisleno. Nikad nitko ničim nije dokazao da je tih 200k njemačkih maraka rezultat bilo kakve "krade", kamoli "ratnog profitterstva". Kako dolje reče Drvosjek, evo ja, koji nikad nisam bio član ni partije, ni bilo koje stranke, kupio sam Tuđmanovu "Hrvatsku u monarhističkoj Jugoslaviji", dvotomno djelo, vjerojatno najkvalitetniji domaći povjesničarski uradak o temi, a koliko se sjećam, nije bio baš jeftin. Opće je poznato da su sami članovi obitelji Tuđman početkom 2000. godine javno tražili da se obavi revizija njihove imovine:

[Ankica Tuđman pozvala Račana da istraži imovinu obitelji Tuđman](#)

"...Pismo je Ankica Tuđman 23. veljače poslala premijeru, a u srijedu dostavila medijima. »U predizbornim kampanjama provlačio se cijeli niz optužbi i konstrukcija o iznimnim privilegijama i bogatstvu obitelji Tuđman, kao i nezakonitom prisvajanju imovine i neispunjavanju obveza prema državi. Na primjer, piše se da 'predsjednik Tuđman raspolaže sa 700 milijuna dolara', da ima 'vlasništvo nad Hrvatskom kućom u SAD-u', poziva se na Politiku ekspres koja 'tvrdi da je Tuđman kupio vilu u Nici' 1992., da nije plaćao porez

tijekom svog mandata (dr. Branko Horvat); piše se da su članovi obitelji nezakonito stjecali nekretnine u Hrvatskoj, da su vlasnici desetak lokala u Zagrebu, jahti, aviona, hotela, tvornica, automobila i slično«, podsjeća se u pismu te dodaje: Kako ni jedna od izrečenih optužbi nije istinita, obitelj Tuđman poziva Vladu da svoje predizborno obećanje o reviziji pretvorbe i privatizacije započne s našom imovinom...

Ankica Tuđman potom nabraja imovinu članova svoje obitelji... dostavila je premijeru Račanu rješenje Porezne uprave o porezu na dohodak za dr. Franju Tuđmana i preslik uplatnica o uplaćenom porezu te zahtjev za izdavanjem uvjerenja o plaćenom porezu na dohodak od 1990. do 1998.. Dostavila je i sažetak izjave koju je dr. Tuđman dao o svojoj imovini. Iz dokumenta se vidi, navodi Ankica Tuđman, da je dr. Tuđman svom uredu prijavio 251.412 DEM kao honorar što ga je primio za radove tiskane od 1990. do 1998. godine."

I što se dogodilo? Ništa.

"02. ožujka 2000. - Zamjenik premijera Goran Granić izjavio je da ni Vlada niti njezin uži kabinet nisu raspravljali o pismu koje je premijeru Ivici Račanu poslala Ankica Tuđman sa zahtjevom za revizijom imovine obitelji pokojnog predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana. Granićev je osobni stav da se Vlada ne može upustiti u taj posao bez obzira na to što se radi o obitelji pokojnog predsjednika Tuđmana. Moramo imati principijelan stav - Vlada se ne može baviti tim pitanjima, rekao je Granić."

Kako to? Pa zato jer se radi o običnoj propagandnoj izmišljotini - to famozno "Tuđmanovo bogatstvo" jednostavno ne postoji. Nema ga. Pogledaj, recimo, samo zadnje predsjedničke izbore - dva SDP-ova kanadidata potroše svaki po 20 milijuna kuna, tri HDZ-ova (manje-više) kandidata potroše ukupno oko 15 milijuna, a Tuđmanov sin - svega oko milijun i pol, ako se dobro sjećam. Upravo zanemariv iznos, kad se usporedi s "poštenjačinama" "detuđmanizatorima", zar ne? Nadalje, trenutni hrvatski predsjednik prema vlastitom priznanju ima 250.000 EUR samo na štednji. Ne maraka, nego eura. I što ćemo sad?

"Možeš tako analizirati i secirati uzduž i poprijeko moje upise i minimizirati činjenice koje sam naveo, možeš se i tome smijati kao što se smiješ smiješnoj svoti od 200 000 DM. Možeš navoditi i Krležu, možeš pozivati i Tita koji je zaštitio malog hrvatskog domoljuba i sve tako do izbezumljenja nadajući da će na te smiješne činjenice mnogi nasjesti."

Točno, kako sam mnogo puta rekao, ja ne baratam nagađanjima što tko misli, niti neakvim osobnim dojmovima i sklonostima, nego običnim činjenicama. Tebi su one sada "smiješne", jer ih jednostavno nemaš čime opovrgnuti, pa si odlučio zanemariti ih i nastaviti vjerovati u propagandne bajke i "detuđmanizatorske" šarene laže. Kad je tako, ne mogu ti pomoći.

"P.S. A da li bi Veselica bio bolji ili lošiji od Tuđmana nije važno nego je važno da je ovaj došao na čelo stranke svijesno najobičnijom prevarom"

Prijevarom? Pobogu, pa HDZ nije bio službeno registriran sve do proljeća 1990, do pred same izbore. O kakvoj "prijeari" se može govoriti, prijevari koga i čega, kada se u to vrijeme zapravo nije znalo hoće li uopće biti slobodnih izbora ili će svi pokretači novih stranaka jednostavno završiti u zatvoru... na kraju krajeva, da ja ta priča točna i da su ljudi odista htjeli Veselicu, glasovali bi za njega.

"što je blagorečeno odvratno, pogotovo odvratno ako znamo kakav je čovjek Marko Veselica, kako ti kažeš, čovjek s govornom manom. Stvarno odvratno @MKn, ti i Zlatno tele i tvoja govorna mana."

Često rabiš riječ "odvratno", toliko da te to odaje. Ti nisi u stanju o Tuđmanu razmišljati hladnom glavom ni za trenutak, nego ga - mrziš. Zašto?

Naime, danas i mala djeca vide da pogriješke koje je počinio Tuđman nisu ni do koljena onima poslije njega. Je li Tuđman rasprodao strateške dijelove hrvatskog gospodarstva strancima? Nije. Je li rasprodao hrvatske banke strancima? Nije. Je li rasprodao hrvatske medije strancima? Je li enormno zadužio zemlju, doveo je u dužničko ropstvo, ovisnost prema stranom kapitalu i centrima moći, kako to ljudi vole reći? Ne, nije.

Tko je učinio sve te stvari? Nije Tuđman, nego njegovi nasljednici "detuđmanizatori" - Mesić, Račan, Linić, Čačić, Pusić, Sanader, Kosorica... evo čak i dan danas, opet "lijeva" vlast Milanovića i Josipovića nastavlja takvu politiku "detuđmanizacije" i najavljuje konačnu rasprodaju i posljednjih ostataka obiteljskog srebra, HPB-a i Croatia osiguranja. I zašto onda Tuđmana toliko mrziš?

Nema ni logike, ni ikakavog smisla. Razlog može biti samo nešto posve iracionalno.

leddevet — Uto, 09/10/2012 - 09:46.

Blaženo pamćenje! Cijela afera je krenula iz toga što je brižna Ankica ulagala na više računa iznose do 20.000 DM jer po ondašnjem zakonu je za iznose veće od toga trebalo navesti porijeklo novca. Svakako da je novac bio potpuno čist zašto bi se itko mučio s otvaranjem 20 računa, a znamo kakva je to muka i procedura u banci, kad je mogao otvoriti samo jedan i izjaviti "to mi je lova od tog i tog"? Tebi to nije ništa neobično, a meni je to već i više nego dovoljno, no idemo dalje.

Nakon toga je nastala neka velika zbrka i onda se pojavilo rješenje problema da je to predsjednik Tuđman zaradio od honorara, no, eto bio je zaboravio prijaviti to kao imovinu. Očitu nespretnost i ishitreno krpanje problema je spasio Smiljko Sokol sjajnim rješenjem da novac nije imovina što je apsolutno svjetski presedan. Ni to tebi nije neobično?

Ako pretpostavimo da je istina da novac potiče od autorskih honorara kako to da ti novci već nisu bili na nekom bankovnom računu obzirom da svi izdavači, barem oni koji legalno posluju, svoje isplate vrše na bankovne račune, a ne kao Barišić u torbama. Ni to ti nije sumnjivo?

Novac o kojem govorimo je cca 200.000 DM što je poprilični novac i ako je to novac dobiven isključivo na ime autorskog honorara to bi učinilo Tuđmana vjerojatno najplaćenijim autorom u RH (što je sigurno i bio samo ne po napisanom). Sumnjivo? Ajde ovo je čak i moguće, no idemo dalje:

Ako se sjetimo da je u to vrijeme upravo bio kupio kuću u Nazorovoj i da su se tamo odvijali nemali građevinski radovi (čisto slučajno sam onuda prolazio gotovo svaki dan) onda novac o kojem bi trebalo govoriti je poprilično veći od ovih nesretnih 200.000 DM. Ni to ti nije dovoljno?

Kažeš da si i ti bio kupio Tuđmanovu "Hrvatsku u monarhističkoj Jugoslaviji" i da je bila prilično skupa što je zasigurno istina. Tome bi svakako trebalo dodati da su 90-te bile ratne godine i da je prosječna plaća u prvoj polovici bila cca 250 DM, da je bilo masu izbjeglica i ljudi koji su ostali bez svega, da tvornice nisu radile i da se općenito vrlo loše živjelo. Jel' pratiš moje razmišljanje? Dakle ako je to istina pitam se tko je to kupovao sve te silne prilično teško čitljive knjige u državi gdje uz sve navedene probleme je 40% stanovništva polupismeno? Ako su to bile državne institucije po partijskom nalogu kao za vrijeme JBT onda to spada u najobičnije pranje love. Jel' ti je sad dosta?

Ako tebi nije meni je dosta i puno previše preko toga. Utoliko riječ odvratno me sigurno odaje kao nekog tko ne puši tvoje priče koje su, zanimljivo, vrlo dobro potkrijepljene i filtrirane, kao da stoje MASSOL d.o.o. iza njih.

P.S. Kad već imaš na raspolaganju tako dobru bazu podataka bilo bi korektno da nam ovdje podastreš jedan tekst (ne mora biti dugačak kao ovaj iako bi zapravo trebao biti poprilično duži) o poslovanju ostatka obitelji Tuđman. Jasno, sve to uspoređo s poslovanjem prije osamostaljenja RH. Možda da bi onda i tvoj zaključak bio odvratno.

MKn — Uto, 09/10/2012 - 12:55.

Ponovo posve ignoriraš sve što ti ne odgovara i samo ponavljaš predizbornu propagandu iz 1999. godine. Jel' to neka trauma? :-)

Dobro, idemo zabave radi uzeti da je ono što kažeš točno. Sam si rekao da su tada "na listama popularnosti, odnosno nepopularnosti prva 3 mjesta zauzeli članovi obitelji Tuđman, redom Franjo, Ankica i Seka", zar ne? Na izborima 2000. vlast su premoćno osvojili "detuđmanizatori" Račan, Čačić & co, predsjednik države postao je glavni "detuđmanizator" Mesić, dok je HDZ potučen do nogu. I ne samo da su "detuđmanizatori" osvojili sve poluge državne vlasti, nego je čak i u HDZ-u pobijedio "europejac" Sanader, princ tame Pašalić je izbačen, a Tuđmana se sama vlastita stranka prešutno, ali praktično i nedvojbeno, odrekla. Čak su i obitelj isključili iz članstva.

Dakle, ako je odista tako bilo kako kažeš, ako je Tuđman odista bio toliki negativac, superbogati lopuža i "ratni profiter", pa što je onda, pobogu, spriječilo Mesića, Račana & co. da barem istraže porijeklo "silne imovine" Tuđmanovih? Da ni ne govorim o vraćanju "opljačkanog"?

Zašto to nisu učinili? Nisu čak ni pokušali.

Sama Tuđmanova supruga ih je javno pozvala da se to provede i da se na te priče konačno stavi točka. Zašto su "detuđmanizatori", unatoč silnim očekivanjima "javnosti", odjednom podvili repove, umukli i čak odbili istražiti i sankcionirati obitelj strašnih "ratnih profitera"? I tako sve do dan danas, gotovo 13 godina kasnije, iako Tuđmanovi odavno više nemaju baš nikakav utjecaj na bilo što?

Guraš glavu u pijesak i praviš se da ne vidiš, pa ću ti ja reći zašto - jer "detuđmanizatorima" odgovara da se sitnozuba stoka vječno zabavlja takvim propagandnim žvake-za-bedake izmišljotinama, tipa "200 bogatih obitelji", "žena ni Srkinja ni Židovka", "prodaja Vukovara", "dogovor s Miloševićem", "agresija na Bosnu"... itd. To su sve stvari koje raznorazni novinari propagandisti, osobito Fekalovi, sada razasuti po "domaćim" medijima, ponavljaju i repetiraju bukvalno u svakom svojem tekstu, svi se skupa nadajući da neće doći dan kada će se neka kritična masa i većina proste raje početi po glavi i upitati, recimo... jebemu, pa Tuđman je umro 1999, a INA prodana Mađarima 2003. Kako Tuđman može biti za to kriv?

Ili, za prodaju banaka strancima? Za prodaju medija strancima? Sve redom učinjeno nakon njegove smrti. Za jednostrani hrvatski odustanak od Washingtonskog i Daytonskog sporazuma? (Srbija, naravno, nije odustala.) Za odustanak od proglašenja gospodarskog pojasa u Jadranu? Za enormno zaduživanje zemlje? Za odustanak od gospodarskog, vojnog, pa čak i političkog suvereniteta...? Sve učinjeno nakon što se Tuđman već odavno, pouzdano i nesumnjivo ohladio pod onom pločom na Mirogoju. Zar je te poteze vukao i odluke donosio iz groba? Woodoo magija? :-)

drvosjek — Ned, 07/10/2012 - 20:08.

Ma ne mrziš ti njega led9 zbog navodnog bogaćenja (koje je zaista minorno u odnosu na neke druge) nego zbog drugog razloga ,a svi mi ovdje koji smo te pročitali znamo zbog kojeg.

Gledaj ,svaki hadezeovac u ono vrijeme koji je držao do sebe morao je imati Tuđmanova sabrana djela ;-) u regalu ,pa neke institucije ,knjižnice i tako to ,znamo kako to ide. Znači ,postoji zaista mogućnost da je neku paru dobio kao autor. Žena mu je vodila kućni budžet ,to je općepoznato. Ovo za članove obitelji ,možemo uzeti kao ok mišljenje ,ali pri tom treba imati na umu da su se svi oko njih tada ponašali tako. Bio je trend , pretvorba i privatizacija ,biznis i nisu htjeli ostati crkveni miševi u odnosu na ostale.

Evo ,npr. prof.M.Tuđman mi ne djeluje kao neki tajkun ,više kao knjiški moljac. Nisi fer i nisi realan. Šta bi ti od njih htio , da budu sveci među kurvama. Previše idealiziraš F.T-a ,tj.prevelika su ti bila očekivanja.

MKn — Uto, 09/10/2012 - 13:06.

zaphod — Uto, 09/10/2012 - 09:16: "Ovdje se stvarno nevjerovatno razlikuju ta "prevelika očekivanja" - Josipoviću se spočitava uredno prijavljena ušteđevina, a Tuđmanu oprašta nevjerovatan autorski honorar koji je knjižen pod "novac koji nije imovina"."

Ma, bogati. A kako to da vi Tuđmanu, jednom od najbitnijih ljudi u novovjekovnoj Hrvatskoj i u kompletnoj SFRJ povijesti, a potom i predsjedniku države, smrtno predbacujete iznos od smiješnih 200k maraka, dok Josipoviću, običnom NN profesoru i "zelenom" saborskom zastupniku tek od 2003, ne predbacujete daleko više nego dvostruko veći iznos, a kojeg je stekao još prije negoli je postao predsjednikom države?

Žalim, ali ne ide tako. Ili spočitavajte i jednom i drugom, ili nikom.

MKn — Sri, 10/10/2012 - 07:05.

(Za Leddevet, Zaphoda itd.) Eto u čemu je problem. Vi uopće ne razumijete koncept licemjerja. Načela i principi se ne primjenjuju samo na one koje mrzite, nego na sve.

Ako Tuđmanu, predsjedniku države u dva mandata, nesporno jednoj od najvažnijih osoba u HR povijesti, čije su skute ljubili i oko peta se šuljali svi, ne vjerujete da je u 9 godina uspio zaraditi 251.412 DEM od prodaje svojih knjiga, kako ste Josipoviću, nepoznatom profesoru, nepoznatom plink-plonk kompozitoru i relativno svježem saborskom zastupniku, mogli povjerovati da je od... čega? autorskih prava na glazbu...? uspio zaraditi 500.000 DEM, i to još prije negoli je postao predsjednik države?

Usput rečeno, za Josipovićev imetak se doznalo još u predizbornoj kampanji, ali ste to tada nazivali "podmetanjem paraobavještajnog podzemlja", "hadezeovskim izmišljotinama" itd, a dosjetili ste se jadu, vidi čuda, tek nakon što se zakvačio sa

svetom srpskom kravom Pupovcem. Tada mu je odjednom izvučeno i natovareno sve redom, i Posmrtna pripomoć, i Zlatica, i ZAMP, i stanovi, i lova na računu... i što se dogodilo? Ništa, naravno.

A Mesić? Bio je predsjednik dva mandata, njegova je prva privatizacijska afera u HR uopće, Našička cementara, ali o njegovoj imovini se, jebote, ne zna baš ništa. "Nikog" to ne zanima. Baš "nikog", 'ej. Čak ni nakon što je Stipe Poštenjačina The Detuđmanizator nedavno iskeširao 1.5 milijunčić kuna za neku kuću, a Libijci ga pokazali da mu je i "brat pukovnik" Gadafi znao kapnuti koju, onako, nek' mu se nađe, za kavu :-)

"Da li to treba shvatiti kao tvrdnju da su i Franjo i Josipović lopovi?"

To ja nikad nisam rekao. Vi tvrdite da je Tuđman "ratni profiter" i kriminalac, a za Josipovića, eto, po potrebi...

"I kad već to stalno potežeš vrlo vjerojatno Račan nije htio istraživati samu obitelj Tuđman kao ne bi ispao osvetnik koji odmah krene u gaženje prethonika te nije htio izvlačiti retne gadarije koje su vrlo vjerojatno tu jako prisutne što bi bio savršeni materijal za Hag. Meni je zapravo iskreno žao da to nije istražio kao što mi je žao da nije istražio sve one privatizacijske gadarije koje su se dešavale kod prvog nam Bezgrešnika te nije napokon svu tu bagru smjestio gdje im je mjesto i time definitivno i precizno definirao Tuđmanovo djelo"

...ali sve što se po tim pitanjima u posljednjih 13 godina poduzima jest, opet vidi čuda, samo šuplja rekla-kazala, novinarsko bla-bla-truč po "detuđmanizatorskim" listovima i mrežnim forumima. Govorimo o kriminalu, zar ne? Kaznenim djelima, zloporabi položaja i ovlasti, krađi, čak ratnom profiterstvu. Molim, ratno profiterstvo ne zastarijeva, Mesić je još uvijek tu, a i Josipović je, bogami, posve svjež. Što se čeka? Tuđman je mrtav, ali nasljednici su živi, i obitelj se okoristila "ratnim profiterstvom", zar ne? Eto vam sjajne prilike da "definirate Tuđmanovo djelo", a isto tako i Mesićevo i Josipovićevo. Okej, kuhana noga se može pozvati na imunitet, a Mesića čuvaju gazde izvana, ali Tuđmanove, bogami, nitko i ništa ne štiti. Gdje su kaznene prijave?

Nema ih? Naravno da ih nema, i neće ih ni biti nikad, a već sam napisao i zašto.

MKn — Čet, 11/10/2012 - 11:27.

leddevet — Sri, 10/10/2012 – 12:35: "Naravno da ne mislim da si sretan zbog tih 20 računa kao što nitko ne voli vidjeti prljave gaće svog idola. No istovremeno mislim da je uvredljivo s tvoje strane, da ne kažem nešto neusporedivo bezobraznije, to kategorizirati kao smiješni iznos, migoljiti, skretati diskusiju uvlačenjem Mesića i Josipovića. Imamo vrlo konkretan događaj koji je trebao ostati tajan no jednostavno Tuđmani nisu imali sreće i sad imamo mogućnost na temelju tog događaja i popratnih situacija stvoriti mišljenje od određenoj osobi. Ti to stavljaš pod kategoriju nepodopština i nešto izvan Tuđmanove osobnosti dok za mene je upravo to Tuđmanova osobnost."

Kako sam već rekao, ti si krajnje nerealan, neobjektivan i potpuno nesposoban uopće promatrati Tuđmana na bilo koji drugi način, doli iz perspektive "detuđmanizatorske" predizborne propagande 1999, a kamoli ga validno ukupno ocijeniti, i vrline i mane. Na sam njegov spomen temperatura ti skoči, vid ti se zamagli, a potoci pjene i pljuvačke krenu na usta. Tu, očito, nema pomoći.

Jugosrpska propaganda o računima

"Utoliko ova priča od 20 računa za mene nije nikakva slučajna anomalija niti iznenađenje, a jedino iznenađenje je bilo da je jedna Ankica toliko glupa da tako nešto napravi,"

Ovo sam dosad ignorirao, pokušavajući te dozvati svijesti iz te autistične "detuđmanizatorske" kome, no više neću. O čemu govoriš? Ako je vjerovati Lepejici, **nije bilo nikakvih "20 računa"**, nego svega dva, jedan s 210.000 DEM, i drugi s 15.740 USD. Odakle ovih još 18? Mogao si napisati i 180. Nije ti dovoljna već notorna i ofucana propaganda, nego moraš izmišljati i novu? :-)

"a druga Ankica toliko hrabra i moralna da prokaže samog predsjednika države."

A što je to ona tako hrabro i važno "prokazala"? Da Tuđmanovi, obitelj jedne od ključnih figura kompletne poslijeratne jugoslavenske i hrvatske povijesti - nisu sirotinja. Bravo, Ankice Kolumbo...

"Zapravo si me kroz svoj pokušaj izazivanja samilosti onako terminalno bolestan sjetio na jednu sliku koja zapravo najbolje prikazuje Tuđmana, a to je kad se na televiziji pojavio s onom nevjerojatnom perikom na glavi. Stvar može izgledati na prvu loptu smiješnom, ali je zapravo strašna jer pokazuje nevjerojatni ego i kukavičluk te u krajnosti uvredljivi odnos prema svakom stanovniku ove države. Upravo je grozno to njegovo negiranje i skrivanje bolesti i nevjerojatno da Otac domovine nije osjetio obavezu nitii imao muda objaviti svojoj dječici da je ozbiljno bolestan nego je svima muljao pokazujući suludu karikaturu samog sebe."

Jes' kad čuo za Francois Mitteranda? Francuski predsjednik gotovo 15 godina, najduže ikad, umro na dužnosti odbijajući javno priznati svoju bolest, a kasnije se otkrilo da je još od prije, preko 20 godina na račun države uzdržavao ljubavnicu i izvanbračnu kći. I što ćemo sad? Otići u Francusku i reći im da im je najduže predsjednikovala jedna "suluda karikatura"? Izvoli, pokušaj :-)

"Jasno da od silnog muljanja potiče i ovaj silni mulj u kojem smo danas zaglavljani i iz tog istog mulja su se izlegli mnogi što ih ti spominješ kao i mnogi što ih ne voliš spominjati."

Znači, evo nas opet na početku - za sve nepravilnosti, probleme i kriminal, pa čak i one nakon svoje smrti, kriv je Tuđman. To je tvoj spasonosni odgovor na sve. Ne zanima te baš ništa drugo, nikakve činjenice, nikakva logika, barem elementarni racio ili natruha objektivnosti, nego isključivo vlastita htijenja i motivi, bez obzira kako i pod koju cijenu ih ostvariti. Nešto poput ovog:

"Dovoljno je samo zamisliti da su 90, da si Srbin i vjerovati da vlast koja se upravo uspostavlja u Hrvatskoj je ustašoidna. Mislim da to nije teško zamisliti i nije važno niti da li je to istina ili nije, dovoljno je vjerovati!"

"Nije važno je li istina ili nije"? Pa jebote, govorimo li mi o realnosti, stvarnosti, svakodnevnom životu, svakodnevnim ljudima, običnim, normalnim... ili nekakvom opskurnom religijskom kultu? :-)

Okej, evo, zamišljam da sam Srbin 1990. Aha, Tuđman ustaša, aha, klat će me. Okej, uzimam oružje od JNA, rušim balvane na cestu i provodim noć na barikadi. I što se događa? Ništa. Prođe tjedan dana. Ustaša i dalje nigdje. Jesu kog' Srbina zaklali? Nisu. Jel' koji poginuo? Nije. Jel' koji bar pretučen? Nije. Hm. No, dobro. Prođe još mjesec dana, dođe jesen, ide zima. Ustaša i dalje ni od korova. Nitko me ne napada, nitko me ne kolje, nema nikakvih novih Jasenovaca, zapravo, ni jednom jedinom Srbinu u cijeloj Hrvatskoj nije pala ni vlas s glave. Hm, hm... sad se već zbunjeno češem po glavi, ako u njoj imam barem zrno soli. I prođe tako gotovo godinu dana. Svi Srbi u Hrvatskoj i dalje živi i zdravi. Jebote, pa gdje su ti ustaše više, 'ej, jebem ih nesposobne..? Što? Nemaju ni ljudi, ni oružja, ni organizacije? E, kakvi su to ustaše, žali bože... :-)

Ne, Leddevet, to nema nikakvog smisla ni uporišta. Znali su oni jako dobro što rade, i zašto. Znali su to još odavno, zadržimo se samo na novijoj povijesti, recimo 1985. kada su u tajnosti promijenjene granice vojnih oblasti SFRJ, pa 1986. kada je objavljen Memorandum SANU, pa 1987. kada je na vlast ustoličen Milošević, pa 1989. kada su Stipi Šušvaru, teškom hrvatskom unitaristu i Jugoslavenu, na "mitinzima istine" vikali da je "ustaša", a u Kninu: "Ovo je Srbija!"

Nikakav Tuđman, ni Tripalo, ni Savka, ni bilo tko drugi, tu baš ništa nije mogao promijeniti. I sada ću sam odgovoriti na pitanje koje sam ti dolje prethodno postavio, a za koje se, naravno, praviš da ga ne vidiš:

"zamisli da je rat bilo moguće izbjeći ili znatno ograničiti"

Jedini način da se izbjegne rat bio je da Hrvatska odustane od neovisnosti i pristane ostati u Miloševićevoj Jugoslaviji. Drugim riječima, da Hrvati odustanu čak i od Titove federacije, i pristanu na povratak u status i stanje slično, pa čak još i gore, kao u međuratnoj karađorđevićevskoj monarhiji. To je, naravno, bilo nemoguće. To je bio krajnje iracionalan zahtjev na kakav ne bi pristao čak ni projugoslavenski Račanov SKH-SDP, koji je na dan proglašenja neovisnosti 25. lipnja 1991. otišao iz Sabora, da bi se tamo vratio 08. listopada iste godine.

MKn — Uto, 09/10/2012 - 13:16.

Bi li Hrvatske bilo da nije bilo Franje Tuđmana i HDZ-a?

Naravno da bi Hrvatske bilo. No, da nije bilo Tuđmana, odnosno, da je na njegovom mjestu bio netko od ostalih - Tripalo, Savka, Račan... danas bismo na more išli preko "Republike Srpske Krajine", a netko od "reformiranih" krajinaša, vjerojatno Stanimirović ili kakav sličan, bi izjavljivao da on s Hrvatskom - s onim preostatakom vidljivim sa zagrebačke katedrale - nema ništa. Nešto slično poput Dodika u "Republici Srpskoj". Btw to je i bio prvotni srpsko-engleski plan "rešenja jugoslovenske krize".

Checkpoint Charlie — Sub, 13/10/2012 - 13:39.

za takav aranžman su bili i Francuzi, pa je tako, in 1991. tadašnji predsjednik FR, F. Mitterand smatrao da ne moraju nužno AVNOJ-ske granice biti nove granice, i.e. zagovarao je prekranje granice u korist Srbije. Usput, svoje protivljenje priznanju RH obrazlagao je riječima kako je Hrvatska bila ta koja je bila na strani nacista a ne Srbija" a ofenzive bosanskih Srba uk BH nazivao "nesretnim inicijativama".

MKn — Čet, 11/10/2012 - 11:32.

leddevet — Sri, 10/10/2012 – 14:03: "To je očito tvoj, i ne samo tvoj, glavni argument u razgovoru o ulozi Franje Tuđmana koji nažalost razmišlja vrlo kratkovidno. Prvo je ograničenje u razmišljanju što balvane i nastanak "Republike Srpske Krajine" uzima kao neminovnost, a drugo je ograničenje smatrati Franju Tuđmana jednim sposobni a onih drugih 4 milijuna i kusur Hrvata bedakima, U ovom drugom slučaju mislim da je stvaranje Hrvatske bilo apsolutna bedastoća pogotovo kad je onaj jedini pametan otišao s ovog svijeta i ostali onih 4 i sitno milijuna bedaka, lopova, udbaša, neprijatelja Hrvatske, jednom riječi, prodanih duša!. Svakako ja nemam tako katastrofalno mišljenje o svojim sunardnjacima kao što imaš ti i istovjetna grupa iz "FT Fun cluba".

"Kratkovidno"? :-)

Balvani su bili tamo. Sasvim lako vidljivi, pa čak i nama "kratkovidnima". Srpska "krajina" je postala okrutna stvarnost već 17. kolovoza 1990, svega dva i pol mjeseca nakon promjene vlasti - gotovo četvrtina teritorija tadašnje Socijalističke Republike Hrvatske (kasnije još i više, gotovo trećina), bez ikakvog konkretnog razloga ili stvarnog povoda, paravojnom oružanom akcijom odijeljena je i faktično pripojena Srbiji. I sve to još prije usvajanja novog hrvatskog ustava, narodnog referenduma i proglašenja neovisnosti. To se dogodilo. Vjerovao ili ne :-)

"Ono prvo je zapravo centralno pitanje devedesetih i lika i dijela Franje Tuđmana, odnosno njegove politike i svjetonazora kao i njegovih istomišljenika i sličnomišljenika. Tu je naravno Republika Srpska Krajina glavna crvena krpa kojom se svima maše pred očima, i nama i njima, i kojom su se uredno palile strasti, a očito se i danas pale strasti, opet i ovdje i tamo,"

"Crvena krpa"? :-)

Iskreno, pomislim da pričam s djetetom koje je rođeno kasnije, netko mu napričao bajke, pa sada baš ništa ne shvaća i ne razumije. Hrvatski Srbi su učinili što su učinili. Uz pomoć države Srbije, proglasili su kvistlinšku, četničku, nacističku paradržavu, i iz nje istjerali "očistili" kompletno ne-srpsko stanovništvo. Ubili su oko 20.000, ranili oko 90.000, prognali oko 500.000 ljudi, i prouzrokovali oko 35.000.000 dolara samo izravne materijalne ratne štete. A ti to nazivaš "crvenom krpom kojom se svima maše pred očima"? Ne samo da je bila crvena, Leddevet - ta je krpa doslovno i bukvalno natopljena ljudskom krvlju.

"što dokazujemo da nismo baš puno toga riješili osim što smo te krajeve ispraznili."

Ne, Leddevet, nismo mi. Tko je htio živjeti u neovisnoj Hrvatskoj, ostao je. Tko nije, otišao je.

"Istina je da više ili manje zatomljeni antagonizam i u krajnosti mržnja postoji kontinuirano i iz vremena prije stare Jugoslavije. Sjećam se situacije kad sam prije ovog rata bio poslom u Gllini, negdje u vrijeme kad je svima bilo jasno da se Jugoslavija raspada, i kad ma taj s kojim sam se našao, lokalni Srbin kao što je bila velika većina tada u Glini, odveo do poznate Glinske crkve i tumačio kako su ovdje ustaše ubili masu Srba. Opis je bio vrlo plastičan kao da se to desilo prošle godine a ne pred više od 40

godina. Ono što je mene tada posebno zabrinulo je bio strah koji je taj čovjek pokazivao, on se bojao da će se tako nešto ponoviti. E sad da ne ulazimo u stalno iste priče tko je tu prvi krenuo i tko je tu prvi klat ostaje istina da je taj čovjek imao pravo i prognoza je bila točna i Glina je danas gotovo mrtav grad."

"Imao pravo"? :-)

A što misliš, odakle tom čovjeku taj strah? Posve iracionalan i ničim utemeljen, naravno, jer nikakva Hrvatska nije mogla baš ništa slično učiniti 1990, nakon pada Berlinskog zida i željezne zavjese, pred medijskim očima cijeloga svijeta, bez vojske i oružja. Odakle strah? Pa iz Jugoslavije. Iz Titove federacije "ravnopravnih naroda i narodnosti", koja je, kako nam svjedoči povijest, još najkasnije 1965. pouzdano znala da su jasenovačke žrtve enormno preuveličane i prenapuhane - barem deset puta - ali je ipak javno, svjesno i namjerno, nastavila s takvom mrziteljskom, uništiteljskom, protuhrvatskom propagandom, i to još punih 25 godina. Danas je jasno, bila je to praktična priprema, nakon što umre Tito, za novi rat i za konačno rješenje - "do istrage naše, ili vaše".

A toj se ratnohuškačkoj propagandi, od hrvatskih vojnih i partijskih glavešina, funkcionara, rukovoditelja i inih javnih osoba, javno usudio usprotiviti samo - Franjo Tuđman. Nitko drugi. Ni Blažević, ni Bakarić, ni Gošnjak, ni Šušvar, ni Marković... nitko.

"Zašto to pričam? Razlog je to što je slijed događaja očito bio predvidljiv, a ako je bio predvidljiv trebalo je to vrlo ozbiljno uzeti u obzir kod vođenja ove države."

I jest. Pametnom politikom pregovaranja, odugovlačenja i odbijanja ulaska u otvoreni frontalni sukob s neusporedivo jačima Srbijom i JNA, Tuđman je izbjegao bosansko-kurdsku subinu, kupio Hrvatskoj vrijeme, organizirao se i naoružao. I zatim udario u najpovoljniji trenutak. I pobijedio.

"To što su iz Gline izbjegli Srbi mnogi će reći da im to treba, no iz Gline i šire su izbjegli gotovo svi i danas je to mrtav dio države, ove naše države na koju se toliko kunemo. Nažalost nije Glina jedina koja je tako stradala u ratu, a osim samih gradova stradali su i ljudi, mnogi ljudi, neki ubijeni, neki osakaćeni fizički i psihički. Svi to danas znamo i svi to danas vidimo, no danas je kasno, to je trebalo znati i vidjeti pred 20 godina."

To je trebalo vidjeti i s barikada. Bilo je sasvim dovoljno vremena za dozvati se pameti, prvo od ljeta 1990. do proljeća 1991, pa i kasnije, sve do 1995. E, ali kad su oni na barikadama iza sebe imali Srbiju i tisuću JNA tenkova. Gdje im je bio kraj...

"Na stranici Večernjeg je povodom Dana neovisnosti uljepljen blog Snježane Nemec Dan neovisnosti- i dalje amnezija na djelu koji upozoravam na opći nikakav doživljaj tog praznika, od političkog vrha pa sve do običnog pješadinca. Zapažanje je točno, no osim zapažanja nema u tom tekstu promišljanja zašto je to tako. Zašto je pojam nezavisnosti i taj praznik, koji bi trebao biti najvažniji praznik ove države, tako marginaliziran? Da li je tu možda razlog što su ljudi izgubili osjećaj za državu i da im je sve svejedno? Da li kroz takvu amneziju pokazuju svoj stav prema politici, pogotovo prema ovoj iz vremena nastanka ove Hrvatske, dakle i prema Tuđmanu?"

Taj dan uopće nije bio državni praznik sve do 2000/2001. godine i tzv. Škrabalovog zakona, kada je Dan državnosti 30. svibnja ukinut i nadomješten sadašnjim praznicima 25. lipnja i 08. listopada. Time je dotadašnja desetogodišnja tradicija poništena i stvorena je posvemašnja konfuzija, koja traje dan danas. Tko se - prosječni čovjek s ulice - sjeća tromjesečnog moratorija EZ i "odgođene neovisnosti"? Nitko, osim ljudi poput mene, koji odbijamo zaboraviti...

drvosjek — Pet, 05/10/2012 - 21:57.

Evo i jedan manje akademski pogled. Slijedeće je istina što pišem i osobni doživljaj.

Sjedimo ja i kolega u željezari u Sisku 1990.god. Inače u dobrim odnosima,u mladosti zajedno bećarili i sl.,on Srbin ja Hrvat. On oca nije imao (majka mu se nije udala a njega dobila) ,dok mu je djed po majci kao pripadnik Dražine vojske 45. izbjegao do Amerike. Moj čaća je bio u partizanima ali nije bio komunist.

Naravno „sve u 16 brstimo politiku. U jednom trenutku kad sam ga stjerao u kut kaže: "Slušaj, sada je istorijska šansa da mi Srbi napravimo Veliku Srbiju i mi je budemo napravili pa makar se svi vi postavili na glavu, a vi Hrvati ćete svoju nezavisnu moći svu vidjeti sa katedrale"

Sutradan sam počeo raditi na tome da sebi i svim muškim pripadnicima svoje uže i šire obitelji nabavim kakvu, bilo kraću bilo dužu cijev.

MKn — Sub, 06/10/2012 - 08:11.

sm — Čet, 04/10/2012 – 18:10: "nitko osim Hrvata samih ne može biti odgovoran za podzastupljenost u okviru SK. Nisu ni Srbi ni bilo tko drugi osim Hrvata odlučivali o tome hoće li netko ovdje izraziti želju za učlanjenje u partiju niti je itko drugi u mjesnim zajednicama i općinama te školama, fakultetima ili poduzećima odlučivao hoće li kandidata primiti u članstvo. Generalno gledajući, da su Hrvati imali više interesa za biti u SK, nitko a ponajmanje Srbi ih ne bi mogao spriječiti da budu u postotku najbrojniji"

Nakon opširne i obuhvatne Tuđmanove faktografije o Jugoslaviji i položaju Hrvatske u njoj, prije i nakon II. svj. rata, pod Karađorđevićem i pod Titovom vladavinom, u srpskoj monarhiji i u "socijalističkoj zajednici ravnopravnih naroda i narodnosti", iz koje se jasno vidi da se položaj Hrvata i Hrvatske zapravo nije promijenio - nimalo - ti zaključuješ da su Hrvati za to sami krivi? Tako možeš reći i da je Kunta Kinte sam kriv, jer bi sve bilo OK, samo da se učlanio u partiju.

"sad, kada je tomu što govori Tuđman tako, otvara se ključno pitanje. Zašto nam nakon osamostaljenja ide tako kako ide? Zašto nam tako ide i kad nema hegemonističkih težnji drugog naroda? Zašto nam tako ide kad nakon osamostaljenja niti jedan dinar, niti jedan HRD niti jedna kuna ne ide u Beograd?"

Zato što miješaš kruške i krumpire. Ne ide nam "nakon osamostaljenja" loše, nego tek nakon što je Tuđman pobolio i umro, a nastupila politika "detuđmanizacije".

I znaš što - došlo je vrijeme da se Tuđmanovi nasljednici suoče s posljednicama svoje politike. Prvenstveno Stipe Mesić, Ivica Račan je pokojni, Slavko Linić, Radimir Čačić, Vesna Pusić, Ivo Sanader je pred sudom, Vladimir Šeks, Jadranka Kosor, Andrija Hebrang, Ivo Josipović, Zoran Milanović... vrijeme je da ti ljudi preuzmu odgovornost za "detuđmanizaciju", za svoje postupke, promašaje i pogriješke u posljednjih gotovo 13 godina. Vrijeme je da odrastu i prestanu se izgovarati i opravdavati Tuđmanom.

"Kako to da je u trenutku osamostaljenja odlučio umjesto samoupravnog pluralizma, pluralizma socijalističkih interesa i društva ravnopravnih građana krenuo graditi sirovo kapitalističko društvo razvlašćujući do kraja one koji su koliko toliko, barem, odlučivali u bivšem sustavu. Kako se je to marksist, socijalist i komunist koji u Jugoslaviji zagovara demokratizaciju političkih i društvenih odnosa"

Ne znam i ne mogu ni znati što je Tuđman čime mislio, pa ću se ograničiti samo na ono što je napisao. Po meni, "pluralizam socijalističke misli" može imati dva objašnjenja. Prvo, vjerojatnije: Tuđman zna da je zalaganje za normalnu višestranačku demokraciju u SFRJ neustavno i nezakonito - vodi ga u zatvor - pa pokušava tu ideju provući uvijeno, "ispod žita". I drugo, nevjerojatnije, ali ipak moguće: Tuđman odista zastupa ono što je u tome dijelu napisao. Pozor, to je SFR Jugoslavija u naponu ideološke snage, Tito je tek umro, 1980. Time bi se Tuđman ukazao naivnim idealistom, jer, naravno, demokraciji ne možeš propisati da mora biti socijalistička - to onda nije demokracija, nego totalitarizam. Demokracija naravno može biti socijalistička, ako ljudi većinom glasuju za takvu političku opciju, i to je sve.

"u trenutku dolaska na vlast prometnuo u velikog zagovornika društva podijeljenog na staleže, društva prvobitne akumulacije kapitala i društva u kojem bi jedan čovjek, naravno "u ime nacionalnih interesa", odlučivao o svemu pa i notornom imenu nekakvog nogometnog kluba ili sastavu momčadi koja će istrčati na teren?"

Ako promatramo Tumanovo razdoblje 1990 - 1999. i usporedimo ga s razdobljem njegovih nasljednika "detuđmanizatora" 2000 - 2012, uzimajući uspješnost kao osnovni kriterij, neupitno je da Tuđman, iako je imao rat i daleko nepovoljnije uvjete, premoćno vodi i pobjeđuje u svemu. Pa čak i u nogometu.

“Ispada kako su oni koji su u bivšoj državi znali da su eksploatirani i ugnjetavani od hegemonista i majorizatora, nakon osamostaljenja pali na ispitu iz povijesti s jednim jedinim pitanjem – što ćete sad sami sa sobom?”

Na tome ispiti jesu pali, ali ne Tuđman, nego njegovi nasljednici. Kako rekoh, vrijeme je da se s tim suoče. Neće to moći izbjeći.

(20) Nakon drugostupanjske haaške presude, 12 i više godina protuhrvatskih četničkih i jugoslavenskih izmišljotina, manipulacija i pritisaka raspukli su se kao mjehur od sapunice...ali nažalost, zlo nikada ne odustaje i ne prestaje. Unatoč svemu što se pokazalo, otkrilo i dogodilo, kriptičetnici i danas, pet godina kasnije, nesmetano igraju svoje poremećene, frustrirane igre. Mrežna poveznica:

Politika.com - Posthaaska predblagdanska lijenost

Posthaaska predblagdanska lijenost

13. prosinca 2012.

Tekst koji prenosim ne odražava moja politička gledišta u potpunosti. Najkraće rečeno, preblag je, premekan i prepopustljiv prema nekima koji političku milost vrlo slabo zaslužuju. No, istovremeno je prepun zanimljivih informacija i podataka do kojih ne možete doći u sitnozobom tisku tipa Večernjeg, Jutarnjeg, 24 sata i sličnom žutulu, a idu nam blagdani, pa valja biti sretan, veseo, dobre volje i općenito dobronamjeran, zar ne? :-)

Vesna Škare Ožbolt: "Neselektivno granatiranje DORH-a"

"U ovih mjesec dana od izricanja oslobađajuće presude generalima Gotovini i Markaču, događaji na političkoj i medijskoj sceni prestizali su jedni druge takvom brzinom da je bilo teško pratiti tko se iskreno raduje, tko je razočaran, a tko, nakon što su generali oslobođeni, već traži neke nove mete za napad. Bilo je tu doista svega; od povlačenja teksta iz jednih dnevnih novina kojim se najavljivala *"konačna presuda Tuđmanovoj Hrvatskoj"*, storniranja već snimljenog dokumentarca koji je, sudeći po "foršpanu", bio u sličnom tonu s tim sramotnim tekstom, a bivšem predsjedniku Mesiću trebalo je tjedan dana da uopće dođe do zraka... srećom, uvijek staloženi predsjednik Josipović svojim govorom i dočekom dvojice generala cijelu tu pomalo shizoidnu atmosferu brzo je vratio u normalu.

Prvo "prebacivanje" na novu metu izvela je Vesna Teršelič, predsjednica udruge Documenta, i komentirajući presudu za TV postaju Al Jazeera, uperila oštricu na DORH, izjavivši kako *"...DORH nije imao snage donijeti niti jednu pravomoćnu presudu za ratni zločin u i nakon Oluje..."*, te da *"...misli kako će presuda usporiti daljnje istrage."* Isto je ponovila i za brojne druge medije. Nije moguće ni približno procijeniti koliko je milijuna ljudi u Hrvatskoj, u regiji, ali i u inozemstvu, samo taj dan dobilo "informaciju" kako je DORH općenito "neaktivan i da nema snage procesuirati zločine".

Izješće o radu DORH-a za 2011. s podacima o ratnim zločinima

No, Izješće o radu DORH-a za 2011. s podacima o ratnim zločinima (stanje na dan 13. veljače 2012) u velikoj je mjeri demantira: od kraja 1991. pokrenut je kazneni postupak za 490 ratnih zločina protiv 3432 osobe, od čega 2999 nepoznatih; pravomoćno su osuđene 554 osobe, a nakon provedene istrage, postupak je obustavljen protiv 1238 osoba. Velik broj odbačenih prijava potvrđuje da je DORH itekako radio svoj posao - štoviše, težeći postići što više konačnih presuda, ponekad je čak podnosilo istražne zahtjeve i bez dovoljno dokaza.

Istina je da su za ratne zločine tijekom i nakon Oluje podnesene 3 kaznene prijave protiv 10 poznatih i 24 nepoznate osobe, a nekoliko je slučajeva u fazi istrage. Za ostale zločine, od 6390 prijava protiv poznatih i nepoznatih osoba, od čega 439 pripadnika oružanih snaga, do danas je osuđeno 2380 osoba. Tri su ključna razloga zbog čega je broj optuženih za ratne zločine relativno malen:

a) Zakon o primjeni Statuta MKSJ i progonu za djela protiv međunarodnog humanitarnog prava kojim se dopušta korištenje dokaza izvedenih pred haaškim sudom u postupcima pred domaćim

sudovima donesen je tek 2003, a tada su na 4 suda formirani i specijalizirani odjeli za ratne zločine;

b) do 2005. hrvatsko pravosuđe nije imalo ovlasti pozivati svjedoke iz Srbije ili BiH, i tek od te godine dobiva dokumente haaškog suda s prikupljenim iskazima svjedoka; i

c) ratni zločini specifična su kaznena djela čije dokazivanje je vrlo kompleksno, zbog nedostupnosti osumnjičenika i/ili svjedoka i zbog proteka vremena.

Broj žrtava Oluje: 44

Nije to hrvatski specifikum, a niti se radi – kao što to mnogi iz nevladinih udruga i iz medija često imputiraju – o izbjegavanju ili zataškavanju; i sam Haaški sud u prvostupanjskoj presudi generalima, od 320 poimence navedenih osoba, [samo za njih 44](#) potvrdio je, izvan razumne sumnje, da su žrtve ratnog zločina.

Procesuiranje ratnih zločina ubrzalo se od 2009. kada je donesen novi Zakon o kaznenom postupku. Tim zakonom omogućeno je, u slučaju pojave novih dokaza bilo od strane tuženog ili tužitelja, preotvaranje postupaka za ratne zločine koji se sude *in absentia* i za razliku od ranije prakse, tuženi više ne mora nužno biti prisutan.

Uz pomoć sredstava Kraljevine Nizozemske, DORH je realizirao Bazu podataka ratnih zločina, a 2009. osmislio projekt "Časnik za vezu DORH-a", u sklopu kojeg kvalificirani stručnjaci selekcioniraju podatke iz baze ratnih zločina suda u Haagu. Taj sjajan projekt rezultirao je pokretanjem desetak novih kaznenih postupaka za ratne zločine. No, o takvim postignućima nevladine udruge i novinari rijetko govore ili pišu, radije rade pritisak na DORH, kao da je ono institucija koja radi na "na normu". Takvima - a to su većinom analfabeti što se prava tiče – možda je najbolje citirati riječi predsjednika Josipovića: *"Nikome ne može koristiti silom tražiti krivce, pa da se osude nevini ljudi."*

Neshvatljivo je da Documenta, pored DORH-a gdje rade vrhunski stručnjaci prema strogim profesionalnim standardima, i dalje koristi podatke iz izvješća HHO-a o 670 ubijenih civila i 22.000 spaljenih kuća u Oluji, a koje je haaški sud odbacio kao nevjerodostojno. Ne bi li bilo logičnije osloniti se na podatke Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata, još jedne institucije u kojoj rade ozbiljni i, što je važno naglasiti, nepristrani znanstvenici, na čelu s dr. Antom Nazorom?

Arhiva Centra sadrži izvješća i iz srpskih izvora, između ostalog i o stradanjima krajiških Srba od djelovanja srpske vojske, te međusobna ubojstva i samoubojstva Srba tijekom povlačenja, a zabilježena su i brojna svjedočenja o spaljivanju i uništavanju kuća od strane samih Srba. Identična praksa zabilježena je i u Sarajevu kada su, u samo dva tjedna prije ujedinjenja grada, Srbi s Grbavice i Ilidže pod naredbom vodstva iz Pala, spaljivali svoje kuće i stanove. Oni koji bi odbili jer su željeli ostati, izlagani su prijetnjama ili ubijani. Prema procjenama UNHCR-a, bosanski Srbi uništili su vlastite imovine u vrijednosti nekoliko milijuna dolara.

Izjava Save Štrbca o bijegu Srba u Oluji 1995.

Neprihvatljivo je da Teršelić ignorira činjenice, pa kaže kako je u Oluji *"prognano 200.000 ljudi"* iako je drugostupanjskom presudom potvrđeno da se nije radilo o planiranom progonu stanovništva od strane HV-a. Uostalom, postoje i drugi izvori koji potvrđuju da je odlazak krajiških Srba bio ranije planiran; primjerice, snimka gostovanja Save Štrbca, predsjednika udruge Veritas, u studiju TV Banja Luke 7. kolovoza 1995. kada je rekao: *"Odlučilo se da se ide u egzodus, jer je bilo potrebno prvenstveno sačuvati biološku masu."*

Srpski su mediji, a i politika, egzodus prekvalificirali u etničko čišćenje iz razloga koji je Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, u interviewu u emisiji "Jedan na jedan" TV Beograd, objasnila ovim riječima: *"To je bila neka vrsta kalkulacije, što se može dobiti žrtvovanjem hrvatskih Srba, odnosno pretvaranjem srpskih žrtava prije svega u žrtve Republike Hrvatske."*

Osim što ne drži mnogo do činjenica, Teršelič često prekoračuje svoj mandat – a to je prikupljanje podataka o svim žrtvama – i upušta se u političke i povijesne prosudbe, za što nije ni stručna, ni kompetentna; tako će izjaviti da se *"Hrvatska mora distancirati od dijela Tuđmanovog nasljeđa, kao i Srbija od Miloševićeve politike"*, čime provlači tezu o izjednačavanju krivnje za rat. Ili čak: *"Ne želim sav teret staviti na Hrvatsku, jer su izbjeglice bile zastrašivane i od ljudi optuženih ili osuđenih za ratne zločine poput Milana Martića i Milana Babića..."*, čime pozicionira Hrvatsku kao primarnog krivca za odlazak krajiških Srba.

I Milorad Pupavac, predsjednik SNV-a, nonšalantno prelazi preko činjenica iz pravomoćne presude, i u interviewu za austrijski Der Standard odlazak Srba naziva *"velikim zločinom etničkog čišćenja"*, dok u članku "Budućnost Srba u Hrvatskoj" za beogradsku Politiku piše: *"Presuda nije shvaćena kao sloboda za generale, već kao oslobođanje od krivice."* Neozbiljno je od političara njegovog formata sugerirati kako će DORH, sad kada je presuda donesena, zatvoriti "butigu". Njegovo je legitimno pravo tumačiti presudu kako želi, no podaci o broju procesuiranih slučajeva i pravomoćnih presuda od 1991. do danas pobijaju tu njegovu tezu.

Osim toga, Pupavac dobro zna da DORH, prema Ugovoru o pristupanju Hrvatske Europskoj uniji, ima zakonsku obvezu dovršiti procesuiranja svih zločina. A njegovo patetično lamentiranje da je *"...presuda Srbe u Hrvatskoj još jednom podsjetila na najgora iskustva prema njima počinjenog zločina u ratu 1995, ali i u ratu 1991/92."* neugodno podsjeća na praksu Savezne Republike Jugoslavije i tadašnjeg ministra vanjskih poslova Vladimira Jovanovića, koji je skoro u svaki službeni podnesak Ujedinjenim Narodima, Haagu ili Bruxellesu ubacivao obavezni pasus o Jasenovcu i "genocidnoj hrvatskoj naciji".

Ovom rečenicom, nijednom riječju ne spominjući hrvatske žrtve ili tko je počinio agresiju, Pupavac kao da želi nastaviti tu praksu etiketiranja Hrvatske kao genocidne države i održavanja mita o Srbiji kao vječnoj žrtvi. Takva politika je neodgovorna kako prema narodu kojeg predstavlja, tako i prema državi u kojoj živi i radi.

Zoran Pusić, predsjednik Građanskog odbora za ljudska prava, također se uključio u neselektivno granatiranje DORH-a, pa će za agenciju SENSE Tribunal napisati: *"Međutim, egzodus Srba iz Hrvatske, zločini, žrtve, zataškavanje i neprocesuiranje zločina..."* Očito je zaboravio da je Haaški sud već u prvostupanjskoj presudi utvrdio da Hrvatska nije provodila politiku neprocesuiranja i nekažnjavanja. Što se tiče njegovog stava kako je oslobađajuća presuda kontroverzna – a nije jedini koji tako zbori - jer se Fausto Pocar i Carmel Agius, dvojica sudaca Žalbenoga vijeća haaškoga suda, nisu suglasili s oslobađajućom presudom hrvatskim generalima, vrijedi podsjetiti da je upravo sudac Pocar bio na čelu Prizivnog vijeća koje je 2006. donijelo odluku kojom se Srbiji odobravaju zaštitne mjere za transkripte Vrhovnog saveta obrane (VSO), iz kojih se vidi izravna umiješanost Srbije u rat u BH i pokolj u Srebrenici. Zbog toga, Međunarodni sud pravde kod rješavanja tužbe BH protiv Srbije nije imao te dokumente, Srbija je oslobođena optužbe za genocid, a Bosna izgubila šansu za naknadu ratne štete.

Zanimljivo je kako su Pusić, Teršelič i Pupovac fokusirani isključivo na Oluju, kao da je rat počeo 4. kolovoza 1995. Sustavne zločine nad Hrvatima od početka srpske agresije tj. od 1991. do 1995. - za razliku od sporadičnih zločina iz Oluje koje nitko ne niječe, niti pokušava zataškati – jedva da više itko spominje. DORH će nastaviti procesuirati ratne zločine jer je to civilizacijsko pitanje, i jer je pravedno da krivci odgovaraju. Svi su hrvatski građani s time

suglasni ili, kako je to predsjednik Josipović strpljivo pokušavao objasniti prilično agresivnom novinaru u interviewu za B92: "U Hrvatskoj malo tko danas govori da nije bilo zločina."

Kada bi Teršelič, Pupovac i Pusić svoje izjave temeljili na provjerenim činjenicama, a ne na podacima iz nevjerodostojnih izvora ili pak osobnim impresijama, kada ne bi a priori iznosili sumnje u dosadašnji i budući rad DORH-a, mnogo bi više učinili za smanjivanje tenzija, izgradnju povjerenja žrtava i svjedoka zločina u pravosuđe i kreiranje pozitivne klime za uspješno rješavanje svih zločina. Ne samo onih iz Oluje." ([Objektiv](#))

Koliko god bio lijen, još jednom priznajem, prsti me svrbe da odbacim Vesničinu političku korektnost i oprez, jer neki osvjedočeni ljubitelji *teršelića* "detuđmanizatora", koji se u tekstu samo spominju, jednako zaslužuju, e, ono, žestoko "neselektivno granatiranje", o ostalima da ni ne govorim... ali hej, nema žurbe. Mesićevog haaškog tereta i povijesne hipoteke smo se riješili, zar ne? Generali su slobodni, Tuđman je slobodan, Hrvatska je slobodna - budimo velikodušni u pobjedi, pružimo još jednom ruku, dajmo svim "detuđmanizatorima" i posrbicama vremena i prilike da se dobro pogledaju u zrcalo, počesu po glavama, suoče sa svojim životnim pogrješkama i ahm, korigiraju svoja, ehm, stajališta o raznoraznom.

Idu blagdani, radujte se narodi... :-)

Komentari (85)

Checkpoint Charlie — Ned, 16/12/2012 - 19:08.

zbilja sad si baš kontam... uopće nebitno odakle je tekst ali vidim vrlo malo komentara koji se bave MERITUMOM konkretno, pitanja koja bi mene zanimala bi bila ova:

a) jel onda taj DORH ipak radi solidan posao ili ih Ožboltica hvali zato jer su joj to kolege? što nam govore podaci izneseni ovdje iz tog nekog Izvješća? jesu li oni reliable? ili ih je Bajić nabildal? može li uopće nabildavat takve podatke (osobno sumnjam, ali, eto pitam znalce, zbog toga što znamo da svi ovdje barataju s petstodvajst različitih brojeva žrtava, i novinari, i raznorazne udruge i svaki od tih podataka prezenta se kao, ono, stoposto ziher)

b) da li Teršelička doista prelazi svoj mandat ? je li to kažnjivo ili nije? treba li nju struka/murja/DORH/UDBA ili tko već upozoriti da ne sere, jer to je, mislim, ipak kažnjivo zakonom (diseminacija krivih info)..

c) da li Pupi doista nastavlja praksu Srbije, ie. štanca i dalje etiketu genocidne države. tko bi NJEGA trebao zaustaviti, ie. da li bi i to bilo kažnjivo po onom zakonu gore? ako ne, tko bi pak NJEGA trebao zaustaviti da prestane srati? josipović, oporba, bajić, morh...

d) glede pravomoćnih presuda (općenito); da li postoji neki zakon prema kojem svatko tko se javno referira na neku presudu mora ju točno prenijeti a ne izvrtati ili tumačiti po svojem?

e) da li su Fausto Pocar and sudac Agius dali dissenting opinion na presudu zbog toga što dolaze iz EU država (uzemo li uobzir njihovu politiku prema krizi u ex yu) ili to ipak nema veze?

f) da li je prihvatljivo da (kako Pupi i Pusić, braco tupi :)) zbrajati dissenting opinion iz prvostup. i drugostup. pa onda reć', evo ga, kad to zbrojimo, onda dobijemo pet protiv, dakle, to je većina. i pravno stručno objašnjenje zašto to ofkors NIJE prihvatljivo, itd.itd.

TAK se razgovara ak se hoće suvisla diskusija, jebem ja vas glupe sitnozube :))

MKn — Ned, 16/12/2012 - 20:10.

Ma joj CC, briga "detuđmanizatore" za diskusiju, ljudska prava, žrtve, bla, bla, truć. Njih zanima samo propaganda.

MKn — Ned, 16/12/2012 - 09:39.

"suđeno je i oslobođeni su jedan visoko rangirani vojnik i visoko rangirani policajac! Sudilo se nije dr. Franji Tuđmanu, i Gojku Šušku, koji su bili prije svega, političari. Da se sudilo ovoj dvojici, nitko ne može znati kakav bi bio ishod. I ne tumači hašku presudu izvan pravnih okvira jer to je politikanstvo, kakvo prigovaraš drugima."

Pišiš, a ni sam u ovo ne vjeruješ. Haaška optužnica i suđenje generalima su bili optužnica i suđenje Tuđmanu, Šušku, kompletnom hrvatskom državnom i vojnom vrhu i, podredno, samoj hrvatskoj državi kao ideji. Bezbrojne javne reakcije na oslobađajuću presudu, od strane svjetskih i domaćih političara, analitičara, novinara i inih, to neosporno potvrđuju.

Danas je svakome imalo razumnom jasno da je točno upravo ono što smo mi govorili cijelo desetljeće - da je optužnica izmišljotina, i da su generali su bili samo prigodni supstitut i isprika za sramotno suđenje i pokušaj osude jednog mrtvog čovjeka i njegove politike stvaranja neovisne Hrvatske. Crno na bijelo. Taj je pokušaj neslavno propao. No, to ti ne sviđa, zar ne? Zato sam sebe ovako tješiš... :-)

(21) Koliko je hektolitara kriptičetničke tinte proliveno dokazujući da haaški postupak hrvatskim generalima nije političko suđenje neovisnoj hrvatskoj državi, nego samo Mesićeva "individualizacija krivnje"? Koliko je daha na to potrošeno u bezbrojnim govorima i javnim istupima, dokazujući da "s Domovinskog rata treba ukloniti mrlje", te da se samo "brinu za žrtve ratnih zločina"? Da bi se sve te ljugave, licemjerne šarene laže, dude varalice i žvake za bedake razotkrile, ogolile i konačno raspale u jednom jedinom novinarskom tekstu u Jutarnjem Srbobranu. Kojeg teksta, naravno, više nema na Internetu. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Konačna presuda "detudmanizaciji"](#).

Konačna presuda "detudmanizaciji"

16. prosinca 2012.

ZADNJE POGLAVLJE RATA

 Čekanje presude: Branitelji na Trgu bana Jelčića	303 DANA SUDENJA Kad te Haag tuži, onda ti i ratni neprijatelj postaje - prijatelj	Branitelji uz generale: Prijenos presude prate na glavnom zagrebačkom trgu, u Pakoštanima i Đurđevcu	VIDEO, FOTO Stotine branitelja na bdijenju uoči sutrašnjeg izricanja presude Gotovini i Markaču	VLADIMIR ŠEKS EKSKLUZIVNO 'Ivo Sanader i tajne službe organizirali su uhićenje Gotovine!'
---	--	---	---	---

UŽIVO IZ HAAGA, VIDEO Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana

'Ajmo opet. Ovdje na Pollitici, brojni lokalni "detudmanizatori" - posrbice, kriptičetnici, tzv. "ljevičari", crveni i žuti vragovi, jalnuški diletanti i ina sitnozuba stoka koja se na razne načine protivi i ne podnosi neovisnu hrvatsku državu - strahovito cvile i šize kad se objavi nešto što im smeta, a čemu ničim ne mogu parirati. Na sreću, obično ih više nema dovoljno da "problematični" dnevnik napadnu minusima, obrišu i uklone, a autora silom ušutkaju. Tada krenu ludovati, prijetiti, vrijeđati i pljuvati, diskreditirajući sami sebe bolje i učinkovitije negoli išta drugo zamislivo, a usput postajući neiscrpan izvor dnevne tragikomične *trash* zabave. Kakav Red Carpet, kakva Severina, kakve izjave Zorana Milanovića, kakvi bakrač, ljudi... dođite na Pollitiku, zavalite se i čitajte :-)

Ne dvojim da će i ovaj dnevnik prouzrokovati i polučiti slične rezultate i reakcije. Radi se o famoznom tekstu koji je osvanuo na mrežnim stranicama Jutarnjeg lista 16. studenog 2012. ujutro, prije objave drugostupanjske presude Gotovini i Markaču... da bi negdje tijekom Meronovog čitanja netragom nestao.

Puf, ispario, i više ga na *webu* Jutarnjeg nije moguće pronaći. No, vrijedni i, ahm, pomalo zlobni ljudi potrudili su se sačuvati ga, na primjer, nauk & opomenu budućim generacijama. Uživajte:

Snježana Pavić:

"Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana"

([Jutarnji list, 16. 11. 2012.](#))

"Nije Tuđman morao osobno biti optužen da bi se sudilo njegovom projektu"

Kada danas ujutro šef Haaškog suda Theodor Meron bude čitao pravomoćnu presudu Anti Gotovini i Mladenu Markaču, s treskom će se zalupiti vrata na jednoj fazi hrvatske povijesti. Kako god Žalbeno vijeće Haaškog suda odreže kaznu dvojici generala, smanji je ili potvrdi, to će biti presuda Franji Tuđmanu i Tuđmanovoj Hrvatskoj.

Jasno je da Haaški sud sudi pojedincima, a ne državama, baš u namjeri da se krivnja individualizira, a ne da je generacijama poslije kao teret nose cijeli narodi. Jasno je i da će tu kaznu odslužiti dvojica konkretnih ljudi, Gotovina i Markač, obojica danas 57-godišnjaci, pojedinci sa svojim osobnim životima.

Jedan je kao dječak pobjegao preko granice i mijenjao kontinente živeći život pun pustolovina poput nekog superjunaka, drugi je krotko gradio karijeru u policiji bivše države. Krenuli su u život u različitim pravcima, da bi ih spojio rat devedesetih i Carla del Ponte. Danas se u Haagu izriče pravomoćna presuda njima dvojici, ne državi, no simbolički je haaški proces za Oluju bio proces tuđmanovskoj Hrvatskoj devedesetih.

Protjerivanje Srba

Činjenica je da je haaška optužnica za Oluju iskonstruirana za politički i vojni vrh države, a ne za šefa specijalne policije, naftaša i generala s biografijom legionara. Tako je zločin u Gruborima (počinili su ga specijalci, a njihov nadređeni nije osigurao da počinitelji budu kažnjeni, što bi, recimo, bio ključan krimen da se htjelo suditi za njihova nedjela u Oluji) ovdje tek jedan element široko postavljene optužnice.

Po Haagu, nije Markač kriv za ubojstva kao što je Blaškić odgovarao za ubojstvo u Ahmićima, nego prije svega zato što je poslužio Tuđmanu, Gojku Šušku i Zvonimiru Červenku, prvoj trojici iz optužnice, u provedbi cilja o protjerivanju Srba iz Hrvatske.

Remetilački faktor

Optužnica protiv Gotovine ili Markača nije poput one kakvu je Haaško tužiteljstvo pisalo protiv, recimo, generala Sefera Halilovića, optuženog, pa oslobođenog optužbe za pokolj u Grabovici u Hercegovini. Ključni zločin za koji odgovaraju Gotovina i Markač nisu ubojstva više od 150 staraca preostalih nakon Oluje, ni pljačka i palež stotina sela, nego protjerivanje većine srpskog stanovništva s područja oslobođenog u Oluji.

Tuđman je smislio cilj koji nikada nije tajio: Hrvatska bi bila stabilnija s manje Srba, često je to ponavljao i u javnim prigodama. Te Tuđmanove izjave uzeli su haaški tužitelji, dodali im Brijunski transkript i napisali optužnicu. Na Brijunima je dr. Franjo Tuđman 31. srpnja 1995. okupio vojni vrh i ondje su smislili kako provesti taj plan protjerivanja Srba, smatra Tužiteljstvo, a potvrdilo je prvostupanijsko vijeće Haaškog suda.

Taj plan o protjerivanju "remetilačkog faktora", kako je Tuđman zvao Srbe, proveli su artiljerijskim napadom prva dva dana Oluje: napali su Knin i druge gradove granatirajući ih tako nasumično da su među stanovništvom izazvali paniku, pa su ljudi u strahu pobjegli i zauvijek napustili svoje domove.

Ono što je uslijedilo poslije, ubojstva, pljačke i palež, to nije bilo unaprijed smišljeno, ali se moglo očekivati, piše Haag, a cilj svega bio je spriječiti povratak Srba, što je osigurano kasnijim diskriminacijskim mjerama hrvatske Vlade, koja je dvjema uredbama oduzela imovinu odbjelim Srbima planirajući njihove kuće pokloniti koloniziranim bosanskim Hrvatima.

Na Brijunima su uz Franju Tuđmana bili ministar obrane Gojko Šušak, general zbora Anton Tus, generali Pavao Miljavac, Miljenko Crnjac, Luka Džanko, Željko Glasnović, Marijan Mareković, Petar Stipetić, Josip Lucić, Imra Agotić, admirali Ante Budimir i Davor Domazet i brigadir Mirko Norac. Gotovina i Markač također. Zašto su samo oni optuženi?

Konačna kazna

Nije dr. Franjo Tuđman morao osobno biti optužen da bi se sudilo njegovu projektu. Krajina je zasuta lažnim lecima kojima se srpsko stanovništvo poticalo na bijeg, otvoreni su im koridori za izlazak, a predsjednikova poruka da ostanu nije zvučala umirujuće, nego prijeteeće. Većina srpskog stanovništva je otišla: za to će danas konačnu kaznu saslušati šef specijalaca i zapovjednik jednog od dva operativna sektora u operaciji Oluja.

Haaška presuda će najglasnije odjeknuti u javnosti, ali najveći posao u zatvaranju ratnog poglavlja hrvatske povijesti obavljaju domaći sudovi: Glavaš služi kaznu za zločine u Osijeku, Merčep tek čeka na presudu za zločine iz 1991. Oni prvi, poput Norca, već izlaze iz zatvora. Lora, Sisak, Kerestinec - diljem Hrvatske, manje ili više uspješno, lokalni sudovi čiste zajedničku prošlost od zločina i nepravde."

Kad krinke konačno padnu, kako odjednom više ne ostane baš ništa od šarene laže o "individualizaciji krivnje", zar ne? :-)

Bilo je to samo malo podsjećanje na projekt i sliku "Hrvatske" kakvu su nam 12 godina pripremali naši domaći "detuđmanizatori" [mesići](#), [pusići](#), [jergovići](#), [ivančići](#), [beškəri](#), teršelići i ine posrbice, licemjerni patološki mrzitelji hrvatstva - demoraliziranu, pokorenu, podjarmljenu, zauvijek osakaćenu i uništenu nazovidržavu, iz snažne i ponosne ratne pobjednice [podmuklim specijalnim ratom](#) pretvorenu u sramotnu tvorevinu "etničkih čistača", s novom povijesnom kvazijasenovačkom hipotekom genocida na narodnim leđima, državu bez ikakvog smisla, svrhe, perspektive i budućnosti. Državu koju treba ["zaključati i srušiti"...](#)

To je trebao biti glavni rezultat "detuđmanizacije". To je bio njezin temeljni cilj i jedini pravi razlog - postići u miru ono što se nije uspjelo u ratu. Vratiti Hrvatsku u stanje iz 1989, a onda [početi ispočetka](#), 'ajmo Jovo nanovo, red "genocida", "ustaša" i "klerofašista", pa red "regiona", ["pomirbe"](#) i "sučavanja s prošlošću" na rektalno-regresivni [Rekom](#) način. Što država, čija je najveća povijesna vojna pobjeda na međunarodnom sudištu ocijenjena "zločinačkim poduhvatom progona srpskog civilnog stanovništva", ima tražiti u Europskoj uniji? Zašto bi uopće i postojala? Pa red cajki, pa red desetaka i stotina tisuća tužbi srpskih "prognanika" za odštetu zbog "protjerivanja", pa red Žikine dinastije... i 'ajmo natrag u Jugosferu, bre :-)

E, da. Koristim priliku i javno pozivam sve one koji imaju i/ili znaju bilo što o famoznom dokumentarnom filmu kojeg je HTV, navodno, bio pripremio za prikazivanje u slučaju potvrde prvostupanijske presude, da se

jave - da o njemu progovore, ili da ga stave na svjetsku mrežu. Bilo bi odista šteta budućim naraštajima ne ostaviti u naslijeđe jedno takvo kolosalno dostignuće "detuđmanizacije".

Komentari (131)

MKn — Ned, 16/12/2012 - 23:34.

Izjave Srđe Popovića

"...zapušteno i obeshrabljeno društvo hrani se nacionalističkom ideologijom....." otprilike tako govori danaas u Nu2 Srđa Popović (odnosi se osim Srbije i na Hrvatsku) [http://www.hrt.hr/index.php?id=en&tx_ttnews\[cat\]=186&cHash=0432f339cb!](http://www.hrt.hr/index.php?id=en&tx_ttnews[cat]=186&cHash=0432f339cb!)"

Da sam političar, sad bih ti vjerojatno rekao nešto poput: "Hvala vam na ovom pitanju." :-)

Naime, taj tvoj opjevani "borac za ljudska prava", "antinacionalist", "pametni, objektivni Srbin" Srđa Popović u toj emisiji mrtav hladan uspoređuje Miloševića i Srebrenicu - s Tuđmanom i Olujom. 'Ej, jebote... 'eej. 'Aloo :-)

I još, kao, međunarodna zajednica se u tim slučajevima postavila na "jednak način", kao, da "ničija država ne bude kriva"... iako se Carla del Ponte živa potrgala da spasi Srbiju od presude za genocid u Srebrenici, dok je istovremeno dala sve od sebe da Oluju pretvori u "zločinački poduhvat" :-)

Nakon takve kriptovelikosrpske logičke debilane, ne dođe "anacionalnom" Srđi osobito teško ni otvoreno lagati. Pa dalje "objašnjava" zašto se ne slaže s drugostupanjskom presudom, kao, da u "brijunskim zapisnicima stoji volja da se Srbi u Krajini protečaju", iako je jamačno upoznat i savršeno svjestan da čak niti prvostupanjsko vijeće to nije ni utvrdilo, ni zaključilo.

Da ono kasnije "lično svedočenje" o Tuđmanovoj "podeli Bosne" i "preseljenju stanovništva" niti ne spominjem. Ne zaboravite, generalu Praljku i bosanskih Hrvatima prvostupanjka presuda za "Tuđmanov zločinački poduhvat" i "agresiju na Bosnu" tek predstoji - nakon neuspjeha i poraza u Hrvatskoj, nešto slično kao JNA kad se 1992. prebacila na BiH, "detuđmanizatori" se ubrzano povlače na rezervne položaje :-)

A naš lepi Aca Stanković? Na Srđine priče ćuti, bre, k'o zaliven. Ili, kao, povremeno nešto promrmlja i zamuti kako, ovaj, "sud nije zanjekao odgovornost hrvatskog političkog vrha", bla, bla, nego je samo oslobodio generale, truć, kmee, iako i već i zadnji "detuđmanizatorski" vrapčići na granama živkaju da je u drugostupanjskoj presudi izričito rečeno da "zločinačkog poduhvata" nije bilo. Zbog čega bi "detuđmanizatori" i Srbi inače toliko popizdili? :-)

Pa onda o "jugoslovenskoj ideji", kao "Evropi u malom"... itakodalje.

I eto. Jebiga. Nema šanse, nažalost. Ne vrijedi. Kako već rekoh, da sam Sloba Milošević glavom sutra ustane iz groba i kaže, recimo: "Jebiga, mi Srbi zajebali smo stvar, Jugoslavija je bila sranje, Velika Srbija je bila najgora greška, Načertanije je totalno sjebalo i nas Srbe i sve naše komšije, i sve nas skupa jebe već skoro dva veka" - ne bi ni tad vrijedilo.

Naime, svi ti četnici, velikosrbi, posrbice, "detuđmanizatori" i Jugoslaveni, od Vojke Šešelja i Tome Nikolića, preko Tadića, Mesića, Pusića, musića, busića, Ace Stankovića, pa do Srđe Popovića itd, jednostavno bi mu rekli da je – ustaša. Hrvatski nacionalist, majke mu ga nabijem :-)

Checkpoint Charlie — Pon, 17/12/2012 - 02:29.

konsternirana sam ovim nastupom Srđa Popovića... ..kojeg inače cijenim i ima fakat dobrih tekstova, itd. evo recimo, samo kao podsjetnik svima ovdje TKO je zapraff počinio secesiju (dakle, NE RAZDVANJANE iliti dissolution kao RH i SLO): iz pera Srđe Popovića:

Uprkos diplomatskog, vojnog i političkog poraza velikosrpskog projekta režima Slobodana Miloševića, uprkos činjenice da on danas odgovara

pred međunarodnim sudom za zločine počinjene u njegovom sprovođenju, zločine koji uključuju i genocid u Bosni, mitovi koje je stvorila miloševićskapropaganda u nastojanju da prikrije svoje tragove, preživeli su u značajnim delovima srpske javnosti do dana današnjeg. Najvažniji od tih mitova se tiču odgovora na pitanje "kako je sve počelo". Tako su do dana današnjeg opstali mitovi:

- da je isključivi uzrok raspada SFRJ secesionistička politika Hrvatske i Slovenije;*
- da je Srbija "branila Jugoslaviju";*
- da je Srbiji rat nametnut od secesionističkih republika;*
- da je JNA bila "jugoslovenska vojska";*

- da se Srbija "samo branila";
- da je rat u Hrvatskoj bio "gradjanski rat".

Činjenica je, međutim, da su srpski politički vrh i JNA još 1989. god. stvorili zaveru koja je imala za cilj da protivustavnim sredstvima i silom (a) spreči demokratske promene koje su, sa globalnim slomom komunizma, iz sveta, preko zapadnih republika, prodirale u Jugoslaviju (dakle, takozvanu teritoriju SFRJ, bilo recentralizacijom i preglasavanjem ("jedan čovek, jedan glas"), bilo vojnim udarom, bilo amputacijom Hrvatske i Slovenije (stara ideja Kralja Aleksandra), bilo stvaranjem Velike Srbije, tj. povlačenjem novih granica ("granice diktiraju jaki", Milošević). Ova dva cilja amalgamisana su kroz Miloševićevu ličnost: on je objedinjavao na taj način JNA i srpski agresivni nacionalizam, dakle sredstva i političke motive, u čudovište nazvano "crveno – crna koalicija". U sprovođenju toga plana zaverenici su rušili sve savezne institucije (afirmisano je tzv. "krnje Predsedništvo", koje je trebalo da im posluži kao lažna maketa "Vrhovnog komandanta"), JNA je protivustavno i protivzakonito čišćena od "nesrpskih elemenata" i pretvarana u vojsku Srbije, a Republika Srbija je još 28. septembra 1990 godine, više od godinu dana pre proglašenja nezavisnosti Hrvatske i Slovenije, donela prvi separatistički Ustav, po kome je Republika Srbija postala NEZAVISNA I SUVERENA.

Čini se da je najlakše pokazati laž navedenih mitova, ako se postupci zaverenika stave pod lupu Krivičnog zakona SFRJ, dakle, one države koju su srpski vrh i JNA "branili od separatista". Ova nadasve egzaktna metoda može pokazati, naime, da su po zakonima koji su važili u vreme postojanja SFRJ, Slobodana Milošević, Borisava Jovića i Veljka Kadijevića protiv te države počinili dela kažnjiva – i smrtnom kaznom. Gebels je jednom prilikom rekao – "ako uspemo, ući ćemo u istoriju kao heroji, ako ne uspemo, bićemo najgori zločinci". To je stara prevratnička jednačina. Ovu jednačinu, reklo bi se, Srbija još nije rešila, ona se, izgleda, još pita da li je Ratko Mladić heroj ili zločinac.

uostalom pročitajte si koga zanima: Milošević vs Jugoslavija priredila: Sonja Biserko (pdf) Prvi tekst je od Srđe Popovića (o UZP Slobe i ekipe)

MKn — Pon, 17/12/2012 - 09:33.

Ma... čitao sam taj njihov Peščanik, "kraj jedne epohe", bla, bla, mislim da jest bila neka, ime sam nažalost zaboravio - jedna jedina osoba, žena - što je ispravno uspjela detektirati problem (iako ne tim riječima, to bi bilo previše): Načertanije. Velika Srbija. Dva stoljeća potpuno pogriješne srpske nacionalne politike. Dva stoljeća nakon kojih Srbi "još uvek ne znaju gde su im državne granice".

Od tog se ne odustaje, to se ne može samo tako poništiti, jasno, ali jebote, kad jedan Čedo Jovanović reagira na drugostupanjsku presudu govoto identično kao Toma Grobar, onda znaš da tu kratkoročno jednostavno nema ni spasa, ni pomoći. Dugoročno..? Možda. Još deset godina, ili prije, petnaest.

(22) Prvi od tematskih tekstova o poremećenim ideološkim budalaštinama moderne ljevice. Nekad su se borili za radnike i ranička prava, a danas...? Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Higijena ideologije](#).
Lux Veritatis – [Higijena ideologije](#)

Higijena ideologije

11. siječnja 2013.

nije iza mene :-)

Ne paničarite, obećavam da ću samo "kratko" o par "sitnica", o kojima, kako mi se čini, dosad nije bilo toliko riječi. I *disclaimer*: svi stavovi u dnevniku isključivo su moje mišljenje i pogled na svijet. Iako u njih vjerujem i držim ih se, nipošto ne smatram da su isključivi, jedini ispravni i mogući. Ako netko zaključuje da zbog nekih od njih nisam baš dobar vjernik, žao mi je, ali tu ništa ne mogu.

Podsjećam - ministar Jovanović je objavio svoj [curriculum zdravstvenog odgoja](#). (Pozor: poveznica ministarstva ne valja. Radi se o .pdf datoteci "Kurikulum" koja će vam na računalo možda doći bez nastavka i nećete je moći otvoriti. Ako se to dogodi, evo vam je [ovdje](#).) Usprotivili su se mnogi, a većina samo tzv. "Modulu 4", nazvanom "Spolna/rodna ravnopravnost i spolno odgovorno ponašanje". Razlučena ponašanjem vlasti i tzv. hrvatskih medija koji su sve kritike i kritičare curriculumu uvrjedljivo apriorno nazivali i nazivaju "protivnicima znanosti", "primitivcima", "srednjevjekovnim budalama" itd, Rimokatolička crkva je čak sročila i javno masovno dijelila [letak](#) u kojemu poziva roditelje da se suprotstave takvom načinu obnašanja vlasti i "javne rasprave". Jovanovićovo ministarstvo potom je objavilo izjavu, patetično nazvanu ["Istina o zdravstvenom odgoju"](#) (poveznica ministarstva opet ne valja, evo vam je [ovdje](#)), u kojoj je odgovorilo na crkvene tvrdnje.

Jovanovićeve protivnike podržali su [jedan Josipovićev savjetnik](#), kao i [pravoslavni mitropolit Jovan Pavlović](#), ali njima se, vidi čuda, nitko nije usudio ništa prigovoriti. Medijsko ratovanje nastavilo se i [anketom predstavljenoj kao podrška Jovanoviću](#), iako iz objavljenih postotaka jasno proizlazi da se ukupno više građana protivi curriculumu ili traži njegovu izmjenu (43,7%), negoli ga u cijelosti podržava (41,5%). Bilo je toga još, ohoho, ali preostatak događanja, komentara i izjava se, po meni, može sažeti na [nemilosrdnu, primitivnu javnu pljuvačinu](#) - siledžija Jovanović ne odustaje od "Modula 4", a vjerske zajednice i udruge od svojih stavova.

Evo osnovnih predmeta prijepora iz tog famoznog četvrtog dijela curriculuma: **masturbacija, kontracepcija, promiskuitet, pornografija, homoseksualizam** i tzv. "rodna teorija".

Odnos vjerskih zajednica prema tim stvarima je poznat. Religiozni svjetonazori, bez obzira radilo se o katoličkom, pravoslavnom, muslimanskom itd, ne gledaju blagonaklono na masturbaciju, zabranjuju kontracepciju i promiskuitet i osuđuju homoseksualne čine, i nije uopće bilo teško unaprijed pretpostaviti da će Jovanovićeva objava prouzrokovati silne društvene sukobe i probleme. Posljednji [popis stanovništva](#) pokazao je da se preko 90% hrvatskoga puka deklarira pripadnicima neke od religija. Članak 63. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske izričito i nedvosmisleno propisuje [obvezu, pravo i slobodu roditelja da samostalno odlučuju o odgoju svoje djece](#). Država, dakle, *ne može* propisati roditeljima odgoj djece kakav god joj padne na pamet, nego *mora* uvažavati njihove stavove.

Kako je onda moguće da se jednom takvom iznimno osjetljivom pitanju pristupi na ovako krajnje nepromišljen, nerafiniran, nepažljiv, upravo diletantski grub način, poput slona u staklarnici?

Ovo pitam posve neovisno o onome što ja privatno o tim stvarima mislim. A mislim slijedeće, redom: **masturbacija nije** štetna. U pubertetskoj poplavi hormona, ona je *teenageru* dobrodošao ventil, i ne treba ga zbog toga plašiti, nego mu valja objasniti. Problemi mogu nastati samo ako bi iz nekog naopakog razloga mladač zaključio da je masturbacija bolja od "prave stvari", pa završio kao neki, ahm, [ljubitelji "Načertanija"](#) na ovome forumu. Dalje, **kontracepcija nije** grijeh, nego božji dar za planiranje obitelji i uživanje u životu. Draga gospodo, u ovakvim prilikama volim reći - Bog nije neznalica, i ne želi ni da mi budemo takvi, jer bismo inače još uvijek živjeli u pećinama. Nije božja volja ni da budemo nesretni, jer nam inače ne bi dao slobodu, sposobnost razlučivanja dobra od zla. Sjetite se svojih neotuđivih prava, vi koji ste stvoreni jednakima - život, sloboda i potraga za srećom... :-)

O **homoseksualizmu** sam [već pisao](#). Je li bolest, ili nije, je li prirodan, ili nije, je li biološki ili socijalno uzrokovan, pitanja su stara valjda koliko i povijest. Prema dosad dostupnim saznanjima, razlozi nastanka mogu biti i biološki, i društveni, i kombinacija to dvoje, moguće je postati homo, moguće je prestati biti homo, moguće je čak i svjesno *odlučiti* hoćete li biti homo, ili nećete - za sve to postoje primjeri i dokazi. Kako se radi o živim ljudima, konkretnim osobama koje valja cijeniti kao i sve ostale, prema njihovim riječima i djelima, a ne prema tome s kim spavaju, ja ne držim da je homoseksualizam bolest, i mislim da je pogriješno to tvrditi. Uz napomenu da to, samo po sebi, zakonski nije ni "govor mržnje", ni poziv na diskriminaciju, jer osobu koja ima gripu nećete tući, ni je otpustiti s posla, nego ćete joj skuhati čaj, zar ne?

Po meni, pravi problemi ne leže u razlozima nastanka homoseksualizma, nego u silnom licemjerju kojim se on obavlja. Primjerice, brak. Činjenica je da golema većina homoseksualaca jednostavno *ne želi* brak, štoviše, ismijava ga i odbacuje kao prevaziđeni relikv prošliosti, a to potvrđuju nevelike brojke sklopljenih homo "brakova" u zemljama gdje je dopušten. Homo populacija, notorno vrlo promiskuitetna, jednostavno ne preferira i ne vodi takav način života. Zašto se onda na braku inzistira?

Homo patologija: 'Svaka obitelj je sveta'

Pa, prvenstveno jer je u pitanju osobni materijalni probitak vođa i vodstava homo udruga, koje nešto moraju raditi da bi opravdale debele novčane donacije i državne potpore od kojih žive. Pri tome se zapravo *ne želi* proklamirana tolerancija, razumijevanje i prihvaćanje od većine, nego se nastoji što bezobzirnije provocirati hetero populacija i nametnuti vlastite stavove i način života kao jedine ispravne. Upravo tako - logoraši i stražari zamjenjuju uloge, a progonjeni se učes pretvaraju u progonitelje. Ako im se tko usudi što prigovoriti, automatski ga nazovu "homofobom", mrziteljem, fašistom itd - pa makar se radilo i o stvarima koje su nedvojbeno čista patologija, poput onog [video-uradka](#) pred zagrebačku homo paradu prošle godine.

Mala digresija - termin "homofobija" nije medicinski, nego politička izmišljotina, pejorativna etiketa pomoću koje se u većini slučajeva pokušava diskreditirati oponent koji ne prihvaća tzv. LGBT ideologiju i propagandu. Ima ljudi, bolje rečeno devijantnih slučajeva, koji i sasvim malenu djecu vodaju po homo paradama, i to ne ovim našim, zasad uglavnom koliko-toliko pristojnim, nego onim "pravim", ahm, "konkretnim", od kojih se prosječnom čovjeku, bez imalo ustezanja rečeno, povraća. Dakle, po meni, daleko prikladniji naziv bi bio *homofastidija*, jer je sama pomisao na rektalnu penetraciju u seksu, da ni ne spominjem ostalo, večni jednostavno odbojna.

No, unatoč svemu tome, meni ne smeta da se homo parovi "vjenčavaju". Štoviše, mislim da bi im to trebalo omogućiti, i to dopunom već postojećeg [Zakon o istospolnim zajednicama](#), iako možda, iz respekta prema vjerskom osjećaju većine, pod nekim drugim formalnim nazivom, npr. istospolna životna zajednica. Naime, iako ne bih rekao da ćete takve vidjeti golih stražnjica na paradama, odista *ima* homo osoba koje su vjerne i posvećene jednom partneru, koje žive u ozbiljnim, stabilnim dugogodišnjim vezama, i nema razloga da im se ne pomogne.

Iz ovoga je vidljivo i da na **promiskuitet** ne gledam blagonaklono, a osobito ne kao na nešto što bih preporučio djeci. Ne iz nekih religijskih ni moralnih razloga, nego poglavito zato što sam već desetljećima u sretnom i ispunjenom braku. Naravno, ni ja ni supruga nismo u brak ušli neiskusni, ni prije poduzetog razdoblja zajedničkog života, pa jednostavno mislim da je to pravi put i način za životnu sreću i uspjeh.

Uh... počinjem zvučati kao ostarjeli bračni savjetnik, zar ne? Znak da ubrzam :-)

Primijetili ste da sam preskočio pornografiju i "rodnu teoriju". **Pornografiju** jednostavno zato što ako bilo tko na bilo koji način bilo kakav pornografski sadržaj učini dostupnim djeci, prema [čl. 165. Kaznenog zakona](#) počinio je kazneno djelo i završit će u zatvoru do tri godine... a jamčim mu da će i na druge načine teško nagrabusiti. Jovanoviću, Štulhoferu & inoj družini na znanje i ravnanje.

Ostaje nam tzv. "**rodna teorija**". Ona kaže, u nekoj pojednostavljenoj i sažetoj osnovi, da nam je samo spol biološki zadan, a da rod biramo, po želji i nahođenju. Možda najredikuloznija posljedica njezine primjene jest da u službenoj uporabi više nema mjesta tradicionalnim nazivima "majka" i "otac", nego bi ostali samo "rodno neutralni" termini tipa npr. "roditelj 1" i "roditelj 2". Pa si vi mislite... od logoraša do stražara, u trenu.

Bez okolišanja - Jovanovićev pokušaj uvođenja "rodne teorije" u hrvatske škole je čisti promašaj, i to ne samo bedasto staljinistički i nasilnički, nego čak i pritupo nesuvremen, jer je ona već, može se reći, praktično opovrgnuta.

Naime, Jovanovićevi biserni "stručnjaci", očito iz slijepo ideoloških ili kakvih već opskurnih razloga, jednostavno su zanemarili činjenicu da je "[Nordic Gender Institute](#)", središnja ustanova putem koje je u nordijskim zemljama propagirana i provođena "rodna" ideologija, ukinut još krajem 2011. godine. Zašto? Pa zbog banalno jednostavne činjenice što [desetljeća pranja mozga sjevernjačkoj djeci i "ukidanje rodnih stereotipa" nisu donijela baš ništa](#), nego se pokazalo, gle čuda, da je "rod kao socijalni konstrukt" ipak biološki uvjetovan - muškarci su, eto, muškarci, žene su, vjerovali ili ne, žene, određena područja mozgovog muških homo osoba sličnija su ženskim mozgovima, neki će, opet, navesti nedostatak serotonina, što uzrokuje minoriziranje inhibicija, i tako dalje.

Zapravo, s tim našim domaćim queer talibanima stvar je još i gora. Iako se predsjednik vlade Milanović, ministar znanosti Jovanović i razni njihovi pobočnici na sva usta zaklinju u "znanost" i "znanstveni pristup" zdravstvenom odgoju, tvrdeći da je "poput matematike ili biologije", da se "temelji na znanstvenim i

stručnim činjenicama" i da se radi samo o pitanjima "higijene" itd. zapravo su savršeno svjesni da je barem dio literature koju su "preporučili" uz "Modul 4" - neznanstven.

To jasno proizlazi iz sadržaja gore spomenutog sastavka nazvanog "Istina o zdravstvenom odgoju", gdje se otvoreno kaže da rečeni crkveni letak ističe, doslovno: "...*radikalnu (i neznanstvenu) rečenicu...*" iz jedne od knjiga "preporučene" literature. Ako vlada priznaje da je ta rečenica "neznanstvena", dakle šarlatanska, što onda takva knjiga, pobogu, radi u "preporučenoj" literaturi programa namijenjenog djeci? Zar iz "higijenskih" razloga?

Jednako je tako slabašno, nekonzistentno i kontradiktorno objašnjenje da curriculum "ne nudi nikakvu rodnu ideologiju, već samo razlikovanje između spola kao biološke i roda kao društvene kategorije", pozivajući se ni manje ni više nego na "položaj žena u Saudijskoj Arabiji", mila majko. Da se ipak ne radi samo o tome, neizravno je priznao sam Jovanović, izjavivši u jednoj novijoj od svojih već bezbrojnih primitivnih pljuvačina, doslovno: "...nije bitno kojeg ste roda i kojeg ste spola..."

Znate što, rekao bih da je ta Milanovićeva i Jovanovićeva ideološka "higijena" krajnje manjkava i gadno nečista. Mogli su je barem otuširati, podrezati joj nokte i oprati joj zube, nesretnici, prije negoli su je pustili u javnost.

Nažalost, kao i obično, ispada da opet kasnimo za svijetom - pokušavamo uvesti ono što su drugi već odbacili. I to, što je najgore od svega, bez alternative i izbora, ultimativno, prisilno, protuustavno, dakle bez uvijanja - totalitarno, staljinistički, fašistički. Pretjerujem? Moja gospodo, pokušajte se staviti u današnji položaj vjernika i vjerskih zajednica. Čine devet desetina stanovništva, a vlada njihov svjetonazor javno omalovažava i obezvrjeđuje. Što bi se dogodilo, primjerice, da Karamarko, kad jednom dođe na vlast, nekim jovanovićevskim dekretom uvede vjeronauk kao *obvezni* školski predmet? Što biste tada?

Dakle, kod svih razloga prijepora između pristalica i protivnika zdravstvenog odgoja koje sam ovdje naveo, radi se o odnosu prema ljudskoj seksualnosti, a ona ni slučajno nije samo prosto pitanje "higijene", nego i poimanja života, pogleda na svijet, ideologije. Nemam odista ništa protiv da Jovanović, Štulhofer i ostatak domaće LGBT, queer i "lijeve" ekipe vjeruju u marksizam, gatanje iz graha, leteće tanjure, "rodnu teoriju" i slične stvari. Kad može Krešo Mišak, zašto ne bi i oni? Slobodno samo naprijed, *knock yourself out* gospodo, ali *nemate* pravo nametati svoju "higijenu" i svoja gledišta bilo kome, a najmanje djeci u školama.

Na kraju, valja pojasniti i tko je, zapravo, kriv za sve. Pa zna se - Hadeze :-)

Ali uopće nije šala. Stožerna hrvatska stranka, ili bolje rečeno bezlični beskičmenjački *reliquiae reliquiarum* u koje se ista pretvorila nakon smrti predsjednika Tuđmana, odista jest odgovorna i za cijelu ovu frku sa zdravstvenim odgojem. Još polovicom 2008. godine "detuđmanizirani" hadezeovci donijeli su Zakon o suzbijanju diskriminacije kojim se u hrvatsku legislaturu, koliko je meni poznato, po prvi put uvodi pojam "rodni identitet", pa čak i - štiti od diskriminacije. Iako uopće *nema* definicije o čemu se konkretno radi.

Kojega li žalosnog primjera iskompleksirane hrvatske malograđanštine... sjećate se? Vjerske zajednice su jednako bile protiv, kao i Marijana Petir, jedina saborska zastupnica koja se usudila usprotiviti modernom ideološkom nasilju. Da bi zbog toga od domaćih LGBT talibana bila nagrađena titulom "homofoba desetljeća".

Danas, četiri i pol godine kasnije, može *ponosno paradirati* da je bila u pravu.

Komentari (216)

sm — Uto, 15/01/2013 - 17:37.

Tko nije vjerovao, neka sad vidi. Na biskupske i ine tlapnje o neakvoj neustavnosti spolnog odgoja, odnosno njime povredi ustavnih prava roditelja na odgoj djece u skladu s vlastitim svjetonazorom i religijskim uvjerenjem, odgovarao sam tvrdnjom kako je primjedba bez osnova jer roditelji to svoje pravo neometano od države i bilo kakvog školskog programa konzumiraju izvan vremena nastave, dakle popodne i vikendima. Obzirom da je i ovdje bilo "stručnjaka" koji su dali za pravo biskupima, a u vjerovanju ih nije omelo ni očitovanje državne pravobraniteljice, [evo im još jedan članak o toj temi](#):

"Sud je zaključio da obvezatnim zdravstvenim odgojem koji uključuje predavanja o spolnim različitostima, seksualnosti, kontracepciji, seksualnom nasilju i drugim temama nije narušeno pravo roditelja na slobodu odgoja i obrazovanja djece, nije narušeno pravo djece na obrazovanje niti pravo roditelja i djece na slobodu vjeroispovijest..."

Sud je naveo i da roditelji imaju prilike odgajati i obrazovati svoju djecu u skladu sa svojim uvjerenjima i u slobodno vrijeme i vikendom."

Ovime se (još jednom) pokazalo da "zborno pjevanje" o "protuustavnom posezanju države u roditeljska prava" još uvijek ne znači da je tomu tako. A onima koji će eventualno ustrajavati na ovome dijelu presude:

"Sud u Strasbourgu ustvrdio je da vlasti obrazovnim programom ne smiju omalovažiti vjerska uvjerenja roditelja i djece, što u ovom slučaju očito nije bio slučaj."

unaprijed odgovaram da, primjerice, nečije vjerovanje da su "2+2=10", nije izloženo omalovažavanju od strane onih koji naučavaju da je zbroj ipak "4". Omalovažavanje bi bilo tek da se naučava kako su oni koji vjeruju u zbroj "10" nenormalni, odnosno ili bolesnici ili greška prirode, otprilike kako neki vjeroučitelji i iz klera tvrde za ljude drugačije spolne orijentacije. Osim toga, pošto se očigledno nije dogodila nikakva roditeljska "Oluja", a program se počeo izvoditi, bit će da je sve ovo skupa bilo jedno jako veliko politikanstvo.

MKn — Sri, 16/01/2013 - 14:29.

Gledaj Sm, na ovom dnevniku nastupio si ozbiljno i odmjereno, pa te nisam htio dirati, čak iako očito smatraš da osvajanje političke vlasti na izborima predstavlja i dozvolu za "legalno" nametanje svoje ideologije drugima. Zato te molim da se suzdržiš od isticanja šupljih novinarskih "argumenata" i plitke propagande, jer taj članak u Novom listu - isto kao i ona anketa "podrške" Jovanoviću - nije ništa drugo nego još jedan pokušaj prikazivanja stanja kakvo nije.

Otkad o ustavnosti nekog akta odlučuje nekakav pravobranitelj? Nažalost, nije uopće čudno da se, osim novinara, čak i ona služi, ahm, "popravljanjem" činjenica, jednostranim prikazivanjem i/ili prešućivanjem bitnih informacija, jer se radi o funkciji na koju postavlja i s koje razrješuje Sabor, čitaj trenutno vladajući režim. Koji je sporni "Modul 4" zdravstvenog odgoja i propisao, pa im se nije baš pametno zamjeriti.

No, svejedno - čak i iz tog članka se može vidjeti da se radilo o apriornom protivljenju tih njemačkih roditelja svakom obliku spolnog odgoja, spolnom odgoju samom po sebi, dok to u Hrvatskoj nije slučaj, nego je - po meni najviše od svega, a i ti si to prepoznao - sporno nametanje ideologije, osobito tzv. "rodne teorije". O tome u članku nema ni govora, a osobito ne da bi EU sud za ljudska prava tako nešto potvrdio ili dopustio.

Već sam rekao par puta, problem nije u informaciji, nego u vrijednosnim sudovima. Primjerice, sve je okej ako djetetu kažete da homo osoba ima (naravno, uz vođenje računa o dobi djeteta), i da ih ne smije diskrim... nazivati ružnim imenima (vidite?), ali jest problem ako mu kažete da je homo način života super, hercig, progresivan i pametan, a da su vjerski stavovi zatucane srednjevjekovne budalaštine. To nemate pravo činiti. Ako tako radite, zapravo pljučete sami po sebi i principima kojih su vam inače puna usta. Evo savršenog primjera:

"A onima koji će eventualno ustrajavati na ovome dijelu presude:

Sud u Strasbourgu ustvrdio je da vlasti obrazovnim programom ne smiju omalovažiti vjerska uvjerenja roditelja i djece, što u ovom slučaju očito nije bio slučaj.

unaprijed odgovaram da, primjerice, nečije vjerovanje da su "2+2=10", nije izloženo omalovažavanju od strane onih koji naučavaju da je zbroj ipak "4"."

Dakle, "rodna teorija" je po ovome "2+2=4", dok je svako drugačije gledište "2+2=10". Što reći, doli - tragikomedija.

Kužite? Nema frke djeci reći da "rodna teorija" postoji, i da neki ljudi u nju vjeruju, ali je upravo golemi problem ako se ona predstavlja kao nekakva općeprihvaćena, čak "znanstvena" činjenica. Jer, moja gospodo, to ne samo da je besramna neistina, nego je ravno nekadašnjem prisilnom obveznom podučavanju marksizma.

A takvih stvari smo se oslobodili, zar ne..? :-)

MKn — Ned, 13/01/2013 - 11:36.

petarbosni4 — Sub, 12/01/2013 – 22:34: "Autor dnevnika poziva se na ovu izreku ustava kao nešto neupitno. istinito razumno i dobro. No ta izreka ustava je čista, stopostotna glupost koju bi trebalo odmah izbrisati iz njega da se ne sramotimo pred svijetom.

O odgoju djece ne smiju odlučivati nikakvi roditelji, a niti djeca ili slični partikularni društveni subjekti, nego potrebe društva ili potrebe ljudske vrste, a njihove potrebe predstavlja društveni subjekt koji se zove država."

Hm. Da su neka naša ustavna rješenja u najmanju ruku dubiozna (spomenimo npr. hipertrofiju i dominaciju izvršne vlasti nad zakonodavnom i sudbenom) nije se teško složiti, ali ovo jednostavno nije među njima. Naime, slobodni odgoj djece se priječi i oduzima roditeljima samo u totalitarnim - fašističkim, staljinističkim - državama.

Po meni, Jovanović & co. mogli su cijelu ovu frku izbjeći i prostim nezauzimanjem vrijednosnih sudova - ono, dati djeci opće informacije o svemu, uz iznošenje različitih stajališta, ali izbjeći koje je "pravo". I svi talibanski vuci siti, a sirote dječje koze cijele...

"O načinu podučavanja odlučuje prvenstveno stupanj tehnološke razvijenosti zajednice u kojoj se zbiva to poučavanje i točka."

"Stupanj tehnološke razvijenosti" neke zajednice ne mora korespondirati njezinoj demokratičnosti, a još manje moralu. Primjerice, Hitlerova Njemačka je bila tehnološki predvodnik svoga doba, ali kladim se da drugu Fuhreru ne bi dao da ti počava i odgaja djecu, zar ne?

MKn — Pon, 14/01/2013 - 13:17.

zaphod — Pon, 14/01/2013 – 12:47: "LGBT udruga NE MOŽE napraviti prosvjed nigdje da ne bude kamenovana"

Okej, 'ajmo zabave radi zamisliti da se naše LGBT udruge stvarno bore za homo prava i homo prihvaćanje u hrvatskom društvu. Daj reci, bi li se tada petljale u "običnu", opću, ne-homo politiku? Bi li se konfrontirale s vjerničkom većinom na svakom koraku? Bi li se naslikavale s bivšim četnicima? Bi li se javnosti predstavljale kao hrpa bezveznih frikova, s perverznom "Idemo dublje" plakatima i bezobraznim "Fuck you" spotovima? Bi li se legitimirali patološkim heterofobnim video-uradkom na granici psihičkog zlostavljanja maloga djeteta, i to još naslovljenim "Svaka obitelj je sveta"? :-)

Ne bi, naravno, jer je i tom nesretnom malom djetetu jasno da na taj način, takvim djelovanjem, od prihvaćanja neće biti baš ništa. Ni pod razno. Nikad. Ali hej... nekom takvo stanje očito savršeno odgovara. Dapače, čini sve što zna i može da ono perpetuiira, a da se sukob produbi i pogorša. Samo je pitanje, o kome se radi. Što misliš? :-)

drvosjek — Ned, 02/09/2012 - 23:12.

Starinski recept za dug i sretan brak

al da se pohvalim. [Moja lepa debela stara i ja već trideset godina djelimo dobro i loše.](#)

Obavezno , ali obavezno joj otvaram vrata na autu i tek onda idem na svoju stranu. Obavezno,ali obavezno joj pridržavam stolac kod sjedanja negdje na javnom mjestu,restorani ,svadbe , sprovodi i sl. Još nije izvadila cigaretu iz kutije već se hvatam upaljača e da joj ja pripalim istu. Ako je čekam negdje zimi,ostavim auto da radi , e da uđe u topli.

Kada ima babinjak (skupi se njih 4-5 pa pretresaju svoje teme) ja sam taj koji podvori . Poslužim im kapučina i sokove, tri u jedan, narezem suhomesnato i dobijem komplimente da nitko tako tanko ne zna narezati i sl.

Ukoliko nosi košaru sa mokrim vešom van, nikad mi nije teško ostaviti što već radim i odnijeti košaru. Jebiga,mokri veš je težak. Ako je čuvam duže će mi trajati.

Godišnjicu braka,rođendan, godišnjicu početka hodanja, godišnjicu prvog našeg sexa koji se ne poklapa sa godišnjicom braka naravno- sve to pamtim i primjereno naznačim , obilježim.Iako ona ne zaboravlja, ja je podsjetim na predstojeći rođendan njene mame a moje drage punice. Ne košta ništa a može koristiti.

Uvijek joj držim stranu....i kad nije u pravu u odnosu na treće osobe. Mogao bih nabrajati još dugo.

Zauzvrat, ona mene tretira kao psa , ponavljam kao psa. Redovito me hrani, ponekad me pomazi i nekad me pusti s lanca da se malo istrčim. :)))

Uglavnom ,skladan brak.

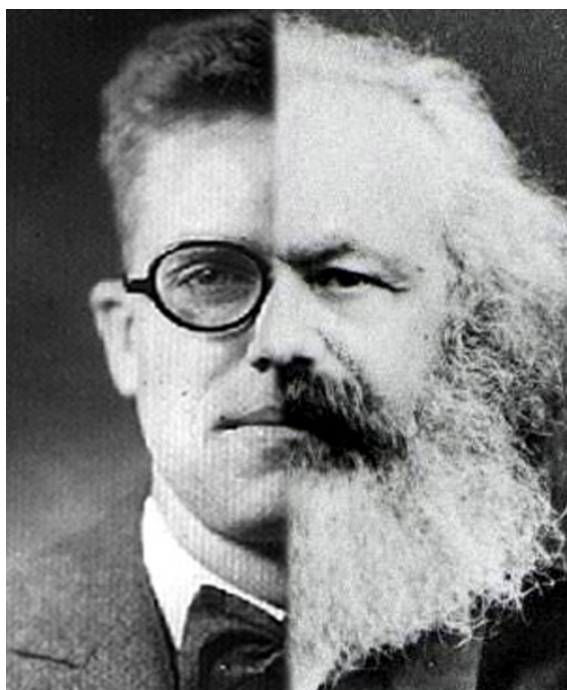
(23) Marksizam je propao, pa je svjetska ljevica od silne muke iz tave skočila u vatru - u patološka bulažjenja nažalost nikad osuđenog pedofila Kinseyja. Mrežne poveznice:

Politika.com – [Kinsey namjesto Marxa](#)

Lux Veritatis – [Kinsey namjesto Marxa](#)

Kinsey namjesto Marxa

30. siječnja 2013.

Nakon upravo nevjerojatnih događaja na predavanjima i pojavljivanjima [dr. Judith Reisman](#), te njihovog nezapamćenog medijskog predstavljanja, prisiljen sam opet reći da me, ono, prilično sram što živim u ovakvoj Hrvatskoj.

Točno, dosad smo vidjeli i čuli stvarno svašta - osobito u tom protraćenom, promašenom i propalom desetljeću "detudmanizacije" - ali vjerujem da tolika količina javne imbecilne netolerancije, birtaškog primitivizma, analfabetskog bezobrazluka, frustrirane mržnje i agresije nije zabilježena u samo nekoliko dana još negdje od vremena Miloševićeve huškačke ratne propagande o "ugroženoj srpskoj nejačadi". A zbog čega?

Zbog javnih nastupa jedne žene stare 77 godina, inače gotovo posve nepoznate u ovom dijelu svijeta, s čijim se tezama, stajalištima i nazorima možete ili ne morate slagati, ali koja je u "novinarskim" prikazima tih naših

"medija" predstavljena u najmanju ruku kao majka Adolfa Hitlera osobno - i to prava nazi-mama koja sa sobom dovodi cijele SS divizije homofobnih klerofašista koje će jamačno, u roku keks, Kukuriku LGBT "nenaoružanu nejačad" strpati u plinske komore.

'Ej, tragikomedije. Pa pogledajte vi to, molim vas. Prvo su se neki opskurni likovi s više udruga negoli članova (primjerice ["David"](#), *one-man-band* koji javno i nažalost još uvijek nekažnjeno propagira netrpeljivost, mržnju i diskriminaciju vjere i vjernika) unaprijed pobunili, tvrdeći da je Reisman ["homofob"](#) koji ["promiče govor mržnje"](#) i ["banalizira holokaust"](#). Nakon što se doznalo da ju je i HDZ pozvao u Sabor, bukvalno svi mediji krenuli su je nazivati "lažnom znastvenicom", "skandaloznom" ili bar "kontroverznom".

Pa je konačno došla na zagrebački Fakultet političkih znanosti i održala to svoje predavanje, nakon kojeg su joj od nekolicine "studenata" postavljena "spontana pitanja" tipa: ["Sram me što su vam dopustili da ovdje govorite."](#) Kao što se moglo vidjeti, ti "studenti" su zapravo uglavnom bili jedna vrlo nevezna ženska osoba korpulentnijeg izgleda, koja je između ostalog ustvrdila da *"gleda pornografiju svaki dan, ali kad se seksa, ne oponaša što tamo vidi."* Mda... vruće željice su jedno, a stvarne mogućnosti drugo, zar ne? :-)

U svakom slučaju, neš' ti "pitanja"... i kao da takav i sličan [primitivizam i bezobrazluk](#) nije bio dovoljan, nakon odgovora dr. Reisman da kao osoba koja je odgojena u komunističkoj obitelji "zna prepoznati indoktrinaciju", u tu bajnu "raspravu" se uključio i neki profesor, za kojeg se ispostavilo da je čak i *dekan* tog faksa, mila majko. U svojoj krajnje egzaltiranoj lamentaciji na ne baš naročito akademskom engleskom, taj

je između ostalog zavapio da su studenti "indoktrinirani od Katoličke crkve" i opomenuo Reisman da bude - "pristojna".

Vjerovali ili ne :-)

Što mislim o zdravstvenom odgoju, [napisao sam](#). Što mislim o tezama dr. Reisman? Iskreno, ne znam o njima puno, samo iz medija. Čuo sam da se žestoko protivi Kinseyu, što mi je prilično razumljivo u svjetlu činjenica iz kojih se lako može zaključiti da je tip bio nažalost nikad osuđeni [perverzni pedofil](#). Čuo sam da prokazuje homoseksualizam kao važan dio njemačkog nacističkog pokreta, što se nekima možda ne sviđa, ali je povijesna činjenica - samo primjerice, Hitlerov dugogodišnji pokrovitelj i vođa nacističke SA paravojske [Ernst Rohm](#), kao i drugi Hitlerov najbliži prijatelj i zamjenik [Rudolph Hess](#), bili su obojica homo. Čuo sam da dr. Reisman priča o "erototoksinima" i štetnom utjecaju pornografije na ljudski mozak, što djeluje nevjerovatno, dok se ne sjetite da postoji i nešto što se naziva ["seksualna ovisnost"](#). Ali naravno, ni s tim se svi ne slažu. I tako dalje... Kinsey tvrdi jedno, Reisman drugo, treći treće. Svi su tu da ih čujemo, pročitamo, prosudimo i ocijenimo, pa prihvatimo ili odbacimo. U čemu je problem?

Nema ga. Zato jednostavno moram upitati sve te naše "novinare", političare i ine koji ovih dana toliko javno hysteriziraju, šize, pjene se i luduju: 'alo, ljudi, jeste vi normalni?

Jel' to Hrvatska preko noći, nakon povratka Kukurikavaca, opet postala nekakva Jugoslavija, Kuba, Sjeverna Koreja? Marksizam, diktatura proletarijata i "revolucija koja teče" odbačeni su u ropotarnicu povijesti, "detuđmanizacija" i savoštrbački haaški prevrat neslavno su vam propali, pa ste si našli patetične nadomjestke i slamčice ideološkog spasa u Kinseyu, militantnim LGBT talibanima i "rodnoj teoriji"? :-)

A jestel' kad čuli za imperativna ustavna i zakonska načela koja izrijekom propisuju i nalažu jednakost, ravnopravnost, trpeljivost, toleranciju...? Koja jamče neprikosnovenu i neotuđivu slobodu govora i mišljenja, slobodu vjeroispovijesti i svjetonazora? Koja striktno zabranjuju i sankcioniraju svaku diskriminaciju? Ma kvragu, jestel' vi kad čuli za obični *dobar kućni odgoj*? Što vam je? Što vas je spopalo?

Čega ste se toliko uplašili? :-)

Pa dr. Reisman je samo jedna jedina krhka starica, stara baka koja nema baš ništa doli pomalo drhtavog glasa i svojih deset prstiju - nigdje SS divizija, ni plinskih komora. Upravo suprotno, ona je [Židovka čija je obitelj stradala u nacističkom konclogoru Auschwitz](#). Odakle onda toliki strah? Ako nije znanstvenica, nego šarlatan, njezine teze lako vam je opovrgnuti, zar ne? Čemu toliko vrijeđanje i pljuvanje? Čega se bojite? Da će vas bakica spaliti svevišnjim ognjem & mačem zbog nametanja djeci 4. modula zdravstvenog odgoja? Da će vam zabraniti infantilno žvaljenje pred katedralom? Da će pokrenuti famoznu Pozaićevu novu Oluju i oteti vam tu vašu jadnu, kukavnu Kukuriku vlast?

Pobogu, dajte se umijte, strašljivci. Dođite k sebi i ohrabrite se: *neće*. Imate saborsku većinu i još preko dvije i pol godine mandata. Vremena koliko god hoćete, zar ne? Možete se slobodno i nesmetano nastaviti sramotiti i dokazivati da ste najnesposobnija i najbezveznija vlast u povijesti neovisne Hrvatske, koja 370.000 nezaposlenih hrani medijskim progonom, šikanom i pljuvačinom jedne bake. Ajme... :-)

Na kraju, na stranu zajebancija i sve ostalo. Jednostavno moram napisati ispriku:

Gospodo Reisman, primite iskreno žaljenje jednog nepoznatog malog čovjeka zbog krajnje negostoljubivog, netrpeljivog, primitivnog i sramotnog tretmana kojeg ste iskusili od naših medijskih talibana, indoktrinirane Kukuriku omladine, militantnih LGBT heterofoba, agresivne antiteističke manjine i inih domaćih besprizornika. Iako nakon desetljeća nasilne "detuđmanizacije" (političkog pokušaja vraćanja Hrvatske pod

srpsku vlast) trenutno okupiraju i teroriziraju većinu medija, oni ne predstavljaju hrvatsku državu, a još manje hrvatski narod.

Ovo je mlada, ali gostoljubiva, miroljubiva, slobodna i civilizirana zemlja u kojoj ima mjesta i za lijeve i za desne, i u kojoj svatko ima pravo na svoje mišljenje, vjerovanje, vjeroispovijest i svjetonazor.

Dobrodošli, i molim ne osvrćite se na primitivce i budale.

Mrs. Reisman, please accept sincere apologies of one unknown common man for the extremely inhospitable, bigoted, primitive and shameful treatment you have experienced with our media Talibans, indoctrinated Kukuriku jugend, militant LGBT heterofobes, violent antitheistic minority and other local examples of pure pathological frustration. Although after a decade of violent "detudjmanisation" (an political attempt to revert Croatia under Serbian government) they currently occupy and terrorise the most media, they do not represent the Croatian state, much less the Croatian people.

This is a young, but hospitable, peaceful, free and civilized country, in which there is a room for the left and the right, and where everyone is entitled to their opinion, belief, religion and a worldview.

Welcome, and please ignore the primitives and fools.

Komentari (887)

MKn — Ned, 10/02/2013 - 22:17.

Tko se mača laća... :-)

["Umjetnička sloboda"](#)

MKn — Uto, 05/02/2013 - 09:47.

Nemam vremena, pokušavam nadoknaditi, ali iskreno, dobijam želju da većinu nisam morao čitati. Događa se slično kao i prije koju godinu na H-alteru: tamo "detudjmanizatori", ovdje razni Jovanović/Štulhofer advocatusi diaboli i LGBT talibani, jednostavno ne žele raspravu.

Činjenice im ne odgovaraju? To gore po činjenice. Neka osoba argumentirano zastupa drugačija stajališta, protiv čega ne mogu reći ništa suvislo? Pa što, uvijek su pri ruci dobri stari ad hominem, etikiranje i vrijeđanje: homofob, klerofašist... a bune se i plaču kad dobiju jednakom mjerom. Njih dijalog o uopće ne zanima, samo propaganda. Njima ništa nije važno, samo vlastiti politički ciljevi, za postizanje kojih drže da im je dopušteno baš sve.

Imam loše vijesti za vas, gospodo drugovi: nije. Još ću jednom upozoriti - koračate crtom između politike i kaznenih djela. Pedofilija nije šala, i posve je svejedno upražnjavaju li je, promiču, brane i/ili opravdavaju prikriveni hetero/homo bolesnici u crkvenim mantijama, outani "novinari", "blogeri" i "aktivisti" na portalima, indoktrinirane budale po forumima, ili po babi i stričevima zaposleni analfabeti u kancelarijama ministarstava.

MKn — Uto, 05/02/2013 - 11:54.

...Prema onom što se može doznati običnim googlanjem, Štulhoferov suradnik Theo Sandfort je, u najmanju ruku i služeći se teškim eufemizmom, blagonaklon prema raznim kaznenim djelima koja se kolokvijalno obuhvaćaju terminom [pedofilija](#). Na to je javno upozorila Reisman, ali ignorantsko i analfabetsko Jovanovićevo ministarstvo Sandforta - brani.

Pozor, tu nema nikakve sveze s bilo kakvom ili bilo čijom politikom, ideologijom ili svjetonazorom. Pedofilija je čisto zlo, i to zlo prema najslabijima, djeci. Pedofili moraju biti najstrože sankcionirani i onemogućeni, a svi koji na pedofiliju gledaju blagonaklono su, bez ikakvog uvijanja, duboko patološki poremećene osobe, pa svejedno bili homo ili hetero. Točka.

MKn — Uto, 05/02/2013 – 17:02.

obaladaleka — Uto, 05/02/2013 – 14:38: "kukuriku je naprosto izigrao povjerenje i neke stvari za koje smo mislili da smo doista prerasli ponovo perpetuiramo i ozivljavamo kao veliki drustveni problem. Tu je prije svega gomila ideoloskih naplavina za koje smo doista mislili da su iza nas. Znali smo da simpatizeri SDPa i dr. nose taj vrlo negativni ideoloski potencijal, ali smo (barrem ja) vjerovali da se vodstvo ipak moderniziralo i da su puno pametniji, te da ce zbog sebe samih, a posredno i zbog opce javnosti to ipak drzati pod kontrolom. Izgleda da smo se jako prevarili"

Odlično rečeno. Ja sam se nekako nadao da će se Kukuriku okrenuti gospodarstvu - ono, Kosorica im završila pregovore s EU, zeleno svjetlo se dobilo, kompatibilni zakonski okvir je tu, okej, idemo zaposlit' štogod možemo više od (tadašnjih) 300k nesretnika na burzi rada. Kad ono... 'ajmo natrag na Bleiburg, ustaše i partizane, pa na promoviranje LGBT talibana kao prvorazrednog "političkog problema", pa na zdravstveni odgoj i rat s crkvom i religijom. A nezaposlenih sve više i više. Pa kome to treba, jebote...

Quinquaginta — Pon, 04/02/2013 - 12:39.

Da rezimiramo: nakon što su svi "liberalni" i "demokratski" (čitaj pederski, u duši i tijelu) krugovi putem medija konstanto razvaljivali bakicu Juditu oglasilo se i Ministarstvo na čelu s Jovanovićem pripćenjem kako , ponovo citiram:

"Dr. Sandfort, s kojim je Štulhofer 2005. godine uredio knjigu o seksualnosti u postkomunističkim društvima, zaposlen je na Sveučilištu Columbia u New Yorku, gdje radi kao profesor kliničkih sociomedicinskih znanosti na Odjelu za psihijatriju i istraživač u Centru za istraživanja HIV/AIDS-a. Profesor Sandfort je u razdoblju 2002.-2003. bio predsjednik Međunarodne akademije za seksološka istraživanja, najprestižnijeg udruženja stručnjaka koji se bave istraživanjima seksualnosti."

Ja ne znam tko je povlačio za jezik preglupe činovnike (u biti znam) u Ministarstvu, ali nakon što je par osoba jednostavnim guglanjem došlo da saznanja je Dr. Sandfort osim što je član "najprestižnijeg udruženja" ujedno i pedofilčina na kubik prestalo je svako prepucavanje po "mainstream" medijima. E sad jedina dilema je: Da li je Jovanović član prestižne grupice pedofila ili je samo kreten ostaje za ustanoviti. U jednom i drugom slučaju to nisu karakteristike za ministra prosvjete. Ukratko dilema je , bi li Jovanović volio da mu se Dr. Sandfort druži sa sinom zbog uvjerenja i znanosti ili gluposti.

Ili kako kaže jedan forumaš "Nije Sandfort pedofil, on se samo tako češlja".:D:D:D

MKn — Sub, 02/02/2013 - 10:00.

Ripley's Believe It or Not Molim pročitati: [MINISTARSTVO UPOZORILO Reisman teško uvrijedila Štulhofera](#)

"Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta danas je oštro reagiralo na optužbe koje je na račun našeg uglednog sociologa dr. sc. Aleksandra Štulhofera, profesora na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, sinoć iznijela kontroverzna homofobna pseudoznanstvenica Judith Reisman...

...Dr. Sandfort, s kojim je Štulhofer 2005. godine uredio knjigu o seksualnosti u postkomunističkim društvima, zaposlen je na Sveučilištu Columbia u New Yorku, gdje radi kao profesor kliničkih sociomedicinskih znanosti na Odjelu za psihijatriju i istraživač u Centru za istraživanja HIV/AIDS-a. Profesor Sandfort je u razdoblju 2002.-2003. bio predsjednik Međunarodne akademije za seksološka istraživanja, najprestižnijeg udruženja stručnjaka koji se bave istraživanjima seksualnosti. Ako gospođa Reisman ima saznanja koja profesor Štulhofer nema, dužna ih je prijaviti nadležnim organima u SAD-u. U suprotnom je riječ o kleveti."

S kim surađuje Aleksandar Štulhofer

A gle' sad: [Lidija Paris: S kim surađuje Aleksandar Štulhofer suautor kurikulumu spolnog odgoja koji se nameće djeci u Hrvatskoj?](#)

"Theo Sandfort, s kojim je Aleksandar Stulhofer napisao knjigu „Sexuality and Gender in Postcommunist Eastern Europe and Russia“, poznat je po svojem djelu „Dječaci o svojem kontaktu s muškarcima: proučavanje seksualno izraženih prijateljstava“ (Boys On Their Contacts With Men: A Study Of Sexually Expressed Friendships) koje možete naći na web stranici http://www.ipce.info/host/sandfort_87/

"IPCE je forum za osobe zainteresirane za akademsku raspravu o razumijevanju i emancipaciji međusobnih odnosa između djece i adolescenata i odraslih. U tom se kontekstu na te odnose želi gledati bez osuđivanja i imajući u vidu ljudska prava mladih i odraslih partnera."

Molim, moja štovana i ostala gospodo, još u prošlom dnevniku "Higijena ideologije" jasno sam upozorio na neke aspekte i posljedice kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djece. Radi se o osobito ozbiljnim stvarima, i zato još jednom pozivam Jovanovića, njegovo ministarstvo, Štulhofera i ine upetljane u ovu "raspravu" da se otriježne i dobro razmisle što rade, što govore i što - i koga - zastupaju i brane.

Politička medijska prepucavanja su jedno, kaznena djela nešto sasvim drugo. A još kad se radi o djeci, o pedofiliji, pobogu... tu jednostavno nema mjesta voluntarizmu i bilo kakvoj ideologiji.

Theo Sandfort se deklarira kao pedofil

Checkpoint Charlie — Pon, 04/02/2013 - 03:38.

ti bokca pa kaj Štuli i Jovanović nemaju Internet???

Judith Reisman je jučer tijekom debate ustvrdila da je Theo Sandfort, s kojim je Štulhofer uredio knjigu "Seksualnost i rod u postkomunističkoj Istočnoj Europi i Rusiji", pedofil. Za početak, pronašli bi da je prof. Theo Sandfort bio jedan od članova uredničkog kolegija [Paidike](#). Paidika je nizozemski časopis za pedofile koji je izlazio 1987 - 1995. dok je pedofilija praksički bila polulegalna.

Što to točno znači "seksualno izražavanje prijateljstva između muškaraca i dječaka"? U "misiji i viziji" časopisa piše: "Početna točka Paidike je nužnost svijesti o tome da smo pedofili." Drugim riječima, dokazuje da je Sandfort pedofil ne treba tražiti - on se tako praktički deklarirao još pred dvadesetak i više godina.

U izjavi koju možete vidjeti na dnu teksta se potom govori kako se nad njima provodi politička opresija, tj. krše se njihova ljudska prava. Navode da će se zalagati za legalizaciju pedofilije i ukidanje donje dobne granice, te ukidanje "statutory rape" zakonske formulacije po kojem je svaki spolni odnos s djetetom automatski silovanje. Na žalost, časopis je u formi u kojoj se mogao pretraživati uklonjen s interneta na zahtjev nositelja copyrighta, tako da nećete ovdje moći vidjeti divne ilustracije kojima je ilustriiran. Za sad, tek toliko da sam imao prilike vidjeti ga u tiskanom izdanju.

Časopis sadrži - doduše umjetničke - slike gole djece, iskustva pedofila, istraživanja - među inim Thea Sandforta - koja uglavnom dokazuju kako je seks sa stričecima dobar za dječake i kako dječaci zapravo vole kad ih stričeki diraju po guzi, i tako dalje.

Theo Sandfort se pojavljuje sa svojim tekstovima u pet brojeva časopisa koji je izlazio do 1995. Jedan od tekstova koje je objavio se zove "Iskustvo". Napisao je "Konstruktivna pitanja u vezi pedofilije" za treći broj Paidike iz 1988, napisao je još jedan članak ("Svijet je pun odraslih, i zato mi je uvijek drago kad vidim malu curicu") za osmi broj 1992., i objavio je članak u dva dijela ("Seksualna iskustva djece") u brojevima Paidike iz 1993 i '94. To je zapravo njegovo istraživanje koje je proveo u suradnji s "National pedophile workshopom", a radi se o znanstvenom istraživanju očito rađenom kako bi se dokazalo kako dječaci u seksu sa stričecima uživaju i da ga treba legalizirati.

Naime, njegova studija iz 1984. "pronašla" je na uzorku dječaka u pedofilskim vezama da su se oni osjećali ugodno u tim vezama i da nije bilo prisile. U tom istraživanju je intervjuirao 25 dječaka od 10 do 16 godina koji su bili u odnosu sa starijim muškarcima. Intervjui su obavljeni u stanovima tih starijih ljubavnika. Sandfort je zaključio da su dječaci pozitivno gledali na te veze.

Studiju su svi ozbiljni znanstvenici na polju seksologije, uključujući Masters i Johnson, odbacili jer je rađena na nereprezentativnom uzorku, što je čini znanstveno irrelevantnom. Kritke su također išle u smjeru toga da je taj čitav rad zapravo obična pedo propaganda loše umotana u znanost. Čitavu tu knjigu na engleskom možete pročitati ovdje, ili u prilogu na dnu teksta (kliknite plavi link za pojedino poglavlje) kako biste doznali kako je 13-godišnji Hans upoznao svog 66-godišnjeg ljubavnika Franka i kako su uživali u druženju, ili kako je Lexu(13) mama odobrila da se viđa s 31-godišnjim ljubavnikom jer je gledala na TV nešto gdje su razni aspekti seksualnosti bili pozitivno prikazani, i nije imala predrasuda.

Taj loš izgovor za znanstveni rad je razmjerno kratak i svakako svima koji govore engleski preporučujem da ga pročitaju. Drugih "ozbiljnih" znanstvenih istraživanja profesor Sandfort zapravo ni nema, a i ovaj bi se jako teško mogao nazvati ozbiljnim. Priče dječaka se uglavnom svode na to kako im je super sa svojim ljubavnicima, a priče o upoznavanju su formulirane od strane "Istraživača" tako da uvijek ispadne da su zapravo dječaci ti koji su izazivali, i često kasnije nakon prvog susreta tražili pedofile kako bi ostali s njima u vezi.

U poglavlju dva Theo Sandfort kaže: . Priče dječaka pokazuju da je stvarnost kompleksnija od raširenih stereotipa o "zlostavljanju djece". Izgleda da su dječaci sami često preuzeli inicijativu u smjeru ostvarenja veze".

A već u uvodu Theo Sandfort piše: "Tih godina čak je i incest zadobio pozornost koja nije bila posve kritička: 1969 časopis nacionalne homofilne organizacije COCI objavio je članak pod naslovom "Zašto ne biste otišli u krevet sa svojim sinom?" (Andriesse 1969).

S te strane, osamdesete su posve različite. Danas ljudima prvo pada incest na pamet kad razmišljaju o seksu između djece i odraslih -- i to samo njegovi negativni aspekti, jer mediji to samo tako prikazuju: za njih je incest uvijek jednak zlostavljanju. Što više horror priča "žrtava" to bolje, čini se. Dječja pornografija, incest, seksualno zlostavljanje, silovanje kćerke - to su postale ključne medijske potštalice".

Primijetite da je riječ "žrtve" odje u navodnicima: u njegovom radu se djeca nikad ne spominju kao žrtve, niti pedofili kao zlostavljači, Sandfort uvijek pažljivo bira riječi da pedofiliju prikaže u što prihvatljivijem svjetlu. On sam se naravno uvijek prozirno ograđuje time što je on samo "istraživač", no pristranost je više nego očita, kao i stvarni motivi njegovog fokusa na "dječju seksualnost".

U posljednjem, trećem poglavlju, uz uopćeno laprdanje o tome kako je pad utjecaja crkve i druge sociološke promjene doveo do novog pogleda na seksualnost, te uz konstataciju da je broj presuda za seks s maloljetnicima pao od 10,7 na 100.000 stanovnika u pedesetima na 0,5 u osamdesetima, i da nizozemske vlasti ionako zapravo toleriraju pedofiliju, Sandfort otvoreno kaže da temeljem njegovog "istraživanja", tj sudjelovanja u prikrivanju zločina, treba izmijeniti zakone koji se vuku još iz 1881. i ukinuti posve dobnu granicu za dobrovoljni seks.

Tu studiju je žestoko kritizirao i stručnjak za seksualno iskorištavanje djece. Dr. David Mrazek, rekavši:

"U ovoj studiji, istraživač se udružio s članovima organizacije National Pedophile Workshop da 'proučava' dječake koji su bili seksualni 'partneri' njihovih članova ... nema dokaza da je sigurnost dječaka-subjekata bila od veće brige. Međutim, postoji mnoštvo dokaza da je studija bila politički motivirana da bi se temeljem nje izmijenio zakon.

"Istraživači su svjesno postali dio zavjere za izvršenje tajne ilegalne aktivnosti ... u većini slučajeva, roditelji tih dječaka nisu znali za njihove veze s odraslim muškarcima, i istraživači su svojim djelovanjem doprinijeli tom prikrivanju." Ono što nam Mrazek ovdje zapravo na kulturni način kaže je da je Theo Sandfort čitav taj pedofilski krug trebao prijaviti policiji, a ne vršiti "istraživanja". Zašto nije? Jer ako odbacite moral u ime "znanosti", pobogu pa onda su i Mengeleova istraživanja ozbiljni znanstveni radovi.

U "Journal of homosexuality", u broju iz 1990. u članku koji je kasnije reizdan kao knjiga "Muška međugeneracijska intimnost", Sandfort i Brongersman pišu: "Teško je predvidjeti kakva je budućnost veza muškaraca i dječaka, dječje seksualnosti, i položaj djece u društvu. Hoće li pedofilija postati životni stil, baziran na dizajniranoj seksualnoj orijentaciji? Hoće li društvo ljudima dozvoliti da usvoje takav stili života, ili će se na njih i dalje gledati samo kao na zlostavljače djece? Mora li seksualni odnos između odraslih i djece biti uvijek percipiran kao zlostavljanje, ili će znanstvenici i javnost konačno shvatiti da postoje razni oblici intimnog druženja između odraslih i djece i da moramo raditi razliku između dobrovoljnog odnosa i prisilnog? Hoće li djeca dobiti više prostora za izgradnju vlastite seksualnosti, bez ograničenja koja im nameću roditelji, stručnjaci, crkva, i pedofili?"

1983. objavljuje i rad "Pedofilska prijateljstva u Nizozemskoj: alternativni životni stil za djecu?" (Sandfort, T. (1983). *Pedophile Friendships in the Netherlands: Alternative Lifestyles for Children?*)

Više je nego vidljivo da je osamdesetih i devedesetih postojao pokret unutar akademske zajednice koji je radio na legalizaciji pedofilije i čiji je Theo Sandfort bio vjerojatno najistaknutiji član. Surađivao je i s [NAMBLA](#)-om (North American Man Boy Love Association), organizacijom za promicanje i ozakonjenje ljubavi između muškaraca i dječaka, koja postoji još od 1978. i koja zastupa pravo na seks sa dječacima i ukidanje dobne granice. Ona je izrasla iz američkog pokreta za gay prava no od sredine osamdesetih se, suočena s optužbama za zlostavljanje djece i tužbama, glavna struja pokreta za prava homoseksualaca počinje distancirati od pedofila koji su do tada sudjelovali s njima na prosvjedima i marševima, da bi se do sredine devedesetih vođe pokreta distancirale od njih i izbacile ih iz organizacije.

Osnivač NAMBLA-e David Thorstadt, jedan od pionira i vođa gay pokreta, bivši lider Gay Activist Alliancea, deklarirani pedofil, militantni ljevičar - trockist i član socijalističke partije, izrazito "progresivnih" političkih stavova, današnji pokret za gay prava naziva "političkih korektnim zombijima". Dvijeisućitih mu je suđeno zbog smrti jednog desetogodišnjaka kog su silovala i ubila dvojica članova NAMBLA-e, ali je oslobođen. Njegove poglede, iznijete u člancima "Ljubav muškaraca i dječaka i američki Gay pokret" (*Man/Boy Love and the American Gay Movement*) možete pronaći u gore citiranoj knjizi "Muška međugeneracijska

intimnost" (Male Intergenerational Intimacy: Historical, Socio-Psychological and Legal Perspectives) autora - a koga dugog nego Theo Sandforta, Edward Brongersma, i Alex van Naerssen, (Routledge, 1990).

Sandfortov koautor Brongersma je ujedno sa Sandfortom uređivao i Paidiku, a trenutno je - pogađate već - u zatvoru zbog silovanja maloljetnika. Nije jedini. Još jedan od urednika Paidike - Lawrence Allen Stanley, je kasnije uhićen u Salvadoru sa preko 1.000 fotografija i više od sto video klipova gole i polugole djece.

Upravo na stranicama NAMBLA-e ćete pod preporučenom literaturom naći nekoliko naslova Thea Sandforta. Što tamo piše?

Sandfort, Theo "Sex in Pedophilic Relationships: An Empirical Investigation Among a Nonrepresentative Group of Boys," (Seks u pedofilskim vezama: znanstveno istraživanje na nereprezentativnoj grupi dječaka) Journal of Sex Research Vol.20, No.2, pp. 123-142 May, 1984. "Seksualni dodiri nisu imali negativnog utjecaja na opće stanje dječaka, niti su dječaci te kontakte doživljavali kao zloupotrebu autoriteta od strane odraslih." (citirano iz izvoda)

Sandfort, Theo The Sexual Aspect of Paedophile Relations. (Seksualni aspekti pedofilskih veza) Amsterdam: Pan/Spartacus, 1982: "Detaljna prezentacija, objašnjenje, i diskusija o podacima iz studije o 25 trenutne dobrovoljne dugoročne veze između muškaraca i dječaka. Preporučuje da buduća seksualna legislatura uzme u obzir pravo mladih na seksualno samoodređenje".

Sandfort, Theo Boys On Their Contacts With Men. (Dječaci o svojim kontaktima s muškarcima) Elmhurst, New York: Global Academic Publishers, 1987. "Suma Sandfortovih ranijih proučavanja, ova knjiga također sadrži citate intervjuiranih dječaka."

Dakle, da sumiramo.

Theo Sandfort je bio urednik pedo časopisa čiji su se autori sami deklarirali javno kao pedofili. Redovito je tamo objavljivao članke i svoja iskustva. Napisao je nekoliko knjiga o "intergeneracijskoj ljubavi muškaraca" i "seksualnim iskustvima dječaka" te dječjoj seksualnosti u kojima je otvoreno zagovarao pedofiliju. Bio je istaknuti član pokreta za legalizaciju pedofilije osamdesetih i devedesetih godina prošlog stoljeća. Vršio je istraživanja za koja u znanstvenim krugovima postoje sumnje da su frizirana kako bi se legalizirala pedofilija.

Dakle, je li dr. Reisman lažna znanstvenica ili je profesor Theo Sandfort pravi pedofil? Je li interes takvih ljudi za dječju seksualnost samo akademski ili oni imaju i skrivene motive? I je li moguće da prof. Štulhofer, koji je koautor jedne knjige zajedno s dr. Sandfortom, nije imao pojma ni o čemu od ovog, jer se sve to da izguglati za pola sata? Ali najvažnije od svega, jesu li ideje tih ljudi one na kojima bi se trebalo zasnivati spolno obrazovanje mladih u Hrvatskoj? (Je li Theo Sandfort pedofil?)

Foma Fomič — Sub, 02/02/2013 - 12:07.

Dodatak: http://www.ipce.info/host/sandfort_87/Appendix.htm

To su intervjui s dječacima koji imaju vezu s pedofilima. Iz znanstvene studije dotičnog Sandforta.

Tito je 1918. oženio djevojčicu staru 14 godina vjetarsjuga — Pet, 01/02/2013 - 09:25.

Tijekom prvog boravka u Omsku, 1918. godine, Ti to se vjenčao s ruskinjom Pelagijom (Pelkom) Belousovom, koja je tada imala samo 14 godina. Tito je tada imao 26 godina. (Nad time su se neki kasnije zgražali, ali rana udaja u to doba bila je tada uobičajena.) Tada su se vjenčali u pravoslavnoj crkvi, a nakon njegovog povratka sklopili i građanski brak. Pelka ga je kasnije slijedila u Jugoslaviju i rodila četvero djece, od kojih je samo jedno preživjelo. Godine 1926. i sama je pristupila KPJ. Godine 1927.-1928. bila je u istoj partijskoj jedinici sa Miroslavom Krležom.

Alfred Kinsey: pedofil i sudionik u zločinu indian — Sri, 30/01/2013 - 21:11.

<http://www.cwfa.org/images/content/table34chart.pdf>

Kinsey propagated the idea that all children are "sexual beings" from birth. The most frightening aspect of his philosophy is how he arrived at this view; Kinsey was a silent partner in the molestation of hundreds of children. The graph table below documents some of the abuse that Kinsey recorded: <http://concernedwomen.org/images/content/kinsexchart.jpg>

Age	No. of Orgasms	Time Involved	Age	No. of Orgasms	Time Involved
5 mon.	3	?	11 yr.	11	1 hr.
11 mon.	10	1 hr.	11 yr.	19	1 hr.
11 mon.	14	38 min.	12 yr.	7	3 hr.
2 yr.	7	9 min.	12 yr.	3	3 min.
	11	65 min.		9	2 hr.
2 1/2 yr.	4	2 min.	12 yr.	12	2 hr.
4 yr.	6	5 min.	12 yr.	15	1 hr.
4 yr.	17	10 hr.	13 yr.	7	24 min.
4 yr.	26	24 hr.	13 yr.	8	2 1/2 hr.
7 yr.	7	3 hr.	13 yr.	9	8 hr.
8 yr.	8	2 hr.	13 yr.	3	70 sec.
9 yr.	7	68 min.		11	8 hr.
10 yr.	9	52 min.		26	24 hr.
10 yr.	14	24 hr.	14 yr.	11	4 hr.

Table 34, chronicling the systematic sexual abuse of boys, appeared in Kinsey's 1948 book, *Sexual Behavior in the Human Male*, p. 180.

*This statement referred to Kinsey's correspondence with Dr. Friedrich Karl Hugo Viktor von Balluseck, a Nazi who was in charge of a small Polish town during World War II. Von Balluseck, according to testimony during his 1957 trial for a child sex murder, molested boys and girls from 1927 to 1957. As reported by the *Franfurter Allgemeine Zeitung* on May 22, 1957: "Dr. Balluseck... [recorded measurements] of his crimes committed against children between 9 and 14 years old ... in four thick diaries ... of a pseudo-scientific character ... while in correspondence with the American sexual researcher Kinsey ... about his research,*

which as he said himself, took place over three decades."

*Another German newspaper, the *Berliner Zeitung*, reported on May 16, 1957: "Kinsey had asked the paedophile specifically for material of his perverse actions. The presiding judge, Dr. [Heinrich] Berger, noted that it was Kinsey's duty to get Balluseck locked up, instead of corresponding with him."*

*In an attempt to soften the impact of the crimes, the current director of the Kinsey Institute, Dr. John Bancroft, told the *Indianapolis Star* on September 19, 1995, that the information in Tables 30-34 came from one pedophile, a man called Mr. X, later revealed to be Rex King. Regardless of the number of pedophiles involved, it is clear that they had a skewed perception of child sexuality, that Kinsey encouraged the abuse, and that they left sexually abused children in their wake.*

MKn — Čet, 31/01/2013 - 10:04.

[Reportaža s predavanja dr. Judith Reisman](#)

S obzirom da je "pitanje" buce studentice sadržavalo nedvosmisleni uvrjedu ("sram me što su vam dopustili da ovdje govorite"), reakcija Reisman je bila posve blaga ("kao osoba odgojena u komunističkoj obitelji znam prepoznati indoktrinaciju"). Nije govorila o svim studentima, nego samo o toj bezobraznici, pa nije bilo razloga za onakvu histeričnu, primitivnu ideološku reakciju dekana.

Zapravo, Reisman jest pogriješila. Naime, nakon takvog "pitanja" trebala je jednostavno - odbiti odgovoriti, zbog vrijeđanja. S primitivcima nije moguće razgovarati, oni uopće ne žele raspravu. To je jasno... ali problem naglo naraste kad dekan, namjesto da opomene studenticu zbog vrijeđanja gošće predavačice, opominje Reisman. I istovremeno izgovara daleko goru uvrjedu, jasno upućenu svim studentima - da su indoktrinirani po Katoličkoj crkvi. No, ideološkim talibanima ništa od toga, naravno, ne smeta. Oni vide samo svoje crvene krpe pred očima :-)

(P.S: Članak "Kinsey namjesto Marxa" imao je 19993 čitanja.)

(24) Članak u osvit narodnog referenduma o uvođenju braka u hrvatski Ustav. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Referendumofobija](#).

Lux Veritatis - [Referendumofobija](#)

Referendumofobija

17. lipnja 2013.

Na opću temu homo prava u Hrvatskoj napisao sam dosad čak tri dnevnika, i nažalost, izgleda da su sva tri još uvijek apsolutno aktualna: ["Nevjerojatna glupavost hrvatskih 'katolika'"](#) (15. lipnja 2011, [izvornik](#)), ["Higijena ideologije"](#) (11. siječnja 2013, [prijenos](#)), i ["Kinsey namjesto Marxa"](#) (30. siječnja 2013, [prijenos](#))

Pročitajte i podsjetite se.

U međuvremenu se dogodilo nekoliko prilično značajnih stvari. Kao prvo, [Jovanovićev curriculum na Ustavnom sudu prošao je kao bos po trnju](#), ali što je najporaznije, ma čista tragikomedija, ne zbog staljinističkog nametanja ideologije, nego zbog prostog i diletantskog - nepoštovanja procedure. Ustavni suci imali su

lak posao i uopće nisu morali ni zakoračiti na klizav teren svjetonazorskih pitanja infamnog 4. modula, jer se primitivni analfabet Jovanović nije dosjetio da prije nametanja "rodne teorije" djeci svoju odluku mora barem objaviti na propisani način. [Neki su na to još onda upozoravali](#) (odmotajte), a neki su, kao i obično, gurali glave u pijesak.

Kao drugo, vlada, predsjednik republike, golema većina masovnih medija i razvikanih tzv. "ljudskopravaških" "nevladinih" udruga pali su kao trule kruške na elementarnom ispitu poštovanja samih osnova demokracije i, smijurija, ljudskih prava, u slučaju građanske referendumske inicijative "U ime obitelji". Vjerovali ili ne, gotovo nitko od njih ni jednom jedinom riječju nije se barem ogradio, a kamoli osudio, fizičko nasilje koje se očito organizirano provodilo nad volonterima inicijative, u htijenju da se silom onemoguću pokušaj skupljanja potpisa za referendum.

Pozor, molim - tu se ne radi o slaganju ili neslaganju s temom inicijative ili referendumskim pitanjem. Ne. Radi se o fašističkom, komunističkom, totalitarnom, protudemokratskom i kriminalnom *nijekanju nečijeg prava na političko organiziranje i djelovanje*. Razumijete li? Ako toga nema, ako nema srži demokracije, ljudi moji, onda nema ni civilizacije, nema uopće uređenog društva. Kao da smo u Jugoslaviji u 1989, a ne u Hrvatskoj u XXI. stoljeću :-)

Volonterke na štandovima "U ime obitelji" napadnute su preko 50 puta, a kukavička licemjerna vlada i ništa bolji predsjednik države *ni da zucnu*. Uz ispriku damama, šute k'o pi*ke. Kardinalna anticivilizacijska sramota, *qui tacet consentire videtur*. I naravno, potaknuti takvim degutantnim stavom, provladini i redom prohomo mediji [podržavali su i odobravali nasilje](#) - i to isti oni koji su koliko jučer na sva usta urlali, vrištali i šizili ako bi nekog homića itko samo malo ružnije pogledao. Sudjelujući u toj upravo nevjerojatnoj javnoj društvenoj regresiji i devoluciji, domaća LGBT zajednica sama je sebe posve delegitimirala.

Nastavak nije bio ništa bolji. Nakon što je skupljeno navodno oko 380.000 potpisa, vladajućima i njihovim medijskim epigonima dojučerašnji godinama pred svake izbore prokazani i popljuvani "HDZ-ov

prenapuhani popis birača" [naglo je postao sasvim dobar i nadasve mjerodavan](#) za ocjenu ima li potpisa dovoljno za Ustavom traženih 10%, ili nema. Kojeg li ljigavog licemjerja, što kažete?

Potom su se zaredale ocjene raznih provladinih i medijskih "pravnih stručnjaka" kako je "referendumsko pitanje u suprotnosti s Ustavom", "napad na ljudska prava" itd, zaboravljajući da je istovjetna definicija braka bukvalno oduvijek ugrađena u Obiteljski zakon ([u članku 5](#), prije i u Zakonu o braku i porodičnim odnosima), iz čega logički proizlazi da je i sam taj zakon - neustavan, jer krši ljudska prava. Okej, predložih ja, ako tako odista mislite, pa zašto jednostavno ne zatražite da Ustavni sud tu "diskriminacijsku" zakonsku odredbu ukine? Naravno, ostadoh bez suvislog odgovora. Zašto? Pa zato što gospoda drugovi LGBTXYŽNJ zapravo vrlo dobro znaju da [statusna pitanja ne pripadaju u sferu temeljnih ljudskih prava](#), i zakonodavstva država članica Europske unije, slično kao i nekad republika u SFR Jugoslaviji, mogu ih slobodno i autonomno uređivati.

I kao da sve to nije bilo dovoljno, dočekali smo i izjave ministrice vanjskih poslova Pusić i nekog SDP-ovog saborskog redikula Grbina da, otprilike, "saborski mandat nije obvezujući, pa čak ako referendum i uspije, Sabor ne mora promijeniti Ustav". Iako [u Ustavu u članku 86. stavak 5. crno na bijelo piše da je odluka naroda na referendumu obvezatna](#). Jučer u oporbi i pod Kosorićinim pendžerima urlali su i kleli se u "direktnu demokraciju" i "neposredno odlučivanje naroda", a sad kad im je volja naroda *stvarno* zakucala na vrata, dvolične ljige okrenuli su ploču. Fuj :-)

Protudemokratsko ponašanje vladajućeg režima zapravo je otišlo toliko daleko i u toj mjeri zastranilo, da su neka od [najpoznatijih ustavno-pravnih imena u državi, poput profesora Smerdela i Lauca, bila prisiljena javno reagirati](#). Odista, tužno je čitati kako sijede glave koje su pisale školske i fakultetske udžbenike moraju tu našu diletantsku "liberalnu" i "progresivnu" političarsku sitnozubu stoku upozoravati da se barem malo operu od ustajalog ideološkog smrada, umiju, počeshljaju i upristoje.

Što i kako dalje? Stvarno je teško reći, jer su vladajući Kukuriku nakon šokantnih poraza na europskim i lokalnim izborima, izgleda, postali posve nepredvidivi. Istina, s određenom dozom zadovoljstva primijetio sam da [najavljuju namjeru zakonski regulirati homo "brakove"](#) slično kako sam zimus predložio u dnevniku ["Higijena ideologije"](#), a u približnom tonu nedavno se izjasnio i [vječni dežurni klerofašist za budale, Marko Perković Thompson](#), inače jedan od niza domaćih poznatih osoba koje su podržale i potpisale inicijativu "U ime obitelji".

A oni su u prošli petak ustvrdili da su skupili ukupno čak 749.306 potpisa podrške za referendum, što je otprilike dvostruko više od potrebnog broja. Međutim, većinski režimski mediji-glasnogovornici i dalje svako malo spinaju, pišu i tvrde, pozivajući se na "pouzdanu izvore iz vlade", da referendum jednostavno *neće* biti raspisan, "jer nema roka" itd. [Posljednja izjava ministrice Pusić, koja se bez problema može okarakterizirati kao otvoreno protofašistička](#), to nažalost nedvosmisleno potvrđuje:

"...'Brojka od preko 700 tisuća ljudi koji su potpisali inicijativu je nasrtaj, i to trostruko podcrtan, na demokratske temelje na kojima smo zamislili i stvorili ovu zemlju, i to nikako ne smijemo i ne možemo dopustiti', rekla je Pusić."

Znači, tih 749.306 ljudi, gotovo 20% birača, i preko 17% hrvatskog stanovništva, svojim potpisima "nasreću na demokratske temelje" na kojima je dezerterka iz ratne Hrvatske Vesna Pusić "zamislila i stvorila ovu zemlju"? 'Ej, daj me uštignite... stvarno, ne znam dal' da se valjam po podu od smijeha, ili da plačem?

Vesna Pusić, osoba koja se nikad, nikako i ničim nije založila za hrvatsku državnu neovisnost, i koja će u povijesti ostati upamćena isključivo i jedino po petokolonaškoj optužbi vlastitog naroda za "agresiju na

Bosnu", sada glumi i izigrava nekakav tuđmanovski autoritet, a samo zato da bi pokušala opravdati svoja besramna protuustavna i protudemokratska stajališta. Odista je teško zamisliti takvu količinu dvoličnosti, pa i čiste iracionalnosti, jer je jednostavno realno *nemoguće da toliki broj ljudi potpiše, a da se ne radi o osobama različitih političkih opredjeljenja i svjetonazora* - kladim se i članovima Pusićkine vlastite stranke. To, pobogu, mora vidjeti i malo dijete...

I eto vam kakvu redikulušu mi imamo za ministricu vanjskih poslova. Ukakila se živa od silnog straha od referendumu, opalila je prava referendumofobija. [*"Odi bre, pa se leči", pljunuo bi je Šprajc*](#), pravi novinarski profesionalac. Milina, zar ne? Drugim riječima, ako se patološkim eksponentima vladajućeg režima i njihovoj medijskoj prohomo kamarili volja naroda ne sviđa, onda treba - promijeniti narod. Jer ispravno, "progresivno" i dopušteno je samo ono što Kukuriku vlast, kao moderna inačica "avangarde radničke klase", odredi i naredi da jest. I *schluss*.

Naravno, jedini im je "sitni" problemčić što za takvu "promjenu" naroda mogu učinkovito koristiti samo metode poput onih Miloševićevih. Sjećate se? *"Ne čujem dobro! Nećemo da dozvolimo klerofašističkim elementima da nam razbijaju Jugoslaviju! Niko ne sme da vas bije... osim mene"*, i slično. Koma jebote, svega dva tjedna prije ulaska u EU, pravi mali sumrak civilizacije u Hrvatskoj.

I naposljetku, da nešto razjasnimo. Ako ste pažljivo pročitali moje gore navedene dnevnike i ovaj tekst, možda vam je moglo postati jasno da ja, u osnovi, *ne podržavam* inicijativu "U ime obitelji", jer kako rekoh, statusna pitanja načelno ne pripadaju u ustavnu materiju. Naravno, nije ih nemoguće tamo ugraditi (nekoliko država Europske unije to je i učinilo), i ako je odista takva narodna volja, ja ću to prihvatiti, što god o tome osobno mislio. Međutim, opisano sramotno ponašanje vlade, predsjednika države, vladajućih političara, provladinih medija i LGBT zajednice jednostavno me prisililo i natjeralo da sam sebe upitam - jebote, koga ja to toleriram, pa i branim?

Prema kome sam ja to blagonaklon i dobronamjeran? Nema baš nikakve razlike između [*onih koji su prije dvije godine bacali kamenje na splitsku homo paradu*](#), i ovih što su napadali štandove "U ime obitelji". Zaslužuju li oni koji čak ni barem kurtoazno ne osuđuju, nego zapravo prešutno *podržavaju* nasilje, iako su do jučer bili njegove žrtve, *bilo kakvu* toleranciju? Da parafraziram nekog: moja gospodo drugovi topla braćo i sestre, takvim ljigavim, bijednim i licemjernim ponašanjem odbili ste od sebe čak i nas koji smo vas - u ime univerzalnih principa - bili spremni braniti.

A kad je tako, što onda možete očekivati od onih koji vas ne mogu očima vidjeti? Na to pitanje odgovorite si sami.

Komentari (236)

MKn — Sri, 19/06/2013 - 09:00.

Hatzi je lijen, pa ja prenosim amo dio rasprave s Paprovog dnevnika koja se odnosi na prvu inačicu ovog mog, a koju sam napisao tamo kao običan post. Bilo je to prije negoli sam na Homopor... ahm, T-portalu pročitao gore citiranu Pusićkinu džugašvilijevsku eskapadu o 749.306 groznih kriminalaca koji svojim krvoločnim potpisima "nasrću na temelje" pusićkoidne "demokracije".

"hatzivelkos — Pon, 17/06/2013 - 14:33: sabor mora provesti odluku (ok slazem se u potpunosti), no sabor je kolektivno tijelo koje odlučuje kroz glasanje pojedinaca - zastupnika. a oni pak imaju - svaki zasebno - neobvezujući mandat. struka u ovom svom obraćanju nije odgovorila na pitanje "tko to ima pravo naložiti svakom pojedinom

zastupniku da glasa na odredbe ni nacin, i na koji nacin je to u skladu sa ustavnom odredbom o neobvezujućem mandatu". narušavanje odredbe o obvezatnosti referendumskog odlučivanja je jednako kršenje ustava kao i narušavanje ustavom zagarantiranog neobvezujućeg mandata, i oba scenarija predstavljaju gazenje po demokraciji."

U prvom članku Ustava kaže se da vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu. Dakle, ako je referendumsko pitanje u skladu s Ustavom, neobveznost saborskog mandata staviti iznad volje naroda na referendumu jednostavno nije moguće. Nitko, naravno, saborsku većinu ne može natjerati da glasuje kako ne želi - protiv volje vlastitog naroda - ali u tom slučaju bismo odista imali ustavnu krizu, te vrlo vjerojatno, raspušten Sabor i nove izbore.

"i tu nek usud odradi svoje. ako pusti pitanje u proceduru, unatoc formalno-pravnim manjkavostima koje idu na duso organizatoru - onda neka da i uputstvo kako ce se ta procedura provesti. bas me zanima kako ce to formulirati a da ne pogaze ustav. imho, ovo bi pitanje trebalo pasti na ustavnom sudu jer ne zadovoljava formalne kriterije, tj nije direktno primjenjivo. da su organizatori imali malo mozga u glavi ne bi se ovime uopce bavili. mozda pojedinci i nisu tako inteligentni kako sami za sebe govore na TV."

Ne bih se složio. Koliko vidim, pokretači referendumske inicijative odradili su posao u skladu s pozitivnim pravnim poretom, i nije njihova krivnja što baš nigdje nije propisano da bi referendumsko pitanje moralo biti formulirano kao konkretan prijedlog za promjenu Ustava (u smislu "jeste li za to da se u čl. ustava tom i tom doda/izbaci/izmijeni to i to, na način taj i taj" itd). Kako nije propisano, onda ne može biti ni obveza koja bi spriječila provedbu referenduma.

"ako pak dodje do najgoreg scenarija (a taj je da usud pusti pitanje u proceduru a ne dade naputak o provodjenju koje bi bilo u skladu sa ustavom - a kakvi su, to se moze i ocekivati),"

Naravno da bi se tako nešto moglo očekivati, jer Ustavni sud nema legislativnu ovlast, ne može stvarati, tj. izmišljati zakone i propise. Radi se u cijelosti o odgovornosti zakonodavca koji je [mijenjao ustav 2000. godine](#). Namjera je u tome dijelu, vjerujem, bila dobra, ali izvedba... ahm.

"moj je apel prema vladajućoj koaliciji da se ne tvrdoglave. treba se boriti za ishod referenduma, a ne kroz ustavnu krizu rusiti neprimjerenu ustavnu odredbu."

Svim srcem pozdravljam ovaj prijedlog.

"1. da li odluka referenduma može biti neposredno implementirana u ustav?
- ne, forma pitanja nije zadovoljavajuća. nakon eventualne pozitivne odluke na eventualnom referendumu, nije definirano točno koji tekst se stavlja u točno koji članak ustava."

Ne bih se složio. Kako već rekoh, "forma pitanja" nigdje i ničim nije propisana - dakle nije uvjet, pa ne može biti ni prepreka za provedbu. Po mom mišljenju, u takvom slučaju, narodna odluka na referendumu postaje dio ustava sama po sebi, kao ustavno načelo koje dopunjava odredbe čl. 61. Ustava.

"2. ok, kako onda implementirati odluku donesenu na referendumu?
- jedino kroz sabor. ustav prepoznaje dva ustavotvorca - narod putem referenduma (vidi pitanje pod 1) i sabor.
3. dakle, sabor mora donijeti odluku o promjeni ustava kroz propisanu proceduru."

Ne nužno. Pogledaj prethodni odgovor.

"ok. kako sabor donosi odluke?
- glasanjem zastupnika. dakle, pojedinaca. ne postoji forma skupnog glasanja sabora kao tijela. svaki zastupnik glasa, te se prebrojavanjem glasova utvrđuje da li postignuta potrebna većina (kod procedure donošenja ustavnih amandmana, radi se o dvotrećinskog većini)"

Ne, jer bi se na taj način otvorila jasna i više nego izgledna mogućnost izmjene, izigravanja i nepoštovanja volje naroda izražene na referendumu, a što je, naravno, suprotno samom smislu demokracije.

"4. da li svaki od zastupnika MORA glasati onako kako je izglasano na referendumu?
- NE. mandat saborskog zastupnika je po ustavu neobvezujući. to znaci da on ni na koji nacin - ni odlukama birackog tijela koje ga je izabralo, ni odlukama opceg birackog tijela, ni odlukama stranke, ni odlukama ijedne institucije može biti prisiljen da glasa protivno svojoj savijesti."

Ovo je točno, ali zastupnici bi imali pravo na "prigovor savjesti" jedino u slučaju da odluka na referendumu nije u skladu s Ustavom. U svim ostalim slučajevima, takvi sabornici bi poništili demokraciju, prekršili Ustav i time prestali bi biti narodni zastupnici.

"konačan rezultat je ustavna kriza - ustav propisuje da su odluke referendumu obvezatne, no isti taj ustav propisuje da se svakog pojedinog zastupnika ne može natjerati da glasa protivno svojoj volji."

Kako već par puta rekoh, ovo su dvije stvari posve nejednake težine :-)

"zato i napominjem da je ključ odigravanja ove price naputak ustavnog suda, koji - ako odluci pitanje pustiti na referendum (a ne bi smio jer pitanje nije zadovoljilo formu i nije neposredno primjenjivo) - mora dati naputak kako provesti tu proceduru, a da se pri tome ne povrijedi ustav - niti onaj dio o obvezatnosti referendumske odluke, niti onaj dio o neobvezujućem mandatu.

dakle, "sefove", i "kuz's" ostavi za kolokvijalnu raspravu (evo, drvosjek je više nego sretan da o ustavnoj problematiki raspravlja na taj način, pa da vas povezem...). procedura promjene ustava je najozbiljnija politička procedura koja se može provoditi, i postoji strogo propisana forma kako se to provodi. bas kao što je i ustav temeljni akt koji se u tom slučaju mora postivati, jer bi vrhunac ustavne krize bilo mijenjanje ustava po neustavnoj proceduri."

Hm. Nakon što si me gore obradovao svojom stavom da se za svoja stajališta glede ove referendumske inicijative valja boriti demokratskim putem, iz ovoga nažalost vidim da zapravo još nisi sam sa sobom o tome posve raščistio. Pa da te ohrabrim: tamo si bio apsolutno u pravu. Nemoj sada samog sebe degradirati i bacati unatrag prigodnim političkim izmišljanjem nepostojećih uvjeta i "podzemnih" načina da se referendum spriječi.

U državi ima gotovo 4.000.000 birača, i iako je navodno njih gotovo 20% potpisalo inicijativu, nitko ne može sa sigurnošću znati kakva će referendumska odluka biti. Ako želiš da referendum ne uspije, imaš se savršeno pravo za to boriti svim demokratskim sredstvima - prvenstveno promidžbom i uvjeravanjem, jebote, pa mediji su u vašim rukama - a kako god na kraju bilo, neposredna volja naroda je ono što svi moramo poštovati. Inače će i zadnjem NKU-u s ulice postati jasno da Hrvatska nije demokracija, nego nešto drugo. A onda su posljedice nesagledive.

MKn — Sri, 19/06/2013 - 20:00.

Oh... rasprava. Na Politici!? Uštipnite me da ne sanjam. Idem brže neš' napisati, dok ne dođe Celsouououou :-)

hatzivelkos — Sri, 19/06/2013 – 15:17: "pa saborski zastupnici crpe svoj legitimitet iz iste odredbe. birani su neposredno."

Sa stranačkih lista, sastavljenih prema hirovima stranačkih vodstava... ali, dobro. Narodno odlučivanje na referendumu je neposredno, zastupničko nije. Kad narod odluči, s tom odlukom se sabornici ne moraju slagati, ali je nemaju pravo mijenjati.

"znaci slažeš se da je neobvezujući mandat nepovrediv i da ne postoji institucija koja bi mogla nešto narediti zastupnicima? to onda svodi priču u politički okvir, a ne ustavno normirani."

Slažem se, ali postoji institucija koja može dezavuirati saborske odluke, Ustavni sud. Osim toga, postoji i izgleda posve zaboravljeni zdrav razum, koji bi nekim drugim institucijama naložio da iskoriste svoje ustavne ovlasti i raspuste poludjeli Sabor, jer ne sluša vlastiti narod. Opet ne kažem da moraju... ali bi im to bilo pametno. Bolje je biti pametan, nego na breaking newsima CNN-a, zar ne?

"ma nemoj, članka 61. a tko je to odlučio?

zašto ne članka 3.? možda je 200 000 potpisnika mislilo da bi heteroseksualni brak trebalo propisati kao jednu od osnova za tumačenje ustava."

Ako se na referendumu odlučuje o braku, onda mi oprostite što se usuđujem poslužiti nadasve divljom i neobuzdanom presumpcijom da se radi o nadopuni odredaba koje govore o braku, a ne o kikirikiju. No svejedno, to zapravo i nije važno, jer izglasovano načelo može stajati bilo gdje, pa i samostalno. Kao svojevrstni "narodni ustavni zakon" :-)

"ili zašto ne u članak 141 d. možda je par eurofoba potpisalo zahtjev o referendumu smatrajući da se taj tekst mora staviti pored teksta o prihvaćanju europske pravne

stečevine, kako bi se naglasilo da nam ti euroljani nikada neće nametnuti tu sotonističku umotvorinu."

A možda su se u prošlu nedjelju spustili mali zeleni Marsovci i zrakama smrti Markićku učinili inteligentnijom i elokventnijom od Stankovića. Pitaj ih, reći će ti da članak 141.d nema sveze s brakom.

"kriteriji postoje. da bi tekst ušao u ustav mora biti jasan, nedvosmislen, predvidljivih pravnih posljedica, te se mora znati u koji članak ustava ulazi."

Sve to predloženo referendumsko pitanje ima, osim posljednjeg "mora se znati u koji članak", a što si dodao proizvoljno, bez uporišta.

"nitko nema pravo reinterpreirati volju potpisnika."

Točno.

"kao što se potpisi za sindikalni referendum nisu mogli prenamijeniti kada je usud taj referendum proglasio (FORMALNO) neosnovanim"

Iz neusporedivih razloga.

"tako se to ne može ni u ovom slučaju."

Volja potpisnika, i glasača u slučaju da referendum uspije, jest da se u Ustav Republike Hrvatske unese odredba po kojoj je brak životna zajednica žene i muškarca. Tu nema baš nikakvih nejasnoća, crno na bijelo, jasno i glasno. Odbijanje da se to učini nasuprot ustavnom imperativu, elementarnoj logici i zdravom razumu - zato što se nekom saborniku ne sviđa rezultat narodnog odlučivanja - bilo bi daleko gora stvar, negoli tvoja "reinterpretacija". Koje zapravo i nema, niti bi je bilo, nego si je prigodno izmislio :-)

"isto se radi naknadnom interpretacijom o tome gdje ta odredba treba stajati. potpisi su ispod točno određenog pitanja. ako to pitanje nije provedivo bez naknadne reinterpretacije, treba zahvaliti organizacijskom odboru."

Pogledaj prethodni odgovor.

"kada bi tvoje tumačenje bilo točno, onda bi u ustavu pisalo "mandat zastupnika je neobvezujući, OSIM kada _____. a to ne piše. piše da je neobvezujući. točka. bez osim i ako."

Oho. Ovdje inzistiraš na doslovnosti, a u slučaju isto tako izričitih odredaba o narodnom referendumu, naglo okreneš na "reinterpretaciju". Tsk, tsk... :-)

"kad smo već kod toga, daj pliz baci oko pa reci koja tebi ustavna odredba zvuči "teže" (to nisam pitao usud, ali kad već potežeš argument, pa da ga malo upotrijebimo i na drugim poljima): Članak 14 "Svi su pred zakonom jednaki" ili Članak 125. koji govori o nadležnostima Usuda"

Molim prvo reci na koji način su te odredbe u sukobu?

"Btw, ja sam apsolutno za borbu za rezultat referenduma a ne za rušenje ustavne odredbe kroz izazivanje ustavne krize."

Drago mi je to čuti.

"no isto tako sam za ograničavanje tema o kojima se može raspisati referendum (što pričam već jedno 3 godine), i smatram da ustavom treba ograničiti teme za (buduće) referendume,"

Ovo zvuči pametno, ali bih ipak rekao da samo zvuči. Jednostavno ne možeš normirati sve moguće buduće situacije, a donoseći takav zakon i ograničavajući slobodu narodnog odlučivanja, vrlo lako se možeš poskliznuti na temeljna načela, na prava i slobode, na neustavnost... slažem se da bi bilo dobro zakonom propisati tehnički način provedbe referenduma, ali to je otprilike sve. Što nedostaje sadašnjoj mogućnosti da se od Ustavnog suda prethodno zatraži ocjena ustavnosti referenduskog pitanja? Po meni, ništa.

"a među koje bi spadala i ova sadašnja."

Ni slučajno. Tako nešto ne da bi palo na Ustavnom sudu, nego se već čuje zvuk trulih zakonskih krušaka kako treskaju :-)

"i ako se ikada nađem u poziciji političkog utjecaja - a ako ova odredba uđe u ustav - zalagati ću se za njezino naknadno uklanjanje."

To je tvoje legalno i legitimno pravo. I ja ću se dok sam živ boriti protiv "zločinačkog poduhvata", "agresije na Bosnu", "dogovorenog rata" i sličnih filozofskih ratnih i poratnih propagandnih nebuloza i izmišljotina. Nekom je nešto važno, zar ne? :-)

Btw ako si pažljivo pročitao dnevnik (za razliku od Arowana, Bolteka i inih zapjenjenih bisera) vidio si da se ni ja načelno ne slažem s idejom da definicija braka uđe u ustav. No, za razliku od krajnje ideologizirane i žalosno indoktrinirane većine protivnika inicijative, ja se ne slažem iz principijelnog razloga - jer se ne radi o temeljnim ljudskim pravima, pa to nema što raditi u ustavu.

Međutim, obzirom na nastalu situaciju, u kojoj se narodu prvo staljinistički nameće "rodnom teorijom" ideologizirani 4. modul tzv. zdravstvenog odgoja, a potom slijedi posve izvjesno pretpostavljena legalizacija homo "brakova" i prava na posvajanje djece (a što je "slučajno" mudro izostavljeno iz predizbornih obećanja), mogu savršeno razumjeti intencije kako pokretača inicijative, tako i iznenađujuće goleme mase potpisnika - da se to spriječi uzdizanjem definicije braka na razinu ustavnog načela, a koje onda neće biti moguće mijenjati bez dvotrećinske saborske većine, ili novim referendumom.

Sjeti se - lupetajući o ustašama i građanskom ratu i stajući na stranu prijetvornog ex-četnika Stanimirovića, Milanović je od Tomašićke u hipu napravio političku zvijezdu. Na posve isti način, organizirani fizički napadi na skupljače referendumske potpise i kukavička šutnja vlasti i medija, pa time i odobravanje nasilja, pretvorili su 380k referendumske potpise u 750k za tren oka. Vjeruj mi, odbijanje da se raspiše referendum, ili još gore, protudemokratsko odbijanje provedbe eventualne uspjele narodne referendumske odluke, zabit će posljednji čavao u već posve pripremljeni i ishoblani lijes ove vlasti. Pa se upitajte želite li to, i zbog koga, i čega? Zbog 4% homoseksualaca? Koji su Bauka pljunuli čak i nakon što im je obećao legalizaciju? I kraj 350k nezaposlenih?

Kuća gori, a vi zalijevate cvijeće. Oprosti, ali gdje vam je pamet? :-)

MKn — Sri, 19/06/2013 - 20:21.

drvosjek — Uto, 18/06/2013 – 23:15: "moj stav o klasičnom preljubu je slijedeći:

Ja sam svojoj ženi vjeran jer je volim i poštujem. Nekoliko (ah,nekoliko) puta sam bio u prilici ali ,eto nisam, suzdržao sam se zbog toga što mislim da: a) sam častan čovjek b) preljub smatram izdajom a izdajnik nisam c) znam kakve su druge jer se nisam baš mlad oženio,hehe d) sex je precjenjen, a može bitno je skopčan s problemima ako se šara jer i ljubavnice imaju neka očekivanja

Onda, ukoliko ona nađe "prijatelja" mislio bih da sam ja negdje zakazao i ne bih je osuđivao jer smatram da je istinita ona: " Penis bonus, pax in domus. a da nađe "prijateljicu" kako ti kažeš mi je naprosto nezamislivo. Što će joj "prijateljica"? Što joj to ona može ponuditi a da već nema bolje,životnije,kvalitetnije,prirodno i...mirnu savjest.

Jamčim ti da nema te lezbe koja ti može priuštiti ono što bih ti ja, naravno hipotetski pružio."

Amen :-)

(25) Još jedan članak o referendumu o braku i tadašnjem tragikomičnom ludovanju Milanovićeve vlade. Mrežne poveznice:

Pollitika.com – [Kako reče Albert Einstein...](#)

Lux Veritatis - [Kako reče Albert Einstein...](#)

Kako reče Albert Einstein...

11. rujna 2013.

"Samo su dvije stvari beskonačne, svemir i ljudska glupost... ali za svemir nisam siguran."

Najnoviji dokaz te pomalo komične teze i izreke, usudim se reći apsolutan i neoboriv, jučer nam je pružila Milanovićeva družina s Markovog trga. Grčevito se zubima i noktima boreći za ostanak na tronu neprikosnoveno najgore, najnesposobnije i najbedastije vlade u kratkoj povijesti neovisne hrvatske države - vlade prema kojoj su čak i Račanova, Sanaderova i Kosoričina kadrovska rješenja bila mila majka i redom sinji genijalci, stručnjaci, lumeni i poštenjačine - Kukurikavci misle da su se dosjetili jadu kako onemogućiti i spriječiti onih [750.000 krvožednih klerofašista, crnokošuljaša i Thompsonovaca](#), sjećate se, što su potpisali referendumski prijedlog inicijative "U ime obitelji".

Evo kako glasi ta najsvježija svemirska beskonačnost:

Vladina kontra: Referendumom protiv referenduma o braku?

"...Obraćanje Ustavnom sudu sa zahtjevom za ocjenu ustavnosti predloženog referendumskog pitanja jedna je od mogućnosti. Za nju su se zalagali neki članovi Kukuriku koalicije, ali zbog ranijih negativnih iskustava s Ustavnim sudom koji je donio nekoliko odluka protiv Vlade, u Banskim dvorima nisu previše skloni toj opciji. Zato se zadnjih dana pojavila ideja o referendumu koji bi Sabor raspisao kako bi se birači izjasnili smatraju li da bi se referendumima smjelo zadirati u temeljna ljudska prava i slobode navedene u takozvanoj glavi tri Ustava. Na tragu je to mišljenja da i brak spada u to pravo, koji bi se ograničavalo jednoj skupini građana ako bi se u Ustav stavilo odredbu koju zahtijevaju »U ime obitelji«. - Sabor može raspisati takav referendum i kad bi on uspio referendum o braku više ne bi bio moguć..."

Okej, rado bih bio sklon povjerovati da Milanović zapravo *nije* tako svemirski beskonačan. Da je ovo samo još jedan dešperatni, očajni probni medijski balončić nekog bezveznjaka iz drugog ešalona vladinih podrepaša, serviran javnosti putem Novog lista, lokalnog stranačkog biltenčića SDP-a. Naime, tko god mu je autor, mogao je i morao barem prvo, prije negoli je otvorio usta & upregnuo novinarska potrkala, provjeriti što to piše u ["takozvanoj glavi tri Ustava"](#), a potom se obavijestiti o svjetskoj i europskoj pravnoj praksi u svezi glede malog mede, pitanja braka. Pa bi vidio da **brak nije "temeljno ljudsko pravo"** i da ga svjetske države, pa i članice Europske unije, posve slobodno, samostalno i često vrlo različito uređuju. Tako bi uštedio i sebi i Kukurikavcima još jednu svemirski beskonačnu javnu blamažu - jer ni ovakav infantilni "referendum protiv referenduma", unatoč vjerojatnom uspjehu, opet baš ničim ne bi doveo u sumnju, kamoli spriječio, onaj koji traže "U ime obitelji".

Dakle, drage volje bih povjerovao da ovo nije Milanovićev, nego nečiji tuđi svemirski nonsens. Ali... ali.

Prisjećajući se na kakve monumentalno tragikomične bedastoće je gospodin drug premijer protraćio i prokockao već gotovo dvije godine svoje vladavine, nasuprot vrištećem imperativu bavljanja posrnulim gospodarstvom i konstantnim utegom od preko 300.000 nezaposlenih - dvije godine koje su pojeli ideološki skakavci, dvije godine svemirskih beskonačnosti tipa ukidanja sponzorstva obilježavanja bleiburške tragedije, nasilnog uvođenja homo-propagandnog zdravstvenog odgoja, besmislenog medijskog ratovanja s

crkvom, nanošenja nemjerljive štete hrvatskoj državi i narodu navrat-nanos zakonskom zaštitom jednog osumnjičenog bivšeg udbaša nasuprot prihvaćenoj pravnoj stečevini Europske unije, te bešćutnog pljuvanja po vukovarskoj ratnoj žrtvi postavljanjem ćiriličnih natpisa pod okriljem mraka, uz otvoreno likovanje besramno četničke Srbije - bogami... teško da je tome tako.

Nije tu u pitanju nikakav drugorazredni ulizica. Ovo je baš upravo [Milanovićeva, milanovićevska svemirska beskonačnost](#), ničija i nikakva druga. Nakon "Tita prije Tuđmana", "slučajne države", "građanskog rata" i sličnih, ovo je samo najnoviji beskonačni svemirski biser u nizu. *Stay tuned, more to come.*

Komentari (48)

MKn — Čet, 12/09/2013 - 05:33.

Mila majko, izgleda da su se neki ljudi posve izgubili u svemirskoj beskonačnosti... :-)

"Hatzivelkos: "ukoliko u Ustav uđe da se referendum ne može raspisati o nekom skupu pitanja pod koje bi potpadalo i pitanje o braku, tada bi taj referendum izgubio ustavnu osnovu"

Prvo. Kukuriku znaju da brak nije "temeljno ljudsko pravo", i to je osnovni razlog zašto s inicijativom "U ime obitelji" ne žele pred Ustavni sud, a ne, kao, što je taj sud "protiv vlade". O kakvoj "protivnosti" se može raditi kad je sastav toga suda rezultat upravo "lijeve" političke trgovine i kadrovskih rješenja nakon Tuđmanove smrti? Ne, nego Milanović zna da inicijativa "U ime obitelji" nije neustavna, i da ih redovitim putem jednostavno ne može spriječiti.

*Drugo. Prema posljednjem popisu stanovništva, preko 90% hrvatskih građana se izjasnilo kao vjernici, dok njih svega 0,004% žive u homo zajednici, ali okej, uzmimo da homo populacije prosječno ima negdje između 4 i 5%. Kako se, dakle, ne radi o kršenju ljudskih prava, a "takozvana glava tri Ustava" sadrži cijeli niz drugih stvari koje ni na koji način nisu u pitanju, preostaje samo jedan zaključak - Kukuriku ovom idejom o "referendumu protiv referenduma" zapravo izokola, neizravno, i nadasve prijevarno, žele prisiliti katoličku, pravoslavnu, muslimansku i inu hetero većinu da i homo zajednicu moraju nazivati "brakom", *hijeli to ili ne.**

Ne još sada odmah, ne, nego u nekoj "svijetloj budućnosti" pobjede "rodne teorije". Sjećate se? Bez groznih, zastarjelih i "diskriminativnih" naziva "mama" i "tata", i s dječicom koja po vrtićima navlače kondome na krastavce. Mislim, ono, Kukurikavci... pa zar vi stvarno vjerujete da 750.000 potpisnika "U ime obitelji" neće skužiti što to pokušavate? :-)

Tko je čitao moje prethodne tekstove na ovu temu, zna da nisam podržao "U ime obitelji" (jer brak nije temeljno ljudsko pravo, pa načelno ne pripada u Ustav), ali zbog ove perfidnosti, ako stvarno pokušate ovo podvaliti narodu, ako opet izgubite i protraćite hrpu vremena i novaca na ideološke budalaštine i bezvezarije, ne samo da ću glasovati protiv vas, nego ću javno dati sve od sebe da vaš prevarantski instant-referendum ne uspije. Ako nešto mrzim, to je licemjerje, a vi ste u tome gori od Račana, Sanadera i Kosorice skupa.

I treće. Kako to već biva kad se tko upusti u podmetanja, podlosti i spletkarenja, Kukuriku čak i ovim "referendumom protiv referenduma" skaču sami sebi u usta. Naime, već [duže vrijeme najavljuju donošenje još jednog zakona kojim će dodatno urediti životnu zajednicu homo osoba](#), a koja se neće zvati "brak" - iako će sadržaj biti uglavnom isti, neće se omogućiti homo osobama da sklapaju brak, nego "životno partnerstvo", ili tako nešto.

Da su Kukurikavci vjerni i dosljedni navodnim vlastitim stavovima, morali bi zaključiti da i taj i takav zakon predstavlja kršenje "temeljnih ljudskih prava", zar ne? Ako je brak "temeljno ljudsko pravo", a homo osobe ga ne mogu sklopiti, onda je i pozitivni Obiteljski zakon iz 2003. "diskriminirajući" i "neustavan", zar ne? A ako je tako, zašto onda donositi još jedan novi "diskriminirajući" i "neustavan" zakon? Zapleli se k'o pile u kućine... :-)

"Hatzivelkos: "ne podržavam ga jer ga smatram manipulativnim"

Stvarno? Iskreno, nakon zadnje dvije godine, jednostavno više nemrem biliviti da je u tom SDP-u ostao itko barem koliko-toliko normalan :-)

(26) O lefiardskom pokušaju ukidanja hrvatske Wikipedije i još nekim sitnicama. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - *Svemirski beskonačan jugoslavensko-srpski nasrtaj na Hrvatsku... wikipediju*

Lux Veritatis - *Svemirski beskonačan jugoslavensko-srpski nasrtaj na Hrvatsku... wikipediju*

Svemirski beskonačan jugoslavensko-srpski nasrtaj na Hrvatsku... wikipediju

15. rujna 2013.

Na temu [Milanovićeve i Kukuriku svemirske beskonačnosti](#) nedavno sam napisao jedan dnevnik, ujedno predviđajući da će takvog materijala biti još. Naravno, nije trebalo dugo čekati.

Nikom ne treba objašnjavati da je Hrvatska već više godina u vrlo lošoj gospodarskoj situaciji, ili da odbacimo eufemizme, u ekonomskom rasulu, stagnaciji, pa i regresiji. Gotovo dvije godine Milanovićeve vladavine takvo stanje nisu nimalo popravile. Upravo nasuprot, pogoršale su ga do krajnjih granica izdržljivosti, što je zapravo bilo posve očekivano - ni Milanović ni Kukuriku gotovo se uopće nisu zanimali posrnulim gospodarstvom ni stotinama tisuća nezaposlenih, nego su vrijeme protraćili baveći se poglavito ideološkim temama: Bleiburg, zdravstveni odgoj, homo brakovi, Lex Perković, ćirilica u Vukovaru...

Moja štovana i ostala gospodo, uz ponešto neizbježne patetike, ovdje jednostavno moram prethodno podsjetiti na nekoliko relevantnih elementarnih činjenica.

Godine Gospodnje 2013. Republika Hrvatska ostvarila je i zaokružila sve svoje temeljne narodne i državne ciljeve. Nakon osamostaljenja i međunarodnog priznanja 1992, nakon pet godina nametnutog krvavog rata, nakon blistave ratne pobjede nad srpskim napadačem i vojnog oslobađanja okupiranog teritorija 1995 - unatoč preranoj smrti najsposobnijeg i najučinkovitijeg političara u kompletnoj hrvatskoj povijesti dr. Franje Tuđmana, unatoč silnim opstrukcijama domaćih petokolonaša i njihovih inozemnih patrona i financijera, unatoč bezbrojnim preprekama, podmetanjima i protivljenjima - u međuvremenu smo ipak uspjeli postati članica najjačeg svjetskog vojnog saveza NATO, uspjeli smo se obraniti i od mirnodopske političko-pravne srpske agresije instrumentaliziranjem Haaškoga suda, te smo naposljetku postali i ravnopravnom članicom samog središta zapadne civilizacije, europske konfederacije suverenih država, Europske unije.

U dvije riječi, uspjeli smo. Pobjedili smo. Ostvarili smo najvažnije hrvatske nacionalne i državne zadaće, i sve što nam je preostalo učiniti, jest - postići gospodarski napredak. Pokrenuti i oporaviti hrvatsko gospodarstvo, podignuti narodni životni standard, omogućiti ljudima da žive bolje i sretnije. *Bukvalno nam ništa drugo više nije važno, nego upravo, jedino i samo to.*

A što su radili Milanović i Kukuriku svemirski beskonačnici?

Čime su se bavili? Još jednom, evo čime: ustašama i partizanima, homo paradama, "rodnom teorijom", homo brakovima, munjevitom zakonskom zaštitom bivših udbaša, poskrivečkim postavljanjem ćiriličnih tabli... i tako još malo pa dvije godine svemirskih beskonačnosti, preko dvadeset mjeseci. Vratite se sad natrag u izbornu vrijeme, u studeni i prosinac 2011. godine, i recite, jeste li tako nešto očekivali?

Pobogu, možete li uopće u to povjerovati? Više od dvadeset mjeseci spaljenih u bezvezni, besmisleni, svemirski beskonačni ideološki dim, a narod nek' puši. E bogami, predugo je to razodoblje da bi bilo slučajno. To više nije koincidencija, to više nije "bavljenje", to je *intencija*, to je *proizvodnja*. Javno, jasno i glasno - ne bavi se Milanović svemirskim beskonačnostima, ne. On ih *namjerno proizvodi*.

Jebe se njemu za preko 300.000 nezaposlenih, pad BDP-a, rezanje plaća i mirovina, otpuštanje radnika, bla-bla, hu d fak kerz, njemu je politika "što gore, to bolje" osnovno sredstvo, cilj i uopće razlog vladanja. On drugo ne zna, ne može i ne želi. Zašto bi? Daleko je lakše proizvoditi beskrajni niz šupljih medijskih skandala i zavaravati narod emocijama nabijenim ideološkim budalaštinama, negoli nešto ozbiljno raditi, ostvariti i postići.

Evo nam i najnovijeg takvog Kukriku "proizvoda":

"NDH NIJE BILA TOTALITARNA, A ŽRTVE U JASENOVCU POBILI SU PARTIZANI"
Desničari preuzeli uređivanje hrvatske Wikipedije"

Izgleda da je ovu svemirsku beskonačnost zapravo započeo jedan lokalni deklarirani obožavatelj "Načertanija", velikosrpskog nacionalnog programa, inače poznat pod nadimkom "Fausto", ali čije "antifašističko" oduševljenje srpskim ekspanzionističkim pretenzijama admini HR Wikipedije nisu baš najbolje primili:

"Razotkrivanje sramotne hr wikipedije"

Na istu temu isti tip je pokrenuo i Failbook stranicu, na kojoj su slični načertanijski entuzijasti gotovo identično kao i u slučajevima posjeta Judith Reisman, te napadaja na osobe koje su prikupljale potpise za referendum "U ime obitelji", pozivali na progon i fizičke napadaje na admini HR Wikipedije, a sve je prštalo i pršti od uobičajeno budalaste, svemirski beskonačno protuhrvatske, srpske i "jugoslavenske" mržnje. Da Wikipedija uopće nije nikakav službeni niti pozdani izvor informacija, vjerujem da zna i maleno Internet dijete, a nakon odgovora HR administratora na debilnu medijsku hajku:

"...svaki suradnik Wikipedije odgovoran za svoje doprinose, ne postoji odgovornost administratora engleske wikipedije za tekst na engleskoj wikipediji, odnosno analogno hrvatskih admina za nešto što piše na hrvatskoj wikipediji..."

...saznali smo da ničiji Wiki admini ne odgovaraju za sadržaj članaka. Kako hrvatska Wikipedija postoji već preko 10 godina, postalo je jasno da je cijela stvar zapravo samo još jedan privatni sukob frustriranih "antifašističkih" obožavatelja "Načertanija" sa stvarnošću.

Međutim, kakva bi to bila svemirska beskonačnost, a da se u nju Kukurikavci ne upletu i službeno? Pa je domaći ministar za zdravstveni odgoj, "rodnu teoriju" i sretno smješkanje na utakmicama dok pun stadion četnika divlja i luduje, Željko Jovanović, potrčao poučiti hrvatsku djecu:

"Jovanović: Djeco, ne baratajte hrvatskom Wikipedijom jer su sadržaji falsificirani"

I kad pročitamo: *"...Vlada zasad nema adekvatan odgovor na to, jer administratori hrvatske Wikipedije brišu naknadne upise od strane Vladinih web mastera kao dupli upis..."*, neminovno nam slijedi pitanje: postoji li igdje u svijetu slučaj da se nečija vlada upliće u rad lokalne Wikipedije? Naravno, osim Kine, Sjeverne Koreje, Kube i sličnih svemirski beskonačnih rajeva na zemlji? :-)

Dakle, naš ministar Jovanović, inače jedan iz svega cirka oko peterostruko premašene srpske ustavno-zakonske manjinske etničke kvote u Kukuriku vladi, kaže hrvatskoj djeci da ne koriste HR Wikipediju, jer mu se, eto, ne sviđa što tamo ne piše baš sve kako bi on htio. A osobito ne što se navodi i da mu je onaj ustaški klerofašistički Račanov Ustavni sud ukinuo neke svemirski beskonačne odluke, i tako to.

No, dobro. Čiju dakle Wikipediju, po čika Jovi, trebaju koristiti hrvatska djeca? Englesku, njemačku, francusku? Ako znaju jezik. A ako ne znaju? Pa cpncky, naravno, jer tamo sve lepo piše, bre, i to nadasve

objektivno, nefalsifikovano, nepristrasno i po volji ljubitelja "Načertanija". Jel' tako, ministre? Ili možda "srpsko-hrvatsku" Wikipediju, gdje "Jugoslaveni" slave osobnog favorita premijera Milanovića, "najvećeg sina svih naših naroda i narodnosti", ushićeno pišu o "Načertaniju" i veličaju "srpsko-hrvatski" jezik, nasuprot tamo nekim nacionalističkim, klerofašističkim i ustaškim hrvatskim izmišljotinama..? :-)

Podjebavanje bezbrojnih Kukuriku svemirskih beskonačnosti na stranu, Jovanovićevo sitno kokošarsko petljanje u nečiji privatni ideološki sukob dovelo je do zanimanja i samog šefa Wikipedije, Jimmyja Walesa. Evo kako to prenosi svega cirka oko 600.000.000,00 kn poreza državi dužan EPH-ov [Jutarnji Srbobran](#):

"OSNIVAČ WIKIPEDIJE GOVORI ZA NEDJELJNI: 'Srbi i Hrvati ne smiju imati odvojene Wikipedije'"

Naravno, jasno je da je članak interpretacija svemirskih beskonačnika koji su osobno uključeni u spor, te da su [Walesovi izvori informacija prvenstveno srpski i "jugoslavenski"](#) - njima svima jednako savršeno odgovara "ideja" da se "sve ex-yu Wikipedije spoje u jednu". Zvuči vam poznato? :-)

Međutim, težinu problemu daje nesretna činjenica da je Jovanović *aktivni ministar u vladi jedne članice Europske unije*, a bilo kome imalo normalnom u svijetu teško je povjerovati da bi se takav išao javno miješati u nekakve efemerne budalaštine... i još pri tome svoje etničko podrijetlo bez imalo srama stavljati ispred interesa naroda i države u čijoj je vrhovnoj vlasti. Za nauk budućim generacijama, koga stavljati u vlast, a koga ne.

Bilo kako bilo, ovdje smo ipak došli do nečeg. Naime, prema podacima koje je iznio jedan od suradnika, ta grozna "ustaška" hrvatska Wikipedija je razmjerno najčitanija i najposjećenija:

Statistike hrvatske Wikipedije 2013.

"Jedan od razloga, napada na našu wikipediju je i njena korištenost. Iako srpska wikipedija ima više članaka, dok smo slovensku nedavno prešli po broju članaka, naša se wikipedija najviše koristi od svih južnoslavenskih. Na ovome linku: <http://stats.wikimedia.org/EN/Sitemap.htm> pod Usage, Views per hour možete vidjeti da u jednom satu, naša wikipedija ima 27,973 klikova u odnosu na 6 milijuna govornika hrvatskoga jezika (to je neka njihova brojka). Srpsku, koja ima 12 milijuna govornika u jednom satu posjeti 23,963, slovensku (2 milijuna govornika) 14,525, "srpsko-hrvatsku" ("23 milijuna" govornika) 10,060 i bosansku (3 milijuna govornika) 7,525. Ove manje wikipedije nisu toliko ni bitne, ali ovu statistiku (nove brojke izlaze svaka dva-tri mjeseca) pratim od početka ove godine i uvijek smo ispred srpske wikipedije, iako Srbija ima više stanovnika, iako je Srba više od Hrvata. Ovo nije nikakav nacionalizam ili nešto drugo, da se razumijemo nego jednostavno, očitavanje statistike. Po mom mišljenju, najbolja online enciklopedijska izdanja na našem jeziku/cima su ona od LZMK, osobito Opća i nacionalna enciklopedija čiji komplet imam kod kuće, potom Enciklopedija.LZMK.hr koja sadrži više izdanja. Činjenica je da wikipedija najbolje kotira kod google pretrage, stoga je višestruko posjećenija. Sve pohvale za demanti! --[Mostarac](#) (razgovor) 22:20, 11. rujna 2013. (CEST)

'Opa. Zamislite vi sad taj svemirski beskrajni milanovićevsko-jovanovićevski užas, kada su skužili da "ustašku" Wikipediju čita i koristi najviše ljudi "na ovim prostorima", u "regionu", iako ona ideološka "antifašistička" bulažnjenja ne zarezuje ni pol' posto, a pri tome jasno i glasno, ponosno i bez imalo ustezanja, daje do znanja da nije nikakva "jugoslavenska", "srpsko-hrvatska" niti bilo kakva Kukuriku kontrolirana bedasta izmišljotina, nego baš - hrvatska. Pročitajte npr. članak ["Detudmanizacija"](#), jebote, k'o da sam ga ja pisao (*tadašnja inačica, op. MKn*). O, svemirske li Kukuriku jeze... :-)

Ali ujedno i savršenog materijala za još svemirskih beskonačnosti, za mazanje očiju gladnog naroda, da se ima o čemu pričati kad nas za koji dan Europa pritisne sankcijama zbog Lex Perković. Što će Kukuriku tada? Pa jednostavno, pobogu, za kog' im vraga služe "novinari" u Jutarnjem, Novom listu itd - ako ne pronadu još štogod ustaša u konzervi sardina, reći će npr. da je Europska unija leglo desnih povijesnih revizionista, crnokošuljaša i klerofašista, koje smetaju napredni hrv... pardon, jugoslavenski Kukuriku ljevičari, antifašisti i poštenjačine.

Zapravo, ["Srpske Novosti" su s tim već počele](#), još prije tjedan dana :-)

(27) Prvi članak o posljedicama donošenja Lex Perković i kriptičničkoj družini koja se prethodno godinama na sva usta zalagala za "kažnjavanje svih zločinaca" i izručivanje hrvatskih generala Haagu, da bi u ovom slučaju naglo okrenula čurak na "domoljublje", štiteći jugoslavenske udbaške ubojice. Bljuv. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Milanoviću, odlazi! Gubi se, štetočino!](#)

Lux Veritatis - [Milanoviću, odlazi! Gubi se, štetočino!](#)

Milanoviću, odlazi! Gubi se, štetočino!

16. rujna 2013.

Hitnost ☒ PRIJENOS ☐ NALOG ZA PLAĆANJE UPLATA ☐ ISPLATA ☐	
IZNOS EUR 80.000.000,00	
PLATITELJ: naziv (ime) i adresa Zoran Milanović Trg Sv. Marka 2 10000 Zagreb	Model Broj računa platitelja
PRIMATELJ: naziv (ime) i adresa Državni proračun Republike Hrvatske	Model Broj računa primatelja
Model Poziv na broj zaduženja	Model Broj računa primatelja
Model Poziv na broj odobrenja	Model Broj računa primatelja
Statističko obilježje Šifra opisa plaćanja Opis plaćanja Naknada štete građanima Republike Hrvatske zbog uvođenja sankcija EU - prva rata	Model Broj računa primatelja
Datum valute/uplate/isplate BEZ ODGODE	Ovjera nalogodavca Ovjera banke
Datum podnošenja	Ovjera banke
Potpis primatelja	Ovjera banke

Dogodilo se. EU sankcije su pred hrvatskim vratima. Nakon mukotrpnog, beskrajnog procesa pridruživanja pod olovnom utegom haaškog suđenja vlastitom postojanju, najmlađa članica europske konfederacije, jedva jučer pristupila, bit će *kažnjena*, a zbog čega? Zbog nevjerojatnog, jedva opisivo iracionalnog, sumanutog, luđačkog inzistiranja na zaštiti jednog bivšeg udbaša, egzekutora jugoslavenskog komunističkog političkog gestapoa, osumnjičenog za teško ubojstvo u Njemačkoj prije gotovo 30 godina.

A tko to čini? Upravo oni kojima su preko 10 godina sva usta bila prepuna Europe, europskih integracija i civiliziranog poštivanja onog što je potpisano. Licemjerje? Preslaba riječ, mila majko, bolja je - shizofrenija. Bolest :-(

Kao vjerujem i većina, upravo sam odgledao suicidalni, potpuno poremećeni nastup ministra pravosuđa Orsata Miljenića u središnjem Dnevniku HTV-a. Pobogu... što reći? Pripala mi je muka. Ti su ljudi očito izgubili svaki dodir sa stvarnošću, žive u nekom svom svijetu. Evo, možda ovo:

"Mi ne možemo da budemo blokirani. Možda za hiljadu godina embargo može da ima neki efekat. Ali, za nekoliko godina? To je ništa!", Slobodan Milošević, 26. prosinca 1996, RTV Srbije.

Dakle, Milanoviću, Miljeniću, ini vladajući milanovići i miljenići, čestitam. Dobrodošli u biserno društvo Slobodana Miloševića, Vojislava Šešelja i ostalih "ješčemo travu" balkanskih patoloških egzemplara, primitivaca, redikula i političkih samoubojica. Znači što, jebe se meni živo što vi politički giljotinirate i terminirate sami sebe, svoju vlast i svoju političku opciju - ali nikako i nipošto nemate pravo to činiti cijelom narodu i državi. *Nemate pravo činiti štetu Hrvatskoj.*

Mislim da svi znaju da ne volim SDP. No sada iskreno javno molim i pozivam sve relevantne članove te stranke u kojima ima razuma, savjesti i domoljublja: uklonite ga! **Maknite Milanovića s položaja, izbacite ga iz stranke.** Ovo nema nikakve sveze s bilo kakvim i bilo čijim političkim uvjerenjem, ovo je čisto ludilo, pobogu, prokockao nam je međunarodnu državnu vjerodostojnost i napravio račun od 80.000.000,00 eura. (*Uskrata EU sredstava za uvođenje Schengena, op. MKn.*) Pokažite mu vrata, dajte mu šut-kartu dok nam svima skupa nije učinio neku još goru i još veću štetu.

Milanoviću, odlazi! Gubi se, štetočino! :-(

Komentari (115)

MKn — Sri, 18/09/2013 - 15:42.

European Commission MEMO Brussels, 18 September 2013

[Commission takes action to ensure Croatia correctly implements the European Arrest Warrant](#)

MKn — Sri, 18/09/2013 - 16:38.

Od sto glasa...

...dosad jedan i pol. Leko se usprotivio ludilu, pa jedan naglo začepio, a od ostatka vladajuće stranke klimoglavaca, takojevića i uvlakača štetočini Milanoviću, izgleda da samo Kolarićka ima muda:

["Sanaderovi HDZ-ovci su godinama šutjeli: SDP-ovci, u-interesu je države i stranke da progovorite!"](#)

Pozor, kleptomana Sanadera je uklonila žena, Kosorica. Kakva-takva, ali maknula ga je. Možda ima nade...

MKn — Sub, 21/09/2013 - 05:53.

Hrvatska "Kvaka 22"

Pitanje svih pitanja: zašto? Zašto Milanović vuče sulude, suicidalne poteze? Eno i kuhana noga je, kao, zbunjen i jedan nema pojma: ["NIJE MI JASNO..."](#) Zašto? Zar zbog jednog jedinog bivšeg udbaša..? Jednog jedinog?

["Ima li uz Perkovića još udbaša među 22 osobe koje Europa traži?"](#)

Dakle nije samo jedan, nego dvadeset dva. I ne traži ih samo Njemačka. Prema nekim informacijama, ima ih čak još i više, 23, 24... lijepe brojčice, zar ne? A sad si zamislite tko bi sve mogao biti na tome popisu.

MKn — Uto, 24/09/2013 - 16:16.

Marija Antoaneta, predsjednik hrvatske vlade

Ako je itko dosad imalo sumnjao da je Milanović politički retardiran, sada to više ne može: ["Premijer je napomenuo da građane ne smiju zaslijepiti samo ekonomska pitanja"](#)

Ili drugim riječima, ako nemate perspektive ni budućnosti, ako nemate ni posla ni kruha, a vi lijepo jedite Zokijeve ideološke kolače: zdravstveni odgoj, ćirilicu u Vukovaru, "Lex Perković". Dobar tek.

(28) Drugi tekst na temu Lex Perković. Upravo nevjerojatno je ponovo čitati i podsjetiti se što je sve Milanovićeva "hrvatska vlada" poduzela u grozničavom pokušaju da zaštiti jugoslavenske udbaše. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Kim il Anović namjerava prevariti Europu](#).

Kim il Anović namjerava prevariti Europu

25. rujna 2013.

Moja štovana i ostala gospodo, uzdravlje - živite u balkanskoj inačici Sjeverne Koreje, gdje se informacije ne samo kontroliraju, nego i izravno proizvode i oblikuju prema volji i u korist vladajućeg režima. Čudite se?

"Hrvatski mediji" cijeli dan uglas tvrde da je Milanovićeva vlada "postigla kompromis" s Europskim povjerenstvom oko [štetočinskog "Lex Perković"](#), da je "problem riješen", da "sankcija neće biti" i slično. Pri tome bez imalo oklijevanja, očito namjerno i sračunato iskrivljuju ili čak posve zanemaruju što je gđa. Reding na toj konferenciji [stvarno rekla](#): da Europsko povjerenstvo očekuje brzo i beuzuvjetno usklađivanje "Lex Perković" s Europskim uhidbenim nalogom kako je to bilo ugovoreno u postupku hrvatskog pridruživanja, da će pratiti izmjene "Lex Perković" i uvjeriti se je li on odista valjano usklađen, kako je izvorno bio prije Milanovićevog muljanja, te da će Europsko povjerenstvo *tek tada* odlučiti što će učiniti, odnosno, hoće li prekinuti postupak uvođenja sankcija Hrvatskoj, ili neće.

Tako stoje stvari. A što se servira vama? Evo npr. ["desni" Večernjak](#):

"...Slučaj takozvanog Lex Perković riješen je još prošle srijede u izravnom dogovoru između predsjednika Europske komisije Josea Manuela Barrosa i hrvatskog premijera Zorana Milanovića. Njih dvojica su došli do kompromisnog rješenja po kojem je Milanović ustuknuo utoliko što je vremensko ograničenje primjene Europskog uhidbenog naloga pomaknuo sa 15. srpnja na 1. siječnja 2014. godine. Zauzvrat je, kaže visoki izvor iz Vlade, dobio izričitu podršku oko provedbe Ustavnog zakona o nacionalnim manjinama i uvođenju ćirilčnih ploča u Vukovaru..."

"Lijevi" Jutarnji, naravno, ide još i dalje s [fantaziranjem i konfabulacijama](#):

"Reding naglasila važnost ćirilice u Vukovaru i promjene hrvatskog Ustava"

Naravno, gđa. Reding nije rekla baš ništa takvoga, radi se o već redovitoj, standardnoj *agitprop* kombinaciji interpretacije i besramne izmišljotine. No, još je važnije ono što slijedi:

"Vlada će već sutra utvrditi zakonske izmjene kojima će se omogućiti puna primjena europskog uhidbenog naloga (EUN) od 1. siječnja 2014., no u Banskim dvorima ističu kako je za izručenje optuženih za teška ubojstva, pa i Josipa Perkovića, moguće samo ako se Ustavom ukine zastara za tu vrstu kaznenih djela. Naime, u Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s članicama EU ostaje odredba po kojoj sud mora odbiti zahtjev za izručenjem za kaznena djela za koje je u Hrvatskoj nastupila zastara. Visoki izvor u Vladi tvrdi da je taj članak potpuno u skladu s europskom pravnom stečevinom i da nije bio predmet spora s Europskom komisijom..."

Dakle, naš voljeni vožd Kim il Anović, od milja zvan i Zoran Marija Antoaneta, misli promijeniti "Lex Perković" tako da ga - ne promijeni.

I valjda se nada da Europsko povjerenstvo to neće primijetiti. Stavio bih smajličić, ali imam najmanje [80.000.000 razloga](#) da mi ne bude smiješno, a bogami, ako se ovo stvarno dogodi, neće biti ni vama.

Molim, druge više nema. Taj je čovjek očito potpuno politički retardiran, skrenuo, iracionalan, pomahnitao. Jučer je u Saboru provalio onu odmah legendarnu, da ["građane ne smiju zaslijepiti samo ekonomska pitanja"](#) - ili u prijevodu, ako nemate perspektive ni budućnosti, ako nemate posla ni kruha, a vi lijepo jedite Zokijeve kolače: zdravstveni odgoj, ćirilicu u Vukovaru i "Lex Perković". 'Ko jebe ekonomiju, živjela ideologija! Na isti sumanut, deluzivni način, danas izmišlja "podršku" svojim budalaštinama i orkestrirano medijski uvjerava narod da je "riješio problem", iako je do rješenja, nažalost, još daleko.

Što će se dogoditi ako/kada Europsko povjerenstvo uoči prijevaru i ipak nam uvede sankcije? Voljeni vožd je uvjeren da opet nema problema. Kao i danas, kao i uvijek, njegovi "hrvatski mediji" izmisliće neku svoju inačicu stvarnosti, recimo udariti u "domoljubne" žice tipa teški nacionalisti prema Europi, ali teški ulizice Srbima, i narodu opet "objasniti" da su za sve krivi Tuđman, crkva i europski klerofašisti.

Dokle ide, ide. Poslije mene propast, zar ne, Zoki?

Komentari (162)

MKn — Ned, 29/09/2013 - 08:34.

Milanović će završiti kao Sanader

U međuvremenu, nekoliko komentatora je uočilo prijevaru o kojoj govorim u dnevniku:

[Ministar se zakleo, a Reding ipak ne vjeruje Hrvatskoj](#)

"...osim vremenskog ograničenja za primjenu europskog uhidbenog naloga, "lex Perković" je izmijenio još neke odredbe o kojima ovisi izručenje, pa primjerice i zastaru kao fakultativni razlog za odbijanje izručenja pretvorio u obligatorni. Ostane li "lex Perković" u tom dijelu neizmijenjen, Josip Perković s 1. siječnja neće pasti u režim EUN-a..."

[Loša vijest za optimiste](#)

"...Jutarnji list, očito je, očajnički agitira u korist Vlade, sugerirajući da je Miljenić s EK postigao dogovor i kompromis, stvarajući dojam da je slučaj "lex Perković" riješen, da su sankcije izbjegnute, i da je Viviane Reding s Orsatom Miljenićem o tom slučaju razgovarala jednako koliko i o uvođenju ćiriličnoga pisma u javnu uporabu u Vukovaru. Jutarnji list to čini u trenutku kad je EPH u predstečajnoj nagodbi. Premijera Zorana Milanovića trebalo bi pozvati da javno objasni što je dogovorio s Ninoslavom Pavićem. Očit je silovit angažman novina kojima je Pavić vlasnik na strani Milanovićeve vlade. Što je protuusluga?

Nikakav dogovor i nikakav kompromis mi nismo postigli. Dokaz je tome i izvješće stranih agencija; evo kako one pišu, umjesto provladina agitpropa: "Hrvatska kapitulirala u sporu oko europskog uhidbenog naloga", naslov je teksta u Wall Street Journalu. Reutersov dopisnik u Bruxellesu ističe da je Hrvatska "ustuknula pred pritiskom EU-a u sporu koji je okaljao njezine prve mjesece članstva u Uniji". Tanjug javlja da je "Hrvatska ipak pokleknula i s Europskom komisijom postigla kompromis" oko europskog uhidbenog naloga. Austrijska agencija APA piše da je "u sporu oko izručenja bivšeg obavještajca Hrvatska popustila pod pritiskom EU-a". Njemačka novinska agencija DPA piše da je "u srži spora 68-godišnji Josip Perković, Hrvat optužen da je imao ulogu u ubojstvu disidenta Stjepana Đurekovića prema naređenju komunističke jugoslavenske tajne službe 1983..."

[PRIJEVARA: Milanović diže srednji prst Europskoj komisiji, Lex Perković ostaje Lex Perković!](#)

"...Iako će iz zakona izbaciti ograničenje za izručenje za nedjela počinjena prije 2002., i time odustati od svoje navodne brige za hrvatske branitelje, barem prema najavama koje su potvrđene iz Vlade, u zakonu kojeg će predložiti Saboru ostavit će stavku koja mu je izgleda mnogo važnija: Nema izručenja za nedjela za koja je prema hrvatskim zakonima nastupila zastara! Što to u prijevodu znači? Pa vrlo jednostavno: Lex Perković i dalje ostaje Lex Perković!

U zakonu kojeg će vladajuća glasačka mašinerija donijeti u Saboru ostat će i dalje, dakle, ključna stavka koja onemogućava da Njemačkoj bude izručen čovjek kojeg njemačko pravosuđe sumnjiči da je kao naredbodavac i organizator sudjelovao u okrutnom političkom ubojstvu hrvatskog emigranta ne u Hrvatskoj, već na tlu SR Njemačke 1983!...

...u našem slučaju posebno zanimljiv članak 4., paragraf 7. (u okviru dolje u engleskom izvorniku), u kojem se izrijeком navodi da zemlja MOŽE odbiti izručenje za nedjelo za koje smatra da je dijelom ili u potpunosti izvršeno na njenom teritoriju! U prijevodu to

znači da je prijetnja "univerzalnom pravnom jurisdikcijom" kojom pred očima hrvatskih branitelja i pred hrvatskom javnošću stalno maše premijer - običan bučni čorak. Ili dobro smišljena drska laž..."

Unatoč svemu ovome, čini mi se da ipak još nitko nije, pa ću ja pokušati nazvati stvari pravim imenima: gospodo, ovo više nije politika. To nije nikakav egoizam, uobraženost, bedastoća ni iracionalnost. Predsjednik vlade Zoran Milanović, ministar pravosuđa Orsat Miljenić i oni koji u svemu ovome sudjeluju prešli su granice prljavih političkih smicalica i igara i sasvim izvjesno zakoračili u područje kaznenog prava:

Pomoć počinitelju nakon počinjenja kaznenog djela

"Članak 303.

(1) Tko krije ili zbrinjava počinitelja kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet godina ili teža kazna ili mu prikrivanjem sredstava kojima je kazneno djelo počinjeno, tragova kaznenog djela ili predmeta nastalih ili pribavljenih kaznenim djelom ili na drugi način pomaže da ne bude otkriven ili uhićen, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko krije osobu koja je osuđena na kaznu zatvora ili na drugi način onemogućuje izvršenje te kazne.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počinu u korist počinitelja kaznenog djela iz članka 88. do članka 91. ili članka 97. ovoga Zakona, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(4) Počinitelj kaznenog djela iz stavka 2. ovoga članka neće se kazniti kaznom strožom od one koja je propisana za kazneno djelo koje je počinila osoba kojoj je počinitelj pružio pomoć..."

Jeste li razumjeli? Bez uvijanja, izravno i nedvosmisleno: radi se o osnovanoj sumnji da Milanović & co. pomažu osumnjičenim počiniteljima teškog ubojstva. Jasno i glasno, crno na bijelo - prvo na "Malo vitra", onda pokušaj petama vjetra preko grane i na kraju, Remetinec.

MKn — Pet, 04/10/2013 - 04:52.

SDP će dobiti zabranu rada

Devetosatno nadmudrivanje zvano "lex Perković"

Miljenić: "...Smatramo da je pravna sigurnost veća ako propišemo uvjete kada će se tko izručivati, nego ako sudu ostavimo da odlučuje hoće li nekog izručiti ili ne. Ovo je bitno za vladavinu prava..."

Dakle, "vladavina prava" je ako o izručenju odlučuje - politika, a ne sud. Staljinističkim budalaštinama se više broja ne zna:

Vlada na mukama: Zbog Vrhovnog suda opet izmjene zakona o uhiđenom nalogu?

"...Ovaj naš zakon možda nije najbolje napisan, ali je svejedno jasan. No, kako ga u Vrhovnom sudu ipak nisu u stanju ispravno protumačiti, promijenit ćemo taj zakon tako da i njima sve bude jasno, rekao nam je izvor iz Banskih dvora..."

Kakvi sudovi, kakva trodioba vlasti, kakvi bakrači, drugovi priznaju samo sud svoje partije. Da nije tragično, bilo bi smiješno. Pazite što vam kažem - družina iz SDP-a korača prema izravnom kršenju Ustava i zabrani rada stranke. Uopće se ne šalim.

MKn — Sub, 05/10/2013 - 15:30.

Nemreš biliviti, Hrvatini & co. su se konačno usudili nešto promrmljati kroza zube:

Vrhovni sud: Vlada pogrešno reagirala pri tumačenju zastare

Evo i izvornik: "Reagiranje na članke objavljene u Večernjem listu i Novom listu"

MKn — Sub, 05/10/2013 - 07:00.

KONTRA SVIH Vlada i Sabor stali u zaštitu osumnjičenog za ubojstvo: Izglasani sramotni 'lex Perković'!

"...Lex Perković ni u ovom, upravo izglasanom obliku, nije u skladu s europskom pravnom stečevinom koju smo potpisali, odnosno, s odredbama o primjeni Europskog uhiđenog naloga. Naime, dok se u odredbama priznaje mogućnost zemljama članicama da zbog eventualne zastare MOGU odbiti izručenje, u hrvatskom zakonu i dalje stoji da se MORA odbiti izručenje. To znači da je netko namjerno i dalje u hrvatskom zakonu ostavio zaštitu za zločince. Hrvatsko pravosuđe tako prema ovom zakonu nema pravo razmatrati treba li uvažiti zahtjev za izručenje ili ne, već mu je Sabor zakonom unaprijed odredio da takve zahtjeve MORA odbiti!... Volio bih vidjeti neku TV anketu s ponuđenim odgovorima na pitanje: kako mislite da će reagirati hrvatska Vlada kada EU uvede sankcije RH radi hrvatskog Zakona o EUN?"

Tja, ostaje nam slabašna nada da Europsko povjerenstvo neće skužiti što su Kukurikavci napravili. No, [što god protumačili i kako god analizirali](#), careva golotinja vidjet će se 01. siječnja 2014, kad promjene zakona stupe na snagu i dođe vrijeme za odluku o izručenju Perkovića.

Da se i na tome užurbano radi - vjerojatno sad traže "suce" kojima će dati predmet na "odlučivanje" - vidljivo je iz [panične i bijesne reakcije vlade na odluku Vrhovnog suda](#) od jučer. Kako već rekoh, što dalje, SDP & co. sve više tonu u neustavnost i bezakonje, s nesagledivim posljedicama. Evo još jednog primjera: ["Sabor je na dnevni red uvrstio Prijedlog odluke o osnivanju istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica vezanih uz ubojstvo Stjepana Đurekovića..."](#)

A evo što kaže Zakon o istražnim povjerenstvima:

Članak 4.

Istražno povjerenstvo se ne može osnovati za pitanja o kojima je pokrenut sudbeni postupak tako dugo dok taj postupak teče.

Ukoliko je pokrenut sudbeni postupak o nekom pitanju za čije istraživanje je prethodno osnovano istražno povjerenstvo, ono će odmah prestati s radom...

Komentar nepotreban.

MKn — Ned, 06/10/2013 - 15:08.

TRAŽI SE SUDAC

Jesam rekao da gospoda drugovi panično traže "suce" koji će o slučaju Perković "presuditi" kako Cosa Nostra tra... ops, po zakonu? Evo:

[Perkoviću su ugrožena prava](#)

"...S obzirom na tu kampanju i atmosferu u društvu, koji će to sudac u siječnju, kad na snagu stupi ukidanje vremenskog ograničenja za primjenu europskog uhiđenog naloga, hladne glave odlučivati što s Perkovićem? Postoji li hrvatski sudac koji bi odbio izručiti Perkovića i tako učinio svoj život nesnosnim jer bi ga se proglasilo dijelom mreže za obranu udbaških ubojica? I to unatoč činjenici da, neovisno o neobičnom tumačenju Vrhovnog suda, zakon pruža podlogu za odbijanje Perkovićevog naloga iz Njemačke..."

Btw primijetite kako drug consigliere, u silnoj žurbi da narodu što prije objasni što je drug capo mislio, prvo pita: "...Kakva je to, k vragu, država ako je za njezino formiranje neophodan bio doprinos organizatora politički motiviranih likvidacija..." (Podebljao MKn.) Ali onda na kraju skoči sam sebi u usta i neutježno zavapi za pomoć "boraca za ljudska prava", jer da su Perkoviću ugrožena time što ga "neki tamo", sram ih bilo, sude prije suda: "...Nevjerojatno je da HHO i ostale udruge za ljudska prava nisu dosad upozorile da i Perković ima pravo na pošten sudski postupak."

Da nije za plakati, sad bih se valjao od smijeha.

MKn — Sub, 05/10/2013 - 15:25.

Da još malo razgrnemo medijske propagandne besmislice: Tuđman je iz partije i svih "strukture" izbačen još 1967, zbog sukoba s Rankovićem oko jasenovačkog mita. Glavu mu je zamolbom Titu spasio Krleža, i sve negdje do pred pad Berlinskog zida, vrijeme je provodio po zatvorima ili kućnim pritvorima. Kad je 1990. došao na vlast, s jedne strane je dobio Perkovićevog patrona Manolića, s druge Šuška, a u strahotnoj ratnoj situaciji, nenaoružan i pod srpskom okupacijom trećine teritorija, postupio je kako je objektivno najbolje mogao, znao i umio - proveo je politiku "hrvatske pomirbe" i prihvatio sve koji su se htjeli javno staviti u službu mlade hrvatske države. Umro je krajem 1999, a Nijemci su Đurekovićev slučaj presudili negdje mislim 2008. i tek potom objavili međunarodnu tjeralicu za Perkovićem.

Dakle, tko god da je u neovisnoj Hrvatskoj štitio Perkovića, to nije bio Tuđman, a sitnozuba stoka koja je došla na vlast nakon njegove smrti nek' se pere kako zna i umije.

MKn — Ned, 06/10/2013 - 11:24.

Povijesna je činjenica da se jedino [Tuđman](#) usprotivio Srbima zbog velikosrpskog prenapuhavanja jesenovačkog mita. To se nije usudio nitko drugi od tadašnjih visokih hrvatskih dužnosnika, a bilo ih je, i prije i kasnije, Blažević, Bakarić, Gošnjak, Šušar, Marković... - nitko, nego samo Tuđman. Svi su drugi šutjeli i pustili da Srbi na toj vatri laži skučaju novi rat.

A što se tiče "okruživanja udbašima i ustašima", evo odmah pitanja: što biste vi, gospodo, učinili u takvoj situaciji?

Manolića & sjekirašku družinu povješali po banderama, a Šuška & ustašuske šutnuli natrag u Kanadu? Bravo, jee, svaka čast, svi bi vam pljeskali, klap, klap... a onda biste uživali divotama pravog hrvatskog građanskog rata, nešto k'o 1941 - 1945. i Srbi bi vas zgazili k'o mačke na cesti. Ako ne biste završili pod leđinom ili u progonu, danas biste živjeli u Kurdihrvatistanu, pokrajini Savezne republike Srboslavije, površine koliko se vidi sa zagrebačke katedrale, s nekakvim Vojkom Šešeljom u Banskim dvorima. Okej, Pusička bi vam vjerojatno svedjedno bila ministrica vanjskih poslova, ali pustimo to sad :-)

Argus — Sub, 05/10/2013 - 20:50.

Praesumptio innocentiae

Civilizacijski doseg - ima tome nekoliko hiljada godina - jest taj da se okrivljenicima dokazuje krivnja, a ne da oni dokazuju nevinost.

MKn — Ned, 06/10/2013 - 11:42.

Nitko ne kaže da je Perković kriv, on je samo osumnjičenik, ali ako želiš biti dio uljuđenog, civiliziranog svijeta, moraš dopustiti nadležnom sudu da o tome odluči. Kao što si to učinio u za Hrvatsku neusporedivo važnijem (i nevjerovatnijem) slučaju generala Gotovine, koji je na stranom sudištu odgovarao za "zločine" počinjene u Hrvatskoj, a ne na tuđem teritoriju. Sjećaš se?

Molim? "To nije isto"? Zašto? Aha, jer Gotovina nije udbaša. Oprosti :-)

(29) Uvijek je zabavno rugati se sukobima na tzv. "hrvatskoj ljevici". Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Posrbica kuhanu nogu nazvao palikućom :-\)](#).

Lux Veritatis - [Posrbica kuhanu nogu nazvao palikućom :-\)](#)

Posrbica kuhanu nogu nazvao palikućom :-)

30. travnja 2011.

Lutajući sinoć svemrežjem, naletjeh opet na jednog od svojih omiljenih posrbica, Miljenka Jergovića i njegov tekstuljak ["Poslanica iz Zagreba: Bosanski Hrvati, za dva doma spremni!"](#)

Radi se o popisu stanovništva i teškom položaju Hrvata u Bosni i Hercegovini, koji su u olovnom desetljeću "detuđmanizacije" razjedinjeni, obespravljeni i svedeni na status slabiji od manjinskog - vjerovali ili ne, [ne dopušta im se uporaba vlastitog jezika, osnivanje institucija, pa čak ni izbor vlastitih predstavnika](#). No, Miljenka to uopće ne smeta, nego je po običaju nadrobio svega i svačeg, naravno svoju obveznu paranoju Tuđmana, pa hrvatske putovnice i gologuze urođenike, pa svoje "racionalne" sarajevske "poznaničke" koji "nisu htjeli protraćiti živote na hrvatstvo" i slično. Na stranu sad neznčajna & nebitna činjenica što su Miljenku produžetak leđa iz bosanskog ratnog pakla spasili upravo mrski tuđmanovci, i još mu darovali dobar posao, daleko je interesantnije što je i kako napisao o našem milom sadašnjem predsjedniku Ivi kuhanoj nozi Josipoviću. Paz'te sad:

"...Ivo Josipović u ekonomsko-propagandnoj poruci pred popis stanovništva u Bosni i Hercegovini kaže: "Poštovane građanke i građani Hrvatske, porijeklom iz Bosne i Hercegovine, u susjednoj državi, vašoj drugoj domovini uskoro će se održati popis stanovništva. Pristupite popisu. To je iznimno važno za ostvarenje vaših individualnih i kolektivnih prava i za zaštitu vaših interesa. Pristupanjem popisu ne gubite niti jedno od svojih prava u Republici Hrvatskoj. Vaša dva doma i dvije domovine najbolji su most između naših prijateljskih država..."

Zijev, dosadno, kažete? Varate se. Evo samo malo dalje:

"...Vjerovao sam, sve dok nisam i od toga odustao, da će oni to jednoga dana shvatiti, i da će im u glavu doći da je samo palikućama moglo na um pasti kako čovjek ima dva doma, dvije kuće..."

Hm? Molim? Što?

Oho... dakle, zbog te amorfne, benigne, bezlične i bezazlene poruke bosanskohercegovačkim Hrvatima da pristupe popisu stanovništva, Ivo Josipović je - "palikuća"? Ček', ček', ima toga još, pogledajte opet u naslov Miljenkovog teksta. Kakav palikuća? Pa *ustaški*, naravno.

Zar ste uopće sumnjali? :-)

Pročitajte kako [o istoj stvari pišu "Srpske Novosti"](#), jedan od Mesićevih i Sanaderovih "detuđmanizatorskih" *etnobusiness* biltena (kamo su prešli "anacionalni" novinari propalog "Feral Tribunea"), besramno braneći Hrvatima u Bosni, konstitutivnom narodu, čak i ono što srpska manjina daleko preko svake mjere svjetskih standarda uživa u Hrvatskoj. Znam, povraća vam se... ali to je naša stvarnost.

Svaki čovjek na ovome svijetu koji ima dva (ili čak i više) državljanstva, ima dva doma i dvije domovine, zar ne? I nitko imalo normalan tu jednostavno nema u čemu vidjeti ikakav problem. No, Miljenko je nešto

drugo. Miljenko je nažalost, očito, teško bolestan čovjek - kužan od ključale mržnje prema Hrvatskoj i Hrvatima, gubav od beskrajne žuči, odioznosti i netrpeljivosti prema svojoj vlastitoj državi i narodu kojima i sam, ponavljam, crno na bijelo, nominalno i deklarativno, pripada.

Zašto je takav? Što mu se dogodilo? Pa, jednostavno. Iako se obično izjašnjava Hrvatom, Miljenko je tzv. "Jugoslaven" - hrvatski posrbica, i to od one najekstremnije pasmine za koju Hrvati zapravo *nisu* narod, nego nekakvo zapadno srpsko pleme. Ili "jugoslavensko", okej, radi se o praktičnim sinonimima. Biti Hrvatom, za posrbice je samo puka zemljopisna odrednica, kao npr. Dalmatinac, Slavonac, Istran... i to je sve. "Pravi" Hrvati, koji sebe smatraju "pravim" autentičnim narodom, posrbicama su kao neposlušni puk turskim [janjičarima](#) - prepreka povijesnoj osvajačkoj zadaći, vukovskom "Srbi svi i svuda". Nije bez razloga Nikola Stojanović još 1902. napisao: "Do istrage naše, ili vaše", znate? Usred Zagreba.

Preko sto godina i tri krvava rata kasnije, za posrbice se baš ništa nije promijenilo. Na jednak način, Miljenko već duže vremena korača istim braditim kozjim stazicama, pa tako npr. o čiča Draži Mihailoviću piše kao o ["trodimenzionalnoj ličnosti, čije je motive razumio"](#). Ni to mu nije dosta, nego za cijelu dužinu uspijeva prečetičiti čak i jednog Vojku Šešelja (koji kaže da je Hrvate izmislio Vatikan), i napisati da su [Hrvate izmislili ustaše](#).

Znam, ne moraju baš svi "Jugoslaveni" i svaka "Jugoslavija" biti apriori negativni. Znam, ima iskrenih idealista, naivaca koji još uvijek maštaju o *bona fide* ravnopravnom zajedništvu na boljitak svih... ali njih je neznatna manjina. Notorno povijesno iskustvo ih okrutno i definitivno demantira i uči nas dijametralno suprotno. Valja oči otvoriti, pobogu - demokratska, ravnopravna, humana, uspješna Jugoslavija je samo opsjena, tlapnja, iluzija, utopija. Uvijek bila i ostat će. Zar dva krvava rata, dvije katastrofalne propasti, stotine tisuća mrtvih i milijuni prognanih nisu dovoljni? :-(

Posrbice uporno i očajnički to odbijaju shvatiti i prihvatiti. Na njihovu beskrajnu žalost i jad, Velika Srbija/Jugoslavija je konačno propala u svega par dana "Oluje" još 1995, "detuđmanizacija" i haaški prevrat "zajedničkim zločinačkim poduhvatom" krahirali su prošlogodišnjim oslobađanjem Gotovine i Markača, Hrvatska i Bosna su samostalne države, Hrvatska je čak postala punopravna članica europske konfederacije, za novu "Jugoslaviju" nema nade... i Miljenko, zapravo, više nikakvog doma ni domovine - nema.

Čovjek je praktični apatrid. I on i slični, npr. [Viktor Ivančić](#), pa [Boris Dežulović](#)... živote su prdnuli u vjetar, protraćili ih na obožavanje i služenje propalom, anakronom, bezvrijednom [načertanijskom](#) projektu, zamotanom u šareni "jugoslavenski" celofan, upisali su se u povijest kao navijači *bad guys* i neslavno popušili. Životi im se čine besmislenim, "ustaše" ih opsjedaju i proganjaju na svakome koraku, i zato se ovako pjene, luduju i bjesne na sve i sva.

Pa čak i na našu sirotu jugotropnu, vjetrokaznu kuhanu nogu. [Šuvar je bio "ustaša"](#), Josipović nedavno ["razjareni splotkaroš"](#), a sad, evo, i "palikuća". Uzdravlje :-)

Komentari (16)

MKn — Sri, 09/10/2013 - 16:22.

Posrbičice moje, pa vi nemate pojma. Gle' kako to rade pravi Srbi: [PUPOVAC O VUKOVARU 'Josipović i Karamarko se igraju s vatrom!'](#)

Jeste vidjeli? Pupovac mrtav-hladan javno prijeti predsjedniku države i predsjedniku najveće oporbene stranke. Da pripaze i "ne igraju se vatrom", jer će da bude svašta, bre, recimo balvani, srpske krajine i slični nestašluci. Tako se to radi, a ne k'o vi luzeri posrbice, truć-mulj, ustaše ovo, ustaše ono, antifašizam, Tito, homo prava, ser-kenj, bla bla.

I onda se čudite što vas pravi Srbi ismijavaju i drže vas budalama :-)

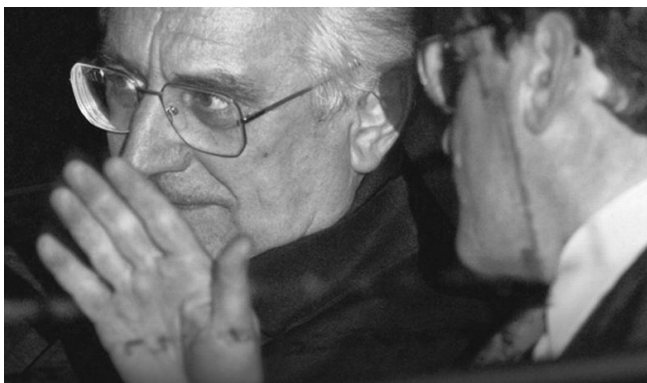
(30) Satirički članak na temu tragikomičnih srpskih i jugoslavenskih reakcija povodom objave nekih protuobavještajnih podataka iz 1995.
Mrežne poveznice:

Politika.com - *Srbi šokisani: Tuđman je hteo da raketuje Beograd!*

Lux Veritatis - *Srbi šokisani: Tuđman ie hteo da raketuie Beograd!*

Srbi šokisani: Tuđman je hteo da raketuje Beograd!

09. listopada 2013.

I to sa čime? Ustaškim raketama S-300 zemlja-vazduh, koje je ustaša Tuđman kupio od Vatikana, seme im se zatrlo! ([Samo danas u vašem selu i "Jutarnjem Srbobranu"](#).) Prema verodostojnim obavještajnim podacima, još u leto sudbonosne 1995. godine operativci CIJE Bila Klintonu tajno su informisali vožda Slobu Slobodu da genocidni srbožder Tuđman, s kojim je dogovoriso rat i podelio Bosnu, ima nameru da raketuje samo srce Srbije, Beograd, u kojemu su civilizovani Srbi jeli viljuškama vekovima pre Evrope!

Zbog toga je nenaoružana srpska nejačad mesecima drhturila na tenkovima i u avionima po vasceloj Srbiji, u srpskoj Dalmaciji, srpskoj Slavoniji, srpskoj Baranji, srpskom Kordunu, srpskoj Baniji, srpskoj Bosni, srpskom Kosovu i Metohiji, pa i šire, jer gde god je srpski grob, to je Srbija, a Hrvatska je ono šta se vidi sa ustaške katedrale, po mraku. 'Ko ne veruje, može da se osvedoči u Muzeju Balvan-revolucije, gde ima spaljena lobanja malog Jovice, kojemu su drogisane ustaše prvo napravile ogrlicu od uški i dečjih prstića, a zatim bacale i njega i bombe 500 metara udalj, tako da se sav ugruvao. Osim toga, u analima srpskih manastira, sagrađenih pre pojave ameba, zabeleženo je da su genocidni ustaše često voleli da pevaju genocidne ustaške pesme, od kojih se normalnom čoveku, bre, ledi krv u žilama:

"Gazi čedu Hrvat mlad

brani hrabro on svoj grad,

još da mu je koji Scud,

gađao bi Novi Sad!"

Iz čega se prevashodno lepo vidi Tuđmanova genocidna ustaška namera raketisanja srpske nejači! Ali avaj, voljeni vožd Sloba, govoreći bre srpski da ga ceo svet razume, nije hteo ili nije mogao da spreči patnje i stradanja krajišnika i nebeskog srpskog naroda, oca mu jebem, nego je nešto trkeljao i lamentisao o nekim tamo glodarima, čudo jedno:

"Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati..!? Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta... Pitanje je 'ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli k'o zečevi..?!"

Ništa ja to njega ne mogu da razumem, bre, biće da je nesrećnik bio *iznenađen i uvređen* od Tuđmanove volšebne genocidne pretnje raketisanja Beograda, nauštrb Savi Štrbcu i dogovoru sa CIJOM, Kominternom i Vatikanom o dogovorenom ratu i podeli Bosne.

'Ko? Šta? Vaistinu, radilo se o raketama S-300, zemlja-vazduh. Pa šta? Kome to može da bude čudno? Srbi su nebeski narod, bre!

Komentari (107)

janus — Pet, 11/10/2013 - 21:43.

bvz... jedan od najglupljih dnevnika koje sam ikada pročitao na polittici...loša si kopija tvog kolege bezveznog kolumnista s dnevno.hr-a hodaka...

MKn — Ned, 13/10/2013 - 11:37.

Vidi ga, što se ljuti. Pa jesam ja kriv što je Tuđman s onom S-300 igrarijom (i još nekim sitnicama, hehe) prevario i zajeb'o ne samo Miloševića i Srbe, nego čak i Amere? Ispali ste svi skupa zadnji kreteni, i to vas dan danas toliko boli, da ne možete podnijeti ni malo zajebancije. Iznenađeni & uvređeni :-)

janus — Ned, 13/10/2013 - 12:34.

??? zar ti zaista misliš da cia i ameri nisu znali da s-300 nije bio u funkciji i da je to bila genijalna prevara tuđmana??? mislio sam da ipak nisi toliko tupav, al' jeb'ga, pogriješio sam :))

MKn — Ned, 13/10/2013 - 12:41.

Ma ček' malo. Jesi ti uopće pročitao o čemu se radi?

[ŠOKANTNE INFORMACIJE](#)

[TAJNI IZVJEŠTAJ CIA-e IZ 1995. GODINE 'Tuđman je spreman raketirati Beograd'](#)

[Zagreb ima rakete u čijem je dometu Beograd, izvijestili su agenti specijalizirani za Balkan](#)

Jesam ja napisao taj članak? Jesam ja napisao to izvješće CIA-e? Ili se možda Tuđman digao iz groba...? :-)

janus — Ned, 13/10/2013 - 13:22.

da, pročitao sam, nažalost...tekst iz jutarnjeg je blesav koliko i tvoj dnevnik...

gle, ja znam da ti stalno pokušavaš "hrvatskog georga washingtona" prikazati kao genijalnog stratega koji je svojom "briljantnom" taktikom uspio prevariti ne samo miloševića i srbe, već i cia-u, clintona i amere, ali to u stvarnosti ni blizu nije bilo tako...cia je sigurno jako dobro znala da s-300 nije bio u operativnoj funkciji...

izvješće cia-e je bila prazna puška kojom su ameri, koji su očito pred oluju bili na našoj strani i kojima je srba već bilo pun grac, najviše zbog bosne, samo plašili miloševića da ako krene na slaviniju - raketirat ćemo beograd iz odmazde..uglavnom, jedna obična američka špijunska igrice koju je milošević trebali progutati, a da li je, hmm nekako sumnjam...jer da je htio krenuti u oluji na slaviniju bolio bi ga grac ako koja raketa i padne na beograd...

JPeratovic — Ned, 13/10/2013 - 20:51.

isuse koji kreten pa s300 je zemlja-ZRAK ej alooooooooooooo Z R A K time ne mozes derat po zemlji alooo :))))))

MKn — Ned, 13/10/2013 - 14:27.

"gle, ja znam da ti stalno pokušavaš "hrvatskog georga washingtona" prikazati kao genijalnog stratega koji je svojom "briljantnom" taktikom uspio prevariti ne samo miloševića i srbe, već i cia-u, clintona i amere,"

Nemam ga što "prikazivati", to je povijesna činjenica. Znam da ti se ne sviđa, ali to je tvoj problem.

"ali to u stvarnosti ni blizu nije bilo tako...cia je sigurno jako dobro znala da s-300 nije bio u operativnoj funkciji..."

Ako je znala, čemu izvješće?

"izvješće cia-e je bila prazna puška kojom su ameri, koji su očito pred oluju bili na našoj strani i kojima je srba već bilo pun grac, najviše zbog bosne, samo plašili miloševića da ako krene na slavonsiju - raketirat ćemo beograd iz odmazde..uglavnom, jedna obična američka špijunska igrice koju je milošević trebali progutati, a da li je, hmm nekako sumnjam...jer da je htio krenuti u oluji na slavonsiju bolio bi ga grac ako koja raketa i padne na beograd..."

Pročitaj pažljivije. Nigdje u članku Jutarnjeg ne stoji da je to izvješće ikad upućeno Srbima. Radi se o internom dokumentu CIA-e, a jesu li i Srbi za njega doznali ili ne, pitanje je na koje, ahm, nema odgovora. Za potrebe svog dnevnika, ja sam uzeo da jesu. A ti si... progutao :-)

(31) Još jedan tekst posvećen pokojnom predsjedniku. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je \(II\)](#).

Lux Veritatis - [Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je \(II\)](#).

Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je (II)

02. studenog 2013.

NEKAD...

I DANAS...

Prije nešto više od godinu dana, mjesec i pol prije oslobađajuće haaške presude generalima, Tuđmanu i neovisnoj Hrvatskoj, objavio sam dnevnik ["Tko ne nauči ništa od povijesti, osuđen je ponavljati je"](#). Tekst sadrži bogate nizove izvornih Tuđmanovih razmišljanja, stavova i zaključaka, temeljenih na službeno objavljenim podacima iz jugoslavenskih vremena, dok je kao hrvatski domoljub bio progonjen, suđen i zatvaran. Dnevnik završava vrlo osobnom lamentacijom, iskrenom, emotivnom, svojevrsnom malom privatnom rukom mira još jednom pruženom svim Srbima, Jugoslavenima, posrbicama i inima.

Danas, godinu dana kasnije, ne treba ni reći da je od onih kojima je bila upućena, prihvatio nije baš nitko.

S gledišta toga dnevnika, nažalost, ništa se nije promijenilo. Unatoč povijesnoj haaškoj presudi, unatoč punopravnom hrvatskom članstvu u Europskoj uniji, unatoč svemu - Srbi, Jugoslaveni i posrbice i dalje jednako govore, pišu i tupe o Jasenovcu, "ugroženosti" Srba u Hrvatskoj, "zločinačkom poduhvatu

progona Srba", "ustašama", "klerofašizmu" i sličnom. Kao i prije, ne zanimaju ih ni činjenice ni argumenti, ni uopće stvarnost. Kao i uvijek, paralelna "načertanijska" dimenzija u kojoj žive nagoni ih i prisiljava da pred sobom vide samo svoj cilj, Veliku Srbiju/Jugoslaviju, i baš ništa drugo.

Primjeri? Evo samo jedan kapitalniji. Etnički Srbi čine 4,36% u ukupnom hrvatskom stanovništvu. Vlada li Hrvatskom već dvije godine vlada u kojoj isti ti etnički Srbi imaju petinu ministara, oko 20% - dakle nesrazmjernu, gotovo *pet puta veću* etničku zastupljenost, negoli im legalno pripada? Vlada. Što na to kažu Srbi, Jugoslaveni i posrbice? Naravno, vjerovali ili ne, njima su Srbi i dalje "obespravljeni" i "ugroženi" u Hrvatskoj. I kako da vas onda tu ne uhvati očaj? O čemu se, pobogu, s takvima uopće može razgovarati..? :-(

No, navijestih u prije navedenom dnevniku, tako se ne valja ponašati. Čupavi tip obučen u bijelu plahtu nije tako naučavao, nego voli svoga neprijatelja, okreni drugi obraz, oprosti, pokušaj, uvijek se može, nikad nije kasno, imaj nade. Hoću. Jesam, mnogo puta. U leđima mi noževi, već brojni i bezbrojni, ali opet ću. Možda jednom progledaju...

Pročitajte dio razgovora s pokojnim predsjednikom Tuđmanom, objavljenog 1998. godine, iz vremena hrvatskih pobjeda, uspjeha, ponosa i slave, iz vremena kada su se hrvatski državni i narodni interesi zastupali hrabro i tvrdo, planirano, pametno i promišljeno. A onda, usporedite. (*Podnaslovi: MKn.*)

Dr. Franjo Tuđman: "Moramo razvijati svijest da o nama samima ovisi naša sudbina" (Katolički mjesečnik "Mi", 9/1998)

Posrbica do 20%

"Pobjeda u Domovinskom ratu bila je rezultat stvaranja jedinstva domovinske i iseljene Hrvatske. Razumije se, kad kažemo hrvatskog naroda, onda je to većine naroda. Potpunu većinu nismo imali ni tada, ni sada. Mi smo i tada imali i sada imamo 10, 15, do 20 posto ljudi koji su bili iz ovih ili onih razloga protiv samostalne Hrvatske, zbog toga što nisu Hrvati, druge su nacionalnosti, bili su Jugoslaveni, bili su i ostali jugoslavenski unitaristi ili jugoslavenski integralisti, koji se nikad nisu pomirili sa samostalnom Hrvatskom, pa i danas se ne mire.

U današnjem unutrašnjem političkom životu je veoma aktualno to što, bez obzira na to što smo u cjelini stvorili političko jedinstvo, ipak do kraja Hrvatska nije duhovno integrirana, a nikada do našeg doba to nije ni bila, ni jezično – štokavci, kajkavci, čakavci – ni regionalno, bili smo Trojedna Kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija. Beograd je sve učinio i u prvoj i u drugoj Jugoslaviji da Dalmaciju odvoji od sjeverne Hrvatske. Danas se u ovoj Hrvatskoj na svoj način žele održati ti elementi, pa se ističu posebnosti Dalmacije i suprotnosti, a osobito nam nastoje nametnuti kompleks Hercegovaca.

Hercegovci

I hrvatski narod u Hrvatskoj i hrvatski narod u Bosni Hercegovini, posebno Hercegovini, bio je izvrnut jugokomunističkoj i srpskoj agresiji. Hercegovci su bili najaktivniji i, da tako kažem, samosvjesniji, što su pokazali kad su u Hercegovini, čini mi se 1991. u svibnju mjesecu, obični ljudi stali na cestu pred jugokomunističke tenkove da im spriječe prolaz prema Splitu. I Hercegovci, raseljeni i neraseljeni, sudjelovali su u svim borbama od Dubrovnika do Vukovara ili, ako hoćete od Vukovara do Dubrovnika.

Hercegovci su dali razmjerno najveće žrtve. Mi smo u Hrvatskoj imali 13 tisuća mrtvih, a u Bosni i Hercegovini 9 tisuća, pretežito u Hercegovini. O tome sam već govorio, to je razmjerno više žrtva nagoli su imali drugi hrvatski krajevi. I sad oni koji su protiv hrvatske samostalnosti, protiv hrvatske suverenosti, nameću kompleks kako sam ja u rukama Hercegovaca, kako Hercegovci vladaju Hrvatskom.

Znači problem stvaranja duhovnog jedinstva, duhovne homogenosti hrvatskog naroda, itekako je aktualan. Kad je u Bosni srpskom agresijom stvorena srpska republika, imala je privremeno pod svojom kontrolom otprilike dvije trećine, oko 65 posto teritorija. Mi smo, razumije se, da bismo obranili hrvatstvo, potpomogli stvaranje Hrvatske Republike Herceg-Bosne, jer su i Muslimani težili stvaranju svoje muslimanske republike i muslimanske države. Potpomogli smo stvaranje Hrvatske Republike Herceg-Bosne, kao što su Hercegovci bili u obrani i Hrvatske i čitavog hrvatstva. Bilo je pokušaja i hrvatsko-muslimanskog dogovaranja, ali Srbi nisu

prihvatili tu ideju zbog toga što su imali dovoljno, kako su kazali, problema s Muslimanima u Sandžaku, na Kosovu itd.

Izetbegović je želio Bosnu i Hercegovinu svezati za Beograd

Meni je 1990. Alija Izetbegović kazao: "Pa dobro, Slovenci hoće da odu, Srbi im to dopuštaju, vi imajte malo više konfederalnih prava u Jugoslaviji, a mi ćemo se, Bosna i Hercegovina dakle, vezati više za Beograd." To su Izetbegovićeve riječi. Zbog razloga koje sam spomenuo Srbi to nisu prihvatili. Rat između Muslimana i Hrvata 1993. nastao je očito zbog povijesnih suprotnosti, vjerskih suprotnosti, ali i zbog toga što su Muslimani težili da stvore ako ne u čitavoj Bosni, a onda u što većem njezinom dijelu, svoju muslimansku državu.

Sukob Hrvata i Muslimana

Kad su Srbi već ovladali s gotovo dvije trećine Bosne, nekim je međunarodnim čimbenicima – zapadnoeuropskim – bilo u interesu da dođe do sukoba Hrvata i Muslimana, čak su ga provocirali s težnjom da se Hrvate dokrajči, ono malo što ih je ostalo. Taj sukob između Muslimana i Hrvata trebao je poslužiti i u tome da Hrvatska isto tako bude proglašena agresorom, a ne samo Srbija, i da se prema tome i na Hrvatsku protegnu sankcije kao što su i na Srbiju.

U tim i takvim okolnostima mi smo pristali na američki prijedlog o stvaranju Federacije između Hrvata i Muslimana, da na Hrvatsku ne budu protegnute sankcije i da ne bude proglašena agresorom. Nekada smo branili od osmanlijske najezde Europu, a sada smo preuzeli teret na sebe, na svoja leđa, da spriječimo da se u Bosni, a to znači u Europi, ne stvori islamska muslimanska država koja bi bila oslonac za islamski fundamentalizam, prema tome i terorizam, u Europi.

Do kojeg stupnja je Europa bila uplašena pojavom islama ponovno u Europi 1968. godine, kad su komunisti lakovjerno prihvatili Kardeljev prijedlog da se Muslimani proglase posebnom nacijom, potvrđuje to da je tada jedan od najvećih europskih državnika general De Gaulle rekao: "Evo ponovne opasnosti od islama za Europu."

Tada smo imali takvu situaciju da nam predlažu taj Washingtonski sporazum u Federaciji, na koji smo pristali i privoljeli bosansko-hercegovačke Hrvate da pristanu na federaciju s Muslimanima. Tada smo na to pristali zbog toga što je bilo predviđeno da ta federacija bude konfederalno vezana s Hrvatskom. Ja sam Hrvatima govorio od tada pa do danas: "Morate se osjećati više nego ravnopravnim u toj Federaciji, odnosno čuvati u svojim rukama ove županije koje su granične za Hrvatsku."

Izetbegović je predlagao priključenje zapadne Hercegovine Hrvatskoj

Prema tome, ako možemo držati Federaciju u tom smislu kako je predviđeno konfederalnim vezama s Hrvatskom, u redu, ako ne, molim, onda moramo održati ona područja u kojima su Hrvati u većini. Podsjetit ću na to da je meni koncem 1993. godine Izetbegović predlagao da mogu proglasiti priključenje zapadne Hercegovine Hrvatskoj, ali bez srednje Bosne. No, u srednjoj Bosni oko Travnika, Viteza, Busovače, Kiseljaka Hrvati su u većini i u interesu nam je da ostanemo prisutni u tome dijelu.

Perfidna politika nekih međunarodnih čimbenika

Osnove su Washingtonskog sporazuma Federacija s konfederalnim vezama s Hrvatskom, a u Daytonu je to malo primireno, pa se govori o posebnim odnosima: entiteti, i Federacija i Srpska Republika, imaju pravo veze sa svojim zemljama. Međutim, u praksi su počeli provoditi politiku i Europa i Amerika održanja unitarne Bosne, ne dopuštajući takve, ni konfederalne ni posebne odnose Federacije s Hrvatskom. To je do te mjere išlo da su pojedini visoki predstavnici Europe i Amerike kazali Zubaku i na taj način ga, čini se, i privoljeli na suradnju: ili ćeš biti Bosanac ili pak te ne trebamo ovdje, možeš tražiti drugo. Očito je i to utjecalo na to da se Zubak prikloni takvoj jednoj sili i toj ideji očuvanja unitarne Bosne.

Za ove izbore išli su za tim, očito je. Nisam čitao članak, ali sam danas vidio naslov - narod kaže da bi Zubakova pobjeda bila rješenje itd. Znači, išli su za tim da osiguraju izbornim inženjeringom pobjedu upravo te nove Zubakove stranke, da razbiju HDZ Bosne i Hercegovine.

Neki su međunarodni čimbenici dali izjave - osim onoga što sam spomenuo, ili ćete biti Bosanci ili si tražite drugu zemlju - jedan je od njih kazao da treba HDZ Bosne i Hrvatske, prema tome i Hrvatsku, svim sredstvima destabilizirati, da doživi kolaps. Znači, bili su odlučni prema jednom političkom rješenju u jesen prošle godine da zaista idu na razbijanje HDZ-a, ne samo u Bosni, nego i u Hrvatskoj i destabilizaciju Hrvatske.

Bili su spremni, nakon što su 18 kandidata HDZ-a izbacili s kandidacijskih lista, ići još dalje, do te mjere da izjave da će zbog Hrvatske radio-televizije svakog dana jednoga izbacivati. Jasno da je bilo logično da onda, nakon što su zaigrali na Zubaka, tog hrvatskog Dodika, da pod kraj izbace i Jelavića kao kandidata za Predsjedništvo. Dragi mladi prijatelji, imao sam sastanak ovdje u nedjelju (6. rujna - prim. ur.) hrvatskoga državnog vodstva i HDZ-eovskog vodstva iz Bosne i Hercegovine.

Hrvatski otpor majorizaciji u Bosni i Hercegovini

Mogu vam reći, bio je to jedan od najvažnijih sastanaka koje sam imao, a imao sam desetak sastanaka i odluka zaista povijesnih. Razmatralo se hoćemo li ostati kod onog priopćenja koje smo dali, da će naime, ukoliko bude daljih protuhrvatskih koraka s takvim odbacivanjem, Hrvati u Bosni i Hercegovini bojkotirati izbore i napustiti tijela vlasti. Išlo se za razbijanjem hrvatstva tamo, htjelo se nametnuti one koji inače ne znače ništa u političkom životu i pokušati stvoriti unitarnu Bosnu, da bi preko unitarne Bosne išli dalje s idejom uključivanja Hrvatske u balkanske i srednjoistočne europske integracije.

U razgovoru koji sam nedavno ovdje imao s Westendorpom i Kleinom rečeno je, a i gospođa Albright je to ponovila, da bez Hrvata nema Bosne i Hercegovine. Ali, ne s ovakvom Hrvatskom, s ovakvim Hrvatima kakvi su u vodstvu HDZ-a, s ovakvom Hrvatskom kakvu sad imamo! Stoga sam osobno ocijenio da moramo objaviti priopćenje kakvo smo dali, da je to jedino što ih može prisiliti da odustanu od daljeg skidanja hrvatskih kandidata, prema tome uključujući i Jelavića kao kandidata za Predsjedništvo BiH. Čini se da smo usprkos tomu što je to bila teška, riskantna i dalekosežna odluka, u tome uspjeli.

Medijska reakcija posrbica

Ako pogledate pisanje žutog tiska nakon toga, uočavaju se, primjerice kao u naslovu u "Nacionalu", takvi tonovi da je Hrvatska izazvala prekid odnosa, izolaciju Hrvatske itd. Međutim, nakon toga veleposlanik Žužul je potpisao ugovor u Washingtonu, dobili smo odmah kredit, a danas ću primiti Kleina i Sclara, koji su se angažirali oko sklapanja sporazuma za Ploče

i Neum. Razgovarat ćemo o tome, ali nikakvog potpisivanja za Ploče nema prije potpisivanja posebnih odnosa.

Tuđmanova odlučnost

Nisam još sto posto siguran, ali čini se da smo opet svojim prosudbama i svojom odlučnošću postigli, zaista, rekao bih, također jednu od povijesnih političkih pobjeda. Procjenjivao sam da ne smiju ići u to što su namjeravali, jer ne mogu ništa bez nas. Otvoreno sam im rekao: "Što želite, želite li destabilizirati Hrvatsku? Unitarna Bosna nije moguća. Želite li destabilizirati Hrvatsku, koja je ovom politikom HDZ-a spriječila građanski rat na temelju podjele na ustaše, domobrane i na partizane, komuniste i koja bi čak i danas mogla u Hrvatskoj izazvati kaos?"

Prema tome, jedino je Hrvatska stabilna na ovom području i s takvom možete računati. Na temelju toga sam zaključio: moramo ići na izbore, jedino oružje nam je bila ta prijetnja i bili smo na to spremni, bez obzira na posljedice. Da su nastavili sa skidanjem hrvatskih delegata, osobito Jelavića za hrvatskog predstavnika u Predsjedništvo BiH, prišli bismo tom koraku, jer nam ništa drugo ne bi preostalo.

Deja vu: stvaranje neovisne Hrvatske je obnova NDH

Mi: *"Od uspostave hrvatske neovisnosti, bili smo, uz ratna stradanja izvrgnuti različitim pritiscima. Jedan od stalnih bilo je optuživanje hrvatskoga naroda za "ustašoidnost", "fašistoidnost" i slično. U svemu tome osobito se često ističe navodni antisemitizam Hrvata, pa i Vas osobno, pa i pomoću jasenovačkog mita, sada osobito nakon izručenja Dinka Šakića. Vi se već desetljećima borite protiv tih manipulacija i spomenute mitomanije, prije kao povjesničar, sada i kao državnik. Odakle i zašto dolaze takva etiketiranja i manipulacije i kako im se suprotstaviti?"*

"Od samoga početka borbe za samostalnu Hrvatsku, u onom smislu kao što sam govorio da su bili protiv takve Hrvatske, a za Jugoslaviju, istupali su i domaći i vanjski protivnici tvrdeći da ostvarenje samostalne Hrvatske znači obnavljanje NDH. U tom smislu bili smo suočeni s provokacijama iz domaćih redova od samoga početka 1990. i 1991. godine. Paraga je obukao svoje, jednim dijelom, mladiće, koji su bili za Hrvatsku, u crne odore, a bio je i gospodin Čičak u Hercegovini u crnoj odori itd.

Prema tome, služili su se i provokacijama da bi dokazali: evo vam - stvaranje Tuđmanove Hrvatske je stvaranje, obnavljanje NDH. Šakić? Pedeset godina su ga imali i nisu ga pozvali na odgovornost, niti su ga prije nama spočitavali, nego to čine sada da u okviru ovog općeg pritiska o kojem sam govorio, da treba Hrvatsku svim sredstvima destabilizirati, pa tome ima poslužiti i Šakić, da se podsjeti na NDH.

Međutim, mi smo apsolutno, i ja osobno i demokratska Hrvatska, osudili ustaške zločine. Ali smo isto tako kazali da čitav hrvatski narod nije bio ni ustaški, niti je odgovoran za zločine koji su počinjeni. Prihvatili smo suđenje Šakiću i to ćemo suđenje iskoristiti da se dokaže istina koliko je žrtava u Jasenovcu bilo i u cjelini u Hrvatskoj. Ta istina će vjerojatno potvrditi ono što sam pred 40 godina rekao, naime da je Jasenovac bio logor, da su tamo počinjeni užasni zločini, ali da tamo nije pogubljeno ni 600, ni 700 tisuća ljudi, kako su srpski hegemonisti i imperijalisti širili laži, da bi hrvatski narod trajno optužili za genocidne zločine.

Broj žrtava u Jasenovcu

I vjerojatno će se utvrditi da da je točan broj koji sam iznio: 30 do 40 tisuća žrtava u Jasenovcu, a 60 tisuća u svim logorima, zatvorima itd. Ako proces bude dobro vođen, potvrdit će se ta istina. No, taj pokušaj suđenja Šakiću, osim podsjećanja da je tobože hrvatski narod bio u NDH na strani fašizma i tako počinio zločine, znači i pokušaj kompromitacije sadašnje vlasti kao one koja je za obnavljanje takve NDH, pokušaj kompromitacije Hrvatske, hrvatskog naroda.

No, to je i pokušaj kompromitacije i Katoličke crkve u Hrvatskoj, ali i katoličanstva u Europi u cjelini. Mislim da mi s hrvatskog gledišta možemo biti jako zadovoljni kako je Sv. Otac, kako je Vatikan u cjelini reagirao na to, da je shvatio da je to pokušaj ne samo žigosanja hrvatskog naroda i hrvatske katoličke crkve, nego i katoličanstva u cjelini. To što je ubrzana odluka o beatifikaciji kardinala Stepinca, kao i to da nam Papa ponovno dolazi, to je od velike važnosti, da afirmiramo istinu.

Budući da živimo u tom i takvom svijetu, osim utvrđivanja činjenica koji su stvarni zločini bili u NDH, u sastavu Hitlerova poretka i provođenja rasnih zakona, u isto vrijeme to je prigoda da u svim našim glasilima bude objavljena Stepinčeva izjava na suđenju: "Hrvatski se narod plebiscitarno izjasnio za hrvatsku državu i ja bih bio ništarija kad ne bi osjetio bilo hrvatskoga naroda, koji je bio rob u bivšoj Jugoslaviji." Znači, ne za ustaštvo, ne za fašizam. Tu Stepinčevu ideju, tu misao ja stalno ističem i u svom programu HDZ-a, kad sam rekao da NDH-a nije bila samo nacistička tvorevina, i kad su me napali i Račan i drugi.

Dakle, htjeli su nam su nam sa Šakićem nametnuti problem NDH, kao i sada, potezanjem njegove supruge, koja je onda bila maloljetna. Ali molim, mi smo odmah prihvatili da zatražimo da naše sudstvo utvrdi istinu, a ne da bude izručena Beogradu, pa da Beograd napravi pompu od toga suđenja. A zbog toga što smo dali mogućnost Katoličkoj crkvi, katoličanstvu da u punoj mjeri razvije svoju djelatnost, Vatikan prijateljski reagira, primjereno i na ovaj način, pa smo zbog toga na udaru toga "anacionalnog otvorenog društva".

Odnos sa Židovima

Pitali ste me o našim odnosima sa Židovima. Prije svega, treba utvrditi istinu. Židovi su u Hrvatskoj od samog početka imali važnu ulogu u gospodarstvu, u hrvatskom kulturnom, znanstvenom i u političkom životu. Bili su među radikalnim pravašima – ta Josip Frank je onaj koji je radikalizirao i Starčevića. I među ustašama bilo je Židova. Jedan njemački izvještaj od 1942. kaže: "Židovsko pitanje na tlu Jugoslavije riješeno je samo u Srbiji gdje su potpuno eliminirani, ali ne i u Hrvatskoj, jer u Hrvatskoj Židove štiti i pučanstvo i Katolička crkva, pa čak i među samim vladajućim krugovima NDH ima prožidovskih pojedinaca." Zaista, u hrvatskom narodu nikad nije bilo takvog antisemitizma kao među mnogim europskim narodima, od Francuske do Poljske.

Dokaz iz svibnja 1942: ustaške vlasti sazivaju svu zagrebačku srednjoškolsku mladež na Sveticama. Ne znam tko je govorio i zatražio da svi Židovi istupe iz redova srednjoškolaca, i stave žuti znak. Bez ikakve organizacije, kao izraz jednog osjećanja, jednoga političkog stanja, sva hrvatska zagrebačka mladež istupa zajedno sa Židovima. I umjesto da Židovi idu sa žutim znakom, svi beru maslačke, stavljaju ih na rever i idu u grad. Nema takva slučaja u Europi i u svijetu.

I sada oni govore o tome da je hrvatski narod bio fašistički, nacistički, itd. Danas u Hrvatskoj mi imamo na raznoraznim službama, uključujući i Vladu, razmjerno više Židova negoli ijedna zemlja u Europi."

Molim, sad si usporedite toga čovjeka i sve te bezlične, beskrvne, beskičmenjačke ništice, neznalice, nesposobnjakoviće i gubitnike na vlasti u Hrvatskoj nakon njega, sve do danas. U čemu je osnovni problem?

Pa posve jednostavno - u "detuđmanizaciji". U trinaest nepovijesnih, devolutivnih, retrogradnih godina rashrvaćivanja, rasprodaje i zaduživanja, u trinaest godina jalovog nastojanja da se Hrvatska vrati natrag u mutavu 1989. godinu, u srpski i jugoslavenski "načertanijski" samouništavajući sluganski zagrljaj, pa sad kao dio "Zapadnog Balkana" koji će jednom "svi skupa ući u EU", zapravo najbolje nikad, ili bar kao "Jugosfera", ili... ma svejedno, bilo kako.

Koje li ludosti. Što na to reći?

Bit ću posve neoriginalan, jednako kao i prije godinu dana: opraštam vam.

Da, upravo tako. Moja ruka pomirnica upućena Srbima, Jugoslavenima i posrbicama, i dalje stoji. I dalje imate šansu. Imate slobodnu volju, imate umove, oči i uši, možete razumjeti, možete se se promijeniti, možete prevladati prošlost i krenuti naprijed. "Načertanije", Velika Srbija i Jugoslavija su nas sve stajale milijuna života i uništenih ljudskih i narodnih sudbina, i hrvatskih i srpskih i inih, dvije stotine godina bačenih u vjetar nepovijesnih mitova, tlapnji i obmana. Generacije i generacije ljudskih života protraćene besmisleno, bezvezno, uludo, nizašto.

Molim vas, evo još jednom vas javno molim. Prestanite. Nemojte više, nema nikakve svrhe. Još nije kasno. Samo otvorite oči, pružena ruka je tu, pred vama.

Komentari (62)

MKn — Pon, 04/11/2013 - 15:56.

Basna o štipavcu i žabi, ide otprilike ovako:

Na obali rijeke razgovaraju štipavac i žaba. Štipavac kaže:

"Moram preko rijeke. Prenesi me na leđima."

"Neću", odbije žaba, "ubost ćeš me svojim otrovnim repom, pa ću umrijeti."

"Varaš se", uvjerava je štipavac. "Ja ne znam plivati. Ako te ubodem, i sam ću se utopiti."

Žaba malo razmisli, pa naposljetku pristane. Štipavac joj se popne na leđa, a žaba zapliva preko rijeke. Kad su došli do sredine, štipavac je ubode.

"Zašto si to učinio?", zavapi žaba, u smrtnome hropcu. "Sad ćeš se i ti udaviti!"

Tonući, štipavac odgovori: "Ne mogu protiv sebe. Takve sam prirode."

Svaka sličnost sa stvarnošću je posve namjerna.

zaphod — Ned, 03/11/2013 - 06:58.

šovinist

"Etnički Srbi čine 4,36% u ukupnom hrvatskom stanovništvu. Vlada li Hrvatskom već dvije godine vlada u kojoj isti ti etnički Srbi imaju petinu ministara, oko 20% - dakle nesrazmjernu, gotovo pet puta veću etničku zastupljenost, negoli im legalno pripada?"

Ti još ne kužiš da ovo nije korektno? Jesi li ovakvu usporedbu napravio i za ostale mogućnosti? Jesi li usporedio broj žena u RH i broj žena u Vladi? Ne postoji nikakvo "legalno pripadanje" u civiliziranom svijetu, Vladu sastavlja pobjednik po svom nahođenju, a ne po "ključevima".

MKn — Pon, 04/11/2013 - 16:11.

Petina Srba ministara u hrvatskoj vladi je samo - činjenica, ništa drugo. Činjenica ne može biti "korektna" ili ne, nego jednostavno ili postoji, ili ne. U dnevniku je ta činjenica iskorištena isključivo kao ilustracija krajnje iracionalnosti Srba, Jugoslavena i posrbica, koji unatoč njoj i dalje govore o "ugroženosti" Srba itd. Jasno je da si i ti toga svjestan, ali to nikako ne možeš podnijeti, pa me pokušavaš osobno napasti etiketiranjem i prodajom uobičajene infantilne magle. Dosadno...

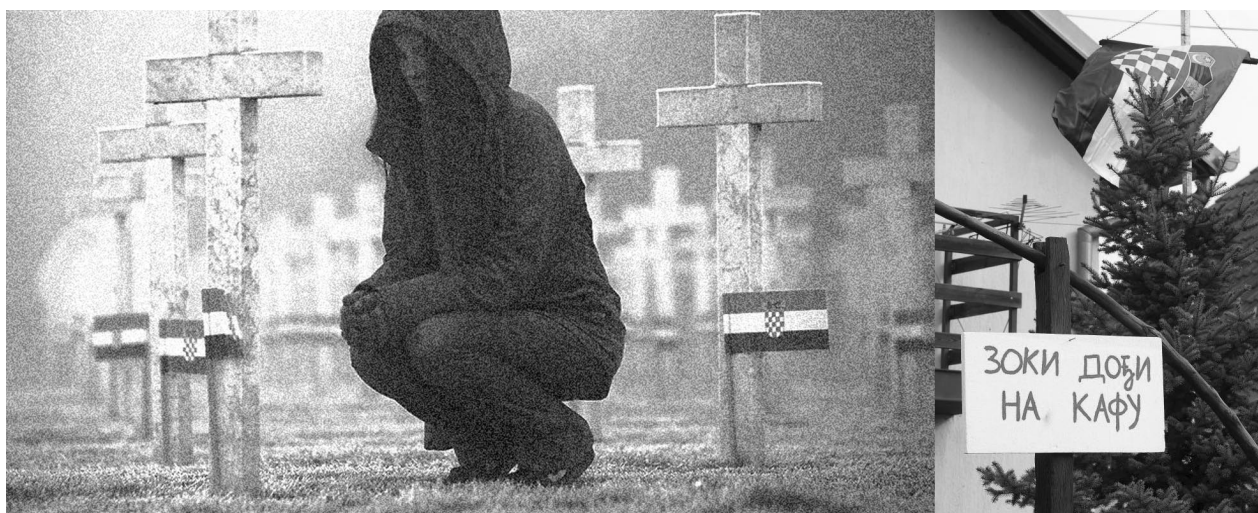
(32) Članak o sramoti i propasti Kukurikavaca u vukovarskoj koloni sjećanja. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - "[Detuđmanizacija](#)" dobila svoje.

Lux Veritatis - "[Detuđmanizacija](#)" dobila svoje

"Detuđmanizacija" dobila svoje

19. studenog 2013.

Priznajte, Kukurikavci. Mislili ste da vam je bolje i sigurnije ugodno drobiti i mlatiti praznu ideološku slamu o zdravstvenom odgoju, homo brakovima, "Lex Perković" i ćirilici, nego da vas netko pita za kontinuiranu katastrofu 350.000 nezaposlenih, ignoriranje gospodarstva, bezbrojne promašaje i krajnju opću nesposobnost vaše vlade? Pa, dobro. *Što ste htjeli, to ste i dobili - i cijela je država to vidjela.* Ostali ste goli i sami, u ono ledeno nebo i mrak, nasred puste ulice, okruženi samo šačicom svojih najbližih ulizica i nekolicinom profesionalaca po službujućoj dužnosti, koji su redom vidno umirali od želje da budu bilo gdje drugdje, samo što dalje od vas. Mirisao je pelin, pusto polje, al' vama nisu procvale ruže, ni med... a odista, moglo je bolje :-)

Bez zajebancije, Vukovar vas je odbacio. Narod vam je jednostavno okrenuo leđa, i otišao.

Nakon posljednje dvije godine, ma što, nakon posljednjih *13 godina*, zar ste stvarno vjerovali da se to *neće* dogoditi, prije ili kasnije? Zar ste stvarno mislili da ljudi, obični ljudi, normalni ljudi, svi redom žive u tom vašem izmaštanom "detuđmaniziranom" virtualnom svijetu posrbljenog Jutarnjeg lista, "desnog" Večernjeg lista, staljinističkog Radmanovog HRT-a, homo T-portala, jugoslavenskog Indexa i pročetničkih, protuhrvatskih Srpskih Novosti..? Da se i dalje možete praviti da se nakon 16. studenog 2012. i povijesnog međunarodnog oslobađanja generala, Tuđmana i hrvatske države od tereta velikosrpskih i jugoslavenskih laži, baš ništa nije promijenilo?

Da će vam itko više povjerovati da su zadnjih 13 godina "detuđmanizacije", općeg porobljavanja, uništavanja, rasprodaje i zaduživanja Hrvatske, bile u "hrvatskom interesu"? Da u ovoj napaćenoj zemlji više nitko ništa ne zna, neće i ne može, i da se sve zaboravilo?

Eno kuhane noge, zaplakao neutješno: "[Po čemu je Tomislav Josić veći Hrvat od mene?](#)" Pa po tome, gospodine predsjedniče, što on ne krivotvori povijest, ne amnestira Srbiju od odgovornosti za rat i ne govori da je uzrok rata nekakav "konglomerat loših politika". Jer nije - nego srpska ratna agresija, u cilju stvaranja

Milan Knežević

Velike Srbije. To znaju svi, u Hrvatskoj i u svijetu, svi koji žele znati. Što se vama dogodilo, gospodine predsjedniče, da to ne znate? Gdje ste bili i što ste radili, gospodine predsjedniče, da to ne znate? Pod čijim ste utjecajem, da vam to nije jasno?

Iskreno, jedino vas mi je pomalo i žao. Vi ste ipak naš predsjednik. Od sve te Kukuriku bulumente, vi ste jedini povremeno, rijetko, ali ipak, imali ponešto srca, trunku pameti i mrvicu razumijevanja, pa sad jel' to bio samo trenutni osobni interes, dobar politički refleks ili pravi, stvaran hrvatski osjećaj, svejedno, ali bilo ga je, barem u tragovima. Položili ste vijenac predsjedniku Tuđmanu, otišli i na Medvednicu. Za razliku od haaškog pokajnika Mesića, niste pristali na sramotnu prvostupanjsku presudu. Istina, zabludjeli ste u Srb na bal vampira i grdno se opekli - taknuli ste u Mesićeve silne "detuđmanizatorske" mafijaške apanaže i povlastice, i potom se zakaljužali s *etnobiznismenom* & njegovima. Kad je nam je konačno osvanula haaška sloboda, vratili ste veleizdajnički uklonjene hrvatske generale natrag na Pantovčak, barem na kratko. Zagovarali ste dijalog s Vukovarcima, ponovo u miru pobijenim i razorenim nametanjem srpske ćirilice, slabašno, ali jeste. Ali ste jučer, na Dan sjećanja u Vukovaru, teško, kardinalno i terminalno pogriješili.

Ostali ste s njima.

A trebali ste samo jednostavno uzeti lampion s ceste, i ušetati u narodnu kolonu. Kao Hrvat, kao hrvatski predsjednik, kao običan čovjek i građanin - ući među svoj narod, u svojemu gradu, u svojoj zemlji, i skupa s njim odati počast i poštovanje poginulima, zbog kojih svi mi sada sigurno sjedimo u toplim domovima i imamo sreću slobodno živjeti.

Na vašemu mjestu, ništa me ne bi spriječilo.

Kao što nije ni Borkovića, ni Dedakovića i Merčepa makar u invalidskim kolicima, kao što nije ni Gotovinu, Markača, Čermaka, Krstičevića... nikakav stožer, nikakav protokol ni osiguranje, ni ministri, nikakva vlada, nitko i ništa na ovome svijetu ne bi me spriječilo da budem tamo, da odem zapaliti svijeću, da budem kap u živoj rijeci tih desetina tisuća, te stotine tisuća ljudi. Dio svoga naroda, svoga bića, svoje Hrvatske.

Ali vi ste ostali s njima.

Ostali ste s Milanovićem, predsjednikom tamo neke vlade, koji ponavlja Miloševićevu velikosrpsku tezu da smo imali "građanski rat", i time otvoreno brani i oslobađa Srbiju od odgovornosti za ratnu agresiju. Ostali ste s Pusićkom, ministricom nečega u nekoj vladi, koja besramno optužuje vlastitu zemlju za "agresiju na Bosnu i Hercegovinu", i koja [ne želi razgovarati s Vukovarkama silovanim u ratu, nego ih poziva u prve redove na homo paradu](#), a braco joj je javni, besramni, nesankcionirani intimus "[krajinskog](#)" četnika [Save Štrbca](#). Ostali ste s Baukom, ministrom nečega, koji ploče s jezikom i pismom srpske manjine, kao nigdje na svijetu, postavlja protiv volje većinskog hrvatskog naroda, i to poskrivečki, tajno, pod okriljem mraka. Ostali ste s Ostojićem, tipom koji je na vlasti 2001. protuzakonito osnovao privatni tim za lov na generala Gotovinu, i koji je danas u stanju poslati Srbina policajca da zbog plastične ploče s ćirilicom pijanom branitelju razbije glavu. Ostali ste s Jovanovićem, ministrom nečega, koji je potrošio dvije godine na primitivnu pljuvačinu i birtaške svađe s mamićima i Katoličkom crkvom, na analfabetsko, staljinističko, neustavno nametanje "rodno" ideološkog zdravstvenog odgoja djeci, te na podaničko, slugansko slanje hrvatskih udžbenika u Srbiju na odobrenje. Vjerovali ili ne.

Ostali ste s tom cijelom Kukuriku vladom i koalicijom, koja tri dana pred ulazak Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije navrat-nanos [mijenja zakone zbog zaštite jednog osumnjičenog bivšeg udbaša, i sukobljava i svađa hrvatsku državu s cijelim civiliziranom svijetom, riskirajući neviđenu sramotu, sankcije i desetine milijuna eura neophodne, nasušne pomoći](#). Ostali ste s cijelom tom "detuđmanizatorskom"

družinom, čiji je najveći "uspjeh", čini se, kontinuirano najavljivanje povlačenja tužbe za genocid protiv Srbije...

A to, nažalost, i vi sami uporno činite.

Iako nas je Haag konačno oslobodio odgovornosti za izmišljeni "zajednički zločinački poduhvat", iako smo postali punopravna članica najmoćnijeg svjetskog vojnog NATO saveza, pa naposljetku i samog središta svjetske civilizacije Europske unije - iako nas kao državu, kao stabilni, poznati i priznati međunarodni subjekt, više nitko, nikako i ničim ne može ucjenjivati.

Unatoč svemu tome, ni vi predsjedniče, ni ta navodno hrvatska vlada, baš ničim i nikako ne koristite taj novostvoreni, objektivno nikad povoljniji međunarodni položaj države Hrvatske, nego upravo suprotno - ponašate se kao da je 2000. godina, pobogu. Ma još gore, kao da je 1989. godina, kao da smo još uvijek dio komunističke Jugoslavije i nekakva jebena srpska kolonija, gubernija, protektorat, što li, u kojemu se baš ništa ne zna, ništa ne može i ne smije, ako se prije toga ne pita *etnobiznismena* Pupovca & četničkog vojvodu Nikolića za mišljenje, dozvolu i odobrenje.

I pogledajte, kolika je upravo nevjerojatna količina izmišljotina, besmislica i gluposti u kratkom vremenu po medijima izrečena i napisana nakon vašeg Kukuriku debakla u Vukovaru. "Dvije kolone"? "Podjele"? Tko god je jučer bio u Vukovaru, tko god je imao oči i gledao, vidio je da nije bilo nikakve "dvije kolone", niti ikakvih "podjela"... osim one na *narod* i *vlast* - vlast koja se od vlastitog naroda svjetlosnim godinama udaljila, odvojila i otuđila.

Da se konačno malo spustite na zemlju i razmislite?

Kao i u slučaju onih 700.000 potpisa za referendum o braku, ni ovih 100.000 ljudi jučer u Vukovaru nitko nije natjerao da odu u Stožerovu kolonu, a vama okrenu leđa. Nitko im nije zavrtao ruke dok su potpisivali, nitko ih nije puškom tjerao da hodaju sa Stožerom, Gotovinom i Markačem, a ne s vama. Reći ću vam još jednom, po ne znam koji put - pobogu, pa posve je nevjerojatno i nemoguće da su svi ti ljudi "izmanipulirani", "zavedeni", "članovi HDZ-a" itd, bla, bla, kako vas sada tješe vaši medijski psi čuvari. Da taj jebeni HDZ ima toliko članova i simpatizera, da je u stanju tako pametno i uspješno "manipulirati", hej, nikada ne bi izgubio vlast. Dakle, to jednostavno *moraju* biti i *vaši* glasači, pa čak i *vaši stranački članovi*, koje ste svojom idiotskom politikom u ove dvije izgubljene i protraćene godine sami od sebe odbili i otjerali.

Tako stvari stoje. A vi samo nastavite tražiti krivce u svima drugima, samo ne u sebi i svojim postupcima. Nastavite se uljuljkivati u ulizička "novinarska" izviješća, poltronske "analize" komentatora i maštovite interpretacije anketa. *Sori*, ništa vam više ne vrijedi.

Svemu tome je, moja gospodo drugovi "detuđmanizatori", došao kraj.

Pakirajte kufere, potrošite svoje zadnje kune iz hrvatskog državnog proračuna i potražite novi posao i nove adrese. Ovaj nesretni narod više maltretirati nećete. Nikad više na vukovarski Dan sjećanja neće vaši "novinari" šprajcevi u središnjem dnevniku državne televizije puštati montirane srpske kontraobavještajne izmišljotine o "prodaji Vukovara", i nikada, kažem *nikada*, se više neće dogoditi da hrvatski narod svojoj vlasti okreće leđa - jer mu baš ništa drugo ne preostaje - a da ista ta njegova vlast zapravo jedva čeka da iz Vukovara pobjegne, glavom bez obzira.

Da, upravo tako. Mislite da vas nismo skužili?

Niste htjeli hodati u koloni sa svojim narodom, s običnim ljudima, nego ste umišljeno digli nosove što se iznenada više ne šepurite na čelu, nego ste ostali na začelju. Potom ste uvrijeđeno podvili repove, vratili se

natrag i zavukli se u sigurna skloništa & debele fotelje svojih čardaka ni na nebu ni na zemlji, na Markovu trgu i Pantovčaku, i onda preko svojih podrepaških režimskih medija - bukvalno svih redom - krenuli bijesno frktati, "objašnjavati" i izmišljati da ste, eto, bili "spriječeni".

Koga vi lažete, "detuđmanizatori"?

Nitko vas nije "spriječio". Nitko vas nije ni mogao spriječiti, sve da je i htio, ni vas ni vaš "službeni protokol", da ste *stvarno namjeravali* odati počast vukovarskoj žrtvi i jednostavno ući u kolonu, hodati poput Gotovine, Markača, Čermaka i drugih, s vukovarskim pukom i hrvatskim narodom. Ali niste, jer niste mogli podnijeti da budete na začelju, ili u koloni, ali samo kao obični građani - bez svoje šuplje, umišljene, licemjerne "elitističke" političarske i "državničke" pompe, predstave i cirkusa. S tim je gotovo.

I s vama je gotovo. Prošla haaška baka s kolačima.

Komentari (165)

MKn — Ned, 24/11/2013 - 02:50.

Ako dosad nije bilo, sad je vjerojatno jasno zašto milanovići, josipovići i pusići u Hrvatskoj mogu doći na vlast samo ako se u to upumpaju debeli milijuni dolara, kao 2000. godine, ili ako se dogode neki ekstremni ekscesi, kao u slučaju kukavičjeg jaja Sanadera kleptomana.

Naime, ti ljudi ništa ne znaju o narodu kojim bi htjeli vladati. S njim nemaju nikakvog kontakta ni dodira, viđaju ga na televiziji, iz udobne saborske/vladine/profesorske/jebivjetarske fotelje, s političkih predizbornih govornica, ili kao 18. studenog, s ugodnih stot-dvjesto metara udaljenosti, okruženi profesionalcima u civilu, nešto kao da gledaju neke čudne divlje životinje na safariju. Njima je nezamislivo da među taj narod ušeću, da s njim porazgovaraju, nedajbože popiju pivu ili pojedu gablec, da ga dožive i pokušaju razumjeti, i zbog toga ga se zapravo boje. Umiru od klasičnog straha od nepoznatog...

Da je tako, vidjelo se kad su bez problema prošli Borković, Dedaković i Merčep, a pusičke ostale na cesti. Ta trojica su s tim narodom živjeli i umirali, a "detuđmanizatori" su o tome čitali u novinama.

(33) Orjunaški nakot konstantno provocira, kao i u ovom slučaju. Mrežna poveznica:

Lux Veritatis - Feralov hitlerjugend na Tuđmanovom grobu.

Feralov hitlerjugend na Tuđmanovom grobu

24. studenog 2013.

Pozor: šajka... ops, JNA titovke opet na vidiku. Velikosrpska militantna skupina tzv. [“Građanska akcija”](#), koja u posljednjih par godina u Hrvatskoj djeluje kao podzemna politička milicija domaćih “lijevih” “antifašista”, posrbica i kryptočetnika, najavila je, pa čak i dobila odobrenje za “performans” nazvan “Oda Predsjedniku” na dan 10. prosinca ove godine u 9:00 sati, upravo na obljetnicu Tuđmanove smrti – na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Vjerovali ili ne :-(

Da, znam kako to zvuči... i zato ovim javno pozivam sve hrvatske građane i domoljube koji taj dan budu

nazočili na Mirogoju iz razloga odavanja počasti i poštovanja prvom hrvatskom predsjedniku Tuđmanu, neosporno najvećem i najuspješnijem hrvatskom političaru i državniku u cjelokupnoj našoj novovjekovnoj povijesti, da tu tzv. “Građansku akciju” – ne diraju.

Najavljuju da će u “performansu” koristiti “lopate, rovokopač, grede i konop”, ali što god oni činili, molim vas, *ne dirajte ih*. Ne dajte se navući na još jednu ljigavu velikosrpsku provokaciju, koliko god neljudska i odvratna bila. Zadržite mir, pustite domaće posrbice, “Jugoslavene”, “antifašiste” i ine kryptočetnike da se na posljednjem Tuđmanovom počivalištu javno sramote, i samo pažljivo snimate sve što budu radili, da ih kasnije možemo identificirati, prijaviti i kad se steknu uvjeti, službeno pohvatati i procesuirati.

Slično kao i s homo paradama pred hrvatski ulazak u Europsku uniju, jednako kao i s ideološkim 4. modulom “zdravstvenog odgoja”, kao i s bezveznom halabukom o homo brakovima, kao i s ćirilicom u ubijenom Vukovaru, opet se pokušava izazvati sukob i skrenuti pozornost hrvatskih ljudi i javnosti s međunarodne udbaške Kukuriku sramote “Lex Perković”, s kontinuiranih 350.000 nezaposlenih, s apsolutne nesposobnosti sadašnje vlade i najgoreg vođenja hrvatske države ikad. Ne nasjedajte!

Pustite da bradate “crvene brigade” tzv. “Građanske akcije” skinu sve “građanske” maske, da sami sebe ogole do trulih načertanijskih, ravnogorskih, orjunaških kostiju, da se svima prikažu kao ono što od početka i jesu – samo još jedno oruđe velikosrpske politike i ciljeva.

28. 11. 2013. lažna uzbuna, čede lagali:

[“Policajska uprava zagrebačka nije zaprimila nikakvu službenu prijavu o održavanju spomenutog performansa pa shodno tome nije ni mogla odobriti nešto što nije ni prijavljeno...”](#)

26. 12. 2013. čede dobili nogu s Facebooka:

[“Božićno čišćenje Facebooka: Stranica Građanske akcije uklonjena zbog govora mržnje”](#)

(34) Članak objavljen neposredno pred referendum o braku, danas dobro dođe za prisjećanje na tadašnje upravo nevjerovatno medijsko ideološko ludilo. Referendum je na sreću premoćno uspio, ali borba protiv rodne ideologije se nastavlja. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Glasujte slobodno i bez straha](#).

Lux Veritatis - [Glasujte slobodno i bez straha](#)

Glasujte slobodno i bez straha

25. studenog 2013.

"U tom smislu, referendum je besmislen, dakle nema smisla." (Zoran Monty Python Milanović, 24. studenog 2013.)

Kako ublažiti strahotne posljedice invalidnog, manjkavog poimanja demokracije? Kako izliječiti ideološku indoktrinaciju i zablude? Nikako, nego upornim, strpljivim objašnjavanjem i uz mnogo nade. Vidim da je prof. dr. Slaven Letica već lijepo popisao i opisao neke od najvažnijih trenutaka u tom nevjerovatnom antidemokratskom Kukuriku zastranjenju oko referenduma o definiciji braka. Donosim prvo cijeli njegov tekst, a potom i svoj komentar.

"Slaven Letica: Kome je potreban mit o istospolnom raju i bračnom paklu

Zašto i kako strasni, zagriženi i ratoborni protivnici referenduma o ustavnoj definiciji braka prakticiraju poznatu maksimu Niccoloa Machiavellija: "Cilj opravdava sredstvo", omiljenu svim despotima, satrapima i drugim političkim ljudožderima?

Moralni i politički gubavci

Što se više približava dan referenduma o ustavnoj definiciji braka (1. prosinca 2013), to su odnosi njegovih ZAgovornika i PROTIVnika sve napetiji, ratoborniji, nesnošljiviji, da ne kažem krvožedniji. Zanimljivo je, ali i zabrinjavajuće to što je nesnošljivost PROTIVnika poprimila osobine masovne jednogumne histerije i verbalnog terora koji u javnom sramoćenju ZAgovornika referenduma ne preže od bilo čega: laži, poluistina, etiketiranja, javnih uvreda i prokazivanja.

Ravnajući se, očito, prema poznatoj starorimskoj maksimi "Cilj opravdava (sva) sredstva" (*Finis santificat media*) koju je proslavio, citirajući je u svom "Vladaru", Niccolo Machiavelli, PROTIVnici referenduma ne biraju sredstva kako bi organizatore prikupljanja potpisa, njihove simpatizere, ali i svih 749.316 potpisnika zahtjeva za referendumom, javnosti predložili kao moralne i političke gubavce: intelektualne džepare (kradljivce tuđeg intelektualnog vlasništva; primjerice loga i plakata koje koristi udruga "U ime obitelji"), zatucane primitivce, nazadnjačku rulju, ništarije najgore društveno i za napredak društva i države opasne fele. Gotovo svi

„liberalni“ mediji otvorili su svoje tiskane i mrežne stranice PROTIVnicima referendumu, kojima je sve dopušteno.

PROTIVnici

Urednici, novinari i gostujući pisci spomenutih medija (prednjače: Jutarnji list, Novi list, Slobodna Dalmacija, Index.hr, T-portal.hr, Srpske Novosti) ZAgovornike referenduma etiketiraju kao: „obiteljaše“, „talibane“, „desničare“, „klerikalce“, „nacionaliste“, „fašiste“, „loše ljude koji bi naudili bližnjemu“, „homofobnu sektu“, „sulude ljude“, „glupane“, „opasne ljude“, „klerikalce“, „antisemite“, „teroriste“, „ksenofobe“, „ontološke fašiste“, pripadnike „prljavog pokreta“ itd.

Te im etikete dodjeljuju, jer navodno žele „drugim i drukčijim“ i „spolnim manjinama“, pa i svim manjinama, uskratiti temeljna ljudska prava, pa i „pravo na sreću“ i „pravo na ljubav“. Jutarnji list je vlastitu promidžbenu kampanju kojom, ne birajući sredstva, kani pobijediti „konzervativnu revoluciju“, nazvao socrealistički „Naprijed“ (uz slogan: „Ne možete nas tjerati nazad, koliko mi želimo naprijed!“), računajući na podsvjesni psihološki učinak Nazorove budnice „Titov naprijed“.

Broj elitnih verbalnih ratnika, onih koji se bore protiv imaginarne rulje koja bi, misle „naprednjaci“, morala nastupati pod logom „Nazad“, svakim je danom sve veći, iako je broj onih koji su polajkali Facebook stranicu „Naprijed“ i dalje vrlo skroman: 9.256. Prvi je u ime elitne gardijske brigade „Naprijed“ svoj glas protiv konzervativne revolucije, objavivši joj rat do konačne pobjede, dignuo neslužbeni maršal anti-konzervativne revolucije Davor Butković Bule, znameniti hedonist, enolog i politički kuhar. Ubrzo su se oglasila četvorica pukovnika „naše idejne fronte“: dr. Jurica Pavičić, Jelena Lovrić, Milijenko Jergović i Ante Tomić. Nije trebalo dugo čekati, a svoj su glas protiv ugroze manjinskih prava dali i državni vrhovnici: Ivo Josipović, Zoran Milanović i Josip Leko. Slijedili su dr. Vesna Pusić, Milanka Opačić, Šime Lučin, Jozo Radoš, Peđa Grbin, Goran Beus Richembergh, dr. Željko Jovanović, Nenad Stazić, Igor Kolam i cijela plejada „liberalnih“ političara.

Pokret otpora „konzervativnoj revoluciji“ zatim se, poput šumskog požara, proširio papirnatim i virtualnim medijima. Neke su novine i portali, što je sasvim uobičajeno, objavili da su njihova uredništva kao cjelina „PROTIV“: Jutarnji list, Novi list, Index.hr, T-portal.hr, H-alter.org i drugi. Nabrojiti ću tek dio stvarno i takozvano uglednih i slavni osoba koje su u medijima obećale svoj glas PROTIV i iznijele argumente zbog kojih će tako glasovati: povjesničari i teoretičari umjetnosti dr. Zvonko Maković i Igor Zidić, spisateljica i glumica Jelena Veljača, televizijska voditeljica Danijela Trbović, televizijski voditelj Aleksandar Stanković, pisac trivijalne psihologijske lektire Bruno Šimleša, pjevačice Severina Vučković i Josipa Lisac, televizijska voditeljica Nevena Rendeli, urednici i novinari Branko Mijić, Siniša Pavić, Tihomir Ponoš i Branimir Pofuk, glumac Rade Šerbedžije, pjevač i skladatelj Arsen Dedić, režiser Oliver Frljić, književnica Slavenka Drakulić, estetičarka dr. Nadežda Puhovski, filozof i Facebook buntovnik Srećko Horvat, režiser Vinko Brešan, glumice Nataša Janjić Lokas i Barbara Nola, televizijska voditeljica Antonija Blaće, odvjetnica Vesna Alaburić, permanentni revolucionar Srđan Dvornik, pjevač Mile Kekin, glumac Mislav Čavajda, profesorica ustavnog prava dr. Sanja Barić, rabin Luciano Moše Prelević, feministička i civilna aktivistica Sanja Sarnavka, psihologinja i autorica dr. Mirjana Krizmanić, zadarski sudac Željko Rogić, GONG-ovci Dragan Zelić, Jelena Berković i Vanja Škorić itd.

Nakon što su „hrabro“ izišli iz ormara uz poklič „PROTIV“ brojni pojedinci i uredništva, uslijedile su i druge protestne akcije protiv „zatucanosti“ i „nazadnjaštva“ pristaša i zagovarača referenduma. Portal Index.hr pokrenuo je anketu o referendumu u kojoj je do završetka ovog članka sudjelovalo oko 70.000 „klikova“, a odnos je onih koji su „glasovali“: 65% PROTIV

(referenduma) prema 35% ZA (referendum). (*Uz omogućeno višestruko glasovanje s istog IP-a, op. MKn.*) Preko 35 nevladinih udruga pokrenulo je prije par dana promidžbeni projekt "Građani glasaju protiv" kojem je svrha motiviranje birača za izlazak na referendum i za glasovanje „PROTIV“. Iako se ZAgovornici ustavne definicije braka zalažu za definiciju koja se, da apsurd bude potpun, odavno nalazi u postojećem Obiteljskom zakonu, i prema kojoj smo svi mi vjenčani i prema kojoj se ljudi vjenčavaju barem 2.000 godina, krajnje nesnošljivi i agresivni PROTIVnici te definicije pokušavaju ih/nas prikazati kao moralne gubavce i potencijalne masovne nacističke ubojice.

Taj radikalni stav najjasnije je javno izložio poznati novinar i romanopisac Miljenko Jergović. Nakon što je dr. Željku Markić proglasio „ajatolahinjom križarske revolucije“, taj majstor pera piše: „Neprirodno je, propovijedaju oni (*zagovornici ustavne definicije braka, ali i dr. Jasna Omejec i svi oni koji se ne slažu s osobnim mišljenjem pisca – op. S.L.*), biti homoseksualac. To je bolest, kažu. Ta bolest se, sjećamo se, najefikasnije liječila u nacističkim logorima. Ništa kao nacizam, nitko kao Hitler, nije tako uznastojao za idealom prirodnoga.“ ("Iza Željke Markić ne stoji vjerska učenja, stoji razni poglavari", Jutarnji list, 19. 11. 2013).

Dakako, Miljenko Jergović samo je nastavio tamo gdje je dan ranije, na svom Facebook profilu, u besanoj noći, oko jedan sat poslije ponoći, zastao (ne i stao) potpredsjednik Sabora Nenad Stazić. Komentirajući televizijsku izjavu dr. Željke Markić kako bi vlastito dijete radije dala u dobro organizirani dječji dom, nego li homoseksualnom paru, poznati je saborski provokator napisao: "Očekujem da ova Markićka i njezina Udruga za obitelj zatraži da se Ustavom zabrane jedno-roditeljske obitelji. Djecu iz takvih obitelji pokupit će po kućama, strpati u kamione i odvesti u dom. A dom će osnovati u Jasenovcu."

Zastrašujuće povezivanje narodnog, ustavo-tvornog referenduma o definiciji braka s poviješću nacizma, koncentracijskim logorima, Jasenovcem i genocidom, dalo se nazrijeti i iz saborskog istupa zastupnika Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Igora Kolmana koji je još 6. studenoga 2013. građansku inicijativu U ime obitelji nazvao „prljavim pokretom“. Naime, ideja prljavosti neke društvene skupine – „Čifuta“, Srba, „Cigana“, „Balijsa“, „ustaša“ – polazna je točka pogroma koji se provode pod parolom čišćenja zajednice i države od te skupine.

ZAgovornici

I dok su na čelo i na stranu PROTIVnika referenduma stali svi svjetovni (državni, medijski i društveni) vrhovnici – predsjednici Republike, Sabora i Vlade, sve ministricе i ministri, pučke pravobraniteljice i pravobranitelji, glavni urednici i njihovi zamjenici – dobar glas o ZAgovornicima referenduma javno se usudilo braniti tek nekolicina javnosnika. Među prvim se oglasio romanopisac Slobodan Novak, ali se na njega već slijedećeg dana obrušio Branimir Pofuk, a nakon toga cijela bojna specijalne duhovne policije, predvođena Davorom Butkovićem i dr. Juricom Pavičićem.

Javnu potporu pravu organizatora na pokretanje narodnog referenduma pružili su i rijetki stavotvoritelji i ini umnici: Ivan Aralica, Milan Ivkošić, Nino Raspudić, Darko Pavičić i još nekolicina, pa i moja malenkost. Potporu su im, očekivano, dali i predstavnici gotovo svih vjerskih zajednica, a Hrvatska biskupska konferencija je 19. studenog 2013. pozvala sve vjernike i ljude dobre volje da 1. prosinca izađu na ustavotvorni referendum. Pozivajući se na „općeljudske i evangeoske vrijednosti, te tisućljetnu tradiciju i kulturu hrvatskoga naroda i većine drugih hrvatskih građana“ i tvrdeći kako se "potvrđnim odgovorom na referendumsko pitanje ne ugrožavaju drugačija osobna opredjeljenja", biskupi vape: "Mi, biskupi Hrvatske biskupske konferencije pozivamo sve vjernike, kao i sve ljude dobre volje, da izađu na referendum te na pitanje – Jeste li za to da se u Ustav unese odredba po kojoj je brak životna zajednica žene i muškarca? – odgovore 'ZA'."

Put do obaviještenog (informiranog) stava i referendumске odluke

Europska povjerenstvo (komisija) za demokraciju temeljenu na zakonu (European Commission for Democracy Through Law) poznatije kao „Venecijsko povjerenstvo/komisija“ (the Venice Commission), savjetodavno tijelo Vijeća Europe sastavljeno od neovisnih eksperata ustavnog prava, bivših ustavnih sudaca, uglednih pravnika i parlamentaraca, predložila je, a Savjet za demokratske izbore je u Veneciji u ožujku 2007 usvojio, **„Kodeks dobre referendumske prakse“ (Code of Good Practice on Referendums)**. To povjerenstvo, utemeljeno 1990. u Veneciji, inače ima savjetodavnu ulogu u stvaranju demokratskih ustava i rješavanju ustavnih sukoba, pa je trenutno vrlo aktivno uključeno i u pokušaje reforme ustavnog poretka Bosne i Hercegovine.

"Kodeks dobre referendumske prakse" sadrži smjernice ili preporuke za organiziranje uzornih/dobrih referenduma u zemljama-članicama Vijeća Europe. Kodeks kojeg su pripremili trojica eksperata – Nizozemac Pieter van Dijk, Andoranin François Luchaire i Švicarac Giorgio Malinverni – ima 15 stranica normi i još 9 stranica priloga i objašnjenja, na kojima su izneseni rezultati istraživanja postojeće referendumske prakse. Za hrvatski referendum o braku, izjave političara s njim u vezi i publicitet koji ga prati, važno je istaknuti nekoliko posebno važnih odredaba - preporuka:

Prvo: potpuno je legitimno da državni dužnosnici javno iznesu svoj stav ZA ili PROTIV pitanja o kojem se organizira referendum, ali svoj položaj ne smiju koristiti kako bi agitirali za ZA ili PROTIV.

Drugo: nadležno državno tijelo (logično bi bilo da u našem slučaju to učini Državno izborno povjerenstvo ili Sabor) bi birače moralo unaprijed OBJEKTIVNO obavijestiti, posebnim izvješćem, o stajalištima zagovornika i protivnika referenduma – uravnoteženo i nepristrano.

Treće: tijela državne vlasti morala bi osigurati vrijednosnu neutralnost i jednakost šansi pristaša i protivnika referenduma: na pristup medijima, sredstvima, oglašavanju i javnom istupanju, posebice u javnim medijima.

Četvrto: krajnji bi cilj informiranja građana morao biti njihovo osposobljavanje za donošenje obaviještene odluke o glasovanju ZA ili PROTIV.

Kako su protivnici našeg referenduma o braku karikirali tezu o „trojici birača koji mogu mijenjati Ustav“, svakako treba spomenuti da se "Kodeks" zalaže protiv odredbi o kvorumu ili minimalnom postotku birača koji trebaju izići na referendum, uz objašnjenje da kvorum dovodi do konfuzije, jer se jednako broje oni koji glasuju NE i koji ne izlaze na referendum. Dosadašnji istupi i postupci hrvatske političke elite – koja se strastveno i gorljivo uključila u kampanju na strani onih koji su PROTIV – dovodi u pitanje te odredbe Kodeksa o njejoj neutralnosti i objektivnosti.

Nakon što su jasno iznijeli stav kako su oni osobno PROTIV, na što imaju puno pravo, predsjednici Republike, Sabora, Vlade, ministri i ini trebali bi do 1. prosinca o referendumu uglavnom – šutjeti. Umjesto svakodnevnih zgražanja nad navodnim pokušajima inicijatora referenduma da „zemlju vrate unazad“, vlastodršci bi se morali potruditi da građani dobiju objektivne informacije o argumentima pristaša i protivnika referenduma. A da to u Lijepoj našoj nipošto nije slučaj, pokazat ću na dva primjera nedopustive pristranosti protivnika referenduma koja je ostala bez ikakve reakcije.

Željka Markić i Mirjana Krizmanić

Koliko su tvorci javnog mišljenja neskloni objektivnom informiranju građana možda najbolje pokazuju dva primjera: (1) bujica napada na jednu izjavu dr. Željke Markić, organizatoricu prikupljanja potpisa za referendum i (2) zavjera šutnje kojom je popraćena jedna zastrašujuća javna izjava gorljive protivnice referenduma, psihologinje dr. Mirjane Krizmanić. Navest ću i kratko prokomentirati obje izjave.

Na pitanje televizijske novinarke što bi radije učinila, dala vlastito dijete u dječji dom ili homoseksualnom paru, dr. Željka Markić je ovako odgovorila: „Ja bih sigurno djecu radije ostavila u dobro organiziranom domu koji vode ljudi ispunjeni ljubavi i koji nastoje nadoknaditi im obitelj do onog trenutka kada će ih dat muškarcu i ženi koji ih žele posvojiti, nego ih dala homoseksualnom paru.”

Nakon toga na nju se javno obrušila cijela takozvana liberalna javnost, a građanska udruga „Roda – roditelji u akciji” javnosti se obratila posebnom izjavom: „Reakcija udruge RODA na izjave o obitelji gospođe Željke Markić”. Izjava počinje dramatičnim rečenicama: „Udruga Roda – Roditelji u akciji užasnuta je posljednjim u nizu nastupa Željke Markić, ovoga puta u emisiji Veto. Posebno pri tome mislimo na njezinu izjavu da bi djeci bilo bolje u domu za nezbrinutu djecu, nego s gay parom te na izjavu da su obitelji sa samohranim roditeljima također jedno “neprirodno okruženje”. Cjelovita „Reakcija” Rode dostupna je [ovdje](#). (Prof. Letica zapravo navodi samo manji dio histeričnih reakcija na izmišljotinu o “neprirodnom okruženju”, op. MKn.)

Pogledajmo sada izjavu dr. Mirjane Krizmanić, objavljenu u Večernjem listu: „Poznato je da djeca koja rastu u domovima do treće godine postanu mentalno zaostala jer im se mozak slabije razvija zato što nemaju prave emocionalne potpore, topline i komunikacije. A djeca koju odgajaju homoseksualni parovi odrastaju u posve normalne ljude koja stupaju u heteroseksualne brakove i imaju djece. Nema sumnje da je bolje dijete dati homoseksualnom paru, nego ga ostaviti u domu jer tamo postaje emocionalno oštećeno.” (Večernji list, 14. studenog 2013.)

Na tu doista zastrašujuću i stigmatizirajuću tvrdnju o mentalnom zaostajanju i slabijem razvoju mozga djece u dječjim domovima nije – do trenutka kad pišem ovaj osvrt, u srijedu 20. studenog 2013. – nitko reagirao.

A to je podjednako veliki politički i kulturni skandal. Osobno sam nazvao kabinet potpredsjednice Vlade i ministrice socijalne politike i mladih Milanke Opačić (nije bila u uredu, ali sam vrlo jasnu poruku – da naprosto mora osuditi izjavu dr. Mirjane Krizmanić – ostavio njenoj osobnoj tajnici). Iako je osobno posvojila dijete iz doma, nije se oglasila. Nije se oglasila ni pravobraniteljica za djecu, a ni ministar dr. Mirando Mrsić koji je, sa suprugom, posvojio dva domska dječaka. Šute i „Rode”, „Babe”, GONG i još oko 25.000 građanskih i civilnih udruga koje se bave – ljudskim pravima.

Autorica knjiga samopomoći „Tkanje života“, „Život s različitima“, „A sad radost i veselje“ dr. Mirjana Krizmanić javno tvrdi da su domska djeca mentalno zaostala i da im se ne razvija mozak. Odrastanje u dječjem domu, to svatko zna, nipošto nije lako i nitko ga ne bi poželio vlastitom ili tuđem djetetu, ali izjava da su djeca u domovima „mentalno zaostala” i da ime se „mozak slabije razvija” sramota su za dr. Mirjanu Krizmanić koja je to izrekla, ali i za pristranu „liberalnu” javnost koja šutke prelazi preko te izjave.

Iva Žegura i „kreativna“ homoseksualna statistika

I dok se psihologinja u miru dr. Mirjana Krizmanić, nepozvana i bezdušna, pokušala uvući u mozgove nedužne domske djece, njena mlađa kolegica mr. sci. Iva Žegura, klinička psihologinja iz Klinike za psihijatriju Vrapče, pozabavila se „kreativnim“ korištenjem homoseksualne statistike. Evo što je izjavila u Jutarnjem listu: „Prema navodima nekih istraživanja, smatra se da je 7 do 15 % odraslih osoba homoseksualne orijentacije. Društvo u kojemu živimo počiva na patrijarhalnim i heteroseksualnim normama koje favoriziraju seksualne odnose u svrhu reprodukcije, zanemarujući pritom činjenicu da su i tijekom povijesti ljudske civilizacije, kao i kod različitih vrsta životinja prisutne i ostale varijacije seksualne orijentacije...“, bla, bla, bla (op. ur).

Naravno, ponovno se radi o namjernom pogrešnom informiranju javnosti, što je suprotno težnjama i Kodeksu Venecijske komisije. Naime, iako je vjerojatno moguće pronaći i „neka (pristrana) istraživanja“ prema kojima je postotak homoseksualnog usmjerenja „između 7 i 15 %“, ozbiljna istraživanja pokazuju suprotno: da je takvih između 1 i 4 %. Najnovija istraživanja koja su ozbiljni istraživači proveli na velikim uzorcima pokazala su ove postotke: Australija 2,5%, Danska 2,7%, Francuska 3,1%, Irska 1,6%, Kanada 2,1%, Novi Zeland 3,3%, Norveška 3,4%, SAD 3,8% itd. Još je apsurdnija tvrdnja Ive Žegure da baš ni jedno od pola milijuna „ispitane“ djece koja žive u istospolnim obiteljima, baš ni jedno, nije imalo problem sa spolnim identitetom.

Od ideološkog jednoulja prema istinskom političkom i kulturnom pluralizmu

Moralna panika koju su „liberalni“ stavotvoritelji stvorili uoči referenduma o definiciji braka rudiment je ideologije i kulture jednostranačja, jednoulja i političkog monizma koji ne priznaje i ne dopušta raznolikosti, različitosti i pluralizam: uvjerenja, mišljenja, vjerovanja, čak ni ukusa i mirisa. Širenje straha i moralne panike od navodne „konzervativne revolucije“ koje je Davor Butković Bule potaknuo programskim člankom „Činjenice govore o privremenom trijumfu hrvatske konzervativne revolucije. Ključno pitanje glasi: kako tu revoluciju prevladati i pobijediti?“, objavljenom u Jutarnjem listu 6. studenog 2013, nepunih mjesec dana prije referenduma, usmjerilo je plamteću mržnju Kukuriku političara i „liberalnih“ civilnih aktivista prema inicijatorima prvog narodnog referenduma u suvremenoj hrvatskoj povijesti. I da apsurd bude potpun, inkarnacija i utjelovljenje „narodne vražice“ postala je moja bivša studentica, uspješna poduzetnica, aktivna vjernica i brižna majka četvoro djece dr. Željka Markić.

Zastrašujući medijski linč kojem je izložena svoje korijene, nažalost, ima u praksi pogroma i čistki koje baštinitimo, a da toga najčešće nismo svjesni, iz doba komunizma. Dmonske etikete koje su na početku spomenuti „liberalni“ moćnici i umnici dodijelili i podijelili dr. Željki Markić nesvjesno su posuđene iz po zlu poznatog Staljinova "Kratkog kursa SKPb-a" (puni naziv knjige: "Istorija Svesavezne komunističke partije (boljševika) – kratki kurs", Kultura, Beograd, 1945), kojeg vjerojatno neki od mladih verbalnih bojovnika protiv „konzervativne (kontra)revolucije“ – tipa Peđe Grbina i Igora Kolomana – vjerojatno nikad nisu vidjeli, nekmoli čitali.

U tom priručniku svih staljinističkih i komunističkih čistki, progona, pogroma i terora, veleizdajnici „revolucionarne“, „avangardne“ i „bezgrešne“ partije boljševika, prije izbacivanja iz partije, osuđene na smrt i likvidacije, ovako se etiketiraju: "banda neprijatelja naroda", "ništavni fašistički lakeji", "zločinci", "trockistički ološ", "bjelogardejski pigmeji", "ništavne mušice", "nepotrebne prnje", "talog ljudskog roda", "prišipetlje", "stjenice", "svekoliki ljudski ološ" itd. Iako je oduzimanje pozitivnih ljudskih vrlina zajedničko lijevom i desnom totalitarnom umu i teroru, maštovitost je komunističkih – staljinističkih i maoističkih – etiketa, ipak, teško nadmašiti.

Primjerice, u kineskoj "Kulturnoj revoluciji" smijenjeno je i poniženo oko trideset milijuna ljudi. Broj ubijenih do danas nije precizno određen. Znanstvenici, intelektualci i umjetnici proglašeni su pogubnim ljudskim pošastima koje su stajale uz bok četirima službenim pošastima iz sitno-životinjskog svijeta: komarci, muhe, vrapci i štakori. Izbor tih imena za takozvanu "Bandu četvorice" povezan je tako s nazivom kampanje za uništavanje stvarnih komaraca, muha, vrabaca i štakora, koju je Mao Ce Tung pokrenuo u okviru kampanje "Veliki skok naprijed" od 1958. do 1962. godine. (*Naziv zvuči poznato? op. MKn*)

Što kazati u zaključku

Ništa naročito, osim ovoga što bi svakom istinskom liberalnom, slobodarskom umu moralo biti bjelodano. Sva, a posebno suvremena društva, trebala bi biti i jesu raskošna „carstva“ različitosti i raznolikosti. Te različitosti i raznolikosti trebalo bi shvaćati kao društveno i kulturno bogatstvo, a ne kao razlog za plašenje naroda kako bi TRADICIONALNA (a ne "konzervativna") definicija braka kao zajednice žene i muškarca, unesena u Ustav Republike Hrvatske, zapravo značila povratak u nacizam i fašizam.

Zašto ne i komunizam, koji je imao podjednako represivan odnos prema „tubašima“ (tako ih nazivaju u Dubrovniku), „pederima“ i „toploj braći“, kao i fašizam i nacizam? Ako se, dakle, dogodi da većina sudionika narodnog referenduma odluči da u Ustavu mora stajati da je brak životna zajednica žene i muškarca, to nipošto neće i ne smije značiti uskratu bilo kojeg ljudskog prava i/ili slobode koje međunarodne konvencije i hrvatski zakoni jamče svim građanima, pa i onima koji imaju istospolno i srodna usmjerenja.

Glasujte slobodno i bez straha, bez obzira jeste li ZA ili PROTIV!" (dr. Slaven Letica/Obzor)

Odista, nema se još mnogo reći. Kukuriku režim i u njihov jaram upregnuti mediji ponašaju se kao da ovo nije referendum, pobogu, nego *rat* - ponašaju se kao "novinari" srpskih Miloševićevih medija 1991, urlaju kao sumanuti pijanci u birtiji, koriste najgore uvrjede, potiču najniže strasti, i zapravo otvoreno huškaju ljude na *fizičke* sukobe. Da, upravo tako. Što drugo slijedi kada 700.000 potpisnika i malobrojne osobe koje se uopće usude zagovarati referendumsku inicijativu javno nazivate "prljavcima", "fašistima", "teroristima"..?

U svemu tome osobito prednjače "novinari", suradnici i uopće krug osoba koje su "detuđmanizatorska" sljedba i "škola" nekadašnjeg Feral Tribunea, nakon propasti raspoređeni po raznim medijima, te bezbrojnim "ljudskopravaškim" udrugama. Oni *oduvijek* ne prezaju od najniže pogromaške ekstremističke retorike, sirovog, primitivnog etiketiranja i izravnog vrijeđanja, i time konstantno - danas se bez sumnje može reći namjerno - katastrofalno srozavaju razinu javnog dijaloga i uništavaju ionako krhku kulturu javne riječi i javne komunikacije u Hrvatskoj.

Svi smo pod njihovim utjecajem, čak i mi koji ih proziremo od početka. I sam nekada pišem u sličnome stilu. Što mogu? To je valjda neka prirodna ljudska reakcija - začuđenost, nevjerica, pa ljutnja. Kako mogu tako lupetati? *Zbog čega je netko, tko želi da brak bude definiran samo kao zajednica žene i muškarca, fašist!? To je jedna potpuno iracionalna, ničim utemeljena tvrdnja. Evo, ja mislim da o tome pitanju treba odlučiti narodna većina, uz uvažavanje argumenata za i protiv, slobodno, demokratski, na referendumu, pa što bude. Molim? I ja sam fašist!? :-)*

Znate što, gonite se od mene sto kilometara, i vi i vaša licemjerna, izmišljena, "politički korektna", orwellovska, "detuđmanizatorska", načertanijska "ljudska prava". Kako je moguće izjednačiti borbu za rasnu ili spolnu jednakost, s borbom za prava onih koji "ponosno" prakticiraju jednu varijantu seksa? I zašto su oni

koji se s time ne slažu - fašisti!? Uspoređujete Markičku s Eichmannom? *Zar su se nacisti zalagali za slobodno odlučivanje naroda na referendumu!?* Oni koji tako govore i pišu ili su indoktrinirani idioti, pomodarski repetitivni kreteni (da, znam, stil copyright (c) Feral Tribune/Jutarnji list, nema frke, plaćam prava) koji baš ništa ne znaju ni o fašizmu, ni o bilo čemu... ili to čine *namjerno*, zbog motiva koji s homo pravima imaju sveze kao Miloševićovo ratovanje s borbom za prava "ugroženih" hrvatskih Srba.

Ono, moš' mislit'.

A kada se u to očito programirano masovno ludilo uključe i bukvalno *svi* predstavnici Kukuriku vlasti, kao sada, ponavljam, zamislite, što se tu uopće može dogoditi i očekivati? Eno SDP-a, ["zagovaraju jednakost svih obitelji"](#). Mrtvi hladni, jednostavno ignoriraju da se na referendumu odlučuje o *braku*, a ne o *obitelji*. Zanemaruju da to [nije isto, jer se obitelj notorno može imati i izvan braka](#), svejedno jeste li hetero ili homo.

No, unatoč zdravom razumu, unatoč pravorijecima i presudama domaćih i europskih sudišta, eno npr. i razvikane "nevladine udruge" GONG - agitira "protiv" na gotovo isti način. Što, pobogu, jedna organizacija koja bi trebala nadgledati slobodu i pravilnost glasovanja *samog po sebi*, ima tražiti u referendumu na bilo čijoj strani? I kako takva organizacija može ignorirati europske pravne standarde i norme, iako se na njih u svakoj drugoj prilici poziva!?

Da tu nešto debelo nije u redu, jasno je i malome djetetu, i rekao bih da uopće ne trebate biti ni pravnik, ni naročito obrazovan, da to razumijete. Dakle SDP sve to zna, i GONG sve to zna, svi oni to znaju - moraju znati - ali hej, jebe se njima. Ni stvarnost ni elementarni razum ih očito uopće ne zanimaju, nego kao pokvarene ploče i dalje ponavljaju i tupe svoje, propagandno, autistično, zalučeno, zakrvljeno, škrip, krc, ljudska prava, škrip, krc, prljavi fašisti, škrip, krc... :-(

Sjetite se još jednog zloknog primjera toga općepoznatog balkanskog stila: *"Do istrage naše, ili vaše"*. S "prljavim" "fašistima" i "teroristima" se ne raspravlja, zar ne? *Oni su zločinci, s njima nema razgovora, njih se uhićuje, zatvara, pa i ubija*. Zbog čega? Zbog toga što misle da je brak zajednica samo žene i muškarca... :-(

Jedini je "sitni" Feralni i Kukuriku problem što tih strašnih zločinaca, "prljavih" "fašista" i "terorista," u Hrvatskoj ima prilično - debele stotine tisuća - pa bi se čak moglo dogoditi, o užasa i jezive reakcionarne, kontrarevolucionarne kataklizme, da se i u Ustavu zapiše ono što već desetljećima, stoljećima, tisućljećima stoji u zakonu. A najgore od svega, da taj bezvezni, glupi, nazadni, "genocidni", "ustaški" narod o tome odluči *samostalno*, bez očinske pripomoći, sufliranja i milostivog vodstva svojih voljenih vođa i naprednih prosvjetitelja, svoje moderne "avangarde radničke klase", svoje neizostavne, nezamjenjive, neprikosnovene "političke elite".

Grozota jedna, e, pravi prljavi fašizam.

Kako ću ja glasovati? Dvouvica više nema - **za**. [Iako sam posve siguran da brak nije ljudsko pravo, pa ga ne treba stavljati u Ustav](#). Zašto, onda? Pa jednostavno, jer su Kukuriku referendum *o braku* na ovaj sramotni, totalitarni, antidemokratski, anticivilizacijski način pretvorili u referendum *o svome režimu*, o svojim medijima i svojoj vladavini. A tu više nema nikakve sumnje, ni mrvica, kako im valja odgovoriti.

I na kraju. Ako referendum uspije, kako će "nenaoružana nejač" Feralovci i Kukurikavci nastaviti živjeti u tome nazadnom, retrogradnom, regresivnom paklu, najgoroj zemlji na svijetu, "katotalibanskoj džamahiriji" Hrvatskoj, u kojoj vladaju "prljavi" "fašisti" i "teroristi"?

Pretpostavljam nikako, jer su ovakvim ponašanjem, otvorenim masovnim javnim svrstavanjem, proizvodnjom, poticanjem i podržavanjem ekstremističkih stavova, izjava i ponašanja, sami sebi odsjekli sve odstupnice. Koliko je to pametna politika, može li se to uopće nazvati politikom, prosudite sami.

Da, moja štovana i ostala gospodo i drugovi - Kukuriku si nisu ostavili baš nikakvu pričuvnu varijantu, ogradu, kompromis ni izlaz. Slično kao kvislinško "krajinsko" srpsko vodstvo 1995. kad je odbilo "Plan Z4", slično kao haaško tužiteljstvo kad je sve svoje karte stavilo na "zajednički zločinački poduhvat protjerivanja Srba", i Kukurikavci se danas kockaju na sve, ili ništa. Ako pobijede, okej, ali ako ne uspiju ni izgube... što im još preostaje? Da upale traktore i pobjegnu za Beograd? Uh, ne, tamo je homiče mlatiti na ulici dopušteno, a ni "zečeve" prečane baš ne vole naročito. Hm, onda za Nizozemsku? Veliku Britaniju? Kanadu? :-)

Što ćete, tako to ide - Sanaderov HDZ nam je ukrao lovu, a Kukuriku nam žele ukrasti i demokraciju. Red je da svatko dobije svoje, po zasluži.

Zato 01. prosinca izađite na referendum i glasujte bez straha, slobodno, prema svojoj savjesti, znajući da je sva ta ideološka halabuka kojom vam politička i medijska "elita" svakodnevno pokušava prati mozgove samo obična primitivna, bezvezna balkanska šarena laža. *Nije rat*. Zapravo ne glasujete ni o čemu naročito važnom. *Oba odgovora su legitimna*. Odluka narodne većine, kakva god bila, bit će savršeno demokratska i njome ćemo se svi moći ponositi, jer će to biti svega treći put u povijesti hrvatske slobode i neovisnosti da *odista* odlučujemo.

Samim tim što ćemo izaći i glasovati, svi smo već pobijedili. Pa čak i oni koji su nam referendum htjeli zabraniti, samo to još ne razumiju.

Komentari (100)

MKn — Uto, 26/11/2013 - 19:29.

Koliko je sadašnji Kukuriku režim udaljen i otuđen od svoga naroda, pa čak i od velikog dijela članova svojih vlastitih stranaka, vidi se iz rezultata neke jučer objavljene ankete:

[ANKETA O REFERENDUMU 68% ljudi za, 26% protiv! Željka Markić: 'Ova Vlada je agresivna'](#)

"...Čak 39,5 posto, dakle više do jedne trećine birača SDP-a, glasali bi prema istraživanju Promocija Pulsa za inicijativu „U ime obitelji“, a najslabiju podršku ta inicijativa ima među biračima HNS-a, 23,7 posto..."

Dakle, imao sam potpuno pravo kada sam još prije oko 5 mjeseci u dnevniku "Referendumofobija" pretpostavio da među onih 700.000 potpisnika inicijative "U ime obitelji" jednostavno mora biti i članova Kukuriku stranaka - ovo nam potvrđuje da se gotovo 40% SDP-ovaca i gotovo svaki četvrti HNS-ovac ne slaže s politikom vlastite stranačke i državne vrhuške.

Unatoč tome, kako znamo i vidimo svaki dan, kompletno Kukuriku vodstvo - predsjednici države, vlade i Sabora, svi ministri, kao i sva stranačka "krema" SDP-a i HNS-a - bez i jednog jedinog disonantnog glasa protivljenja, sumnje ili bilo kakvog neslaganja, kao vojska poslušnih robota, apsolutno propagiraju stav "protiv".

Kako već rekoh u dnevniku, to je jedna posve besmislena, autodestruktivna, suicidalna politika bez ikakvog razloga i smisla. Političari moraju predstavljati svoje birače, svoj narod. Koga predstavljaju Kukuriku, to očito znaju samo oni.

Foma Fomič — Pon, 25/11/2013 - 20:27.

ovaj dnevnik, bez obzira što se u nekim detaljima ne bih složila. Drago mi je što sam pročitala Letičin tekst. Ne mogu reći da sam se tom čovjeku baš puno nadivila u životu, međutim, u ovom tekstu je dao dobar prikaz onoga što se događa u društvu, a napose u medijima, u povodu referenduma.

Dijelim njegovo mišljenje, i zaista mislim da se radi o neviđenoj hajci, i zaista me je zbog toga stid u ime mojih načelnih "drugova" s lijeve strane političkog spektra. To se zaista, ali zaista, ne bi smjelo raditi na takav način - jer takav način temeljito devalvira upravo ono za što se navodno zalažu.

"Nije rat", ali na neki način očigledno i jest rat! Referendumsko pitanje "nije važno", ali zapravo, na neki način i jest važno....

Ono je očigledno i objektivno na neki način važnije čak i od "pitanja kruha". Jer, da nije tako, ne bi rezultiralo ovakvim posljedicama, ovakvim strastima, ovakvim potonućima u nedostojanstvo, ovakvim nebiranjem sredstava.....

Mene to ne čudi, zato jer mislim da se radi o svojevrsnom "sudaru svjetova"..... "Prisilna evolucija"..... Mislioci i ideolozi LGBT pokreta znaju što čine, ali onim "korisnim budalama" kako ih naziva Drvosjek - njima ne dopire do svijesti..... Oni zaista vjeruju da su u službi "slobode", "ravnopravnosti" i "ljudskih prava".....

I slažem se s tvojim zaključkom: NARODNI REFERENDUM! To treba pisati velikim slovima, i to ne samo onda kada mi ide u račun, nego napose onda kada mi ne ide u račun! To je jedina mjera kulture, pa tako i političke kulture: NARODNI REFERENDUM i onda kada donese ishod koji mi se ne sviđa kao političko rješenje nekog pitanja ili problema.

drvosjek — Čet, 28/11/2013 - 21:03.

animozitet i odbojnost koje ti krstiš mržnjom javlja se jer ste se osilili podržani od trendovske politike,

pa eto morate ući u škole među djecu

još kad prepoznaš kod pедера da je i jugonostalgicar

normalno je da ga nazoveš jugopeder

kad skužiš da se radi o četniku koji u Hrvatskoj podržava i zalaže se za to zlo logično je da ga ocijeniš kao velikosrpskog pederčinu

ili mladokomunjarskog dupedavaoca ili haenesovog dupeprimaoca

kako drugačije

moraš braniti DOM, DOMOVINU i OBITELJ

Dom smo obranili, domovinu stvorili i obranili . Sad smo eto prisiljeni da branimo od udruženih pederopedofila obitelj.

Pokušavam demokratski.

međutim što reče vaš predšasnik " ni druge bitke nisu isključene"

(35) Kratka analiza EU izbora 2014. i par primjedbi o stanju "detuđmanizacije" nakon haaške propasti. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Tužno, ali istina](#)

Lux Veritatis - [Tužno, ali istina](#)

Tužno, ali istina

29. svibnja 2014.

Otkako je krajem 1999. godine prerano umro jedini hrvatski predsjednik Tuđman, ovo su bili prvi izbori na državnoj razini prije kojih nisam ništa javno pisao. Al' ono, baš ništa, ni slovca. Iskreno, dojadilo mi nakon tolikih beskrajnih godina lutanja, promašaja i neuspjeha "detuđmanizacije" luserima ispranih mozgova iznova i opet nazivati dobro jutro, buditi im rudimente pameti, otkrivati toplu vodu, drviti, tupiti i objašnjavati da je nebo plavo, trava zelena, a hrvatski narodni i državni interesi jedina moguća opcija. Jezuš Marija, sve im je pred nosovima, pobogu, pa dajte si već jednom mućnite sami... jeb'li vas "hrvatski mediji", mobiteli i Failbook, imatel' mozak, jestel' ljudi, il' ste biljke?

I vidi čuda, jesu mućnuli. Ne mnogo, ali napredak je jasno vidljiv. Izlaznost birača na EU izbore je opet bila žalosno niska, svega 25,25%, ali ipak bolja negoli prošlogodišnjih 20,84%, a domoljubne i državotvorne opcije značajno su popravile svoj politički položaj, naravno na štetu i jad jugonostalgičarskih i protuhrvatskih. Jednom rečenicom - SDP i njegovi Kukuriku sateliti u svega nekih dvije godine svoje nove vladavine narodu su nedvojbeno i konačno pokazali i dokazali da su lošiji, gluplji, nesposobniji, pa čak i *lopovski* od Sanaderovog kastriranog HDZ-a & družine. Ma bravo, drugovi i drugarice, kakvo veličajno postignuće, iskreno, nisam vjerovao da ćete to uspjeti tako uvjerljivo i brzo.

Prošlo je nekoliko dana, vidjeh da u "analizama" naših "analitičara" nekih aspekata rezultata EU izbora baš i nema, pa da ih pokušamo predočiti.

HDZ osvojio gradove

Evo ih: HDZ je osvojio 4 zastupnika u Europski sabor, SDP ih je dobio 2, a HSP AS, HSS, HNS, IDS i ORAH svatko po jednog. HDZ & co. osvojili su čak i gotovo sve velike gradove, uključujući Zagreb, pa je ofucana propagandna žvaka da za "ljevičare" glasuju urbane sredine, a za domoljube samo krezubi primitivci po selendrama, pukla poput mjehurića od sapunice. Gospoda iz Saveza za Hrvatsku osvojili su solidnih 6,88% glasova i za dlaku ostali bez mandata, ali najlošije je što su se za taj mandat natjecali s orijentacijski srodnom HDZ-ovom koalicijom; da su svi skupa poslušali Markićku i išli zajedno, a ne kao hrvatska rakova djeca, domoljubne opcije osvojile bi masivnih 48,30% glasova, sinergijom vjerojatno i preko 50%, i zamislite kako bi podjela mandata tada izgledala.

Naravno, nemam iluzija da bi Milanović & co. čak ni u slučaju takove političke kataklizme imali obraza povući barem jedan častan potez, poput Lesara koji je nakon debakla svojih laburista odmah dao ostavku, i time postao moralni pobjednik izbora. Ostavku nije dao ni francuski Milanović Hollande, iako je potučen još gore, do nogu, i to od stranke postfašista prema kojima je naša Ruža Tomašić prava *hippie* liberalka; nije to učinio ni britanski Sanader Cameron, iako ga je isto tako pregazio jedan antieuropski kriptoksenofobni redikul, pa zašto bi Milanović? U svakom slučaju, sada se savršeno vidi, i to ne samo na hrvatskoj, nego i na europskoj razini, što dobijete i kakvu reakciju izazovete kada ljudima grubom staljinističkom silom namećete (rodnu) ideologiju. Preko noći ste homićima dali djecu na usvajanje? Odjednom više nema ni "mama", ni "tata", nego samo orwellovski "roditelj 1" i "roditelj 2"? Eto vam, pa uživajte.

Dalje, valja primijetiti da je lutak na koncu beogradske srbijanske politike u Hrvatskoj Pupovac dobio vrtoglavih 25.811 povlaštenih glasova, više negoli ijedan drugi kandidat na Kukuriku listi, osim nedostižnog Picule. Bogami, Milanović je u ovom slučaju imao pravo kada je rekao da se radi o "biračima SDP-a", te povukao "pravi potez" kada je "građanina" Pupovca stavio na svoju listu. Zašto? Pa jer bi bez njegovih 25.811 srpskih glasova ostao na svega 3 kukavna mandata.

Međutim, moja štovana i ostala gospodo, taj "pravi potez", zajedno sa svim ostalim Kukuriku "pravim potezima" zadnjih godina otkako su došli na vlast - prisjetimo se samo "konglomerata loših politika" namjesto Velike Srbije, Tita namjesto Tuđmana i "građanskog rata" namjesto srpske ratne agresije - Hrvatsku izravno vraća i baca čak ne ni u bijedno robovsko mentalno i psihološko stanje prije 1990, ili u stupidnu slugansku filorspsku politiku "detuđmanizacije" nakon 2000, nego u još daleko goru, retrogradniju i zapravo najzloćudniju situaciju ikad, u kojoj *kompletna hrvatska vladajuća oligarhija javno ponavlja i promiče miloševićevske ratne propagandne teze*, bez imalo srama kontinuirano umanjujući ili čak odričući odgovornost Srbije za rat i inzistirajući na hrvatskim ratnim zločinima, a na vlasti se održavajući pomoću glasova aboliranih pripadnika "vojske republike srpske krajine".

Tužno zvuči, zar ne? Ali je istina. I jako, jako poznato:

"Gdje je uma, tu ja ne mogu ni pomisliti nego da će svatko radje pristati uz narodno, slavno ime, makar koje, nego li uz ime Slavjansko, ime izmišljeno, ime pod kojim ne razumeva se drugo nego nevolja i sramota. Razumni Hervati su proti onih koji kažu da su Slavjani, Jugoslavjani, jer će i oni Hervatsku, ako bude prilike, dugome dati, kao što su je magjarolci dali Magjarom i Nemcem... Pazite ove ljude od nekada do danas, oni su vazda isti, vazda proti Hervatskoj, vazda okrinkani, da ih prostota nepozna. Dok su dovršili Ilirstvo, eto Slavstva, Jugoslavstva... Zamamljuju narod izmišljotinami, koje ako bi se izpunile, vergle bi se narodu glave; ti ljudi pripravljaју Hervatom očitu propast... Nevidite li, da nas hervatski Nehervati cepaju nemilie i na tanje, negoli su to učinili svi izvanjski nepriatelji Hervatske, sva stoleća, sve nesreće koje smo do danas preživeli?" (Ante Starčević, "Bi li k Slavstvu ili ka Hrvatstvu?", 1867.)

Vidite? [Tko ne nauči ništa od prošlosti, osuđen ju je ponavljati.](#)

Čak i nakon haaškog oslobođanja Hrvatske, "detuđmanizacija" nastavlja sputavati, gušiti i razarati ovu nesretnu zemlju. **"Detuđmanizatori" se jednostavno prave kao da se ništa nije dogodilo.** Regresija i devolucija Milanovićevog SDP-a, Kukuriku satelita i njihovih medija u slijepo, besmisleno, bezumno jugoslavenstvo i filorsrpstvo prestala je biti zajebancija i postala olovni uteg oko vrata hrvatskom narodu, hrvatskom društvu i hrvatskoj budućnosti. Ne možeš vladati onim što mrziš, jer mržnja ne gradi, nego uništava. Bio kakav bio, pokojni Račan nije bio baš toliko glup i tako nešto si nikada nije dopustio, znajući da će mu SDP propasti, ako se bude morao oslanjati na Srbe kojima se upravlja iz Beograda. Molim, ovo je neupitno, neosporno, jasno kao bijeli dan - posve jednako dogodilo se i Sanaderu.

Usput, domaćim Srbima moram čestitati na organiziranosti kakva se u Hrvatskoj nije vidjela još od 1990. i 1991. godine. Svega 1779 glasova dijelilo ih je od izravnog ulaska jednog srbijanskog predstavnika u europski parlament, iako je Srbija daleko, ako ikad, od punopravnog članstva u Europskoj uniji. Jebote, koji plan... svaka čast. Bravo, bivša braćo, koliko god pogriješnu i samoubilačku politiku uporno i slijepo vodili, pokazali ste i pokazujete da u uzburkanim vodama demokracije znate plivati daleko bolje od ove naše hrvatske jugoslavenske sitnozube stoke.

No, neminovno, prije ili kasnije, neki novi Pribičević bit će vam prisiljen objasniti da svoju budućnost morate tražiti u Zagrebu, a ne u Beogradu. Da je vaša zemlja Hrvatska, a ne Srbija. Kako je to rekao vaš lažni prorok Mesić, da nije moguće orati ovdje, a moliti Boga da kiša padne tamo. Da ste puno sličniji nama, nego onima preko Drine, da vas tamo ne razumiju, ne vole i ne žele, da su vas dosad u povijesti svaki jebeni puta nahuškali, iskoristili, gurnuli u smrt i na kraju prodali, ostavili na cjedilu, i da će tako opet učiniti. Da smo *mi* vaš narod, a ne oni. Kada to jednom shvatite i prihvatite, zavladat će mir vječni.

Na kraju, što & kako dalje? Milanović i Kukuriku su prošlo svršeno vrijeme, a SDP će na državnoj razini preživjeti kao stranka samo ako se *bandićizira/baldasarizira*, to je konačno svima jasno, ali... što s Karamarkom?

Njegov je problem što mu zapravo nitko ne vjeruje. "Lijevi" ga mrze jer nije njihov, a "desni" za njega glasuju jer je manje zlo, ali nitko ozbiljan nije mu zaboravio dugogodišnju erotsku romansu s haaškim pokajnikom i glavnim "detudmanizatorom" Mesićem, u narodu omiljenom i najpoznatijem po simpatičnom nadimku "veleizdajnik". Kada se Karamarko dokopa vlasti, vidjet ćete vrlo brzo - ako se nastavi ponašati poput Sanadera, pa Mesića ostavi na miru, ako ne bude barem formalne lustracije, ako nastavi žmiriti na jergoviće, beškere, tomiće, teršeliće, pusiće, mandiće, na Jutarnji Srbobran, na tzv. HRT, Srpske Novosti i inu orjunašku protuhrvatsku družinu, pročetnike i posrbice, znat ćete da se opet baš ništa nije promijenilo. I da nam slijedi Grčka, ili nešto još gore.

Zapravo, koliko smo već debilnih godina "detudmanizacije" uludu izgubili i protraćili, čak mi dođe da se tome radujem.

(36) Subverzivna antikukuriku satira na srpskoj ekavici i ćirilici koja je izazvala šokove i provale jugoslavenskog kriptičetničkog bijesa, pa čak i trajnu zabranu na jednom Internet forumu. Povod je bio sramotni pokušaj Kukurikavaca da onemoguće izgradnju Pelješkog mosta. Kasnije donosim preslov na latinično pismo. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [ЕКСКЛУЗИВНЕ ВЕСТИ: МИЛАНОВИЋ ДОБИО АЗИЛ У СРБИЈИ](#).

Lux Veritatis - [Milanović dobio azil u Srbiji](#)

ЕКСКЛУЗИВНЕ ВЕСТИ: МИЛАНОВИЋ ДОБИО АЗИЛ У СРБИЈИ

30. kolovoza 2014.

БЕОГРАД, МОСКВА, ЛОНДОН (Тањуг) - Бившем председнику владе Хрватске Зорану Милановићу биће одобрен азил у Србији. *"Решење смо већ донели, а формални процес ће да иде експресно"*, рекао је српски премијер Александар Вучић, топло захваљујући Милановићу на дугогодишњој сарадњи. Подсетимо, Милановић је избегао у Београд пред недељу дана, исти дан након што је на Јутуб процурела снимка како у хотелској соби у Цавтату од непознате мушке особе прима кофер пун златних полуга с ознакама Народне банке Југославије. Слика Милановића како се смеје и говори: *"Јебо Дубровник, аутоцеста је ваша"* док броји златне полуге, уздрмала је медије у региону, а у Хрватској изазвала шок и неверицу.

Нови председник владе Хрватске Синиша Хајдаш Дончић, иначе бивши потпредседник СДП-а и бивши министар промета у Милановићевој влади, који је у новонасталој ситуацији, након изванредне седнице Сабора, преузео владу Хрватске, рекао је јуче да ни он лично, ни влада ни СДП, нису

имали никаквих обавести о деловању Милановића, о чему су се информисали тек преко медија. *"Не може сваки хадезевски кокошињац да има цесту"*, коментарисао је Хајдаш Дончић, *"а нова влада је стабилна и одрадиће свој посао до краја мандата. То је превасходни интерес свих грађана Хрватске, а и региона."*

Министарка спољних послова Хрватске Весна Пусић потврдила је да нова влада има dostatnu већину у Сабору и да никаквих већих промена неће да буде. Није хтела да одговори на питање да ли је тачно да је у Милановићевом друштву у Београду виђен и њен брат, истакнути борац за људска права Зоран Пусић, те у региону и светски познати новинар Борис Дежуловић. Наводно су сви скупа отишли да пију кафу са још једним борцем за људска права, директором Веритаса Савом Штрбцем, и бившим делатником хашког тужитељства Грејемом Блуитом.

Милорад Пупавац, нови министар промета Хрватске, иначе подпредседник СДСС-а и бивши српски посланик у Сабору, рекао нам је да не може да коментарише гласине да је он организовао Милановићев бег. *"Садашње околности нас подсећају на мрачне деведесете и Туђманов националистички режим, где није било толерисања различитости, а ненаоружана српска нејачад"*

прогоњена је са својих вековних огњишта, само зато што је друге нације или политичког уверења", рекао је Пупавац, одбијајући било какву своју умешаност.

Председник Хрватске Иво Јосиповић није био расположен да разговара са новинарима, али његов главни саветник Дејан Јовић уверава нас да се не ради о кризи, те да ће нова влада Хрватске да настави успешну политику сарадње са регионом.

Зоран Милановић није хтео да даје никакве изјаве. Наш извор из српске владе каже да је Милановић због своје безбедности одсео на тајној локацији у Београду, а након што азил буде формално одобрен, у плану му је да у што скорије време посети Москву и Лондон, на чијим ће истакнутим универзитетима да одржи серију предавања из политологије и економије. Амбасадор Руске Федерације у Србији Александар Васиљевич Чепурин и амбасадор Велике Британије у Србији Денис Киф нису хтели ништа да потврде, али су нам отправници послова њихових амбасада изразили неподељено задовољство изградњом цеста и мостова који спајају наше братске народе.

Preslov:

BEOGRAD, MOSKVA, LONDON (Tanjug) – Bivšem predsedniku vlade Hrvatske Zoranu Milanoviću biće одобрен azil u Srbiji. *"Rešenje smo već doneli, a formalni proces će da ide ekspresno",* rekao je srpski premijer Aleksandar Vučić, toplo zahvaljujući Milanoviću na dugogodišnjoj saradnji. Podsetimo, Milanović je izbegao u Beograd pred nedelju dana, isti dan nakon što je na Jutub procurela snimka kako u hotelskoj sobi u Cavtatu od nepoznate muške osobe prima kofer pun zlatnih poluga s oznakama Narodne banke Jugoslavije. Slika Milanovića kako se smeje i govori: *"Jebo Dubrovnik, autocesta je vaša"* dok broji zlatne poluge, uzdrmala je medije u regionu, a u Hrvatskoj izazvala šok i nevericu.

Novi predsednik vlade Hrvatske Siniša Hajdaš Dončić, inače bivši potpredsednik SDP-a i bivši ministar prometa u Milanovićevoj vladi, koji je u novonastaloj situaciji, nakon izvanredne sednice Sabora, preuzeo vladu Hrvatske, rekao je juče da ni on lično, ni vlada ni SDP, nisu imali nikakvih obavesti o delovanju Milanovića, o čemu su se informisali tek preko medija. *"Ne može svaki hadezeovski kokošinjac da ima cestu",* komentarisao je Hajdaš Dončić, *"a nova vlada je stabilna i odradiće svoj posao do kraja mandata. To je prevashodni interes svih građana Hrvatske, a i regiona."*

Ministarka spoljnih poslova Hrvatske Vesna Pusić potvrdila je da nova vlada ima dostatnu većinu u Saboru i da nikakvih većih promena neće da bude. Nije htela da odgovori na pitanje da li je tačno da je u Milanovićevom društvu u Beogradu viđen i njen brat, istaknuti borac za ljudska prava Zoran Pusić, te u regionu i svetski poznati novinar Boris Dežulović. Navodno su svi skupa otišli da piju kafu sa još jednim borcem za ljudska prava, direktorom Veritasa Savom Štrbcem, i bivšim delatnikom haškog tužiteljstva Grejemom Bluitom.

Milorad Pupavac, novi ministar prometa Hrvatske, inače podpredsednik SDSS-a i bivši srpski poslanik u Saboru, rekao nam je da ne može da komentariše glasine da je on organizovao Milanovićev beg. *"Sadašnje okolnosti nas podsećaju na mračne devedesete i Tuđmanov nacionalistički režim, gde nije bilo tolerisanja različitosti, a nenaoružana srpska nejačad progonjena je sa svojih vekovnih ognjišta, samo zato što je druge nacije ili političkog uverenja",* rekao je Pupavac, odbijajući bilo kakvu svoju umешаност.

Predsednik Hrvatske Ivo Josipović nije bio raspoložen da razgovara sa novinarima, ali njegov glavni savetnik Dejan Jović uverava nas da se ne radi o кризи, te da će nova vlada Hrvatske da nastavi uspešnu politiku saradnje sa regionom.

Zoran Milanović nije hteo da daje nikakve izjave. Naš izvor iz srpske vlade kaže da je Milanović zbog svoje bezbednosti odseo na tajnoj lokaciji u Beogradu, a nakon što azil bude formalno odobren, u planu mu je da u što skorije vreme poseti Moskvu i London, na čijim će istaknutim univerzitetima da održi seriju predavanja iz politologije i ekonomije. Ambasador Ruske Federacije u Srbiji Aleksandar Vasiljevič Čepurin i ambasador Velike Britanije u Srbiji Denis Kif nisu hteli ništa da potvrde, ali su nam otpravnici poslova njihovih ambasada izrazili nepodeljeno zadovoljstvo izgradnjom cesta i mostova koji spajaju naše bratske narode.

(Pozor: na [Forum.hr](#) ovaj članak je zabranjen, a korisnički račun ugašen. Na [Pollitika.com](#) pokušali su članak obrisati minusima, ali nisu uspjeli, a potom je zaključan, onemogućeno je komentiranje.)

Komentari (44)

hlad — Sub, 30/08/2014 - 16:52.

imaš ti pravo, kao krunski dokaz prilažem link

<http://www.tanjug.rs/novosti/143094/koje-je-projekte-vucic-predstavio-me...>

lijepo je vidljiva fotografija na kojoj Vučić i Milanović nešto objašnjavaju kancelarki Merkel

Mapa sa idejama za regionalne infrastrukturne projekte, koju je premijer Aleksandar Vučić predstavio nemačkoj kancelarki Angeli Merkel u četvrtak u Berlinu, sadrži plan železničke pruge Beograd-Sarajevo, izgradnje auto-puta Niš-Priština i rekonstrukcije putnog i pružnog koridora Srbija - Crna Gora - Albanija. Prema ovoj mapi ukupna vrednost rekonstrukcije pruge od Beograda do Sarajeva iznosila bi oko 525,9 milione evra, s tim što bi Srbija učestvovala sa 247,5, a Bosna i Hercegovina sa 278,4 miliona evra.

Predviđena trasa ove pruge je Beograd - Valjevo - Lipnica (Loznica) - Zvornik - Tuzla - Doboj - Sarajevo. Dok mi nastojimo zaobići Otomansko carstvo Pelješkim mostom i najskupljim cestama koje povezuju zabit gdje nema ni žive duše, Srbi predlažu izgradnju pruge koja povezuje Srbiju i srpski grad Sarajevo. Podsjećam da je moto berlinske konferencije bio "Wandel Durch Begegnung", ili nešto kao "promjena kroz susrete". Sve mi se čini da nakon 12 godina pregovaranja i 1 godinu punog članstva još uvijek ne znamo što je Europska unija.

Što ti misliš, koji projekt bi gđa Merkel preferirala u ovom trenutku - izgradnju mosta na poluotok i ceste isključivo kroz područje Hrvatske do Dubrovnika, ili prugu Beograd - Sarajevo, kao primjer Wandel Durch Begegnung projekta?

MKn — Sub, 30/08/2014 - 18:03.

Što se nas tiče koji projekt gđa. Merkel, ili bilo tko drugi, "preferira"? Mi moramo zastupati svoje interese - osobito ljudi koji za sebe kažu da su hrvatska vlast moraju zastupati hrvatske interese - a ne tuđe. Jasno je da se zbog Ukrajine EU uplašila Milošev... pardon Putina, pa se na isti način kao 1991. pokušava ulagivati jednako pronacističkoj Srbiji, ali mi opet u svemu tome moramo naći način da zaštitimo svoje ljude i svoje projekte.

Mi smo punopravna članica EU, ali vidi čuda, Milanović se toga sjeti jedino kad treba štititi stare osumnjičene udbaše. Nema nikakvog razloga da autocesta ne ide trasom kojom je bila zacrtana, mostom preko Pelješca i do Osojnika, a odatle dalje kroz Bosnu. Merkel neka radi što hoće, a mi ćemo pospremiti Milanovića među žalosne povijesne promašaje i nastaviti gdje smo stali 2000.

acinum — Sub, 30/08/2014 - 18:32.

a čiji je promašaj 2004-2011?

MKn — Sub, 30/08/2014 - 18:37.

Kakvo je to pitanje? Onih koji su bili na vlasti. Nema gotovo nikakve razlike između Sanaderovog/Kosoričinog HDZ-a i Račana/Milanovića, radi se o suštinski istoj politici. Ja sam o tome govorio još negdje 2004. ili 2005, pitaj Feniksa ako ne vjeruješ.

(37) Nastavak nakon Kukuriku šize, pjene i ludovanja zbog provokativnog satiričkog teksta o Milanovićevom azilu u Srbiji, uz podsjećanje na neke najgore primjere antihrvatske propagande. Zaključak je nedvojbjen: sloboda govora u Hrvatskoj je u vrijeme predsjednika Tuđmana bila neusporedivo veća. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Najveći "uspjeh" detuđmanizacije: ograničavanje slobode govora](#).

Najveći "uspjeh" detuđmanizacije: ograničavanje slobode govora

06. rujna 2014.

Uskoro će se navršiti punih 15 godina od smrti predsjednika [Franje Tuđmana](#). U povijesti hrvatske neovisne države, to razdoblje bit će opisano kao 15 izgubljenih godina bačenih u vjetar, iracionalnih, anticivilizacijskih godina koje su pojeli skakavci, uludo protraćenih u impotentnom i jalovom, ali nadasve šetočinskom procesu ideološke represije, regresije i devolucije, nazvanom [detuđmanizacija](#).

Jedan od najgorih rezultata i "uspjeha" detuđmanizacije je ograničavanje slobode govora, koja je danas notorno na neusporedivo nižoj i lošijoj razini, negoli je bila za vrijeme Tuđmanova života. Podsjećam - Tuđman je vladao 9 godina, od čega 5 tijekom Domovinskog rata, potom još 3 godine ni rata ni mira [mirne reintegracije](#), a u godinama pred kraj, teško i terminalno bolestan. Unatoč ratu, strahovitim ljudskim žrtvama i razaranjima, unatoč otvorenoj nesklonosti najmoćnijih svjetskih političkih čimbenika, unatoč silnim osporavanjima, pritiscima, opstrukcijama i podmetanjima, kako izvana, tako i iznutra, Tuđman je svoju državu ustrojio kao prosječnu zapadnjačku građansku demokraciju, i uspio je održati takvom u cijelome tome razdoblju.

Od 1990. do 1999. godine, sloboda govora u Hrvatskoj bila je neprikosnovenjena. Cijeli niz medija koji su zastupali politička stajališta značajno drugačija, pa i dijametralno suprotna Tuđmanovim, tiskani su i izlazili nesmetano i bez ikakvih problema. **Nikad niti jedne novine niti uopće novinarski tekst nisu bili zabranjeni, kakvi god bili, nikad niti jedan oporbeni novinar nije stradao, niti je uhićen, što god pisao, niti je uopće ikada ikome od njih pala i vlas s glave.** Čak i otvoreni domaći protivnici hrvatske državne neovisnosti i slobode posve nesmetano i javno su iznosili svoja stajališta, i nikad im se ništa zbog toga nije dogodilo.

Unatoč krvavom ratu, u kakvim situacijama se drugdje obvezno provodi kruta državna sigurnosna kontrola i nameću žestoke restrikcije, a prekršitelji strogo i rapidno kažnjavaju, hrvatski medijski prostor bio je otvoren za sve vrste informacija, pa i one nepovoljne po hrvatsku vlast i tek rođenu državu. Sloboda javne riječi bila je široka i čvrsta, i nitko je nije dovodio u pitanje. Sudovi su odbijali tužbe za klevetanje samog predsjednika države, a čak ni opskurni novinari nisu smjeli dobiti mobilizacijski poziv, jer je javnost to osuđivala. (Vaše dijete može zaustaviti metak, ali [sveta krava Ivančić](#) ne smije.) Slobodno su djelovale čak i polulegalne, inozemno financirane organizacije poput ["Hrvatskog helsinškog odbora"](#), čiji su stvarna rabota i ciljevi naposljetku [razotkriveni u presudama Haaškog suda](#). Unatoč ratnom stanju, mirno se toleriralo čak i sve ono što se danas, iz perspektive kasnijeg iskustva i sloma licemjernih krinki "boraca za ljudska prava", opravdano može nazvati neprijateljskom propagandnom djelatnošću.

Sve su to, redom, neosporne činjenice.

Za Tuđmanovog života, tijekom rata i kasnije, Globus, Nacional, Feral Tribune, Arkzin i drugi nesmetano su objavljivali što su god htjeli i kako su god htjeli, čak iako je to izravno šetilo slabašnoj, razorenoj, okupiranoj i raskomadanoj hrvatskoj državi u nastajanju, čak iako se radilo o agresorskim srpskim propagandnim

izmišljotinama i preuveličavanjima - i nikome ništa. Da o uobičajenom ismijavanju, zlobnom humoru, satiri i okrutnim zajebackijama niti ne govorim, prisjetite se samo [Feralovih naslovnica](#), od kojih sam reprint najpoznatije i ja [sretno iskoristio](#).

A kasnije? A danas?

Nažalost, nakon Tuđmanove smrti i po dolasku njegovih oponenta na vlast, kako iz nekadašnje oporbe, tako i u samome HDZ-u, situacija se promijenila ne na gore, nego upravo katastrofalno. Mačak je umro, a miševi su povelili kolo, i malo po malo, godinu za godinom, postalo je sasvim normalno da ljudi u medijima budu ne samo smijenjeni s položaja, nego čak i da dobijaju otkaze zbog napisanog teksta, načinjenog priloga ili izrečenog političkog stajališta.

Sloboda govora je jednostavno zamrla. Protok informacija je prestao. Trećejanuarci su lansirali tezu o svojoj "vlasti koja nema alternative", na sva ključna mjesta postavljeni su ljudi iz dojučerašnje protimbe, i svi su imali utjecajniiji mediji redom, bez izuzetka i državni i privatni, zatrubjeli u isti debilni monolitni rog detuđmanizacije. Ni Staljinov vjerni drugar Višinski ih se ne bi posramio. Namjesto silnih predizbornih obećanja o gospodarskom prosperitetu i "200 000 novih radnih mjesta" (sjećate se?), friški predsjednik države Mesić krenuo je tržiti dokumente s oznakama državnih i vojnih tajni, javno kršeći Ustav i zakone, čineći ih dostupnima stranim tijelima i vladama, pa čak i samom neprijateljskom srpskom vođi Miloševiću, kojemu se sudilo u Haagu. Svi su to znali i vidjeli, ali osim nas nekolicine posljednjih Mohikanaca po forumima, nitko se nije usudio ni pisnuti.

HTV širila četničku propagandu o Tuđmanu

Državna televizija HTV počinila je tada najveću i najgoru krivotvorinu u svojoj povijesti, po objavi optužnice Carle del Ponte za "zajednički zločinački poduhvat", kada je usred večernjeg Dnevnika, senzacionalistički i tendenciozno objavila samo isječak Tuđmanove rečenice s Brijunskog sastanka, gdje se dogovarala Oluja: *"Da nanesimo takve udarce da Srbi praktično nestanu..."*, bez preostatka iz kojeg se vidi posve različito značenje: *"...da ono što ne ćemo odmah zahvatiti da mora kapitulirati u nekoliko dana."* Iako im je bio dostupan [cjeloviti "Brijunski transkript"](#), HTV je svjesno i namjerno stvarao dojam da je Tuđman Olujom htio protjerati "krajiske" Srbe, čime je izravno pomagao i podupirao haašku optužnicu.

Znam, nevjerojatno, ali se dogodilo.

Četiri šuplje i jadne godine kasnije, povratnički Sanaderov HDZ nije promijenio baš ništa, ni za milimetar, sve je ostalo isto. Nikoga od petokolonaške detuđmanizatorske bande nije niti pipnuo prstom, nego im se čak krenuo ulizivati i podmićivati ih. Družini iza [Jutarnjeg lista](#) poklonio je Slobodnu Dalmaciju, a u međuvremenu propalom Feral Tribuneu i Tuđmanovom ulizici Miloradu Pupovcu čak je napravio cijelu novu novinu, [Srpske Novosti](#). Salto mortale od "internacionalnog" i "anacionalnog" Ferala do otvoreno nacionalnog i nacionalističkog srpskog lista nikoga nije začudio. Zašto bi? **Od početka je bilo jasno na čijoj je strani Feral, dečki su samo konačno javno obukli dresove tima za koji igraju.**

Nakon 10 godina bezveznog trošenja silnog državnog novca i beskrajnog mlaćenja prazne slame, veleizdajnika Mesića zamijenila je nešto uljudnija inačica, Titov gardist Josipović, odmah od milja nazvan "konglomerat loših politika", usta prepunih "nove pravednosti", posve beskoristan, ali nadasve uspješan u ušutkavanju neposlušnih novinara. Nezajažljivom Mesiću darovali su [ured koji hrvatsku državu godišnje košta gotovo jednako kao Bushova mirovina tristomilijunsku Ameriku](#), a Pupovcu obnovili spomenik koljačkom "partizanskom ustanku" u Srbu. Na kraju, [Sanaderov impotentni, kolaboracionistički HDZ na sud je dovela i na izborima pokopala zbuñjena i priglupa Kosorica](#), koju su odmah gladno i željno zamijenile još daleko gore Kukuriku mizerije... a novinari su ponovo počeli dobivati otkaze.

Ništa novo na "Zapadnom Balkanu", u "Jugosferi", zar ne? Osim krajnjeg primitivizma i bedačije koja opet prelazi sve zamislive granice. Naši "lijevi", naime, smatraju da im osvojena vlast daje za pravo ne samo promicati, nego i *silom nametati* svoju ideologiju - preodgajati narod. Dok se "desni" trude održati barem nekakav privid demokratičnosti, slobode i dosljednosti, "lijevi" jednostavno npr. ukinu zakon za kojeg su u Saboru koliko jučer i sami glasovali, otpuste sve koji im se odbiju pokoriti i postave svog Titovog SKOJ-evca Radmana. Tako se to radi.

A kada je tako u državnoj politici i najutjecajnijim medijima, kako onda može biti u svakodnevnom životu i na Internetu?

Najlakše je ilustrirati vlastitim primjerom. Gotovo dva desetljeća pišem po raznim mrežnim forumima, najvećma protuhrvatskim i projugoslavenskim (zanimljivije je), ali nikada, podvlačim *nikada*, pa čak ni za vrijeme najluđeg divljanja trećejanuaraca nakon Tuđmanove smrti, infantilni mrežni staljnizam nije bio toliko jak, i istovremeno toliko plitak, primitivan i bezobrazan.

Otkako sam u proljeće 2011. godine došao amo na Političku, konstantno i kontinuirano me se pokušava ušutkati. Objavio sam dosad 37 tekstova, od čega je 4 odmah obrisano, a još 14 ih je jedva preživjelo, i to uglavnom samo zato što sam brzo skužio da je u shizofrenom svijetu detuđmanizacije daleko važnije imati pri ruci par dobrih prijatelja, negoli kvalitetno pisati.

Većina ovdašnjih minusima naoružanih Internet ratnika, ljubitelja moga lika i djela, nikad ništa suvislo nije komentirala ispod dnevnika koje toliko željno nastoje uništiti. Ako i jesu, većma su posve zanemarivali teme članaka, koncentrirajući se isključivo na moju skromnu osobnost - moju motivaciju, moje navodno članstvo u ovim ili onim strankama, moj posao i slično. Nešto kao volovi u areni, kad im toreador mahne crvenom krpom pred očima, jadna stvorenja više ništa drugo ne vide i ne znaju, samo jurišaju bezglavo :-)

Posljednja takva crvena krpa bila je tekst ["ЕКСКЛУЗИВНЕ ВЕСТИ: МИЛАНОВИЋ ДОБИО АЗИЛ У СРБИЈИ"](#), mala satirička diverzija koja je prouzrokovala još jednu opću akciju grozničavog minusiranja. Prema bijesnim i zapjenjenim reakcijama u komentarima, kladim se da je dobar dio te žuči potekao ne samo od zločestog sadržaja članka, nego i od jednostavne nesposobnosti minusera, inače redom zakletih promicatelja ćirilice u Vukovaru, da ćirilni tekst na srpskom jeziku kvalitetno i bez poteškoća, ahm, *pročitaju*. Zato sam im pripremio pravu poslasticu, za prste polizati - preveo sam ga na hrvatski jezik i latinično pismo:

Prijevod: PRIJELOMNA VIJEST: MILANOVIĆ DOBIO AZIL U SRBIJI

BEOGRAD, MOSKVA, LONDON (Tanjug) - Bivšem predsjedniku hrvatske vlade Zoranu Milanoviću bit će odobren azil u Srbiji. *"Odluku smo već donijeli, a formalni postupak će biti ubrzan"*, rekao je predsjednik srpske vlade Aleksandar Vučić, toplo zahvaljujući Milanoviću na dugogodišnjoj suradnji. Podsjetimo, Milanović je pobjegao u Beograd prije tjedan dana, isti dan nakon što se na YouTube-u pojavio snimak kako u hotelskoj sobi u Cavtatu od nepoznate muške osobe prima kufer pun zlatnih poluga s oznakama Narodne banke Jugoslavije. Slika nasmijanog Milanovića kako govori: *"Jeb'o Dubrovnik, autocesta je vaša"* dok broji zlatne poluge, uzdrmala je medije na području bivše Jugoslavije, a u Hrvatskoj izazvala prepast i nevjericu.

Novi predsjednik hrvatske vlade Siniša Hajdaš Dončić, inače bivši podpredsjednik SDP-a i bivši ministar prometa u Milanovićevoj vladi, koji je u novonastaloj situaciji, nakon izvanredne sjednice Sabora, preuzeo hrvatsku vladu, rekao je jučer da ni on osobno, ni vlada ni SDP, nisu imali nikakvih obavijesti o Milanovićevom djelovanju, o čemu su se informirali tek preko medija. *"Ne može svaki hadezeovski kokošinjac imati cestu"*, komentirao je Hajdaš Dončić, *"a*

nova vlada je stabilna i odradit će svoj posao do kraja mandata. To je prvenstveni interes svih građana Hrvatske, a i regije."

Hrvatska ministrica izvanjskih poslova Vesna Pusić potvrdila je da nova vlada ima dovoljnu većinu u Saboru i da nikakvih većih promjena ne će biti. Nije htjela odgovoriti na pitanje je li točno da je u Milanovićevom društvu u Beogradu viđen i njezin brat, istaknuti borac za ljudska prava Zoran Pusić, te u regiji i svjetski poznati novinar Boris Dežulović. Navodno su svi skupa otišli popiti kavu s još jednim borcem za ljudska prava, upraviteljem "[Veritasa](#)" Savom Štrbcem, i bivšim djelatnikom haaškog tužiteljstva Grahamom Blewittom.

Milorad Pupavac, novi hrvatski ministar prometa, inače podpredsjednik SDSS-a i bivši zastupnik srpske manjine u Saboru, rekao nam je da ne može komentirati glasine da je on organizirao Milanovićev bijeg. *"Sadašnje okolnosti nas podsjećaju na mračne devedesete i Tuđmanov nacionalistički režim, kada nije bilo toleriranja različitosti, a nenaoružana srpska nejačad progonjena je sa svojih vjekovnih ognjišta, samo zato što je druge nacije ili političkog uvjerenja"*, rekao je Pupavac, poričući bilo kakovu svoju umiješanost.

Hrvatski predsjednik Ivo Josipović nije bio raspoložen za razgovor s novinarima, ali njegov glavni savjetnik Dejan Jović uvjerava nas da se ne radi o krizi, te da će nova hrvatska vlada nastaviti uspješnu politiku suradnje s regijom.

Zoran Milanović nije htio ništa izjavljivati. Naš izvor iz srpske vlade kaže da Milanović zbog svoje sigurnosti boravi na tajnom mjestu u Beogradu, a nakon što azil bude formalno odobren, u planu mu je u što skorije vrijeme posjetiti Moskvu i London, na čijim će istaknutim sveučilištima održati niz predavanja iz politologije i ekonomije. Veleposlanik Ruske Federacije u Srbiji Aleksandar Vasiljevič Čepurin i veleposlanik Velike Britanije u Srbiji Denis Keefe nisu ništa potvrdili, ali su nam otpravnici poslova njihovih veleposlanstava izrazili nepodijeljeno zadovoljstvo izgradnjom cesta i mostova koji spajaju naše bratske narode.

Što kažete? Nadam se da ćete sada biti zadovoljni, a kladim se još više kad vam otkrijem da je na [Forum.hr isti članak - na srpskom, ali na latinici - vrlo brzo uklonjen, a moj korisnički račun zabranjen](#). Dakle, ovdje sam još dobro prošao, zar ne? Pogledajte i biserno obrazloženje Forumovog admina:

"Forum.hr je privatno vlasništvo, a ne nekakav vox populi na kojem svatko može stajati i derati se baš što poželi, kao što ni sama demokracija ne predstavlja stanje u kojem se može flejmati bez ikakvih ograničenja."

"Drugovi, mi jesmo za demokratiju, al' ne da svako priča šta hoće", jel' tako? Vjerovali ili ne. E, da su Tuđmanu bili takvi "moderatori", nikad ni jedan Feral ne bi izašao, a bogami ni Globus ni Nacional se ne bi puno bolje proveli :-)

(38) Bijeda detuđmanizacije dovela je do sve manjih i manjih razlika između HDZ-a i SDP-a, a tzv. hrvatskim političkim elitama svakako je zajedničko jedno: smeta im narod. Osobito, mogućnost referendumske izjašnjavanja i odlučivanja. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Moratorij na zdrav razum](#).

Lux Veritatis - [Moratorij na zdrav razum](#)

Moratorij na zdrav razum

18. rujna 2014.

Prepoznamo uzroke problema. Valja shvatiti, priznati i javno, jasno i glasno reći: 15 godina detuđmanizacije Hrvatskoj su donijele samo propast, pogoršanje, nazadovanje ili u najboljem slučaju stagnaciju, na svim područjima društvenog, političkog i gospodarskog života. Počinjući od 2000. godine, pa nadalje, neovisno o konkretnoj opciji na vlasti, radilo se i radi o strahovitom nizu pogrješnih, naopakih i promašenih odluka, sve jedna gora, bezumnija i štetnija od druge, koje su nas dovele u žalosno stanje u kakvome smo danas. Točna i kvalitetna dijagnoza bolesti osnovni je preduvjet izbora odgovarajućeg lijeka i primjene terapije za ozdravljenje, pa

zato podsjećam samo na neke od bitnijih odrednica politike detuđmanizacije.

Značajke politike detuđmanizacije

Evo ih: odricanje od hrvatskog državnog i narodnog suvereniteta i samostalnog odlučivanja, u korist poslušništva, ulizivanja i snishodljivosti stranim centrima političke moći, prvenstveno tužiteljstvu Haaškoga suda, potom Londonu, Bruxellesu i Beogradu; odricanje od gospodarskog suvereniteta rasprodajom svih glavnih i najjačih gospodarski subjekata, tvornica i tvrtki strancima; odricanje od financijskog suvereniteta rasprodajom svih banaka strancima; odricanje od informacijskog suvereniteta rasprodajom svih utjecajnijih medija strancima, te povratkom jugoslavenskog i tzv. anacionalnog kadra na javnu državnu televiziju; enormno povećavanje državnog zaduživanja. Što dalje to više, a dug potom hrani, producira i potencira samog sebe. Od oko 9,5 milijardi dolara 1999. godine, od čega je polovica bila naslijeđena od SFRJ, a ostatak posljedica 5 godina srpske agresije i razaranja u Domovinskom ratu, do danas 2014. godine, hrvatski inozemni dug povećan je za pet, šest, ili čak i više puta. Istovremeno, nevjerojatno ali istinito, nakon svog tog silnog izvana posuđenog i potrošenog novca u 15 godina detuđmanizacije, hrvatsko gospodarstvo nije ojačalo, a broj nezaposlenih ostao je - približno jednak.

Što vam to govori?

Pa, prvo i osnovno, da je "privatizacijska pljačka u devedesetima" zapravo čisti propagandni mit i izmišljotina detuđmanizatora, te da su *prava* pljačka i uništavanje Hrvatske započeli tek *nakon* Tuđmanove smrti. Drugo, jasno kao dan, da je detuđmanizacija ovu zemlju unazadila, oštetila, rasprodala, zadužila, koštala i još uvijek košta moguće čak više i gore, negoli srpska agresija i rat.

To su dvije osnovne činjenice, gospodo, koje moraju biti okosnica i temelj svake buduće hrvatske državne politike koja želi uspjeti i krenuti naprijed.

U razdoblju detudmanizacije, Sanaderov i Kosoričin HDZ sa satelitima vladao je 8 godina, a trećejanuarski Račanov i Milanovićev Kukuriku SDP sa satelitima 7 godina. Predsjednikom države 10 godina bio je glavni detudmanizator Mesić, a potom 5 godina nešto uljuđenija i mrvicu manje maligna, ali posve beskorisna varijanta Josipović. Dakle, može se reći da je krivnja i odgovornost za neuspjehe i promašaje detudmanizacije po prilici podjednako raspoređena između "desnih" i "lijevih".

Posljedično i očekivano, kao popudbina takve generalno pogriješne i naopake politike, pojavilo se i pogoršanje stanja osnovnih ljudskih prava i sloboda, [osobito slobode govora](#) i slobode političkog organiziranja, uz paralelno bujanje svih oblika staljinizma i inih totalitaritarnih tendencija, naravno obvezno pod krinkama "borbe za ljudska prava", "antifašizma", "progresivnosti" i tzv. političke korektnosti. Isto je kulminiralo tijekom trogodišnje vladavine Kukuriku režima u otvorenim pokušajima redukcije, suspenzije ili čak ukidanja i same demokracije.

Posve zanemarujući posrnulo gospodarstvo, Kukuriku su prvo krenuli uvoditi "rodnu" ideologiju u dječje školske klupe, a zatim pokušali na sve načine spriječiti narodnu reakciju putem građanskog referenduma o braku, u čemu su doživjeli težak poraz. Potom su na detudmaniziranom Ustavnom sudu uz slabašno i krajnje proizvoljno obrazloženje uspjeli spriječiti referendum o hipertrofiranim kolektivnim manjinskim pravima, poglavito srpskoj uporabi ćirilice, ali nakon što su se uspješne građanske narodne inicijative ipak nastavile, konkretno sindikalna o *outsourcingu* i udruge "U ime obitelji" o ugradbi prednosnog (preferencijalnog) glasovanja u Ustav, dojučerašnji navodni smrtni neprijatelji SDP i HDZ najednom su se našli - na istoj strani.

Ali o tome ne moram ja, jer je recentnu perversnu protudemokratsko-erotičnu eskapadu i vrući grupnjak gospode drugova Smerdela, Šeksa & Grbina već [sjajno opisao možda najbolji noviji neovisni hrvatski komentator, Marcel Holjevac](#):

Kad se male ruke u Saboru slože, sve se može. Pa i ukinuti članak 1. Ustava. Naročito je dirljiva scena u kojoj sensei Vlado Šeks, u ulozi Darth Vladera, kaže svom mlađahnom učeniku Peđi: "Luke, ja sam tvoj otac." Imperij uzvraća udarac narodu: svi su složni da referendum treba spriječiti.

I lijevo i desno krilo partije, SKJ-SDP i SKH-HDZ, izjasnili su se za moratorij na referendume u Hrvatskoj i time suspendirali Ustav, što je zapravo oblik državnog udara. To dokazuje da je Željka Markić najbolje što se dogodilo na hrvatskoj političkoj sceni u posljednjih nekoliko godina. Bez ikakvog zaleđa u postojećim strukturama i stranim ambasadama, postala je neprijatelj broj jedan boljševicima svih boja i svih stranačkih pripadnosti. Razotkrila je da su nevladine udruge zapravo režimski pripuzi, ogolila agendu GONG-a. Ono što joj nikad neće oprostiti je da je narodu vratila vjeru u demokraciju i u sebe samog, pokazala mu da je moguće boriti se protiv sustava, i to posve legalno i legitimno, kroz institucije. Udarila je establishment tamo gdje ih najviše boli, prvo u same ideološke temelje, a potom je penetrirala u srce birokracije, u politički duopol koji se sastoji od dva krila nekadašnje kompartije, ono kroatocentrično poznato kao HDZ, i ono jugocentrično koje se odaziva na SDP...

...Nakon ove scene, ostaje nam samo još da zamislimo Vladu i Peđu zajedno na idućem prideu u Osijeku, Vladu u crnoj koži i Peđu u roza haljinici i halterima, kako se, svaki s bocom u ruci i Ghetto blasterom na Peđinom ramenu iz kojeg se čuje Thompson, nježno drže za rukice. Nakon te dirljive ljubavne scene, u Dnevniku RTL-a se pojavljuje joker "zovi prijatelja" Dragan Zelić (GONG), i tumači tulavom narodu kako će referendum "nakaradno promijeniti izborna pravila", odnosno omogućiti narodu da bira koga želi, a ne koga partija postavi na vrh liste...

Možete vidjeti i slikopisni zapisak diela tog poviestnog partizanskog homo *outanja*, kao i kratki transkript dosad nepoznat javnosti:

Bratstvo i jedinstvo rvacke Tamne Strane Sile

Peđa Sdpwalker: "Ju kild maj fadr Titou, end maj madr Džugoslavyju!"

Darth Wlader Sova: "Nou, Peđa hani, aj em tvoj istospolni gay otac."

Peđa Sdpwalker: "Daaa!"

Potom jedan drugom salutiraju, pesnicom pri slijepoočnici: "Za diktaturu! Spremni!"

Naravno, čista je Smerdelova izmišljotina da između predstavničke demokracije putem izabranih zastupnika i neposrednog odlučivanja referendumom mora postojati "ravnoteža". *Ne mora. I ne može.* Radi se o redikuloznoj, protudemokratskoj, boljševičkoj ideji da suveren - narod - mora biti "u ravnoteži" s vlastitim predstavnicima koje je izabrao. 'Aloo... :-)

To je otprilike kao da automobili odjednom zatraže od vozača da im prepuste odlučivanje hoće li ih voziti, ili neće. Još gore, u našem slučaju, naši saborski "automobili" ne služe gotovo ničemu, nego se sami vozikaju kako god hoće, bez ikakvog utjecaja "vozača", naroda čiju krv i znoj neumorno troše kao pogonsko gorivo. I zato sada imamo "lijevi" SDP i "desni" HDZ ruku pod ruku, u zajedničkom ratu protiv slobodnog iskazivanja volje puka koji se neposlušno otima kontroli partijsko-stranačke dojučerašnje "avangarde radničke klase", njihove dječice, izdanaka i izraslina... čudno?

Pa, baš i ne.

Mesić i Šeks međusobno podijeli ordenje, a Tuđmanu i Hrvatskoj nasapunali dasku

Samo primjerice, sjetite se da su si detuđmanizirani predsjednik države Mesić i detuđmanizirani predsjednik Sabora Šeks, inače u javnosti smrtni "protivnici", međusobno podijelili silna ordenja & kolajne za "doprinos boljitku i razvitku" detuđmanizirane rvacke države, 'ej, i to dok su u Haagu pokojniku Tuđmanu, Domovinskom ratu i generalima sapunali dasku "zajedničkog zločinačkog poduhvata". Sjetite se kako je Šeks obilazio i nagovarao svoje Slavonce da glasuju protiv predsjedničke kandidatkinje vlastite stranke Jace Paštete, a za "mrskog" Mesića. Sjetite se da je Kosoričin i Šeksov detuđmanizirani HDZ prvi u hrvatski pravni sustav uveo pojam "rodnog identiteta", a da ga uopće nije definirao, i to baš u [Zakonu o suzbijanju diskriminacije](#), te da je Pupovčevoj srpskoj manjini kao nagradu za 5 godina agresije i kvislinške okupacije trećine teritorija, umalo udijelio dvostruko pravo glasa... bokte maz'o. Sjetite se.

O takvom "HDZ-u" već sam pisao, pa ću ovdje biti slobodan citirati samoga sebe:

...Draži su vam i miliji dojučerašnji četnici i raznorazne korumpirane jugoslavenske gnjide, nego čestiti i dokazani ljudi koji su za ovu državu mogli stotinu puta poginuti, ali koje, eto, niste mogli, ne možete i nikad nećete ni moći kontrolirati. Jer ih ne možete kupiti. Jer nemate ništa čime bi ih mogli ucijeniti. Jer nikad nisu htjeli i ne žele u to vaše ljigavo lopovsko, projugoslavensko, koristoljubivo moje-dupe-iznad-svega kolo...

Vidite? Tužno, ali istina.

Poput velikosrpskog i jugoslavenskog Damoklovog mača, haaška optužnica je preko cijelog jednog desetljeća visjela nad mladom neovisnom hrvatskom državom i njezinom kratkom poviješću, i iz sjene upravljala svim našim životima. Nažalost, čak ni danas, kada je ta opasnost i ugroza minula, u svojem

bezbriznom životu na raskošnim saborskim oblačićima, detuđmanizirani Šeks & HDZ očito baš ništa ne razumiju.

Rid maj lips: **nakon Tuđmanove smrti, prihvaćanjem politike detuđmanizacije, o lopovluku da ni ne govorimo, HDZ se teško kompromitirao.** Iako je prosječnom hrvatskom domoljubnom biraču naravno i dalje prihvatljiviji negoli sramotno i odvratno jugoslavenski i filorski SDP, ljudi su se žestoko opekli i jednostavno više ne vjeruju da će se pukim HDZ-ovim povratkom na vlast odista nešto promijeniti na bolje. A osobito kada se doda činjenica da je sadašnji šef HDZ-a Karamarko notorni bivši dugogodišnji potčko glavnog detuđmanizatora Mesića, o čemu još nije izustio ni jednu jedinu riječ.

I sad, gle' ti bedaka - namjesto da zajaše na val silnog narodnog nezadovoljstva nesposobnim lopovskim jugo-pljugo SDP-om i pokuša ga okrenuti u svoju korist, **šeksoidni HDZ se javno cmače, paktira i kolaborira sa SDP-ovcima**, i jednostavno ljude silom tjera zaključiti da su odista svi jednaki. Da se radi samo o nešto hrvatskijem krilu bivšeg Saveza komunista Hrvatske, iste šumske bande boljševika, parazita i protudemokrata koja je prvo 45 godina ognjem i mačem, a potom još 25 godina ispod žita, u prividu demokracije, vladala i još uvijek vlada nesretnom hrvatskom zemljom.

Molim? Oprostite, ali nisam *ja* kriv što je Šeks na saborskom odboru, namjesto da dementnog Smerdela pošalje u mirovinu, izjavio ono što jest, i što su ga kamere uhvatile baš u trenutku intimnog sladostrašća s Peđom. Ovaj tekst nije uperen protiv HDZ-a, nego protiv detuđmanizatora - uključujući i onaj dio HDZ-a koji se u prošlih 15 godina odrekao svog naroda, svoje države i samoga sebe. Koji je to dio?

Kao i uvijek: prepoznajete ih po djelima njihovim.

Hrvatskom narodu više nisu dovoljna šuplja licemjerna sanaderovska obećanja tipa splitske rive, nakon kojih se sve "promijeni" tako da ostane isto, hrvatski generali budu *locirani, identificirani, uhićeni i transferirani*, a zločinački haaški pokajnici i bivši "krajinski" četnici dobiju ordenje i još više novaca iz državnog proračuna. To si, gospodine družo Šeks, lijepo možete zataknuti... za šešir.

Jer, ako kome još uvijek nije jasno, sada valja odgovoriti *zašto* su detuđmanizatori sve to činili i čine. Vrlo je važno motivaciju neprijatelja pravilno razumjeti.

Odgovor: jer su djelovali, nastojali i apsolutno računali da će u Haagu Tuđman biti proglašen novim Pavelićem, a moderna neovisna Hrvatska novom fašističkom NDH.

Jednostavno, zar ne? Crno na bijelo - Oluja i "zajednički zločinački poduhvat protjerivanja Srba" trebali su detuđmanizatorima poslužiti kao novi Jasenovac. Na sličan način, zanemariva šačica srpskih civilnih žrtava u oslobodilačkoj hrvatskoj vojnoj akciji golemih razmjera propagandno je napuhana nekih 15 puta, organizirani odlazak civila bez ikakvog kontakta s vojskom postao je "progon", a potom su beskrajnim orwellovskim medijskim pranjem mozga te dvije izmišljotine promovirane u neizbježnu temu svih razmatranja i aspekata Domovinskog rata, kao i prešutnu osnovu kompletne hrvatske državne politike.

To vam je to.

Detuđmanizatori su sve činili i sve poteze vukli kao da je Hrvatska ne samo kriva za "zajednički zločinački poduhvat", nego već i osuđena. Ne samo da su to očekivali, nego su u tome izravno sudjelovali i sve od sebe dali da se to i ostvari.

Iz toga razloga, Mesić je protutustavno i protuzakonito haaškom tužiteljstvu, a preko njih Srbiji i Miloševiću, dostavio stotine tajnih dokumenata iz državnog predsjedničkog arhiva; iz toga razloga 2001. je sklopljen nevjerojatni Anex G Ugovora o pitanjima sukcesije, kao izravni pokušaj da se za zelenim stolom poništi

krvavo izborena hrvatska neovisnost; iz toga razloga, od hrvatskih narodnih interesa važniji su postali interesi "regiona" i "jugosfere"; iz toga razloga pridruživanje Europskoj uniji predstavljeno je kao nešto zbog čega se bespogovorno mora pristajati na ama baš sve, a da se istovremeno ne dobije ništa i ne ostvari ništa; zato i samo zato je provedena opća rasprodaja hrvatskog gospodarstva, banaka i medija strancima, zato je Sanader poslušno koalirao s dojučerašnjim "krajinskim" četnicima i zbog toga ono Mesićevo silno lobiranje da u EU ne uđemo samostalno, nego da skupa s Godotom čekamo Srbiju; zbog toga razloga su neprijateljske propagandne organizacije poput HHO, GOLJP-a i Documente imale, a i dan danas imaju, toliku medijsku pozornost i važnost; zbog toga je Josipović pričao o "konglomeratu loših politika" namjesto o Velikoj Srbiji, a Milanović o "građanskom ratu" namjesto srpske ratne agresije...

Zbog toga, moja štovana i ostala gospodo, i ničeg drugog.

Nije se lako s tim suočiti, znam. Ali je neminovno. Glasovali ste za Mesića, glasovali ste za Josipovća, okej, nadali ste se najboljem... ali prevarili su vas.

Narod su obmanjivali silnim obećanjima o "200.000 novih radnih mjesta" i "povratku opljačkanog u privatizaciji", ali učinili su baš sve redom suprotno - pljačka se upetorostručila, a prava rasprodaja i grabež 2000. godine tek su započeli. Narod su zavodili silnim uvjeravanjima o "individualizaciji krivnje pojedinaca", da bi na dan objave drugostupanjske haaške presude pokazali svoja prava lica i u ekstatičnom jugoslavenskom iščekivanju slinavo zavrištali o "konačnoj presudi Tuđmanovoj Hrvatskoj". Sjećate se?

[Naravno da se sjećate.](#)

A da je Meronova presuda bila osuđujuća? Nije uopće teško pretpostaviti što bi se dogodilo - uslijedili bi masovni kazneni progoni hrvatskih branitelja, nas svih ostalih "znanih i nezvanih" iz haaške optužnice, pogrom kao novi Bleiburg, na temelju "podataka" i "dokaza" HHO, Documente i Save Štrbca. Jasno, "zajednički zločinački poduhvat" nije mogao započeti i nastati tek 1995. godine, zar ne? Znači, Hrvatska je kriva za sukob, Srbi su se samo branili, Milošević je bio u pravu: radilo se o građanskom ratu, a ne o srpskoj agresiji. Fašistički genocidni Hrvati bili bi konačno i terminalno vraćeni pod protektorat i vlast Srbije, a potom, s vremenom, asimilirani. U nešto poput Miljenka Jergovića, Ante Tomića ili sirotih Nikolićevih Bunjevaca.

Eto vam i konačnoga cilja detuđmanizacije.

I molim, ne zaboravite - svi ti ljudi su još uvijek ovdje. Pišu, govore i zastupaju iste stvari, bez imalo srama. Jednako [bolesno mrze hrvatski narod](#), jednako patološki izmišljaju, lažu, varaju i rade za srpske i ine tuđinske interese, i dalje jednako neutaživo piju hrvatsku narodnu krv, recimo [preko 800.000,00 kn godišnje u Grškovićevoj](#), na Brijunima, u riječkom HNK-u, na HTV-u, smišljeno, ciljano i planski raspoređeni u svim tim istim novinama i medijima koji su navijali za "zajednički zločinački poduhvat", u strankama, u Vladi, u Saboru, na Pantovčaku, a iako im je sramotna, neprijateljska, zločinačka i izdajnička protuhrvatska rabota konačno razotkrivena i propala 16. studenoga 2012. godine u Haagu, još nizašto nisu odgovarali.

To će se promijeniti. Ni svi šeksovi u HDZ-u to više ne mogu zaustaviti.

Prvi korak k ozdravljenju i uklanjanju 15 godina zloćudnog tkiva mogla bi biti ova [nova inicijativa "U ime obitelji" za još jednu promjenu Ustava](#). Ukratko, predlaže se prednosno (preferencijalno) glasovanje, snižavanje izbornog cenzusa na 3%, pokušava se postići izjednačavanje "težine" glasova po izbornim jedinicama (prema izviješću Ustavnog suda koju političari još od 2010. godine jednostavno ignoriraju), te uvodi zabrana predizbornog koaliranja.

Što kažete? Moram priznati da sam isprva bio skeptičan, osobito prema snižavanju praga na 3%, ali kada sam vidio koliko se očajnički detudmanizatori batrgaju i grebu nogama, noktima i zubima protiv, jednako oni u Kukuriku i oni u HDZ-u, bogami, promijenio sam mišljenje. Hoće li stranaka i političkih opcija u Saboru biti više? Pobogu, pa već sad ih ima bar *dvadesetak*, od toga Kukuriku koaliciju čine četiri, a HDZ koaliciju pet, iako parlamentarnim izborima još nismo ni blizu.

Hoće li u Saboru biti redikula, pitate? A što su ovi sad, pobogu, nego redikuli, samo iz poznatih stranaka? Hoće li politička trgovina biti gora? Oprostite, ali nakon 15 godina detudmanizacije, mislim da je to jednostavno fizički nemoguće. U svakom slučaju, ako referendum uspije, barem ćemo točno i sigurno znati koliko tko "teži" i koliku stvarnu biračku podršku ima svaka od budućih parlamentarnih stranaka. Osim toga, ovisno o volji naroda, prednosno (preferencijalno) glasanje moglo bi dovesti čak i do promjena vodstva stranaka, te potaknuti saborske zastupnike da postanu borci za interese svojeg biračkog tijela, a ne samo bezvezne lutke na koncima stranačkih šefova.

Nakon petnaest godina vladavine, čak i nakon haaške propasti, detudmanizatori misle da su nedodirljivi. Gotovina ih je velikodušno ostavio na miru, pa im mi ostali moramo stati na kraj, ovako ili onako, narodnim referendumom, lustracijom, ili na neki drugi način.

Bit će to ugodan posao.

Komentari (42)

MKn — Uto, 23/09/2014 - 17:35.

obaladaleka — Uto, 23/09/2014 - 13:32: "Koliko je npr besmisleno agresiju na Hrvatsku i cijeli rat u bivsoj Jugoslaviji objasnjavati dogovorom Milosevic - Tudman, toliko je besmisleno dogadanja nakon 2000 objasnjavati detudmanizacijom ili naknadno potrebom tudmanizacije. Sve se to može, sve se to i radi, ali sve su to zapravo mentalne podvale, pojednostavljenja koja sa pravom biti stvari nemaju veze. Misljenja sam da je riječ o puno prozaičnijim stvarima.

Necu o dogovorenom ratu, ali nije detudmanizacija kao neki master plan nego prije svega prozaican mars kroz institucije. Ekipa sličnih ideoloskih pogleda se domogla vlasti i riječ je o njihovoj prozaičnoj borbi za radna, točnije receno neradna radna mjesta državnog aparata i svih mogućih povezanih djelatnosti."

Ovo nije besmisleno, nego upravo tragikomično - usporedba izmišljotine gubitničke četničke propagande s onim što nam je svima pred očima i nosovima i zbog čega propadamo već 15 godina. To ti pokušavaš veleizdajnika Mesića & co. spasiti zatvora? Ne bu išlo, želim. Borba za vlast je jedno, kršenje Ustava i zakona za korist stane sile, a protiv vlastite države i naroda, nešto sasvim drugo.

"Ideja da bi ponovna Tudmanizacija imala zapravo iste karakteristike kao i Detudmanizacija (mars kroz institucije sa suprotnim ideolsokim predznakom) je zapravo pogubna. Zato i negodujem zbog ovakve terminologije detudmanizacija - tudmanizacija i vjerujem da treba pronaci drugi sadržaj i usmjerenje koje nas može vratiti na pravu smisao i vrijednost."

Ovo bi možda imalo smisla kad bih ja nastupao s nekih recimo revanšističkih pozicija. Ali ne nastupam, to je vjerujem jasno, meni se jebe živo i za HDZ i za sve redom druge stranke. Ja samo želim, i tražim, i radim, i neću se smiriti dok sam živ i dok se to ne ostvari, da se detudmanizatori - veleizdajnici - maknu. Na ovaj ili onaj način.

"Medutim zasluga, ogromna zasluga predvodnika ove zadnje kukulele vlasti je sto nam je doista u tom smislu otvorio oci. Mi smo vidjeli corpus delicatus kako stvarna i nemarionetska država može zbilja djelovati. Jest da je razlog tog djelovanja, način i okolnosti potpuno promasen, ali mi smo doista vidjeli tu razliku između marionetske i

nemarionetske drzve na afmoznom primjeru lex Perkovich. Zapravo svatko tko doista zeli vidjeti mogao je dobro vidjeti razmjere naseg stvarnog problema."

To ti hoćeš reći da su lignja & co. bili u pravu i da Perkovića i Mustača nismo trebali izručiti? Gukni golube.

MKn — Ned, 21/09/2014 - 10:46.

Moj tekst uopće nije ni desni ni lijevi, niti tvrdim da od Tuđmana treba napraviti nekakvo zlatno tele, na kraj mi pameti. Kako već rekoh Profesoru, ja sam samo pokušao zbrojiti i oduzeti tko je što postigao, i koliko nas je to koštalo. Tuđman se tu pokazao neusporedivo uspješnijim od detuđmanizatora.

Dakle, politiku detuđmanizacije treba odmah prekinuti. Od Tuđmanove politike, valja uzeti ono što je bilo dobro i za Hrvatsku korisno, a odbaciti ono što je bilo loše. Odmah da ne bude sumnje - politika pomirbe je bila dobra. Bez nje bismo se kao i 1941. do 1945. poklali međusobno i na kraju izgubili rat, a možda i državu. U najboljem slučaju, danas bismo bili međunarodni protektorat kao Bosna, s "Republikom Srpskom Krajinom" državom u državi, bez ikakve perspektive i budućnosti. Međutim, pomirba ne znači da nam nije potrebna lustracija, odnosno, odvajanje kukolja od žita koje se uključilo u proces stvaranje hrvatske države. O kome se radi? Pa jednostavno - o detuđmanizatorima. Sami su sebe prokazali.

"Po meni stalo se kod mirne reintegracije. Završili smo je. Na prevaru i korupcijom smo vratili okupirano područje. Međutim, koruptirajući vodeće srpske politicare u Hrvatskoj, mi smo pri tome brzo izgubili mjeru i nevidenom korupcijom zarazili cijelo društvo. Nije bilo lagano prezivjeti ni mirnu reintegraciju niti je to lagano sada trpjeti, ali rezultat je slobodna zemlja, te obrana granica (uz izuzetke Ada, Prevlake, Savudrije, i ostalih razgranicenja) bez izravnih ljudskih žrtava. Negativni efekti prelili su se na stranu korupcije i koruptivnog bremena koje je nametnuto cijelom društvu (na odgovarajući način korumpirani su svi: od branitelja do NGO udruga, crkve, naprsto sve je to uvezano, a stvarni iznos korupcije je nas dug izrazen u milijardama EUR).

Tuđmana su maknuli zapravo krvozedni lopovi kojima je smetao u svim mogućim transakcijama (bankarski, naftaski, medijski, građevniski, zamislite nakladnički, državni, kulturni, nekulturni, čak i mafijaski ... krugovi) koji su se otvarali na prijelazu tisućljeća. Tuđman je u datom trenutku u rukama imao sve ili bolje receno sve najvažnije tijekove."

Ovo bi moglo biti dobrim dijelom točno, ali ne sviđa mi se zamagljivanje biti. Tuđmanova "korupcija" (politička i ina trgovina) je bila korisna za Hrvatsku - istok zemlje je vraćen pod državno okrilje bez ljudskih žrtava i ispaljenog metka, što je najveća zamisliva pobjeda. Nasuprot tome, sva korupcija nakon Tuđmanove smrti je bila uperena protiv interesa hrvatske države i naroda.

"Treba konstatirati obranjenu zemlju, ali duboko poremećenu u načinu funkcioniranja i naprosto konstatirati da na isti način više ne može. Oni koji hoće nastaviti na isti način (možda i nastaviti na Tuđmanov način - jer on je preteca koruptiranja Srba, i svih koje mora ili poraziti ili držati pod kontrolom), vode nas u propast."

Kako rekoh, nisi razumio. Još gore, izgleda da si i ti dopustio da te detuđmanizatori uvjere da je i Tuđman kriv za njihova zlodjela. Besmisleno, neozbiljno.

MKn — Pon, 22/09/2014 - 16:41.

"Morali smo svercati oružje po visestrukim cijenama, služiti se ovim i onim, morali smo korumpirati srpske predstavnike na ovaj ili onaj način,... sve smo to morali u datim okolnostima, ali više to ne moramo. Mi sad moramo upravo suprotno, moramo raditi sve po mirnodopskim i civilnim pravilima."

Za embargo na uvoz oružja kriv je Budimir Lončar, koji je Englezima poslužio kao Trojanski konj. Danas nije u zatvoru, nego je Josipovićev savjetnik.

"Tuđman je donio i zakon o oprostima, konvalidaciji..."

Tuđmanova reintegracija istočne Slavonije jedina je odista uspješna mirovna operacija UN u povijesti. Što bi ti učinio? Sudio onih 23.000 amnestiranih Srba za oružanu pobunu? Iskreno, i meni se sviđala ta ideja, ali... možda si zaboravio, no Tuđman nije imao saveznika. Osim Vatikana, bukvalno i doslovno nitko nije podržavao hrvatsku neovisnost, a neki od najjačih, poput Engleza i Rusa, radili su otvoreno protiv nas cijelo vrijeme. Istovremeno, Tuđman je imao i strahovitu unutarnju oporbu, od budućeg detuđmanizatorskog šljama, pa do... raznih drugih, nekih i u vlastitom uredu, a osobito u stranci. Na kraju, iako je Oluju proveo i zemlju oslobodio uz minimum ljudskih žrtava i razaranja, ipak su ga htjeli na međunarodnom sudu i mrtvog proglasiti novim Pavelićem.

Sad zamisli što bi bilo da je učinio drugačije, pa ću ponoviti pitanje - što bi ti na njegovom mjestu? Dao udbaše posmicati preko noći? Opet, nisi jedini koji je možda došao na dobru ideju... ali pravda i želje su jedno, a objektivno i racionalno cost-benefit postupanje u danom trenutku nešto sasvim drugo. Primjerice, i ja sam one noći kod Vinkovaca 1995. Boga molio da ujutro krenemo na istok. Jebalo mi se i za život i za sve, samo sam htio povući otoponac i držati ga, i držati. Je li Tuđman bio u pravu što je drugačije

odlučio? Jest. Ja sam živ, onih 23.000 četnika je živo, a i detuđmanizatori su živi. Oni pljuju, izmišljaju, luduju i cvile, a ja nižem fakte i rugam im se. Svakome svoje :-)

"...mehanizmima. Tuđman ih je dakako koristio recimo to tako domoljubno, ali mehanizme koje je demonstrirao, koje je ostavio na raspolaganje svojim nasljednicima su i unatoc kresanjima ovlasti i svemu drugome, takvi da omogućavaju upravo sto i kusamo padajući po svim mogućim kriterijima."

Druga je tema, ali i "kresanje ovlasti" je bilo posve pogriješno. Tuđmanov ustav je bio daleko kvalitetniji i efikasniji od ovog poluparlamentarnog krpeža kojega imamo dan danas.

MKn — Ned, 21/09/2014 - 10:42.

profesor — Čet, 18/09/2014 - 20:39: "Pa, prvo i osnovno, da je "privatizacijska pljačka u devedesetima" zapravo čisti propagandni mit i izmišljotina detuđmanizatora" pa nismo baš svi retardi :)"

Ne? Čemu onda ovakav tipičan primjer pars pro toto izmotavanja? Naime, cijela rečenica glasi:

"Pa, prvo i osnovno, da je "privatizacijska pljačka u devedesetima" zapravo čisti propagandni mit i izmišljotina detuđmanizatora, te da su prava pljačka i uništavanje Hrvatske započeli tek nakon Tuđmanove smrti."

Dakle, jasno je da ne tvrdim da zla i naopakog u Tuđmanovo vrijeme nije bilo, nego da je pravo zlo, neusporedivo veće i gore, nastupilo tek nakon njegove smrti. Detuđmanizatori su se poslužili ofucanim trikom "drž'te lopova", to je sama povijest pokazala.

"uostalom, ima li u neodvisnoj uopće nekoga tko nije detuđmanizator osim tebe, ppppetre, skvikija i još par vas. pa ko je instalirao šeksa, smerdela, perkovića, sankija, žužula, mudrinića, radića, todorića itd, itd. itd. nego francek? kako nam to objašnjavaš; svi ga izdali ili..."

Sad pomišljam da nisi razumio tekst ni mrvicu. Jesi li ga uopće u stanju razumjeti? Hrvatska državna politika za vrijeme Tuđmana i nakon njega razlikuju se kao nebo i zemlja. Detuđmanizatori su se odrekli svega što je on postigao i krenuli u suprotnom smjeru, a ja sam samo zbrojio i oduzeo - tko je postigao što, i koliko nas je to koštalo. Rezultat je za detuđmanizatore porazan.

"po mom skromnom mišljenju, sve je ovo logična posljedica smijera trasiranog od tuđmana koji je bio neprikosnoveni vođa, otac i majka nove države, razni manipulatori su se razmahali, dali ovom narodu "slobodu" (imamo državu, imamo zastavu, mogu pivat ustaške pisme i hebat srbima mater), i eto smo tu di jesmo."

Ovo je upravo redikulozno, i pojačava sumnju u tvoju sposobnost elementarnog racionalnog razmišljanja. Pobogu, pa zar su Mesić i Račan išli "smjerom kojeg je trasirao Tuđman"? Zar Josipović ide "smjerom kojeg je trasirao Tuđman"? Zar su Čačić, Pusićka, Sanader, Kosorica, Šeks itd. išli "smjerom kojeg je trasirao Tuđman"? Zar bi se Tuđman odrekao državnog suvereniteta i ratne pobjede? Zar bi Tuđman tvrdio da je "Hrvatska izvršila agresiju na Bosnu"? Zar bi Tuđman doveo državu na rub ponora "zajedničkog zločinačkog poduhvata"? Zar bi Tuđman rasprodao gospodarstvo, banke i medije strancima? Zar bi Tuđman inozemno zadužio državu preko svake mjere? Zar bi Tuđman učinio Hrvatsku članicom NATO i Europske unije, ali tako da od toga članstva nema nikakve konkretne koristi?!

Jesi li stvarno toliko zaslijepljen propagandom i pranjem mozga, da 15 godina mrtvog Tuđmana optužuješ za politiku koju su provodili i provode njegovi najgori i najveći protivnici? Ako je tako, nema ti pomoći :-(

"je li stvarno misliš da ima danas ijednog političara/politikanta/društveno-političkog djelatnika/voditelja tisuća braniteljsko/humanitarnih/za ljudska, gey, životinjska, i ina prava, udruga kojem je stalo do ičega osim svoje promocije i koristi?"

Aha, znači detuđmanizacija je propala, i sad treba propasti sve? Žalim, ali ne bu išlo. Naravno da ih ima, čak su u većini, samo u ovom nakaradnom detuđmanizatorskom sustavu nemaju mogućnost doprijeti do položaja i utjecaja. Detuđmanizatorska mafija preuzela je većinu ključnih položaja i poluga odlučivanja, i zato se zadnjih 15 godina u našoj politici, medijima i javnosti vrte gotovo cijelo vrijeme isti ljudi, i zastupaju gotovo iste stvari. Njihov učinak je bijedan, nepostojeći, rezultata nemaju, vuku nas u propast, i tome mora doći kraj.

Takvo stanje se mora promijeniti, na ovaj ili onaj način. Detuđmanizatori moraju otići.

MKn — Ned, 21/09/2014 - 10:37.

zaphod — Čet, 18/09/2014 - 17:56: "Moram priznati da razdoblje samostalne Republike Hrvatske nikada nisam dijelio na "tuđmanovsko" i "posttuđmanovsko". Puno više na ratno i poratno."

Lažeš samog sebe. Tuđman je osoba koja je apsolutno obilježila i oblikovala povijest jugoistočne Europe na kraju XX. stoljeća. Pokušaj izbacivanja njega iz bilo kakve ozbiljne analize razumijevanja događanja i dijagnosticiranja uzroka i posljedica problema, nemoguć je i krajnje neozbiljan.

Znam da nije lako, ali moraš se suočiti s činjenicama. Nema nikakvog smisla bježati od onog što ti je pred očima, koliko god neugodno bilo, pa ovako gurati glavu u pijesak i izmišljati prigodne isprike. Mislio si najbolje, povjerovao si, ali sama povijest, učiteljica života, pokazuje da si prevaren, da ste svi vi koji ste povjerovali detuđmanizatorima prevareni - i to ne zato što je Tuđman bio nekakv nepogrješivi bog otac, nego zato što su se detuđmanizatori pokazali jednostavno neusporedivo i neizmjereno nesposobnijim, nepoštenijim i neuspješnijim od njega.

"Pa se polagano vratilo na "manje važne", poratne teme. I tu se HDZ totalno izgubio, a Tuđman pogotovo. Krenulo je sa zagrebačkim krizama i nepriznavanje volje građana, dizanje presije prema novinarima, iznjedriavanje tajkuna-neznalica, te prvih prosvjeda - od Kunstovih-sindikálnih pa do onih za podršku 101-ice."

Evo, upravo kako sam rekao mnogo puta - ti još uvijek pokušavaš živjeti u predizbornoj kampanji 1999. i odbijaš se probuditi iz toga sna, zapravo košmara. A što nam je o tome reklo 15 godina kasnije povijesti? Ukratko - Tuđman je bio u pravu. Oprezno poratno zakonodavstvo dalo mu je legalnu mogućnost da ne potvrdi gradonačelnika bilo kojeg grada, a od osoba kojima se protivio (ako ih se dobro sjećam, ako ne, molim ispravi), Budiša je ispao možda najveći poštenjak-naivac u hrvatskoj povijesti, Tomac se pokajao i doslovno pojeo sve što je prije govorio i zastupao, a Radoš bi u bilo kojoj drugoj državi, samo ne u detuđmaniziranoj, završio pred sudom zbog kontrašpijunaže i veleizdaje.

Isto tako, kasnijih 15 godina pokazale su nam da Tuđmanova "presija prema novinarima" nije bila ni do koljena onoj nakon njega, pa je o tome uopće smiješno govoriti. U zadnjih 15 godina cijeli niz novinara koji su usudio pisati protiv detuđmanizatora jednostavno je isjeran s posla i uklonjen iz javnog života. Pogledaj samo posljednji primjer - istjerivanje Šole iz Večernjaka zbog pisanja o Josipovićevim i Šimonovićevim tajnim kontaktima sa srpskim državnim dužnosnicima:

["Neobjavljena kolumna Ivice Šole u Večernjem listu o Predsjedniku"](#)

Jebote, to je čovjek kojeg ste izabrali za predsjednika države. Bogo dragi... prvo Mesić, a onda Josipović, i zar je čudno što država propada, kad njezini najviši dužnosnici rade za tuđe interese!? :-(

Btw i o ovome Karamarkov HDZ šuti kao mutav. Upitajte se zašto. Tko pogodi, dobije detuđmanizatorski bombon.

(39) Dva predsjednika države, dva veleizdajnika. Detudmanizatori su kryptočetnici, orjunaši, posrbice, crno na bijelo. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Hrestomatija veleizdaje](#).

Lux Veritatis - [Hrestomatija veleizdaje](#)

Hrestomatija veleizdaje

26. listopada 2014.

Priznajte, jeste li mislili da će Josipović demantirati Cvetićanina? Prevarili ste se. Ja, nažalost, nisam. Terminalnu ocjenu Josipovića dao sam prošle godine, nakon što je [narod Kukurikavcima okrenuo leđa](#) u vukovarskoj koloni sjećanja. Zašto "nažalost", pitate? Zar se je vama lako suočiti s činjenicom da je ovo već *drugi* predsjednik hrvatske države, *od svega tri dosadašnja*, čiji je svaki politički i ljudski kredibilitet praktično raznesen, uništen, mrtav, pokopan? Meni nije.

Da je prethodni predsjednik [Mesić](#) osobno i neposredno odgovoran za sramotnu, veleizdajničku [detudmanizaciju](#) i preko desetljeća hrvatske haaške kalvarije, da je prekršio Ustav i zakone i hrvatske državne i vojne tajne učinio dostupnima stranim osobama, tijelima i organizacijama, [uopće ne treba dokazivati](#) - [on se je time javno hvalio](#), a o njegovim špijunskim i drugim nedjelima postoje i brojni [video zapisi](#). Prije ili kasnije, kada njegova postudbaška mafijaška mreža izgubi moć i utjecaj, policija će mu zakucati na vrata.

Ali, što s Josipovićem?

Počelo je s famoznih 250.000,00 (slovima: dvije stotine pesedet tisuća) EUR na štednom računu jednog običnog sveučilišnog profesora i plink-plonk kompozitora. [O tome su svi mnogo pisali](#), ali s obzirom da nas već 15 i više godina "neovisni mediji" uvjeravaju da su SDP-ovci redom sami sveci i poštenjačine, u prostome puku prošlo je bez nekih problema. Na isti način, informacije o [raznim Josipovićevim aferama](#) i čudnim svezama i kontaktima sa Srbima tijekom Domovinskog rata pripisane su "hadezeovskom paraobavještajnom podzemlju". Nakon što je izabran, uslijedile su procjene da su i on i Bandić u predizbornim kampanjama potrošili daleko više novca negoli su prijavili. [Bandi\(ti\)ć je danas zbog toga \(između ostalog\) iza rešetaka, dok je kuhana noga debelo u novoj predizbornoj kampanji](#). Nakon 5 godina šuplje "nove pravednosti", krenuo je prodavati priču o nekakvim ["novim temeljima"](#).

["Konglomerat loših politika" namjesto srpske ratne agresije](#), praktična amnestija Velike Srbije i Miloševića, možda se mogao pripisati čistoj esdepeovskoj jugo-gluposti i naivnosti. Realno, nova hipoteka povijesne krivnje nam je svima visjela nad glavama, a slabo tko je imao hrabrosti plivati protiv haaške struje. Manji dio hrvatskih "Jugoslavena" su iskreni idealisti, ali većina njih izgleda ni dan danas ne shvaćaju, ili jednostavno odbijaju priznati, da im se Srbi zapravo rugaju i smatraju ih samo "korisnim idiotima". Sjećate se kako je [Tadić izvrijeđao, ismijao i popljuvao Josipovića 2011?](#) Odbio je poziv na Dan državnosti, ali je došao na propagandno izmišljeno srpsko stratište ["Šaranovu jamu"](#). Sretno se s Josipovićem triput cmakao izjednačavajući sustavni velikosrpski genocid u Vukovaru sa žalostnim ekscesom u Paulinom Dvoru. U lice je Josipovću slagao da će vratiti opljačkanu dokumentaciju iz vukovarske bolnice, i na kraju mu uvalio nekakav "umjetnički časopis" autora koji je Hrvate nazivao križancima papige i majmuna.

Eh... mda.

Pa onda ona bedasta tragikomedija o [ustaškoj guji u Izraelu](#). Ustaška guja u državi kojom vlada projugoslavenska Kukuriku vlada, prepuna etničkih Srba? Ustaška opasnost u državi kojom vlada predsjednik koji na sva usta hvali ["lijepe partizanske kape, poruke ljubavi i mira"](#), na proslavi četničkog pokolja u Srbu!? Predsjednik okružen savjetnicima tipa [Budmira Lončara](#), osobno odgovornog za embargo UN na uvoz oružja 1991. koji je goloruku Hrvatsku praktično izručio Miloševiću; [Saše Perkovića](#), Mesićevog čovjeka, sina jugoslavenskog udbaškog moćnika Josipa Perkovića, kojemu se sudi za jedno od niza [Titovih terorističkih ubojstava hrvatskih emigranata](#) u Njemačkoj; [Dejana Jovića](#), "znanstvenika" koji već godinama javno žali za Jugoslavijom, četnicima tepa da su bili antifasisti, lobira da Hrvatska za primanje u Europsku uniju mora čekati Srbiju, dovodi u sumnju genocid u Srebrenici.... pobogu, mila majko, pa tko je tu vladu i tog predsjednika izabrao na vlast?

Valjda iste te ustaške guje, tko bi drugi.

Uslijedio je ["slučaj Jović"](#). Josipovićev "znanstvenik" se malo previše zaigrao sa svojim "tezama" u posve krivo vrijeme, pred izbore, pa je završio [propagandnim "smjenjivanjem"](#) na mjestu predavača Diplomatske akademije Ministarstva izvanjskih poslova. Jadan...

Zapravo, kad malo bolje razmislite, od svih tih tipova, likova i kreatura na hrvatskoj političkoj i javnoj sceni u posljednjih 15 godina detuđmanizacije, Jović je među poštenijima i iskrenijima. On je barem javno, jasno i glasno, otvoreno i neskriveno govorio i pisao ono što zastupa - ukratko, da je Jugoslavija bila i ostala pravo rješenje, dok je neovisna hrvatska država bezveze. Čovjek jednostavno govori ono što Kukurikavci i detuđmanizatori misle, ali se ne usude reći, jer nitko za njih ne bi glasovao na izborima.

Da nema predsjedničkih izbora, Jović bi se i dalje nesmetano bavio svojim "znanstvenim analizama" na Pantovčaku. Haaškog Damoklovog mača nad Hrvatskom više nema, a trogodišnja Kukuriku vladavina

pokazala se katastrofom, uvjerljivo najgorom ikad, pa Josipoviću nasušno trebaju glasovi svih naivaca. Ono, k'o pustinji kiša, ozeblom sunce, a slamčica utopljeniku.

Ako mene pitate, *Cvetićanin* ga je dotukao.

Da pokušamo pobrojiti na jednome mjestu. Bivši srpski veleposlanik u Hrvatskoj Radivoj Cvetićanin u svojoj knjizi "[Zagreb Indoors](#)" (Službeni glasnik, Beograd 2012) napisao je:

Citat iz Cvetićaninove knjige

"...U dva sata razgovora nismo, međutim, uspjeli da dopremo jedan do drugoga. Doneo mi je svoju uobičajeno debelu hrestomatiju suđenja i presuda za ratne zločine. Devedeset i pet odstotaka Srbi. Potvrđuje da je izašao iz hrvatske komisije koja vodi tužbu protiv Srbije. Nije od toga pravio pompu. Kazao sam da mi prirodno cenimo taj gest..." (str. 241)

Zbog pokušaja iznošenja Josipovićevog prljavog rublja u javnost, [kolumnist Šola otjeran je iz Večernjaka](#), a lignja se pravio lud i gledao na drugu stranu, dok god je mogao. Ali onda su detudmanizirani haaški hadezeovci konačno [smogli mrvicu hrabrosti i cijuknuli o tome u Saboru](#).

Pa se vraćamo na početak. Mnogo je ljudi mislilo da će Josipović na neki način opovrgnuti Cvetićanina, recimo, barem kao što je Mesić na optužbe finskog državnog odvjetništva za primanje milijuna eura mita u aferi "Patria" zavapio da ga ["ustaše progone jer je antifašist"](#). Rata više nema, ali Srbija se prema Hrvatskoj i dalje konstantno ponaša kao politički krajnje neprijateljska zemlja, pa bi kakav naivac možda mogao povjerovati da Srbi kuhanu nogu iz nekog razloga žele diskreditirati.

No, Josipović baš ništa nije demantirao. Nego je pokušao ironizirati, kako kaže Večernjakov novinar, ["oštro i argumentirano"](#):

"...Predsjednik je ironizirao te optužbe, jer se Mlakar pozvao na citat iz memoara veleposlanika Cvetićanina, u kojem je rekao da mu je Josipović dao uobičajeno debele hrestomatije suđenja i presuda za ratne zločine, pa je Josipović rekao što to znači hrestomatija, a to je zbirka književnih ili znanstvenih djela, te priznao da je u tri navrata veleposlaniku predao te hrestomatije, kao što je to učinio i mnogim drugim veleposlanicima i znanstvenicima. A riječ je, kako je rekao Josipović, o tri njegove knjige koje je dao bivšem srpskom veleposlaniku pod naslovom 'Odgovornost za ratni zločin', zatim 'Stalni i međunarodni kazneni sud', te 'Odgovornost za ratni zločin' u engleskom izdanju. Predsjednik je ironično zaključio kako su to ti tajni dokumenti koji se bez problema mogu naručiti u bilo kojoj knjižari..."

Evo kako je istu stvar [prenio T-portal](#):

"...Vidjeli ste kako afera sa mračnih portala preselila u sabornicu. Za dokaz kako ja dilam tajne dokumente vezane za ratne zločine su naveli iz memoare bivšeg veleposlanika Srbije u RH. Rekao je kako sam mu dao uobičajeno debelu hrestomatiju, što znači 300 stranica, time je insinuirao da je toga bilo više. I jest bilo više, ja sam dao tri hrestomatije. Ne samo srpskom, nego mnogim drugim veleposlanicima, znanstvenicima, čak su i sa haškog suda to tražili. Tu hrestomatiju možete naručiti u knjižarama', kazao je Josipović i novinarima na Veleučilištu Vern pokazao sva tri sveska..."

Da vidimo sad tu "argumentaciju", može?

[Popis Josipovićevih knjiga](#) nije teško pronaći, a bez problema vjerujem da ih je moguće kupiti u knjižarama. Kada je tako, zašto ih je Josipović nosio Cvetićaninu? Restoran Vinodol je u centru Zagreba, tu ima cijeli niz

knjižara. Zašto se Cvetićanin jednostavno nije prošetao i nabavio ih sam? Bole ga noge? I zbog čega "prirodno ceni" Josipovićovo napuštanje hrvatskog pravničkog tima? Zbog sira?

Josipović zapravo očajnički pokušava izbjeći odgovor na osnovno, najteže i najvažnije pitanje, a kako mu ga izgleda još nitko nije javno postavio, moram ja: **zašto se s Cvetićaninom uopće sastajao privatno?**

Ponovimo. Josipović je bio član hrvatskog pravničkog tima za tužbu protiv Srbije za genocid. Radi se o iznimno ozbiljnom i važnom međunarodnopravnom postupku u svim zamislivim aspektima, kako pravno, tako i povijesno, pa i iz čisto materijalne perspektive ratne odštete. Srbija je odgovorna za četiri rata na području bivše SFR Jugoslavije. Srbija je Hrvatskoj izravno odgovorna za oko 20.000 mrtvih, golemom većinom ubijenih u svega 4 posljednja mjeseca 1991, od toga više od polovice civili, djeca, žene i starci, iz čega je nedvojbeno da se radilo o genocidu. Srbija je Hrvatskoj neposredno odgovorna za oko 100.000 ranjenih i oko 500.000 ratnih prognanika, a prema prvim poslijeratnim procjenama, samo obična materijalna ratna šteta iznosila je tadašnjih oko 35.000.000.000,00 (slovima: trideset pet milijardi) dolara.

Zašto bi član hrvatskog pravničkog tima u jednom takvom procesu visokom srpskom dužnosniku, predstavniku suprotne, neprijateljske strane u sporu, uopće nosio bilo što? **Zašto bi se s njim uopće sastajao bez znanja hrvatske države?** Zamislite da ste u sudskom sporu sa susjedom i unajmite odvjetnika da vas zastupa. Spor započne, rasprava čak i završi, a vi onda saznate da se vaš odvjetnik bez vašega znanja i odobrenja *sastajao s protivnikom*. Kako biste reagirali?

Što biste učinili?

Vrlo je dobro poznato da se [Josipović javno zalagao za nedonošenje Zakona o ništetnosti pravnih akata pravosudnih tijela bivše JNA, bivše SFRJ i Republike Srbije](#), kojim su spriječena poslijeratna srpska pravna presizanja prema hrvatskim braniteljima, pa je čak prijetio i da će taj zakon dati na ocjenu Ustavnome sudu. Vrlo je dobro poznato da se [Josipović javno zalagao za povlačenje hrvatske tužbe za genocid protiv Srbije](#), jednako kao i razni drugi domaći političari i javne osobe, recimo Mesić, ministrica Pusić, odvjetnik Nobilo... a upravo sve to je i bila i ostala politika i interes države Srbije.

Srbije koja je na sve zamislive načine nastojala i nastoji minimizirati i amortizirati ratni poraz i propast Velike Srbije u Oluji 1995, pokušavajući putem snažnog britanskog utjecaja u Haagu i vrbovanjem domaćih izdajnika Hrvatskoj nametnuti novu jasenovačku stigmu "zajedničkog zločinačkog poduhvata". Srbije koja je na isti način, beskrajnim odugovlačenjem, izmišljanjem novih uvjeta i [lobiranjem](#), pokušala postići da Hrvatska u Europsku uniju ne uđe samostalno, nego da mora čekati Srbiju, jer bi tada otpala svaka mogućnost da se Srbiji nameću bilo kakvi uvjeti, a osobito da se poteže pitanje ratne odštete. Srbije, koja je na hrvatsku tužbu za genocid odgovorila paničnim, farsičnim, tragikomičnim nonsensom od protutužbe, a u samome procesu pred međunarodim sudom čak se i [pozivala](#) na Josipovićeve izjave i stavove.

Treba li vam još crtati? :-)

Znam, nije uopće smiješno. Nego je za plakati.

Kako to da Josipovića nitko nije kontrolirao nakon što je otišao iz ekipe za tužbu? Kamo ide, s kim se sastaje, što radi? I kako je moguće da se sve to saznaje tek sad, iako su ti sastanci s Cvetićaninom bili još 2007, a knjiga mu je izašla još 2012? Jeste li barem sada postali svjesni, je li vam barem malo doprlo do mozga, što su nam u tih zadnjih 15 godina učinili detuđmanizatori, i u kakvom kurcu od nazovi-države mi zapravo živimo? Bez ikakve obrane svojih državnih i narodnih interesa, bez svojih tajnih službi, bez svoga identiteta, bez svoga ja?

Naravno, Cvetićanin [nije htio ništa reći](#). Ispada da je srpski bedak slučajno provalio krticu, pa su mu u SDB-u sigurno udarili teške packe i naredili da začepi. Pa dobro, Srbima nije za zamjeriti, oni samo rade što i svi drugi u svijetu - ono što njihovoj državi Srbiji donosi korist.

A mi? Kome smo mi dali vlast?

Možda vam je promaklo, ali čak i nakon drugostupanjske haaške presude, [Josipović se i dalje jednako druži, slika, smješka i besramno tulumari s Teršelićkom, Pusićem, Puhovskim i ostalom domaćom bulumentom haaških posrbica](#). Dokle? Mesić, Čačić, Milanović, Mandić, Goldstein, Zovak, Dežulović, Lucić, Jergović, Tomić, Frljić, jebivjetrović, petokolonašić, "agresija na Bosnu", "zajednički zločinački poduhvat", "Tito prije Tuđmana", "konglomerat loših politika", "silovane Vukovarke u homo paradu", "građanski rat", "krajinaši nemaju PTSP"... zanima me samo, dokle ćete se lagati, detuđmanizatori?

Koliko će vam još trebati da prvo sami sebi, a onda i *urbi et orbi*, priznate tko ste i što ste, koji su vam motivi i ciljevi, koje su vam želje i pozdravi? Kuda vam pogled bježi, kamo vam duša teži, što vam na srčecima leži? Da nemirno spavate u krevetu vlastitom, da se strancima ćutite u kući rođenoj, da ste već 25 godina u teškoj banani, jer ste od početka bili, i ostali... na njihovoj, srpskoj strani?

Samo niste imali dovoljno hrabrosti.

Da parafraziram legendu Ljubu Česića - budite već jednom ljudi, pa priznajte da ste pederi. Pokažite karte, recite što *stvarno* mislite i za što se *stvarno* zalažete. 'Ajde! Izadite na čistac, izbori idu, pa da vidimo kako ćete se provesti.

Komentari (60)

vladimirar — Uto, 28/10/2014 - 12:23.

Griznja savjesti

Vrlo dobro napisan tekst, ali veoma obojen hladnom mrznjom ili zeljom za tim 35 milijardi dolara. Je li Vama uvijek neko drugi kriv. Jeste li vi izasta krivi.

Nemate nikada prigovor savjesti.

Koliku stetu je podnijela ta nesretna Srbija. Nato ju je smrvio za nekoliko dana.

I Srpska djeca moraju jesti.

U ratu mi je srusena kuća; vjerojatno Srpska granata.

I sad ih trebam mrziti.

Ili oni mene: racunajuci njihove ciljeve, govorilo se: "nose ih u dekama".

Njihovi mali ljudi su gladni, kao i vecina na Balkanu.

Poznajem egocentricne Srbe. Do neba. Ali poznajem i dobre.

Upravo sam odveo staricu na treci kat: bez lifta, Milica, blizu Ostijeka. Secer i odsjeceni prsti.

Ne osudjujmo cijeli narod zbog pojedinaca.

To je radio Hitler.

Zar smo isti, kao on.

Mir Vam Zelim. U dusi.

MKn — Uto, 28/10/2014 - 18:15.

Kako kaže Drvosjek, dobro je biti human, ali mislim da pretjerujete. Njemačka je bila odgovorna za II. svjetski rat, i zato je plaćala i platila ratnu odštetu svim zemljama koje je razorila i unesrećila. Zašto bi Srbiji bilo oprošteno?

Da nije bilo rata, da Srbija nije poludjela za idejom načertanijske Velike Srbije, da nije izrodila Miloševića i da se SFR Jugoslavija mirno raspala, cijeli ovaj dio svijeta danas bi bio nekoliko puta življi, sretniji i bogatiji. Ne samo Hrvatska, nego svi redom, a onaj tko je za to zlo i štetu odgovoran, mora je naknaditi. Dakle nisam u pitanju ja, nego pravni princip i zdrav razum.

Foma Fomič — Ned, 26/10/2014 - 22:05.

Mkn, na visokoj razini, a vrlo često i na nižima, postoji običaj da se razmjenjuju darovi..... Ono, dođeš nekome u goste pa doneseš 20 deka kave i buket cvijeća..... A to nije isto, čak je i skroz različito od toga da dotičnome kažeš: "Gle, imaš samoposluga na svakom koraku, odi pa si kupi kavu i cvijeće ako želiš!" :)

..... Dakle: centar Zagreba! Vinodol! To je bilo mjesto predaje tajnih dokumenata! Ajde, dobro! Ja bih to obavila negdje na osmom kolosijeku ranžirnog kolodvora ili u nekom kukuruzištu između Jakuševca i Šćitarjeva..... :)

..... Da ti napišeš i objaviš knjigu ljubavne poezije, kladim se da bi stalno imao po pet primjeraka u džepu i poklanjao kome god stigneš! Uglavnom svi imaju običaj da svoje knjige poklanjaju.....

..... A zašto se Tuđman susretao privatno s Miloševićem?

..... A u ostale elemente ovog napetog trilera se ne bih štela mešati! (Zato jer bismo od dva jamačno došli do sva tri hrvatska predsjednika..... A to ne bi bilo zgodno....) :)

MKn — Pon, 27/10/2014 - 17:46.

Fomo, izgleda da ne shvaćaš ozbiljnost situacije. Pusti za tren sve ostalo, zadrži se samo na najlakše shvatljivom materijalnom aspektu. Trideset pet milijardi dolara samo obične štete iz 1995/1996, a gdje je još izgubljena korist u gospodarstvu, turizmu, industriji, i gdje je nematerijalna šteta - nek' ti netko izračuna koliko bi to bilo danas. Taj novac je nama Srbija dužna.

Srbija je kriva za rat, i to mora platiti. Svi koji rade u suprotnom smjeru, rade za srpske interese, neprijatelji su ovog naroda i ove države, i tako ih valja tretirati. Tu nema nikakve patetike, to je gola činjenica.

"..... Dakle: centar Zagreba! Vinodol! To je bilo mjesto predaje tajnih dokumenata! Ajde, dobro! Ja bih to obavila negdje na osmom kolosijeku ranžirnog kolodvora ili u nekom kukuruzištu između Jakuševca i Šćitarjeva..... :)

..... Da ti napišeš i objaviš knjigu ljubavne poezije, kladim se da bi stalno imao po pet primjeraka u džepu i poklanjao kome god stigneš! Uglavnom svi imaju običaj da svoje knjige poklanjaju....."

Ja uopće ne tvrdim da znam što se na tim sastancima događalo. Ja samo tvrdim da se sami sastanci nikada nisu smjeli ni dogoditi bez znanja i odobrenja hrvatske države. A ako već jesu, to se odmah moralo znati, i sankcionirati.

Sjeti se haaških istražitelja. Svi stranci koji su ikada svjedočili pri haaškim ispitivanjima, govorili su uz nadzor obavještajnih časnika svoje države. To je praksa svugdje u svijetu, bila i ostala, svi paze na svoje interese. Jedino je "naš" predsjednik Mesić uveo "pravilo" da svatko smije, dapače, da mora, jebote, strancima svjedočiti što i kako mu pade ne pamet. Iako u Ustavnom zakonu o suradnji s Haagom stoji da sva suradnja ide isključivo preko vlade, što znači da svatko, pa i predsjednik, ako ga Haag kontaktira, odmah mora o tome obavijestiti vladu, i pitati ih što da učini. Inače, čini kaznena djela iz grupe opisane u kaznenom zakonu kao djela protiv države.

Na sličan, smisleno isti način, morao je postupiti i Josipović. Kao bivšem članu hrvatskog tima za pisanje tužbe, bile su mu dostupne informacije o njoj, njezinom sadržaju, strategiji, ciljevima. Cvetičaninu, zapravo, nije niti morao dati bilo kakve dokumente - dovoljno je bilo da mu posluži kao doušnik, da mu jednostavno kaže u kojemu pravcu će hrvatska tužba ići, što planira, što namjerava. Je li to Josipović učinio? Ne znam. Znam samo da mu apsolutno više ništa ne vjerujem, i da me kao čovjeka koji je od 1991. do 1995. bukvalno i doslovno stotinama puta glavu u torbi nosio za ovu državu, sram što ovo moram pisati.

Ali moram. Druge nema.

"..... A zašto se Tuđman susretao privatno s Miloševićem?"

Kada je to bilo, molim?

"..... A u ostale elemente ovog napetog trilera se ne bih štela mešati! (Zato jer bismo od dva jamačno došli do sva tri hrvatska predsjednika..... A to ne bi bilo zgodno....) :)"

Ne. Tuđman jest griješio, obilato, ali izdajnik nije bio.

MKn — Uto, 28/10/2014 - 22:36.

Nažalost, izgleda da je problem mnogo veći negoli sam mislio - ti jednostavno odbijaš vidjeti ono što ti je pred očima.

Fomo, ovdje se ne radi ni o kakvom podmetanju, političkoj spački, spinu, medijskom napuhavanju. Ne. Ovo nije nitko izmislio, ni Šola, ni HDZ, ni Kolinda, ni branitelji pred ministarstvom, ni ja. Ovo je otkriveno posve slučajno, nakon što je netko pročitao što piše u memoarima srpskog veleposlanika, iz čega se ispostavilo da se bivši član hrvatskog pravničkog tima za pisanje tužbe za genocid protiv Srbije, bez znanja hrvatske države, privatno sastajao s predstavnikom protivničke, neprijateljske strane, i to više puta.

Taj čovjek je u međuvremenu postao vrlo, vrlo bogat. Taj čovjek je u međuvremenu postao i predsjednikom hrvatske države. Taj čovjek, sada već na mjestu predsjednika, javno se zalagao za povlačenje te iste tužbe protiv Srbije, i to bez ikakvog konkretnog

Milan Knežević

razloga. Država Srbija učinila sve što je mogla da se ta tužba ne prihvati u postupak na međunarodnom sudu, a kad u tome nije uspjela, nastojala je na sve moguće načine da se tužba - povuče.

Moram dalje pisati..? Zar ti stvarno tu ne vidiš baš ništa problematično? :-(

Evo onda još malo. Josipović je tužbu htio povući bez ikakvog obrazloženja, što bi se time postiglo, što bi Hrvatska time dobila, samo je tvrdio da "nećemo uspjeti". Povlačenje tužbe jednako je ideji da se Srbiji jednostavno oprost 35 milijardi dolara ratne štete i duga, da o povijesnim i političkim aspektima ni ne govorim. Na koji način bi tako nešto moglo biti u interesu siromašne, prezadužene, haaškom kalvarijom iscrpljene, demoralizirane hrvatske države? Nije i ne može. To je interes države Srbije.

Fomo, zašto predsjednik hrvatske države zastupa interese države Srbije? :-(

MKn — Uto, 28/10/2014 - 23:43.

Paddyjeva salveta

"Kad se prepričava ono "crtanje i prekrajanje granica na papirnatoj salveti" - to vas jako uznemiruje, držite to zlobnim insinuacijama itd. A što je ovo?"

Salveta je čista Paddyjeva izmišljotina. Prema njegovom vlastitom priznanju i tvrdnji, sve što je Tuđman na njoj nacrtao jest jedna jedina crta oblika slova "S" - sve ostalo je Paddy sam dodao, docrtao, i to "po sjećanju". Kako je tako nešto moglo biti uzeto kao ozbiljno ili relevantno na jednom međunarodnom sudu, a osobito nakon što je Paddy bedasto izjavio da je "Tuđman u II. svj. ratu bio na suprotnoj strani", najviše govori o tome sudu i tim sucima.

Naravno, svi mi jako dobro znamo kako i zašto se sve to uopće dogodilo.

(40) Prvi u nizu nekoliko tekstova koji nisu objavljeni na Lux Veritatis blogu. Tema je vječna: detuđmanizatori, "borci za ljudska prava", "individualizaciju krivnje", "skidanje ljage s Domovinskog rata" i slično - zapravo slabo prikriveni četnici - govore isto što i Milošević. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Nije šija, nego vrat, nije Bešker, nego Feniks](#).

Nije šija, nego vrat, nije Bešker, nego Feniks

20. studenog 2014.

Izravan povod za ovaj tekst je dnevnik ["Vukovarsko znati i ne znati"](#). Autora Feniksa se sjećam sa starih mrežnih postaja, u praskozorje hrvatskog Interneta, osobito s Vlast.net političkog foruma (danas Index.hr). Tada je pisao pod nekoliko drugih nadimaka i ni slučajno nije imao ovoliko hrabrosti, ali sam ga odmah nepogrješivo prepoznao kao kryptočetnika - [orjunaša](#) koji se skriva pod licemjernim egidom Hrvata "Jugoslavena". No, ne brinite, tema nije on, nego ono što piše.

Sve dok Tuđman nije umro, a Mesić i Račan zasjeli na vlast, Feniks se nije usudio otvoreno reći ovo što u ovom i ostalim svojim dnevnicima govori danas: da je "Hrvatska kriva za rat", da je "Tuđman započeo sukob", da je "JNA bila neutralna", da je "Hrvatska napala JNA", da su "hrvatski Srbi bili ugroženi", pa čak i "ubijani prije negoli je rat započeo" (iako nikada nije uspio navesti niti jednog jedinog), da im se "1991. trebalo dogoditi isto što i 1941", da se radilo o "građanskom ratu"... itd.

Primijetite da **nema apsolutno nikakve razlike između Fenikovih tvrdnji, i onoga što je svojedobno govorio srpski ratni vođa Milošević**. Ali baš nikakve. Radi se o doslovnom prepisivanju i ponavljanju.

Isto je govorio i Šešelj, ali bez šarenog celofana "jugoslavenstva". Nešto slično, nažalost, o nekima od tih stvari u posljednjih 15 godina, a i danas, govore i tvrde Milanović, Josipović, Pusić, Mandić, Jergović, Ivančić, Teršelić, Frljić... i razni drugi trećejanuarci, Kukuriku i ini detuđmanizatori. U osnovi, radi se o starim, bradatom, notornim "jugoslavenskim" velikosrpskim tezama, te njihovim varijacijama, koje ili posve ekskulpiraju Srbiju, ili ublažuju srpsku odgovornost za rat, izjednačujući je s odgovornošću ostalih uključenih bivših jugoslavenskih republika, ili barem dodajući i njihovu odgovornost. Što su redom tragikomične besmislice, jer samo **izvucite Srbiju iz ratne jednadžbe i gle' čuda - rata više nema**.

To je jasno kao dan. Zamislite da ["Načertanija"](#) i Velike Srbije nije bilo, uklonite Miloševića, "sve Srbe u jednoj državi" i posrbljenu JNA iz cijele priče, i *rat uopće ne bi ni počeo*.

SFR Jugoslavija bi se raspala mirno. Možda bi čak ostala i nekakva konfederacija. Ne bi imao tko ratovati, ni s kim ratovati, ni čime. Niti jedna od bivših jugoslavenskih republika i pokrajina nije imala ni teritorijalnih pretenzija ni ratnih aspiracija prema bilo kome, niti jedna nije imala ni vojske, ni ljudi, ni oružja za rat... osim Srbije.

Srbija je isključivo odgovorna za rat, kako u Sloveniji, tako u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, i na Kosovu. Sve te ratne sukobe je započela Srbija, prisvojivši vojnu silu JNA, koristeći enormno neproporcionalno prevelik broj Srba među *oficirima*, napadajući bivše jugoslavenske republike koje su htjele neovisnost, odnosno pokrajinu Kosovo. Svakome tko želi vidjeti i razumjeti, to je jasno. Kako stvari stoje vrlo brzo je shvatio i svijet, i zato je isključivo Srbija ("SR Jugoslavija") godinama trpjela međunarodne sankcije Ujedinjenih naroda, da bi zbog anticivilizacijskog ponašanja, silnih zločina i nehumanosti na kraju čak bila bombardirana od NATO saveza. To su sve jednostavne, notorne, neoborive, za Srbe porazne, strahovite povijesne činjenice.

Tu nema nikavih "ali", niti bilo kakve rasprave, kao što npr. nema rasprave da je Njemačka započela II. svjetski rat i pobila milijune Židova - svi koji tvrde bilo što drugo, posve neovisno o svojim motivima, nalaze se na drugoj strani stvarnosti, povijesti, pa i elementarnog razuma.

Prema takvim stvarima nema i ne može biti tolerancije.

Zato Feniks i feniksi nemaju nikakve isprike i ne mogu se pozivati na "slobodu govora" ili "drugačije mišljenje". To je moguće samo u slučaju istih ili barem sličnih ciljeva, do kojih se može doći na različite načine. Ovdje to ne postoji. Nama je cilj neovisna, slobodna, snažna i sretna hrvatska država, a feniksima njezino poništenje - hrvatska regresija, propast i povratak na status "jugoslavenske" pokrajine, kolonije pod upravom Srbije, bijednog kurdistana s vječnom stigmom ustaštva i genocida. Repeticijska mišljenja miloševićevskih i šešeljevskih ratnohušakačkih laži i izmišljotina nije "sloboda govora". Zastupanje orjunaških i velikosrpskih teza i ciljeva nije i ne može ni biti "pravo na različito mišljenje", nego se radi o neprijateljskoj, protuhrvatskoj, kryptočetničkoj propagandi, te srpskom i "jugoslavenskom" nacional-šovinizmu.

Mi o tome nemamo pravo šutjeti. Naša je obveza o tome javno govoriti.

Je li Milošević bio otvoreni četnik? Nije, nipošto, nego upravo žestoki zakleti "Jugosloven" i "branitelj Jugoslavije". Ali ga to naravno nimalo nije smetalo da s Vojkom Šešeljom i njegovim bradatim ravnogorskim koljačima djeluje i ratuje zajedno, jedinstveno, ruku pod ruku u ostvarenju istih planova, na istim tenkovima JNA, na istim ratištima diljem Hrvatske i Bosne, crvena petokraka i četnička kokarda na istoj strani, zajedno u istim bezočnim, bezbrojnim, beskrajnim zločinima.

Jednako kao i Milošević i JNA, Feniks i feniksi izašli su iz okvira normalnog civiliziranog raspravljanja i izravno prešli na teritorij zločina i kaznenih djela - podržavanja i promicanja velikosrpske mržnje i ludila, i posljedično tome, pripreme i huškanja Srba na novi rat. Da, upravo tako - *novi rat*. Crno na bijelo.

Sad sjedite u toplom i čudite se, jer, kao, ovo je 2014. i tako nešto nije moguće. Jeste li sigurni?

Zadržimo se samo na najnovijim događajima. Jedna riječ: Ukrajina. Zar ste zaboravili? A u samom susjedstvu, pardon *komšiluku*, zar vam je promaklo kako *vrhovni srpski patrijarh* Irinej bez imalo srama javno čestita Božić pravoslavnim vjernicima ["u Dalmaciji, Hrvatskoj, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji"](#)? Zar ste zaboravili što su o Vukovaru i Oluji govorili i dan danas govore *predsjednik Srbije Nikolić*, Šešeljev četnički vojvoda [osumnjičen za masovno ubojstvo u Antinu](#), i *predsjednik srpske vlade Vučić*, Šešeljev [četnički potčrko](#)? Pobogu, zar ne čujete što *opet* javno govori sam [Šešelj..?](#)

On govori, oni misle. Vama su detudmanizirani "hrvatski mediji" rekli da je na Šešeljevom povratničkom "mitingu" u Beogradu bilo ["3000 ljudi"](#), ali bilo ih je najmanje 30.000 (slovima: trideset tisuća), progooglajte malo. I zato i vama ljubazno predlažem da konačno počnete *misлити*, jer bi još jednom moglo biti kasno. Drvosjek, ja i ostali smo već prilično stari, znate? :-)

Znam, nije naročito smiješno. Zato se prisjetite. Na gotovo isti način, 1989. malo ih je vjerovalo da će Srbi krenuti u rat, unatoč već pune dvije godine valjanja krvožedne rulje po "događanjima naroda" i Miloševićevim huškanjima na "mitinzima istine", [na Gazimestanu čak otvoreno o "oružanim bitkama"](#), unatoč "antibirokratskoj revoluciji" u Vojvodini i na Kosovu nakon koje je "Srbija od tri dela opet postala cela", unatoč [praktičnom proglašenju srpske državne neovisnosti od SFR Jugoslavije u ustavu iz rujna 1990.](#), unatoč silnom četničkom divljanju po Hrvatskoj i Bosni uz obvezne urlike: ["Ovo je Srbija..!"](#)

Prisjetite se. Memorandum SANU 1985, promjena granica vojnih *oblasti* JNA tako da približno idu "granicom" Velike Srbije, teza da su "Srbi ugroženi", Slovenci su "podalpski Srbi", Hrvati ne postoje, nego

ih je "izmislio Vatikan", bosanski muslimani ne postoje, nego su Srbi, i Crnogorci su Srbi, zapravo su svi redom Srbi i Srbija do Tokija, jebote, samo to još ne znaju i treba ih "uveriti", milom ili silom. Vukovar je Srbija, Dubrovnik je Srbija, Slavonija je srpska, Dalmacija je srpska, Bosna je srpska... notorni Šešelji, [Paroški](#), Martić, Hadžić, Arkan, Stanišić, što javno, što tajno, obilazili su etnički srpska sela po Hrvatskoj i širili protuhrvatsku mržnju, a početničena JNA ilegalno je oduzela oružje hrvatske Teritorijalne obrane i podijelila ga lokalnom etnički srpskom stanovništvu. I to još za vrijeme SR Hrvatske i Račanove vlasti, prije prvih slobodnih izbora. Unatoč svemu tome, ovdje je godinama vladala famozna "hrvatska šutnja" - obećano Šušvarovo "popu pop, a bobu bob" nikada nije izrečeno, niti je ikada išta poduzelo, nego je zamućalo, skrilo se kao "jugoslavenska" pi*da 'ladne vode i na kraju otišlo u grob, zajedno s masama nevinih žrtava, koje je prepustilo četnicima na klanje. Dvadeset tisuća mrtvih, sto tisuća ranjenih i petsto tisuća prognanih - samo u Hrvatskoj.

Tadašnji hrvatski vlastodršci mirno su gledali kako Srbi otvoreno najavljuju i pripremaju rat. A danas, nakon 15 godina detuđmanizacije i nakon 3 godine stopostotne vlasti "crvene" Hrvatske? Nakon što je Srbiji dopušteno da stekne status kandidata za EU, nakon što je EU bez hrvatskog prigovora deblokirala Miloševićevu imovinu i nakon što je Haag pustio Šešelja na "privremenu" slobodu, i to bez ikakvih ograničenja? Predsjednik države Josipović "hrabro" cvrkuće po Twitteru i piskara nekakva pisma, predsjednik vlade [Milanović ima važnijih briga](#), dok se ministrica izvanjskih poslova Pusićka [prvo pravila blesava](#), a potom, pod pritiskom javnosti i skorih izbora, nešto krenula ["poduzimati"](#). (Primijetite kako zapravo implicite *brani* Šešelja, jer ako je netko "poludio", to znači da nije ubrojjiv, da je nesposoban upravljati svojim postupcima, i da mu ne treba suditi, nego ga liječiti. Zamislite.) Kao, EU će donijeti neku rezoluciju... moš' mislit'.

"Srbija ne smije..?" "Srbija ne može..?" Ne budite naivni. Ne zavaravajte se, jebe se Srbiji za Europu. Kina je jedva dočekala uporište u ovom dijelu svijeta, Putin je otišao na svoju stranu, Srbija se ima kome okrenuti. Tko će ih spriječiti? Mi hrvatsku vojsku jedva da imamo, detuđmanizatori su je praktično raspustili. Mislite li da će NATO ili Europa ratovati za vas? Mislite li da će ijedna druga država poslati svoju djecu da ginu na Balkan, među "divlja plemena", gdje su "svi jednako krivi"..?

Oho, postalo vam je hladnije? Vrlo dobro, znate kako kažu: bolje spriječiti, nego liječiti.

Zato, moja štovana i ostala gospodo, držim da je došlo vrijeme da se i vlasnik ovoga zajedničkog bloga ozbiljno upita tko i što se to sve objavljuje pod njegovim kišobranom i njegovom firmom, na njegovom portalu. Molim, [Pollitika je forum slobodniji od drugih, to osobno svjedočim](#). Ja prvi nikada nisam bio ni za kakve zabrane, niti ću biti, a oduvijek sam se rugao lokalnim infantilno-staljinističkim minusiranjima. Ali jedno je biti naivac, budala, redikul ili jednostavno u krivu, a nešto sasvim drugo otvoreno ponavljati Miloševićevu ratnu propagandu i nastupati kao obrijani *advokat* Vojke Šešelja.

P.S: Zbunjuje vas naslov? Još jednom pročitajte posljednju rečenicu, a potom ovo: ["Jutarnji list širi velikosrpsku propagandu"](#). Ima i neprocjenjiv komentar stanovitog gospodina.

Komentari (71)

JPeratovic — Ned, 23/11/2014 - 00:55.

seselja oslobodili!!!!!!

"Presuda je već napisana, a nitko ne želi reći kakva je. Šešelj nije tako bolestan da ne bi mogao slušati njeno čitanje", kazala je Hartmann.

<http://direktno.hr/en/2014/svijet/3565/Hartmann-Presuda-%C5%A0e%C5%A1elj...>

zasta bi ga pustili ak nije oslobodjen.....?

vladimirar — Sub, 22/11/2014 - 10:04.

Vidite Milane, velite "tu nema ali". Neka Vam bude.

Lijepo ste ovo napisali i dat cu Vam plus. Pogledajmo ovu tesku i bolnu povijest sa druge dvije strane.

Jedna je SKH i SKJ, JNA, bratstvo i jedinstvo, Jugoslavija. Moj otac je volio zemljopis tj. Geografiju: morao sam sa 6 godina crtati tu Vama zlu drzavu, morao sam napamet znati sve republike i glavne gradove. Otac je bio katolik, koji je tumacio da je rad, red i disciplina sve. Da ce zbog tog Hitler jednom biti slavljen.

Na traktoru bi okrenuo registarsku tablicu naopako, da bi zvijezda licila na U.

Imao je manicno-depresivnu slabost.

Sa stanovista SKJ ZNG je bio paravojna vojska. Sa stanovista SKJ je davanje otkaza policajcima, srpske nacionalnosti, bilo izazivanje rata. Sa stanovista SFRJ je general dr. Tudjman bio separatist. Itd. Itd.

Djeci tumacimo da je Jugoslavija bila zlo. 1982 sam isao na republicko takmicenje iz matematike u Zenicu.

Nismo htjeli drugu noc tamo prenociti i nakon telefonske dozvole naseg direktora profesor Pekic je kupio karte za specijalni vlak.

U vagonima je stjuardesa nudila besplatno pice i jelo. Kao u avionu. TV ekrani su prikazivali video-filmove.

Vlak je vozio iz Sarajeva u Zagreb i Beograd. Vidite i to je bila Jugoslavija. Zeljezara Zenica, Energoinvest, Rade Koncar, TAS, Tenkovi Djure Djakovica. Itd. Itd.

Feniks je bio komunist, vjerojatno i ostao. On nije od onih "kako virar puse". Sa stanovista KPJ on je u pravu.

Sa stanovista Istoka: Sjecate se 1990 i konzervi na kojima je pisalo: cisti Hrvatski zrak. Od cega cist, od Srba ?

Kazu Srbi su lijeni i hoce u vojsku, policiju i politiku. Ko je bio najveći političar u Yu od 1945 do 1980 ? Hrvat sa Slovenacke granice. Je li onda cudo " kad ce Sloba kao Tito " ? Povijest nismo razjasnili.

Sada je ucinjena nepravda komunistima i Jugoslavenima, kao onomad ustasama i cetnicima.

Ili "Bog i Hrvati". Hrvati su odmah do Boga. Srbi su nevrijedni. Ili "kraljice Hrvata". Majka Bozija nije kraljica Srba.

Preokretanje Bok u Bog.

Nije li to bolesni nacionalizam.

Mi smo odmah do Boga.

Seselj je 70 bio silovan u BiH od hrvatskih cuvara zatvora. Njega treba lijeciti.

"Sretan sam da mi zena nije ni Srpkinja ni Zidovka".

Veli Obama " Sretan sam da mi zena nije ni Hrvatica ni bjelkinja".

Ko je pucao snajperima na mirne prosvjednike u Sarajevu.

Ko je započeo rat. Ko je ispalio prvi metak. Ko drugi ?

Ovakve emocije treba pisati, ne zbog njih ubijati.

Sretno

MKn — Sub, 22/11/2014 - 10:45.

*G. Vladimir, griješite u osnovnoj stvari: **rat**. Rat nije "ja partizan, ti ustaša, on četnik", rat nije svađa u birtiji, rat nije skandiranje na skupovima, rat nije tučnjava na utakmici. Za rat treba golema organizacija, hrpa motiviranih ljudi, masa oružja, sredstava...*

*Rat nismo započeli mi. Ni da smo htjeli, pobogu, nismo imali čime. **Nije imao nitko... osim Srbije**. I tu sve počinje, i završava.*

bube — Čet, 20/11/2014 - 23:25.

Dr. Ivica Šola (Đakovo, 1968. -), sveučilišni profesor, teolog, komunikolog i novinar, je u Slobodnoj Dalmaciji u januaru 2014 napisao članak "Za srpskog patrijarha ne postoji hrvatska država"

Bivši svećenik i teolog Ivica Šola je najčitaniji kolumnist "Glasa Slavonije", jedan od 4 kolumnista Večernjeg lista a njegove redovite uratke potražite na dnevno.hr. i drži po Hrvatskoj tribine na katoličko politične teme poput ove iz Požege "[Europa, kršćanstvo i mediji](#)".

U svojim kolumnama i javnim nastupima, često razobličava pozadinu sve češćih i sustavnih napada na Crkvu. Predsjednik je katedre medijske kulture na Odsjeku za kulturologiju Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku.

Sve ovo gore napisah zato da opravdam moju pretpostavku da moj sugrađanin/osječanin Ivica poznaje ili bi trebao poznavati osnovnu organizaciju i strukturu Srpske pravoslavne crkve da je [Irinej \(patrijarh srpski\)](#) bio pozvan ili nadležan za čestitanje.

Srpska pravoslavna Crkva (srp.: Српска православна црква / Srpska pravoslavna crkva) je pomjesna [autokefalna Crkva](#). Nalazi se na 6. mjestu u diptihu pravoslavnih Crkava. Ima rang patrijaršije, sjedište je u Beogradu.

Srpska pravoslavna crkva je podijeljena na [eparhije](#). Svaka od njih ima svog arhijereja ([episkopa - vladiku](#)), koji je njen neposredni poglavar. U Srbiji i inozemstvu ima ukupno 41 eparhija SPC-a.

Eparhije prelaze granice država pa tako je [teritorij Hrvatske sadržan \(prikaz\)](#) u (po abecedi):

Dalmatinska eparhija (Šibenik) - u čestitki: Dalmaciji
 Gornjokarlovačka eparhija (Karlovac) u čestitki: Lici, na Kordunu i Baniji
 Osječko-poljska i baranjska eparhija (Dalj) u čestitki: Slavoniji
 Slavonska eparhija (Pakrac) u čestitki: Slavoniji
 Zagrebačko-ljubljanska eparhija (Zagreb) u čestitki: Hrvatskoj
 Zahumsko-hercegovačka eparhija (Mostar) u čestitki: Dalmaciji

Patrijarhu g. Šola zamjera da "za njega ne postoji država Hrvatska" jer je "Čestitajući Božić pravoslavnim vjernicima Irinej je zaželio sretan i blagoslovljen Božić "svoj braći i sestrama u Dalmaciji, Hrvatskoj, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji"

Osnovni prigovor je uporište našao u tome što je za Zagrebačko-ljubljanska eparhija (područje Slovenije i Hrvatske) Patrijarh upotrijebio njenu sastavnu odrednicu "Hrvatska". Da je Dr. Ivica Šola malo uključio mozak vidio bi da namjere omalovažavanja u ovome nije bilo – smatram da je njemu poznato da eparhije prelaze granice država.

Dakle, da - Dr. Ivica Šola komunikolog i novinar je u ovom slučaju daleko nadmašio sveučilišnog profesora i teologa.

----- napomena: Ostali dio izvornog teksta o "progonu i stradanju zbog svog imena, pisma i jezika" je poslužio samo kao šlagvort da se poentira i dođe do Memoranduma 2, a kako to nije ovdje tema preskačem.

MKn — Sub, 22/11/2014 - 10:55.

Tzv. čestitka patrijarha Irineja

"Eparhije prelaze granice država pa tako je teritorij Hrvatske sadržan (prikaz) u (po abecedi) :

Dalmatinska eparhija (Šibenik) - u čestitki: Dalmaciji
 Gornjokarlovačka eparhija (Karlovac) u čestitki: Lici, na Kordunu i Baniji
 Osječko-poljska i baranjska eparhija (Dalj) u čestitki: Slavoniji
 Slavonska eparhija (Pakrac) u čestitki: Slavoniji
 Zagrebačko-ljubljanska eparhija (Zagreb) u čestitki: Hrvatskoj
 Zahumsko-hercegovačka eparhija (Mostar) u čestitki: Dalmaciji"

Znači, patrijarh Irinej nije velikosrbin, nego je samo glup? :-)

Naime, da je dotični malo uključio mozak, uvidio bi da je "čestitka" koja besramno komada hrvatske regije od Hrvatske ne samo čista "namjera omalovažavanja", nego nedvosmislena filočetnička uvreda i provokacija. Ili možda moram podsjećati što je njegova crkva radila i govorila u Hrvatskoj u razdoblju 1990 - 1995..?

bube — Sub, 22/11/2014 - 17:12.

Kad tupost govori o nečijoj gluposti

Da, ti se ovdje zoveš Mkn a pišeš o nekom tko naziva [Njegova svetost Arhiepiskop pečki, Mitropolit Beogradsko-Karlovački, Patrijarh srpski gospodin Irinej \(Gavrilović\)](#)

Uistinu, nadmoćan si i katolički odmjeren, skroman i smjeren. Zar vi veliki hrvati katolici mislite kako postajete većim ako vam je svaki po tvojoj/vašoj volji i potrebi markirani neprijatelj nikakav i glup. Čemu onda uopće reakcije na nešto nikakvo i glupo? Srpskom Patrijarhu Irineju nije bila potreba uvrijediti, čestitka je upućena građanima Hrvatske koji su je bili spremni čuti i primiti. Jedini koji bi se mogli naći uvrijeđenim su pravoslavci iz Zagreba i okoline koji nisu u čestitanju spomenuti. Nisam vjernik. Nadmena me tupost vodi k sažaljenju.

MKn — Sri, 26/11/2014 - 20:55.

Ja se zovem Milan Knežević, to zna svatko na ovom forumu, a kako ne oklijevam kritizirati vlastite katoličke prelate i vjernike kada lupetaju ili zabrljaju, na kraj mi pameti kroz prste gledati tuđim, ovdje pravoslavnim, pa makar biti arhiepiskopi vascela Mongolije i Jupitera. Da je Irinej za prošli Božić teško pogriješio, vidi se dijelom i iz njegove [čestitke za Uskris](#), u kojoj si je nešto potkresao bradu... iako osobno mislim da mu je samo bilo mrsko izgovarati "Hrvatska", bljak.

"Nisam vjernik."

O ne, nisi, al' da hrvatski nevjernici tako brane, ljube & miluju Božanića, gdje bi mu bio kraj :-)

MKn — Sri, 26/11/2014 - 20:56.

Feniks — Sub, 22/11/2014 - 16:11: "onda je uvreda (vrjed ti je u glavi) i "Trojedina kraljevina" (Slavonija, Hrvatska i Dalmacija) kako su je Hrvati sami zvali?"

Danas, naravno da jest.

"I što je to tako strašnoga SPC radila i radi, a da Crkva u Hrvata nije i ne radi?"

Potakla, pomogla & blagoslovila velikosrpsku agresiju na Sloveniju, Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu i Kosovo, kao i brat-bratu 10 puta više srpskih ratnih i inih zločina, negoli su ih počinili svi ostali skupa.

"A da SPC je gora valjda i zato što koliko se zna nije radila na sustavnom prekrštavanju vjernika s katolicizma ili drugih religija na pravoslavlje?"

Nije imala potrebe. Ne-pravoslavce je jednostavnije bilo pobiti ili protjerati.

MKn — Sri, 26/11/2014 - 20:57.

Eto, točno što sam rekao. Petnaest godina ponavljanja navlas jednakih konfabulacija, fantazmagorija, kako mali Ivica "Jugosloven" zamišlja politiku i što se babi snilo, to se babi htilo.

Feniks — Sub, 22/11/2014 - 17:59: "...preko mjera državnog terorizma (izgoni s posla i iz stanova, miniranja objekata, vršljanja "trojki" i na kraju svakovrsnog nasilja i ubojstava)..."

Memorandum SANU 1985, Milošević 1987, "Ovo je Srbija!" u SR Hrvatskoj u ljeto 1989, Tuđman svibanj 1990, Martićevi balvani kolovoz 1990, Alavanja studeni 1990, Jović (i neki četnik) Uskris 1991. Nakon petnaest godina, možeš li konačno napisati jedno jedino ime "ugroženog Srbina" koji je bio žrtva hrvatskog "državnog terorizma" i "svakovrsnog nasilja i ubojstava", prije negoli je rat započeo?

Naravno da ne možeš. Nikad nisi ni mogao, jer takvog nema, ali te to naravno nimalo ne sprječava da i dalje repetiraš Miloševićeve ratnohuškačke, kriptočetničke, "jugoslavenske" priče. E moj "Komandire Šamiliu", imaš sreće što je ovo još uvijek haaška banana od države, inače bi ti policija davno pokucala na vrata.

MKn — Sub, 22/11/2014 - 11:29.

Smrt Gorana Alavanja

Feniks — Pet, 21/11/2014 - 22:20: "Zanimljivo je kako pederčine..."

Auu... homofob. Zovite odma' LGBTXYŽNJ, nek' ga prijave :-)

"...zaboravljaju hrvatskog policajca Gorana Alavanju, koji je srvarno bio prvi hrvatski policajac koji je poginuo na dužnosti. Samo Alavanja je bio Srbin, a Srbin nigdje ne može biti prvi. Pa ni u smrti."

I ovdje se krasno vidi koliki si licemjer, nesretniče. Naime točno, Goran Alavanja je bio prvi poginuli u srpskoj agresiji na Hrvatsku, ako me sjećanje ne vara još negdje u studenom 1990. Ubili su ga Martićevi četnici s balvan-barikada. Međutim, ubijen je - grješkom, odnosno, zapravo nije bio hrvatski policajac. Radilo se o osobi koja je odbila ponijeti hrvatsko policijsko znakovlje bez ideološke crvene zvijezde petokrake, i koja je tražila premještaj u Benkovac, na teritorij "krajine". Te noći našao se u patroli, a pijani balvan-četnici nisu znali da je u pitanju njihov, i... jebiga.

Da je tome tako, svjedoči činjenica da su Alavanju propagandno pokopali Martićevi "krajinaši", i to kao - "žrtvu Tuđmanovih ustaša". Tragikomedija, jebote. Obitelj je odbila ponuđene počasti hrvatskog ministarstva, a na to područje mi uopće nismo imali pristupa sve do 1995. i Oluje.

Čuo sam da je obitelj kasnije ipak ostvarila prava zato što su im "hrvatskog policajca" ubili četnici. Ne znam je li to istina ili nije, ali ako jest, ne bih se iznenadio. To su neki poput tebe, Ivančića, Čulića, Pupovca... mrže "ustašku državu", ali "ustaške kune" im uopće ne smetaju.

profesor — Pet, 21/11/2014 - 19:36.

pardon što se mišao

"Srpsko nacionalno vijeće" 30. rujna 1990. godine proglašava srpsku autonomiju, temeljem navodnog "plebiscita". Istodobno pobunjeni Srbi prelaze u izravnu terorističku fazu - blokiraju balvanima sve prilaze hrvatskom kraljevskom gradu Kninu"

ako me pamćenje dobro služi, balvani su na cesti od mora prema kninu osvanuli već 17. i 18. 08. 1990. i izazvali pravu paniku među brojnim turistima koji su se vraćali tim putem sa ljetovanja. termin je pomno čini mi se izabran da bi izazvao što veći publicitet.

MKn — Sub, 22/11/2014 - 11:35.

Početak Domovinskog rata

"ako me pamćenje dobro služi, balvani su na cesti od mora prema kninu osvanuli već 17. i 18. 08. 1990."

Točno, rat je počeo 17. kolovoza 1990. Čak je i Miloševićeva Srbija još negdje 1993. donijela zakon o mirovinskom osiguranju u kojem svojim vojnicima priznaje dvostruki staž počinjući baš od toga datuma.

Fantom47 — Čet, 20/11/2014 - 20:10.

Dobro upozorenje onima koji misle Hrvatski. Nažalost mi, Hrvati smo imali na vlasti od početka, pa sve do danas bivše članove Partije, koji su odgojeni u "bratstvu i jedinstvu" i nisu se zakonskim rješenjima riješili verbalizma jugoslavenstva koji truje život u Hrvatskoj, uz to što su Ti vlastodršci uz zakone i kriminalom totalno opljačkali sve građane Hrvatske i danas to čine. No, toplo se nadam da će kad tad Hrvati doći na vlast u Hrvatskoj bez Partijskog repa ili nauka.

(41) Ovdje je "na tapeti" vlasnik Političke, lignjin predizborni informatički i PR stručnjak Marko Rakar; zbog teške budalaštine o prosvjedu branitelja. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Ugroženi Sr... crnac usred gomile Rakarovih krvožednih Ku Klux Klanovaca](#).
Poveznica na sliku u boji - [Ugroženi Sr... crnac \(bolje se vidi\)](#)

Ugroženi Sr... crnac usred gomile Rakarovih krvožednih Ku Klux Klanovaca

14. prosinca 2014.

Predizborna kampanja je zajebana stvar. Osobito za one koji pokušavaju zadržati pozadinu u udobnoj foteljici na Pantovčaku - oni imaju što izgubiti. Na bezbrižnu lagodu se lako naviknuti, zar ne? Novci se gomilaju u hrpama, novinarska potrkala piskaraju panegirike, a obveze se svode na beskrajno mlaćenje prazne ideološke slame i kadroviranje rodbine i prijatelja. No, godine brzo prođu, novi izbori još brže dođu, a nezahvalni prosti puk počne bezobrazno pitati & propitkivati, 'alo, nesretniče, na što si spiskao 5 godina? Kakve koristi od tebe? Što će iza tebe ostati? I *avaj*, unatoč danonoćnom silnom trudu novinarčića i agencija za kreiranje... ups, ispitivanje javnog mnijenja, ankete se odjednom više ne daju ni naštimati, sunce im njihovo. Još gore, [cele hrestomatije groznih kostura ispadnu iz ormara](#), pa anketarske prokletinje počnu pokazivati da se ona foteljica na Pantovčaku klima i trese k'o luda, i da više baš ništa nije sigurno. Tad se događa svašta, *jašta*. Gubi se kontrola, ne pomažu više ni Tito ni Ivo Lola, kreće nervoza, sve je više dubioza, prsti se znoje, feleri se ne broje, rade se griješke, evo i panike tiješke... :-)

"...formirala se povorka spodoba u crnom s velikim bijelim križevima, koja je ličila na povorke Ku-Klux-Klana negdje iz pedesetih godina prošlog stoljeća na ulicama nekog od južnjačkih gradova u SAD..."

Citat je iz dnevnika ["Križari' na ulicama Zagreba"](#) lokalnog orjunaškog redikula Feniksa, na čije sam kriminalno huškanje [upozoravao](#), ali zapravo, kao i mnogo što drugo, uopće nije izvorno njegov. Ni slučajno:

"TEŠKE OPTUŽBE: Josipovićev stožer branitelje usporedio s Ku Klux Klanom"

'Opa, *brale*. Dakle, vlasnik ovog portala Rakar, Josipovićev mali od promidžbe, nakon prosvjeda branitelja ["Jedan križ za jedan život"](#) podijelio je na svom Facebook profilu sliku koju je izvorno postao dio Feralovog hitlerjugenda, "Occupy Croatia", a na kojoj su branitelji prosvjednici, stupajući u spomen oko 3000 suboraca nesretnika koji su se ubili nakon Domovinskog rata i u 15 godina detuđmanizacije, uspoređeni s [Ku Klux Klanom](#).

Mislim, ono.

Znam, prvi vam je impuls nasmijati se beskrajnoj gluposti... ali kad vidite te tužne redove ljudi bez nogu, bez ruku, oduzetih, u kolicima, odmah skužite da uopće nije smiješno. Nimalo. Zapravo, o kolikoj se količini bešćutne, bezočne mržnje, moralne invalidnosti, emocionalne sakatosti, niskosti i gadosti radi, možete vidjeti na snimci zaslona iz videa s prosvjeda branitelja, na kojoj je i jedan [ugroženi Sr... pardon, crnac, usred hrpe Rakarovih krvožednih Ku Klux Klanovaca](#). Sa smiješkom na licu, taman prije negoli su ga u bijelo zakukuljene ustaše pribile na zapaljeni križ pred zagrebačkom katedralom, urlajući: "Za dom! The South will rise again!" Ili tako nekako... što? Ne vjerujete? Ma, pisalo u Jutarnjem, al' je [Sneška Pavić](#) uklonila nakon što je Meronče odbio da primi srpske pare, majke mu ga nabijem.

Cijeli braniteljski ustaški Ku Klux Klan video možete [pogledati na Večernjaku](#), a *screenshot* je skinut na 01:18. Uskoro se očekuje *hrestomatija* reportaža Jutarnjeg, Novog lista i Srpskih Novosti o razapetom ugroženom Sr... crncu, a u romansiranom obliku objavit će je Ljubičica Bela Gaura Hodak, čim završi novu knjigu o stvoriteljima neovisne hrvatske države, Udbi i Perkoviću. Ma da, znate, one bezvezne države koju nepostojeći hrvatski narod uopće nikad nije ni htio, a ako je i htio, e onda nije, [Jovića](#) mi.

No, dobro. Od Feralovaca, beškera, pusića, mandića i raznih drugih *feniksa* ovakve stvari su očekivane, oni su apatridi već 25 godina. Ali od Rakara i Josipovića? Tja... kad malo bolje razmislite, "konglomerat loših politika", "Tito prije Tuđmana", "građanski rat" i slično jednostavno niti nisu mogli dovesti do bilo čega drugog, nego do propasti. ["Drugu republiku"](#) mi već imamo, od novog Mesićevog i Račanovog ustava 2000/2001. do danas, i njezini rezultati su golemom većinom porazni - strancima rasprodano kompletno gospodarstvo, banke i mediji, gotovo jednak broj nezaposlenih kao za "diktatora Tuđmana", a država pet-šest puta više zaduženija. *Kući ne možete graditi "nove temelje", osim ako je ne srušite*. Tako je i s državom - ne možete vladati onim što mrzite, jer mržnja ne gradi, nego uništava.

Šokirani ste? Zašto? Pa to vam je cijelo vrijeme pred nosom, očima i ušima, zajednički zločinački poduhvat detuđmanizacije se šeće, govori i radi posve jednako već 15 godina. Ujedno sad znate zašto se Josipović *neće* pojaviti niti na jednom jedinom predizbornom sučeljavanju predsjedničkih kandidata. Jednostavno, previše je krajnje neugodnih pitanja koje mu je moguće postaviti, a na koje nema nikakav odgovor.

(42) Analiza prvog kruga predsjedničkih izbora 2014/2015. Osobitu pozornost valja pokloniti navedenim brojevima desnih, ili "desnih", predsjedničkih kandidata na hrvatskim predsjedničkim izborima nakon Tuđmanove smrti. Mrežna poveznica:

Politiika.com - [Zašto Grabar-Kitarović nije pobijedila u prvom krugu](#)

Zašto Grabar-Kitarović nije pobijedila u prvom krugu

06. siječnja 2015.

Kako stvari stoje, u nedjelju će neovisna Hrvatska vjerojatno dobiti prvu ženu predsjednicu države. Iako Karamarku ne vjerujem, jer je bio potrčko haaškog pokajnika Mesića, Grabar-Kitarović mi je prihvatljiviji izbor od nesposobnog, nepouzdanog Josipovića, i nema nikakve sumnje za koga valja glasovati. Međutim, dok čekamo taj povijesni dan, držim da nije loše malo razmisliti, razlučiti i razumjeti zašto Grabar-Kitarović nije na Pantovčaku već danas. Molim, pozor - kao i obično, moji razlozi vam se neće svidjeti.

Razlog prvi: hrvatska desnica

Hrvatska "desnica", moram to otvoreno reći, jednostavno je krajnje tupa i glupa, a toj gluposti izgleda nema kraja ni konca. Nesložna, rasuta, razjedinjena, kažete? Čemu ublažavanje? Opis "rakova djeca" je za njih čisti dobrohotni i nezasluženi eufemizam, rakova djeca barem imaju toliko uma i razuma da znaju čija su i kamo pripadaju. Ovdje se radi o golemoj količini ničim utemeljenog ega, obrnuto proporcionalnoj kvocijentu pameti. Vrijeđam? Nipošto, evo golih činjenica. Brojite, koliko imamo "desnih" stranaka? Raznih konzervativaca, republikanaca, obiteljaša, "pravaša" ovih i onih, autohtonih, pravih i krivih, čistih i umazanih? Bezbroj. Koliko dobiju na izborima, ukupno? Desetak posto, čak i više. Dakle, zbraja mali Ivica u osnovnoj školi, da se "desni" ujedine, ili barem da na izbore idu zajednički, u Saboru bi dobili toliko zastupničkih mjesta da se, čak lako moguće, ni jedna vlada ne bi mogla sastaviti bez njih. A koliko mjesta i utjecaja imaju sad? U zadnjih 15 godina? *I rest my case.*

Broj "desnih" predsjedničkih kandidata

Ni u "desnom" centru nije puno bolje. Zadržimo se na predsjedničkim izborima. Godine 2000. imali smo tihi državni prevrat, meki puč upravljan izvana o kojemu se zna gotovo sve, pa se neću ponavljati, ali podsjećam da je "desnih" kandidata bilo [sedam](#). Godine 2005. gospodin drug Šeks je nagovarao i nagovorio svoje hadezeovce da glasuju za detuđmanizatora Mesića, protiv vlastite kandidatkinje Kosor, a "desnih" kandidata je bilo, uh, [opet sedam](#), najmanje. Ideš. Godine 2009. "desna" glupost je doživjela vrhunac - pojavilo se [osam](#) "desnih" kandidata, od toga trojica iz iste, tada vladajuće stranke HDZ-a, Hebrang, Primorac i Vidošević. Pa tko to može povjerovati!? Dodajte tome i jednog "lijevo-desnog" kandidata Bandića, po potrebi, kako vjetar puhne. Mali Ivica iz osnovne škole krajnje zbunjeno se češkao po glavi, po kojoj mu se motala neka stara rimska izreka, kako je ono bilo, *divide et*, hm..? A dragi dr. Ivo, obožavani reformist, Europejac i demokrat, miljenik "ljevice", zadovoljno je trljao ruke. Kohabitacija i detuđmanizacija su bile u punom jeku... kao i najgora otimačina i rasprodaja države, gospodarstva, banaka i medija, ikad.

I evo nas u 2014. Gotovo ništa se nije promijenilo - iako se "ljeвица", terminalno uzdrmana nakon propasti haaškog "zajedničkog zločinačkog poduhvata" i tri katastrofalne godine najgore vlade u povijesti, očajnički ujedinila i uhvatila za slamčicu jednog jedinog predsjedničkog kandidata, hrvatska "desna" debilana je opet izašla s dvojicom, pardon dvoje. Okej, žuč HDSSB-a do neke granice mogu razumjeti. Sanader se još 2002. dogovorio s frendom Pupovcem da osudi Glavaša, a što je provedeno u toliko sumnjivim okolnostima da je dovelo do novog raskola u HDZ-u i stvaranja cijele nove regionalne stranke. Međutim, gospodo, što god bilo... gdje vam je pamet? Da mogu, "lijevi" bi vas utopili u čaši vode, a barem danas vam je valjda jasno da

je i Sanader bio njihov, krtica, kukavičje jaje. Gdje ste pogubili ono o politici kao umijeću mogućeg? Što je bolje, što *vam* je bolje, dobiti "desnu" predsjednicu države, neovisno koliko ste ljuti na njezinu stranku, ili trpjeti još pet godina "lijeve" katastrofe na Pantovčaku?

Gotovo dvije trećine birača glasovalo je *protiv* Josipovića. Pribrojite Kujundžićeve glasove Grabar-Kitarovički, dobijete bukvalno i doslovno gotovu stvar, *the end*, kraj priče. A vi? Đapić je barem smogao dovoljno mozga i priklonio se manjemu zlu, dok vi svojim biračima poručujete da "glasuju po savjesti". Kad se tako nešto dogodilo na "ljevici"? Nikada. Niti će. Jakovčić se s Milanovićem svađao, pljuvao i uzajamno častio "zločinačkom organizacijom", Holyčin rezervni SDP se prikazivao oporbom, ali kad su im došle *vile pred oči*, kad je u pitanju državna vlast, izabrali su stranu za koju su svi znali da će je izabrati. A što je s vama? Kako to na toj našoj "desnici" oduvijek biva, vi više volite biti predsjedničići strančica po selima, negoli konačno mućnuti tvrdim glavama...

Razlog drugi: propaganda.

U izravnoj svezi s prvim razlogom. Mediji. Ankete. Već najmanje 15 godina u neovisnoj Hrvatskoj, ankete koje provode i objavljuju "neovisne agencije" ne koriste se za ispitivanje javnog mnijenja, nego za njegovo *kreiranje*. Za promidžbu, propagiranje, agitiranje, reklamiranje, oglašavanje, i to isključivo "lijeve" opcije. Po anketama, "lijeve" stranke i kandidati redovito dobijaju značajno veće postotke glasova negoli ih odista ostvare na izborima. Pogledajte samo prvi krug posljednjih predsjedničkih izbora - dvije najrazvikanije i na svim televizijama i u svim novinama prisutne agencije Promocija Plus i Ipsos Puls "lijevom" kanadidatu Josipoviću davale su [*devet puta veću postotnu prednost*](#) nad glavnim oponenticom Grabar-Kitarović, negoli ju je [*odista dobio*](#). To s nekom standardnom statističkom pogriješkom nema baš nikakakve sveze, niti može biti slučajno. I mali Ivica iz osnovne škole odavno je skužio o čemu se radi.

Da je u Hrvaskoj neka normalna situacija, te dvije agencije više nikad ne bi dobile nikakav posao, jer im se jednostavno ne može vjerovati, a lako moguće da bi čak bile i predmetom kaznene istrage. No, ovo je samo posljednji slučaj - iste stvari ponavljaju se već preko desetljeća i pol, i nikome ništa. To zapravo i nije neobično, jer je medijska situacija u Hrvatskoj u 15 godina detuđmanizacije daleko gora, ograničenija i neslobodnija, negoli za vrijeme Domovinskog rata i "Tuđmanove diktature". *Desnih medija gotovo uopće nema*. Još gore, glupi "desni" hadezeovci, iako su od tih 15 godina čak 8 godina nominalno bili na vlasti, baš ništa ozbiljno nisu učinili i ne čine da se to bolesno, neprirodno stanje dovede u red, ili barem nekako ublaži.

Razlog treći: fenomen Sinčić.

Upravo je tragikomično kako su se Josipović, Mesić, razni "lijevi" novinari, "analitičari" itd. požurili Sinčićevim biračima objasniti da su oni zapravo njihovi, isto tako "lijevi" i na "pravom putu", pa ih čak nije bilo sram javno se pozvati i na - [*"anketu Ipsos Pulsa"*](#) (pri dnu). Mila majko. Pobogu, kao da je netko drugi, a ne Josipović, bio predsjednik države zadnjih 5 godina, kao da je netko drugi, a ne Mesić, bio predsjednik države 10 godina prije toga, i kao da su neki drugi, a ne Josipovićeve Kukuriku analfabeti, budalaši i nesposobnjakovići, bili na vlasti prvo od 2000. do 2004, a potom i zadnjih izgubljenih i protraćenih 3 godine. Tko to može progutati?

Odakle Sinčić? Po meni, na njegov odličan rezultat utjecalo je nekoliko prilično jednostavnih čimbenika. Koliko ono imamo nezaposlenih u državi, približno isti broj već desetljećima? A koliko je Sinčić dobio glasova? *There you go*. Ljudima, osobito mladim, već je prepun ku...fer šupljih, ispraznih, licemjernih detuđmanizatorskih obećanja. Sinčić je voluntarist, radikal, ludit, očito ne zna gotovo ništa o funkcioniranju države, ali narodu je teško - novca je sve manje, vlast jedno govori, drugo radi, a treće misli, mladi se

iseljavaju trbuhom za kruhom kao u najgorim gladnim godinama, jebote. To mora prestati. *Tome mora doći kraj.* Unatoč onom što besramno i bezumno [govori Milanović](#), Hrvatska može i mora biti bogata i uspješna država. To ćemo i ostvariti, na ovaj ili onaj način, a pet ulupanih godina Kukuriku kandidata Josipovića dokazuje da on nije dio rješenja, nego dio problema.

Ako pogledate [distribuciju Sinčićevih glasova](#), jasno je da ih je on podjednako preoteo i "lijevoj" i "desnoj" strani. Opet po meni, glasove je prikupio najviše nakon sučeljavanja, kada je konačno dobio priliku predstaviti se u javnosti, a gdje ga je Kujundžić prepotentno patronizirao i omalovažavao, dok su mu Josipović & co. izmišljali i izvlačili "afere" Jaguar, Klemm itd. Tome slobodno pribrojite nedavni skandalozni, incestuozni [rendez vous Dartha Wladera i Peđe Sdpwalkera](#), pa ćete lako vidjeti zašto je mali Ivica iz osnovne škole, koji je nedavno postao punoljetan i dobio pravo glasa, odlučio zaokružiti *autsajdera*. Ne naročito uvjerljivog, ali bez dlake na jeziku.

Sinčićev uspjeh apsolutno ide na dušu i HDZ-u, osobito onom njegovom [sanaderovskom, lopovskom, kriptohaenesovskom, detudmanizatorskom dijelu](#) s jugo-figom u džepu, koji je *farbao* tunele, dovršio banditsku prodaju INA-e, bespogovorno služio Haagu, podizao spomenike u Srbu, uvodio ćirilicu u Vukovar i stranku kompromitirao do bola. Karamarko & co. se grade drugačijima, a jesu li, odista? Iskreno, ne znam. Znam samo ovo, u što sam posve siguran - ako se nakon povratka na vlast budu ponašali kao Sanader, uličnim rječnikom rečeno, najebali su. Neće na vlasti izdržati ne četiri, nego ni jednu jedinu godinu.

Razlog četvrti

Ovo vam se tek neće svidjeti, jamčim: *jer je žena*. Da, moji Balkanerosi, seljoberi, primitivčine, dobro ste pročitali. Isto je utjecalo i na Kosoričin rezultat. Domoljublje, Domovinski rat, juga-pljuga, "ljevičari" posrbice, ovo-ono, okej, 'ajde-de, ali... ne biste vi da vam zapovijeda tamo neka suknja. Zar ne? Pa makar bila i najuspješnija hrvatska politička žena u inozemstvu ikad, koju nije ni Udba, ni Mesić, ni rod ni pomoz' bog u NATO stavio raditi, nego samo njezinih 10 prstiju. Ma svejedno, 'ko je to vidjo žena precjednik, jel' tako? Priznajte samima sebi, bit će vam lakše. Pa će npr. u Virovitici, gdje SDP & co. inače dobijaju svega oko 20% glasova, Josipović *pobijediti*. Ma bravo, kako ono, *ja sam Balkan boj, i smrdim na znoj...* :-)

Mislite da ovaj pljuc-pljuc ide samo muškarcima? Ni slučajno. Jer su hrvatske "lijeve" ženske feminističke udruge redom, bez imalo srama ili oklijevanja, podržale muškog kandidata koji ženu protukandidatkinju što otvoreno, što implicite naziva i tretira praznoglavkom, "slikom bez tona", Barbikom, Sanaderovom seksi tajnicom, Karamarkovom i Vasinom lutkicom na koncu... i ostale žive. Jebote, prave feministkinje, 'ej, čisti feminizam *made in Balkan*. S takvim žestokim i predanim borcima za ženska prava, kome mizoginija uopće treba? :-)

Na kraju, malo objašnjenje: navodnike na "desnima" i "lijevima" u tekstu koristim zato što u Hrvatskoj desnih i lijevih zapravo nema, u nekom notornom političkom smislu tih riječi. Naša "desnica", kada dođe na vlast, socijalno je daleko osvještenija od "ljevice", pa se ne skanjuje čak i čisto socijalističkih instrumenata poput Kosoričinog "kriznog poreza". S druge strane, naša "lijevica" svoje "ljevičarenje" gotovo isključivo iscrpljuje u bezveznoj jugonostalgiji i jugoslavenstvu, čitaj beskorisnom ulizivanju Beogradu i životarenju u izmaštanoj boljoj titoističkoj prošlosti, dok ljude otpušta bez mnogo oklijevanja, a socijalne osjetljivosti se dosjeti tek pred izbore.

Komentari (76)

Mirtaflora — Sub, 10/01/2015 - 06:28.

Osvrnut ću se samo na jednu tvrdnju iz dnevnika. Postavio si pitanje tko može izdržati vlast SDP koalicije 7 godina. Isti oni Građani koji su izdržali i preživjeli 18 godina vladavine Kradezea, stranke koja je provela pljačku RH putem priiivatizacije i pretvorbe i koja ima presudu za svoje djelovanje. Građani su tako tragično podijeljeni, zatrovani i izmanipulirani putem režimskih medija da se vjerojatno nikada neće udružiti i boriti za dobrobit svih. Ne može nas Građane kvazielita toliko gaziti koliko mi možemo šutke trpjeti.

A što se tiče izbora žene za PRH, svaka druga žena, ali ne KGK dobila bi moj glas prije nego Josipović. KGK ga neće dobiti jer je članica razbojničke družine, jer je marioneta KaraMone, a dopustila je da je KaraMona potroši na ovim izborima, kako ga ne bi ugrozila u stranačkim izborima za predsjednicu.

MKn — Sub, 10/01/2015 - 11:07.

Glasuj ti za koga god hoćeš, naravno, ali napisati danas, na 10. siječnja 2015, da je Grabar-Kitatrović "članica razbojničke družine" može samo osoba ispranog mozga, ili netko tko se i u svakodnevnom životu služi takvim tzv. govorom mržnje.

Jer to nije baš ništa drugo nego slijepa mržnja, ludost. Jer po toj tvojoj bolesnoj, poremećenoj "logici", nikad se Račan ne bi vratio na vlast 2000. godine, nego bi njegova stranka SKH SDP još 1990. bila zabranjena kao antidemokratska i zločinačka banda, a "poštenjačine" Milanović & Kukuriku - najgora i najnesposobnija vlada ikad - nikad više ne bi dobili priliku još 3 godine uništavati ovu državu. Niti bi "poštenjačine" Merzelica, Sabo i ini SDP-ovci i HNS-ovci završavali pred sudovima zbog lopovluka, niti bi "poštenjačina" Linić dobio priliku smisliti predstečajne nagodbe, niti bi "poštenjačine" ministri javno vozicali službene automobile i avion u privatne svrhe, niti bi usred dugogodišnje krize kupovali nova vozila, nove smartphone, preseljavali ministarstva u skuplje zgrade s kupaonicama u uredima, niti bi... ma, dopiši si sama, jebote.

Tko je kriv za podjele? Tko vlada medijima i manipulira? Tko truje građane? Probudi se, osvrni se malo oko sebe, otvori oči, mučni glavom. Mrziti je zlo. Josipović je na vlasti već 5 godina, Kukuriku vladaju 3 godine, dakle silni "poštenjačine" već debelim godinama imaju neograničenu vlast i slobodne ruke da rade što god hoće... a stanje je gore, lošije, jadnije i bijednije nego ikad. Ali tebi je očito dobro, zar ne? Uživaj u svojim propagandnim Kukuriku fantazmagorijama, i ne želiš da se išta mijenja. E, svaka čast. Samo je čudo živo da nisi spomenula Tuđmana. Kako to? :-)

Mirtaflora — Sub, 10/01/2015 - 11:59.

Pa nema li HDZ presudu, koja je doduše nepravomoćna, ali je ipak presuda. A tko je to 18 godina vladao u RH i uništio industriju i privredu. Je li to činjenica, ispran mozak, laž ili govor mržnje? Tko je izvršio pljačku stoljeća ako ne razbojnička družina od koje je samo mali broj članova završio u zatvoru, a ostali navodno nisu ništa znali, čuli, vidjeli, nisu smjeli/mogli ništa učiniti. Kako bi ti nazvao članove te fine skupine ljudi? Svecima, domoljubima, milom braćom?

A što se tiče trovanja, podjela i prodaje magle, to režimski mediji na čelu sa HTVom čine otkada je RH suverena, pa to nije nikakva novotarija ove vlade. U RH, hvala nebesima, imamo slobodu govora da nazovemo stvari i ljude imenom koje im pripada. Ti se ne moraš samnom u tome složiti, ali svakako me niti ne možeš vrijeđati, ako se ne slažeš sa iznesenim, zar ne?

Što se tiče Milanovićeve Vlade nesposobna je do bola, ali najgora nije, teško da se ijedna Vlada može usporediti sa Sanaderovom. Ja ne mrzim nikoga, niti spavam, zato što tebi ne odgovara moje mišljenje. Nije mi dobro, kao ni većini građana, niti propagiram ovu hrpu bezveznjakovića na vlasti. Kao i mnogi građani glasala sam za manje zlo i PROTIV, a tako ću vjerojatno činiti i ubuduće. Nažalost, osim ORAHA, nema nikoga kome bih mogla dati glas.

MKn — Sub, 10/01/2015 - 15:58.

Da, upravo tako - mozak ispran propagandom, i kao posljedica, mržnja. Ne možeš pobjeći od onog što si napisala: "članica razbojničke družine". S razbojnicima nema razgovora, razbojnike se zatvara, i/ili likvidira.

Presuda o kojoj govoriš nije presuda članovima HDZ-a, niti Grabar-Kitarović, nego presuda pravnoj osobi, računu u banci, koji je zbog izmjena zakona odjednom "kriv" za lopovluk, za ono što je Sanader, i drugi uključeni, učinio. Jedino ispran mozak, i bolesna mržnja, tu presudu mogu povezivati sa svim članovima te stranke, sa živim ljudima.

Pitanje je samo, jesi li toliko indoktrinirana i zalučena, da to razumiješ? Ja i ti možemo npr. biti članovi istog sindikata, a onda se utvrdi da je njegov šef krao. Još gore, da je krao ne samo za sebe i svojih par lopova iz vrha, nego i za naš sindikat, koji je od toga imao neke koristi. Ni ti ni ja, ni drugi članovi, za to nismo znali, pojma nismo imali - ali odjednom, preko ciljano organizirane hajke u novinama, na televiziji i inim medijima, i ti i ja postadosmo "razbojnici", kolektivno odovorni, članovi "razbojničke družine". Misliš li da je to u redu? Misliš li odista da normalan čovjek može tako rezonirati...?

Plan za uništenje HDZ-a

A što je još gore, kako vrijeme ide, sve je više dokaza da i iza te operacije - fino uklopljene s operacijom "zajednički zločinački poduhvat" u Haagu - postoji jednako maligna pozadina, u kojoj, vidi čuda, sudjeluju gotovo isti ljudi:

["Josipović me zvao da zajedno s njim, Bajićem i Pavićem uništimo HDZ Plan se dobrim dijelom realizirao, a obuhvaćao je bankrot HDZ-a, kazneni progon, rascjepljivanje na minijaturne radikalne dijelove."](#)

"U srijedu u emisiji "Bujica" Velimira Bujaneca, gostovao je neovisni novinar Gordan Malić. Na početku je izgledalo da će to biti razgovor s analitičkim pristupom, a onda je u jednom trenutku uslijedila šokantna optužba. **Malić je otkrio da mu je Josipović ponudio sudjelovanje u projektu kriminaliziranja HDZ-a....** Malić je ispričao svojedobni razgovor s aktualnim predsjednikom u kojem mu je Josipović iznio šokantni plan. I sada kada ga ništa ne veže, Malić je u emisiji objavio podatak o Josipovićevom planu rušenja HDZ-a. Plan se dobrim dijelom realizirao, a obuhvaćao je bankrot HDZ-a, kazneni progon, rascjepljivanje na minijaturne radikalne dijelove. Malić je Josipovića upitao s kime će to napraviti, a on je odgovorio da će to izvesti on, Bajić i Pavić..."

Iskreno, ni o Maliću ni o Bujancu nemam dobro mišljenje, ali ako je samo i dio ove priče istinit, nakon što Josipović sutra izgubi izbore, bogami... dobit ćemo još visokih državnih dužnosnika u Remetincu.

MKn — Ned, 11/01/2015 - 06:39.

Mirtaflora — Sub, 10/01/2015 - 19:20. "Možeš ti misliti što hoćeš ali ja te bijedne lopine uoće ne mrzim. Samo zadržavam sebi pravo da one koji su izvršili kriminal tako i nazovem. Naravno da se to odnosi na dužnosnike, koji su bili na vlasti, nikako na svih 200 000 članova stranke. Mislila sam da se to podrazumijeva i da ne moram precizirati na koga mislim."

Oprosti, ali ne vjerujem ti. Nazivati cijelu stranku HDZ "zločinačkom organizacijom" postalo je posve uobičajeno, od redikula Jovanovića i Stazića nadalje, pa sve do samog Josipovića koji se u sučeljavanjima neprestano pozivao na presudu stranci, bez riječi o ikakvom razlikovanju bilo čega.

"A KGK je bila članica vlade čiji je predsjednik i dužnosnici počinili kriminalna djela, zar ne?"

'Ajmo opet o onom našem sindikatu. Recimo da ti nisi samo obična članica, nego si i u vrhovništvu toga sindikata - ali ipak nisi znala da ti kolega šef, i par njegovih intimusa, krađu. Jesi li i ti zbog toga "članica razbojničke družine"?

I Sabo je bio u samom vrhu SDP-a. Je li SDP zbog toga "razbojnička družina"? Je li Josipović zbog toga "član razbojničke družine"? I Merzelica je bila u vrhu SDP-a. Je li Josipović zbog toga "član razbojničke družine"? Linić, Šegon... je li i Josipović kriv za razbojničke predstečajne nagodbe? Molim, ili primijeni jednaka "mjerila" na sve, ili ih nemoj primjenjivati uopće.

"Ja tebe nisam vrijeđala, pa te upozoravam da se kontroliraš pri izražavanju. Kao što ti imaš pravo na vlastito mišljenje imam ga i ja. Žalosno je da se pri jednoj posve nevažnoj debati potežu ovakve uvrede."

Nije to vrijeđanje, ja sam samo ogolio tvoje riječi. "Vlastito mišljenje" trebalo bi se barem po nečemu razlikovati od onoga koje se svaki dan pumpa preko novina i televizije :-)

"jer je marioneta KaraMone, a dopustila je da je KaraMona potroši na ovim izborima, kako ga ne bi ugrozila u stranačkim izborima za predsjednicu."

O, nije li upravo dirljivo kako se "novinari" Jutarnjeg i Novog lista, čiju propagandu opet ponavljaš, tako sućutno, duševno i obzirno brinu za tužnu sudbinu Grabar-Kitarović i buduće rezultate unutarstranačkih izbora u HDZ-u? :-)

"Ovu priču od Malića uopće neću komentirati, bez vjerodostojnih dokaza."

Gordan Malić je sve, samo ne hadezeovac. Zašto bi lagao u njihovu korist?

Kriptočetnička mržnja

MKn — Pon, 12/01/2015 - 19:55.

Evo ti primjera propagandnog govora mržnje:

Hrvati izabrali predsjednicu s članskom iskaznicom zločinačke organizacije

I presuda je tu. Čitaj i pokušaj razumjeti, tko je osuđen i za što.

(43) Komentar SDP i Kukuriku ludovanja nakon što su izgubili predsjedničke izbore 2015. Tipično ponašanje licemjerne ljevice koja većinom nije u stanju časno podnijeti poraz, nego ne priznaje rezultate i pokušava naknadno promijeniti izborna pravila. Mrežna poveznica:

Politika.com - *Pa dobro, bogamu, jel' u toj Partiji ost'o 'ko normalan? :-).*

Pa dobro, bogamu, jel' u toj Partiji ost'o 'ko normalan? :-)

14. siječnja 2015.

Rintam k'o bedak od ranog jutra, jedva kiflu stignem pojest', nemam vremena pošteno ni pogled podić', vratim se doma nakon ubitačnog dana ni kriv ni dužan, kad ono... spopade me neka Sandra Petrović Jakovina. "Pravna savjetnica Josipovićeve kampanje", piše. Sa sličice me gleda mlada gospođa neosobite fizionomije, a ispod, u tekstu, ni manje ni više: *"Ovo će biti najvažnija odluka u povijesti demokracije. Promijenit će same temelje demokracije u Hrvatskoj."*

A, jebote... što je sad to? Wtf? Jesul' se možda spustili mali zeleni Marsovci s antenicama i predstavili nam neki novi, bolji, pametniji, laserski, *warp drive* model demokracije!? :-)

Čitam dalje. Nisu, naravno. Nego ta nesretna cura iz SDP-a, čije se pravne "kvalifikacije" i "stručnost" očito iscrpljuju u činjenici da se udala za nekog ministra iz Kukuriku vlade, ne zna da *nevažeci listić nije glasovanje*.

Nije glas, ne ide pod "glasovali". Iskreno, zar ne bi možda već i iz samog njegovog naziva - "nevažeci" - nekoj prosječno inteligentnoj, normalnoj osobi moglo i moralo biti vidljivo da taj listić, jel'te, ono, *ne važi?* Ne računa se. Ne broji. Osim kao statistički podatak, jer onaj tko je listić na ovaj ili onaj način učinio nevažecim, zapravo *nije* glasovao - kao da nije ni izašao na izbore.

To se, znate, zna. O tome već dugo postoji i sudska praksa, to je poznato, utvrđeno, davno riješeno, uopće nije sporno. Voda ispod mosta, lanjski snijeg, rosa u podne.

Mila majko... pa dobro, 'ajde, gospođa *ministarka* Sandra Petrović Kakovec ne zna. Nema pojma. Boli je poraz na izborima, ljuti se, luduje, govori besmislice. Ali, što je s onima koji te njezine nebuloze ponavljaju? Donose ih kao bitnu, relevantnu, važnu vijest? I što je s ostatkom te njene nesretne Partije? Jel' ost'o tu i'ko s rudimentom mozga, pobogu, s barem nekim *reliquiae reliquiarum* pameti? Josipović se ograđuje, on je svoje rekao, 'ajde-de, ali on i nije u Partiji, bar se još nije vratio. Časni stari profesor Lauc spašava obraz domaće "lijeve" pravne misli, ali koliko znam, on je samo simpatizer. I Leko se ograđuje... ali dvosmisleno. Režimski "novinari" na tom jašu. Utopljeniku je i slamčica dobra. Od Milanovića, Pusičke, Freda & družine ionako nitko više ništa ne očekuje.

E, da sam znao da ću doživjeti dan da zažalim za Matom Arlovićem... :-)

Komentari (162)

MKn — Sub, 17/01/2015 - 15:13.

'Ajmo probat' još jednom: "...Josipović nije želio komentirati sumnje u pobjedu Kolinde Grabar Kitarović koje je izrekla članica njegova izborna stožera Sandra Petrović Jakovina, odgovorivši kako je sve rekao u izbornoj noći. ['Čestitao sam, sasvim je jasno tko je pobijedio na izborima i sve druge spekulacije su netočne'](#), kazao je Josipović novinarima..."

Foma Fomič — Sub, 17/01/2015 - 16:37.

Da on nije rekao to, i samo to, i ništa više, on zaista ne bi bio ono što jest, a što mi neki poštujemo: gospodin koji s obzirom na mjesto koje zauzima zna kako se mora ponašati.

Pa, kad ga se već toliko citira ovih dana, ne bi bilo loše da se za buduća vremena i ZAPAMTI cjelokupno Josipovićevo ponašanje od trenutka kada su pristigli rezultati izbora - kao obrazac uzornog ponašanja prilikom gubitka igre. Obrazac koji je Josipoviću očito svojstven, dočim bi ga mnogi drugi trebali učiti u školi, sve dok ne nauče.

MKn — Sub, 17/01/2015 - 21:07.

Molim, možda nisi primijetila, ali o tome sam već napisao: "Beating a dead horse... čemu? Možda nekom to ne izgleda tako, ali Josipović je na odlasku održao svoj najbolji i navažniji govor u 5 godina mandata. Kratak, ali iznimno važan za demokratsku kulturu i opću uljudbu u Hrvatskoj... za razliku od nevjerojatnih, krajnje primitivnih reakcija one bande besprizornika iz vlade. Zato, kakav god Josipović bio i koliko god ja o njemu loše mislio, to ću mu bez oklijevanja priznati i neću mu na grobu plesati."

Bigulica — Sub, 17/01/2015 - 17:31.

Itekako ćemo zapamtiti ponašanje ovog gospodina i svu jalovost njegovih 5 godina, kao i kampanje koju je kao i obično prekrasno opisao Viktor Ivančić ovdje - <http://www.portalnovosti.com/manje-zlo>.

MKn — Sub, 17/01/2015 - 21:10.

A da odgovorimo Ivančiću? Kad jadan ne može sam skužiti :-)

"Zašto hrvatski centristički ljevičari toliko predano rade na izgradnji takvoga javnog diskursa čije će žrtve neumitno postati oni sami?"

Pa zato, što "žrtvama" neophodno trebaju svi hrvatski glasovi. Zato što "žrtve", da nema hrvatskih naivaca - i hrvatskih lopina - ne bi na vlast došli nikada. Zato što da "žrtve" na izbore izađu s onim što stvarno misle i žele, sa svojim ivančićima, pusićima, mandićima, tomićima i inima, ne bi dobili ni tri i pol posto. Treba još crtati? :-)

Bigulica — Ned, 18/01/2015 - 11:56.

Ima još Odličan Pavičičev članak - <http://www.jutarnji.hr/natrag-u-mentalno-stanje-savske-66--je-li-dosao-m...>.

Josipović će sad imati vremena do kraja života razmišljati kako je to i zašto, te uz pomoć koga izgradio takav "javni diskurs čija je žrtva neumitno postao on sam", a ako mu zaključak ne pada na pamet, neka si pomogne ovim Pavičičevim i Ivančićevim tekstom.

MKn — Pon, 19/01/2015 - 20:44.

"Razvoj"? :-)

"Natrag u mentalno stanje Savske 66. Je li došao moment da se poništi 15 godina društvenog razvoja?"

Usporedba stanja u Hrvatskoj 1999. i 2015.

- **1999:** unatoč ratu, Tuđmanova Hrvatska cijelo je vrijeme imala državne "desne" i oporbene "lijeve" medije, redom u domaćem vlasništvu, i nije bilo teme o kojoj se nije smjelo pisati, pa čak iako je to izravno štetilo obrani zemlje;
- **2015:** nakon "15 godina društvenog razvoja", detuđmanizirana Hrvatska gotovo uopće nema "desnih" medija, a svi "lijevi" su, osim HRT-a, u tuđem, stranom vlasništvu; sloboda govora neusporedivo je ograničenija, o temama poput Mesićeve goleme imovine ili haaških rabota nema ni govora;

- **1999:** Tuđmanova Hrvatska imala je kompletno gospodarstvo u domaćem vlasništvu; prodano je bilo samo 35% HR Telekomu;
- **2015:** nakon "15 godina društvenog razvoja", detuđmanizirana Hrvatska više gotovo uopće nema domaćih gospodarskih subjekata; sve banke, gotovo sve tvornice, proizvodni pogoni, kombinati, pa čak i INA, u tuđem su vlasništvu ili pod stranim upravljanjem;

- **1999:** nakon 5 godina rata, strahovitih ljudskih žrtava i razaranja, bez prihoda od turizma i bez ičije pomoći, Tuđmanova Hrvatska imala je 9,5 milijardi dolara vanjskog duga, od čega je oko pola naslijedila od Titove Jugoslavije;

- **2015:** nakon "15 godina društvenog razvoja", 15 godina blaženog Božjeg mira, stalnih svakogodišnjih milijardi dolara prihoda od turizma, slobodnih ruku da radi i postigne što god hoće i kako hoće, detuđmanizirana Hrvatska više ni sama ne zna koliko je i kome dužna, a pretpostavlja se pet ili čak šest puta više negoli 1999;

- **1999:** Tuđmanova Hrvatska imala je oko 360.000 nezaposlenih;

- **2015:** nakon "15 godina društvenog razvoja" i silnih gore opisanih "pobjeda", "uspjeha" i "postignuća", detuđmanizirana Hrvatska ima oko 320.000 nezaposlenih.

"Razvoj", a? Jebote, s takvim "razvojem", rat i neprijatelji nam uopće ne trebaju :-)

(44) Komentar presude ICJ o hrvatskim i srpskim tužbama za genocid, s osobitim osvrtom na organizirani medijski pokušaj hrvatske pete kolone i države Srbije da otvorenim javnim laganjem umanje štetu i uvjere sami sebe da su Hrvatska i Srbija jednako odgovorne za rat. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Srpske Novosti, Jutarnji list, četnici, kante & kreteni](#)

Lux Veritatis - [Srpske Novosti, Jutarnji list, četnici, kante & kreteni](#)

Srpske Novosti, Jutarnji list, četnici, kante & kreteni

08. veljače 2015.

Ljeto Gospodnje 2015, pokušajte zamisliti da ste detudmanizator. Bogami, nije vam lako. Unatoč silnom ulozenom vremenu, novcu i trudu, nejasenovački projekt haaškog "zajedničkog zločinačkog poduhvata" katastrofalno je propao. Gotovina, Markač, Tuđman i Hrvatska oslobođeni su svake krivnje, nema više ni govora o jugosferama, rekomima, rektumima i regionima, petnaest godina života bacili ste u vjetar, beskorisni ste, impotentni, život vam je besmislen. Izgubili ste sve izbore od 2011, popušili ste čak i

referendum protiv mrskih "ustaških klerofašista", a od poraza na skorim izborima za Sabor više vas ne mogu spasiti ni Josip Broz i Čiča Draža zajedno. Još gore, [presuda ICJ-a](#) zauvijek je zacementirala srpsku odgovornost za Domovinski rat, strahovite ratne zločine i ratnu štetu, te pokopala sve srpske mitove i tlapnje o Oluji, Tuđmanu i modernoj hrvatskoj državi. Koma. Što ćete sad?

Što uopće možete? Detudmanizacija je mrtva, a vi ste samo zaostala hrpa njezinih raspadnutih zombija koji uludo bauljaju i tumaraju naokolo. Jasno vam je što slijedi. Uskoro više neće biti masnih šušćavih kuna iz hrvatskog državnog proračuna, jer će sve vaše "udruge", "inicijative", "centri" i "mediji" dobiti nogu u dupe s državne sise, a nekažnjeno srbovati moći ćete samo još iz *otadžbine*. Kako je *tamo daleko* zadnja bijeda, jad i žalibože, a *prečane* vole k'o kerovi šugave mačke, budućnost vam je nedvojbeno turobna. Preostaje vam samo šiziti, cviliti i ludovati, te otvoreno javno lagati - pljuvati i mrziti Hrvatsku i Hrvate, dok još možete.

Tako Pupovčeve [Srpske Novosti](#), bivši [Feral Tribune](#), besramno izmišljaju i krivotvore nedavnu presudu ICJ o hrvatskim i srpskim tužbama za genocid:

[Nemanja Stjepanović: Srbija i Hrvatska su dvostruko poražene](#)

"...hrvatske snage tokom i nakon akcije Oluja također počinile zločine kako bi protjerale srpsko stanovništvo...

...najmanji intelektualni napor uz elementarno poznavanje događaja u Oluji dovoljan je da se shvati presudna uloga državnog vrha Hrvatske u etničkom čišćenju Krajine u leto 1995. godine...

...Međunarodni sud pravde je ocenio da su vojne i policijske snage obe države počinile zločine u okviru kampanje etničkog čišćenja..."

I još:

Tamara Opačić: Odbačene tužbe Hrvatske i Srbije

"...Smaknuća Srba bez suđenja za vrijeme i nakon operacije Oluja su utvrđena i Hrvatska je priznala da je bilo takvih ubijanja. Sud nalazi da su ta djela počinili pripadnici hrvatskih vojnih snaga protiv srpskih civila i vojnika koji su se predali te da ona mogu spadati pod genocid, kao i maltretiranja Srba za vrijeme i nakon Oluje - kazao je Tomka te naveo kako dokazi o maltretiranju Srba te pljačka i uništenje njihove imovine nisu za cilj imali fizičko uništenje srpskog stanovništva, već njegovo iseljenje..."

Naravno, kao i uvijek, cijela priča sinkronizirana je sa srpskom vladom, za koju je izjavu nakon presude ICJ-a dao Šešeljev četnički vojvoda, osumnjičeni antinski ubojica, Toma Grobar:

NIKOLIĆ O PRESUDI: Pali stereotipi o ratu u SFRJ, potvrđeni masovni zločini nad Srbima

"...iako protivtužba Srbije nije usvojena, sud je utvrdio da su vlasti Hrvatske bile svesne da će vojna akcija Oluja dovesti do proterivanja civila..."

Na sličan način, u istoj koordiniranoj *damage control* akciji pokušaja stvaranja dojma da su Hrvatska i Srbija pred ICJ jednako prošle i odgovorne za rat, piše i domaći Jutarnji list, općepoznat i kao Jutarnji Srbobran. Prvo Ante Tomić, od milja zvan "Kanta", zbog svog iznimnog doprinosa rasterećenju javnih kloaka, zbori ovako:

KOMENTAR ANTE TOMIĆA: Nacionalizam ima vampirsku prirodu, ovisan je o krvi i nikad mu nije dosta

*"... 'U Oluji je počinjen genocid', reče mi nedavno jedan prijatelj, inače povjesničar. 'Gle, nije', odgovorio sam mu nešto i izjvciran megalomanskim posezanjem za genocidom. 'U Oluji se dogodilo etničko čišćenje.'
Nije to, naravno, nešto na što sam kao Hrvat specijalno ponosan, ali za ljubav istine mora se kazati kako je u opsežnoj akciji zauzimanja Knina, Drniša, Benkovca, Gračaca i stotina krajskih i ličkih sela bilo razmjerno malo žrtava. Hrvatski vojni i politički vrh razumno se odlučio za protjerivanje umjesto istrebljivanja neprijatelja..."*

Potom slijedi Jurica Pavičić, znan i kao "Kreten", zbog svoje notorne uljudbe, pristojnosti i dobrog kućnog odgoja:

PIŠE JURICA PAVIČIĆ: Zašto se liberalna polovica Hrvatske tako smrtno boji one nacionalističke?

"...umjesto da se postavi pitanje zašto je i zbog koga ovo siromašno društvo platilo 28 milijuna da bi doznalo ono što ionako zna: da je Srbija napala Hrvatsku, da je htjela pripojiti njen teritorij, da su Srbi ubili mnoge Hrvate i Hrvati protjerali mnoge Srbe..."

Krasno, a? :-)

Sadržaj presude ICJ

Nigdje u presudi ICJ ne stoji, niti se iz ičeg što ona navodi može zaključiti ono što tvrde Pupovčeve Srpske Novosti, Jutarnji list, Tomić i Pavičić, suglasno sa srpskom vladom i Tomom Grobarom, a što sam gore izdvojio i citirao. Nigdje ICJ ne utvrđuje nikakvo hrvatsko "protjerivanje srpskog stanovništva", niti "presudnu uloga državnog vrha Hrvatske u etničkom čišćenju Krajine u leto 1995. godine", niti da bi hrvatske "vojne i policijske snage počinile zločine u okviru kampanje etničkog čišćenja". Čista je izmišljotina da je ICJ utvrdio da bi "vlasti Hrvatske bile svesne da će vojna akcija Oluja dovesti do

proterivanja civila" ili da "dokazi o maltretiranju Srba te pljačka i uništenje njihove imovine nisu za cilj imali fizičko uništenje srpskog stanovništva, već njegovo iseljenje". Na isti način kao [ICTY u drugostupanjskoj presudi Gotovini](#), ICJ te dokaze razmatra samo u smislu planiranja vojnih akcija i minimiziranja ljudskih žrtava, ničeg drugog.

Ujedno, kad ICJ govori o hrvatskim zločinima, radi se o onima koje Hrvatska priznaje, koje s hrvatske strane nitko nije ni sporio, ni prije ni sada - zločinima koji su zabilježeni i glede najvećeg dijela kojih su hrvatska policijska i pravosudna tijela provela kaznene i ine postupke. To je utvrdila još prvostupanjska presuda Gotovini ([konkretno 44 žrtve, od toga oko četvrtina vojnici](#)). Međutim, Pupovčevi i "novinari" Jutarnjeg lista, kao i njihovi prekodrinski srpski gazde, s toga odmah skaču na izmišljanje "etničkog čišćenja", "protjerivanja" i "padanje stereotipa" što je, po dobrom starom srpskom običaju, tragikomično. Kad se radi o laganju, moram reći da je pokojni [Dobrica Ćosić bio u pravu](#):

Citati Dobrice Ćosića

"...Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno... laž je srpski državni interes..."

Podsjećam, drugostupanjska haaška presuda Gotovini i Markaču ne samo da ih je oslobodila krivnje za sve što im se stavljalo na teret, nego je utvrdila i da nikakav "zajednički zločinački poduhvat" Tuđmanovog hrvatskog državnog i vojnog vrha nije postojao. Upravo zbog toga su dvojica haaških sudaca koji su bili protiv oslobađanja pisali ona zapjenjena izdvojena mišljenja, i upravo to je izazvalo najviše srpske političke, komentatorske i ine histerije od 2012. godine naovamo.

U Domovinskom ratu niti jedan jedini Srbin nije protjeran iz Hrvatske. Tko je tvrdio da se u Oluji dogodilo etničko čišćenje i protjerivanje srpskog stanovništva? Srbija, Milošević, Savo Štrbac, [Veritas](#), Šešelj, četnici, razni hrvatski petokolonaši, orjunaši, "Jugoslaveni", [HHO](#), [Documenta](#) i haaško tužiteljstvo Carle del Ponte, svi tek negdje od 2003. Jesu li to ikad, ičim, igdje i ikako uspjeli dokazati? Nisu. Upravo nasuprot, oba međunarodna kaznena suda [ICTY](#) i [ICJ](#) nisu im dali za pravo.

Za Srbiju je jasno, ali zašto navodno *hrvatski* mediji i novinari, Pupovčeve Srpske Novosti, Jutarnji list, Ante Tomić "Kanta" i Jurica Pavičić "Kreten", ipak tvrde da je Hrvatska počinila etničko čišćenje i protjerivanje Srba?

Pa, jednostavno - **zato što zastupaju srpsku politiku i ciljeve države Srbije.**

Zato što su isti kao i svi ovi gore nabrojeni miloševićevci, četnici, "Jugoslaveni" i ina detuđmanizatorska bagra. Zato što su bili i ostali na neprijateljskoj srpskoj ratnoj strani, zato što iz dna duše mrze državu Hrvatsku i Hrvate, zato što su u 15 godina detuđmanizacije pisali, govorili, radili i pokušavali sve što su mogli da se ta zločinačka protuhrvatska rabota ostvari, i sada jednostavno ne mogu podnijeti da su izgubili, propali, popušili. Da je stvarnost drugačija, a da su oni ispali zadnje budale.

E, sad. Možemo li mi to trpjeti? Možemo li tolerirati kante i kretena u vlastitom dvorištu?

(Dramatična stanka.)

Možemo, naravno.

Okej, znam da je to samo moje mišljenje, a svatko od vas imaće vlastiti odgovor na to pitanje, ali dajte, ni kante ni kreteni (još) ne drže oružje i ne pucaju, zar ne? To su zadnji trzaji poraženih, razoružanih, bezubih,

impotentnih zombija, frustriranih bradonja koje smo obrijali još 1995. i ispratili ih na traktorima. Sramotne provokacije? Točno, ali to su ipak samo riječi - bezvezna, bespomoćna pljuvačka i izazivanje, a mi nismo luđaci da upadamo u Charlie Hebdo zamke. Hrvatska je slobodna, demokratska zemlja u kojoj pravo govoriti imaju čak i mala ljigava stvorenja što žive pod blatnjavim balkanskim kamenjem... molim, ne zaboravite, nikad ne zaboravite: dvadeset tisuća hrvatskih ljudi dalo je svoje živote 1991 - 1995. da bismo mi danas mogli o tome slobodno brbljati i tipkati za računalima, na toplom i sigurnom.

Slažem se, nije moguće očekivati da reakcije neće biti, ali ako mene pitate, ona mora ostati u okvirima apsolutnog uskraćivanja bilo kakvog financiranja, *boycotta*, razotkrivanja u raspravama, zalijevanja kantama i izrugivanja. Nešto kao kad se nađete u blizini nekog tko puno priča, a jako dugo nije održavao osobnu higijenu, pa ste prisiljeni začepiti nos i okrenuti glavu na drugu stranu. Ako vas taj nastavi gnjaviti, objasnite mu da je sapun u trgovini vrlo jeftin.

Neće proći mnogo vremena, a detudmanizatori će postati predmet masovne javne sprdnje. Što dalje, bit će im sve teže.

Komentari (342)

zaphod — Ned, 08/02/2015 - 16:20.

o čemu ti? Evo recimo, ovako jedan branitelj piše o - Zoranu: "Nisam znao da je Zoran na naše Posavsko ratište dosao iz Dubrovnika gdje je otišao sa namjerom da ostane par dana, a ostao je osam mjeseci. Da je tamo je ranjen i da je tamo sa svojom kamerom napravio više koristi i više posla nego ne'ko sa 16 tehnova. Nisam znao da je vec odavno prije toga bio u Kninu, da je obisao ratista po Hrvatskoj i Dalmaciji i tek pnda dosao kod nas u Derventu i Posavinu. Nisam znao da je imao tolika muda i doslovno snimao borbe prsa u prsa i da se zajedno sa nasim borcima približavao neprijatelju i njihovim tenkovima samo na dvadesetak metara."

<http://blog.vecernji.hr/ratne-price/zoran-erceg-covjek-koji-je-snimio-ra...>

Riječ o Zoranu Ercegu, ONOME koga su branitelji izbacili iz šatora... i rekli da nije branitelj. Danas se sprdaju s njim (dnevno.hr) da nije prve crte vidio... "Lijevi" znaju imati pogreške... od naturanja ponekad nebitnih tema, glumatanje nekih svjetonazora i svašta-nešto.... ali ipak, nema odurnijega nego kada "desni" počnu svojatati pravo na državotvornost, naciju, rat, junaštvo i slično. "Lijevi" znaju biti glupi... ali nikada ne dijele narod na takav način, to si samo dozvljava tupava "desnica" s copyrightom na sve pravedno i pljuvanjem i prijetnjama neistomišljenicima. "Lijevi" znaju biti iritantni i naporni, ali ovakvi "desni" su opasni. Prvo drugima... a ako nešto krene, onda svima - pa na kraju i sebi. Već više puta dokazano u povijesti.

p.s. Molim da se uoči da sam "ljevicu" i "desnicu" stavio u navodnike...

p.s. Za @drvu... da ti vodiš nekakav takav prosvjed, da se stalno pljuje Matica i njegov ratni put - bi li tebi na mjestu Sv. Glogoškog bio TOLIKO problem podastrijeti vlastiti ratni put?

MKn — Pon, 09/02/2015 - 19:37.

Erceg? Bivši član orjunaške Dalmatinske akcije, upetljan u podmetanje eksploziva da se stvori propagandni dojam poput KOS-ovskog miniranja židovskog groblja u Zagrebu 1991, ratni vojni snimatelj bez snimaka, hrvatski ratni invalid ranjen u uniformi Armije BiH, podržavaju ga "progresivni antiklerikalisti", inače bivši članovi HOS-ovske dugokose hippie postrojbe "Rafael vitez Boban", koje inače uopće ne pozna, iako su članovi njegove vlastite udruge, pa onda neko muljanje s lovom za humanitarnu pomoć... iskreno, s takvima trebaš biti vrlo oprezan, znaš :-)

U Domovinskom ratu ni jedan jedini Srbin nije protjeran iz Hrvatske

Bigulica — Uto, 10/02/2015 - 00:26.

Stvarno... Za izjaviti ovako nešto: "U Domovinskom ratu niti jedan jedini Srbin nije protjeran iz Hrvatske." treba imati debeli đon-obraz i jak želudac... mislim, da se ne zrigaš od samog sebe...

MKn — Uto, 10/02/2015 - 00:41.

Koja dosada. Molim, imenuj jednog jedinog Srbina koji je u Domovinskom ratu protjeran iz Hratske.

Bigulica — Uto, 10/02/2015 - 07:54.

Hoćeš da ti imenujem jednog Srbina iz haustora?

MKn — Uto, 10/02/2015 - 19:46.

Eto, kao ni Feniks kad izmišlja "Srbe pobijene prije rata", ne možeš imenovati ni jednog jedinog Srbina koji je protjeran iz Hrvatske. Priznaj :-)

tenor — Pet, 20/02/2015 - 03:57.

kretenu trazio si od mraka da me banira i poslušao te.da li iz straha ili postenja ne znam.da sam zaslužio,jesam.evo odradio sam kaznu.a da te pitam ZASTO si presutio da tvoj podčinjeni Budha,koji je par dana prije mene baniran,nakon dva dana pise pod nickom laganini.znao si pizditi mraku:"banirao si budhu a tenor psuje,baniraj i njega."e pa jebo te tenor.i tebe i laganinija i budhu i shivu i sve nickove kojim se sluzite.

MKn — Pet, 20/02/2015 - 18:53.

Kao i uvijek, impresionira tvoja silna elokvencija, retoričke vještine, staloženost, racionalnost, kao i neusporediva snaga tvoje blistave argumentacije. Pomislih, trebao bih se i ja ugledati na toga čovjeka... ali ne, nemoguće, nemam šanse - to je nešto nedostižno :-)

"trazio si od mraka da me banira i poslušao te."

Točno. Zbog ovog:

"MKn 27.10.2014 - 18:10 Evo što piše Tenor: "[jebem vam mater ustasku obojici.zadovoljni?](#)" Vidio sam da si Buddhu banirao 3 mjeseca zbog vrijeđanja i psovanja. Očekujem da jednak kriterij primijeniš i na ovog primitivca. Hvala."

Dakle nije pogriješio.

"da li iz straha ili postenja ne znam."

Straha!? Mene se ni moji unuci ne boje, pobogu, kamoli tko drugi :-) Za razliku od nekih 99% drugih detuđmanizatora, Rakar ima mrvicu časti i objektivnosti, pa ako iz nekog razloga zabrani jednog korisnika, iz istog razloga to učini i drugom, neovisno je li taj "desni" ili "lijevi". Poznat je slučaj kada su [staljinistički infantilci na Forum.hr mene banirali bez ikakvog razloga](#), dok Rakar ovdje za istu stvar nije ni trepnuo. Što god mislio o njemu i Politici - a iskreno, ne mislim naročito, osobito nakon one [svinjarije s braniteljima i Ku Klux Klanom](#) - koliko god se politički neslagali, uvijek ću mu priznati ono što učini dobro. I svakom drugom, bajdvej.

"da sam zaslužio,jesam."

Pošteno je priznati.

"evo odradio sam kaznu.a da te pitam ZASTO si presutio da tvoj podčinjeni Budha,koji je par dana prije mene baniran,nakon dva dana pise pod nickom laganini.znao si pizditi mraku:"banirao si budhu a tenor psuje,baniraj i njega."e pa jebo te tenor.i tebe i laganinija i budhu i shivu i sve nickove kojim se sluzite."

Opet precjenjuješ moj utjecaj, i to preko svake mjere. Jesu li Buddha i Laganini ista osoba, ne znam, kao što ne znam jesu li npr. Zaphod i Janus isti čovjek (iako sam posve siguran da je nick Zaphod koristilo više različitih osoba, pa onda ne znaju što su o čemu rekli prije). Ja tu ne mogu ništa, niti želim, niti me je uopće briga, jer bitno je što piše, a ne tko.

MKn — Sub, 21/02/2015 - 07:27.

tenor — Pet, 20/02/2015 - 23:11: "znas ti vrlo dobro jer sjedite u istoj prostoriji skupa sa ppetrom i sirite mrznju prema svima koji misle drugacije.lazete,podmecete pa cak prijetite i likvidacijom."

Haluciniraš. Nažalost, kako rekoh u dnevniku, Dobrica Ćosić je bio u pravu.

"poruci laganiniju da dolazim na ljeto na godisnji pa bih imao strasnu zelju da ga upoznam,a onda ce i on mene dobro upoznati.prijeti bolesnom kukljici.neka zaprijeti meni,pa ako mi Bog da zdravlja do juna,vidimo se."

Nemam pojma o čemu govoriš. No čini mi se da nisi baš ništa naučio, pa da te podsjetim, i tebe i sve ostale: ovo je mjesto gdje se raspravlja, diskutira, razgovara, priča, a ne prijeti. Prijetnja je kazneno djelo. Za kaznena djela se ide u zatvor. U zatvoru nije baš lijepo, znaš..?

drvosjek — Sub, 21/02/2015 - 00:28.

Ma to ti je jadnik jedan od osnivača SDS-a oko Osjeka. Onaj Srbin koji je ubijen u autu s Reihl-Kirom bio mu je kum. Prijatelj. Neki dan je sam to napisao. Pretpostavimo...abolirani traktoraš...koji vjerovatno kad dolazi u rodni kraj..moli Sv. Savu da ne sretne nekog od žešćih Hrvata koji ga poznaju iz tih vremena.Meni je psovao majku kad sam ga počastio ovom pjesmom...

https://www.youtube.com/watch?v=3OIe0h_kycU

Slobo je takve zvao: zečevi, pobegulje. A tebe je najbolje opisalo ovdje @bube:

Pervan: Chetnic domesticus vulgaris

https://www.youtube.com/watch?v=J41mRaQY_r0

MKn — Sub, 21/02/2015 - 07:32.

Bigulica — Pet, 20/02/2015 - 10:13: "Čuvaj se mrakove pravedničke ruke
...Mraku, pored silnih uspješnica u zadnjih nekoliko godina kojima obogaćuje svoj CV, nedostaje samo, kao višnja na šlagu, ona - "owning and maintaining pro fascist internet site for orange revolution in Croatia"

Oho-ho, sad vam je i Rakar fašist? Ništa čudno, [Šuvar je bio ustaša, bio je i Josipović](#), više nije dosta biti ni Jugoslaven, jebote, tko god nije četnik, taj je ustaša. Patologija, bolest, notorna, kontinuirana, neprekidna spirala načertanijskog ludila, gotovo dva stoljeća, nema vam izlaza, nema van iz blata i krvave kaljuže. Do istrage naše, ili vaše, zar ne...?

MKn — Sri, 11/02/2015 - 20:20.

leddevet — Uto, 10/02/2015 - 21:30: "Za "Srbe na vrbe" spremni"

Točno, Srbi etnobiliznismeni poput Pupovca svaki dan mole boga da ih netko uputi u tom pravcu. Konstantno zastupaju miloševićevsku srbijansku politiku i ciljeve, besramno lažu i otvoreno provciraju, a [kad dobiju natrag istom mjerom](#), naravno, izigravaju žrtve - jednu, [nevinu nejačad](#) koja je 1990/1991. bila "ugrožena" i "nenaoružana", a 1995. "etnički očišćena" i "proterana" u "zajedničkom zločinačkom poduhvatu", iako nikad, bre, ni mrava nije zgazila. Iako oduvek nadasve voli, ljubi, ceni & poštuje svoju "jedinu otadžb... pardon, domovinu", a prevashodno slatke ustaške kune iz ustaškog državnog proračuna :-)

Btw, još jedno malo podsjećanje: Pupovac se još 2002. dogovorio sa Sanaderom da Glavaš bude osuđen. Kad je došlo vrijeme, samo je trebalo postići da "svjedoci" tipa Fehira odigraju svoje, te pronaći suca koji će napisati da su hrvatske postrojbe sve do 15. siječnja 1992. bile "paravojne"... poznato, a? :-)

lignja — Sri, 11/02/2015 - 21:12.

dobro koji dio priče ti nije jasan? krivousti je scenu pripustio lopovčine koje su banke morale kreditirat kako bi kupovali firme i uništavali industriju. onda smo te iste banke koje su morale sponzorirat režimske lopove svi sanirali pa srećom prodali jer bi se opet ponovilo isto, sudeći po našoj tendenciji da povijest ponavljamo u sve kraćim intervalima.

krivousti je iza sebe ostavio uništeno gospodarstvo, pazi, ne ratom, već krađom. svoje poslušnike je instalira na najdogovornije pozicije da krađu kako im se prohtije, onda oni njihove nižerangirane posilne zbrinjavaju na malo manje sinekurice i tako to ide, snowball efektom. na kraju sve završi sustavom koji proždire sam sebe, dugovi rastu eksponencijalno, spirala propadanja se više ne da zaustaviti.

gledaj na krivoustog kao na prvu zloćudnu stanicu iz koje je kasnije tumor metastazira na kompletno tkivo društva.

Kriptočetnicima je Tuđman kriv za sve

MKn — Sri, 11/02/2015 - 21:52.

Žalim, ali ovo nije ništa drugo nego čisto bezvezno lupetanje. "Krivousti" je umro 1999. a odmah slijedeće 2000. su na vlast došli "ravnousti" na čelu s Mesićem i Račanom. Oni su u prvo otpustili i/ili smijenili nekih 30.000 ljudi, a potom u te četiri godine digli valjda sve kredite koje su mogli dignuti, te rasprodali strancima sve što se uopće rasprodati dalo, uključujući i INU. Račana je 2004. zamijenio i nastavio detuđmanizirati Sanader, a Mesić je ostao na vlasti cijelih 10 (slovima: deset) godina, sve do 2010. kad ga je naslijedio Josipović. Sanadera je 2009. zamijenila Kosorica, a nju 2011. Milanović, koji je na vlasti dan danas.

To je gotovo 15 godina politike u svim aspektima deklarativno apsolutno suprotne Tuđmanovoj, od toga 8 godina po detuđmaniziranom HDZ-u, a 7 godina po antituđmanskom SDP-u. Gotovo cijelo desetljeće i pol u kojemu - tvrdiš ti, i svi vi ostali fantazmagoričari - nitko od njih nije učinio ama baš ništa da popravi, ispravi i preokrene Tuđmanove grijehe i negativnosti?

Pa što su koju pi*ku materinu ti ljudi radili tih 15 godina!? Što je radio Račan 4 godine? Što je radio Mesić 10 godina? Sanader je krao, dobro, ali Kosorica? Što je radio Josipović 5 godina? Što radi Milanović već 3 godine? Gdje je njihova odgovornost? :-)

Nema je, kažete vi, nego je kriv Tuđman. Je, je, i mali zeleni Marsovci s antenicama.

(45) Pri kraju bijedne Kukuriku vladavine, patološka kryptočetnička mržnja prema hrvatskim braniteljima ratnim veteranima, koje prosrpski Kukuriku mediji nazivaju "šatorđijama", umalo je dovela i do fizičkog sukoba. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Ubij pede... ups, šatorđiju](#).

Ubij pede... ups, šatorđiju

20. veljače 2015.

Na Facebook stranici ["Pokret Occupy Croatia"](#) pozivaju na skup ["Stop teroru šatorđija"](#), koji bi se trebao održati sutra na zagrebačkom Trgu bana Jelačića, a najavljuje se i "šetnja do Savske 66".

Retorika inicijatora i portala koji poziv i skup promoviraju je izrazito primitivna, agresivna, huškačka i mrziteljska, čak [na granici kaznenog djela](#). Kakav je to "teror" vojnih invalida bez dijelova tijela? Zar se tko boji da će ga Đuro Gлогоški pregaziti invalidskim kolicima? :-)

Za preko tri mjeseca na prosvjedu u Savskoj 66 nije bilo nikakvih poteškoća, skup se konstantno odvija u miru i osim [tragične smrti jedne prosvjednice slabog zdravlja](#), jednog [palachovskog samozapaljivanja](#), te par bezuspješnih pokušaja provokacija, može se reći da uopće nije bilo problema. Branitelje su dva puta posjetili ni manje ni više nego predsjednici države Josipović i Grabar-Kitarović, nema nigdje nikakvog "terora", nikakvog "straha", niti bilo čega sličnog. Pravo na mirno okupljanje i prosvjed zajamčeno je, neotuđivo i neosporivo, pa je jasno da se radi o još jednoj provokaciji - ali ovaj put čak možda i uz pokušaj izazivanja fizičkog sukoba.

Zato, dobronamjeran i prijateljski savjet: nemojte doći.

Ne budite poput krezubih budalaša koji na homo paradama viču "Ubij pедера!" i bacaju kamenje. Ne budite Srbi kojima je Milošević podvalio "ustaše". Ne budite protivnici demokracije i prava na miran prosvjed, ne budite primitivci, ne budite ovce, ne budite ulizice i podrepaši vladajućeg Kukuriku režima. Ne dopustite da se vama manipulira. Oni koji vas huškaju na ovo koriste vas kao pijune, kao topovsko meso, kao lutke na koncu. Tko vas huška? Pa jednostavno - ekstremisti ["Ili mi, ili oni"](#), ["do istrage naše, ili vaše"](#), Kukuriku luzeri kojima gori pod nogama i hitno im treba igara kad već gladnom narodu ne znaju dati kruha. Uz njih, naravno, i glavni detudmanizator Mesić ["Pro Patria"](#), *capo di tutti capi* kojeg opet ["progone finski ustaše"](#).

Pogledajte samo onaj [jučerašnji propagandni igrokaz](#). Očiti Kukuriku provokator dolazi pred braniteljski šator u Savskoj i "prosvjeduje protiv nezaposlenosti". Kakve sveze s tim imaju vojni invalidi Domovinskog rata? Nikakve. Prava adresa za to su Trg Sv. Marka i Milanovićeva Kukuriku vlada, to zna i malo dijete, pa nakon bezvezne vike i svađe s prolaznicima tip bude priveden... ali ga [naglo "spašava" glavom ministar policije Ostojić](#). Koji ga je tamo, kladim se, i poslao.

Vidite? Peru vam mozak, pa više [ne razlikujete stvarnost od fikcije](#). Već 15 godina vas vuku za nosove preko svojih "novinara", "analitičara", anketara, medijskih pasa čuvara i razne *hitlerjugend* sitnarije (prvenstveno Index.hr, ali i Halter.hr, Lupiga.hr itd), izmišljaju i produbljuju ideološke podjele, šalju vas u vatru, a sami se drže na sigurnom. "Agresija na Bosnu", "zajednički zločinački poduhvat protjerivanja Srba", homo parade, homo "brakovi", ćirilica, Lex Perković... sad vas huškaju da se potučete s braniteljima i načinite javni cirkus i kraval, pa se u javnosti neće pričati o još tri izgubljene godine nevjerojatne Kukuriku nesposobnosti, lopovluka i promašaja, ni o silnoj Mesićevoj finskoj korupciji i podmićivanju, a "progresivni" "poštenjačine" će i dalje slobodno brojiti i čuvati svoje "transparentno" stečene detudmanizatorske milijune, "karijere", položaje i povlastice. Kad ih pitate gdje je njihova odgovornost, [reći će vam da su oni "antifašisti", a da je za sve kriv Tudman](#). Nemrtvi *zombie* Franjo njima vlada i dan danas, [izravno iz groba](#) :-)

Koju ste ono dudu varalicu pušili zadnjih pet godina? "Novu pravednost". A još deset godina prije toga? "Nek' institucije sistema rade svoj posao." O da, kako da ne, [al' ne na njima](#), to nikako, [oni su sveci](#), nego isključivo na - vama. Jer ako se sutra sukobite na ulici, ne samo da ćete opet ispasti zadnje budale, nego ćete svi završiti pred sudom i u zatvoru.

Komentari (116)

drvosjek — Pet, 20/02/2015 - 20:07.

ne odgovaraj ih MKn

ti misliš da bi u tom kontraprosvjedu moglo biti nevinih, zavedenih i sl.

To znači da misliš da ovih 20 % kojima država Hrvatska nije sijela baš najbolje...ima nevinih.

Misliš da u tzv. Platformi 112 ima ljudi koji ne zaslužuju batine.

Mislim i ja. Samo takvi su u manjini.

Držim da oni koji baš sad, treći dan kako je regionalist Josipović napustio prijestolje..idu u prosvjede pod bezveznim izgovorom...zaslužuju batine...i to jebačke batine... Najprije od policije...koja zasigurno neće dopustiti da se probiju do branitelja, a zatim da im oni koji štite 100%-tne HRVI..dobrano daju ono što traže.

Možda se i sam tamo nacrtam..dugo ima kako sam isprebijao Milojuicu, Radojicu i još njih dvojicu trojicu. Baš da vidim da li sam zarđao.Padne li krv..pada na dušu Zorana Milanovića i Ranka Ostojića.

MKn — Sub, 21/02/2015 - 08:21.

"ne odgovaraj ih MKn"

Ma, ja zapravo odgovaram samog sebe... 15 godina ih trpim, jebemu sunce, e :-)

MKn — Ned, 22/02/2015 - 00:02.

Tresla se brda, rodio se Matija Babić. Iskreno, moram reći da sam s jedne zločeste strane pomalo razočaran. Unatoč žestokoj medijskoj topničkoj pripremi, Milanovićeve i Mesićeve Kukuriku hunta nije uspjela skupiti više od 150 nesretnika za svoje SA odrede antišatorđija, a i to ispalo više teški kukavelj, gerontologija & grobovi, nego neki pravi detuđmanizatorski hitlerjugend. Tja... :-)

Policija srećom nije šljivila miganje druga Ostoje i nije zažmirila, nego su profesionalno odradili svoj posao i krezube zapjenjene antišatorđije zadržali daleko od braniteljskog prosvjeda u Savskoj, pa je propao pokušaj "nevladinih organizacija" da se izazove tučnjava i onda to prikaže kao razlog za uklanjanje šatora. Naravno, zbog toga su [notorni "branitelji" Erceg i braco Pusić odmah zaplakali kao curice](#), još jednom zazivajući toliko željeni fizički sukob, krv, pa čak i ljudske žrtve:

"DANAS je još jednom hrvatska pravna država pala na ispit. Mislim da ne pretjerujem ako kažem da na zagrebačkim ulicama vlada bezakonje... tko će biti odgovoran za prvu fizičku žrtvu ovog bezumnog protesta skupine pobunjenih branitelja i male skupine povlaštenih ratnih vojnih invalida? ...šatorđije očito krše zakon, a strašno je da ih policija u tome ne sprečava... nakon današnjeg zaustavljanja protuprosvjeda u Savskoj vidljivo da nisu svi građani jednaki."

Smije li se to u Hrvatskoj? Ma smije, pa mi smo najdemokratskija, naliberalnija i najtolerantnija država u jebenom svijetu, u kojoj antidemokrati, kriptočetnici, posrbice i petokolonaši slobodno i nesmetano demonstriraju protiv ratnih vojnih invalida u kolicima. Jes' da sam se i ja za to borio, da sva'ko smije srat' šta 'oće, okej, al' znate što, moram ovdje reći da Mahatma Gandhi pokraj nas ispadne pravi warmonger i nacist, jebote. Evo gle', još jedan oskulator Titovog gluteusa, jučer osnivač ispostave SDB-a nazvane HHO, a danas "ugledni politički analitičar", kroz zube žali što nije bilo tučnjave:

["...nisam siguran da je bilo dobro to što je policija zaustavila prosvjednike već na uglu Savske i Vukovarske. Ne postoji uvjerenje u pristojan dijalog..."](#)

Moš mislit' što bi to bio dijalog, aha. Ali ima i nešto zanimljivo:

"...Ministar Ostojić poziva se na odluku Ustavnog suda da policija nema pravo zaustavljati prosvjede i ako nisu prijavljeni, a ne ugrožavaju sigurnost. Ako je tako, onda je potpuno nejasno kakav je smisao obveze prijavljivanja prosvjeda..."

Sad pročitajte što sam prije napisao. Toliko o "nelegalnosti" prosvjeda u demokratskom društvu, ali vratimo se na problem o kojem sam pisao u dnevniku. Naime, iako su opet popušili što se tiče branitelja, Mesić, Milanović & co. su ipak još jednom uspjeli narodu oprati mozak - pogledajte, priča se o prosvjedu antišatorđija, a štetočinska Kukuriku vlada i Mesićev finski mito pali su u drugi plan. Evo odmah i nastavka iste priče:

MESIĆ ŽELI TITA: Kolindino micanje biste je ustupak profašističkim i neofašističkim krugovima u Hrvatskoj

"Mesić je najavio da će Kolindu Grabar Kitarović zamoliti da se Titova bista prebaci u njegov Ured bivšeg predsjednika Republike Hrvatske"

Dakle, don Messicio ne samo da se ne boji kaznene istrage, nego se i optimistično nada zadržati ured koji inače Hrvatsku košta svega oko 800.000,00 kn (slovima: osamsto tisuća kuna), ili gotovo 120.000,00 američkih dolara godišnje. I još bi u njega nakeljio kipić Ljubičice bijele, da ga podsjeća na taticu Tovariša. Nije loše, a? Tip je iznad zakona, DORH mu ne smije ništa, pa zašto ne bi, kad može.

Bujanec o Babiću

MKn — Pon, 23/02/2015 - 16:08.

tenor — Ned, 22/02/2015 - 15:48. postovani MKn

<http://www.index.hr/vijesti/clanak/ovo-je-pravo-lice-karamarkovog-hdza-i...>

I što...? Koliko znam, Bujanec nije ni branitelj, ni ratni vojni invalid, nit' ima ikakve konkretne sveze s prosvjedom u Savskoj. Babić se na njega ljuti zato što ga je [izvrijedao u kameru](#) i javno rekao ono čemu se odavno izruguju sponzoruje i prijateljice noći po Zagrebu. Naravno, u Bujančevu schwartzovsku prošlost Babić po domaćem "antifašističkom" zadatku odmah uvaljuje i sve hrvatske branitelje, HDZ itd. Kao da je to nešto novo, kao da to srpska propaganda nikad nije radila.

Ako želiš kopati po prošlosti, samo naprijed. Eto ti Babića, raspitaj se, recimo, tko su mu mamica i tatica, tko mu je za Index dao lovu, tko ga je gurao po medijima i učinio popularnim, koliko je firmi osnovao, kako je propao i koliko je poreza dužan državi. Usput češ pronaći i da se mali "antifašist" jako voli slikati s podignuta tri prsta, da je Josipovića i ZAMP počeo napadati tek kad se lignja usudio progovoriti o parazitu Mesiću i enormnim troškovima njegovog ureda, a da se s braćom Kukurikavcima zakrvio tek kad je Linić odbio otpisati Indexove dugove i odobriti mu predstečajnu nagodbu. Tipični primjerak detuđmanizatorskog omladinca luzera koji je 15 godina života bacio u vjetar, pa sad izigrava "neovisnost". Moš' mislit'.

(46) Prvi potezi nove predsjednice države bili su odlični. Šeta što su se kasnije prorijedili. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Zoki popio dvije Kolindine pljuske u jednom danu](#)

Zoki popio dvije Kolindine pljuske u jednom danu

23. veljače 2015.

Barbika, slika bez tona, lutka na koncu, podkapacitirana, plavuša... sjećate se? Tzv. "lijevi" domaći "novinari", analitičari i komentatori upravo su se natjecali tko će je više i gore izvrijeđati, podcijeniti i poniziti kao političarku, kao javnu osobu i kao ženu. Jednako se nastavilo čak i nakon pobjede na predsjedničkim izborima. Primitivac Zoki od muke izbornog poraza nije joj htio ni čestitati, nego je kroza zube promumljao ono bijedno, anticivilizacijsko i huškačko "ili mi, ili oni", a par njegovih budalaša zauvijek se javno osramotilo nepoznavanjem abecede izbornih pravila, tražeći da se nakon 25 godina pri utvrđivanju pobjednika počnu računati nevažeći listići. Kukuriku medijski psi čuvari odmah su Barbiku uzeli poučavati koga je trebala pozvati na inauguraciju, a koga ne, što mora govoriti, a što ne smije, kako se mora ponašati, kakvim se suradnicima mora okružiti, čije biste mora držati u svom uredu, koju i kakvu politiku mora voditi... suština svega je bila odmah pokazati glupoj plavuši kako stvari stoje i gdje joj je mjesto, narediti joj da začepi i *ne talasa*.

Sjećate se Zokijevog bezobrazluka oko preseljenja u Visoku? Kukuriku vlada je prvo javno tvrdila da je to bezvezno predizborno obećanje i da od toga nema ništa bar još godinu dana, a onda naglo, u hipu, neradnim danom preko vikenda, okrenula *ćurak* i donijela dosad nezabilježenu jednostranu odluku o preseljenju. E da bi na kraju ipak popušila i skočila samoj sebi u maliciozna usta, jer nema teorije predsjednika države preseliti u neodgovarajući kompleks zgrada, bez svih sila provjera i prilagodaba.

Potom je uslijedilo jednako bezobrazno Zokijevo pismo u kojem poziva predsjednicu države da "kad joj god odgovara" dođe na sjednicu vlade, ali i da mu "pripremi konkretne prijedloge" kako da zemlju izvuče iz krize. Osim toga, Zoki bi na srebrnom pladnju htio i "mehanizme za provođenje, te procjenu financijskih i proračunskih učinaka" tih prijedloga. Imao je Zoki i glazbenu želju, neki turbofolk drmeš od Lepe Brene, ali ju je, eto, zaboravio napisati.

Zato je Barbika i njemu i njegovoj cjelokupnoj Kukuriku dvorskoj kamarili danas, u jednom jedinom danu, opalila dvije teške političke pljuske. Šamarčine, da razumiju, onako fino iza uha, temeljito, zidarski, jednu slijeva, drugu zdesna. Prvo sarkastični pljas...

23. 02. 2015. Priopćenje Ureda predsjednice RH

Povodom pisma upućenog od strane predsjednika Vlade RH Zorana Milanovića predsjednici RH Kolindi Grabar-Kitarović, ističemo sljedeće:

1. Predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović u četvrtak, 19. veljače 2015. godine, nazvala je predsjednika Vlade RH Zorana Milanovića ponudivši suradnju te mu je tom prigodom najavila slanje prijedloga za održavanje zajedničke sjednice Vlade zbog teškog gospodarskog i socijalnog stanja u državi.

2. Tijekom tog razgovora Predsjednica je predsjedniku Vlade RH predložila da timovi Ureda predsjednice i Vlade RH utvrde dnevni red zajedničke sjednice.

3. Kako do danas iz Vlade RH nije prihvaćen taj prijedlog, Predsjednica Vladi RH upućuje prijedlog dnevnog reda zajedničke sjednice u skladu s člankom 102. Ustava Republike Hrvatske.

Zokijeva ostavka

4. U vezi s pozivom predsjednika Vlade RH Predsjednici da pripremi konkretne prijedloge, način provedbe i procjenu financijskih učinaka tih prijedloga za zajedničku sjednicu Vlade, naglašavamo kako je Predsjednica, nakon temeljitih analiza i obavljenih konzultacija s gospodarskim stručnjacima, došla do zaključka kako je najkonkretniji prijedlog za izlazak RH iz krize - **ostavka predsjednika Vlade RH**.

5. Ukoliko predsjednik Vlade RH ne uvaži taj konkretan prijedlog, Predsjednica od njega očekuje konkretne prijedloge, način provedbe i procjenu financijskih učinaka tih prijedloga i rješenja za izlazak zemlje iz krize, što je ustavna obveza Vlade, a ne Predsjednice RH.

6. Predsjednica sa zadovoljstvom prihvaća poziv za održavanje sjednice Vijeća za nacionalnu sigurnost radi usvajanja godišnjih smjernica za rad sigurnosno-obavještajnih agencija za 2015. godinu.

...a onda konkretni plus:

23. 02. 2015. Predsjednica Republike Kolinda Grabar Kitarović uputila je dopis predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Zoranu Milanoviću kojim predlaže zajedničku tematsku sjednicu Vlade RH

Predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović danas je, sukladno svojim najavama, te nastavno na telefonski razgovor s predsjednikom Vlade RH Zoranom Milanovićem od prošlog četvrtka, uputila dopis kojim predlaže zajedničku tematsku sjednicu Vlade RH. Tekst pisma prenosimo u cijelosti.

"Poštovani gospodine predsjedniče Vlade Republike Hrvatske,

Zbog duboke gospodarske, ali i opće društvene krize u kojoj se Hrvatska nalazi, a koja se odrazila u višegodišnjem padu domaćeg gospodarstva, nelikvidnosti poduzeća, smanjivanju životnog standarda građana i velikom broju nezaposlenih, te prezaduženih građana, držim kako je uvelike narušena gospodarska stabilnost, a time i sigurnost države kao i egzistencija njezinih građana. Moja je dužnost brinuti za građane, te za politike i mjere koje će jamčiti redovito i usklađeno djelovanje, te stabilnost državne vlasti.

Nalazimo se u dubokoj gospodarskoj depresiji, koju prati kontinuirani pad hrvatskog društvenog bruto proizvoda, prekomjerni rast vanjskog i unutarnjeg duga države, vanjskotrgovinski deficit, uz stalni pad broja zaposlenih kao i nezaposlenost sve većeg broja mladih ljudi. Zabrinjavajuće veliki broj radno sposobnog stanovništva, a ponajviše mladih i obrazovanih ljudi, napušta Hrvatsku. Prema relevantnim procjenama, u posljednje tri godine, dominantno radi ekonomskih razloga, Hrvatsku je napustilo gotovo 100 tisuća hrvatskih građana.

Koristim prigodu podsjetiti Vas na stanje u državi ilustrirano kroz niz makroekonomskih pokazatelja:

- pad hrvatskog BDP-a na 327,2 milijarde kuna,
- javni dug RH u odnosu na hrvatski BDP premašio 80 posto,
- inozemni dug RH veći od 47 milijardi eura,

- stopa registrirane nezaposlenosti premašila je 20 posto,
- broj zaposlenih prvi put u povijesti bi trebao pasti ispod 1,3 milijuna,
- deficit državnog proračuna u odnosu na BDP približio se pet posto,
- pokrivenost uvoza izvozom dosegla je gotovo 60 posto (deficit robne razmjene gotovo u cijelosti anulira godišnji devizni dotok od turizma),
- pad broja stanovnika RH u prošloj godini (natalitet - mortalitet) od -10.447.

Navedeni podaci ilustriraju alarmantno društveno i gospodarsko stanje u Hrvatskoj, a naročito stanje državnih financija, iz kojih je vidljivo kako je Hrvatska danas u odnosu na vlastiti BDP jedna od najzaduženijih država Europe. Usprkos potencijalima u korištenju sredstava iz EU fondova, već sada postaje jasno kako u Hrvatskoj nema dostatnih sredstava za učešće u sufinanciranju mnogih projekata. Nadam se kako Vašoj pozornosti nije promaknulo to kako je gotovo istovjetne zaključke o stanju gospodarstva u Hrvatskoj nedavno dala i Europska komisija.

Građani i građanke Republike Hrvatske s punim pravom postavljaju pitanja o primjerenosti reakcija Vlade Republike Hrvatske na opisana gospodarska kretanja, te iskazuju razumnu zabrinutost u pogledu svoje egzistencije i egzistencije svojih obitelji.

Gospodine predsjedniče Vlade Republike Hrvatske, vjerujem kako ste vrlo dobro upoznati s gotovo jednoglasnim stajalištem hrvatskih ekonomskih analitičara kako se uzroci krize domaćeg gospodarstva velikim dijelom nalaze u strukturnim slabostima, kao i u zakašnjelim ili potpuno izostalim reakcijama kreatora ekonomske politike.

Stoga, sukladno članku 102. Ustava Republike Hrvatske, predlažem održavanje zajedničke tematske sjednice Vlade na kojoj će se Vlada RH očitovati o konkretnim prijedlozima, načinima provedbe i o procjenama financijskih učinaka istih (s obzirom kako je to ustavna obveza Vlade, a ne Predsjednice RH), po sljedećim točkama dnevnog reda:

1. Mjere koje Vlada RH planira provesti do kraja mandata za povećanje zaposlenosti, osobito mladih i obrazovanih ljudi;
2. Mjere koje Vlada RH planira provesti do kraja mandata za zaustavljanje negativnih demografskih trendova u državi;
3. Mjere koje Vlada RH planira provesti do kraja mandata za povećanje povlačenja sredstava iz EU fondova, kako bi se ono balansiralo u odnosu na troškove članstva RH u EU;
4. Modeli koje Vlada RH planira predložiti do kraja mandata za rješavanje graničnih i drugih otvorenih sporova sa susjedima;
5. Modeli i mjere koje Vlada RH planira provesti do kraja mandata za osiguranje energetske neovisnosti i sigurnosti Hrvatske.

Naposljetku, gospodine predsjedniče Vlade Republike Hrvatske, izražavam uvjerenje kako ćete radi dobrobiti Hrvatske i svih njenih građana, prihvatiti izneseni prijedlog sazivanja tematske sjednice Vlade Republike Hrvatske.

Molim Vas za usuglašavanje termina i načina održavanja predložene sjednice."

Naravno, par Kukuriku pripuza "analitičara" odmah je refleksno zacviljelo u obranu voljenog vođa s Markovog trga, da Barbika "neće završiti mandat", da zapravo "pomaže premijeru", da "predsjednica nema ustavne ovlasti" tražiti Zokijevu ostavku i slično... kao da ju je stvarno zatražila pozivajući se na Ustav, smijurija. Čitajte još jednom što i kako Barbika piše, analfabeti, i zauvijek zaboravite na situaciju u kojoj se Zoki tri godine bavi Bleiburgom, homo pravima, ćirilicom i spašavanjem osumnjičenih bivših udbaša, čitaj:

ne radi ništa, nego češe dupe, dok je 320.000 (slovima: tristo dvadeset tisuća) nezaposlenih hrvatskih nesretnika konstantno, zacementirano, uklesano u beskrajno siromaštvo, muku i jad - a predsjednik države šuti.

Zokiju tri godine kuća gori, a on? Fićuka i zalijeva cvijeće. Jebe se njemu. Hrvatska djeca se u desecima tisuća sele i bježe raditi u inozemstvo, a Zoki planira kako će postavljati nove ćirilične table, i po mogućnosti poslati kakvu *hitlerjugend* SA "nevladinu udrugu" da se pacifistički na ulici potuče s braniteljima invalidima u Savskoj. I nitko nema pravo ni zucnuti, ni taknuti Kukuriku status quo, sve negdje do veljače 2016, a onda, što bude.

E, ne bu išlo.

Šutnja je gotova. Ovaj narod želi izbore odmah, sad. Konstantno pretpostavljajući interese uske ideološke manjine do krajnosti iscrpljenoj i izmučenoj većini, Zoki je dokazao ne samo da ne zna, nego i da *ne želi* raditi u korist hrvatskog naroda i svih hrvatskih građana. U ovom trenutku, Zokija i papirnati Kukuriku režim zanima samo kako što duže moguće ostati na vlasti, kako sebi, svojim medijskim i "nevladinim" pijunima prigrabiti što je više moguće novca, povlastica i koristi iz državnog proračuna, i to je sve. Do kosti ogoljeno, nema ničeg drugog.

Zokijevo vrijeme je isteklo. Ovo je njegov konac. Barbika je preuzela inicijativu i diktira tempo, konačno radeći ono što treba i mora raditi svaki hrvatski državni dužnosnik, ovdje jedini izravno izabran od naroda, predsjednik Hrvatske, *predsjednica* Hrvatske - zastupati hrvatske narodne i državne interese. Glasno reći: "*Dosta!*" neradu, nesposobnosti, gluposti i zlu. Srčano, ultimativno, beskompromisno, racionalno i jedino moguće.

Hrvati to nisu imali 15 godina. Hvala Bogu dragom, nakon duge mračne detudmanizatorske noći, nazire se svitanje.

Komentari (123)

MKn — Uto, 24/02/2015 - 21:48.

Sanjar61 — Uto, 24/02/2015 - 01:29: "A najviše je Puhovski u pravu kad kaže da takva PMSovska izdrkavanja Kolinde, mogu samo koristiti SDP-u!"

Odlično, pa zašto onda svi vi toliko šizite, kad Barbika radi u vašu korist..? :-)

"Kolindini glasovi su tu negdje broj glasoba na koje HDZ-a može računati i čisto sumnjam da će uspjeti mobilizirati više."

A ti misliš da su Josipovićeve glasovi = Kukuriku glasovi? O, bogo moj... :-)

"Koliko god svi bili ogorčeni stanjem, činjenica je da je HDZ bukvalno ostavio "spaljenu zemlju" iza sebe...a takva zemlja ne rodi brzo!"

Ma daj, ovo je samo još jedan bezvezni pokušaj opravdavanja tri godine Kukuriku nerada i budalaština. Bila su dva osnovna problema Sanader/Kosorićine vlasti: Sanaderova kleptomanija, i odnos prema Haagu. Pokraj toga, kakva god bila, Kosorica je pregovore s EU zaključila u relativno stabilnom stanju i Zokiju zemlju ostavila formalno uljuđenu i prilagođenu europskoj pravnoj stečevini - ne može reći da nije imao od čega početi, jer nas inače u Uniju ne bi primili.

Dakle, da se Zoki tri godine bavio gospodarstvom, a ne debilnim mlaćenjem ideološke prazne slame, danas ne bismo ovo pisali.

Barbika

otpisani — Sri, 25/02/2015 - 12:04.

MKn, lijepo te molim, ako je moguće, da Predsjednicu ne nazivaš Barbikom...

MKn — Sri, 25/02/2015 - 20:28.

Oprosti, ali ja to ne vidim tako. Ja mislim da uvrjede kojom je Kukuriku obasipaju, pa i "Barbika", ne predstavljaju predsjedničinu slabost, nego snagu - jer joj evidentno ne mogu ništa, pa luduju, šize i pjene se. Sjeti se, ja Tuđmana bez problema zovem Krivousti itd. kad god to čine oni, i što? Što mu mogu? Ništa, nego histeriziraju do bola. Sjeti se što im kaže Drvosjek kad ga vrijeđaju i grde da je ustaša - blatantno, grubo, ali savršeno, da mu mogu popušt'. E, vidiš, tako i Kukuriku mogu predsjednici :-)

(47) Kriptočetnicima Haag propao, i što rade? Prave se kao da ništa nije ni bilo i naravno, 'ajmo natrag na Jasenovac. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Crtica o posrbicama, Turudiću i zakonima protiv budala](#).

Lux Veritatis - [Crtica o posrbicama, Turudiću i zakonima protiv budala](#)

Crtica o posrbicama, Turudiću i zakonima protiv budala

27. ožujka 2015.

Previše je posla, nemam vremena pisati... ali moram biti pošten i prema sebi, pa priznati da nije samo to razlog. U velikoj mjeri me jednostavno napustila volja. Ne vidim smisao gubiti vrijeme na beskrajna objašnjavanja i uvjeravanja, krištenje onih koji puštaju vjere, bacanje biserja pred svinje. Čak mi više nije ni naročito zabavno ismijavati ih, jer su obični politički mazohisti - iako su valjda tisuću puta javno ispali budale, ponašaju se kao da se ništa nije dogodilo. Tući krepane konje? Nije zanimljivo. Nakon sloma petokolonskog projekta detuđmanizacije, domaći posrbice mogli su jednostavno prestati, ili se barem malo smiriti i utišati. Drugi obraz je okrenut, ruka im je pružena. Ono, 'ajde, što je bilo, bilo je, okrenimo se budućnosti, idemo dalje. Sva su hrvatska povijesno bitna pitanja riješena, državu imamo, pobijedili smo u Domovinskom ratu i obranili se pred cijelim svijetom, čak i za haaškim zelenim stolom. Preostalo nam je oporaviti

gospodarstvo, podignuti narodu životni standard, vratiti se tisućgodišnjoj uljudbi i starim mitteleuropskim vrijednostima... ali ništa od toga.

Pa pogledajte - otkad više nema "zajedničkog zločinačkog poduhvata" i Haaga, posrbice su se opet povratile u debela desetljeća jugoslavenske regresije, u II. svjetski rat, na ljubičicu bijelu maršala Tita koji "nije bio diktator", na partizane i ustaše, na "antifašizam", "ustaške guje" i slične žvake za bedake. Doduše, kako stvari sada stoje, Milanovićeva vlada i Kukuriku kamarila po količini [čiste bezočne krađe, banditizma i lopovštine](#) od Sanaderovih pajdaša se više jedva ili uopće nikako ne razlikuju, pa im ništa drugo ni ne preostaje, nego zabavljati narod igrima, kad su mu kruh oteli.

U svakom slučaju, moja štovana i ostala gospodo, s posrbicama rasprave više nema. Postala je bespredmetna. Rasprava pretpostavlja baratanje argumentima, a posrbice nikakvih argumenata više nemaju. Notorno su donesene već dvije presude najviših međunarodnih pravosudnih tijela, [Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju](#) (ICTY) i [Međunarodnog suda pravde](#) (ICJ), koje *urbi et orbi* utvrđuju, dokazuju i pokazuju što se i kako dogodilo u hrvatskom Domovinskom ratu.

Na najvišoj svjetskoj međunarodnoj pravnoj razni utvrđeno je, dokazano i presuđeno da su Srbi i posrbice bili u krivu.

Utvrđeno je da je hrvatski Domovinski rat bio obrambeni i osloboditeljski, da su zločini počinjeni od hrvatske strane bili kolateralni i minorni, daleko manji negoli se u "normalnom" ratnom sukobu može

očekivati, a da su Srbija i posrbljena JNA odgovorne za rat, masovna ubojstva i zvjerstva, etničko čišćenje stotina tisuća ne-Srba, silna razaranja civilnih objekata i ratnu štetu.

To nije šala. To je gotova, završena priča - tu više nema natrag.

Međutim, domaći posrbice i dalje tupe svoje. Poput poraženih Hitlerovih nacista i njihovih simpatizera koji negiraju židovski Holokaust, oni i dalje slijepo, zatupljeno, autistično, kao budalaste papige, ponavljaju svoje bradate mantre o "zajedničkom zločinačkom poduhvatu", "etničkom čišćenju", "ugroženosti Srba" u Hrvatskoj i slično. To više nisu politička ili kakva druga stajališta, to nije "sloboda govora" ni "pravo na različito mišljenje" - to je neprihvatanje stvarnosti, odbijanje realiteta, patologija, fanatizam, bezumlje, ludost.

Dakle, molim: onaj tko negira pravedni, obrambeni i osloboditeljski karakter Domovinskog rata, ne može se više smatrati normalnim, lojalnim građaninom koji poštuje hrvatski pravni poredak. Crno na bijelo.

A sad, čitajte:

Marinko Čulić izgubio domovinu

"...Ja, recimo, kao što ste primijetili, pišem domovinski rat malim slovom jednostavno zato što su u tom ratu domovinu dobili samo Hrvati, a Srbi iz Hrvatske je izgubili..."

Izdavam samo ovu rečenicu, ali cijeli članak je takav. Neće vas začuditi da je autor Čulić bivši [Feralovac](#), danas naravno u [Srpskim Novostima](#), a slično kao i niz drugih, istovjetno otvoreno protuhrvatskih medija, udruga i organizacija, [H-alter](#) je portal koji financira hrvatska država. Zapravo se radi većinom o istim ljudima, istoj detuđmanizatorskoj bagri koja je poslije Tuđmanove smrti privatizirala Hrvatsku, do dna duše mrzeći "ustašku državu", ali beskrajno ljubeći "ustaške kune", i koja govori i zastupa ono što Milanović, Pusićka & co. misle, ali naravno, ne usude se javno reći, jer za njih više nitko nikad ne bi glasovao na izborima.

Istaknuta Čulićeva rečenica je čista velikosrpska laž.

Besramna pročetnička izmišljotina, bezočna reciklaža Miloševićeve ratne propagande. Etnički hrvatski Srbi, naime, nikada nisu izgubili domovinu. Hrvatska nikamo nije ni otišla, ni nestala, nego su hrvatski Srbi - oni obični normalni ljudi, koji se nisu stavili na zločinačku stranu Miloševićevog agresorskog ratnog stroja - konačno *dobili* svoju domovinu, posve jednako kao i etnički Hrvati, Mađari, Slovaci, Talijani i svi drugi hrvatski građani.

Jedina domovina koju su Čulić i posrbice izgubili bila je Miloševićeva četnička Jugoslavija, odnosno Martićeva kvislinška "Republika Srpska Krajina". Na čijoj su strani oduvijek bili, samo to sada konačno javno priznaju.

Odlično, rekao bih.

Valja napomenuti da je između naših domaćih posrbica čulića i "krajinskih" četnika Milana Martića samo jedna bitna razlika: čulići nisu imali hrabrosti uzeti pušku. Nisu se usudili, nisu imali dovoljno muda boriti se za Jugoslaviju tj. Veliku Srbiju i "srpsku krajinu" otvoreno i izravno, s oružjem u rukama, nego su ostali u Hrvatskoj, pritajili se, iskoristili dobrobiti i toleranciju demokratskog društva. Navukli su spasonosne krinke "slobode govora" i "prava na različito mišljenje", i čekali svoj trenutak.

Na hrvatsku sreću, unatoč 15 godina detuđmanizacije, taj trenutak nikada nije došao, niti će doći. Haag je rekao svoje, ICJ je rekao svoje, povijest je neumoljivo otišla naprijed, ali posrbice su ostali u Jugoslaviji s

Miloševićem i u "krajini" s Martićem. Čulić, Ivančić, Dežulović, Đikić, braco Pusić, Teršelić, Tomić, Mandić... s obzirom da ih Kukuriku protežiraju, financiraju i štite, a iza sebe još uvijek imaju ofucanu, primitivnu britansku balkansku politiku iz prošloga stoljeća, nastavili su javno i bez imalo srama zastupati politička i ina stajališta i interese države Srbije - države ratnog agresora, države kojom i dan danas vladaju rehabilitirani četnici "antifašisti", države koja svoju odgovornost za rat i stotine tisuća mrtvih i ranjenih nikada i ničim nije priznala niti prihvatila.

Hrvatska više nema nikakvog razloga to dopuštati.

S petokolonašima se ne razgovara, njih se sankcionira. U ovom Čulićevom slučaju, radi se o savršenom primjeru zašto **valja stisnuti zube, poslušati suca Turudića i kriminalizirati negiranje obrambenog i osloboditeljskog karaktera Domovinskog rata**. Drugog načina nema. Cijeli niz europskih i raznih država u svijetu ima slične zakone, kojima se neko društvo, umorno od besplodnog dokazivanja da je nebo plavo, a trava zelena, institucionalno brani i štiti od štetočina. Italija, Francuska, Njemačka, Belgija, Poljska, Izrael...

Osobno, iskreno, nisam tome sklon. Moderna licemjerna politička korektnost mi se gadi, *hate crimes* su obična kvaziorwellovska izmišljotina, i kad bi bilo po mome, ništa od takvih stvari ne bi bilo kriminalizirano. Ni nacistička swastika, ni ustaško "U", ni komunistička crvena petokraka, ni srp i čekić, bukvalno ništa... sve dok se, uopćeno rečeno, radi o *riječima*, a ne o *djelima*. "Zakone protiv budala" ne podnosim, ali sam sada ipak prisiljen priznati da se radi o imperativu - da je ovo krvavo balkansko blato i da nakon bezumnog nastavljanja protuhrvatskog djelovanja posrbica, jednostavno nemamo izbora.

Na kraju, onima kojih se tiče, samo bih sugerirao razmisliti. Upitati se, treba li Lex Turudić odista kodificirati u području kaznenih djela, ili ga je možda bolje zadržati (bez podejnjivanja) na nižoj i manje važnoj razini prekršajnog prava? Ako je moguće, da ne bude kazneno djelo, nego "samo" prekršaj.

Naime, tako na posrbice Čulića & co. ne bi dragocjeno vrijeme i sredstva trošili "ozbiljni" sudovi, nego bi im prekršajne prijave i kazne pisali policajci na ulici. Nešto kao propalicama i pijancima što spavaju po parkovima i u kanalima.

Komentari (80)

kozmpolit — Sub, 04/04/2015 - 10:48.

Protiv sam bilo kakve zabrane izražavanja, pogotovo ako se radi o izražavanju političkih stavova, ideja. Ne samo iz osobnih uvjerenja nego u protivnom ne bi bio ništa drugačiji od ljevičarskih i liberalnih ekstremista koji načelno podržavaju slodobu govora dokle god se poklapa s njihovim mišljenjem, a sve što ide protiv ponajviše njihovih osjećaja je za njih "govor mržnje".

Tvoja prava prestaju tamo gdje počinju moji osjećaji je njihova maksima.

"Govor mržnje" je tipičan ljevičarsko-liberalni novogovor za nekadašnji komunistički, antifašistički "verbalni delikt". Dakle, neka svatko piše što hoće i izražava svoje stavove, bili oni nacionalsocijalistički, fašistički, komunistički, anarhistički, liberalni itd. Ideje se ne pobijaju zabranama nego idejama. Istina se ne boji preispitivanja i "revizije". "Povijesni revizionizam" još jedna antifa-šistička, ljevičarska, komunjarska ispravnica.

Ti Piliću i dalje nastavi veličati antifašističkog, komunističkog ratnog zločinca, u rangu si Sjevernih Korejaca koji ne mogu prežaliti svojeg Dragog Vođu koji je odgovoran za smrt milijuna svojih sunarodnjaka, ne zbog rata, nego zbog gladi u njegovoj komunističkoj, antifašističkoj utopiji. Imperijalistički feudalni kralj je mrtav, živio komunistički kralj.

Ne, nije to nikakva "desničarska", "klerofašistička" zavjera, "povijesni revizionizam" glede Tita, nego istina, neoborive činjenice, a ti je poput sjevernokorejskog pionira ne želiš prihvatiti. Još jednom, istina se ne boji preispitivanja. Domovinski rat se ne mora štititi zakonom. Istinu zakon ne mora štititi.

P.S.

Glede zabrana. Ljevičarima i liberalima su puna usta "slobode govora", "ljudskih prava" (pod navodnicima, jer se na njih najčešće u razvijenom svijetu pozivaju obojeni (crnci, Arapi, Pakistanci itd.) kriminalci i silovatelji, vidi pod UK, izbjegavanje deportacije, Europski sud za ljudska prava je naredio Francuskoj isplatu odštete somalijskim piratima koji su napali francuske brodove itd.) ali kada je A-HSP najavio postrojavanje "stranačke vojske", "ustaša" kako su oni to okarakterizirali, toliko uznemirio da je Ostoja Ranković panično milicajcima komandovao lovljenje pravaša po Šestinama gdje su otišli odati počast Ocu domovine, Anti Stačeviću. Ne samo to, nego su privremeno obustavili ZET-ovu liniju prema Šestinama. Tresu se gaće antifašistima, ljevičarima, jugokomunistima, četnikomunistima od marginalne desničarske skupine hrvatskih nacionalista. Kako im se ne će tresti od hrvatskih dragovoljaca, branitelja, čak i 100% HRVI invalida u kolicima, u Savskoj 66., koje zapjenjeno napada skupina redikula i psihički nestabilnih osoba poput Dražena Heroića, Marijane Mirt, Domagoja Margetića i ostalih, tipa Građanska akcija, Radnička fronta, Crvena akcija, anarhosindikalisti i ostali ljevičarski etnomazohistički protuhrvatski nakot.

MKn — Ned, 29/03/2015 - 08:47.

Miljenko Jergović brani Miloševićevog epigona Handkea

["Trebalo li spaliti jedan od velikih književnih opusa zato što je pisac podržao Miloševića"](#)

Komentar nepotreban.

drvosjek — Ned, 29/03/2015 - 09:36.

Braneći Handkea Jergović brani sebe...računa na kratko pamćenje... smola i perje...

MKn — Sub, 28/03/2015 - 18:56.

"Ma, možda i ne treba umoriti će se od gluposti, pa prestati..."

Nažalost, neće.

Pozor, ne radi se o običnim ljudima, poput nekih ovdje, koji su naivni, zavedeni propagandom ili jednostavno glupi. Radi se o osobama kojima je "jugoslavenstvo" posao, koji su na 15 godina detuđmanizacije - na sramotnim veleizdajničkim protuhrvatskim lažima - izgradili karijere, stekli golemu političku i društvenu moć i položaje, ostvarili silne materijalne beneficije i imovine. Oni neće dopustiti da se njihove detuđmanizatorske kule od karata sruše bez otpora.

Kome Lex Perković nije bio dovoljan, evo još jedne ilustracije što su ti ljudi spremni učiniti:

Lažna optužba Vice Vukojevića za silovanje

[Vice Vukojević: Stipe Mesić, Vesna Pusić i Denis Latin izmislili su silovanje da bi zaštitili Josipa Perkovića \(video\)](#)

"...Nakon svjedočenja na suđenju Krunoslavu Pratesu krenula je medijska hajka koju je organizirao Stipe Mesić. "Da bi zaštitio udbašu Perkovića, protiv mene je pokrenuo medijsku hajku i lažno me optužio za silovanje", kazao je Vukojević objasnivši kako je sve krenulo: "Novinar Saša Kosanović je na HTV doveo glumicu koja se lažno predstavila kao bošnjačka žrtva izmišljenog silovanja, a Vesna Pusić sa saborske govornice rekla je da sudac Ustavnog suda ne može osoba koja je silovatelj! Pusićka mi se za izgovorene laži nije ispričala, čak niti kada je otkriveno da su izmislili navodnu 'žrtvu', a sada se kandidira za glavnu tajnicu UN-a! To je tragikomično!"

"U Bujicu se javio novinar Željko Peratović koji je također potvrdio da je bivši predsjednik autor lažnog silovanja: "Imam dokaze koji potvrđuju da je Stipe Mesić izmislio lažno silovanje da bi se javno kompromitiralo Vicu Vukojevića! Kada sam to htio objaviti u 'Globusu' suradnik Udbe Mirko Galić potjerao me na prisilni godišnji!..."

Pa pogledaj, prošlo je već gotovo dvije i pol godine od presude Gotovini i Markaču, međunarodne odluke koja je praktično uništila sve srpske i "jugoslavenske" konstrukcije i izmišljotine o Domovinskom ratu, koja je doslovno razorila sve "argumente" detuđmanizacije, i što se promijenilo? U hrvatskim medijima, u vlasti, u društvu? Baš ništa. Povrh toga, prije gotovo dva mjeseca presuda ICJ, iako nije rekla da je bio genocid, ipak je potvrdila valjanost svih hrvatskih stajališta o Domovinskom ratu, poglavito o odgovornosti Srbije i JNA, i što je postalo drugačije u Kukuriku politici? Opet ništa. Ima li bilo kakvih naznaka da će se nešto promijeniti? Nema, jer neće. Oni jednako lupetaju o Titu, "ustaškim gujamama", "antifašizmu" i slično, a broj nezaposlenih u državi i dalje nije daleko od onoga prije 15 godina.

Tome se mora stati na kraj. Na ovaj ili onaj način.

dinamitd — Pet, 27/03/2015 - 19:28.

zakonski vas obojicu treba u ludaru, kao i onog nesretnog predlagatelja

<http://pescanik.net/mislim-dakle-postrojen/>

Viktor Ivančić ne prihvća haašku presudu

MKn — Sub, 28/03/2015 - 19:14.

<http://pescanik.net/mislilim-dakle-postrojen/>

Hvala, odlično. Upravo o tome i govorim u dnevniku, npr:

"...cilj Oluje nesumnjivo bio masovni progon srpskog stanovništva..."

Dakle Ivančić, koji je kao i svi drugi domaći posrbice pari je par godina na sva usta likovao i slinio nad prvostupanjskom presudom Gotovini i haaške odluke veličao u nebasa, odjednom ih više - ne prihvaća.

Neopisivo licemjerje vidi se i u lamentaciji nad "odbacivanjem liberalno-demokratskih tričarija poput slobode mišljenja i izražavanja", koja napravno vrijedi samo za Ivančića i njegove, čitaj za "Jugoslavene" i četnike, dok svi ostali, recimo oni što smatraju da je Tito bio zločinac i diktator, ili da je broj mrtvih u Jasenovcu čista srpska i "Jugoslavenska" izmišljotina, moraju šutjeti. Ili su odmah ustaške guje, klerofašisti...

Pričati s takvima bilo što, gubitak je vremena. Na razini "novinara" propagandista, Ivančić nije ništa bolji od Šešelja.

(48) Valja upamtiti, **kriptočetnička propaganda je uvijek ista: od onoga što javno tvrdi, čini upravo suprotno.** Tako su Kukurikavci pred kraj vladavine ukidanje hrvatskih županija, tzv. "regionalizaciju", pokušali prikazati kao "decentralizaciju". Istovremeno su ukinuli i ugasili stotine sudova, policijskih uprava, bolnica, domova zdravlja, poštanskih i matičnih ureda, ispostava mirovinskog i zdravstvenog osiguranja, carinskih ispostava, željezničkih, autobusnih i trajektnih linija... i onda se čudimo što nam se stanovništvo iz malih sredina masovno iseljava? Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Tolušić o hrvatskim županijama](#)

Tolušić o hrvatskim županijama

06. travnja 2015.

Svega smo se naslušali ovih godina o hrvatskom teritorijalnom ustrojstvu. Većina se svodi na uporno traženje da se značajno reducira broj županija i općina, ili čak da se sve županije i većina općina posve ukinu i zamijene neakvim "regijama". Pri tome je i dalje vidljiva "argumentacija" kakva u hrvatskim medijima i javnom prostoru nažalost vlada već 15 godina, u svemu, od početka procesa detudmanizacije - postupka se kampanjski, stihijski i senzacionalistički, izvlače se i jednostrano iznose samo "argumenti" koji trenutnoj tzv. političkoj eliti služe za ostvarenje nekih ad hoc ciljeva, a posve se zanemaruje stvarno stanje i bilo kakav objektivan, racionalan i dugoročan pristup. *'Oć'mo smanjit' il' ukinit' županije? Može! Zašto? Nemam pojma, al' super zvuči, jer ispada da za opći jad & čemer nismo krivi mi u vladi, neg' ne'ko drugi. 'Ajmo nać' neku državu u EU koja nam paše, pa ć'mo jahat' na njoj u medijima. Da se Vlasi ne dosjete...*

Svaka priča ima barem dvije strane. Evo i druge:

"Da država prebaci dio ovlasti županijama, trebala bi 70% manje zaposlenih"

U zadnje vrijeme mnogi političari govore, u "istom paketu", i o nužnosti decentralizacije države i o "nužnosti" regionalizacije Republike Hrvatske – pri čemu se, kao u kakvoj mantri, stalno pozivaju na "argument" o (pre)velikom broju općina, gradova i županija. *Posebno su na "piku" hrvatske županije kao tobožnji glavni krivci za sve loše u državi, kao "gutači novca" i "kočničari razvoja", premda su sa 1917 zaposlenika tek kap u moru (točnije: 0,8%) u odnosu na čak 240.000 državnih i javnih službenika.*

U tu se orkestriranu kampanju protiv županija, nažalost, uključio i dio pripadnika akademske zajednice i novinara, koji bez ikakvih dokaza šire tvrdnju da će Hrvatska "procvjetati" nakon što se "regionalizira" – bez obzira na to hoće li se naša zemlja podijeliti na 3, 5, 7 ili 10 regija, kako sve ne predlažu brojni stručnjaci. I oni istodobno govore o "decentralizaciji" i "regionalizaciji" premda su ta dva pojma dijametralno suprotna i u biti isključuju jedan drugog.

Decentralizacija je zajednički naziv za niz mjera kojima se nastoji spriječiti pretjerana koncentracija stanovništva i gospodarstva u jedno ili samo nekoliko središta, pri čemu ostali dio zemlje ostaje bez stanovništva ili se gospodarski slabije razvija (zvuči poznato, zar ne, pogotovo Slavoncima i Ličanima). Pojam pak regionalizacije u specifičnim hrvatskim okolnostima znači jačanje nekoliko većih ili velikih urbanih centara (naravno, politički određenih) koji pod krinkom "bržeg razvoja" zapravo guše i uništavaju manja mjesta.

Razlog masovnog iseljavanja: ukidanje svega

Zadnjih se nekoliko godina u ruralnim područjima Hrvatske (a što je realno cijela Hrvatska osim većih urbanih centara) upravo pod krinkom "regionalizacije" provodila maksimalna centralizacija sustava, pa su ugašene stotine poštanskih ureda, matičnih ureda, carinskih ispostava, sudova, bolnica, domova zdravlja, ispostava mirovinskog i

zdravstvenog osiguranja, policijskih uprava, željezničkih i trajektnih linija i hrpa drugih, za život iznimno važnih institucija ili usluga.

Jedini rezultat takve “regionalizacije” jest, primjerice, da mladić iz općine Crnac u Virovitičko-podravskoj županiji više ne ide po uvjerenje o nekažnjavanju (koje mu treba za javljanje na natječaj za radno mjesto) na sud u Orahovicu – koji je u međuvremenu ukinut – nego mora ići u 80 kilometara udaljeniji Osijek. I to vlakom i autobusom koji ne voze ili autom kojeg nema. Isto je i s rodnim listom, i potvrdom iz porezne uprave, i pregledom u bolnici...

Glavni izgovor za takve poteze su famozna “regionalizacija” i “potreba za racionalizacijom”, a koje na najgori način krše prava stanovnika ruralnih područja premda plaćaju iste poreze kao i stanovnici Zagreba, Osijeka, Rijeke ili Splita. I koji s pravom od države očekuju istu kvalitetu i dostupnost usluga – a ne dobivaju ni stoti dio od onoga što dobivaju stanovnici velikih centara moći.

Nažalost, u zadnjih desetak godina razni političari, neki akademici te pravni i ekonomski stručnjaci kada govore o reformi regionalne samouprave grade kuću od krova, prvo i posljednje o čemu raspravljaju je broj županija ili regija. To je potpuno nebitno pitanje za efikasno funkcioniranje regionalne samouprave – ali dnevno-politički vrlo zahvalno. A kada ste čuli ili pročitali što to te famozne županije rade ili što će to raditi te, još famoznije, regije?

Koliko će biti tih novih regija i po kojem kriteriju? Zašto Istra sa 208.000 stanovnika ili Međimurje sa 118.000 stanovnika mora biti regija, a npr. Osječko-baranjska županija sa 330.000 ne? Koje su to nove ovlasti koje će imati te regije? Hoće li imati više ili manje zaposlenih od sadašnjih županija? Koji je način financiranja tih regija, koliko će više novca doći na lokalnu razinu ako ukinemo županije i uvedemo regije? Tko upravlja regijom, gubernator ili neki veliki župan? Imaju li te regije skupštine, imaju li te skupštine 50, 100 ili 500 vijećnika? Po kojem se teritorijalnom ključu biraju?

Ako će regije dobivati više novca nego županije, taj novac mora dati država ili se moraju uvesti novi porezi da bi bilo više novca. Kome će država uzeti da bi dala regijama ili koji su to novi nameti građanima? Hoće li regije imati posebne operativne programe kao što je to u Poljskoj ili će i dalje ostati na snazi ova bizarna podjela Hrvatske na dvije statističke regije koja doslovce ubija sve osim Zagreba? Po čemu će i po kojim mjerljivim kriterijima ta famozna regija biti učinkovitija od sadašnjih županija?

Baukov razlog za regionalizaciju

Bezbroj pitanja koja mi se motaju po glavi, a na koja nisam nikada dobio odgovor. Doduše, odgovor na pitanje zašto treba Hrvatsku podijeliti na pet regija dao mi je, u telefonskom razgovoru, prije nekoliko dana ministar uprave Arsen Bauk: Hrvatsku treba podijeliti na pet regija zato što u kruni na hrvatskom grbu postoji pet štitova. Bože sačuvaj. Upravo me je zbog takvih *inteligentnih* odgovora strah bilo kakvih pokušaja reforme lokalne i regionalne samouprave.

Što se tiče broja županija, Hrvatska uopće ne iskače iz europskog prosjeka tako da čak ni ta teza o (pre)velikom broju županija ne stoji. Dapače, upravo većina najrazvijenijih europskih zemalja ima velik broj jakih županija i na njihovoj snazi temelji svoj cjelokupni razvoj. Naravno, uz velike gradove koji također imaju ogromnu ulogu u tom razvoju. Evo nekoliko primjera.

Europske usporedne statistike

Najbogatija i jedna od najmanjih europskih zemalja je Luksemburg. BDP po stanovniku 64.000 eura. Na 442.000 stanovnika Luksemburg ima tri županije i 116 općina (govorimo o državi koja

je 10 puta manja od Hrvatske). Usput, BDP po stanovniku u Hrvatskoj je oko 10.000 eura. Luksemburg je premali za usporedbu? Slažem se. Uzmimo za primjer Norvešku. Također jedna od najbogatijih europskih zemalja s BDP-om po stanovniku od 50.000 eura. Norveška ima nešto manje od pet milijuna stanovnika, a podijeljena je na 19 županija. U svemu slična kao i Hrvatska. Osim u BDP-u. Zna li koja je europska zemlja prošle godine ostvarila najveći gospodarski rast u Europi, ima 4,5 milijuna stanovnika i BDP po stanovniku 40.000 eura? Nažalost, nije Hrvatska nego Irska. Zemlja koja na 4,5 milijuna stanovnika ima 26 županija.

Naravno, postoje i suprotni primjeri kao u Danskoj, ali iz svega navedenog očito je da glavni problem nije broj županija, nego njihova jačina, efikasnost i uspješnost. Navedene zemlje (kao i većina drugih europskih zemalja) prepoznale su županije kao pokretače sveukupnog društvenog razvoja, maksimalno ih ojačale, i kroz ovlasti i kroz financije i tako razvile i centralnu državu.

U Hrvatskoj sadašnja Vlada čini sve da uguši i oslabi i lokalnu regionalnu samoupravu, a time slabi i samu centralnu državu. Koliko su županije financijski uništene govore i studije Ekonomskog instituta i Instituta za javne financije koji ispravno utvrđuju da ovakav način financiranja dugoročno nije održiv i da s nedostatnim financijskim sredstvima županije ne mogu biti potpora lokalnoj samoupravi i glavni pokretač razvoja na svom teritoriju. Međutim, i u tim lošim uvjetima vidi se koliki je potencijal županija. *Više od 1300 projekata EU u zadnjih nekoliko godina odobreno je upravo hrvatskim županijama, s čime se ne može pohvaliti nijedna javna institucija.* Danas imamo županije koje su svoje proračune udvostručile upravo zahvaljujući učinkovitom povlačenju novca iz fondova EU. *Da je država tako uspješna, državni bi proračun danas bio veći od 200 milijardi kuna.* I bez deficita.

Može se očekivati da će iduća Vlada (a čvrsto vjerujem da će je voditi demokršćanska opcija na čelu s HDZ-om) prepoznati značaj hrvatskih županija i konačno poboljšati kvalitetu i učinkovitost županijskog sustava. Kako povećati efikasnost i učinkovitost postojećeg sustava, na koji način decentralizirati državu i ojačati onu razinu vlasti koja je najbliže svojim žiteljima?

Evo nekoliko konkretnih prijedloga, od temelja prema krovu.

Županije mogu i trebaju preuzeti ovlasti Ureda državne uprave koji su potpuno nefunkcionalni i postoje samo kao paralelni sustav upravljanja kojim država želi zadržati dio kontrole nad poslovima županija, čime samo izaziva dodatni nered i kaos u sustavu. Sve matice (rođeni, umrli, vjenčani), skrb o hrvatskim braniteljima, civilnim invalidima, izdavanje obrtnica, minimalni tehnički uvjeti za gospodarstvenike, povrat imovine oduzete za vrijeme komunističke vladavine, preostali dio ovlasti u školstvu, sve su to nadležnosti koje županija može preuzeti u roku od 24 sata, sa 70% manje zaposlenih nego što ih sada ima u uredima državne uprave. Samo ova stavka u državnom proračunu iznosi oko 400 milijuna kuna.

Sve inspekcijske službe mogu i trebaju biti pod županijama, a država treba biti drugostupanjsko tijelo. Danas je 7-8 inspekcijskih službi rascjepkano na isto toliko ministarstava, pa imamo tragikomične slučajeve da npr. na području Virovitičko-podravske županije nemamo nijednog sanitarnog inspektora, a Ministarstvo ne smatra shodnim zaposliti osobu koja, između ostalog, nadgleda zdravstvenu ispravnost hrane koju jedu naša djeca u školi ili restoranu. Državni proračun te inspekcijske službe koštaju daljnjih 400-tinjak milijuna kuna i premda su iznimno bitne, zbog lošeg sustava i nedostatka kontrole ne mogu kvalitetno obavljati svoj posao. U susjednim državama (Mađarska) lokalne vlasti izdaju sve osobne dokumente, od osobne iskaznice do putovnice. Što sprječava Hrvatsku da uvede takav sustav? Prenošenjem ovih ovlasti na lokalnu ili regionalnu razinu moguće je povećati efikasnost i uštedjeti višemilijunske iznose državnom proračunu.

Svjedoci smo kaosa koji vlada u slučaju raspolaganja poljoprivrednim zemljištem zbog centraliziranosti sustava jer svime upravlja Ministarstvo poljoprivrede preko svoje agencije u Zagrebu. Zar zaista mislite da agronom, pravnik i geodet u županijskoj upravi u Vinkovcima ne bi taj posao mogli obavljati brže, efikasnije i kvalitetnije od onih ljudi u Zagrebu, a i uz manje troškove?

Upravljanje vodama i kanalskom mrežom, sustavi navodnjavanja, šume, ceste, svime se time danas upravlja sa jednog mjesta, iz nadležnih institucija u Zagrebu. Prenosjenjem svih ili dijela ovlasti upravljanja tim prirodnim bogatstvima županiji kao instituciji na čijem se teritoriju ta prirodna bogatstva i nalaze sigurno bi se tim resursima brižnije i kvalitetnije upravljalo, opet uz manje troškove i s puno manje zaposlenih, a posljedično tome i uz puno manje opterećenja za državni proračun.

Ovo je samo dio mogućih prijenosa ovlasti i prijedloga provođenja prave, suštinske decentralizacije, koji bi hrvatskoj Vladi uštedio milijarde u državnom proračunu, funkcionalno i financijski ojačao hrvatske županije i učinio ovu zemlju konkurentnijom, bogatijom i naprednijom. Nažalost, ovi prijedlozi se, barem za vrijeme sadašnje Vlade, neće naći na dnevnom redu. Jer, ne zavaravajmo se, nije glavni problem sadašnje državne vlasti to što ima previše županija, nego to što je previše županija u rukama HDZ-a.

Zbog toga ćemo do kraja mandata ove vlade slušati kako je nužno provesti decentralizaciju, i to smanjivanjem broja županija – to jest centralizacijom."

Tekst je pravo osvježenje, i to čak posve neovisno kakvo stajalište o hrvatskim županijama i njihovom broju zauzeli - Tolušić barata egzaktnim podacima, postavlja dijagnozu stanja i iznosi konkretne prijedloge što učiniti. Zato je zaslužio da ga se ovamo prenese.

Na kraju, sjetimo se 1990. i prvog Tuđmanovog prijedloga broja hrvatskih županija kojih je trebalo biti, ako se dobro sjećam, četrnaest, te grad Zagreb, dakle ukupno šest manje nego danas. Bilo kako bilo, moje mišljenje o ovome problemu je jednostavno i svodi se na svega jedno načelo: **ne smije se dopustiti da Hrvatska bude teritorijalno podijeljena na povijesne cjeline Dalmaciju, Slavoniju, Istru itd.**

Sve drugo, naravno utemeljeno na konkretnom *koliko-košta/kakva-je-korist* izračunu, moguće je prihvatiti.

(49) Satirički tekst napisan nakon tragikomične reakcije SDP-ovaca na uspjeh referenduma o homo "brakovima" u Irskoj. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Prijelomna vijest: SDP kolektivno emigrira u Irsku!](#)

Lux Veritatis - [Prijelomna vijest: SDP kolektivno emigrira u Irsku!](#)

Prijelomna vijest: SDP kolektivno emigrira u Irsku!

24. svibnja 2015.

ZAGREB (Hina) - Socijaldemokratska partija Hrvatske čestita Irkinjama i Ircima na rezultatima povijesnog referenduma, nakon čega je Irska postala prva zemlja na svijetu koja je na referendumu legalizirala istospolne brakove. Irska, koja ima imidž konzervativne zemlje, i u kojoj se čak 85 posto stanovnika izjašnjava katolicima, imala je visok ukupan odaziv građana Irske na referendum od 60,5 posto. Irska je time odigrala ključnu ulogu u razvijanju globalne svijesti o jednakosti među ljudima, a što je čini i simbolom ravnopravnosti i borbe za jednakost istospolnih zajednica.

SDP podsjeća da se i Hrvatska donošenjem Zakona o životnom partnerstvu osoba istog spola, koji je značajno popravio razinu prava LGBT osoba u Hrvatskoj, pozicionirala na visoko peto mjesto ljestvice od 49 europskih država, napravljene na temelju razine prava LGBTIQ zajednice. U borbi za pravo na različitost Hrvatska osigurava 71 posto njihovih prava. Na vrhu ljestvice, ispred Hrvatske, nalaze se Velika Britanija (86 posto), Belgija (83 posto), Malta (77 posto) i Švedska (72 posto).

Baukovo priznanje glede Obiteljskog zakona

Međutim, SDP sa žaljenjem konstatira da se nasuprot progresivnim Ircima i poštenoj inteligenciji u Hrvatskoj, klerofašistička dvotrećinska većina 65,87 posto na retrogradnom i nazadnom referendumu 2013.

odlučila brak ustavno definirati kao primitivnu i zaostalu zajednicu žene i muškarca, fuj. Stoga je propao hrabri i nadasve pošten pokušaj SDP-a da Hrvatima [prvo obeća da neće dirati Obiteljski zakon, a onda ih zaskoči s leđa i naguzi](#), pardon, istospolno prosvijetli, preodgoji i obrazuje u pravu modernu naciju, u kojoj je HIV pičkin dim, a djeca u vrtiću svaki dan navlače kurtone na krastavce.

Kako SDP više nije u mogućnosti trpjeti tolike silne rektalne tegobe & neugode, jer krezubi 'rvacki narod čak ni nakon 15 godina pranja mozga i silnih ulupanih LGBTIQŽNJ Sorosevih milijuna ne želi i odbija promijeniti svoja ustaška ognjištarska hetero stajališta, SDP se odlučio na radikalni korak - predsjednik partije Zoran Milanović na konvenciji u Špičkovini javno je pozvao svoje članstvo da kolektivno emigrira! Da spakira kofere i iseli u najnoviji raj na zemlji, Irsku.

"Saborske izbore ćemo ionako izgubiti, a onda smo najebali, al' ne onako kako bi' mi to htjeli, drugovi, nego k'o Sanader", rekao je delegatima vidno uzrujani Milanović. "Nije to ni Sankiju baš tako mrsko", dobacio je netko, ali Zoka je samo odmahnuo rukom. "Ako neće brdo Muhamedu, ako 'Rvati neće Tita i antifašizam u homo Jugoslaviji, e 'oće SDP-ovci u katoličku Irsku". Tamo će konačno moći u katoličkim crkvama vjenčavati svoje pravoslavne beogradske istospolne partnere, pardon, muževe, žene, trans neodlučne, bi kjurios, fisting & sve ostalo što danas ili sutra izaberu da žele. ["Budite dio Hrvatske koja ide naprijed!"](#), završio je Milanović [čvrsto stišćući pest](#), i pobrao oduševljen pljesak.

SDP je partijskom članstvu preporučio da se za sve informacije o kolektivnoj emigraciji obrate u središnjicu stranke, Zagreb, Iblerov trg 9, ili izravno u veleposlanstvo Irske u Republici Hrvatskoj, Zagreb, Miramarska 23. U svrhu ubrzavanja i olakšavanja selidbe članstva, SDP je odlučio ponovo tiskati [prigodni slobodarsko-progresivni informativni priručnik u vezi s materijom](#), kojeg je finacirala bivša Sanaderova vlada.

Još nije poznato što o kolektivnoj emigraciji SDP-a misli [glavni Kukuriku koalicijski partner](#) HNS.

Komentari (84)

MKn — Pon, 25/05/2015 - 15:42.

Prijelomna vijest: Zoka Milanović došao na posao prije podne!

ZAGREB (Hina) - Od silne uvređenosti i iznenađenosti što su se ognjištarski klerofašisti po web forumima usudili vidjeti da na političkim skupovima javno pozdravlja breivikovskim pozdravom, drug maršal Ti... pardon, precjednik vlade Hrvatske Zoran Milanović nije baš dobro spavao.

Naši izvjestitelji javljaju da se nemirno prevrtao svu noć u krevetu, a mučila ga je i žgaravica od pomisli na još jedne skore izbore, pa je na posao došao mnogo ranije nego inače, u cik zore, već oko 11:00 sati. Nakon što je popio kavu, pročitao novine, pojeo ručak i odigrao par partija Halo na Xboxu s ministrima, odmah je izdao promptno naređenje službenim službama da otkriju koji to desničarski ustaše vide da javno pozdravlja breivikovskim pozdravom. Kad službene službe nađu te crne ognjištarske provokatore, ima da im narede da odsad stisnu oči i ne gledaju, ili nema majci. Neće više moći da se sakriju, čak iako pišu i šire zločudnu desničarsku homofobnu propagandu pod punim imenom i prezimenom.

Precjednik vlade zasad nije naredio da ih se po otkrivanju obeleži crnim ustaškim trakama na rukavima, jer će ionako morati da hodaju ulicama žmirečki, pa će da udaraju u tupe predmete i prolaznike i biće ih lako identifikovati. Međutim, iz dobro obavještenih izvora doznali smo da na sednici vlade namjerava predložiti izmjene krivičnog zakona, kojim bi se gledanje otvorenim očima precjednika vlade kako javno pozdravlja breivikovskim pozdravom kažnjavalo gubitkom političkih prava, prinudnim radom i konfiskacijom imovine. Ako se samo malo škilji, kazna bi mogla da bude ublažena.

MKn — Uto, 26/05/2015 - 22:24.

bube — Pon, 25/05/2015 - 02:15: "stvarajući propagandnu poruku kojom hrvatskog premijera poistovjećuješ s ubojicom"

Milanović javno kopira Breivika. Treba samo otvoriti oči i pogledati. Zasad još nije kažnjivo.

"sugeriraš da se radi o pederskoj vladi, da će sutra morati bježati itd."

Sugeriram? :-)

Beskičmenjaci iz oporbe šute, pa ću reći ja. **Milanović i SDP su ovom sramotnom "čestitkom Irskoj" javno omalovažili i obezvrijedili odluku vlastitog naroda na referendumu, kakva god ona bila - nezapamćeno u političkoj povijesti Europe, javno su pljunuli vlastiti narod i državu.** Tako nešto prije nije učinio nitko, nigdje i nikad, osim možda kakvih kvislinga koje su postavili strani okupatori. Još jednom, samo valja otvoriti oči i gledati.

"Tvoj upis, njegov sadržaj, ilustracije, sugestivna interpetacija, su degutantni, smješni, bezobrazni"

Hvala, hvala :-)

"i vjerojatno utuživi."

Što misliš, više ili manje od kukastog križa namjesto grba na hrvatskoj državnoj zastavi? Ili od usporedbe hrvatskih branitelja ratnih vojnih invalida i Ku Klux klana?

"Tu objavljenju fotomontažu više ne možeš od interneta sakriti."

Rekao bih da je objavljivanje prilično čudan način skrivanja :-)

"spajaju nespojivo - Premijera i Breivikov ubilački pohod na ljevičarsku mladež i branitelje multikulturalizma"

Nespojivo? Bogami, nisam samo jednom čuo, a ni pročitao, da je Milanović grobar hrvatske ljevice. Pozor, primijeti da sada nisam stavio navodnike. A evo i zašto sam razočaran:

"čvrsto stišćući pest"

Ti stvarno [nisi skužio o čemu se radi?](#) Sram te bilo, kakav si ti "antifašist", žali bože i niškoristi. Evo sad te idem prijaviti Mesiću i Fumiću, nek' te izbace iz Antifašističke ljige.

drvosjek — Pon, 25/05/2015 - 08:27.

milicijo puške na ramena u potjeru otišo mi partner.....

Što je @bubimire...malo vam se da proje kakvu sami dijelite drugima i odmah kmećanje.....

Pa fotomontaže...one najpodmuklije..najbezobraznije dolazile su uglavnom od jugošljama...sad kad dobijete malo svoje medicine..vidite da je gorka..i odmah..kme, kme ,šmrc, šmrc...zazivate represivnu državu... Što je sa slobodom izražavanja..pravom na mišljenje truć, bla bla.

Irci mogu kako hoće s Englezima su raskrstili ranije... oni nisu imali komuniste, četnike i Srbe da "principijelno" podržavaju pedere i zalažu se za Region. Kod nas pederi navlače animozitet jer se udružuju s komunističkom odojčadi koji su zaboravili socijaldemokraciju.. odrekli se radnika i prigrlili pedere.

Evo i sada glume antifašiste..idu zajedno s bivšim četopartizanima...a ovi su ih u ratu streljali. Shizofrenija na n-tu. Moš mislit..i pederi antifašisti...hahaha

MKn — Uto, 26/05/2015 - 22:38.

martin — Ned, 24/05/2015 - 23:22: "Ovaj referendum je samo pokazao da vam je uspjelo (i tvom Hrastu I HDZ-u I SDP-u) iz drzave koja je imala slicne vrijednosti zapadnoeuropskim drustvima u 20 godina napraviti klerikalno-talibansku vukojebinu koja dijeli vrijednosti jos samo s Rumunjskom, Bugarskom i Srbijom."

Stvarno? A ja mislio da se po razini prava LGBTQŽNJ zajednice "Hrvatska pozicionirala na visoko peto mjesto ljestvice od 49 europskih država..", odmah iza Velike Britanije, Belgije, Malte i Švedske. Koliko se sjećam, još od 2003. i Zakona o istospolnim zajednicama, nalazimo se u samom europskom i svjetskom vrhu. Zar ne? :-)

Još kad bismo u vrhu bili i po gospodarskoj snazi i kvaliteti življenja... ali nema problema, glavno da nam je [premijer prepoznao poslovnu priliku](#).

Zokijeva poslovna prilika

(50) Analiza sramotnog kriptičetničkog Kukuriku napada na hrvatske branitelje i invalide u crkvi Sv. Marka. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Bespravno postupanje policije na Trgu Sv. Marka](#)

Lux Veritatis - [Bespravno postupanje policije na Trgu Sv. Marka](#)

Bespravno postupanje policije na Trgu Sv. Marka

01. lipnja 2015.

Opet slijedi par pojašnjenja i informacija kakve se po malicioznom detuđmanizatorskom običaju u posljednjih 15 godina, kada su u pitanju značajniji događaji, u najvećim "hrvatskim medijima" jednostavno prešućuju i skrivaju. Tko je uopće dopustio prosvjede na Trgu Sv. Marka u Zagrebu? Zoran Milanović i Kukuriku koalicija.

Radi se o fizički relativno malenom prostoru na kojemu se u neposrednoj blizini nalaze sve vrhovne i najvažnije institucije hrvatske države - Sabor, Vlada i Ustavni sud - a među njima i crkva Sv. Marka, jedna od najpoznatijih hrvatskih povijesnih građevina. I posve neupućena osoba može uvidjeti da je u pitanju teški sigurnosni problem, te da nema, ponavljam *nema* racionalnog razloga da se na takvom mjestu, u takvoj situaciji, kada postoji realna mogućnost neusporedivo većeg zla i štete negoli je zabrana prosvjeda na jednome gradskom trgu, dopusti okupljanje većeg broja ljudi.

Međutim, kako to biva u detuđmaniziranoj Hrvatskoj, budalaštine prevladaju, pa se budalama prije ili kasnije vrte u lice, ali što je najgore, ne samo njima, nego i cijelome narodu i državi. Sjećate li se sramotnih nasilnih ["Facebook prosvjeda" 2011. godine](#)? Na njih su ljude javno huškali i oduševljeno im pljeskali upravo isti ovi ljigavi licemjeri koji se danas "zgražaju nad nasiljem", lamentiraju nad "kršenjem zakona" i cvile o "pokušaju državnog udara" - SDP, Kukuriku koalicija, Jutarnji list, portal Index i slični. Nakon tih prosvjeda, nakon demonstracije uličarskog primitivizma Kukuriku hitlerjugenda, pod strahovitim političkim pritiskom, u ozračju izvanrednog stanja i izvjesne promjene vlasti, Ustavni sud je [ukinuo zakonsku zabranu prosvjeda na Trgu Sv. Marka](#). Potom, nakon što im je vlast pala u krilo, Zoran Milanović i Kukuriku koalicija su [legalizirali prosvjedne skupove u tome prostoru](#).

Tko pod drugim jamu kopa...

Molim, pročitajte vi tu idiotariju od "zakona". Deset metara od Sabora i Vlade, dvadeset od Ustavnog suda, najviše 1500 ljudi, i to samo od 08:00 ujutro do 22:00 navečer? Tko će to mjeriti? Tko će brojiti? Opasnost prijeti samo preko noći? Djeluje kao šala, vic, zajebancija, ali je stvarno.

U detuđmanizaciji je sve moguće, na to smo se već navikli - vratite se u 2011, u olovno ozračje Damoklovog mača buduće drugostupanjске haaške presude, sjetite se [silnog likovanja detuđmanizatora nakon prvostupanjске presude](#), sjetite se [besramnog širenja srpske propagande](#), sjetite se [bolesne mržnje prema vlastitom narodu](#), sjetite se njihovog [željnog i sigurnog iščekivanja "konačne presude Tuđmanovoj Hrvatskoj"](#). Na Trgu Sv. Marka u Zagrebu 29. i 30. svibnja 2015. ste vidjeli kako bi to izgledalo da je Haag na kraju odlučio drugačije.

Nemajte nikakve sumnje. To su isti ovi Kukuriku, isti Jutarnji list, isti SDP, isti Zoran Milanović koji danas pored kontinuiranih gotovo 300.000 nezaposlenih troši milijune na strane PR stručnjake i propagandu iako još nije objavio ni datum izbora, i koji vas s televizije i iz novina svakodnevno uvjerava kako je "najbolji premijer najbolje vlade", pa mu morate dati drugi mandat. Drugi mandat tipu koji se nije u stanju prošetati par minuta do najtežih ratnih vojnih invalida koji prosvjeduju već mjesecima? Zbog kojih uopće ima fotelju da u njoj sjedi, vladu da je sramoti i državu da je uništava?

Prošetao se nije, ali je zato *naredio policijski napad na mirne prosvjednike i crkvu*. Za policijsko nasilje na Trgu Sv. Marka u prošli petak i subotu [nije bilo nikakvog razloga](#). Policija nije imala povod za primjenu sile. Neprijavljivanje prosvjeda i vremensko ograničenje nisu opravdanje za fizičku intervenciju.

Sad se vaš oprani mozak buni, jer tako ne piše u Jutarnjem. Tako ne kažu na HTV-u. Zar ne?

Umijte se i pokušajte osvijestiti. Jesu li branitelji okupljeni na Trgu Sv. Marka bili nasilni? Nisu. Jesu li kome zapriječili prolaz? Nisu. Jesu li barem vikali na nekog, hukali, zviždali? Nisu čak ni to. Jesu li uopće činili ikakvu štetu ikome?

Nisu. Osim beskrajnom šupljem egu i sujeti Zorana Milanovića.

Postupanje policije uvijek mora biti razmjerno ugrozi i šteti koja prijeti. Ne samo da to propisuju [Zakon o policijskim poslovima i ovlastima](#) i [Pravilnik o načinu postupanja policijskih službenika](#), nego je to jasno i malom djetetu koje kreće u policijsku školu. U takvoj situaciji, kada ugroze nema, kada nikom ne prijeti nikakva šteta, policija je prosvjednike trebala samo nadzirati, te ih prekršajno prijaviti zbog neprijavljivanja skupa i zadržavanja nakon 22:00 sata.

I to je sve. Ništa se ne bi dogodilo.

Međutim, Zoran Milanović nije mogao podnijeti što mu se budalaština koju je prouzrokovao još 2011. godine vraća u lice. Stoga je naredio da nekih 500 teško oklopljenih interventnih policajaca šačicu mirnih prosvjednika, predvođenu oduzetim braniteljima, ratnim veteranima u invalidskim kolicima, fizički ukloni s trga. I kao da već to samo po sebi nije dovoljno velika ludost, nakon što su se prosvjednici sklonili u crkvu Sv. Marka, dakle nakon što su napustili javni gradski trg i ušli u privatni prostor jedne vjerske zajednice, isti taj Milanović *naredio je policiji da silom upadne u crkvu*.

Rekao bih da je tako nešto nezabilježeno u modernoj političkoj povijesti Europe.

Milanovićeva policija je u crkvu Sv. Marka pokušala provaliti tri puta, u tri navrata. Na stranu široko spominjano kršenje odredaba ugovora s Vatikanom, ja sada pitam nešto drugo: *što se time htjelo postići?* Što je policija htjela ostvariti upadom u crkvu? Što je bio cilj te sile? Jesu li se u crkvi skrivali kakvi kriminalci, razbojnici, ubojice, teroristi? Ako nisu, a notorno nisu, pa što je onda bio razlog? Kakva je to ugroza iz crkve prijetila, da opravda tako nešto?

Nikakva. Nikome.

Opravdanja nije bilo. Opravdanja nema. To je bio potpuno neracionalan, neprofesionalan, nezakonit, neustavan, upravo bezuman postupak - pravi Zoran Anders Behring Milanović u punome sjaju: *"Ili mi, ili oni!"*

Naravno, sumanuto ludilo na tome nije stalo. Nakon što su se [policiji usprotivili svećenici](#), crkva je bila ograđena metalnim policijskim zaprjekama i blokirana cijelu noć, pa i tijekom sutrašnjeg dana. Fizički zatvoren je bio cijeli trg, *čak i nakon 08:00 sati ujutro, kada formalna zakonska zabrana prestaje*. Ne samo

da se policija na to nije ni osvrnula, nego je čak ljudima odsječenima u crkvi zabranila dostavu vode, hrane i lijekova. Najtežim ratnim invalidima u kolicima, krhkoga zdravlja, ovisnim o stalnoj tuđoj pomoći i njezi? Pobogu, [čak ni ministra Matića nisu pustili proći s dvije vrećice](#), "dok se ne donese odluka".

Možete li vi to povjerovati?

Zamislite, kolika je to količina neljudskosti. Kakav je to poremećeni luđak donosio te "odluke"? Što su ti ljudi u crkvi učinili da to zasluže? Ne dati im ni vode ni lijekova, tako se ne postupa ni s najgorim neprijateljima i zločincima. **Mislite li i dalje da je usporedba Milanovića s onim norveškim sociopatom neopravdana?**

Ali ako je već on takav kakav jest, pa tko je to u vrhu policije poslušao i proveo takve sumanute naredbe? Da se napada crkva? Da se prosvjednicima ne daje ni vode? Koji je to bio policajac zapovjednik, koji "profesionalac"? E, taj može biti savršeno siguran da će zbog toga odgovarati. Prije ili kasnije.

Kad govorimo o policajacima koji su neposredno sudjelovali u svoj toj javnoj Kukuriku sramoti i ruglu, zamalo tragediji, sad vam je vjerujem kristalno jasno zašto Milanović "preko veze" zapošljava SDP-ovce u policiji. Zašto trguje utjecajem, zlorabi položaje i ovlasti, [zašto namješta javne natječaje i u policiju dovodi razne sabadoše, milobare, babiće...](#)

Želi vratiti stanje kao prije 1990. Tko bi ga inače slušao?

Komentari (103)

MKn — Uto, 02/06/2015 - 17:19.

drvosjek — Pon, 01/06/2015 - 23:45: "Znači..autor dnevnika nije do kraja u pravu...jest u pravu kad upućuje na odgovornost onih koji...danas..stoje iza policije...međutim..policajci kao takvi..uslijed obuke i adrenalina..ne razmišljaju previše...uostalom, njihovo ni nije da puno misle u takvoj situaciji. Srećom, lijepo se čulo na TV-u kako neki rukovoditelj izdaje zapovjed; Ne U CRKVU... znači taj, prema mom iskustvu..bio je pravi čovjek na pravom mjestu."

Načelno braniš svoje bivše kolege policajce. Tko nije iskusio ne razumije, slažem se, međutim nisi u pravu. Osobno nisam nazočio frci na Trgu Sv. Marka, ali sam čuo od ljudi koji jesu, a javno su to potvrdile i dvije osobe koje su isto tako bile, svećenik [Mandurić](#) i sabornik [Grgić](#): policija je tri puta pokušala ući u crkvu. Ne jednom, nego tri puta.

Tko je koga davio

Da je policija odista ušla u crkvu, jasno se vidi i na objavljenim slikama. Jedna od najpoznatijih je ona o "[gušenju policajca](#)", "[poniženog i ogorčenog](#)", kojemu je "[u ratu poginulo pola obitelji](#)". Kao i obično, radi se o još jednoj licemjernoj Kukuriku zlouporabi i propagandnoj medijskoj podvali, jer je [pod debelim "novinarskim" naslovom pažljivo skriveno da i policajac drži za vrat prosvjednika](#). Pogledajte cijelu sliku: [tko koga davi](#).

Osim toga, na cijeloj slici je jasno vidljivo da isti policajac, kao i njegovi kolege iz prvih redova, stoje unutar ulaza u crkvu. Što tamo rade? Branitelji su se povukli s trga, za to nije bilo nikakvog razloga.

Kako činjenice izlaze na vidjelo, [ministar Ostojić panično prijeti "sankcijama"](#), ali evo se javno kladim da mu je jasno da ovaj put ne može i neće izbjeći odgovornost. Ni on, ni Milanović, ni svi ostali uključeni. Kako političku, tako i svaku drugu.

(51) Još jedan članak posvećen beskrajinom Kukuriku licemjerju. Pred izbore se dosjetili da su Hrvati. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Detuđmanizacija otišla u 3pm.](#)

Lux Veritatis - [Detuđmanizacija otišla u 3pm](#)

Detuđmanizacija otišla u 3pm

28. lipnja 2015.

Znaju svi, i njihove mačke, da je sve to samo predizborna kampanja. Znaju svi da je Milanoviću i Kukurikavcima dogorjelo do nokata i da ih više ni drug Tito, ni đeneral Draža, ni silni "neovisni mediji", ni kukasti križevi, ni sve "ankete" Ipsos Plusa, Promocija Pulsa, Laži Šlusa i Crobudalometra, ma ni sam Bogo dragi, ne mogu sačuvati od skorog izbornog debakla i konačnog poraza. Neki od najpoznatijih detuđmanizatorskih štakora već su javno napustili tonući brod (D. G, G. M, D. K. ...),

pa je došlo vrijeme da se spašava što se spasiti daje. Zato su se Kukuriku dosjetili Josipovićevog lignjavog načina i počeli pecati one, ah, malo sporije: ["Milanović: Franjo Tuđman u Zagrebu još uvijek nema dostojan trg"](#).

Je li? Stvarno?! A što ćemo s detuđmanizacijom? Što ćemo sa "zajedničkim zločinačkim poduhvatom", Zoki? ["Pančić: Milanović je tvrdio da Tuđman ne smije dobiti trg jer je zločinac"](#).

Zar nije "zločinac" Tuđman, zajedno s kompletnim hrvatskim državnim i vojnim vrhom, sa svim nama "znanim i neznanim", u Oluji "protjerao" *tvoje birače*, Zoki? Ili si to naglo zaboravio, Zoki? Izdala te memorija pamćenja? Ili te silni "zločini" nad *tvojim biračima* više ne smetaju? I što ćemo s "antifašizmom"? Što ćemo s "rehabilitacijom ustaštva"? Zar na pitanje "Tito ili Tuđman?" odgovor više nije "Tito"? 'Ej Zoki, Zorule..? :-)

Budući Kukuriku rezultat od oko 10% na saborskim izborima ne sviđa se ni seki Pusić, inače poznatoj kao "šefica stranke <1%", pa je i ona morala *okrenuti ćurak*: ["Pusić: Oluja nije slavljenje stradanja Srba nego Miloševićevog poraza"](#).

Ma, nemoj me zajebavat'?! Ali što na to kaže braco Pusić? Što ćemo s "Tuđman i Milošević su jednako krivi"? Što ćemo s "dogovorenim ratom"? I što ćemo s "agresijom na Bosnu"..? ["MILANOVIĆ BRANI DIGNITET HRVATSKE 'Hrvatska nije bila zločinac u BiH! Nećemo dopustiti političke optužnice'"](#)

Jebote :-)

Ponavljam, svima je jasno da su sve ovo samo predizborne šarene laže. Ulagivanje naivnima, žvake za bedake, dude varalice, licemjerno ljubljenje gu**ce biračkom tijelu s kratkim pamćenjem. Zoki, Vesnica &

Kukuriku zapravo misle i rade sasvim drugačije, ali su sada, pred izbore, jednostavno natjerani, prisiljeni jesti ono što su defecirali 15 godina, pa i duže:

["Tuđman postaje sve veći i u očima svojih protivnika"](#)

["Nova zračna luka u Zagrebu mogla bi nositi ime Franje Tuđmana"](#)

Ma što aerodrom, cijeli Zagreb će preimenovati u Tuđmanovo, ako treba. Recite, zar nije živa milina gledati ih kako se koprcaju? :-)

I što je najbolje od svega - bezuspješno. Osuđeno na propast. Nema im pomoći, neće uspjeti. Ni "blaži" i "umjereniji" lignja Josipović nije uspio, čak ni uza svu pomoć i pranje mozga propagandne medijske *mašinerije*, pa ni Kukuriku ovim tragikomičnim skakanjem u vlastita usta i salto mortale potezima neće privući nikog. Nego će natjerati čak i svoje *hard core* birače, maligne jugoslavenske orjunaše poput Ivančića ili Čulića, da ih prezru, okrenu im leđa i ostanu kod kuće. Ili glasuju za nekog drugog.

Gospodo drugovi Kukurikavci, rid maj lips - ne vrijedi. Pišite kući propalo. Što god napravili, što god rekli, kako god se postavili, *izgubit ćete*. To je neminovno. Došao vam je kraj. Detuđmanizacija je mrtva. Truli, crvljivi, raspadnuti zombi koji samo po inerciji mandata i saborske većine tetura uokolo već 2 i pol godine, ne želeći priznati da su mu udovi polomljeni, mozak iscurio, a iznutrice se vuku po zemlji. Što agonija bude duža, konačni pad će biti teži i strašniji.

Vama. Mi ćemo se ludo zabavljati :-)

Komentari (163)

MKn — Sub, 04/07/2015 - 16:50.

Ivančiću, ne kradi :-)

Znam da su moj lik & djelo omiljeni i obljubljeni na Pollitici, pa i šire, to je nedvojbeno, ali molim lijepo, sad su u pitanje došla autorska prava. Tako ja u ovome dnevniku:

"...Ma što aerodrom, cijeli Zagreb će preimenovati u Tuđmanovo, ako treba." (Ned, 28/06/2015 - 13:12)

Kad ono, gle' - Viktor Ivančić, jedan od najpoznatijih detuđmanizatora iz pokojnog Fekal Tribuna, kasnije naravno Srpskih Novosti, suosnivač tvrtke Feral projekt d.o.o. za propagandu, pranje mozga i preuzimanje vlasti, zajedno s "gnjidom" Dežulovićem, ministricom izvanjskih poslova sekom Pusić i Zokijevim savjetnikom ["diga que soy Jugoslavo" Goldsteinom](#) - sad tu spiku, škrgućući zubima od muke, prodaje kao svoju:

Ivančić "posudio" ideju

["...U svakom slučaju, tenzije rastu, letvica se svakom minutom podiže naviše, i nije isključeno da do kraja sezone letećih Zagoraca i sam Zagreb bude preimenovan u Tuđmanovo."](#) (04. srpnja 2015.)

Mislim, ono, okej, što sad. Velikih ideja nema mnogo... ali nije lijepo za tuđe dobijati plaću. Zar ne, Viki, dušo? Mogao si barem štogod kapnuti na PayPal :-)

MKn — Uto, 30/06/2015 - 18:26.

zaphod — Pon, 29/06/2015 - 00:14: "by Matija Babić: "Franjo Tuđman" je dobro ime za aerodrom. Kad bježite iz Hrvatske da se sjetite zbog koga je."

Bogami, mali Kutle od Indexa Babić ima pravo. Nagodio se sa Zokijem i dobio samo uvjet za pokradenih 6 milijuna kuna, ali uskoro mu stvarno neće preostati ništa drugo, nego bježati.

(52) Svojevrsni nastavak prethodnog teksta "Detuđmanizacija otišla u 3pm", nastao proširenjem jednog komentara, na istu temu. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Bitka protiv leša](#).

Bitka protiv leša

05. srpnja 2015.

Znam da su moj skromni lik & djelo omiljeni i obljubljeni na Pollitici, pa i šire, ali molim lijepo, sad su u pitanje došla zajebantsko-autorska prava. Tako sam u prošlom dnevniku, koji se bavi licemjernom predizbornom provalom domoljublja Kukuriku čelnika, između ostalog rekao:

"Ma što aerodrom, cijeli Zagreb će preimenovati u Tuđmanovo, ako treba."

(Ned, 28/06/2015 - 13:12)

Feral projekt d.o.o. i "diga que soy Jugoslavo" Goldstein

Kad gle' čuda, [Viktor Ivančić](#) - jedan od najpoznatijih detuđmanizatora iz pokojnog [Fekal Trabunje-a](#), kasnije naravno [Српске Новости](#), suosnivač tvrtke [Feral projekt d.o.o.](#) za pranje mozga, zlouporabu položaja i ovlasti i preuzimanje vlasti, zajedno s "tri razreda građevinske" [Dežulovićem](#), ministricom izvanjskih poslova [sekom Pusić](#) i Zokijevim glavnim savjetnikom ["diga que soy Jugoslavo" Goldsteinom](#) - ni tjedan dana kasnije, čupajući kosu i škrgućući zubima od muke, tu spiku prodaje kao svoju:

"U svakom slučaju, tenzije rastu, letvica se svakom minutom podiže naviše, i nije isključeno da do kraja sezone letećih Zagoraca i sam Zagreb bude preimenovan u Tuđmanovo."

(04. srpnja 2015.)

Mislim, ono, okej, što sad. Velikih ideja nema mnogo... ali nije lijepo za tuđe dobijati plaću, pa još iz hrvatskog državnog proračuna. Zar ne, Viktore, dušo? Pao ti je mrakić na okice, znam. Ne boriš se za leš, nego kradeš, boriš se protiv leša, pa ti se u glavi miješa. Mogao si mi barem štogod kapnuti na PayPal :-)

Da si se ujutro umio i malo bolje razmislio, shvatio bi da Kukuriku kukulele nemaju izbora. Vaš "Tuđmanov zajednički zločinački poduhvat protjerivanja Srba", čitaj srpski propagandno-politički pokušaj da se od Tuđmana načini novi Pavelić, od Oluje novi Jasenovac, a od neovisne Hrvatske nova NDH, neslavno je propao još 2012, oslobađajućom [haaškom presudom hrvatskim generalima](#). Presuda ICJ u veljači tekuće godine apsolutno je [zacementirala srpsku odgovornost za Domovinski rat](#), agresiju na Hrvatsku, masovne ratne zločine i golemu ratnu štetu, i povijesno gledano, to je gotova, svršena stvar. The end, das ende, la fin, конец, kraj.

Popušili ste :-)

Natrag u Jugoslaviju se više ne može. Ne zato što Kukuriku to ne bi htjeli, nego zato što ih Srbi, bolno svjesni svog povijesnog poraza, jednostavno mrze do dna duše. Za Srbiju su svi Hrvati ustaše, tu nikakve dvojbe više nema, ako je ikada i bilo. Ustaše su čak i Kukuriku, hrvatski posrbice "Jugoslaveni", od Šuvara preko Mesića do Josipovića, koje novovjeku bezubi impotentni mini-miloševići vulini, vučići & dačići relativno često nesmotreno javno prokazuju, pa i vrijeđaju (npr. afera ["hrestomatija"](#), ili posljednji slučaj u [Jadovnu](#)), a privatno im se izruguju i preziru ih.

I ti si u tom istom loncu, Ivančiću. Tvoj *etnobiznismen* Pupovac i Srpsko narodno vijeće, navodno predstavnici hrvatskih Srba, ponašaju se kao [podružnica ambasade Srbije u Hrvatskoj](#), djelujući posve

sinkronizirano sa srbijanskim političarima, javno zastupajući identične teze i stavove protiv vlastite države. Reci što god hoćeš, Ivančiću, ali s tim se na izborima u Hrvatskoj pobijediti ne može.

Nema teorije. Ni da si ti sam glavom i bradom direktor HRT-a :-)

Zato, ostaje samo Tuđman. Kukuriku propaganda se zahuktava, anketari pumpaju rezultate, ali stvarno stanje je katastrofalno. Ako žele sačuvati svoje masne jugoslavenske produžetke leđa od totalne propasti i nestanka, htjeli ili ne, prisiljeni su čuvati i hrvatsku povijest, hrvatsku državu i hrvatske interese - a to znači voditi Tuđmanovu politiku. Ili je barem poštovati. Pa makar i ovako licemjerno, prijetvorno, ljigavo i lignjavo, samo pred izbore.

Neka! To im je najgora kazna, da se moraju javno zaklinjati u svog najgoreg neprijatelja, u "mračnog diktatora", "crnog ustašu" Tuđmana. Svi do jednog - od HDZ-a, koji se Tuđmana za vrijeme Sanadera prešutno odrekao, a sad ga vodi bivši Mesićev operativac, najgrlatiji konvertit i tuđmanovac Karamarko, preko HNS-ove Pusičke koja je na silu progutala svoje sramne optužbe o "agresiji na Bosnu", pa do SDP-ovog Zoke Milanovića kojemu drug Tito, ah, naglo više nije prioritet. O kakvoj promjeni se radi, i s kakvim posljedicama, ipak nazireš i ti, Ivančiću:

"...koja god struja njegovih zaraćenih adoranata dobije izbore, pobjednik će biti Tuđman!"

Vidiš da ti radi kliker, samo ako se potruđiš. Čak da Kukuriku dobiju izbore - a neće, jer s detuđmanizacijom je gotovo - nikad se više neće moći osloboditi Tuđmana i onog što o njemu sada govore. Nikad. Nikako. Petnaest godina nakon smrti, nasuprot svim izgledima, polako ali sigurno, Tuđman je počeo zauzimati položaj koji mu u hrvatskoj povijesti po pravu i zaslugama pripada.

A ti lijepo hodi na onu livadu i s psima obavljaj nuždu do mile volje, snuždeno moje. Jer ništa drugo više ne možeš :-)

Komentari (37)

MKn — Pet, 17/07/2015 - 06:23.

Za izbore! Spremni!

"Milanović prihvatio prijedlog Ante Gotovine da se Pelješki most nazove po Gojku Šušku"

:-)))

MKn — Ned, 05/07/2015 - 09:21.

ZAGREB (Hina) - Kako Jutarnji Srbobran doznaje iz dobro obaviještenih izvora, vlada Kukulele koalicije sprema se Saboru po hitnom postupku predložiti donošenje Zakona o zajebantsko-autorskim pravima. Kako kaže visoki izvor iz Vlade, tim bi se zakonom popunila nedopustiva postojeća praznina u pravnom poretku Republike Rvacke i, u skladu s pravnom stečevinom Europske zbnjije, zaštitila prava svih zajebanata, ma gdje oni bili i koga god zajebavali. Zatražili smo i reakciju glasnogovornika Hrvatske udruge zajebanata (HUZJB), gospodina M. K. (98), ali do zaključenja ovog teksta...

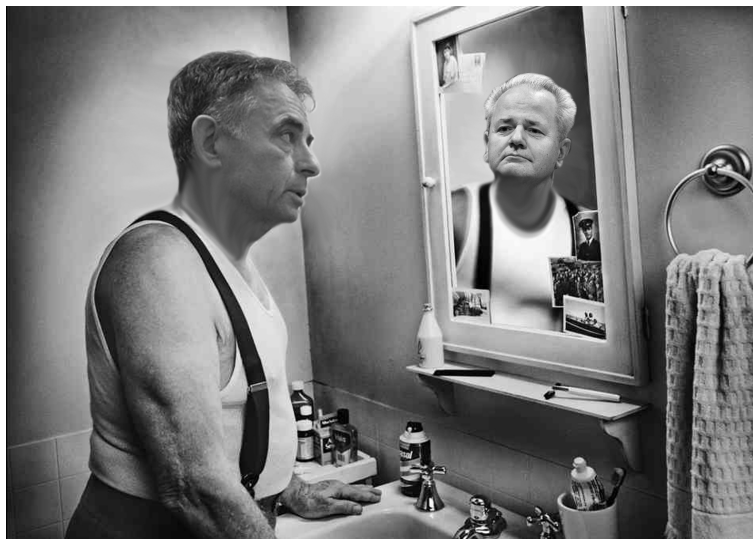
(53) Gospodin drug Pupi hrvatske Srbe gura na poraženu Miloševićevu stranu, opet na traktore. Tko gura, taj dogura. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Pupovac će istrijebiti Srbe iz Hrvatske](#).

Lux Veritatis - [Pupovac će istrijebiti Srbe iz Hrvatske](#)

Pupovac će istrijebiti Srbe iz Hrvatske

19. kolovoza 2015.

Velikosrbi nikako ne mogu skužiti da batina ima dva kraja, da će ono što rade drugima prije ili kasnije osjetiti na vlastitoj koži i da se zlo uvijek vrati u lice. Tako su Pupovčeve Srpske Novosti (bivši Feral Tribune), obilato financirane hrvatskim proračunskim novcem, inače poznate po kontinuiranom nizu antihrvatskih provokacija, u dane velike obljetnice Oluje popljuvale hrvatsku himnu: [Nikola Bajto 07. kolovoza 2015. Lijepa naša haubico](#)

O čemu se radi? Prvo, o velikosrpskoj zavisti i strahu od njemačkih (pejorativno "švapskih") topničkih oruđa [Panzerhaubitze 2000](#), vjerojatno najjačeg bojnog sredstva prikazanog na zagrebačkoj paradi povodom Dana pobjede. Drugo - kao izravna posljedica prvog i činjenice da je inače fizički veća i ljudstvom daleko brojnija Srbija zapravo [vojno, gospodarski i na druge načine slabija, impotentnija i inferiornija](#) - o izravnom izrugivanju hrvatske himne, a time hrvatskog naroda i države.

Pogledajte čl. 349. [Kaznenog zakona](#) i čl. 15. do čl. 22. [Zakona o grbu, zastavi i himni Republike Hrvatske, te zastavi i lenti Predsjednika Republike Hrvatske](#). Uopće ne morate biti pravnik. Kao i u slučaju ["Oba su pala"](#), i malo dijete vidi da to nije nikakva "satira" ni "sloboda govora", nego obična kryptočetnička pljuvačka, usmjerena na izazivanje i vrijeđanje etničke hrvatske većine. I to, koje li žalobne ironije, teksta uglazbljenog po Srbinu, hrvatskom pravoslavcu Josipu Runjaninu.

Pupovčevi feralni huškači usput provlače i svoju beskrajnu frustraciju međunarodnim pravosudnim porazom i propašću fantazmagorije "zajedničkog zločinačkog poduhvata protjerivanja Srba", pa zbog toga ovo "neselektivna" ("neselektivno granatiranje"), mrski sudac Meron i Haaški sud, koji im je Veliku Srbiju dotukao u miru. Naravno, tko gubi ima se pravo ljutiti, ali...

Netko to mora već jednom otvoreno reći: **Pupovac i Srpske Novosti hrvatske Srbe guraju na poraženu velikosrpsku, miloševićevsku, zločinačku "krajinsku" stranu.**

Crno na bijelo. Namjesto da promoviraju Srbe koji vole i poštuju svoju hrvatsku domovinu, namjesto da na političke i javne položaje stavljaju ljude koji su u Domovinskom ratu sudjelovali u obrani napadnute Hrvatske, oni ističu gotovo isključivo bivše "krajinske" *funkcionere*, licemjerno kao nitko i nigdje na svijetu traže da se komemoriraju "krajinski" ratni gubici i otvoreno zastupaju neprijateljsku politiku i ciljeve susjedne države Srbije.

Države koju danas vode dva obrijana Vojkina četnika, [Toma Grobar i potrčko za pivu Aca Vučić](#). Države koja u svakoj prilici nedvosmisleno pokazuje da se u odnosu na 1991. godinu nije promijenila niti za jedan jedini jebeni milimetar.

Moja štovana i ostala gospodo i drugovi, to je nemoguće. To je čisto ludilo. To je poremećena, sumanuta, samoubilačka "politika" koja u Hrvatskoj nema apsolutno nikakve šanse - nula bodova, nimalo prilike za uspjeh. Osobito nakon oslobađajuće haaške presude hrvatskim generalima 2012. godine i utvrdbi ovogodišnje presude ICJ za genocid. Tu nema nikakvih argumenata, to je potpuna iracionalnost, udaranje glavom u zid, put u propast, suicid.

Namjesto da svoju budućnost traži u Zagrebu, Pupovac se javno okrenuo zločinačkoj "krajini" i Beogradu. Da parafraziram konvertita i veleizdajnika Mesića: ore tu, ali Boga moli da kiša padne u Srbiji. I naravno, sve što će na taj način postići jest isto ono što je "postigao" Milošević - da tih 4% hrvatskih Srba postane 0,4%, ili čak i gore. *Da ih nestane*. Najvjerojatnije ne zato što će ti ljudi nekamo otići, nego jer se jednostavno više neće izjašnjavati Srbima.

Od srama.

Je li mi žao? Jest, naravno. Ne Pupovca, Feralovaca & družine, nipošto, oni su svoj kredit davno potrošili, žao mi je običnih malih ljudi s ulice. Srbi koji su tijekom Domovinskog rata i četničke agresije ostali s nama u Hrvatskoj su isti kao i mi, nikom ništa nisu krivi, dijele s nama jednako dobro i zlo i ne zaslužuju ovo što im se događa, da *opet* postanu ulog u bolesnim velikosrpskim igrama. Evo, načinite mali pokus. Upitajte bilo kojeg hrvatskog Srbina što bi više htio: radno mjesto i normalan život u mirnoj, dosadnjikavoj hrvatskoj državi, ili vječno Pupovčevo huškanje, licemjerno vrištanje i izmišljotine tipa "fašizacije društva", "Kontra-Oluje" ili ćirilice u Vukovaru. Probajte. Vidjet ćete što će vam odgovoriti.

Sad još jednom pogledajte Pupovca, što govori i kako se ponaša:

[OPET BURNO U DNEVNIKU NOVE TV 'Gospodine Pupovac, vratimo se u 2015.'](#)

Jasenovac: jedan od najvećih srpskih mitova

Usporedba vukovarske situacije s Jasenovcem je do zla boga nategnuta, zlonamjerna, beskrajno licemjerna i posve besmislena, osobito jer u drugim lokalnim sredinama sa srpskom i ostalim etničkim većinama dvojezičnost notorno nesmetano funkcionira. Međutim, Pupovac je očito uvjeren da gluposti i histerično pretjerivanje nekom dobro zvuče. On jednostavno *mora* u svoje huškačke verbalne dijareje ubaciti Jasenovac, [jedan od najvećih srpskih mitova](#), jer sebe i hrvatske Srbe koje "predstavlja" želi prikazati kao "ugrožene", kao žrtve "fašizma" u Hrvatskoj... gle' čuda, *posve jednako kao što je to činio Milošević*.

I tako već desetljećima - posljednjih ni manje ni više nego 20 godina "ugroženi" Pupovac nastupa *s položaja vlasti u "fašističkoj" hrvatskoj državi*, ili iz neposredne blizine vlasti.

"Ugroženi" Pupovac ne samo da za sve to vrijeme uporno nesmetano živi u "fašističkoj" hrvatskoj državi, nego je još od 1995. hrvatski saborski zastupnik, čak predsjednik saborskog Odbora za vanjsku politiku, čak umalo izabran kao jedan od hrvatskih predstavnika u Europski parlament. "Fašistička" hrvatska država "ugroženom" Pupovcu godinama obilato financira razne njegove udruge, kao i privatne novine Srpske Novosti koje po istoj toj državi redovito svaki tjedan pljuju i defeciraju. "Fašistička" hrvatska država ima ustavni zakon o pravima manjina bukvalno i doslovno kao niti jedna druga država u svijetu, ["fašistička" hrvatska država ima vladu u kojoj je "ugroženih" etničkih Srba nekoliko puta više negoli brojem u stanovništvu](#), "fašistička" hrvatska država desetljećima hrani & oblači cijeli niz javnih osoba, političara,

sportaša, umjetnika i "umjetnika", sve redom isto tako "ugroženih" etničkih Srba, eno jednog na Brijunima, eno jedan je baš jučer preminuo i cijela "fašistička" hrvatska država za njim "fašistički" žali i oplakuje ga.

A "ugroženi" Pupovac... o Jasenovcu. Tko o čemu, ku**a o poštenju.

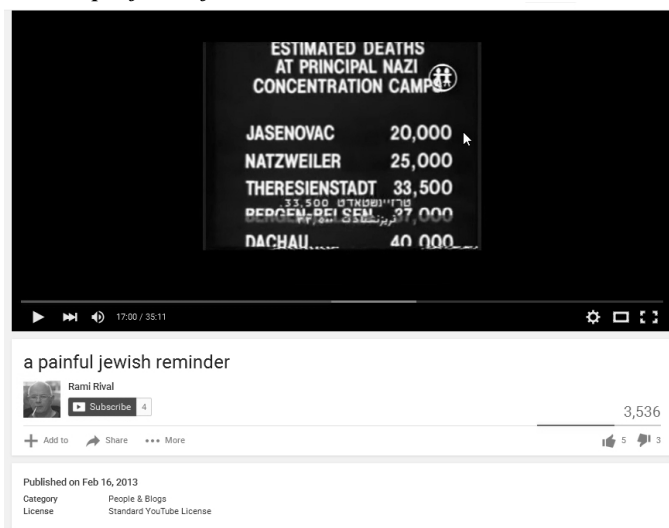
Dakle, molim lijepo, zapamtite što sam rekao. *Ovakvom "politikom", Milorad Pupovac i njegove Srpske Novosti istrijebit će Srbe iz Hrvatske.* Dugoročno, potpuno, terminalno. Od hrvatskih Srba neće ostati nitko, ništa, ni spomen. Samo možda, kao kuriozitet, pokoje prezime i puste pravoslavne bogomolje.

Komentari (65)

MKn — Sri, 19/08/2015 - 16:27.

common sense — Sri, 19/08/2015 - 08:14: "Sve dok je ovakvih hrvatskih "pupovaca", i srpski "pupovci" će se množiti... i nastaviti će bacati zaklane Srbe na kamaru, u još većem broju... Sve dok je ovakvih notornih budala, kojima su sve brojke prevelike, jer je "Jasenovac, jedan od najvećih srpskih mitova"..."

Britanska procjena broja žrtava u Jasenovcu: 20.000

ESTIMATED DEATHS AT PRINCIPAL NAZI CONCENTRATION CAMPS	
JASENOVAC	20,000
NATZWEILER	25,000
THERESIENSTADT	33,500
BERGEN-BESEN	33,500
DACHAU	40,000

a painful jewish reminder

Ramil Rival

3,536

Published on Feb 16, 2013

Category: People & Blogs

License: Standard YouTube License

Mali savjet: kad nemaš što reći, bolje je šutjeti. Od tolikog teksta, drago mi je da čitaš barem poveznice. Molim, za objašnjenje "misterije" kako je "[procijenjenih 20.000 mrtvih u Jasenovcu](#)" iz filma snimljenog 1945. (oko 16:50) u kasnijoj srpskoj i jugoslavenskoj "interpretaciji" naraslo ne dva, ne tri, nego 35 puta, na u SFRJ službenih "700.000", pa čak i na još daleko veće milijunske brojke, obrati se autorima filma - britanskom ministarstvu informiranja. Vjerujem da će ti engleski gentlemani rado pomoći.

U nekoj svezi s temom dnevnika: tko god danas 2015. godine kao "argument" poteže Jasenovac, taj bogami nije normalan i treba da ode, bre, da se leči. Na sreću, velikosrbitis chetnikiana je izlječiv, ali se stručna javnost razilazi oko najučinkovitije vrste terapije - u rasponu od beskrajnog uvjeravanja, svete vodice i zatvaranja slavine proračunskog novca, preko masovnih traktorskih olimpijada, pa sve do ljutih trava na ljute rane.

Najinteresantnije je što pacijenti, zapravo, terapiju izaberu sami.

(54) Pogodite koga financiraju Mesić, Soros i srpski SDB mafijaši? Tko ne podnosi "ustašu" Thompsona, ali redovito reklamira četnika Boru Čorbu i dijeli ulaznice za njegove koncerte? Tko želi pobjedu ćirilice u Vukovaru i propast i smrt Hrvatske? Mrežne poveznice:

Politika.com - [Slobodane, pošalji salate... ili bar ćirilicu](#).

Slobodane, pošalji salate... ili bar ćirilicu

20. kolovoza 2015.

Portal [Index.hr](#) kojim upravlja Mesićev potčko i pravomoćno osuđeni kriminalac M. B. (1978.) danas je nastavio s huškačkim histeriziranjem nad novim vukovarskim gradskim satutom. Na isti način kao Milošević prije 25 godina u ratnoj agresiji na Hrvatsku, uglavnom kao jučer [Pupovac na Novoj TV](#) i njegov [srbijski gazda Vučić](#), sada i Index fantazira o "zabranjivanju ćirilice", a izmišljotinu odmah povezuje s ustašama i NDH:

Piše: [R.I. Vratimo se u 2015. godinu](#)

"NA PODRUČJU Nezavisne Države Hrvatske zabranjuje se upotreba ćirilice", stajalo je u Zakonskoj odredbi o zabrani ćirilice koja je donesena u Nezavisnoj državi Hrvatskoj. Odredba je donesena 25. travnja 1941. godine, dva tjedna nakon uspostave NDH..."

Pogledajte prigodan [snimak zaslona](#). (Usput, možete se prisjetiti [Indexovog pljuvanja po hrvatskoj zastavi](#) zbog katastrofalnog poraza na referendumu o braku.)

Naravno, radi se o čistoj četničkoj propagandi poput one "Glasila krajišnika u egzilu" [Krajinaforce.com](#), s tom razlikom što je Index, navodno, u hrvatskom vlasništvu, a saborski zastupnik Pupovac i osuđeni kriminalac M. B. (1978), navodno, lojalni hrvatski građani. A sad, malo za sve takve najgorčeg mogućeg lijeka: stvarnosti.

U Vukovaru nikada ni na jednoj gradskoj instituciji, ulici ili trgu, nije bilo ćiriličnih ploča, da bi ih gradska vlast mogla "zabraniti" ili "ukinuti". Ćirilica nije zabranjena nigdje u Hrvatskoj, pa ni u Vukovaru. Pripadnici srpske manjine i svih drugih manjina u Hrvatskoj imaju, imali su i imat će pravo slobodno koristiti svoj jezik i svoje pismo, kako u Vukovaru, tako i u svim drugim hrvatskim gradovima i mjestima. U 25 godina povijesti moderne neovisne hrvatske države, to nikada nitko nije dovodio u pitanje, niti će.

Začudo, u jednom drugome "neovisnom" mediju netko je barem za tren prestao halucinirati, dosjetio se pročitati [vukovarsku gradsku odluku](#) i potom nevoljko, ali neminovno, zaključio nešto posve drugačije od Pupovca, Vučića i M. B. (1978):

U VUKOVARU ĆE ĆIRILICE BITI I VIŠE NEGO PRIJE

"...iščitaju li se pažljivo u ponedjeljak donesene odluke, lako se može zaključiti da su HDZ, HKS i HDSSB ipak uveli, točnije povećali razinu dvojezičnosti, odnosno upotrebu ćirilice u Vukovaru..."

Članak je, zar ste sumnjali, u trenu nestao s naslovnice, ali svejedno. Dakle, nasuprot četničkih laži, stvarnost: ne samo da ćirilica nije "zabranjena" ni "ukinuta", nego vukovarski Srbi sada imaju više individualnih manjinskih prava na korištenje toga pisma i svoga jezika, negoli prije.

O ostalom, zaključujte sami.

Saborski zastupnik Pupovac sve to zna, jer je pročitao odluku vukovarskog gradskog vijeća prije negoli je razjapio usta. Premijer Srbije Vučić sve to zna, jer je predsjednik vlade jedne države, a takvi moraju znati barem čitati, makar i tamo daleko, daleko od mora. Čak i osuđeni kriminalac M. B. (1978.) to zna, iako je samo srednjoškolac finomehaničar i osrednji lopov dugoprstić. Znao je, jako je dobro sve znao i velikosrpski četnički krvolok Milošević... ali ga, naravno, nije zanimalo. Niti spriječilo da započne rat, poubija 20.000, rani 100.000 i protjera 500.000 Hrvata i inih ne-Srba, te načini 35.000.000.000,00 dolara ratne štete *samo u Hrvatskoj*, a kako? Propagandom. Lažući, izmišljajući, optužujući i huškajući ljude na potpuno isti način.

Slučajnosti nema. Srbiji smo zube poizbijali 1995, ali ću oprezno parafrazirati dobronamjerman savjet: samokrjes pri ruci, barut na suhom.

Komentari

XPBATCKA KYĚA

Kitz — Čet, 20/08/2015 - 20:48.

– Ja sutra bežim Rade... dolaze ustaše, javiše mi malopre. Žena mi već napunila ceo traktor, moraću frižider da ostavim. A žao me, ko novi je...

– Jel to onaj iz Antine kuće? Pre nego smo mu je zapalili... kad ono beše devedesete ili devedesetprve... ne mogu da se setim sad. Lep je to frižider, mnogo lep... al se namučismo noseći ga, e toga se sećam.

– Jeste, baš taj... još me leđa bole. Težak, kevu li mu nabijem!

– Nosi ti taj frižider, crni Milorade, poslušaj me. Vidi li ga Ante kod tebe, ima da ti spali i kuću i celo imanje.

– Ma pametan sam ja Rade... vidiš da nosim farbu. Sad ću da nafarbam na zidu "HRVATSKA KUĆA" i nitko ne sme ni da je dira ni da ulazi uopšte... a i mi ćemo, akobogda, brzo nazad.

Traktor s prepunjenom prikolicom je izlazio iz dvorišta dok su u daljini grmile haubice. Na bijeloj fasadi kuće velikim je slovima, malo ukrivo, stajao natpis: "XPBATCKA KYĚA".

(55) Koliko novca od Hrvatske dobijaju "ugroženi" Pupi i jugobagra iz Srpskih Novosti? Ovo je samo ono za što se zna.. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Devetnaest milijuna razloga](#)

Devetnaest milijuna razloga

21. kolovoza 2015.

Prema [javno dostupnim podacima](#) hrvatske državne riznice, [Pupovac](#) je samo u posljednje dvije godine iz hrvatskog državnog proračuna dobio ukupno **19.206.768,00 kn** (slovima: devetnaest milijuna dvjesto šest tisuća sedamsto šezdeset osam kuna, stanje na 21. kolovoza), ili okvirno, preko dva i pol milijuna eura. Šteta što se podaci ne mogu ovako brzo pronaći za prehodne godine, osobito za razdoblje od 2004. do 2008. dok je Pupovac po proračunu haračio skupa sa Sanaderom, ali nije nimalo teško pretpostaviti kako je to izgledalo.

Slijedi osnovno pitanje. Što je Hrvatska dobila zauzvrat, za tih svojih krvavo zarađenih 19 milijuna, na Pupovca potrošenih kuna?

Primjerice, evo: besmisleno, bezvezno [osporavanje drugostupanjske haaške presude](#) hrvatskim generalima. Sramotno [pljuvanje po hrvatskoj himni](#). Ničim utemeljene, odavno prepoznate, ofucane, bijedne [velikosrpske optužbe za fašizam](#). A to je samo vrh ledenog brijega. **Idite na [Srpske Novosti](#) i čitajte, nasumice, bilo što, svejedno, nema razlike.** Doslovno, to je posve drugi svijet - paralelni svemir isključive, neupitne, nedvosmislene protuhrvatske propagande.

Još nešto vrlo važno. Što su *hrvatski Srbi* dobili za taj silni novac? Pupovčev SNV bi trebala biti njihova udruga, Srpske Novosti bi trebale biti njihove novine. Udruženje i list koji njeguju identitet, povijest i kulturu hrvatskih Srba - Tesla, Runjanin, Pribičević, Bijelić, Dedić... - organizacija i glasilo koji služe za obnovu odnosa s Hrvatima, koji djeluju u pravcu uspostave narušenog povjerenja i razumijevanja, koji rade na popravku stanja prouzrokovanog ratom.

Nažalost, nije tako. Od toga novca, hrvatski Srbi nisu dobili ništa, nisu imali, nemaju i neće imati nikakve koristi. Samo [štetu](#), jer kako vidimo, ni Pupovac, ni SNV, ni Srpske Novosti, uopće ne rade ono zbog čega postoje i za što ih hrvatska država financira.

Još gore, danas više nego ikada prije, njihovo djelovanje se ukazuje kao upravo *suprotno* proklamiranim razlozima postojanja. Čitali ste, zar ne? Pobogu, ti ljudi kao da uopće ne žive u Hrvatskoj, nego u nekoj paralelnoj stvarnosti u kojoj je Jasenovac bio jučer, Jugoslavija izgubljeni raj, Oluja ultimativni zločin, a krvoločni klerofašisti ustaše Hrvati neprestano kolju, progone i teroriziraju miroljubive progresivce i antifašiste Srbe.

Ništa od toga, kao ni otvoreno žaljenje i bijes zbog oslobađanja hrvatskih generala i propasti kvislinške "krajine", nema apsolutno nikakve sveze s identitetom, dobrobiti i interesima hrvatskih Srba. Na taj način, poboljšanja međuetničkih odnosa ne može i neće biti. *Nikada*. Bolji odnosi ne grade se kontinuiranim svjesnim, zlonamjernim provokacijama i vrijeđanjem, izravno upravljenim na izazivanje i održavanje sukoba s Hrvatima, očito identičnim i planski usklađenim s politikom i ciljevima susjedne države Srbije.

Neki rekoše "etnobiznis", ali ja ću uporabiti ružniju, točniju riječ: huškanje.

Hrvatska država i društvo to ne mogu dopustiti. Hrvatska država postoji već 25 godina, pobijedila je u krvavom ratu za neovisnost, pobijedila je i u olovnim pravno-političkim "ratovima" pred najvišim međunarodnim sudištima ICTY i ICJ, postala je punopravna, ravnopravna pripadnica NATO saveza,

Europske unije i svih drugih bitnih sastavnica zapadne svjetske civilizacije. Hrvatska država ostvarila je sve svoje velike strateške ciljeve... osim jednog: gospodarskog prosperiteta. Kojim se nažalost i dalje ozbiljno ne bavimo. Zašto? Pa, između ostalog, jer saborski zastupnik Pupovac, njegov SNV i Srpske Novosti, pod izravnim malignim utjecajem i uz protekciju susjedne Srbije, nikako ne žele prihvatiti da je hrvatska država stvarnost, i da je ovo 2015, a ne 1941. ili 1991. godina.

To nije moguće tolerirati.

Mi moramo naprijed. Hrvatska nema ni vremena ni sredstava baviti se imaginarnim utezima povijesti i beskrajnom tuđom mitomanijom i frustracijama. Pupovac, SNV i Srpske Novosti zaglavili su u slijepim ulicama promašaja prošlih vremena, sami su sebe ukopali u prošlost, pa ih tamo treba i ostaviti. Proračunski novac može se daleko bolje potrošiti. Naravno, ovo je slobodna zemlja, pisati i govoriti može tko god hoće i što god hoće, pa čak i protiv države u kojoj živi... ali ne na državni račun.

Ne na hrvatski račun.

Komentari (43)

MKn — Sub, 22/08/2015 - 11:48.

bube — Pet, 21/08/2015 - 23:08: "Očekuješ li da ti bilo tko povjeruje kad napišeš da su za neostvarenje gospodarskog prosperiteta države RH krivi jedan čovjek, SNV, i jedne novine (koje nitko ne čita)"*

Nigdje to nisam napisao. Vi velikosrbi redovito patite od nekakvog umnog poremećaja, psihičke disfunkcije, mentalne blokade - vidite samo ono što vam odgovara. Za ostatak ste slijepi.

"Što podrazumijevaš pod rješenjem 'netolerancijom', dizanje srednjeg prsta?"

I to jasno piše. Nema više četnikovanja na državni račun.

"Što ti je način rješenja 'ostavljanje u prošlosti',"

Slično kao i Feral, bez parazitiranja na državnim sredstvima u Hrvatskoj ne možete preživjeti. Ovakve Srpske Novosti nitko neće kupovati, čak ni hrvatski Srbi.

"vraćanje na prije Erdutskog sporazuma?"

Pupovac i SNV pravni sljednici "krajine"

Hoćeš reći da se SNV još uvijek poziva na Erdutski sporazum? Odlično. To, naime, znači da Pupovac i SNV preuzimaju pravno sljedništvo "krajinskih" ugovornika, a s njim i odgovornost za naknadu ratne i ine štete, po svim temeljima. Sve žrtve petogodišnjih "krajinskih" zločina, klanja, rušenja i divljanja konačno će imati koga tužiti.

(56) Članak u povodu migrantske i izbjegličke krize krajem 2015. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - *Otići na "Malo vitra" ili pobjeći u London, pitanje je sad.*

Lux Veritatis - *Otići na "Malo vitra" ili pobjeći u London, pitanje je sad*

Otići na "Malo vitra" ili pobjeći u London, pitanje je sad

24. rujna 2015.

Licemjerje i nepoštovanje zakona, dvije temeljne odrednice detuđmanizacije, jednako su snažne i prisutne u Hrvatskoj danas kao i prije 15 godina. **Licemjerje je najgora niskost ljudske prirode, životni credo koji jedno govori, drugo misli, treće radi, a svoje analfabetske, destruktivne i kriminalne postupke redovito putem kontroliranih medija, nasuprot zdravom razumu i elementarnim činjenicama, prikazuje kao uspješne, pozitivne i korisne.** Ne prihvata nikakvu odgovornost, nikad i nizašto. Stvarnost ne priznaje, nego je

izmišlja. Rat je mir, sloboda je ropstvo, a neznanje moć. Veleizdaja je domoljublje, a poraz pobjeda. Zakoni ne znače ništa, poštuju se samo kada režimu odgovara, a suspendiraju pukom ad hoc voljom predsjednika države, vlade, pa i običnog ministra. Istim se takvi čak javno hvale, bez ikakvih posljedica.

Nažalost, reagirati najčešće nema tko. Jedni - oporba - vide slabost i propast, njuše krv i plijen, slute pobjedu i debelo kalkuliraju što će im kakva reakcija i izjava donijeti na izborima. Drugi - prosti puk - većinom jednostavno ništa ne pamte, ne znaju i ne razumiju, nego "misle" ono čime im se pere mozak u novinama i na televiziji. Treći - "novinari", "komentatori" i "analitičari", psi čuvari režima - takvu bolesnu i poraznu situaciju održavaju u beskonačnost, jer su upravo za to i plaćeni.

Gotovina odbio preuzeti odgovornost

Petnaest godina je mnogo. Sudjelujući u svemu tome, prodajući maglu detuđmanizacije, valjajući se u blatu "Zapadnog Balkana", "Jugosfere" i "regiona", ljudi su izgradili karijere, stekli povlastice, položaje i imutke. Istina, paralelni svijet i izmaštana stvarnost "zajedničkog zločinačkog poduhvata" srušili su im se kao kula od karata šokantnim haaškim prevratom 16. studenog 2012... ali kako je Gotovina odbio preuzeti odgovornost, mafijaške sinekure, novac i moć ostali su gdje su i bili. Još gore, glavni javni protivnik takve politike, barem na riječima, glavni *retuđmanizator* je - konvertit, pobogu, bivši dojučerašnji Mesićev potporučnik Karamarko. Stoga, postalo je od apsolutnog značaja i krucijalne važnosti po svaku cijenu održati stanje i sačuvati *status quo* nastao još nakon Tuđmanove smrti, posve neovisno tko je na vlasti. Ne dopustiti promjene, a ako se već moraju dogoditi, da budu što manje, formalne, kozmetičke.

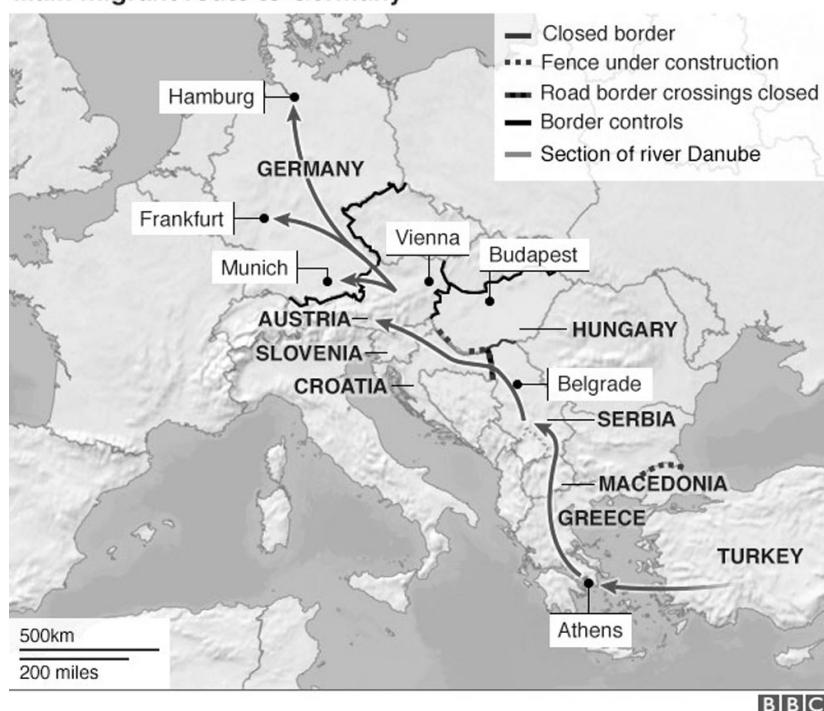
Najvažniji saborski izbori su blizu. Sva su sredstva dopuštena. Koristiti izbjeglice i migrante u predizbornoj kampanji? Jedva su dočekali. Tako je ministar Ostojić prije svega oko tjedan dana baratao s "predviđanjima" i "procjenama" o dolasku i prihvaćanju oko 1000 (slovima: tisuću) ljudi, busao se u "humana" prsa i čak se

bez imalo srama [hvalio da će ih "integrirati" i dati im posao](#). Bože mili, iako je u mandatu njegove Kukuriku vlade gotovo 100.000 (slovima: sto tisuća) Hrvata *iselilo* iz Hrvatske, prisiljeni otići trbuhom za kruhom.

I nitko na takvu Ostojićevu izjavu ozbiljno ne reagira. Prosječni godinama nezaposleni Hrvat, neovisno o etničkoj pripadnosti, vjerojatno ga je poželio pljusnuti preko face, pa makar završio u zatvoru.

Doduše, nije bilo mogo vremena za reakciju, jer su događaji pretekli. Svega par dana kasnije u Hrvatsku je došlo *trideset puta više ljudi*, i nastao je kaos koji nesmanjenom žestinom vlada i danas. Krizna situacija s izbjeglicama i migrantima notorno traje već mjesecima, pa i godinama, ali Kukuriku vlada nije bila u stanju, karikiram, poslati barem jednog policijskog pozornika u civilu da se malo provoza Srbijom, pronjuška i shvati što se iza brda valja. Bacite pogled na prigodnu [zemljopisnu kartu](#). Na Bliskom istoku već godinama traje rat, kraj mu se ne nazire. Ljudi bježe i emigriraju masovno, samo u Turskoj ih je oko 2 milijuna, ali notorno žele otići u Njemačku, Austriju, Dansku, Švedsku, bogate zemlje zapadne i sjeverne Europe. Ako pred tom navalom Mađarska pooštri kontrolu i zatvori granice, a prije ili kasnije je to morala učiniti, jer je ne sili "fašist" Orban, nego obvezuju stroga schengenska pravila, kamo će ti ljudi krenuti?

Main migrant route to Germany

Karta kretanja migranata

Tko pogodi, dobije bonbon. Kukuriku vlada i Milanović, naravno, nisu pogodili. Bili tupavi i glupavi, pa nisu mogli, ili nesposobni i zlonamjerni, pa nisu htjeli, nebitno.

Svega desetak dana kasnije javno se barata brojka od oko 50.000 (slovima: pedeset tisuća) ljudi, iako su Kukuriku mediji ismijavali predsjednicu države kada je na to upozorila, a migranti i izbjeglice jednakom brojnošću pristižu i dalje. Kukuriku režim nema blage sveze što bi s njima, a čistim slučajem ima više sreće nego pameti, jer migranti ne žele ostati i tražiti utočište, nego samo proći. Stoga Kukuriku glumataju "humanost" i u

svijet šalju slike policajaca s dječicom u naručju, dok se u sebi mole Bogu, Marxu ili čemu već, da ih se što prije "humano" riješe. Usput popravljaju stvarnost i pokušavaju prikriti štetu, izmišljaju nepostojeće "planove A, B, C" i hvale se da "kontroliraju krizu". Mediji udaraju bombastične naslove kako ["Europska unija od Hrvatske traži da primi 200 tisuća izbjeglica"](#), a Milanović i Ostojić na sva usta viču da Hrvatska neće biti "hot spot" i "hrabro" i "domoljubno" se odupiru mrskim neprijateljima. Kojim? Orbanu, Beogradu i Karamarku.

Molim?

Koliko jučer su pokušavali zaštititi bivše udbaše i komatoznim *kurtzschlussom* Lex Perković prouzrokovali bijesni nedolazak Merkelice na proslavu HR prijema u EU, a danas se Milanović s njom [javno grli & ljubi...](#) iako ona želi Hrvatsku pretvoriti u "hot spot" izbjeglički konclogor?!

Ma dajte, molim vas. Ne pušite Kukuriku predizborne dude varalice za opravdavanje nesposobnosti, neznanja i nemoći upravljanja državom, kamoli izbjegličkom krizom. Milanović galamom nastoji skriti primitivizam i najgore licemjerje, jer je migrante dočekao nespreman, gledajući ih kao tele u šarena vrata, a potom se bez ikakvog razloga posvađao sa susjedima, svoju odgovornost prebacujući na njih. Nesretnik očito uopće ne razumije da hrvatska granica od 01. srpnja 2013. više nije samo hrvatska, nego i granica Europske unije, čak i bez schengenskih propisa. Mi smo u konfederaciji europskih država, pobogu, a Srbija nije. Ona tih obveza nema.

Mala digresija. Je li problem u Grčkoj? Jest, oni bez kontrole puštaju migrante iz Turske. Ali prisjetite se, radi se o bankrotiranoj državi kojom vlada Tsipras, grčki Milanović, još jedan infantilni "elitist" bez pokrića i salonski "ljevičar" rođen sa zlatnom žličicom u ustima. Može li se od takvih očekivati da poštuju vlastite državne zakone i Schengen? Ni pod razno.

Sloboda kretanja je ljudsko pravo. U miru, nikom ne možete zabraniti da ide kamo god želi, ali to, naravno, ne znači anarhiju. Iako je lažno moralizirao i javno "osuđivao" prijedloge za pomoć vojske u kontroli granica, licemjer Milanović je granicu prema Srbiji ipak zatvorio, i to potpuno nakaradno i naopako. Namjesto da u nastaloj krizi policijom i vojskom kontrolira slobodan prostor, a nadolazeće migrante kanalizira i usmjeri na službene granične prijelaze (gdje će biti normalno legitimirani, a oni koji nemaju isprave popisani i registrirani prema zakonu, te potom ili zbrinuti ili propušteni dalje, po želji), arogantni analfabet je u panici učinio posve suprotno - zatvorio granične prijelaze, a ljudima dopustio da granicu prelaze preko polja, slobodno, proizvoljno, bez nadzora i kontrole. Pa što bude, bude. Kao da se ne radi o civiliziranom dijelu svijeta, nego o nekakvoj džungli, pustinji, prašumi, što li.

Kaos.

A kaos se mora nečim pokušati popraviti, uljepšati, objasniti, opravdati. Osobito pred izbore. Stoga je Milanović "hrabro" pljučkao Srbiju da je ["muha", kojom se on, "orao", ne bavi](#), dok su ministra policije prigodno snimili u nekakvom autobusu kako [na pipl mast trast engleskom kao nešto objašnjava](#) izbjeglicama. Od kojih većina najvjerojatnije uopće ne zna strani jezik, a u velikom su broju jednostavno - nepismeni. (Zar ste stvarno povjerovali da je dezerterska žvaka o "gubitku najboljih ljudi" istina?) Čak ih pozdravlja sa "salaam alaikum", iako su sigurno dobrim dijelom kršćani, jer takvi, znate, apsolutno moraju pobjeći pred muslimanskim fanaticima, ako žele zadržati glave na ramenima.

Kukuriku licemjerje tu ne prestaje. Isti taj ministar policije mrtav hladan javno priznaje da *ne poštuje i ne primjenjuje* vlastite državne zakone ([Zakon o strancima](#), [Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti](#) [nekad Zakon o azilu], [Zakon o nadzoru državne granice...](#)), kamoli europske smjernice i ugovore, te da se izbjeglicama i migrantima koji nemaju isprave ne uzimaju otisci prstiju, jer ih to, ah, "plaši". Čega se boje? Priznajem, neke mi stvari padaju na pamet, ali vi bolje upitajte Ranka. On sigurno zna.

Ja se samo sjećam da je od 1991. do 1995. od svijeta dugo nepriznata, nikad voljena i nikad željena hrvatska država, usred krvavog rata, u daleko gore i težem položaju primila, popisala, registrirala i pred srpskom agresijom zbrinula ukupno oko 1.000.000 (slovima: milijun) prognanika i izbjeglica. Od toga gotovo polovicu iz susjedne Bosne i Hercegovine, većinom muslimana.

A kukavni Kukuriku ne mogu ni 50 tisuća.

Nego nam se Milanović predizborno "hrabro" i "domoljubno" svađa i pljuje malo s Mađarima, malo sa Slovencima, malo sa Srbima, a govoreći o raspodjeli izbjeglica i migranata, Srbiji ispali: ["Šaraj malo!"](#), i ostane živ. Ništa ne kužite? To je stari rasistički vic iz doba Jugoslavije. U prijevodu, ovo što je primitivac rekao znači poziv Srbiji da ne "piša" izbjeglice samo po Hrvatskoj, nego da "malo šara" i po Mađarskoj. Znam, ne vjerujete svojim očima i ušima, ali to vam je prava slika tipa za kojeg ste glasovali prije 4 godine.

Naravno, takva idiotska "politika" se neminovno pogoršala i eskalirala, pa [od noćas sa Srbijom imamo otvoreni trgovinski rat](#). Kako je Milanović Mađare izvrijeđao na pasja kola, oni su se sa Srbima lijepo dogovorili da izbjeglice i migrante ne usmjeravaju u Mađarsku, nego u Hrvatsku. Eto ti sad, jedna budalo. Iskreno, jebe me se za Srbiju, nek' se četnici gone u tri mile materine, ali na ovaj način stradava samo ionako slabašno hrvatsko gospodarstvo, poduzetnici i tvrtke, a problem izbjeglica se neće riješiti.

Na kraju, zbog svega ovoga, zbog kaotične situacije u koju nas je doveo ovaj besprizorni redikul i štetočina, upravo se nameću logična, neminovna pitanja: gospodo, kome ste dali vlast? I što bi bilo da, nedajbože, opet izbije kakav rat?

Kako bi se Kukuriku ponašali? Najvažnije, kako bi se *Milanović* ponio? Što bi učinio? Nakon katastrofalne četiri godine iskustva, uopće nije teško odgovoriti. Ili bi rekao: ["Ja sam svoju dionicu odradio"](#) i otišao pijuckati Dom Perignon na "Malo vitra", ili bi natrpao džepove državnim zlatom, sjeo u vladin avion i zbrisao u London.

Zapravo, kako stvari stoje, nemojte se iznenaditi ako nešto od toga svakako učini.

(57) Još jedan tekst o predizbornom Kukuriku licemjerju i lažnom hrvatstvu. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Ti-to, par-ti-ja, om-la-di-na, armi-ja! Uh, hm... Hrvat-ska! Hrvat-ska!](#)

Lux Veritatis - [Ti-to, par-ti-ja, om-la-di-na, armi-ja! Uh, hm... Hrvat-ska! Hrvat-ska!](#)

Ti-to, par-ti-ja, om-la-di-na, armi-ja! Uh, hm... Hrvat-ska! Hrvat-ska!

01. listopada 2015.

Moji Slavonci kažu: "Došle vile pred oči!" Vile su oštri seljački četvorozubac koji se koristi za utovar sijena, stajskog gnojiva ili, ah, dobronamjerno susjedsko uvjeravanje u kompliciranijim situacijama. Evo i prigodnog vica. Suočeni s terminalnim prognozama i katastrofalnim izgledima za budućnost, što rade alkoholičari? Prestaju piti. Što rade pušači? Bacaju cigarete. Što rade narkomani? Odriču se igala. A što rade SDP-ovci?

Postaju domoljubi! :-)

Nagradno pitanje je ovaj put upravo tragikomično lako. Je li SDP "stranka domoljuba i patriota" ili "stranka demagogije i prijetvornosti"? Totalna jednostavnost odgovora izvire iz dobre stare *nomen est omen*, ime je znak - a [SDP notorno uopće nije stranka, nego partija](#). Razlika nije samo površno lingvistička, nego apsolutno dubinska, potmulo ideološka, svjetonazorska. Odbijajući nazvati se strankom, SDP je *ostao* partija. Tko sam ja da im sudim, kad sami sebe tako zovu? :-)

Ministrica Pusić svojedobno se javno hvalila da Sanaderov HDZ provodi njezinu, HNS-ovu politiku.

To je bilo točno, a kako je završilo, znamo. No, mislim da se danas ne može reći da Milanović provodi HDZ-ovu politiku, jer se ovako nešto nikada prije nije dogodilo, a jednostavno ne vjerujem da bi Karamarko - ili bilo tko drugi - mogao biti toliko nesposoban i glup da se zbog navale izbjeglica i migranata bez ikakvog razloga istovremeno posvađa sa svim susjedima, ugrozi ionako slabašno hrvatsko gospodarstvo i osramoti zemlju na međunarodnom planu toliko, da Europska unija javno stane na stranu *ne-članice* Srbije... ali da je u predizbornom očaju i panici Milanović navrat-nanos navukao krinku hrvatske simbolike & retorike, jest.

[Najavio sam to](#), i [ne samo ja](#). Slobodan sam citirati se:

"...Ako žele sačuvati svoje masne jugoslavenske produžetke leđa od totalne propasti i nestanka, htjeli ili ne, prisiljeni su čuvati i hrvatsku povijest, hrvatsku državu i hrvatske interese - a to znači voditi Tuđmanovu politiku. Ili je barem poštovati. Pa makar i ovako licemjerno, prijetvorno, ljigavo i lignjavo, samo pred izbore..." (Ned, 05/07/2015 - 08:43)

Upravo to se sada događa. Nedugo prije izbora, suočen s izglednim porazom, Milanović je jednostavno prisiljen promijeniti ponašanje.

Hrvatske zastave na skupovima SDP-a

A koliko jučer, na izbornim i inim skupovima Kukuriku, SDP-a i njihovog bivšeg predsjedničkog kandidata Josipovića hrvatske zastave, hrvatska simbolika i hrvatska retorika bili su iznimka, usputnica, neželjena kulisa, nešto što se eto mora, reda radi. U cijeloj notornoj tradiciji 15 godina detuđmanizacije na hrvatstvo i hrvatsko domoljublje se gledalo i gleda s neskrivenim prijezirom, omalovažavanjem, animozitetom, pa čak i otvorenom mržnjom. Nakon prevrata 2000. godine, od Tuđmana nadalje, svi hrvatski domoljubi automatski su postali sumnjivi pokvarenjaci, lopovi i pljačkaši, jer "patriotizam je zadnje utočište hulja", zar ne? Nasuprot tome, moderni, progresivni i internacionalni SDP-ovci su "nacionalizam" i svako hrvatstvo odbacili, prerasli i prevazišli kao nešto nazadno i retrogradno, primitivno, ognjištarsko i kamenjarsko.

Pa je tako Haaški sud postao "domaći", svjedočiti na njemu protiv hrvatske države i naroda postalo je "svačija obveza", a vojna obrana svoga doma u borbi za državnu neovisnost pretvorena je u "zajednički zločinački poduhvat protjerivanja Srba". Tuđmanu je natovarena stigma novog Pavelića, Oluji novog Jasenovca, a Hrvatskoj nove fašističke NDH.

Zvuči grozno, zar ne? Ali se dogodilo.

Opterećena takvom strahovitom hipotekom, hrvatska država postala je "slučajna". Srpska agresija pomilovana je kao "građanski rat", a najvišji hrvatski državni dužnosnici odrekli su se svojih funkcija, svoje zemlje i svoga naroda, i poslušno provodili naredbe haaškog tužiteljstva i stranih veleposlanstava. Pristali su na sve i predali sve, od [hrvatskih državnih i vojnih tajni](#), pa do prigodnih [hrestomatija](#). Kao da budućnosti nema, kompletno hrvatsko gospodarstvo, banke i mediji rasprodani su strancima, a državni dug je upetorostručen. Hrvatska država je rashvaćena, bačena na koljena, poništena, vraćena na "Zapadni Balkan", u "Jugosferu" i "region". Hrvatstvo je postalo nepoćudno, nepodobno, neželjeno dijete, sramota u vlastitom domu, nešto čemu se vesele samo primitivci, krezubi krkani i publika na Thompsonovim koncertima. Jel' tako, drugovi i drugarice? Jest, tako je.

[A vidi vas sad](#). Ma, ljubi vas majka :-)

Mahanje nacionalnim zastavama, frenetično skandiranje, domoljubna ručica na srčku... sve je tu. Uz dodatak poremećene [grčevito stisnute breivikovske desnice visoko u zraku](#), al' 'ajde, nećemo sad u tamo neke neonacističke detalje i psihopatologiju. Milanović, istina, još ne urla: "Za dom spremni!", ali kako je krenulo, ne bi više nikoga iznenadilo.

Jučer zakleti titoist, danas Tuđmanov štovatelj, jučer Jugoslaven, danas teški hrvatski domoljub. Još jedno posve lagano pitanje. Zašto se Milanović odjednom tako ponaša? Zato što zna kako stvari stoje. Zato što je vidio *prave* ankete, nefrizirane, sirove, gole brojke, a ne šarene laže kojima Kukuriku mediji pokušavaju prati mozak narodu. Jer je svjestan da će SDP propasti na izborima i da promjena vlasti ovaj puta *neće* biti samo kozmetička i formalna kao Sanaderova. Jer će poraz na izborima značiti ne samo gubitak položaja u državi i stranci, nego i posve vjerojatan kazneni progon za priličan broj raznih ljudi, na više razina, za niz teških kaznenih djela počinjenih u 15 godina detuđmanizacije.

Milanović je shvatio da, zapravo, više nema što izgubiti.

Došle vile pred oči. *Zato* nesretnik mahnita i glumi domoljuba. Radi se o potezima očajnika očito spremnog na sve, od lažnih birtijskih svađa s državama susjedima, do [javne zlouporabe policije](#).

Igra na sve ili ništa, a nakon njega, potop.

Tja. Primjera je u povijesti toliko i svi su tako slični da ne moram uopće ni napisati kako će to završiti. Samo se optimistično nadam, s obzirom da se situacija nakon 16. studenog 2012. objektivno posve promijenila, da ćemo posljedice Milanovićeve Kukuriku rabote i predizbornog ludovanja na državnoj razini moći popraviti lakše i brže negoli opći kaos i olovno beznade koji su nam u naslijeđe ostavili Mesić, Račan, Sanader, Kosorica, Josipović i detuđmanizacija. Jer, moja štovana i ostala gospodo, *to* je pravi problem. **Kako hrvatskom narodu vratiti onaj polet, onu radost, onu vjeru u budućnost koja je vladala devesetih?**

U tome smislu, na Mesićevom bivšem potrkku Karamarku leži strahovita odgovornost. Nadam se da je toga svjestan. Ako se bude ponašao kako treba, prvenstveno ako se koncentrira na gospodarstvo i zapošljavanje, s vremenom će sve doći na svoje mjesto, a Hrvatska će postati prekrasno, neusporedivo mjesto za život. Ako ne, proći će kao Sanader i Milanović, ili čak još i gore, a pad će mu biti daleko brži. Iskreno, želim mu svu sreću, ali ne bih mu bio u koži.

(58) Milanovićeve bezvezna leftardska svađa s Orbanom o migrantima završila je loše po Hrvatsku. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Orban je pobijedio](#).

Orban je pobijedio

26. listopada 2015.

Izbjeglice. Migranti. Unatoč i nasuprot događajima koji nam se nižu pred očima, dan za danom, Kukuriku propagandna groznica subotnje večeri ne popušta. No, tko se posvađa sa stvarnošću postaje problem sebi i drugima, i nikakva kontrola medija ne može mu pomoći. Bukvalno ništa o čemu su Kukuriku govorili o toj temi nije se ostvarilo. Kao i famozni "Plan 21", recentni "planovi" A, B, C, D... propali su, pokazali se nepostojećima. [Nema smisla nabrajati](#). Sve je to notorno, zadržimo se samo na najnovijem.

Jučerašnji sastanak vodstva Europske unije. Zašto je organiziran? Najvećim dijelom, zbog Hrvatske. Šokirani ste?

Da, nažalost. Na inzistiranje Slovenije, a zbog Kukuriku Hrvatske koja se ponaša poput Grčke, dakle kao bankrotirana nazovi-država kojom vladaju balkanski primitivci, na koju nitko ne računa i koju nitko više ne uzima ozbiljno. [Pročitajte izjavu](#). Jeste li vidjeli kako su naši tzv. "novinari" i "analitičari" redom odahnuli, jer su formulacije ipak ublažene u odnosu na prvotni prijedlog? Taj je po Hrvatsku bio izrazito nepovoljan, jer je, otprilike, tražio da migrante više ne smijemo slati dalje, ako se odredišna zemlja ne složi. Tužna istina ostaje - radi se o kritici, packi, pokušaju da se obuzda neeuropsko protuzakonito ponašanje Milanovićeve vlade. I grčke? Naravno, ali kako rekoh, njih su već prije otpisali.

Mađarska imala razmjerno najviše zahtjeva za azil

Primijetite kako "fašista" Orbana više nitko ne spominje. Briga njega, on je riješio problem. Izdržao je pritiske, inzistirao na poštovanju zakona i Schengenskih pravila i gle' čuda, nitko mu ništa ne može. Usput, u Kukuriku "slobodi govora", u tzv. "hrvatskim medijima", ni slučajno niste mogli pročitati i doznati da je [Mađarska imala razmjerno najviše zahtjeva za azil u cijeloj Europskoj uniji](#). Opet šok, zar ne? Kako to sad, pa zar Mađari nisu sve sami khueni hedervary i krezubi ustaše? A zapravo, nisu imali izbora nego fizički spriječiti nekontrolirani priljev migranata. Medijski psi čuvari političke korektnosti su lajali, kevtali i cviljeli, pa naglo zašutjeli. Zašto? Jer je tranzit migranata skrenuo. S Mađarske - kroz Hrvatsku.

A tko ih je privukao amo? Milanović. Kao što je Merkelica svojim neopreznim izjavama odgovorna globalno, tako je Milanović svojom nepripremljenošću, arogancijom, nesposobnošću i, najgore od svega, bezumnim infantilnim sukobima sa svim susjednim državama, izravno odgovoran što nova glavna migrantska ruta ide preko Hrvatske. Da, gospodo. Crno na bijelo.

Na svu hrvatsku sreću, neizmjereno veću od Kukuriku pameti, Austrija i Njemačka i dalje primaju migrante, pa stvari "funkcioniraju". [Rijeka ljudi teče kroz polja](#). Ostojići se za potrebe predizborne kampanje i dalje prave "humani", namjesto u Mađarsku ljude navrat-nanos prebacuju u Sloveniju, a u sebi mole Boga ili Marxa da mrski Švabe prije 8. studenog ne kažu: "Halt! Zurück!". Poslije, kad izbori prođu, briga Kukuriku - ili više neće biti na vlasti, pa nek' se drugi s tim zajebavaju, ili će kao i danas "mediji" i "javnost" "hrabro" uvjeravati narod da "nećemo biti hot spot", bla, bla. Iako već imamo logore u Opatovcu, Slavanskom Brodu, na Prevlaci, u Babinoj Gredi, u Zapizdini Donjoj... ma, nije važno. Glavno da mi "nismo" hot spot, to je najbitnije.

Hoćemo prognozirati? Toga će biti sve više. Nijemci spuste rampu, ljudi i dalje dolaze, ali više nemaju kamo, a zima na vratima. Zamislite recimo 100.000 zahtjeva za međunarodnu zaštitu (azil) u Hrvatskoj? S ovakvom Kukuriku "politikom" i "planovima", nešto slično nas čeka prije ili kasnije, ali sad vjerojatno čak i gore nego u Mađarskoj, Njemačkoj i Austriji.

Što ćemo učiniti? Kako ćemo se postaviti?

Milanovića u zatvor? Ma može, ali problem ostaje. Plakati ne vrijedi. Za početak, morat ćemo osnovati posebna tijela, sud ili čak sudove, da se samo time bave. Drugo, predlažem da se odmah prestanemo lagati, glumatati Kukuriku "humanost" i fantazirati, jer svaki odobreni useljenik znači novu konkurenciju na tržištu rada. Hrvatska nezaposlenost je notorno velika, čak golema, već 15 godina se ujednačeno kreće oko 300.000 nesretnika, nekad više, nekad manje. Kako ćete tim ljudima objasniti da ste u posljednjih nekoliko godina iselili oko 100.000 Hrvata, dobrim dijelom visoko obrazovanih, a sad useljavate 100.000 Sirijaca, Iračana, Afganistanaca..? Koji ne samo da su većinom NKV, nego ne znaju ni engleski, kamoli hrvatski jezik? Da o nekim drugim stvarima, recimo tretiranju žena kao u srednjem vijeku, niti ne govorim. *Što ćete reći domaćim nezaposlenima?* Evo, ja ne znam. Predlažem Kukuriku PR biserima da odmah krenu smišljati kakav zvučan debilni medijski slogan, makar i na državni račun. Trebat će nam svima.

Dakle, bez tmurnih šala, što učiniti? Zapravo uopće nije tako komplicirano. *Moramo samo konačno početi primjenjivati vlastite pozitivne zakone.* Kao što je trebalo odmah, valja zatvoriti granicu za sve osim legalnih službenih prolaza. Ograda? Sad je neminovna. Vojska? Sad je imperativ. Nitko drugi nema sredstava. Pucanje na civile? Pobogu, dosta je besramne propagande. Ena ograde oko Mađarske, ena je i na slovenskoj granici, ena vojske kod jednih i kod drugih. Koliko su ljudi ubili? Gle' čuda, nijednog. Prihvat izbjeglica i migranata, zbrinjavanje? Apsolutno, prema kapacitetima kojima Hrvatska fizički raspolaže. I više, ako Europa da novac. Azil? Čak državljanstvo? Ma može, k'o što reče *frau* Merkel, svi su dobrodošli, prvenstveno oni koji bježe od rata, ali molim - **isključivo u skladu sa zakonom**. Ne preko polja, pa kuda koji, mili moji.

I kraj priče.

Milanović to, nažalost, više ne može učiniti. Već na početku je sam sebi pucao u nogu, dajući budalaste izjave, predizborno uplićući HDZ i predsjednicu države, svađajući se i sukobeći sa svima, pljući po Srbima, Mađarima i Slovencima na sve strane. Sad je ostao izoliran, gol na ledini, i nema natrag. Europa mu ipak pokušava pomoći, poučavaju ga, vuku ga za uho kao malo dijete:

"EU Member States have to fully respect EU law... Migrants who are not in need of international protection should be swiftly returned to their countries of origin... A policy of waving through refugees without informing a neighbouring country is not acceptable... We reconfirm the principle that a country may refuse entry to third country nationals who, when presenting themselves at border crossing points, do not confirm a wish to apply for international protection..."

Ili prijevod za Milanovića, Ingrid & co:

"Države članice Europske unije moraju u potpunosti poštovati europske zakone... Migrante kojima ne treba međunarodna zaštita valja brzo vratiti u njihove matične države... Politika prijevoza izbjeglica bez obavješćivanja susjednih država je neprihvatljiva... Ponovo potvrđujemo princip da država može odbiti ulazak građanima trećih zemalja koji, kad se pojave na graničnim prijelazima, ne žele međunarodnu zaštitu..."

Kad već nije u stanju štititi vlastite granice, šalju mu [Frontex](#), europsku graničnu policiju... ali šteta je već počinjena i teško ju je popraviti kad je sam sebi unaprijed svezao ruke.

Još nešto. Zapamtite: Europska unija je *konfederacija*. To znači da više ne gutate Kukuriku propagandne besmislice tipa "kao Jugoslavija". To znači da nema više Beča, Budimpešte ili Beograda da Hrvatskoj kaže što mora učiniti. To znači da kad Milanović pita Bruxelles da li da postavi ogradu na granicu ili ne, pristojno ga saslušaju, odgovore mu kakvom prigodnom frazom o zajedničkim europskim vrijednostima, ali mu se iza leđa smiju. To znači da postoje zajednički zakoni koje valja primjenjivati, a tko neće... e, taj je magarac.

Zajednička politika može funkcionirati dok postoje zajednički interesi i poštovanje zajedničkih pravila. Kada to izostane, Bože moj, radi se o savezu suverenih država i svatko je na kraju prepušten sam sebi. Saveznici jesmo, ali nitko nije dužan i neće rješavati probleme u tuđem dvorištu, osobito ne kad se susjed ponaša kao zadnji primitivac.

Dakle, ipak je jednostavno. Pomozimo si sami, pa će nam i Bog pomoći. Ako smo članica Europske unije, ponašajmo se tako - *primjenjujmo vlastite, europske zakone*. Pomaknimo se već jednom iz tog prokletog balkanskog blata.

Komentari (147)

ppetra — Pon, 26/10/2015 - 23:45.

Još prije nekoliko godina Viktor Orban je dao ovu izjavu: "Mađarska je danas suvremeni laboratorij, kao i druge zemlje, a mi ćemo na suvremene izazove znati odgovoriti tradicionalnim sredstvima."

Pravi lider koji je Mađarsku izvukao iz gospodarske i političke krize, čovjek koji voli i čuva svoju zemlju od globalističkih ralja. I kao takav je trn u oku globalističkih, liberalnih i anacionalnih fašista, koji su vlasnici medija i koji ga razapinju da slučajno ne bude primjer i drugima.

MKn — Pon, 02/11/2015 - 16:30.

zaphod — Pon, 02/11/2015 - 09:48: "Razlika je što Mađarska još nije shvatila da nitko od azilanata ne traži azil u Mađarskoj."

U dnevniku stoji dokaz, ne moj, ne HDZ-ov, nego BBC-ov i Eurostatov, da je u prvoj polovici 2015. godine [Mađarska imala razmjerno najviše zahtjeva za azil u cijeloj Europskoj uniji](#). Zbog čega onda ponavljaš Kukuriku predizbornu propagandu? BBC News laže? Eurostat laže? Karamarko špija udbaša ustaša krivotvori britanske vijesti i EU statističke podatke?

(59) Demontiranje Kukuriku propagandnog predizbornog TV spota s kraja 2015. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Hrvatska raste nezaposlenost](#).

Hrvatska raste nezaposlenost

28. studenog 2015.

Nažalost, nema povratka na staro. U predizbornoj kampanji tjednima su nas maltretirali s Kukuriku reklamom: "[Stvaramo 500 radnih mjesta svaki tjedan](#)". Na radiju, na televiziji, na Internetu, u novinama, na svakoj banderi i kanti za smeće. Izbori su prošli, Kukuriku su opet izgubili, ali pranje mozga nesretnom hrvatskom narodu nastavlja se jednakom žestinom: "[NAJVIŠE OD 2008. GODINE: Gospodarstvo skočilo za 2,8 posto](#)". Odlične vijesti, zar ne? Stanje je sve bolje, teče nam med i mlijeko, e fantazija, ludilo brale, superiška bre, uvjerava nas [Zoran Andreas Behring Milanović](#), poremećeni primitivac koji je, [vjerovali ili ne](#), četiri godine bio predsjednik vlade.

A kakvo je stvarno stanje? Naravno, ne trebaju vam propagandne dude varalice, "mediji", "novinari", "analitičari" i slične žvake za bedake. Dovoljno je otići na [Hrvatski zavod za zapošljavanje](#), biti strpljiv i malo bilježiti. Evo:

[Broj nezaposlenih u Hrvatskoj 30. listopada 2015. godine: 275.935](#)

[Broj nezaposlenih u Hrvatskoj 07. studenog 2015. godine: 277.472](#)

[Broj nezaposlenih u Hrvatskoj 11. studenog 2015. godine: 280.578](#)

[Broj nezaposlenih u Hrvatskoj 21. studenog 2015. godine: 282.998](#)

[Broj nezaposlenih u Hrvatskoj danas, 28. studenog 2015. godine: 284.642](#)

Dakle, ne da Kukuriku nisu stvarali i ne stvaraju "500 radnih mjesta tjedno", nego su samo u posljednjih oko mjesec dana izgubili 8.707 (slovima: osam tisuća sedamsto sedam) radnih mjesta. Prosječno, **Kukuriku tjedno ne stvaraju, nego gube preko 2000 radnih mjesta.**

Hrvatska raste? Kako vidimo, samo nezaposlenost i Milanovićeve šarene laže.

Komentari

bube — Ned, 29/11/2015 - 07:51.

"Zoran Andreas Behring Milanović"??? Tvoja fasciniranost Andreasom je ovdje opetovana u nekoliko komentara - radi se povezivanju ubojice (Anders Behring Breivik, 77 pobijenih i 200 ranjenih) s predsjednikom vlade Hrvatske. To je nedopustivo, to nije sloboda govora već vrijeđanje. Ili si i ti poremećen, opetovano.

Pozivam članove koji imaju kontakt s administratorom bloga da ga upozore i službu sigurnosti (koja vjerojatno prati i ovaj blog) da poduzmu korake da se ovaj autor ukloni, odnosno prijavi.

MKn — Čet, 03/12/2015 - 19:53.

Evo ti dva imena: Nevenka Topalušić i Darko Pajčić. Prije ili kasnije, Milanović & co. će za njih odgovarati. A ti si nastavi umišljati da itko obraća pozornost na tvoja patetična, bradata, ljigava moraliziranja. Bljuv.

(60) O neuspjehom pokušaju konstituiranja Sabora. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Kukuriku farsa u Saboru](#)

Kukuriku farsa u Saboru

03. prosinca 2015.

Po prvi put u 25 godina, Hrvatski sabor nakon izbora nije ustrojen:

[Podolnjak odbio kandidaturu, sjednica Sabora prekinuta](#)

Okej. Sad pogledajte prve naslove jed(i)nog HDZ-u naklonjenog medija:

[VIDEO Dokaz: Milanović je svjesno 'silovao' Podolnjaka mimo dogovora](#)

[Nevjerojatno veselje Milanovića i Kotromanovića jer je Podolnjak propao](#)

[VIDEO Karamarko o 'silovanju' MOST-a i Podolnjaka politikom SDP-a](#)

Silovanje? Nevjerojatno? Hm. Iskreno, nisam siguran da su HDZ & co. shvatili što se danas dogodilo. Da pokušamo. Milanović je namjerno, bez dogovora s Mostom, predložio Podolnjaka, znajući da neće proći. Zašto? *Zato da sa sebe skine odgovornost za nekonstituiranje novog Sabora.*

Moja štovana i ostala gospodo, Milanović već priprema teren za novu predizbornu kampanju. U kojoj će sad, nakon ovog, moći reći: "Mi smo bili predložili čovjeka, ali ga HDZ nije prihvatio, pa čak ni Most nije htio, nego je kandidaturu odbio. *Mi nismo krivi za nove izbore, nego oni!* Kukuriku nisu krivi, nego HDZ i Most!"

Kužite? Nakon što su u "Operaciji Prgomet" propali i osramotili se, glavnim Kukuriku trgovcima ispod stola Milanoviću i Kotromanoviću "Operacija Podolnjak" je uspjela, pa čak otvoreno likuju:

[Zašto su si Milanović i Kotromanović dali 'high five' nakon sjednice Sabora](#)

Nisu se bili u stanju ni malo suzdržati. Sad vidite kako to izgleda kad netko izravno kontrolira represivni aparat države. Namjesto da zbog Prgometa završi na policiji i u zatvoru, Milanović si javno umišlja da je ustavnopravni stručnjak, i čak unaprijed optužuje i predsjednicu:

[Milanović: Novi izbori mogući samo ako tako odluči Sabor](#)

"...premijer Zoran Milanović tumači kako su novi izbori mogući samo ako tako odluči Sabor. - Ustav je tu nedorečen. Ako se Sabor konstituiru, a vjerujem da hoće, može prestati postojati samo ako sam tako odluči, dakle, ako se raspusti. **Četiri godine mi možemo na ovakav način funkcionirati kao manjinska vlada**, što to nije dobro, ali Europa takvih primjera ima masu. Ako se Sabor ne konstituiru, ustavotvorac ništa o tome nije rekao jer je vjerojatno računao na zdrav razum i odgovornost ljudi koje je narod izabrao i kojima nitko ne može reći što da rade, ni predsjednik Vlade ni predsjednik države - rekao je Milanović. - U tom trenutku predsjednik države nema nikakvu ulogu, a naročito kad se Sabor konstituiru. Onda treba tražiti mandataru i dok nitko ne dobije mandat, nikakvi rokovi ne počinju teći... Smatra i kako predsjednica zbog nekonstituiranja Sabora ne može imenovati tehničku vladu jer za to nema temelja u Ustavu. - Predsjednica ne može ni raspisati izbore..."

Količina nebuloza i bedastoća za nepovjerovati, ali samo onom tko ne zna Milanovića, Peđu Grbina, Sandru Petrović Jakovina i ostale Kukuriku "vrhunske pravne eksperte". Naime, čak ni konstituiranje Sabora samo

po sebi ne vrijedi baš ništa, ako nema mandataru i vlade. Glavno je da netko uspije okupiti apsolutnu većinu glasova zastupnika, pa će dobiti mandat. Ako toga nema, uzalud vam trud, Kukuriku svirači.

Vratimo se na početak. Dakle, ako predsjednica države bude prisiljena imenovati nestranačku vladu i raspisati prijevremene izbore, javno se kladim da će Kukurikavci na današnjem nekonstituiranju Sabora u budućoj kampanji jahati dan i noć, do iznemoglosti. I gle' čuda, već su počeli:

[VIDEO: Međusobno optuživanje za propast konstitucije Sabora](#)

[STRUČNJACI: HDZ si je zabio autogol, novi izbori su najizgledniji](#)

["... iz jutrošnjeg kratkog okršaja kao pobjednik je izašao SDP kao jedina konstruktivna strana. Ovakvo ponašanje, dođe li do novih izbora, birači će im sigurno nagraditi..."](#)

Neš' ti "stručnjaka" :-). Naravno, radi se o tipičnom podlom političkom licemjerju, ali kukati o "silovanju" i čuditi se, ne vrijedi. Za debilnu Big Brother "hrvatsku javnost" bitan je dojam, šareni celofan, izvanjska forma, a ne stvarni sadržaj. Prema tome dojmu, sviđalo se to kome ili ne, danas su jedino Kukuriku bili "dobre volje" da se ustroji novi Hrvatski sabor, a svi ostali su, eto, "opstruirali". Ma, sram ih bilo...

Nema na čemu, Tomo. Mogao si pitati, pa se ne bi čudio.

(61) Ono što se učinilo kao samo još jedna bezvezna Kukuriku politička igra, preko noći se pretvorilo u stvarnu opasnost za hrvatsko državno i društveno ustrojstvo: pomahnitali Milanović je izgubio izbore, ali odbija predati vlast. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Otvorena najava Kukuriku državnog udara](#).

Lux Veritatis - [Otvorena najava Kukuriku državnog udara](#)

Otvorena najava Kukuriku državnog udara

04. prosinca 2015.

Jučer sam napisao dnevnik ["Kukuriku farsa u Saboru"](#), o slabašnom i nemuštom reagiranju HDZ-ovaca na Milanovićevo divljanje u prvom pokušaju ustroja novog Hrvatskog sabora. Evo, samo dan kasnije, moram priznati da sam bio naivan. Vodio sam se ustavnim, zakonskim i nekim općim racionalnim okvirima, i

zaključio da je Kukuriku saborski igrokaz dio pripreme terena za moguće izvanredne izbore. Na nekoj pričuovnoj razini možda sam i bio u pravu, ali međutim, u suštini, prevario sam se.

Kukuriku ne računaju s novim izborima. **Kukuriku uopće ne namjeravaju otići s vlasti, ni mirnim putem, ni ikako.**

Kukuriku igraju na sve ili ništa, na bilo koji način, po bilo koju cijenu. Nakon izbornog poraza i javne propasti trgovine zastupničkim mandatima s Prgometom, Kukuriku družinu je kompletno napustio zdrav razum, pa svoje prave namjere čak javno priznaju. Prva je bila jučerašnja tipično nekoherentna, ali znakovita Milanovićeva izjava:

"...Četiri godine mi možemo na ovakav način funkcionirati kao manjinska vlada, što nije dobro, ali Europa takvih primjera ima masu... – U tom trenutku predsjednik države nema nikakvu ulogu, a naročito kad se Sabor konstituira. Onda treba tražiti mandataru i dok nitko ne dobije mandat, nikakvi rokovi ne počinju teći... Smatra i kako predsjednica zbog nekonstituiranja Sabora ne može imenovati tehničku vladu jer za to nema temelja u Ustavu. – Predsjednica ne može ni raspisati izbore..."

Uslijedila je tirada Peđe Grbina danas na radiju:

"...Upitan koji bi rok za njega bio prihvatljiv, je li to veljača ili misli da bi se Vlada i Sabor mogli konstituirati i ranije dodao je ne zna hoće li to biti sutra ili u veljači. Na dodatni upit je veljača krajnji rok dodao je da je **krajnji rok za četiri godine**. 'Krajnji rok je za četiri godine. Krajnji rok za raspisivanje izbora je četiri godine od konstituiranja Sabora', pojasnio je Grbin..."

Otklonimo svaku sumnju o čemu njih dvojica govore. Evo i današnjeg članka u jednom od SDP partijskih biltena:

[Na korak do velike ustavne krize: Vlada ne bi pustila privremenu vladu u Banske dvore](#)

"...Ako predsjednica donese nekakvu odluku o nestranačkoj vladi i novim izborima, to neće ništa značiti. Mi bismo tu odluku u potpunosti ignorirali zato što bi bila protuustavna. Naša bi Vlada, jedina legalna, nastavila normalno raditi, ta predsjedničina »vlada« sigurno ne bi mogla ući u Banske dvore, morala bi se sastajati na Pantovčaku. Također, nema mogućnosti da predsjednica bez naše Vlade organizira nove izbore. Sve bi to bio uzaludan posao, rekao nam je jučer jedan Vladin dužnosnik..."

Molim, zbrojite dva i dva. Ne bi to bila nikakva "ustavna kriza". **To bi bio puč. Državni udar.**

Tehnička vlada u prijelaznom izbornom razdoblju nema stvarne ovlasti. Takva vlada je samo "skrbnik" izvršne vlasti, dok nakon izbora predsjednik države ne imenuje novog mandataru i novi saziv Hrvatskog sabora ne potvrdi novu vladu. Međutim, ako se to ne dogodi - ako nitko ne uspije skupiti većinu od 76 glasova sabornika, dakle ako predsjednik države, nakon konzultacija i pregovora u nekom razumnom razdoblju, nema kome povjeriti mandat - tada ga Ustav obvezuje da imenuje nestranačku vladu i raspiše prijevremene izbore.

U takvom slučaju, nije moguće ništa drugo. [To je slovo hrvatskog Ustava.](#)

Ni tehnička ni bilo kakva druga vlada nema pravo na bilo koji način miješati se u bilo što od toga. Nikakva i ničija vlada nema nikakvo zamislivo pravo ni mogućnost "ignorirati" ustavnu odluku predsjednika države, niti sprječavati nestranačku vladu da tih mjesec-dva obnaša dužnost, do prijevremenih izbora.

Tko to pokušava, taj krši Ustav. Taj fizičkom silom uzurpira izvršnu državnu vlast i čini cijeli niz najtežih kaznenih djela protiv Republike Hrvatske iz [Glave XXXII. Kaznenog zakona](#). Tko to učini, taj je kriminalac, zločinac, najgori neprijatelj hrvatske države i naroda. Veleizdajnik, ništa drugo.

Pred očima vam je, crno na bijelo.

"Jedan vladin dužnosnik" otvoreno najavljuje da poremećena, **suluda Kukuriku zločinačka družina neće poštovati Ustav i, u slučaju da se ne okupi saborska većina, neće otići s vlasti mirno i dragovoljno.** Skrećem osobit pozor - Ostojić šape drži na policiji, a Kotromanović na vojsci. Sjetite se i ljudi koje je [snimljeni Miljenić doveo i zaposlio "preko veze"](#). Slično kao što je Milošević 1990. učinio s lokalnim četnicima, svi ti Kukuriku kadrovi jamačno će biti iskorišteni za pokušaj državnog udara i sprječavanje nestranačke vlade da uđe u Banske dvore. Kad su mogli silom upasti u crkvu Sv. Marka, ni zgrada vlade im ništa neće značiti.

Prava priroda i stvarne namjere Milanovićeve uzurpatorske kamarile konačno su se javno i nedvojbeno pokazale. Na hrvatskom narodu, hrvatskom društvu i hrvatskoj državi je da se odupre i na Kukuriku veleizdaju reagira na odgovarajući način.

Budite sigurni da će se to i dogoditi.

Komentari (26)

sm — Sub, 05/12/2015 - 13:55.

Osim ovog tvog, nisam vidio tekst koji najavljuje državni udar.

MKn — Sub, 05/12/2015 - 16:04.

Jednako tako 2011. nigdje nisi mogao vidjeti [stvarni broj civilnih žrtava Oluje](#), dok ga ja nisam napisao.

MKn — Sub, 05/12/2015 - 12:58.

Žikino kolo na rubu zakona. Celo selo šmrče belo. Drugi partijski bilten donosi još Kukuriku fantazmagorija:

[RASKRINKAN PLAN TOMISLAVA KARAMARKA Sve je očitiije da HDZ želi nove izbore, a vjetar u leđa im daje i predsjednica Grabar-Kitarović](#)

Dajte se zbrojite na tom Iblerovom. Zar [najnovije ankete](#) ne tvrde da su Kukuriku prešli u vodstvo? Čemu onda toliko živciranje i histerija, kad pobjeđujete? Doduše, oni koji između dva pijana zavijanja "Čavoglava" po birtijama javno prijetite državnim udarom zapravo nemaju druge mogućnosti, nego nabacivati se licemjernim srednjoškolskim verbalnim cirkusiranjem:

"...Davanje predsjedniku(ci) države ovlasti da raspiše ponovljene izbore bez da je imenovala mandataru otvorilo bi, pojašnjavao je Grbin, prostor za manipulaciju, jer bi predsjednik mogao ponoviti izbore svaki put kad mu se ne sviđa politička opcija koja bi mogla formirati vlast..."

Pobogu, pa i slijepci vide da - barem zasad - nijedna politička opcija ne može "formirati vlast", okupiti saborsku većinu. Da može, dobila bi od predsjednice države mandat za sastavljanje vlade.

"...Taman kad su se svi složili oko toga da nema određivanja mandataru prije nego se prikupi 76 potpisa, došli smo do situacije u kojoj se s relevantnim argumentima tumači nešto drugo..."

Tko to "svi"? Koje to "nešto drugo"? Ni predsjednica države, ni HDZ, ni Most, ni itko drugi politički relevantan, nikada nisu ništa drugo tvrdili. O "nečem drugom" javno su fantazirali samo Kukuriku i njihovi medijski psi čuvari, koji poslušno laju i mašu repićima čim se Zoki približi sa svojim oštećenim septumom i paranoično-agresivnim poremećajima u ponašanju. Daj pet...

Na stranu postupanje DORH-a, jedini mogući savjet je potražiti stručnu pomoć. Recimo dr. Sakoman bi vas vjerojatno jedva dočekao, čak i iz prisilne mirovine. A riječki SDP bilten jaše i dalje:

[Posegnut će za ustavnim ovlastima: Predsjednica odlučna imenovati "svoju" tehničku vladu](#)

Komentar čitatelja:

"Ovaj novinar NL-a je vjerojatno psihički bolestan ili nije daleko.

Naslov članka: Predsjednica ODLUČNA imenovati "svoju" tehničku vladu.

Prva rečenica: Zasad NIJE PODUZELA KORAKE vezane za pronalaženje ljudi koji bi činili tu Vladu. Ona želi dati šansu dodatnim konzultacijama..."

Kako je "odlučna", kad još nije poduzela ništa? I novinarima bi bilo bolje da manje snifaju... a što kažu nadasve hrabri HDZ-ovci? Hodaju na prstima:

[Može li Milanović doista odbiti raspuštanje svoje tehničke Vlade](#)

Odmjeren, oprezan, ali posve pogrješan pristup. Milanoviću i svim domaćim milanovićima koji se igraju s prijetnjama državnim udarom treba dati po zubima. Lisice na ruke, nogom u guzicu, pa u istražni zatvor na hlađenje. I odvikavanje.

MKn — Sub, 05/12/2015 - 22:30.

U posljednjih 15 godina stvari u Hrvatskoj funkcioniraju na nenormalan način. Mjerila su posve poremećena i izokrenuta - veleizdajnici su predsjednici, a heroji u zatvorima. [Sjeti se pisma 12 generala](#). Mesić i detuđmanizatorski mediji su ga odmah nazvali "pokušajem državnog udara", i svi su ti ljudi smijenjeni i uklonjeni iz javnog života, iako će svatko imalo objektivan priznati da je sadržaj benigan. Generali su bili u pravu, a Mesić je radio za srpske i ine strane interese. I što mu se dogodilo? Ništa. Namjesto da je u zatvoru, prokleti parazit iz državnog proračuna i dalje siše milijun kuna godišnje.

Račanov tihi puč 2003.

Nadalje, SDP & Kukuriku co. su skloni takvim stvarima. Nešto slično se već dogodilo 2002/2003, kad je Račanova vlada odbila poslušati prvo sudsku presudu, a potom i izravan nalog Sabora da Gotovinim odvjetnicima preda dokumentaciju iz haaškog postupka. Vlada koja odgovara Saboru ne može odbiti nalog parlamenta. Ako to učini, mora podnijeti ostavku, ili se država dovodi u stanje faktičnog puča. Odbijajući nalog Sabora, ali zadržavajući položaj, Račan je počinio "tihi" državni udar, i što se dogodilo? Opet ništa. Na svoju sreću, uskoro je izgubio izbore, pa je sramotna rabota pala u zaborav.

(62) Nastavak analize Kim Il Anovićeve gubitničke pučističke izborne farse. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Milanović namjerava zadržati vlast bez pobjede na izborima](#).

Milanović namjerava zadržati vlast bez pobjede na izborima

13. prosinca 2015.

Državni udar (*coup d'etat*, *staatsstreich*, prevrat, puč) je protuustavno, protuzakonito stjecanje vlasti. U kolokvijalnoj komunikaciji notorno podrazumijeva nasilje, pucnjavu, vojsku i tenkove na ulicama, ali u stvarnosti, to uopće mora biti slučaj. Pogledajte definiciju u hrvatskom [Kaznenom zakonu](#):

KAZNENA DJELA PROTIV REPUBLIKE HRVATSKE

Veleizdaja

Članak 340.

Tko uporabom sile ili prijetnjom uporabe sile ili na drugi protupravan način ugrozi teritorijalnu cjelovitost ili ustavno ustrojstvo Republike Hrvatske, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

Podebljao sam najvažnije. Vidite da *ne treba* sila, pa čak ni prijetnja. **Tko na protupravan način ugrozi ustavno ustrojstvo države, čini teško kazneno djelo veleizdaje.** Državni udar je veleizdaja. Tko počinu državni udar, ili ga priprema (čl. 350. Kaznenog zakona), veleizdajnik je.

Uopćeno i laički govoreći, "protupravan način" je onaj koji je suprotan Ustavu i zakonima, a "ustavno ustrojstvo" države definirano je Ustavom. Radi se o sustavu i podjeli vlasti, nadležnosti, ulogama i zadaćama Sabora, vlade, predsjednika države, sudova, zbog čega postoje i što rade. Donošenjem Ustava 2000. godine, Republika Hrvatska je postala (polu)parlamentarna demokracija. Bez ulaženja u detalje, u najvažnijem dijelu to znači da državna vlada proizlazi iz saborske većine i odgovara isključivo Saboru.

Većina - apsolutna, natpolovična većina, 50% + 1 - je temelj demokracije. Bez većine nema vlasti. Bez saborske većine koja je podržava, nema državne vlade. Hrvatski Sabor ima 151 zastupnika, dakle natpolovična većina iznosi 76 (sedamdeset šest). Članak 98. Ustava propisuje ["većinu svih zastupnika"](#), pa nema nikakve sumnje da se radi o apsolutnoj, a ne relativnoj većini. Zbog toga, predsjednik države može povjeriti mandat za sastavljanje vlade samo osobi koju podržava najmanje 76 zastupnika. Sve drugo ne bi bilo utvrđivanje, nego kreiranje saborske većine.

Još malo predavanja. Ustav je nedjeljiva cjelina. Iz Ustava nije moguće izdvojiti i uzeti samo ono što nekom u određenom trenutku politički odgovara, a ostalo zanemariti. U (polu)parlamentarnoj demokraciji, u hrvatskom ustavnom ustrojstvu državne vlasti, vlada ne može postojati ako nema podršku parlamentarne većine. Na isti način, iz istoga razloga, ne može funkcionirati ni parlament, jer je s vladom neraskidivo povezan i bez nje nema svrhe. Ako vlada izgubi povjerenje Sabora, a nema neke nove većine koja bi podržala novu vladu, Sabor se raspušta i raspisuju se novi izbori. U istome smislu, sadašnji novi hrvatski državni Sabor u kojemu nema većine potrebne za povjeravanje mandata i stvaranje nove državne vlade zapravo *nije* Sabor, jer ne ispunjava svoju temeljnu ustavnu ulogu i zadaću - *utvrđivanje i odlučivanje tko vlada hrvatskom državom*.

U prošlome dnevniku ["Otvorena najava Kukuriku državnog udara"](#) upozorio sam o čemu se radi, ali nažalost, ništa se nije promijenilo. Da Milanović i Kukuriku družina nisu odustali od svojih namjera, potvrđuju i neke od posljednjih medijskih objava "visokog izvora":

[SDP U LOVU NA 76 LJUDI KOJI ĆE IZABRATI ŠEFA SABORA Glas za Josipa Leku ili Dragu Prgometa dali bi i Glavaš i Sinčić? Objavljeno: 11.12.2015](#)

"Vodstvo koalicije Hrvatska raste jučer poslijepodne počelo je akciju prikupljanja 76 zastupničkih potpisa kako bi idući tjedan mogli sazvati nastavak prve sjednice i izabrati predsjednika te tako konstituirati Sabor. Uspije li premijer Zoran Milanović uvjeriti najmanje 76 nedavno izabranih zastupnika i zastupnica da potpišu zahtjev za novo sazivanje Sabora, usput će onemogućiti Kolindu Grabar Kitarović da "u razumnom roku" odluči formirati tehničku Vladu... Vladu neće podržati svi zastupnici koji su za konstituiranje Sabora... tvrdi visoki član koalicije Hrvatska raste... Milanović želi na treći krug pregovora pred predsjednicu doći s dokazom da ima većinu za konstituiranje Sabora. To ne znači da ima i većinu za Vladu..."

I još:

[Milanović: Provodi se akcija spašavanja HDZa i Tomislava Karamarka subota, 12.12.2015.](#)

*"Mi konstituiranje Sabora ne smatramo **puzajućim državnim udarom**, nego hodajućom državom koja je odrasla i koja je čvrsto na svojim nogama, a oni koji su navikli na obavještajno sigurnosnu spletku, čvrste državne institucije vide kao prijetnju. Za njih je Hrvatski sabor valjda paradržava, državni udar, za mene je Hrvatski sabor najviše tijelo vlasti, kojemu odgovara hrvatska vlada, koje je iznad Vlade i svakako iznad Predsjednika Republike. Na njegovu konstituiranju treba raditi, to je u interesu hrvatske države, u interesu svih zastupnika koji su izabrani od hrvatskog političkog naroda i koji žele raditi svoj posao i koji ne žele nered, smutnju, nejasnoću", rekao je Milanović. "Zamislite situaciju da predsjednica potpiše takav dokument, takav komad papira i da nakon toga saborski zastupnici iz inata, iz svog temeljnog prava, iz straha da ne ostanu bez mandata donesu odluku o konstituiranju..."*

Dakle, više nema nikakve sumnje.

Računajući na stranačku stegu i bojazan novih saborskih zastupnika da ne izgube osvojene zastupničke fotelje, status, plaće i beneficije, **Milanović će pokušati konstituirati "Sabor", možda čak izabrati i "predsjednika Sabora" - iako nema većinu zastupnika potrebnu za stjecanje mandata i stvaranje nove vlade.**

Potom, postojanje toga "Sabora" Milanović namjerava koristiti kao "argument" za sprječavanje predsjednice države da zbog nedostatka mandatarata i bezuspješnog pregovaranja prekine krizu, imenuje privremenu nestranačku vladu i raspiše nove izbore. Istovremeno, naravno, *Milanović će ostati "tehnički premijer" dok god mu se sviđa.* Najmanje "4 godine", kako javno priželjkuje skupa s Grbinom, a najbolje dovijeka.

Premise su pred vama. Zaključci se nameću sami.

Milanović pokušava konstituirati "Sabor" bez većine iz koje bi proistekla nova vlada. Milanović pokušava zadržati svoju vladu i vlast bez podrške Sabora. Milanović na protupravan, protuustavan način ugrožava ustavno ustrojstvo hrvatske države i čini, ili u najmanju ruku aktivno priprema, teško kazneno djelo veleizdaje.

Državni udar. Ostanak na vlasti bez pobjede na izborima.

Kako vidim, Milanovićevu sramotnu rabotu u javnosti nazivaju "puzajućim", "tihim", "beskrvnim" državnim udarom. Takvi opisi nehotice ublažavaju težinu i ozbiljnost djela, besprizornog, nevjerojatnog, nezapamćenog kriminala najvišljih državnih dužnosnika koji nam se svima odvija pred očima. Jer, kako sam upravo pokazao, za počinjenje veleizdaje - za protupravnu ugrozu ustavnog ustrojstva države - nije neophodna ni sila, ni tenkovi.

Dovoljno je imati masovne medije koji Velikom Kukuriku Vođi neće, ili se ne usude postavljati očita pitanja, i Državno odvjetništvo koje šuti kao zaliveno.

Komentari

ppetra — Pon, 14/12/2015 - 06:24.

MKn: "Ako Milanović predsjednici države donese dokaz da ga kao mandatar nove vlade podržava 76 saborskih zastupnika, ja ću mu čestitati."

MKn, tada bi mu čestitao na APIS IT i izornoj prijeveri.

Zato se tako grčevito drže vlasti.

Kada Kolinda odredi tehničku - privremenu Vladu, više ne bi mogli nadzirati izborni proces i varati.

MKn — Pon, 14/12/2015 - 18:07.

Apis? To bi značilo da postoji sumnja u sustav prikupljanja i zbrajanja izbornih rezultata preko Porezne uprave. Mislim da bi tako nešto možda bilo moguće samo na nekoj čisto programerskoj razini - recimo, da neki zločudni rakar "naštima" sustav da tuđe glasove, ili dio njih, pretvara u glasove Kukurikavaca.

Molim, ako postoje takve sumnje, moguće ih je provjeriti usporedbom s izvornicima zapisnika o radu biračkih odbora. Svi se pišu u 2 primjerka i čuvaju kao arhivsko gradivo. Njih je vrlo teško ili čak nemoguće krivotvoriti, jer bi u tome morao sudjelovati cijeli birački odbor. U saborskim izborima radi se o deset ljudi iz različitih stranka, plus promatrači.

Naravno, postavlja se i pitanje što su stranke koje eventualno sumnjaju u izborne rezultate radile u izornoj noći, tj. zašto same putem svojih članova biračkih odbora i/ili promatrača nisu neposredno prikupljale podatke i zatim ih uspoređivale sa službenim. Zašto nisu prigovorile odmah, u zakonskom roku?

MKn — Pon, 14/12/2015 - 18:39.

U odnosu na glasačke kutije, odgovor je sličan kao i za zapisnike. Ujutro na biralište mora doći svih 10 ljudi, a glasačke kutije sklapaju sami, pred svima. Svaki član ima svoga zamjenika. Prijepodne ih je nazočno 5, popodne drugih 5, navečer opet svi, a cijelo vrijeme su tu i promatrači. Broj listića u kutiji mora odgovarati (ili eventualno može biti manji) broju osoba zaokruženih na biračkim popisima, ili se izbori moraju ponoviti.

Dakle, nema načina da se listići dodaju u kutije. To bi bilo bi i bez smisla, jer bi se izbori na tome biračkom mjestu automatski poništili.

Ponavljam, kad bi netko htio lažirati izbore, to bi morao učiniti na programerskoj razini, i pritom uz rizik i nadu da će stranke biti toliko glupe ili lijene da same ne prikupljaju podatke i provjeravaju. Jer nakon prigovora, usporedbom sa sadržajem zapisnika, prijevera bi odmah bila otkrivena.

(63) O slabašnoj, kratkotrajnoj vladi HDZ-a i Mosta. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Ako HDZ i Most dopuste da im vladu kroje mediji, onda su bolji novi izbori](#).

Ako HDZ i Most dopuste da im vladu kroje mediji, onda su bolji novi izbori

26. siječnja 2016.

Kao i u cijelom nizu prethodnih sličnih slučajeva - primjerice Vukojevićevog "silovanja muslimanke" - nikakva "afera Crnoja" ne postoji. Kukuriku zaštitnici pjevača miroljubivih antifašističkih pjesmica o popu Đujiću pomahnitali su zbog gubitka vlasti i silno se uplašili najavljenog **registra izdajnika**, pa je Crnoji prvo prišivena "afera lažno prebivalište", a potom na brzinu i nova izmišljotina, prema kojoj je ["prevario Grad Samobor za zemljište"](#). Osim toga, Mesićev udbaški Nacional [oklevetao ga je i izvrijeđao](#) na pasja kola.

Tko radi takve stvari? Tko se u navodno demokratskoj državi, u Europi XXI. stoljeća i opjevanoj vladavini prava, usudi na taj način razmišljati, tako govoriti, istovremeno optuživati i osuđivati bez provjere i argumenata, svjesno vrijeđati, klevetati, varati i lagati, namjerno, javno i masovno huškati na netrpeljivost i mržnju?

Pa, naravno: mi ili oni.

King Kong. Zoran Milanović, Nenad Stazić, Oliver Frljić, filočetničke novine Milorada Pupovca, svi redom izravni nasljednici koljačke retorike Slobodana Miloševića, kojima su dvije trećine hrvatskih birača ustaše, kojima je hrvatska vlada ustaška - i nikome ništa. Mirjana Rakić kojoj ne smeta popovsko pjevanje četničkih pjesama, nego onaj tko na to upozori - i nikome ništa. Cijeli niz drugih takvih licemjernih, ljigavih Kukuriku tzv. antifašista, mesića, pusića, mandića, jergovića, tomića, teršelića... vampirskih parazita na iscrpljenoj žili hrvatskog državnog proračuna tijekom beskrajnih 15 godina detuđmanizacije, sumanutih, suludih kreatora izmaštane haaške stvarnosti u kojoj je "Tuđman protjerao Srbe", "Tito nije bio diktator", a "antifašizam je temelj hrvatskog Ustava".

Naravno, ministar Crnoja je najavio tužbe protiv medijske bagre i [u par kratkih minuta otklonio nedoumice](#). Bit će zanimljivo pratiti buduće sudske postupke, ne toliko zbog ishoda, koliko zbog visine odšteta i cvileža onih koji ih budu morali plaćati.

Međutim, daleko je bitnije nešto sasvim drugo.

Budu li Orešković, Karamarko & Petrov dopustili da im se ponovi Sanaderova situacija, u kojoj nemaju svoje "ja" nego im vladu sastavljaju i potezima upravljaju Kukuriku udbaški mediji - osobito mrežni portal Index vlasništvo M.B. (1978), notornog lopova pravomoćno osuđenog za krađu oko 6.000.000,00 kn (slovima: šest milijuna kuna), čije "vijesti" po naređenju "odozgo" odmah poslušno i bez imalo oklijevanja prenose detuđmanizatori na HRT-u, RTL-u, Novoj TV i bukvalno svi ostali - onda je bolje da odmah idemo na nove izbore.

Je**š vladu koja se trese zbog "prijevare na porezu" od 140 kn mjesečno. Je**š vlast kojom drugi vladaju.

Komentari (62)

MKn — Sri, 27/01/2016 - 21:26.

*Zadnjih 25 godina, Hrvatska se brani od ničim utemeljenih "Jugoslavenskih" i četničkih optužbi za "ustaštvo". Dvadeset pet godina "ustaštva" u kojem - u državnoj režiji - niti jedinom jedinom Srbinu koji nije potegnuo oružje nije pala dlaka s glave!? Nego ih je po Saboru, vladama, institucijama, medijima... e, je***š takve ustaše :-)*

I što mi radimo? I dalje se branimo, ispričavamo i opravdavamo. Eno trio fantastikus iz vlade zasijeda i raspravlja već 5 - 6 sati, namjesto da po King Konga pošalje policiju.

ppetra — Čet, 28/01/2016 - 00:40.

"Izdajica ne izgleda kao izdajica. On govori naglascima bliskim njegovim žrtvama, on oblači njihovo lice i njihovu odjeću, on priziva podlost koja leži duboko u srcu svakog čovjeka. On truje dušu nacije. On radi tajno i neznano da potkopa temelje grada. On truje državno tkivo tako da se ono ne može dalje odupirati. Ubojice se treba manje bojati."

Ciceron

(63) O ministru s najkraćim mandatom u hrvatskoj povijesti, nesretniku koji ne zna da namjenski bančin kredit valja potrošiti za.... ono čemu je namijenjen, osobito ako otplatu sufinancira država.. Čujem da je dobio sve sporove, ali to ne vrijedi ako ste hrvatski branitelj. Mrežna poveznica:

Politika.com - Presumpcija nevinosti za hrvatske branitelje ne vrijedi.

Presumpcija nevinosti za hrvatske branitelje ne vrijedi

29. siječnja 2016.

Članak 28. Ustava Republike Hrvatske kaže: "Svatko je nedužan i nitko ga ne može smatrati krivim za kazneno djelo, dok mu se pravomoćnom sudskom presudom ne utvrdi krivnja." Stvarni, svakodnevni sadržaj ima i dodatak: "...osim ako je hrvatski branitelj."

Kako smo vidjeli po ne znam koji put, jučer, u slučaju ministra branitelja Mije Crnoje, u "modernoj" tzv. hrvatskoj tzv. državi XXI. stoljeća jedna od okosnica svakog demokratskog i civiliziranog društva, presumpcija nevinosti - ne postoji. Iako se već 25 godina gordo kočoperi u hrvatskom Ustavu, realno je uopće nema, nepostojeća je, mrtvo slovo na papiru. Ne vrijedi ništa i ne znači baš ništa.

Osobito kad su u pitanju hrvatski branitelji.

Postoji li pravomoćna sudska presuda kojom je hrvatski branitelj Mijo Crnoja oglašen krivim za bilo što? Ne postoji. Postoji li barem pravomoćna optužnica protiv hrvatskog branitelja Mije Crnoje, za bilo što? Ne postoji. Postoji li, pobogu, barem kakva druga odluka protiv njega, prekršajna presuda, porezno rješenje, nalog kakvog gradskog tijela, bar upozorenje jebenog komunalnog redara..?

Ne postoji.

Unatoč tome, hrvatski branitelj Mijo Crnoja prisiljen je odstupiti.

Jasno je i vama i meni, svojevoljna ostavka je priča za malu djecu. Povrh toga, iz njegovog vlastitog tzv. vladajućeg saveza HDZ & Most javno su poručili da "nije kriv", da "nema kaznene odgovornosti", da se radi o "harangi", medijskom progonu, te da je "pošten i moralan čovjek".

Nije kriv, ali mora otići. I to kao nitko i nikad prije njega. Bez optužnice, bez osude, bez utvrđene krivnje. Pobogu, zašto?

Zato što je hrvatski branitelj.

Zato što tako hoće mrežni portal vlasništvo pravomoćno osuđenog lopova M.B. (1978), trenutno najmoćniji medij u tzv. Hrvatskoj, središnje i udarno glasilo King Konga iz Grškovićeve, kao nekad Feral Tribune, koje se od redikulozne, opskurne "novinarske" kloake, najdubljeg orjunaškog blata i zadnjeg YU tračeraja, tijekom Kukuriku vladavine prometnulo u glavni izvor "informacija" tzv. Hrvatske radiotelevizije i svih ostalih.

Zato što je nasuprot beskorisnoj, pogromaškoj, idiotskoj objavi registra branitelja, Mijo Crnoja najavio i objavu **popisa izdajnika**, popisa pripadnika agresorske "krajinske" vojske, popisa primatelja partizanskih mirovina 70 godina nakon II. svj. rata, popisa članova 200 najbogatijih obitelji... a nema nimalo šanse da Gadafijev i sjevernokorejski frend King Kong ne završi na njima. Na njih nekoliko.

Zato što od 2000. godine, pa do danas, u ovoj bijednoj detuđmaniziranoj mafijaškoj, filočetničkoj nakaradi od tzv. hrvatske tzv. države, kad su u pitanju hrvatski branitelji, Ustav ne vrijedi, a sudovi ne sude.

Ali zato sude "novinari".

"Novinari" poput pravomoćno osuđenog lopova M.B. (1978), inače sinčića iste takve "novinarke" i beogradskog oficira SDB-a, te njegovih par nadobudnih "novinarskih" balavaca koji, vidi čuda, u tjedan dana "pronađu" i objave više raznih sudskih i privatnih dokumenata o jednom donedavno apsolutno nepoznatom čovjeku, hrvatskom branitelju Miji Crnoji, nego npr. o njegovom prethodniku "vukovarskom heroju" Predragu Fredu Matiću, u četiri Kukuriku godine.

Sposobni neki klinici, jebote. S ulice i iz finomehaničke škole direktno na Vrhovni sud, u trenu.

Ali onda, vjerovali ili ne - njihovu "presudu" hrvatskom branitelju Miji Crnoji prihvaća i tzv. hrvatska tzv. vlada, recentni trio fantastikus Orešković, Karamarko & Petrov. Okej, odupirali su se medijskim talambasima hrabro i neustrašivo skoro dva dana, pomalo zločesto puštajući punoglavca s Nove TV i ostale "novinare" da se mrznu u noć na Markovom trgu, a potom čak dovodeći i "pravne stručnjake" Čedu i Jacu. Da oni presude.

Kad već sudovi u tzv. Hrvatskoj za hrvatske branitelje ne postoje.

I gle čuda, "suci stručnjaci" rekoše da odgovornosti hrvatskog branitelja Mije Crnoje - nema. Ali tzv. hrvatska tzv. vlada ipak je poslušno i pokorno zaklimala glavicama prema Grškovićevoj, i ministar podnosi ostavku.

Nek' se zna tko donosi odluke. Nek' se vidi tko *stvarno* vlada Hrvatskom.

Namjesto da je tzv. hrvatska tzv. vlada smogla mrvicu kralješnice i rekla, primjerice: *"Okej, optužbe protiv hrvatskog branitelja ministra Mije Crnoje su brojne, nemamo izbora, preostaje nam samo jedno. Javno pozivamo državno odvjetništvo, Dinka Cvitana, poreznu upravu, gradske službe Grada Zagreba, sve druge odgovorne i zainteresirane... javno im predajemo sve čime raspolažemo, sve pisane dokaze i sve dokumente. Javno im predlažemo da pokrenu odgovarajuće postupke i donesu odluke."*

"Mi nismo ni policajci, ni tužitelji, ni suci. Ako je hrvatski branitelj Mijo Crnoja kriv, ako mu se pravomoćnom sudskom presudom utvrdi kaznena krivnja, ili prekršajna odgovornost, ili utaja poreza, ili varanje na prirezu, ili ostvarenje kakve nepripadne koristi, ili bar švercanje kokica u kino... bit će razriješen dužnosti ministra. Ako ne, neće."

Upravo to su rekli i hrvatski branitelji okupljeni u šatoru u Savskoj.

Tako bi učinili u svakom društvu u kojem vladaju pravo i zakoni, a ne King Kong iz Grškovićeve.

Ali u tzv. hrvatskoj tzv. državi nakon smrti predsjednika Tuđmana, za hrvatske branitelje nema ni Ustava, ni zakona, ni prava. Pamtimo. Oluja je bila "progon Srba". Dvanaest hrvatskih generala su bili "pučisti". Gotovina i Markač su bili krivi za "zajednički zločinački poduhvat" i prije negoli su optuženi. Pobogu, čak je i **časni hrvatski Srbin, hrvatski branitelj Mirko Rašković** izdan i razotkriven, bez imalo oklijevanja ugrožen je život i njemu i njegovoj obitelji.

S druge strane, političari, ministri, župani, gradonačelnici, direktori, popovi, "umjetnici", "novinari"... mogu slobodno javno četnikovati, krasti, lagati i varati, mogu biti ne samo optuženi, nego i *pravomoćno osuđeni*, jebote, i nikom ništa - osuđenom lopovu M.B. (1978) i njegovom pokrovitelju King Kongu takvi ne smetaju. Zašto bi, kad je to njihovo društvo, njihov klan, njihova pasmina, njihovo leglo. Ali kad je u pitanju hrvatski branitelj, iskren, jednostavan, naivan i prostodušan, u obzir dolazi samo prijeki sud partije, čitaj "medija" i "javnosti".

A od tog partijskog suda, kako vidimo, zazire i trio fantastikus iz tzv. hrvatske tzv. vlade. Zbog toga, evo im dva slatka pitanja.

Prvo, što će se dogoditi ako nadležna tijela, državno odvjetništvo, porezna uprava itd. u nekom budućem vremenu pravomoćno utvrde da je Mijo Crnoja odista kriv ili odgovoran za nešto? Podsjećam, HDZ & Most su javno rekli da Mijo Crnoja nije kriv. Da nema kaznene odgovornosti, da se radi o harangi, da je čovjek pošten i moralan. Što će tada biti s tom njihovom "presudom", i njihovim kredibilitetom?

Drugo, što će se dogoditi ako ista nadležna državna i ina tijela pokrenu postupke, ali na kraju pravomoćno utvrde da Mijo Crnoja *nije kriv*, nije odgovoran za ono što mu se stavlja na teret? Što će trio fantastikus iz tzv. hrvatske tzv. vlade tada učiniti? **Kako će se opravdati što su otjerali hrvatskog branitelja s mjesta ministra na pravdi Boga, bez razloga, zbog "medijske" halabuke?**

Oni bez kralješnice ne mogu drugačije, nego puzati.

Zato, predlažem triu fantastikus da se za pomoć obrate King Kongu iz Grškovićeve. On već desetljećima na sva usta trubi o "institucijama koje trebaju raditi svoj posao", a ponaša se kao don Vito Corleone, nekažnjeno, javno, i to još na državni račun. Progon hrvatskog branitelja Mije Crnoje je tek početak, pa će im *capo di tutti capi* sigurno objasniti i savjetovati neke korisne stvari.

Zapravo, mislim da Tomi to i neće baš tako teško pasti. Lesi će se vratiti kući.

(64) O budalasanju Kukuriku NVO i inih kriptičetničkih potrkala nakon gubitka vlasti, u vrijeme kad Oreškovičeva vlada još nije stigla pošteno ni ući u prostorije na Trgu Sv. Marka. Mrežna poveznica:

Politika.com - *Antifašistička antimozgovna tragikomedija*.

Antifašistička antimozgovna tragikomedija

01. veljače 2016.

Inače ne pišem dnevnike na brzinu, ali sad jednostavno ne mogu izdržati. Moja štovana i ostala gospodo, čitajte:

[PREKO tisuću "izdajnika" okupilo se na prosvjedu na Markovom trgu kojeg organizira Radnička fronta...](#)

Na stranu tko je i kako tu izbrojao "preko tisuću" ljudi, slijedi ludnica neviđena još od najboljih dana Monty Pythona. Kakav Feral, kakav Greatest Shits, ma to je sve sitna *boranija* prema biserima na večerašnjem prosvjedu "izdajnika", citiram:

"Okupljenima se obratila Miljenka Ćurković iz Radničke fronte rekavši kako vladajući guše medijske slobode i ljudska prava dok s druge strane pljačkaju zemlju i smanjuju radnička prava..."

(Podebljao MKn.) Ah? Uh? Hm..? Možda su Miljenka i ta njezina "Radnička fronta" bili negdje drugdje, ali **nova hrvatska vlada formirana je tek prije desetak dana**. Nisu imali vremena ni pošteno zagrijati stolice u Banskim dvorima, kamoli što drugo. Znači, ovo je upućeno Milanoviću i Kukurikavcima!? :-)

Pa, bravo "izdajnici", slažem se 100%, muhaha. No, pravi urnebes je tek čekao na red:

"Hrvatska je jedna od najbogatijih zemalja svijeta", rekao je jedan od prosvjednika okupljenima dodavši kako ljudi umiru u neimaštini. "Ja sam završio na teškim drogama radi svega toga", rekao je okupljenima mladić."

(Podebljao MKn.) Što reći, osim... ROTFLMAO. Da ne bude nikakve zabune, to su ljudi koji se rugaju nesretnom bivšem ministru Crnoji, da je, ah, malo sporiji :-)

Komentari

MKn — Čet, 04/02/2016 - 21:54.

Evo još jednog savršenog egzemplara Kukuriku antimozgovitisa:

[BLEIBURG 2008./2016. Kratka pamet Zorana Milanovića](#)

"Zoran Milanović, predsjednik SDP-a uoči odlučivanja Predsjedništva Sabora o pokroviteljstvu nad središnjom komemoracijom za Bleiburške žrtve, rekao je kako u Bleiburg idu samo oni koji žaluju za Antom Pavelićem i Maksom Luburićem a ne za žrtvama.

Nekako je Zoran Milanović očito zaboravio, ili je samo računao na to da je javnost zaboravila, da je i on, još 2008. s izaslanstvom SDP-a, položio vijenac i zapalio svijeće kod Spomen-obilježja na Bleiburškom polju. Tada je kazao kako je u Beliburg došao zbog - žrtava..."

Podsjećam, taj tip nam je vodio državu 4 godine :-)

(65) Kriptočetničkoj Kukuriku NVO mafiji strašno je smetao ministar Hasanbegović, jer joj je presjekao dotok mrskih ustaških kuna. Mrežna poveznica:

Politika.com - [Kukuriku "kulturnjaci", NVO mafijaši i kriminalci](#)

Kukuriku "kulturnjaci", NVO mafijaši i kriminalci

04. veljače 2016.

Nakon što je nova hrvatska vlada za svega dva dana popustila pritisku Kukuriku medijskih pasa čuvara i otjerala nesretnog ministra branitelja bez kaznene prijave, kamoli sudskog pravorijeka, u čemu im je nažalost insuficijentni Crnoja zdušno pripomogao, pogromaški fokus stvarnih vladara Hrvatske premjestio se na drugu metu, ministra kulture Hasanbegovića.

U kratkom vremenu o Hasanbegoviću napisana je i izrečena golema količina tipičnih jugoslavenskih i četničkih izmišljotina, bezvezarija i budalaština, koja se, naravno, *naravno*, kao i uvijek, može svesti na jednu jedinu riječ: "ustaša". Dakle stvarno, od četničkih koljača Mihailovića, Rankovića, Čosića i Miloševića naovamo, preko ofucanih srboljubnih olupina tipa Ephraima Zuroffa, pa do zelembaća Vojislava Šeš... Mazzoccoa, velikosrbi i jugoidioti nisu u stanju smisliti baš ništa novo.

Međutim, najviše od svega ih je zaboljela Hasanbegovićeva ekspresna noga u stražnjicu Milanovićevom ["Stručnom povjerenstvu za neprofitne medije"](#), tijelu Ministarstva kulture koje je godinama i debelim milijunima iz hrvatskog državnog proračuna financiralo Kukuriku parazitsko jugosmeće od "medija" tipa Halter, Lupiga, Forum itd. **"Ustašku" državu ne podnose ni nacrtanu, ali "ustaške" kune su im slatke kao med i otprilike 15 puta vrijednije nego dinar**, pa se na stražnje noge digla cijela "hrvatska" "kulturna scena", prepuna "umjetnika" koji nježno suosjećaju s Čiča Dražom, uriniraju po trgovima, piju vlastitu mokraću i tiskaju portrete "ustaša" na donje rublje:

[Inicijativa Kulturnjaci 2016 protiv Hasanbegovića](#)

Što mislite, je li Hasanbegović stvarno "ustaša", ili je nešto drugo u pitanju?

Tko pogodi, dobije bonbon. Nakon što je Milanovićev kokošarski Kukuriku kult izgubio vlast, proćulo se da se to famozno "Stručno povjerenstvo za neprofitne medije" prema državnom novcu kojim je raspolagalo odnosilo kao Radman prema Hrvatskoj radioteleviziji: *"Ja sam sad šef i to je sad moje!"* Bukvalno i doslovno. Čak su otišli toliko daleko i spiskali toliko novca, da su se konačno začuli i glasovi iz njihovih vlastitih redova, od osobe koju je očito zapekla savjest, istina kasno, ali bolje nego nikad. Čitajte:

[Potpisat ću za smjenu Hasanbegovića, ali nešto me koči...](#)

*"...Prvo i osnovno (u glavu) nismo smjeli dopustiti da se bira (ili šutjeti o tom i takvom izboru) povjerenstvo za financijsko poticanje pluralizma u neprofitnim medijima **sastavljeno uglavnom (čast iznimkama) od ljudi istih, identičnih svjetonazora**, ma koliko nam se ti nazori činili ispravnima ili jedino ispravnima. Ovo društvo ne čine samo jedni ili 'istointeresni'.*

*Potom, **ne možemo, revolucionari i revolucionarke, sjediti u tom istom povjerenstvu i dodjeljivati novac portalima u kojima smo sami pisali ili još uvijek pišemo** (pod pravim imenom ili pseudonimom) ili smo aktivisti/članovi nadzornog odbora udruge koja ih je osnovala. Pa im još i u ime povjerenstva i ministarstva nadzirati potrošnju sredstava. I tako nekoliko godina zaredom, i tako za x portala s kojim smo interesno vezani.*

Ne možemo sjediti ni u kulturnim vijećima koja odlučuju i o otkupu knjiga iz naše naklade, ali ni prozivati te iste članove vijeća za njihove grijehe, a potom primiti nagradu žirija u kojem nam sjedi šogor ili kum...

Ne bismo se smjeli udruživati u interesne skupine, klanove, lobije koje će potom koristiti svoj položaj po principu 'ja tebi, ti meni' ili u profitnim ili neprofitnim medijima pisati hvalospjeve po identičnom obrascu ili narudžbi (za novac ili protuuslugu), a blatiti ili raditi sprdnju s onima koji su vam stali na žulj... ako smo u poziciji književnog kritičara, ne bismo smjeli preferirati pisce koji su kod nas prošli (i platili) radionicu kreativnog pisanja...

Ne možemo pristati putovati na inozemni festival dvije ili više godina zaredom s istom knjigom. Ili biti redoviti gost festivala, jer ste ekipa s cuge i odlično kuhate. Predstavljati hrvatsku književnu scenu na svakom božjem kontinentu, a već cijelo desetljeće niste napisali i objavili karticu teksta. Ili od strukovnog društva neposredno nakon vjenčanja biti poslan na prekoceansko putovanje u književno-bračnom paru, što dođe skoro pa kao neko poklonputovanje na medeni mjesec o trošku proračunskih korisnika.

A nije lijepo ni da se pojavimo na prosvjedu protiv 'sile i nepravde', i s gitarom u ruci pjevamo aluzije o Crnojnoj kolibi, a sami smo jednu godinama gradili...

Mislim, ono, stvarno? :-)

Kako to, molim? Nismo baš svi jugokomunjare, orjunaši & filočetnici?! I još ne smijemo ni davat' državnu lovu sami sebi?! Ma, šta je ovo, bre? Pošten jugo... pardon, čet... pardon, antifašist više ne može ni sam sebi i svojoj svojti da dodeli pare iz rvackog ustaškog državnog proračuna, a da se tamo neki krezubi klerofašisti, katotalibani, ustaše i Tompsonovci ne pobune?! :-)

Dobro, znam, zapravo nije smiješno.

Nije ni samo za razrješenje, nego za policiju, državno odvjetništvo, sud i kazneni postupak, jer je više nego očito da se radi o *udruživanju* u istom lopovskom cilju. Evo posljednjeg sastava tog kriminalnog povjerenstva: Ana Marija Simić, Tonči Kursar, Hajrudin Hromadžić, Zdenko Duka, Biljana Romić, Damir Hainski, Suzana Kunac. Nije teško naći i prijašnje članove. Ne treba ići daleko - namjesto da su u zatvoru, oni prosvjeduju na Markovom trgu, a slična nametnička Kukuriku banda s HRT-a, RTL-a, Nove TV itd. im drži ljestve i daje ogroman besplatan medijski prostor. Ne laju psi zbog sela, nego radi sebe.

Evo i prigodnog popisa tzv. "kulturnjaka" koji tu prljavu rabotu javno podržavaju, moguće jer su neki od njih i sami omastili brke:

Kulturnjaci 2016 Dosadašnji potpisnici

Mogli su i OIB-e navesti, da DORH-u uštede vrijeme. Doduše, osim nekoliko poznatijih "kulturnjačkih" imena, ima tu stvarno svega i svačega, od nezaposlenih, konobara i studenata, pa do umirovljenika, fizičara, veterinara, defektologa i "antifašista"... stoga bih rekao da je većina vjerojatno samo, ono, malo sporija. Labilni mozgovi isprani detuđmanizacijom, u borbi s "ustaškim" vjetrenjačama.

Takvima za nauk i opomenu, ovdje ću navesti još jedan od bezbrojnih sličnih slučajeva Kukuriku banditizma. Prije oko dvije godine, bivša ministarka spoljnih poslova seka Pusić potezom pera [udijelila je ukupno preko milijunčić "ustaških" kuna](#) udrugama tzv. Centar za mirovne studije, GONG, Documenta i Babe, notornoj Kukuriku NVO mafiji, u kojoj aktivno djeluje i braco Pusić, sekin dragi brat, inače [najpoznatiji po nježnoj sućuti Savi Štrbcu](#), bivšem funkcioneru četničke tzv. SAO Krajine, s kojim je

[neutješno cvilio i kmečao](#) nakon oslobađanja Gotovine i Markača. I nikom ništa. Lova potrošena, seka na slobodi, braco na slobodi, eno ga "antifašist" prosvjeduje protiv "ustaša". Protiv "ustaških" kuna se ne buni.

Štovana i ostala gospodo, svu tu lopovsku filočetničku gamad mi svakodnevno trpimo već preko 15 godina, i to, vjerovali ili ne, na hrvatski trošak - na naš vlastiti državni račun. Vrijeme je da tome dođe kraj, jednom zauvijek.

Komentari (47)

MKn — Ned, 07/02/2016 - 19:59.

Kukuriku sa šajkačom: pozor, evo sto nam Radmanovizija servira u XXI. stoljecu:

[Komu odgovara radikalizacija Hrvatske i sijanje atmosfere straha?](#)

Pogledajte video prilog. Po količini neprofesionalizma i čiste, svjesne, proračunate antihrvatske propagande mislim da je usporediv sa slučajem kad je Šprajc u Dnevniku na dan pada Vukovara pustio SDB-ovu montažu Tuđmanovih ratnih razgovora s Dedakovićem.

Ovaj put radi se o zabrani Z1 i masovnim demonstracijama protiv sramotne odluke Rakićine "agencije". U prilogu koji traje preko 7 minuta, Radmanovizija propušta makar i spomenuti da je uzrok cijeloj stvari otkriće snimke na kojoj [šef srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj Porfirije pjeva pjesmu posvećenu četničkom popu Đujiću](#). Autori ovog Kukuriku "priloga" o tome ni riječi, kamoli da puste barem dio. To se vidjeti ne smije, ali zato "antifašist" Mesić ima glavnu riječ, jer na Kukuriku televiziji četnici ne govore govorom mržnje, nego ljubavi. Zar ste sumnjali? :-)

MKn — Pet, 05/02/2016 - 18:31.

Mesićeva medijska banda opet jaše:

[Lovac na naciste Zuroff: sramotite se pred svijetom smijenite fašista Hasanbegovića](#)

Odakle "lovcu na naciste" takve "informacije" o ministru? Od Mesićevog mladočetnika Vojislava:

[Lovac na naciste Zuroff za Index: prosvjedovat ću zbog Hasanbegovića](#)

"Lovac na naciste" voli četnike

A tko je zapravo taj "proslavljeni" "lovac na naciste"? Evo:

[NALJUTIO IH ZUROFF Bošnjaci od 'Simona Wiesenthala' traže ispriku zbog negiranja genocida](#)

"...gospodin Zuroff spada u grupu onih koji negiraju sudski dokazani genocid nad Bošnjacima u Bosni i Hercegovini za vrijeme srpsko-crnogorske agresije. Nerazumljivo je da netko tko radi za tako važnu međunarodnu organizaciju, čija je glavna misija istraživanje i sjećanje na Holokaust, može sebi dozvoliti da bude iskorišten od strane onih koji pokušavaju po tko zna koji put podvaliti revizionizam i mitologiju potkrijepljenu lažima čitavom svijetu vezano za genocid i rat u BiH..."

Što mislite, koliko su zlata "antifašisti" iskeširali "lovcu na naciste" Zuroffu da javno negira međunarodni sudski pravorijek o četničkom genocidu u Srebrenici? Kladim se da Mesić zna, pitajte ga.

MKn — Ned, 07/02/2016 - 09:17.

mr_brown — Sub, 06/02/2016 - 14:29: "reuters je prenio Zuroff-ovu izjavu"

Stvarno? Jel' prenio i onu kako u Srebrenici, unatoč međunarodnom pravorijeku, nije bilo genocida? Jel' prenio i onu kako, unatoč povijesnim činjenicama, vojvoda Ephraim nema problema s tim što je Srbija već 1942. bila "judenfrei"? :-)

"a pametni znajuš to to znači, uskoro će civilizirani svijet okretati glavu od nas, kao i za vrijeme tuđmanove vladavine"

"Civilizirani svijet", čitaj Velika Britanija, čitaj Velika Srbija, nije htio neovisnu hrvatsku državu i učinio je sve što je mogao da je spriječi i uništi. No, dobro znaš da su svi ti napori "civiliziranog svijeta" neslavno propali - kako u ratu, tako i za zelenim stolom - pa će i ovaj. Zuroff je obični pročetnički redikul kojemu je novac važniji od činjenica.

(66) Kompilacijski članak napisan tijekom kriptične Kukuriku medijske hrane na ministra Hasanbegovića . Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Mi ili oni: do istrage naše ili vaše](#).

Lux Veritatis - [Mi ili oni: do istrage naše ili vaše](#)

Mi ili oni: do istrage naše ili vaše

11. veljače 2016.

Zoran Milanović: "Mi ili oni." (06. 02. 2015.)
Nikola Stojanović: "Do istrage naše ili vaše." (1902.)

Ovih dana tzv. hrvatske medije i tzv. hrvatsku javnost silno je uzburkala [najava Pupovčevih Četnič... pardon, Srpskih Novosti](#), i objavljena fotografija [ministra Hasanbegovića s "ustaškom kapom"](#). Stoga koristim priliku za komentare i objavu cijelog niza drugih ekskluzivnih autentičnih fotografija i informacija, naravno s obveznim pojašnjenjima i posvetama. Da tzv. hrvatsku tzv. javnost odviše ne zbunjemo i ne dovodimo u zabludu.

Doduše, na autentičnoj fotografiji Četnič...

pardon Srpskih Novosti, se ne vidi baš ništa, doli dvije bijele mrlje na dvije kape, od kojih je bijela mrlja lijevo dolje osobito autentična, prava ustaška bijela mrlja. Ni bijela mrlja na ministrovnoj kapi nije ništa manje ustaški autentična, pa urednik Četnič... pardon, Srpskih Novosti, Ivica Đikić kaže: ["Mi nigdje ne tvrdimo da je na kapi slovo 'U', ali u to opravdano sumnjamo i kapa je ustaška."](#)

'Ajde. Na stranu opravdane sumnje Četnič... pardon, Srpskih Novosti, koje su notorno uvijek opravdane, osobito kad su su pitanju Hrva... pardon, ustaše, ustaški "zajednički zločinački poduhvat", ustaški avioni koji padaju, ustaške himne i slično, valja prvo odgovoriti na pitanje odakle im ministrova fotografija? Mladi novinar Srboje Četniković... pardon, Hrvoje Šimičević, inače suradnik portala [H-alter](#) i [Lupiga](#), nekih od Kukuriku "neprofitnih medija" kojima je ustaški minstar nedavno fašistički zavrnuo slavinu ustaškog državnog proračuna, kaže da se [konačno ohrabrio, isključio mobitel na 10 minuta i ušao u Nacionalnu sveučilišnu knjižnicu](#) pročitati nešto što nije objavljeno na Facebooku.

No, to nije točno.

Sporna fotografija, naime, potječe iz privatnog albuma rečenog Ivica Đikića, glavnog urednika Četnič... pardon, Srpskih Novosti, koji je u mladosti ludosti, avaj, bio pripadnik postrojbi HOS-a, kako sam kaže, ["kao neka hrvatska verzija neustrašivog Boška Buhe"](#). U mladosti ustaša, a u starosti čet... pardon, novinar Četnič... pardon, Srpskih Novosti? Što je tu čudno? Pa i stanoviti Stev... pardon, Stjepan Mesić, u burnoj ustaškoj mladosti je [veličao NDH, pje... pardon zijevario "Juru i Bobana", potom gubio silne čekove i dolare](#), da bi pod starost i za 30 haaško-otočkih srebnjaka postao zakleti čet... pardon, antifašist. Eno ga još uvijek u Grškovićevoj, neumorno zgrće slatke ustaške kune iz ustaškog državnog proračuna.

Nesretnog mladog Boška Buhu ustašu Đikića prokazao je Miloševićev zapadnoslavonski "krajinski" drakula Veljko Džakula, još jedan čet... pardon, antifašist i borac za ljudska prava, u vrijeme sukoba još jednog bivšeg predsjednika države, stanovitog Jova... pardon, Ive Josipovića s Miloradom Pupovcem oko - pogodili

ste - ustaških proračunskih kuna, i poznate afere *etnobiznis*: [Veljko Džakula: Ivica Đikić je tijekom rata nosio crnu uniformu HOS-a](#).

Iako se potpisao krvoločnim ustaškim pozdravom "Za dom spremni!", antifašist Đikić [migoljio je i izvlačio se da se radilo o "ironiji", da je sa 16 godina u Tomislavgradu bio premlad da ode u HOS itd](#), a nije bio dovoljno prestar da s Milanovićem zбриše u Nagorno-Karabakh, pa to ti je. Oblate te bez argumentisanja, bre, a ti se posle peri kako znaš i umeš.

No dobro, to smo razjasnili, pa konačno prelazimo na obećane ekskluzivne autentične fotografije. Počinjemo u malo daljoj povijesti, s prigodnim čet... pardon, antifašistom Dragoljubom Dražom Mihailovićem, inače poznatim borcem za ljudska prava na crti Virovitica - Karlovac - Karlobag: [Čiča Draža antifašist](#).

Ekskluzivna autentična fotografija potječe iz vremena odmah nakon II. svj. rata, dok je Draža predavao zamolbu da ga uvrste na popis [Pravednika među narodima](#), i to uz svjedočenje svog osobnog prijatelja "lovca na naciste" Ephraima Zuroffa. Zamolba je nažalost propala, jer je Draža na primanje u Yad Vashemu tragičnom greškom obukao, ah, krivu uniformu.

Priznanje Sime Dubajića

Slijedi autentična fotografija još jednog čet... pardon, antifašista, partizana i borca za ljudska prava [Sime Š. Dubajića](#), koji se u knjizi "Život, greh i kajanje: od Kistanja do Kočevskog Roga" pred smrt pohvalio da je nakon II. svj. rata i Bleiburga, na zapovijed mega-ultra antifašista ljubičice bijele Josipa Broza Tita humano pobio par desetaka tisuća Hrv... pardon, ustaša: [Simo o nježnim partizanskim klanjima](#).

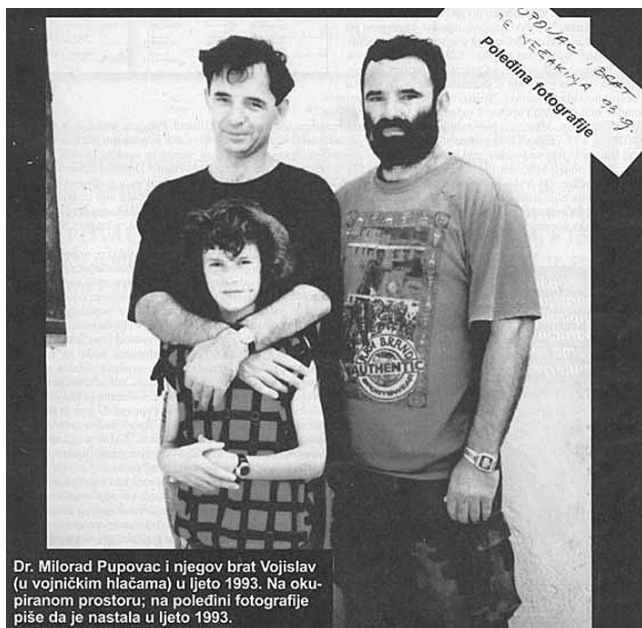
Naravno, [k'o što kaže bivša Kukuriku ministarka Vesna Pusić, svi su oni bili krivi, samo im nije suđeno](#), jer od silne žurbe nije bilo vremena za takve tričarije. Nastavljamo s autentičnom fotografijom njezinog kolege, bivšeg Kukuriku ministra Grčića, na "krajinskim" barikadama: [General Marko Lukić: 'Imam dokaze, Branko Grčić doista je bio na četničkim barikadama!'](#)

I na ovoj autentičnoj fotografiji se vidi [nekoliko autentičnih bijelih mrlja](#), za koje ne tvrdimo da su četničke, ali u to opravdano sumnjamo i brade su četničke, jer svi četnici nose brade, a četnici su antifašisti, pa je jasno da je antifašizam genetski dlakav, bradat i kosmat, i zato ga, bre, treba finansirati ustaškim kunama iz ustaškog državnog proračuna. Inače će da mu bidnu ugrožena osnovna ljudska prava.

Mda. Evo još vrućih ekskluziva: [Milorad Pupovac s "krajinskom" antifašističkom rodbinom](#).

Fotografija datira iz 1993, kada je današnji nakladnik Četnič... pardon, Srpskih Novosti, ugroženi saborski zastupnik Milorad Pupovac, obilazio svoje ugrožene miroljubive antifašiste u "krajini" i hrabrio ih da izdrže pred navalom krvoločnih Tuđmanovih ustaša. Ali, to nije sve: [Milorad s one strane zrcala](#)

Ova autentična fotografija nastala je u trenucima duboke kontemplacije i introspekcije, kao što i priliči jednom ugroženom manjinskom saborskom zastupniku s predstavničkim stažom od preko 20 godina u krvoločnom ustaškom Saboru. Zamislite, tolike godine, a jedan ugrožen od glave do šubare u džepu, čak i kad dođe obilna ustaška saborska plaća. Na fotografiji se vidi kako se ugroženom Miloradu stvarno nije lako odlučiti - koju od veličajnih misli svoga idola & uzora Slobe slobode će da ponovi i da kaže usred ustaške države, a da Hrva... pardon, ustaše, odmah ne dreknju. Osobito kad krvoločni ustaški ministar balija handžar-Hasanbegović namerava da zavrne priliv ustaških kuna čak i antifašističkim Četnič... pardon, Srpskim Novostima. Ma, pravi novi Jasenovac,

bre. Govoreći o četnič... pardon, antifašističkim idolima i uzorima, pogledajte autentičnu ekskluzivnu fotografiju Žarka Puhovskog, tadašnjeg šefa tzv. [HHO](#), i njegovog toplog intimnog prijatelja i uzora Save Štrbca, gazde [Veritasa](#): [Savo i Žare: eros sa ovoga svijeta](#).

Radi se o izvorniku fotografije koju je prednik Pupovčevih Četnič... pardon, Srpskih Novosti, Sorosev satirički list [Feral Tribune](#), iskoristio za poznatu fotomontažu Tuđmana i Miloševića. Udruge HHO i Veritas su osnovane na isti način, na inicijativu istih ljudi, iste 1993. godine, nakon akcije Maslenica. Kako je rekao Puhovski, HHO nije osnovan prije, jer su 1991. klani i ubijani Hrva... pardon ustaše, a [svi su oni krivi, samo im nije suđeno](#), pa nije bilo potrebe. Međutim, nakon Maslenice i četnič... pardon, antifašističkog vojnog poraza, borci za ljudska prava pobjegli su se da bi ustaše mogle da izvrše još koje genocidisanje nad golorukom nenaoružanom nejačadi na tenkovima, pa je istina morala da pobjedi. Nežna javna ljubav HHO i Veritasa nastavljena je sve negde do haaške optužnice Gotovini, Tuđmanu i Hrvatskoj za Oluju i "zajednički zločinački poduhvat protjerivanja 200.000.000.000 Srba", u čijem su pisanju Žare & Savo, uz nemjerljivu pomoć King Konga iz Grškovićeve, osobno sudelovali.

Kukuriku pioniri maleni

Evo i jedne King Kongove fotografije s Kukuriku jugendom: [Kukuriku pioniri maleni](#).

Iako je fotografija svojevremeno obišla sve čet... pardon, antifašističke medije, začudo, vidi ti to, pravobraniteljica za djecu nije ni pisnula. No, kad smo već kod velikih majmuna, recite, je li vam se kad učinilo da neovisna Hrvatska od 2000. godine, pa nadalje, više ne postoji?

Ako nije, onda ste slijepi ili glupi, a ako jest, nažalost, bili ste u pravu. Nakon što je umro predsjednik Tuđman, štakori su se razbježali s tonućeg broda, a uloge predsjednika hrvatske države i hrvatske vlade nisu preuzeli ni mali ni veliki majmuni, nego - tužiteljstvo Haaškog suda. Djelatnici tužiteljstva bili su i ostali pod izravnim utjecajem Velike Britanije i male Srbije, primjerice [Graham Blewitt](#), topli osobni prijatelj Save Štrbca. Istina, ovdje ga ne vidimo u krevetu sa Savom i Žaretom, jer on je fotografirao.

Hrvatska je dobila ono što je zaslužila - postala je država na optuženičkoj klupi. "Izabravši" Mesića i Račana na vlast, bez ijednog ispaljenog metka, postala je zemlja pod inozemnim skrbništvom, mandat, britansko-srpski protektorat. Od 2000. godine, pa nadalje, niti jedna politika, niti jedan državni potez, niti jedna jedina važnija odluka u Hrvatskoj nije donesena bez haaške, čitaj britanske i/ili srpske suglasnosti i odobrenja, ili barem uz njihov veći ili manji utjecaj. O tome svjedoči ekskluzivna autentična fotografija: [Majmunčići na koncu](#).

U toj veleizdaj... pardon, domoljubnoj raboti za koju - zasad - još nitko nije odgovarao, sudjelovao je i dio ustaškog HDZ-a, osobito neki ustaški antifašisti koji su u njega zalutali u potrazi za osobnim i materijalnim probitkom: [Ivo & Kud' Ivo tud' i ja\(ca\)](#).

Okej. Nastavljamo u istom stilu, s ekskluzivnom autentičnom fotografijom bivšeg srpskog predsjednika Borisa Tadića i bivšeg predsjednika Dela Regije Velike Sr... pardon, Jugosfe..., pardon, Zapadnog Balkana, našeg Jova... pardon, Ive Josipovića, u trenucima razdraganog bratstva i jedinstva: [Micić je bio u pravu](#).

Primijetite da srpski predsjednik nosi autentičnu čet... pardon, antifašističku kapu s kokardom i dvoglavom belom kokoši, dok predsjednik Dela Regije Zapadnog Balkana ne nosi kapu, nego su mu je stavili. K'o što mu je i Tadić stavio, a i poklonio Micićev časopis "Zenit", u kojem se u najboljoj jugoslavenskoj antifašističkoj tradiciji tvrdilo da su Hrvati, molim lijepo, "križanci papiga i majmuna". King Kong u Grškovićevoj se valjao od smeha, a predsjednik Dela Regije Zapadnog Balkana Jova... pardon, Ivo Josipović se srdačno zahvalio na prigodnom poklonu i obećao da će svim silama da opravda ukazano poverenje. Nažalost, iako je dao sve od sebe da verifikuje Micićevu hipotezu, pa je ubrzo stekao i nadimak "[Hrestomatija](#)", predsjednik Jova... pardon, Ivo Josipović, inače u mladosti Titov gardist, imao je i ružnih epizoda. Najgora je bila ona s ustašom Stipom Šuvarom: [Josipović i Šuvar ustaše](#).

Ova ekskluzivna autentična fotografija nastala je na jednom od predizbornih sastanaka centralnog komiteta Kukuriku partije, na kojima se raspravljalo kako vudu ritualom uskrsnuti Šuvara, kojem su Miloševićeve čet... pardon, antifašističke horde još 1987. godine vikale da je ustaša. Kukuriku su bili uvjereni da bi im Šuvar zombi pomogao u kampanji, ali na savjet stranog PR stručnjaka od toga su odustali, i sve se svelo na Milanovićevu domoljubnu ručicu na srcu, mahanje hrv.... pardon, ustaškim zastavama i urlanje: "Hrvatska!" I stvarno, pokazalo se da Micićevih križanaca u ustaškom biračkom tijelu ima prilično, iako nedovoljno za ostanak na vlasti.

Nije pomoglo čak ni razrešenje londonskog potčeka Dejana Jovića, koji je neoprezno ustvrdio da Hrva... pardon, ustaše, nisu želeli svoju državu čak ni kad jesu, a ako jesu, e onda nisu, sunce im kalajisano. O tome svedoči još jedna ekskluzivna autentična fotografija tadašnjeg vodstva Kukuriku koalicije: [Svi smo mi Dejan Jović](#).

Sledeća ekskluzivna autentična fotografija zorno predočuje sav izniman rad, trud, napor i rezultate Kukuriku koalicije za vrijeme 4 godine mandata: [Hrvatska raste](#).

Nažalost, Hrva... pardon, ustaše u svom genocidnom nezadovoljstvu i nezahvalnosti križanaca majmuna i papiga nisu uspjeli da se opasulje i prepoznaju da im ostanak Kukuriku koalicije na vlasti donosi sve ono u

čemu su tako srećno uživali za vreme Velike Sr... pardon, Jugoslavije od 1918. do 1990. godine, pa i dalje, sve negde do 1995. i genocida nad nenaoružanom nejači na tenkovima, u Oluji i Tuđmanovom zajedničkom zločinačkom poduhvatu. Ustaša Meron obrnuo je tok istorije i celokupnog svečkog napretka, pa je četni... pardon, antifašistički Kukuriku vožd Zoran Milanović morao da udari pesnicom o stol u ustaškim Banskim dvorima i odlučno kaže: *"Mi ili oni!"*

Ako vam je to zazvučalo poznato, u pravu ste. Radi se o parafrasisanju reči još jednog istaknutog čet... pardon, antifašista [Nikole Stojanovića](#), koji je slično kao danas još 1902. usred hrva... pardon, ustaškog Zagreba imao novine koje su se hrabro borile za Veliku Sr... pardon antifašizam, i koji je napisao: *"Do istrage naše ili vaše!"* Evo i ekskluzivne autentične fotografije: [Kukuriku antifašistički sieg heil](#).

Sve optužbe da zagrebački Srbobra... pardon, Četni... pardon, Srpske Novosti konstantno provociraju Hrva.. pardon, ustaše, te da namesto bavljenja manjinskim pitanjima promovišu nekakvu netrpeljivost, fašizam, orjunaštvo, četništvo i slično, fabrikovane su i neosnovane. Radi se o pravom antifašističkom listu svih naših bratskih naroda i narodnosti, koji se hrabro bori za ljudska prava, slobodu govora i toleranciju, što najbolje dokazuje ekskluzivna autentična fotografija portira na vratima: [Porfirije](#).

Porfirije

Portira Četni... pardon, Srpskih Novosti ne treba da mešate s daleko poznatijim Njegovim Visokopreosveštenstvom Mitropolitom zagrebačko-ljubljanskim, cele Italije, Grenlanda, Marsa i Nagorno-Karabakha Porfirijem, inače ljubiteljem pevanja lepih i miroljubivih narodnih pesama o čet... pardon, antifašističkom popu Momčilu Đujiću: [Porfirije s još većom bradom](#).

Milanović se potukao s nacrtanim ustašom i dobio batina

Za kraj, ostavljamo ekskluzivnu autentičnu fotografiju Kukuriku mučenika Zorana Milanovića, da ceo svet vidi šta hrabri antifašisti, borci za ljudska prava, pravdu i istinu, moraju da trpe u genocidnoj ustaškoj Hrvatskoj, samo ako se usude da pisnu o stradanjima napaćenog nebeskog naroda i nenaoružanih čet... pardon, antifašista na tenkovima: [Milanović se potukao s nacrtanim ustašom i dobio batina](#).

O tome će [osuđeni krimina... pardon, antifašist M.B. \(1978\)](#) i njegova pudlica Vojislav Mazno Oko promptno da izveste lovca na nacističke Efraima Curofa i Centar Simon Vizental.

(67) Most je smišljen da se HDZ spriječi osvojiti broj mandata dovoljan za samostalno obnašanje vlasti i poništavanje antihrvatske detuđmanizacije. Nisu svi Mostovci u tome sudjelovali niti za to znali, ali intencija je bila i ostala jasna kao dan. Zapravo, to uopće nije bilo naročito teško postići, jer se HDZ paktiranjem s veleizdajnikom Mesićem i kleptomanskom korupcijom žestoko kompromitirao. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Kako su Boži ukrali Božić](#).

Kako su Boži ukrali Božić

28. svibnja 2016.

Čitaj pozornost, Božo:

"SDP zadovoljan situacijom:

Nema preslagivanja, čisti mandat jedina opcija"

*"U SDP-u su apsolutno zadovoljni već sadašnjim učinkom svojeg zahtjeva za izglasavanje nepovjerenja prvom potpredsjedniku Vlade. – **Sasvim je jasno da je ta naša inicijativa natjerala Most da se okrene protiv Karamarka** i time ovu Vladu dovedu do ruba raspada..."*

"O eventualnom preslagivanju u Saboru i mogućoj suradnji s Mostom, u SDP-u se više ozbiljno ne razmišlja. – Iz jednostavnog razloga – kaže jedan član Predsjedništva SDP-a – jer bi koaliranje s Mostom bez izbora građani svakako osudili i rejting SDP-a mogao bi zbog toga samo padati, a realno je da bi preslagivanjem opet bila sazdana jedna vrlo nestabilna, nekoherentna, a također i nekonzistentna koalicija. Tko zna kako bi sve izgledalo da sad moramo surađivati s Mostom!? Građanima je dosta ovog cirkusa i oni mogu samo osuditi sve koji nastavljaju s bilo kojom vrstom matematike, kaže naš sugovornik iz vrha stranke. – Novi, čist, legitimni mandat za sastav vlade jedina je opcija koja je za SDP prihvatljiva, kažu na Ibleru. Takav stav podupiru doslovce svi s kojima smo iz Predsjedništva SDP-a jučer razgovarali i Milanović će imati podršku ako na pozive Mosta na razgovore to odbije i time svjesno izazove nove izbore..."

Dakle, Božo, pošto nisi bio u stanju sam skužiti čime te i zašto ovih tjedana hrane, pitaju i šopaju Zokin Lozančić & co. evo - tu ti je sve, crno na bijelo. Sami Kukurikavci su ti objasnili o čemu se radi, lijepo, polako i precizno, javno, jasno i glasno. Ali *avaj*, sad je kasno da se ljubi strasno.

Što b' rek'o Šešelj, *zagriz'o si k'o som na durdubak*. Drugovi su te upecali i izvukli na suho, i više nema natrag. Možeš se koprcati koliko god hoćeš sa svojim kako-mali-Ivica-zamišlja-politiku "principima", "nacionalnim interesima" i dvosmislicama tipa "mi ne želimo", "to ne stoji", ovo-ono, bla, bla, ali trajnu i nepovratnu štetu si učinio. Što si postigao? Ništa. Što si dobio? Ništa. A izgubit ćeš sve. Priliku si prokockao. S tobom više nitko ne želi imati posla. Golema većina tih tvojih nesretnika, s kojima ljude optužuješ i sudiš na temelju Kukuriku izmišljotina u medijima, Sabor će gledati samo na televiziji.

I neka će. Glupost i naivnost se skupo plaćaju. Prije ili kasnije, svatko dobije ono što zaslužuje.

(68) Hrvatska obrazovna reforma: licemjerje i podlost "lijevih", nesposobnost i tupavost "desnih". Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Kukurikularna reforma](#)

Kukurikularna reforma

31. svibnja 2016.

Notorno je da nekih 90% ljudi uopće ne zna o čemu se radi, ali hej, u školskoj lektiri namjesto Marulića pojavili su se orjunaški redikuli Ante "Kanta" Tomić i Štulić, a namjesto Domovinskog rata dobili smo "postjugoslavenski rat"... treba li vam više? Nakon što su Milanović i Lozančić ispod Mosta napravili redaljku na INAivcu Boži, slatko ga zaveli, nagu*ili i potom odbacili k'o staru krp, Milanović se zadovoljno opustio. Postigao je što je htio, pa se kod Bage punoglavca neoprezno izlajao o Kukurikularnoj reformi, Jokiću i njegovoj "skupini eksperata":

Milanović postavio Jokića

Milanović: "Ja sam osobno formirao tu skupinu... to je tim ljudi kojim sam osobno koordinirao." (*Bagino pitanje i Zokin odgovor počinju na 09:00.*)

Uslijedio je pokušaj kontrole štete:

Jokić odgovorio Milanoviću: Ne prisvajaj kurikularnu reformu

Ali neuspješno:

Jokić uhvaćen u laži: Tvrdio da ga nije izabrao SDP, a Milanović sve priznao!

Ilčić: Sada je jasno da je Milanović postavio Jokića, prosvjed u Zagrebu predvodi SDP

Naravno, većina medija je tu prvorazrednu vijest brzo zanemarila, unatoč njoj pumpajući sutrašnji "nepolitički" prosvjed bulumente Kukuriku udruga i sindikata. Međutim, nisu jasne neke stvari. Milanović je javno priznao ono što su već znali svi koji imaju mrvicu mozga: *Jokića & co. podmetnuli su Kukurikavci*. Upravo zato je ta "reforma" očito ideološka i projugoslavenski obojena. Tu više nema spora, ali... **zašto HDZ o tome šuti?**

Radi se o vrhunskom političkom streljivu koje upravo vapi za rešetanjem i kapitalizacijom. Da sam ja Karamarko, izjava bi uslijedila bi istu večer iza Milanovićevog gafa, a sutradan i u svim slijedećim danima bi i ja i moja stranka i svi moji ministri i stranački ljudi o tome govorili dan i noć, spominjali bi to u svakoj izjavi o bilo čemu. Zašto puštaju Ilčića da solira i sam se kolje sa šakalima? Zašto ministar Šustar nakon toga i dalje trči za Kukuriku "ekspertom" Jokićem? Jokić više nema nikakvog kredibiliteta. I najgore od svega, zašto to radi i sama *predsjednica države..?* :-(

Gospodo, iskreno, što vam je? Jeste li preko noći ostali bez pameti? :-(

Komentari (177)

MKn — Sri, 01/06/2016 - 19:00.

Kukuriku prosvjed propao...

...ali sindrom "700.000 poklane nejačadi u Jasenovcu" jaše dalje.

Unatoč općem, masovnom medijskom reklamiranju, za trajanja bezveznih Kukuriku govorancija na glavnom zagrebačkom trgu, brat-bratu velikodušno, nije bilo ni 10.000 ljudi. Kad je na binu izašao Keki, čiji koljači su "pobijedili '45.", Zoka je brže-bolje dojavio Orepićevoj Zgb policiji da ih najmanje udvostruči, pa smo dobili "službenu procijenu" na 25.000 duša. Koje nitko nije vidio, ali sigurno su bili tamo, pa i više njih, kaže Index, portal osuđenog kriminalca M. B. (1978).

Ali, to nije ništa. Ni Index nije što je nekad bio. Najdalje je otišao - Kovačičev HRT, koji je policijsko preuveličavanje mrtav-hladan još jednml udvostručio i dobio, jeb'o mater, vjerovali ili ne, "oko 50 tisuća građana". Pravi Jasenovac i Jadovno skupa, 'ej. Markićka koju ne podržava i ne reklamira nitko osim nje same preko noći skupi 15k, ali hej... kad si glup i nesposoban kao HDZ, pa i Mesiću & jugočetnicima prepustiš sve medije u državi, zdrave oči ne znače baš ništa.

Koliko ljudi stane na Trg bana Jelačića

MKn — Sub, 04/06/2016 - 11:48.

Na zagrebački Jelačić plac stane ukupno nekih 48.000 ljudi... pod uvjetom da nema štandova, bina i vozila, i da se u svaki m2 naguraju - četvorica. Sad pogledaj sliku koju si postao. Pa je pogledaj još jednom. Pa onda reci i ovom debilu koji posta video snimke mladih skojevaca da je pogleda. Ako su mu oči previše krvave, neka si kapne Visine :-)

MKn — Sri, 01/06/2016 - 19:10.

Da sam siguran da je micanje Tome ujedno i micanje Mesićevog veleizdajničkog šljama iz HDZ-a, prvi bih mu nasapunao dasku. Ali nisam. Most je jednostavno glup. Nešto k'o Sinčić, kako mali Ivica zamišlja politiku...

MKn — Pet, 03/06/2016 - 21:07.

Tko god drži da se Hrvatska može bez HDZ-a vratiti barem približno na stanje kakvo je bilo za Tuđmanova života - čitaj: sličan broj nezaposlenih, ali državni dug svega 14% BDP, a kompletno gospodarstvo, banke i mediji u hrvatskom rukama - taj se vara gradno.

Ne zbog HDZ-a kao takvog, ne. Ja o njima, nažalost, sve znam. Nego zato što bez njihove organizacije i sredstava, bez njihovog ljudstva i snage, nakon 15 godina Mesića i detuđmanizacije, hrvatska opcija u ovoj nesretnoj državi nema mnogo šanse. Što god o čemu mislili, s tim se moramo suočiti.

(69) *Kako rekoh, Most je nešto posve drugo od onog za što se izdaje, a kao i obično, Državno odvjetništvo šuti. Mrežna poveznica:*

Pollitika.com - Poštenje Mosta nema cijenu

Poštenje Mosta nema cijenu

03. lipnja 2016.

Osim ako ga želite kupiti. U tom slučaju, obratite se Mostovoj PR agenciji. (PR: *public relations*, odnosi s javnošću.) Recimo da imate neki problem, npr. neke milijunčice što se vrte oko nekih poslova i nekih ugovora, a ne sviđa vam se kako se stvari razvijaju, pa želite oblatiti, diskreditirati i ukloniti osobe koje vam smetaju. Za razumnu naknadu, koristeći svoju iznimnu stručnost & sposobnosti, Mostova PR agencija će vam "srediti" za vas afirmativne "novinarske" "istraživačke" PR članke na Internet portalima, u dnevnim novinama, tematske PR emisije na državnoj televiziji, te sastanke s Mostovim ministrima policije i pravosuđa. Cijene PR usuga su razumne, prava sitnica. Ako/kad Državno odvjetništvo protiv osoba koje vam smetaju pokrene kazneni postupak, plaća se i bonus.

Mostova PR agencija klijentu nudi sastanak s ministrima iz Mosta i dizanje kaznene prijave

(Tekst je u međuvremenu nestao s Jutarnjeg Srbobrana, evo ga ovdje: [Mostova PR agencija klijentu nudi sastanak s ministrima iz Mosta i dizanje kaznene prijave](#))

"...objava spornog dokumenta u javnom interesu, posebno zato jer smo i uz ugovor dobili ponudu agencije u kojoj oni klijentima nude i kontakte s potpredsjednikom Vlade Božom Petrovom, ministrom unutarnjih poslova Vlahom Orepićem, ministrom pravosuđa Antom Šprljom te zamjenikom ministra graditeljstva Sandrom Nižetićem. U ugovoru je kao konačan cilj postavljeno pokretanje slučaja od strane Državnog odvjetništva..."

"...Kako bi ostvarili navedeni cilj definiraju plan: "1. Otvaranje teme na internet stranicama Energypress.hr ili Seebiz.eu, 2. ponuditi priču vodećim novinama (Večernji list i Jutarnji list), 3. otvaranje teme za okruglim stolom u emisiji Otvoreno (s ministrom pravosuđa Ante Šprlje i drugim relevantnim gostima), 4. dogovaranje sastanka s ministrom pravosuđa Antom Šprljom i zamjenikom ministra graditeljstva i prostornog uređenja Sandrom Nižetićem (ministar Lovro Kušćević je iz kvote HDZ-a), 5. konačni cilj - Državno odvjetništvo podiže optužnicu..."

Cjenik PR usluga

Doduše, već neko vrijeme ptičice cvrkuću o prigodnom cjeniku PR usluga, pa evo ga. Laganje: 50 EUR, svako ponavljanje: 10 EUR. Olajavanje na Indexu: 100 EUR. Pretvaranje Mladićevog snimatelja u hrvatskog branitelja: 200 EUR. Pljuvanje Hrvatske, veličanje Jugoslavije, toleriranje četnika: gratis. Analiza "cijenjenog stručnjaka", "političkog analitičara" ili "borca za ljudska prava": 300 EUR. Priopćenje "progresivne nevladine udruge": 400 EUR. Klevetanje opće prakse u Večernjem listu ili Jutarnjem listu: 500 EUR. Sudjelovanje u "Otvorenom" ili pojavljivanje u "Nedjeljom u dva": 10.000 EUR, pred izbore: 100.000 EUR. Sastanak s ministrom: 10 minuta 1.000 EUR, šetnja parkom 15 minuta 2.000 EUR, kava u birtiji 20 minuta 3.000 EUR, svaka dodatna minuta: 500 EUR. Pokretanje kaznenog postupka: 5.000 - 50.000 EUR, ovisno o željenoj težini kazne. U navedene cijene PDV nije uključen. Posebne PR želje se dodatno naplaćuju. Ljudi smo, dogovorit ćemo se.

"...konkretni klijent 'isključivo tražio sastanke s Mostovim ministrima', a ne HDZ-ovim. - Ranije su bili iznimno nezadovoljni sastancima s ministrima iz SDP-ove Vlade, kao i s pojedinim HDZ-ovcima..."

Zanimljivo inzistiranje na Mostovcima može značiti da su SDP-ovi i HDZ-ovi ministri nepotkupljivi... ili preskupi. Bilo kako bilo, **SDP-ov PR stručnjak Krešimir Macan očekivano kaže da u ovom Mostovom ugovoru "ne vidi ništa sporno"**, a kladim se da bi se i Sanaderov PR mogul Ratko Maček složio. Osim glede cijena, koje su, da prostite, živa sramota. Nije loše znati da o PR uslugama govori i [Kazneni zakon](#):

Zlouporaba položaja i ovlasti

Članak 291.

(1) Službena ili odgovorna osoba koja iskoristi svoj položaj ili ovlast, prekorači granice svoje ovlasti ili ne obavi dužnost pa time sebi ili drugoj osobi pribavi korist ili drugome prouzroči štetu,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili je prouzročena znatna šteta,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do dvanaest godina.

Primanje mita

Članak 293.

(1) Službena ili odgovorna osoba koja zahtijeva ili primi mito, ili koja prihvati ponudu ili obećanje mita za sebe ili drugoga da unutar ili izvan granica svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koja se ne bi smjela obaviti, ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koja bi se morala obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Službena ili odgovorna osoba koja zahtijeva ili primi mito, ili koja prihvati ponudu ili obećanje mita za sebe ili za drugoga da unutar ili izvan granica svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koja bi se morala obaviti, ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koja se ne bi smjela obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(3) Službena ili odgovorna osoba koja nakon obavljanja, odnosno neobavljanja službene ili druge radnje navedene u stavku 1. i 2. ovoga članka, a u vezi s njom, zahtijeva ili primi mito, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

Davanje mita

Članak 294.

(1) Tko službenoj ili odgovornoj osobi ponudi, dade ili obeća mito namijenjeno toj ili drugoj osobi da unutar ili izvan granica svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koju ne bi smjela obaviti ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koju bi morala obaviti, ili tko posreduje pri takvom podmićivanju službene ili odgovorne osobe,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Tko službenoj ili odgovornoj osobi ponudi, dade ili obeća mito namijenjeno toj ili drugoj osobi da unutar ili izvan granica svoje ovlasti obavi službenu ili drugu radnju koju bi morala obaviti, ili da ne obavi službenu ili drugu radnju koju ne bi smjela obaviti, ili tko posreduje pri takvom podmićivanju službene ili odgovorne osobe,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Trgovanje utjecajem

Članak 295.

(1) Tko iskorištavanjem svoga službenog ili društvenog položaja ili utjecaja posreduje da se obavi službena ili druga radnja koja se ne bi smjela obaviti ili da se ne obavi službena ili druga radnja koja bi se morala obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Tko zahtijeva ili primi mito, ili prihvati ponudu ili obećanje mita za sebe ili drugoga da iskorištavanjem svoga službenog ili društvenog položaja ili utjecaja posreduje da se obavi službena ili druga radnja koja se ne bi smjela obaviti, ili da se ne obavi službena ili druga radnja koja bi se morala obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(3) Tko zahtijeva ili primi mito, ili tko primi ponudu ili obećanje mita za sebe ili drugoga da iskorištavanjem svoga službenog ili društvenog položaja ili utjecaja posreduje da se obavi službena ili druga radnja koja bi se morala obaviti, ili da se ne obavi službena ili druga radnja koja se ne bi smjela obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Davanje mita za trgovanje utjecajem

Članak 296.

(1) Tko drugome ponudi, obeća ili daje mito, namijenjeno toj ili drugoj osobi, da iskorištavanjem svoga službenog ili društvenog položaja ili utjecaja posreduje da se obavi službena ili druga radnja koja se ne bi smjela obaviti ili da se ne obavi službena ili druga radnja koja bi se morala obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Tko drugome ponudi, obeća ili daje mito, namijenjeno toj ili drugoj osobi, da iskorištavanjem svoga službenog ili društvenog položaja ili utjecaja posreduje da se obavi službena ili druga radnja koja bi se morala obaviti, ili da se ne obavi službena ili druga radnja koja se ne bi smjela obaviti,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Cjenik Mesića i mesicevaca

Zaje*an taj PR, zar ne? Kad smo već tu, što kažete da se malo podsjetimo nekih primjera PR-a od Tuđmanove smrti, pa do danas, za vrijeme detuđmanizacije. Odlična ideja, što kažete? Doduše, tu je vrlo teško definirati **cijene** za pojedine PR usluge, pa ćemo ostaviti tri točkice, da ih sami zamislite i upišete. Recimo:

Svjedočenje u Haagu protiv vlastite države i naroda: ...

Prodaja državnih tajni haaškom tužiteljstvu: ...

Pretvaranje Tuđmana u Pavelića, Hrvatske u NDH, a Oluje u Jasenovac: ...

Suradnja s "Veritasom" Save Štrbca: ...

Optužba vlastite države za agresiju na Bosnu: ...

Prodaja INE strancima: ...

Prodaja hrvatskog gospodarstva, tvornica, banaka i medija strancima: ...

Potpisivanje sporazuma o sukcesiji SFRJ, uz Aneks G: ...

Domoljubno urlanje na splitskoj rivi, uz kasnije "lociranje, identificiranje, uhićivanje i transferiranje": ...

Koalicija s Pupovcem i dojučerašnjim "krajinskim" četnicima: ...

Sapunanje daske Branimiru Glavašu: ...
 Odustanak od gospodarskog pojasa u Jadranu: ...
 Kupovanje nepotrebnih borbenih vozila od Patrie: ...
 Ponavljanje Miloševićeve ratne propagande: ...
 Pretvaranje Domovinskog rata u građanski rat: ...
 Pokušaj povlačenja tužbe za genocid protiv Srbije: ...
 Odustajanje od zahtjeva za ratnu odštetu od Srbije: ...
 Uvođenje rodne ideologije u hrvatsko zakonodavstvo i škole: ...
 Uvođenje ćirilice u Vukovar: ...
 Donošenje udbaškog Lex Perković: ...
 Bacanje Hrvatske u dužničko ropstvo: ...
 Remont MIG-ova: ...

O svim ovim blistavim primjerima PR-a detaljnije govori glava XXXII. [Kaznenog zakona](#), pa pročitajte. Naravno, bilo je toga još, upravo bezbrojno, a takvo stanje traje još uvijek - Hrvatska zapravo gotovo uopće nema ni novinare, ni medije, ni javnost, samo PR... dež. Najsvježiji slučaj su tjedni općeg medijskog pumpanja i reklamiranja "nepolitičkog" Kukuriku prosvjeda navodno zbog reforme obrazovanja, a zapravo radi rušenja vlade. Dan i noć, na svim portalima, u svim novinama, na svim televizijama. Koliko su PR novca i od koga mediji dobili za to? Gle' čuda, nikoga ne zanima.

Most je glavni razlog zbog čega se takvo stanje nije promijenilo ni za milimetar, čak niti nakon izbora i prividnog odlaska Milanovića i Kukurikavaca. To je sada jasno kao dan. Nikakve sumnje više nema. **Most sprječava smrt detudmanizacije.** Što mislite, hoće li glavni državni odvjetnik Cvitan poduzeti išta zbog ove najnovije rabote Mostove PR agencije?

Kajgod, pa Božo ga je nedavno [javno podržao](#). Osim toga, Cvitanov bivši šef, a sad zamjenik Bajić je tijekom suđenja Sanaderu "novinare" znao nazivati i po stotinjak puta dnevno. Ugovorene PR usluge se moraju odraditi.

Komentari (75)

MKn — Sub, 04/06/2016 - 06:23.

Evo Bigi, kopiram ti vlastiti post s drugog dnevnika:

"...valja priznati da Kukurikavci imaju jednu nepobitnu sposobnost: medijski su neusporedivo jači, uporniji i organiziraniji.

Zapravo im uopće nije teško kontrirati, jer nemaju stvarnih argumenata. Markička koja ih redovito jede za doručak (hehe) je savršen primjer - ali to je svakodnevni posao, full time job, a to HDZ i dalje uopće ne razumije. Evo, petnaest godina trećejanunarskog Kukuriku medijskog kadroviranja i ulaganja silnog novca se upravo isplaćuje: [nesretni lokalni psihijatar](#) osjeća žestoke bolove u predjelu produžetka leđa, ali [uopće ne shvaća što mu se dogodilo](#)."

HDZ zanemaruje medije

Činjenice: HDZ si u 25 godina nije uspio napraviti ili na svoju stranu privući niti jedan jedini imalo utjecajni medij - niti jedne dnevne novine, niti jednu televiziju. Čak ni s Internet portalima (koje možeš načiniti bukvalno preko noći) ne stoje dobro: Direktno.hr postoji svega nekoliko godina, kao i Narod.hr, ali taj je Markičkin, a ne HDZ-ov. I to je bukvalno sve, za ostalo jedva tko uopće zna.

Nažalost, HDZ uopće ne vidi ulogu moderne promidžbe i medija :-(

MKn — Sub, 04/06/2016 - 20:20.

Božo nije pozvao Božu na ostavku :-)

[Petrov na Novoj TV stao u obranu Grizlija: brani čistu korupciju](#)

"Takvi ugovori uobičajeni su u PR-u", odgovorio je na Božo Petrov na pitanje novinarke s kojom je uživo razgovarao u parkiću u Metkoviću. "Ti ugovori uopće nisu potpisani", kategorički je ustvrdio Petrov i tako izrekao još jednu nevjerovatnu tvrdnju..."

Valja samo čitati:

["...Razgovarali smo i s Tomislavom Čehulićem, direktorom Grizli komunikacija, koji nam je potvrdio autentičnost ugovora te kazao da je potpisan 1. svibnja..."](#)

MKn — Ned, 05/06/2016 - 05:58.

Bigulica — Ned, 05/06/2016 - 01:02: "hoće li me Grizli povezati baš s Majom Sever, ili može i s Brankom Kamenski u svezi glede utjecaja Tuge i Yuge na tradiciju zovinog sirupa :P"

Imaš telefon, imaš e-poštu, pitaj Božu. Oni nude "PR usluge" sastanaka s Mostovim ministrima i pokretanja kaznenih postupaka, ne ja. Btw jasno je i zašto Božu odjednom branite - jer je [Kukuriku PR "stručnjak" Macan rekao da u tom ugovoru "ne vidi ništa sporno"](#). Što otkriva da su se i Milanović, Pusićka, Josipović... bavili istim stvarima i pružali iste "usluge" dok su bili na vlasti.

Primjerice, sjetimo se Josipovićeve, Bajićeve i Pavićeve akcije uništavanja HDZ-a, o čemu je posvjedočio Gordan Malić (koji je sve, samo ne HDZ-ovac):

[Josipović me zvao da zajedno s njim, Bajićem i Pavićem uništimo HDZ](#)

"...Plan se dobrim dijelom realizirao, a obuhvaćao je bankrot HDZ-a, kazneni progon, rascjepljivanje na minijaturne radikalne dijelove. Malić je Josipovića upitao s kime će to napraviti, a on je odgovorio da će to izvesti on, Bajić i Pavić. "Ja sam ispao iz priče jer sam inzistirao na aferi Kamenski, jer me ne zanima HDZ. Josipovića zanima HDZ, a ne kriminal..."

Kako se vidi, obrazac ponašanja je potpuno isti. Jebote, predsjednik države i glavni državni odvjetnik ne žele sankcionirati kriminal i korupciju, nego uz pomoć glavnog medijskog PR tajkuna zlorabe svoje ustavne i zakonske položaje i ovlasti da uklone najveću stranku u državi. Da se riješe glavnog protivnika i konkurenta... i nikom ništa. Još su na slobodi :-)

Ili slučaj s [Miljenićevim zapošljavanjem policajaca preko veze](#). Kladim se da je neka Kukuriku "PR agencija" i taj sastanak s ministrom sredila i naplatila. Što se Miljeniću dogodilo? Ništa, čak ni nakon što je otišao iz vlasti. Zašto? Zato jer se vlast zapravo nije promijenila.

Što zbog gluposti i naivnosti, što zbog čiste pokvarenosti, Most to nije dopustio. Mesićevi i Kukuriku PR mafijaši nastavljaju jednako vladati ovom nesretnom državom, a i ti slobodno produži uživati valjajući se u tom smrdljivom blatu i kaljuži.

MKn — Sub, 11/06/2016 - 05:53.

A što radi DORH?

[Sud časti HUOJ-a: U slučaju Grizli sporni elementi u ugovoru o pružanju PR usluga](#)

(I ovaj tekst je u međuvremenu nestao s Jutarnjeg Srbobrana, evo ga ovdje: [Sud časti HUOJ-a: U slučaju Grizli uočeni sporni elementi u Ugovoru o pružanju PR usluga](#))

Odgovor: ništa. Niti neće, jer bi Cvitan i Bajić zbog sličnih "spornih elemenata" morali uhititi sami sebe, pa Josipovića, Pavića, Milanovića, Macana, Ostojića, Miljenića...

(70) Poziv Tomi da konačno raščisti stvari, jednom zauvijek. Nažalost, nije. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Karamarko mora Mesiću zariti kolac u srce i odsjeći mu glavu](#)

Karamarko mora Mesiću zariti kolac u srce i odsjeći mu glavu

06. lipnja 2016.

Moja štovana i ostala gospodo, pred očima vam se upravo odvija najveća tzv. specijalnoratovska operacija u Hrvatskoj od Tuđmanove smrti do danas: uklanjanje Tomislava Karamarka s mjesta podpredsjednika hrvatske vlade i predsjednika HDZ-a. Svi mediji, sve

televizije i novine, Večernji list, Jutarnji list, Internet portali, buljuk "političkih analitičara" i "nevladinih organizacija", onaj tragikomični jugoslavenski zastupnik u njemačkom Bundestagu, neki EU pučani, vampirski King Kong kod Stankovića, čak i dio HDZ-a, Šeks, nebo i zemlja, dan i noć... svi su se redom digli na stražnje noge i uglas žele da Karamarko odleti. Istina, Obama još nije ništa rekao, ali priopćenje Ovalnog ureda očekuje se svaki tren na CNN-u. Prozor mora pasti, a Karamarko otići.

I sve će biti okej.

SDP, koji je cijelu stvar zakuhao upecaвши tupavog Božu na propagandnu udicu "afere konzultantica", u silnoj sreći i euforiji ponaša se još iracionalnije nego inače, pa važe i dvoji hoće li ili neće glasovati protiv Oreškovića. Molim...? Dakle, Milanovićeви idioti će podržati HDZ-ovu i Mostovu vladu, samo bez Karamarka? 'Ajde!? :-)

Doduše, u shizofrenoj situaciji kad HDZ ruši vlastitu vladu i premijera kojega su sami doveli i predložili, čemu se čuditi. Zapravo, zašto uopće podržati Karamarka?

Svi ovdje znaju što o njemu mislim. Ako tko drugi preuzme HDZ, bio to Brkić, Plenković, Stier... po svemu sudeći, bit će to i dalje isti onaj tzv. "HDZ" koji je preostao nakon Tuđmanove smrti - Sanaderov, Šeksov i Kosoričin. Onaj tzv. "HDZ" koji više nema inicijativu, koji ne prednjači i ne vodi, nego se vječno impotentno brani, povlači, uklanja, ispričava i opravdava - jučer od haaških optužbi za "zajednički zločinački poduhvat", a danas ponovo od prastarih, ofucanih, bradatih jugoslavenskih i četničkih izmišljotina o "ustaštvu". U čemu će biti razlika?

Žao mi je što to moram reći, ali bez Karamarka ili s njim, budućnost ovakve vlade ne vidim. Zašto? Jer nema snagu. Orešković je osobno nedvojbeno sposoban i uspješan čovjek i gospodarstvenik, ali nema političku težinu. Brkić ako zamijeni Karamarka, što god da učini, mediji će ga svejedno do smrti zvati "copy/paste diplomac". Mostovi ministri, tipa Orepića koji SDP-ove jugopljugo kadrove i nakon "smjene" nagrađuje

slobodnom uporabom službenih automobila, ostat će gdje jesu. Većina Mostovih bedaka zelembaća od saborskih zastupnika će nastaviti voditi "svoju" "politiku", "informirajući" se i drhteći poput lišća na vjetru zbog svakog piskaranja Kukuriku medija, osobito udbaškog portala osuđenog kriminalca M. B. (1978). Žalim, tu sreće nema.

Sva ova sra*ja kojima svjedočimo već preko četiri mjeseca će se nastaviti. Dobro, točno, novi izbori bi koštali desetke milijuna kuna, odnos snaga se vjerojatno ne bi mnogo promijenio, a šteta od kašnjenja s EU projektima mjerila bi se u milijardama. Dakle, što učiniti?

O tome nitko ne govori, pa ću ja. Karamarko ima čist izlaz.

U političkom i pravosudnom smislu, mora Mesiću zariti kolac u srce i odsjeći mu glavu.

Da, upravo tako. Vrijeme je došlo. **Karamarko mora skupiti hrabrost i javno, jasno i glasno reći što je radio s Mesićem od 1994. do 2002, pa makar to štetilo i njemu samom.**

Ovo nije hollywoodski film. S veleizdajnicima i krvopijama suživota nema. Ako se odista promijenio i osvijestio, Karamarko mora reći sve. Mora reći kako je Mesić 1997. u Haagu svjedočio protiv Hrvatske i za sebe dogovorio status svjedoka pokajnika. Otkriti tko je Mesiću 2000. financirao predsjedničku kampanju i bukvalno ga preko noći učinio šefom države. Kako je Mesić haaškom tužiteljstvu i britanskim obavještajcima otvorio predsjednički arhiv i prodao hrvatske državne i vojne tajne. Kako je Mesić s Carlom del Ponte, Grahamom Blewittom i Savom Štrbcem napisao optužnicu prividno protiv Gotovine, a stvarno protiv Tuđmana, hrvatske države i hrvatskog naroda. Kako je Mesić Miloševićевой obrani dao Brijunski transkript. Kako je Mesić 10 godina radio, govorio i činio sve da haaška optužnica uspije i da Hrvatska bude međunarodno osuđena. Da Tuđman bude pretvoren u novog Pavelića, demokratska Hrvatska u novu NDH, a Oluja u novi Jasenovac. Da ideja neovisne države za Hrvate zauvijek umre na sudu povijesti.

To je ostavina i naslijeđe veleizdajnika Stjepana Mesića.

Na sreću, Mesićev haaški plan je 2012. propao, oslobođanjem hrvatskih generala, ali Mesić je nastavio... jer mu nitko ništa nije učinio. Njegovi Kukurikavci su bili na vlasti, a tzv. **"HDZ" je šutio kao zaliven. Nije ni pokušao kapitalizirati haašku pobjedu.** Karamarko je iste te 2012. postao predsjednik stranke, Tuđman se u retoriku vratio na velika vrata, pred izbore čak i u kampanju ljigavih SDP licemjera, ali nitko nikada Mesića nije pozvao na odgovornost. Iako je o tome sve znano već godinama, dan-danas o Mesićevoj veleizdaji svi relevantni šute i osim ukidanja ureda, nitko protiv njega i njegove mafije ništa ne poduzima.

Zato sve ovo trpimo.

Upravo zato, navlas jednako kao u Jugoslaviji, identično kao u Miloševićевой ratnoj agresiji, namjesto haaškog "zajedničkog zločinačkog poduhvata" u protuhrvatski propagandni optjecaj tako su lako vraćeni stari dobri vječni "argumenti" Jasenovac i ustaše. Isti oni Mesićevi *trećejanuarski* Kukuriku proizvodi, "nevladine udruge", "politički analitičari", "kulturnjaci" i "intelektualci" koji su se desetljeće i pol živi potrgali dokazujući i izmišljajući Tuđmanovu i hrvatsku krivnju u Oluji, nakon šoka 2012. samo su zacijukali i zakmečali, skužili da im se neće ništa dogoditi, i preko noći se vratili natrag na Jasenovac. Istina, Titovih, Rankovićevih i četničkih "700.000 poklane nevine nejačadi" više nikom normalnom ne mogu prodati, ali u takvoj nevolji, kad ti propadne 15 godina haaškog truda i života, i Goldsteinovih "83.000 civila" dobro dođu.

Molim lijepo: dok god šuti o Mesiću, kompletni post-tuđmanovski "HDZ" snosi jednaku odgovornost za haašku veleizdaju kao i apsolutno svi koji su u njoj sudjelovali. Karamarko je danas predsjednik. Karamarko

mora svršiti s takvim "HDZ"-om i poništiti Mesićevu zločinačku rabotu. Karamarko mora javno raskinuti sa svojom prošlošću i dokazati da više nije Mesićev "izum", potčko i mali od kužine.

Želi li da mu hrvatski narod vjeruje, želi li preživjeti i održati se, želi li konačno preuzeti inicijativu, Karamarko mora javno uništiti Mesića i okončati jugoslavensku, četničku, vampirsku detuđmanizaciju. Jednom zauvijek.

Sad ili nikad.

Ako, unatoč svemu, to ne učini? Onda će biti posve jasno zašto protiv Mesića nikada u životu nije izustio niti jednu jedinu riječ.

Komentari (67)

MKn — Uto, 07/06/2016 - 23:24.

Holjevac je ovo napisao jučer, ne znajući što će iz HDZ-a biti objavljeno (najavljivala se Karamarkova ostavka), ali nažalost, i danas nekima savršeno pristaje:

"HDZ je nakupina beskičmenjačkog smeća i šljama. Oni su u stanju odreći se svog lidera, žrtvovati ga, da bi opstali na vlasti jer ne vjeruju da mogu dobiti izbore u ovom trenutku. Sve za vlast, pa i guzice! Karamarka vam damo, vlast ne damo!

Zašto bi itko pri zdravom razumu glasao za stranku koja dozvoljava da im drugi, od medija do oporbe i nevoljenih koalicijskih parnera, određuju koga žele a koga ne? Pa onda je bolje glasati za one koji će HDZ-u određivati tko ih smije a tko ne zastupati.

O izmišljenoj i nepostojećoj aferi "Drimia" se više ne govori, iako postoji i stvarna afera "Grizli" koja nije teorija zavjere: sad se otvoreno ide ad hominem, pa se kaže, nećemo ga jer nam se ne sviđa, talasa, spominje lustraciju, stavlja ljude poput hasanbegovića, partibrejker je, kviri nam idilu nomenklature. Nešto bi čovjek tu mogao promijeniti, narušiti, poremetiti odnos snaga.

Ako nemate muda ići na izbore, onda lijepo raspustite stranku..."

MKn — Uto, 07/06/2016 - 15:57.

Mesić priznao da Karmarko nije kriv. Kod Stankovića na HRT-u 05. lipnja 2016:

["...Za šefa HDZ-a Tomislava Karamarka rekao je da se ne radi o sukobu interesa ili kaznenom djelu. Ovdje se radi o moralno-političkoj odgovornosti..."](#)

Na samom početku (02:50), jasno i glasno. Dakle, u " aferi konzultantica" Karamarko nije kriv. Nema njegove ni kaznene ni interesne odgovornosti, i Mesić i Kukurikavci to znaju... ali ih ne zanima. Jer u džepu imaju sve "hrvatske" medije, i kao i toliko puta dosad u razdoblju nakon Tuđmanove smrti, golom silom opće halabuke peru mozak i uvjeravaju narod, i njegovu mamu, i njenog psa, da Karamarko mora otići. Zašto, kad nije kriv?

Zato jer Mesić i Kukurikavci tako hoće. Zato jer mogu.

Kao i u slučaju "Tuđmanovog zajedničkog zločinačkog poduhvata protjerivanja Srba", kojim su u ropstvu držali cijelu Hrvatsku 12 godina. Gdje su na četničko-jasenovački način izmišljali i strahotno preuveličavali "srpske civilne žrtve", "interpretirali" izrečeno na Brijunskom sastanku i svim silama nastojali dobiti "konačnu presudu Tuđmanovoj Hrvatskoj". Sjećate li se? O da, ako imate i mrvicu mozga, sjećate se.

Kao i u slučaju protiv Sanadera i HDZ-a, gdje uopće nije bilo bitno - sad se to jasno vidi - nešto stvarno dokazati na sudu, nego je daleko važnije bilo u njihovu krivnju uvjeriti narod... i potom samo pobrati pobjedu na izborima 2011. Zato Bajić nije ratovao u sudnici, nego u medijima. Zato je Bajić 100 puta na dan zvao "novinare" i diktirao im što moraju pisati, dok su se njegovi zamjenici znojili i mucali pred sucima. Zbog čega su mu sve optužnice i presude na Ustavnom sudu pale kao trule kruške.

Malićevo svjedočenje o Josipovićevoj i Bajićevoj akciji uništenja HDZ-a i otkriće ugovora Mostove PR agencije Grizli do kraja su ogoljele Kukuriku cara i zabile posljednji čavao u mrtvački kovčeg Mesićeve detuđmanizatorske bande koja već 16 godina guši, terorizira i parazitira na ovoj nesretnoj državi. Otrpili ovako to ide:

"... 1. Otvaranje teme na internet stranicama... 2. ponuditi priču vodećim novinama... 3. otvaranje teme za okruglim stolom u emisijama na televizijama ... (s ministrom pravosuđa, policije i drugim relevantnim gostima), 4. dogovaranje sastanaka s ministrom pravosuđa i ministrom policije... 5. državno odvjetništvo podiže optužnicu... 6. rascjepljivanje HDZ-a i drugih domoljubnih stranaka na minijaturne radikalne dijelove..."

Slično se događa upravo sada. Pred vašim očima.

MKn — Uto, 07/06/2016 - 16:05.

Rebel — Uto, 07/06/2016 - 05:27: "Ajmo ostaviti govno na kiši i čekati da se pretvori u pitu."

Čuda su moguća. Jel' Milanović postao hrvatski domoljub? Jest, na PR savjet Alexa Brauna, ali ipak. Je li na najvećem predizbornom skupu Kukuriku koalicije 2015. bilo više hrvatskih zastava nego na svim njihovim dernecima u zadnjih 25 godina skupa? Jest. Čuda su moguća :-)

MKn — Uto, 07/06/2016 - 23:06.

indian — Uto, 07/06/2016 - 21:08: "rekao bih i ja da je MKn ov upis dobar, ali naslov s krvavom metaforom iz vampirskih filmova nije baš prikladan, bez obzira što mislili o bivšem predsjedniku"

Haaški pokajnik iza nedjeljnog ručka čovjeka prvo proglasi kazneno i interesno nevinim, ali moralno-politički nepodobnim, drugovi, a potom ga nazove hodajućim mrtvacom. Nek' mi dragi Bogo oprost, ali drugi obraz okrećem dok mi se ne učini da je dosta bilo.

(71) Povodom glasina o Kukuriku krađi glasova Domoljubne koalicije preko kontrole Apisa. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Je li moguća izborna prijevara?](#)

Je li moguća izborna prijevara?

09. rujna 2016.

Nakon saborskih izbora u studenom 2015. bilo je mnogo govora o krvotvorenju izbornih rezultata i sumnji u krađu glasova. O tome su javno iznosili i poznati političari, primjerice bivši predsjednik HDZ-a Karamarko i predsjednik Živog zida Sinčić. Više godina, pa čak i desetljeća, postoji notorni javni problem neuređenih popisa i "viška" fantomskih birača, koji se kreće, nevjerojatno ali istinito, čak i do nekoliko stotina tisuća.

Pozitivni zakonski propisi izborni postupak koncentriraju oko biračkih odbora. Za izbore za Hrvatski državni sabor sastav biračkih odbora je takav, da se predsjednici i zamjenici predsjednika imenuju između nestranačkih osoba, dok sve ostale članove i zamjenike članova postavljaju političke stranke, sukladno i razmjerno trenutnom odnosu vlasti i oporbe u Saboru, i/ili međustranačkom ugovoru. To načelno znači da predstavnici vlasti i oporbe imaju svatko jednako - po dva člana i dva zamjenika - u svakom biračkom odboru, ali u stvarnosti, događaju se svakakve situacije. Primjerice, politička prostitutka HSS, sada vođena po sitnom kokošaru i osuđenom provaljivaču u automobile, preko noći je *okrenula ćurak* i priklonila se Kukurikavcima, ali u biračkim odborima, iako danas zastupa suprotnu stranu, sudjeluje u kvoti bivše vlasti.

Na sreću, osim članova biračkih odbora, sve stranke (kao i razne nevladne udruge) na svim biračkim mjestima i u izbornim povjerenstvima mogu odrediti i postaviti svoje promatrače, koji imaju slobodan uvid u sve stadije izbornog procesa.

Dakle, je li moguće lažirati rezultate izbora? Odgovor: **jest**.

Apis

Kako? Moguće je podesiti računalni program koji prikuplja i zbraja podatke s biračkih mjesta, tako da se namjesto stvarnog na kraju dobije željeni rezultat. To uopće ne mora biti ni mnogo, ni značajno. Malo ovdje, mrvicu tamo, dovoljno je samo glavnog oponenta ili oponente, ili neku manju stranku ili koaliciju, spriječiti da ostvari značajniju većinu ili broj dobivenih mandata. U izbornoj noći, kad se izborni rezultati jednom objave, a orkestrirani Kukuriku mediji krenu talambasati, svi su prisiljeni postupati i odlučivati brzo, i natrag jednostavno više nema. Izbore računalno programerski i logistički podupire i provodi tvrtka zlokobnog imena [Apis IT d.o.o](#) (molim, [vjerovali ili ne](#)), notorno nakrcana "stručnim" Kukuriku kadrovima. Jesu li članovi i simpatizeri bivše Kukuriku, a danas tzv. Narodne koalicije, spremni i sposobni tako nešto učiniti?

Naravno da jesu.

Za to je, naravno, potreban golemi nedostatak skrupula i još veća količina malicioznosti, čiste podlosti i zla, a svega toga Kukurikavci imaju u izobilju. U četiri protraćene godine, od bijednog, prevarantskog *fiasca* na referendumu o braku, preko pročetničkog nametanja ćirilice u Vukovaru, pa sve do besramnog pokušaja zaštite udbaša putem tzv. Lex Perković, Zoran Milanović i Kukurikavci odavno su dokazali i pokazali da u borbi za vlast ne biraju sredstva i ne zaziru doslovno ni od čega. Da su druga vremena i okolnosti, proganjali bi, zatvarali i ubijali, jednako kao i njihovi jugoslavenski prednici iz partije. Njima izborna krađa ne znači baš ništa, čak manje nego automobilska brava šefu HSS-a.

Kako se obraniti od toga? Nije lako, ali je moguće. *Stranke moraju organizirati svoje privatne, paralelne sustave prikupljanja izbornih podataka izravno s terena i zbrajanja glasova*. Naravno, tu prvenstveno mislim

na HDZ kao najveću i najsnažniju branu Kukriku izbornoj krađi, ali i drugi veći sudjelovateli, poput Mosta, mogu i moraju pomoći. Ti sustavi moraju krenuti od temelja, od svih biračkih odbora za svaku općinu, grad i županiju unutar izbornih jedinica, pa sve do državne razine. Na taj način prikupljeni podaci i konačno zbrojeni izborni rezultati moraju u cijelosti - apsolutno, a ne samo približno - odgovarati onima koje objavi Državno izborno povjerenstvo.

Ako tome ne bude tako, bit će jasno što se dogodilo.

Znam, tako nešto nije nimalo lako organizirati. Međutim, moja gospodo, ako za sebe tvrdite da ste velike, sposobne i ozbiljne stranke, a niste u stanju nadzirati izbore, onda neka vas lijepo krađu i varaju. Vaš problem.

Ali i naš, nažalost.

Komentari (122)

Quinquaginta — Pon, 12/09/2016 - 14:08.

Naravno da je. Na izborima 2015 je bila ista razlika između hdz isdp u 21:00 da bi se to istopilo do jutro. Ovaj put se isto očekivalo jel kao kasnije dolaze glasovi iz "urbanih" sredina, međutim čorak. Možda nisu isti ljudi na istim pozicijama, možda se bolje pazi, a možda je samo tako kako je.

MKn — Sub, 10/09/2016 - 09:57.

Da vidimo kako bi izgledala ta nova "pametna" teritorijalna podjela države na "pet regija", bre: Slavonija, Dalmacija, Istra, Međimurje i... Hrvatska, naravno. Tako da notorni četnički popovi konačno mogu svojoj bradatoj prečanskoj pastvi sa zadovoljstvom ispravno čestitati blagdan.

MKn — Pet, 09/09/2016 - 22:49.

Nisam neki ljubitelj nogometa, pa sam tako doslovno prestao navijati kad se Jugoslavija raspala, jer jednostavno nisam imao za koga. Sve su to bili i ostali moji klubovi. No, kako vidim, Mamić & co. su razmjerno i kontinuirano uspješni, dok taj vaš nesretni Hajduk, osobito otkad ga vodi ona šaka orjunaškog jada, nije u stanju zabiti gol ni sam sebi.

lignja — Pet, 09/09/2016 - 22:53.

da si pravi hrvat navijao bi i danas za fk partizan, omiljeni klub našeg prvog precjdnika kojem se tako diviš. pljunuo si na njegovo naslijeđe.

MKn — Pet, 09/09/2016 - 23:05.

Naš prvi predsjednik je vama lignjama velikodušno omogućio da pobijedite na traktorskoj olimpijadi, namjesto da na vas pusti drvosjeke. Trebao bi mu biti zahvalan. Uostalom, večeras ga je i Zoki opet hvalio i rekao da mu je uzor. Reci, hoće li ti pipak zadrhtati dok ga budeš zaokruživao u nedjelju? :-)

SDP: SveDrPe

MKn — Pet, 09/09/2016 - 23:18.

ppetra — Pet, 09/09/2016 - 22:05: "Bolje da se SDP zove Srpska Drpatorska Partija"

"SveDrPe" :-)

MKn — Sub, 10/09/2016 - 10:19.

Nisu moji Mesića 2000. doveli na vlast, tamo ga držali dva mandata i od njega za 15 godina napravili najgoreg i najvećeg mafijaša, bandita i haaškog veleizdajnika u državi - nego tvoji. Eno ga na vašoj listi, capo di tutti capi, nova nada, mladahan, jedva prešao osamdesetu.

Da mi je samo znati, kako se ujutro pogledaš u zrcalo? Jel' ti barem malo krivo? Imaš li barem mrvicu obraza..?

(72) Danas, kada rodno neutralni Plenković na silu gura ratifikaciju Istanbulske konvencije protiv volje vlastite stranke i hrvatskih birača, iako je čak i kokošarski ostatak HNS-a javno rekao da zbog toga neće rušiti vladajuću koaliciju, ovaj stari tekst je možda aktualniji nego ikad. Ista bezočna prijevara traje kontinuirano od 2000. do danas. Juncker ničije dupe ne štira bez razloga. Mrežne poveznice:

Politika.com - [Plenković podnio ostavku!](#)

Lux Veritatis - [Plenković podnio ostavku!](#)

Plenković podnio ostavku!

19. listopada 2016.

Zagreb, 01. srpnja 2022. (Hina) - "Zbog osobnih razloga dajem ostavku na mjesto premijera i predsjednika stranke. Neću se kandidirati za predsjednika RH i povlačim se iz politike", objavio je Andrej Plenković na današnjoj izvanrednoj press konferenciji. Izjavio je kako je o svojoj odluci obavijestio predsjednika države Zorana Milanovića, kao i da je razgovarao sa stranačkim vodstvom, te koalicijskim partnerima. "Predložiti ćemo predsjedniku RH da buduća predsjednica Vlade bude Nina Obuljen Koržinek. Za to imamo preko 80 potpisa naših koalicijskih partnera, saborskih zastupnika koji i sada čine većinu", rekao je.

Najavio je i izmjene HDZ-ova Statuta. Izvijestio je da je prihvatio dužnost počasnog predsjednika stranke s pravom glasa na svim stranačkim tijelima, te da će zamjenik

predsjednika HDZ-a ubuduće biti Milorad Pupovac. Doznaje se da će Plenkovića i na čelu stranke zamijeniti Nina Obuljen Koržinek, a sam Plenković najavio je ponovno uvođenje dužnosti stranačkih potpredsjednika, koju će obnašati Vladimir Šeks, Stjepan Mesić, Josip Manolić, Slavko Linić i Ante Jurjević Baja. Gordana Jandrokovića na funkciji glavnog tajnika CK HDZ-a zamijenit će Martina Dalić, a novi glasnogovornik stranke bit će Saša Leković.

"Povlačim se iz politike, jer je politika služenje narodu, a ne sebi. I da odmah preduhitrim sva moguća pitanja moram reći da, hvala Bogu, nisam bolestan i da, iako je bilo ponuda, nisam prihvatio ni jednu poziciju unutar institucija EU", rekao je Plenković, navodeći kako ne može isključiti mogućnost da se jednog dana vrati u politiku. Podsjetio je da je u politiku ušao prije preko 20 godina, da Vladu vodi već šest godina, pri čemu je, kaže, politiku uvijek shvaćao isključivo kao služenje hrvatskom narodu i svim hrvatskim građanima, u ispunjavanju strateških ciljeva hrvatske države.

"Odlazim zadovoljan jer su ti strateški ciljevi ostvareni. Hrvatska je postala istinski čimbenik međunarodne politike, članica smo NATO-a, Europske unije, treba samo politička odluka i mi smo s pregovorima o ulasku

u Jugosferu za tri mjeseca gotovi", rekao je Plenković, ocijenivši da je Hrvatska pokrenuta i na unutarnjem planu, što, kaže, potvrđuju i izborni rezultati HDZ-a.

Odgovarajući na brojna pitanja novinara, Plenković je odlučno zanijekao da ga je književnik Miljenko Jergović zaljubljeno gledao prilikom intervjua u Jutarnjem listu. "Kao što ste nedavno čuli, Miljenko je u Prološcu sklopio istospolni brak s pitomcem VŠ JNA Antom Tomićem, isto tako bardom hrvatske književnosti. Osobno mi je poznato da je sretni par namjeravao otići živjeti u prijestolnicu hrvatske kulture Beograd, ali ih je spriječila sasvim izvjesna mogućnost da po glavi dobiju i nečim drugim, osim kantama fekalija", izjavio je Plenković.

Odbacio je kao zlonamjerne insinuacije i sva medijska nagađanja o aferi Plenki-media, enormnom nekontroliranom trošenju proračunskog novca, navodnim istragama državnog odvjetništva, te intimnim druženjima s nepravomoćno osuđenim tajkunom Harijanom Manžekovićem na jahti "Puno vitra". Takve bezočne laži i dezinformacije šire određeni ekstremno desničarski krugovi, povezani s muslimanskim radikalima i paraobavještajnim podzemljem, ustvrdio je.

"Sada, na odlasku iz Banskih dvora, znam da je Hrvatska zemlja velikog međunarodnog ugleda i lider u ovom dijelu Europe i siguran sam da ima sve uvjete za daljnji razvoj u slobodi, miru i blagostanju", dodao je Plenković, pozivajući sve da zajedno i dalje rade na ispunjenju strateških ciljeva, među kojima su najvažniji zaustavljanje masovnog iseljavanja i smanjivanje vanjskog duga države od preko 120 milijardi eura.

"Vi novinari najbolje znate da sam uvijek vozio u petoj brzini. Vjerujte, moja odluka je dobro promišljena i nije ishitrena. Kao što sam rekao, ja sam svoju dionicu odradio i sad je vrijeme da me drugi naslijede", objasnio je Plenković. "Doviđenja i hvala na suradnji."

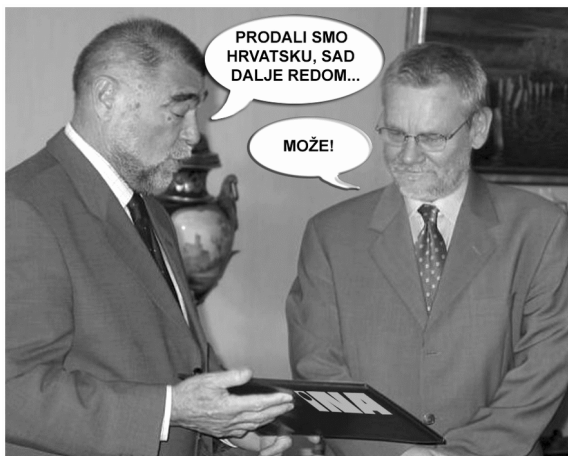
(73) Sve što trebate znati o prodaji INA-e. Usput, jeste li kad čuli za "Aneks G"? Čitajte. Mrežne poveznice:

Pollitika.com - [Kao i hrvatsku državu, INU je prodala detuđmanizacija](#).

Lux Veritatis - [Kao i hrvatsku državu, INU je prodala detuđmanizacija](#).

Kao i hrvatsku državu, INU je prodala detuđmanizacija

11. siječnja 2017.

U posljednjih 15 i više godina o INI se svašta pisalo i govorilo. Osobito u novije vrijeme, otkad je izgubljena međunarodna arbitraža, a predsjednik vlade Plenković navrat-nanos najavio povratak INE u hrvatske ruke. O INI ste tako mogli čuti i pročitati da su npr. "Mesić i Račan prodali samo 25% INE", ali da je "Sanader prodao upravljačka prava za mito", da je "INU prodala HDZ-ova vlada", da su "INU prodali branitelji", pa čak i da je "INU prodala Tuđmanova privatizacija". Takve i slične "Drž'te lopova!" plitke propagandne dude varalice

namijenjene su prvenstveno publici koja "informacije" traži na Imbexu i N1, obožava *reality show* emisije i glasuje za "progresivne" "lijeve" "liberale" i "borce za ljudska prava", jer se to nosi po gradu. Takvi funkcioniraju u rasponu Twitter poruke; pročitati duži suvisli tekst njima je gotovo nemoguć napor; kamoli, recimo, zakon. Čak i da uspiju, ne bi razumjeli ili *ne bi htjeli* razumjeti, jer činjenice koje im se ne sviđaju jednostavno ignoriraju. Da se ljubičica bijela osobno digne iz groba i potvrdi da je za 35 godina svoje vladavine pobio preko 500.000 ljudi, rekli bi mu da je ustaša. Da Mesić prizna da je haaški veleizdajnik, rekli bi mu da je to okej, jer je antifašist.

Suprotna "desna" strana, trenutno predvođena po Plenkoviću i predsjednici države Grabar-Kitarović, dobro zna o čemu se radi, ali ipak to jednako izbjegava i zaobilazi. I nedavno uspješno sedirani Karamarko odavno je sve skužio, ali naravno šuti kao riba. Zašto?

Mi činjenice ne krijemo. **Jer su svi oni zapravo nusproizvodi detuđmanizacije**; više ili manje, Mesićeva djeca. Nisu veleizdajnici i kriptočetnici kao on, to ne, ali svi su neminovno prošli njegovu "školu". Karamarko je notorno bio Mesićeva desna ruka, šef kampanje, predstojnik ureda, šef UNS-a, POA-e, SOA-e... Grabar-Kitarovička i Plenković u diplomaciju ne bi ni primirisali bez Mesićevog predsjedničkog odobrenja i pristanka. Dobar dio onog što imaju i što su postigli svi oni duguju Mesiću i zato protiv njega neće ništa ozbiljno poduzimati, niti govoriti.

Zato će o svemu... samo ne o zakonu o prodaji INE.

Da, taj zakon postoji. Taj zakon je jedna od kapitalnih beba Mesićeve detuđmanizacije, legislativno nedonošče okoćeno dok su i Karamarko i Plenković i Grabar-Kitarovička stajali sa strane i šutjeli, zajedno s kompletnim post-tuđmanovskim tzv. "HDZ-om" kao otužni *reliquiae reliquarum* nekadašnje stranke, bez sposobnosti, snage i hrabrosti. Zakon koji je pozitivan, važeći, nepromijenjen, dan danas na snazi. Zakon od kojeg svi domaći političari, svi "stručnjaci", svi "analitičari" i "novinari" bježe k'o vrag od tamjana - pričaju o svemu, samo ne o njemu, raspravljaju, razglabaju, "analiziraju", muljaju, drobe i lupetaju, al' o zakonu čepe k'o zaliveni, muče k'o mutavi. Zašto?

Zakon o privatizaciji INA-e

Nije teško razumjeti. Pročitajte: [Zakon o privatizaciji INA - Industrije nafte d.d.](#) Prilično je kratak i relativno jednostavan, svega 14 članaka. Prenosim najvažnije dijelove:

*"Postupak privatizacije**Članak 4.*

(1) Privatizacija INE d.d. provest će se:

- 1. prijenosom bez naknade 7% dionica hrvatskim braniteljima i članovima njihovih obitelji,*
 - 2. prodajom do najviše 7% dionica zaposlenicima i ranije zaposlenima u društvima koja čine INA grupu (u daljnjem tekstu: zaposlenici), pod posebnim pogodnostima koje će utvrditi Vlada Republike Hrvatske,*
 - 3. prodajom do najviše 25% plus jedna dionica strateškom ulagatelju,*
 - 4. prodajom najmanje 15% dionica u postupku javne ponude sukladno propisima koji uređuju izdavanje i promet vrijednosnih papira, i to:*
 - hrvatskim državljanima, uz pravo prvenstva, pogodnostima i pod uvjetima koje će utvrditi Vlada Republike Hrvatske prilikom uvrštenja dionica INE d.d. na službenu kotaciju,*
 - domaćim pravnim osobama i stranim ulagateljima, bez prava prvenstva i posebnih pogodnosti prodajom putem javne ponude,*
 - 5. prodajom ili zamjenom preostalog dijela dionica sukladno tržišnim prilikama strateškom ulagatelju ili na tržištu kapitala na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske i uz prethodnu suglasnost Hrvatskoga sabora,*
 - 6. iz preostalog dijela dionica izuzet će se potreban broj dionica za naknadu bivšim vlasnicima.*
- (2) Republika Hrvatska zadržava vlasništvo nad 25% plus jedna dionica INE d.d., koja će se privatizirati na temelju posebnog zakona nakon prijama Republike Hrvatske u članstvo Europske unije.*
- (3) Postotci dionica navedeni u stavku 1. i 2. ovoga članka utvrđuju se u odnosu na temeljni kapital INE d.d. prije pokretanja privatizacije na način propisan u stavku 1. točki 1. do 4. ovoga članka.*
- (4) Redoslijed i dinamiku privatizacije iz stavka 1. točke 1. do 4. ovoga članka utvrđuje Vlada Republike Hrvatske uz suglasnost Hrvatskoga sabora s tim da će se prodaja dionica iz stavka 1. točke 2. ovoga članka obaviti nakon prve prodaje dionica u postupku javne ponude."*

Ponavljam da ne bude zabune:

"(2) Republika Hrvatska zadržava vlasništvo nad 25% plus jedna dionica INE d.d., koja će se privatizirati na temelju posebnog zakona nakon prijama Republike Hrvatske u članstvo Europske unije."

Dakle, zakonom je propisano da hrvatska država zadržava vlasništvo na samo četvrtini dionica INE, na svega 25% (+1), ali da će se i ta preostala četvrtina prodati, i to nakon hrvatskog ulaska u Europsku uniju. Jel' piše? Piše. Crno na bijelo. Da su **Mesić i Račan odlučili i odredili INU prodati u cijelosti, kompletnu**, lijepo se vidi i iz slijedećih odredaba:

*"Zaštita interesa i sigurnosti Republike Hrvatske**Članak 10.*

(1) Za vrijeme dok je Republika Hrvatska vlasnik 50% i više dionica INE d.d., INA d.d. odnosno njezina tijela mogu samo uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske donositi odluke, odnosno sklopiti pravne poslove ili poduzeti pravne radnje koje se odnose na prodaju, odnosno

zajedničko ulaganje čija vrijednost prelazi vrijednost 3% imovine INE d.d.

(2) Za vrijeme dok je Republika Hrvatska vlasnik 25% i više dionica INE d.d., Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku da INA d.d. odnosno njezina tijela mogu samo uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske donositi odluke, odnosno sklopiti pravne poslove ili poduzeti pravne radnje koje se odnose na prodaju, odnosno zajedničko ulaganje čija vrijednost prelazi vrijednost 25% imovine INE d.d.

(3) Vlada Republike Hrvatske može sa strateškim ulagateljem sklopiti ugovor o načinu korištenja prava glasa iz dionica INE d.d. kojih je vlasnik Republika Hrvatska i načinu korištenja prava iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Tim ugovorom se na treće osobe ne mogu prenijeti ovlaštenja Vlade Republike Hrvatske iz stavka 1. i 2. ovoga članka i pravo glasa iz dionica INE d.d. kojih je vlasnik Republika Hrvatska.

(4) Za vrijeme dok je Republika Hrvatska vlasnik 10% i više dionica INE d.d., niti jedan drugi dioničar ili s njim povezana osoba ne može, osim u slučaju prodaje iz članka 6. ovoga Zakona, bez posebnog odobrenja Vlade Republike Hrvatske postupno ili odjednom steći dionice INE d.d. čiji ukupan nominalni iznos čini više od 10% temeljnog kapitala, odnosno nekog drugog prethodnim odobrenjem Vlade Republike Hrvatske odobrenog postotka dionica, a koje daju pravo glasa u glavnoj skupštini INE d.d.

(5) Za čitavo vrijeme dok je Republika Hrvatska vlasnik jedne ili više dionice INE d.d. s pravom glasa u glavnoj skupštini, INA d.d., odnosno njezina tijela mogu samo uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske donositi odluke, odnosno sklapati ili poduzimati pravne radnje u odnosu na:

- prestanak društva,*
- odricanje od dozvole ili ovlaštenja za obavljanje djelatnosti, ili koncesije od interesa za Republiku Hrvatsku,*
- promjenu tvrtke,*
- premještanje sjedišta INE d.d. u inozemstvo.*

(6) U slučaju pokretanja postupka likvidacije nad INA d.d ili njezinim pravnim sljednikom, a za čitavo vrijeme dok je Republika Hrvatska vlasnik jedne ili više dionica INE d.d. s pravom glasa, Republika Hrvatska ima pravo prvokupa cjelokupne, odnosno dijela imovine INE d.d. po procijenjenoj tržišnoj vrijednosti.

Članak 11.

(1) Za vrijeme dok je Republika Hrvatska vlasnik 25% i više dionica INE d.d., Vlada Republike Hrvatske će periodično, a najmanje tromjesečno, izvještavati Hrvatski sabor o tijeku privatizacije INE d.d

(2) Izvješće iz prethodnog stavka je državna tajna.

(3) Za nadzor ostvarivanja prava radnika u procesu restrukturiranja i privatizacije osnovat će se zajedničko povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske, uprave i sindikata.

(4) Povjerenstvo iz prethodnog stavka izradit će tekst socijalne klauzule kojim će se urediti pravni položaj radnika u ugovorima o prodaji dionica iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona."

"Izvješće iz prethodnog stavka je državna tajna." Krasno. Zakon je objavljen u Narodnim novinama br. 32/02 od 28. ožujka 2002, a stupio je na snagu 05. travnja iste godine. Kako već rekoh, nije mijenjan i na snazi je i danas. Svaka hrvatska vlada i sva ostala hrvatska državna tijela i institucije njime su apsolutno vezani, kao i svim drugim pozitivnim zakonima.

Što kažete? Možete li doći k sebi od mučnog dodira detudmanizacije? Dobro, idemo na pojašnjenja.

Prvo, vidite da je netočno da su "Mesić & Račan prodali samo 25% INE". **Zapravo su je prodali cijelu**, jer je to doslovni, izričiti, nedvojbeni, nedvosmisleni cilj i svrha toga zakona. Na taj način, Mesić i Račan zakonski su prisilili i obvezali hrvatsku državu i sve slijedeće hrvatske vlade da se potpuno odreknu najveće i najjače tvrtke ne samo u Hrvatskoj, nego u bivšoj Jugoslaviji, a možda i šire. Mesić i Račan presjekli su žilu kucavicu hrvatske ekonomije. ***Mesić i Račan slomili su kralježnicu hrvatskog gospodarstva, i prodali je strancima.***

Drugo, jasno je da je zapravo posve nebitno je li "Sanader prodao upravljačka prava za mito" ili nije. MOL je svojih 49,08% dionica INE stekao legalno, javno, kupovinom na tržištu, a relativni većinski udio dionica Mađarima automatski daje i najveća upravljačka prava, jer nitko od drugih dioničara nema preko pola, niti više (Hrvatska ima 44,84%). Što god učinio, počinio kakvo kazneno djelo ili ne, Sanader je samo poslušno provodio Mesićev i Račanov zakon, jednako kao i Kosorica i braniteljski fond 2008. godine. [Tko s vragom tikve sadi...](#)

Treće, svaki put kada čujete nekog političara da priča o INI, obvezno ga pitajte što misli učiniti s tim Mesićevim i Račanovim zakonom, jer se bez njegovog poništenja INA *ne može* vratiti natrag Hrvatskoj. Podsjećam, Račan je bio na vlasti četiri godine, od 2000. do kraja 2003; Sanader i Kosorica slijedećih osam. Mesić je bio predsjednik države 10 godina, od 2000. do 2010, a Josipović slijedećih pet. Milanovićev SDP je vladao četiri godine, od 2011. do kraja 2015; za potrebe zadnjih predizbornih kampanja, kao nikada prije, glumatali su domoljube vičući: "Hrvatska!", mašući hrvatskim zastavama i optužujući Karamarku da je preko supruge mađarski pijun... ali zakon o prodaji INE iz davne 2002. nisu ni pipnuli prstom.

Detuđmanizacija je eufemizam za veleizdaju

S druge strane, čini se da su Plenković, Grabar-Kitarovička i predsjednik sabora Petrov danas suglasni da INU valja vratiti u hrvatsko vlasništvo, ali opet, o zakonu koji propisuje nešto posve suprotno, niti da pisnu. Prave se kao da ga nema.

Još jednom: zašto?

Sad moram proširiti temu i prijeći na još ozbiljniju dimenziju problema. Evo: *zato što je detuđmanizacija samo eufemizam za veleizdaju*. Svi to znaju. Neki malo hrabriji i kažu, ali od onih koji bi mogli, nitko ništa ne govori, niti poduzima.

Počeli smo s prodajom INE. Uzmimo minimum elementarne logike prosječnog dobrog gospodara. Tko bi, u bilo kojoj državi, iz svojih ruku ispustio mega-tvrtku poput INE, jedan takav motor zamašnjak cijelog državnog gospodarstva, i prodao je *strancima*? Nitko pri zdravoj svijesti i pameti. Nitko imalo normalan, samo detuđmanizatori. Oni koji nisu došli graditi i poboljšati, nego rušiti i razoriti. **Veleizdajnici.**

A nije se radilo samo o INI.

Da, pamćenje vam funkcionira. Radilo se se o cijelom nizu paralelnih, simultanih poteza povučenih većinom ubrzo nakon prevrata 2000. godine, čiji je zajednički cilj bio poništenje neovisne Hrvatske i obnova "Jugoslavije", bilo kakve. Zapadnog Balkana, Jugosfere, "regiona", svejedno, samo neka bude, bilo što, bilo kako.

Godine 2000. u Hrvatskoj nije samo promijenjena vlast, nego je naglavačke izokrenuta cijela - Tuđmanova - hrvatska država i državna politika; stoga i termin "detuđmanizacija". Apsolutno sve što je Tuđman postigao i ostvario u tih 9 godina Mesić i detuđmanizatori pokušali su dovesti u pitanje, obezvrijediti i uništiti. Samu hrvatsku državu, njezin prvi demokratski Božićni Ustav, hrvatske oružane snage, hrvatsku vojnu pobjedu u

Oluji i Domovinskom ratu, hrvatsku političku, gospodarsku i medijsku samostalnost i suverenost. Detudmanizatori su sve to izravno napali i pokušali degradirati, demontirati i destruirati.

Negdje su uspjeli više, negdje manje. Pokušat ću pobrojiti neke od najvažnijih stvari.

Odmah na početku 2000. prihvaćena je bezuvjetna poslušnost ne Haaškom sudu, nego haaškom tužiteljstvu. običnoj stranci u sudskim postupku na jednom međunarodnom tribunalu. Stranci napućenoj tipovima poput britanskog obavještajca Grahama Blewitta, osobnog prijatelja "ministra informisanja Republike Srpske Krajine" Save Štrbca, šefa srpske propagandne družine "Veritas" i dugogodišnjeg suradnika ikone tzv. HHO Žareta Puhovskog.

Odmah 2000. promijenjen je Ustav. Nesavršen, ali nedvojbeno učinkovit polupredsjednički državni sustav zamijenjen je današnjom "poluparlamentarnom" nakaradom, izravnim generatorom državne korupcije, koja je Mesiću ostavila taman dovoljno vlasti da Hrvatsku pretvori u mafijašku guberniju haaškog tužiteljstva, čitaj stranih obavještajnih službi i tuđinskih gospodarskih i političkih interesa.

Već pred kraj 2000. godine **Mesić je javno prekršio ustavni zakon o suradnji s Haaškim sudom i Tuđmanov predsjednički arhiv prodao haaškoj bandi prosrpskih i pročetničkih redikula.** Rezultate nije trebalo dugo čekati - Milošević je famozni Brijunski transkript iskoristio u svojoj obrani, a u haašku optužnicu protiv hrvatskih generala i praktično kompletnog hrvatskog državnog i vojnog vrha, kao i svih nas "znanih i neznanih" koji smo se usudili oružjem braniti svoje domove, ugrađen je "Tuđmanov zajednički zločinački poduhvat protjerivanja Srba".

Tuđmanova Hrvatska gotovo je nestala.

Haaška vladavina

Više od cijelog slijedećeg desetljeća, sve do neočekivanog kryptočetničkog debakla i oslobođenja generala 2012, kompletna hrvatska državna politika vođena je i ovisila o odobrenju i stajalištima haaškog tužiteljstva. Sve hrvatske političke i državne odluke, neovisno tko je bio na vlasti, donošene su uz haaški nadzor i u skladu s njihovim odobrenjima i mišljenjima, od kojih je Lijepa Naša drhtala poput lista na vjetru. Haaški tužitelji postali su neformalni, ali stvarni upravitelji Hrvatske. Mesić i Račan hrvatsku državu izručili su u ruke tuđina; učinili je posve ovisnom o stranoj volji i utjecaju.

Tuđman novi Pavelić, Oluja novi Jasenovac, Hrvatska nova NDH

Nad samo postojanje tek nedavno rođene neovisne Hrvatske nadvila se mračna prijetnja osuđujuće haaške presude za "zajednički zločinački poduhvat". Nasuprot Mesićeve žvake za bedake o "individualizaciji krivnje", takva presuda međunarodnog suda značila bi da Hrvati zapravo nisu stvarali svoju državu i niti branili svoj teritorij, nego da su zločinački narod koji je jednako 1941. i 1991. samo protjerivao i ubijao "nenaoružanu nejačad" Srbe; da je Milošević bio u pravu, jer ih je "branio"; da je **Tuđman novi Pavelić, Oluja novi Jasenovac, a moderna neovisna Hrvatska nova fašistička NDH.**

Na dan toliko željene drugostupanjske presude, veleizdajnici su unaprijed javno likovali, najavljujući "konačnu presudu Tuđmanovoj Hrvatskoj".

Eto vam same srži detudmanizacije.

Istovremeno, **kriminalizirana je i hrvatska pomoć i obrana Bosne i Hercegovine**, bez koje te države danas uopće ne bi ni bilo. Zbog silnih haaških političkih smicalica, postupak generalu Praljku i drugima još je u tijeku, s posve neizvjesnim završetkom. Neke od posljedica su odavno vidljive, poput ponašanja tužiteljstva BiH (zapravo Srbije), koje na temelju sramotne prvostupanjske haaške presude progoni pripadnike HVO, branitelje Bosne, radi "zločina" nad bosanskim četnicima.

Mesić i Račan u ruke tuđina izručili su i gotovo kompletno hrvatsko gospodarstvo. Strancima su prodali skoro sve najveće i najjače tvrtke, sve banke i gotovo sve masovne medije. Nakon 9 godina vladanja, od toga 5 godina rata i bez prihoda od turizma, Tuđman im je ostavio oko 9,5 milijardi dolara hrvatskog državnog duga, od kojih je gotovo pola naslijedio od bankrotirane SFRJ. U slijedeće svega 4 godine detuđmanizacije, mira i "napredka", Mesić i Račan taj su dug više nego udvostručili. Na što, znaju samo oni.

Mahnito, sumanuto detuđmanizatorsko zaduživanje Hrvatske nastavili su i Sanaderov i Kosoričin "HDZ", kao i Milanovićev SDP, te ono danas iznosi... koliko? Pedeset milijardi eura? Više? I tek ga je kratkotrajna Oreškovićeve vlada 2016. godine pokušala obuzdati, s posve neizvjesnim učinkom.

Odmah 2000. godine **Mesić je potezom pera, preko noći, pod apsurdnom optužbom za "državni udar", praktično obezglavio Hrvatsku vojsku.** U slijedećim godinama ukinuta su ili rasformirana najbolja hrvatska postrojenja za vojnu obuku poput SG SOD Šepurine, a časnici i dočasnici koji su na svojim plećima iznijeli Domovinski rat, najčešće u naponu životne snage, masovno su otjerani u prijevremenu mirovinu ili jednostavno degradirani i prepušteni sudbini. Obično iznimno opasnim poslovima razminiranja ili plaćeničkom odlasku na ratišta u strane zemlje; ostali su oni koji su mogli šutjeti, a napredovali su samo oni kojima nije smetalo biti marionetama detuđmanizacije.

Slične staljinističke čistke Mesić i Račan proveli su gotovo svugdje. U gospodarstvu, bankama, policiji, sudovima, u institucijama i osobito u medijima, s posla ili na niža i lošija radna mjesta otjerali su gotovo 35.000 ljudi. Mnoge bez ikakve stvarne sveze s HDZ-om, samo zbog toga što su na položaje došli tijekom Tuđmanovog doba, zamjenjujući ih posve nesposobnim, ali "podobnim" "jugoslavenskim" kadrovima, često ljudima treće dobi, olupinama izvučenim iz naftalina Saveza komunista Hrvatske.

Krajem 2002. **Mesić i Račan donijeli su Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina,** još jednu endemsku legislativnu nakaradu kojom je etnička srpska manjina, kao nigdje drugdje u svijetu, nasuprot uzusima međunarodnog prava o reciprocitetu, bukvalno i doslovno uzdignuta na razinu nedodirljivih svetih krava u Indiji. Valjda iz zahvalnosti za 5 krvavih godina kvislinške "krajinske" okupacije trećine države...

Po dolasku na vlast, **Sanaderov i Kosoričin "HDZ" nije promijenio ništa,** nego je takve "politike" jednostavno nastavio. Optužba za "Tuđmanov zajednički zločinački poduhvat" visjela im je nad glavama poput Damoklovog mača, a haaško tužiteljstvo bdjelo je nad svakom "njihovom" odlukom i potezom. Od Pupovca su načinili vječnog srpskog *etnobiznismena*; obitelji Zec su naknadili štetu, iako taj slučaj zapravo nema nikakve izravne sveze s ratom, i to bez sudskog pravorijeka; Kosorica je čak toliko pretjerala s izmišljotinom o "topničkim dnevnicima", da ju je sam Haaški sud morao opomenuti da prestane progoniti ljude.

Upravo **progon hrvatskih branitelja bio je i ostao jedan od glavnih motiva detuđmanizacije.** Srbija ga je opredmetila tzv. Zakonom o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine iz 2003, koji je stupio na snagu 2010, ali hrvatska reakcija uslijedila je tek 2011, kad je pristigla JNA optužnica protiv tadašnjeg podpredsjednika Sabora Šeksa.

Oporbeni SDP, HNS & co. zubima i noktima su se borili protiv Zakona o ništetnosti određenih pravnih akata pravosudnih tijela bivše JNA, bivše SFRJ i Republike Srbije, odnosno protiv sprječavanja srpskog progona hrvatskih branitelja. Tadašnji predsjednik države Josipović čak je u tome pravcu uložio i bijednu, sramotnu ustavnu tužbu, da bi je kasnije povukao. Radi se o čovjeku koji je u povijest ušao kao "Ivo Hrestomatija", tipu koji se privatno tajno sastajao sa srpskim dužnosnicima, dostavljajući im povjerljive podatke i informacije. Naravno, za to nikada nije odgovarao.

S podlim nastojanjima detuđmanizatora i novim srpskim pokušajima progona Hrvata podudarila se prvo ilegalna objava popisa hrvatskih branitelja 2010, a potom i Milanovićeva objava službenog [Registra branitelja](#). Na neizmjernu žalost Mesića, Josipovića, SDP-a, HNS-a & družine, haaški sudci Meron, Guney i Robinson već su [u prah srušili vlažne srpske snove](#) o "Tuđmanovom zajedničkom zločinačkom poduhvatu", pa je objava registra ostala bez namjeravanog učinka.

Prilično se tog dokaznog materijala nakupilo. Mislite da je gotovo? Pogađajte opet.

Aneks G

Za pred kraj vas čeka prava poslastica. U osvit detuđmanizacije 29. lipnja 2001. u Beču potpisan je [ugovor o sukcesiji bivše SFRJ](#). Njegov sastavni dio je tzv. **"Dodatak G" (poznatiji kao "Aneks G")**, čiji članak 2. stavak 1. (a) i (b) glasi:

*"(1) (a) Prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u nekoj državi sljednici na koju su građani ili druge pravne osobe SFRJ imali pravo **na dan 31. prosinca 1990.** priznat će se, te će biti zaštićena i vraćena od te države u skladu s utvrđenim standardima i normama međunarodnog prava bez obzira na nacionalnost, državljanstvo, mjesto boravka ili prebivalište tih osoba. To uključuje osobe koje su, nakon 31. prosinca 1990. stekle državljanstvo ili mjesto boravka ili prebivalište u nekoj drugoj državi, a ne u državi sljednici. Osobe koje ne mogu ostvariti ova prava imaju pravo na naknadu u skladu s normama građanskog i međunarodnog prava.*

(b) Bilo kakav navodni prijenos prava na pokretnu i nepokretnu imovinu učinjen nakon 31. prosinca 1990. i zaključen pod prisilom ili protivno pododjeljku (a) ovoga članka, bit će ništav."

Kladim se da za ovo niste znali, zar ne? Sadržaj ovog članka doslovno znači **pokušaj poništenja suverenosti hrvatske države**. Da, vjerujte svojim očima.

Da je tome tako, pokazuje i potvrđuje cijeli niz sudskih postupaka koje su pred hrvatskim sudovima *izravno na temelju "Dodatka G"* pokretala brojna tijela, tvrtke i fizičke osobe iz Srbije, pokušavajući osporiti razne odluke hrvatske države, odredbe hrvatskih zakona, hrvatskih institucija i pravnih i fizičkih osoba, donesene nakon 31. prosinca 1990. godine, i sebi pribaviti materijalnu korist. Radilo se i radi se o golemim brojkama. Najčešće se tražila imovina u Hrvatskoj; iako je u SFRJ do 1990. vlasništvo notorno bilo "društveno", nakon Mesićevog i Račanovog "Dodatka G" naglo je postalo privatno... i srpsko.

Na sreću, hrvatski sudovi, osobito Vrhovni i Ustavni sud, prepoznali su veleizdajnički karakter "Dodatka G" i, barem dosad, nisu prihvaćali srpske tužbene i ine zahtjeve. Podsjećam, prema procjeni iz 1996, samo u Hrvatskoj isključivo materijalna ratna šteta za koju je odgovorna Srbija iznosila je preko 35.000.000.000,00 (slovima: trideset pet milijardi) dolara. Samo u četiri posljednja mjeseca 1991. Srbi su pobili oko 20.000 hrvatskih ljudi, većinom civila; ranili su još oko 100.000 i iz svojih domova prognali oko 500.000 osoba.

Nizašto od toga nikad nitko nije odgovarao, niti je bilo kakva šteta ikome naknađena.

Mesića i detuđmanizatore za to nije bilo briga. Njih je zanimalo samo poništiti Tuđmana, pomoći Srbiji i vratiti "Jugoslaviju". Jedan od krajnjih ciljeva je bio putem Haaga natjerati napadnutu i razrušenu Hrvatsku da plaća ratnu odštetu "krajinskim" i bosanskim četnicima, a fašističku načertanijsku Srbiju, ratnog agresora na četiri bivše jugoslavenske republike i pokrajine, osloboditi svake krivnje i odgovornosti - i još joj međunarodnim ugovorom, pomoću "Dodatka G", "vratiti" "srpsku imovinu" u Hrvatskoj, bre.

Detuđmanizacija. Znam, nije lako suočiti se s tim.

Pogledajte stvari koje sam naveo. Kao i u slučaju zakona o prodaji INE, zapitajte se: tko bi imalo normalan, imalo racionalan, barem mrvicu dobronamjeran, s trunom zdravog razuma i pameti, svojoj zemlji učinio tako nešto?

Nitko. Osim veleizdajnika.

Kakva je suštinska razlika između tih stvari i Miloševićeve politike? Nikakva. Koja je suštinska razlika između tih stvari i Šešeljevog četništva? Nema je. Zapravo, u osnovi, radilo se i radi se o posve istim načertanijskim, velikosrpskim, četničkim i orjunaškim ciljevima i tezama koje hrvatski narod sluša, gleda i trpi bukvalno oduvijek. Jednako u obje Jugoslavije i u neovisnoj Hrvatskoj, a osobito iznova nakon Tuđmanove smrti. Od Garašanina do Mesića, bila 1844, 1918, 1928, 1941, 1945, 1965, 1971, 1981, 1990, 2000, 2011. ili 2016. godina, u istome smislu, nije se ništa promijenilo.

Zato se *mi* moramo promijeniti. Nažalost, nakon Tuđmana, izgleda da još uvijek nema tko.

Da *stvarno* žele otvoriti usta o INI, Plenković, Grabar-Kitarovićka i Karamarko bi morali i o zakonu o njezinoj prodaji, a potom, posljedično, i o svemu ovdje navedenom, pa i nekim drugim pitanjima, jer je sve to organski povezano - *to su dijelovi zajedničkog zločinačkog poduhvata detuđmanizacije*. Ali onda ne bi mogli više samo govoriti i ponašati se na nekoj političkoj i simboličnoj razini, nego bi bili prisiljeni *djelovati*.

Veleizdajničku petu kolonu morali bi javno prepoznati, onemogućiti i ukloniti. Primjerice, Mesića ne bi samo bacili van iz ureda, nego bi ga morali uhititi, izvesti pred sud i zatvoriti zauvijek.

Slično intoniran tekst napisao sam pred Karamarkov pad, pozivajući ga da konačno smogne snage i hrabrosti i prekine začarani krug: "[Karamarko mora Mesiću zariti kolac u srce i odsjeći mu glavu](#)". Nažalost nije, nego je otišao bez riječi.

Predsjednica Grabar-Kitarović nastupila je i započela vrlo dobro, ali se zaustavila na uklanjanju Titove biste iz predsjedničkog ureda i nekoliko drugih simboličnih poteza i izjava. Razbjesnila je kryptočetnike, ali to je sve. Za dvije godine mandata rekao bih da je premalo, i čini mi se da sam blag i dobronamjeran. S riječi na djela, molim lijepo.

Plenkoviću ne smetaju četnici

Plenković je savršenu priliku da postane državnik imao prije par dana, na Pupovčevom *etnobiznismenskom* "božićnom" derneku, kad je onaj bezobrazni četničić iz Srbije javno, usred Zagreba, zaprijetio Hrvatskoj. Plenković je tada trebao ustati, s cijelom delegacijom vlade otići, i potom dati jednostavnu izjavu za medije. Recimo, četničić iz Srbije ima 2 sata da napusti Hrvatsku; ako to ne učini sam, mi ćemo mu pokazati gdje je granica. Nažalost i Plenković je odšutio, puštajući Stiera da u kasnijem priopćenju kuka i zapomaže kako četničić "govori isto što i Milošević".

Ma, Davore, nemoj mi reći. Stvarno..? :-)

Stvari su kakve jesu. **Dok god su "HDZ" i "hrvatske elite" ovakvi, Hrvatska će politički tapkati u mjestu i stagnirati**, a detuđmanizatorima se ništa ozbiljno neće dogoditi. Ne zato što to naši "desni" možda ne bi htjeli, nego jer se boje da bi time u pitanje, više ili manje, doveli i sami sebe. Dok je detuđmanizacija grmjela, vedrila i oblačila, gledali su na drugu stranu i petoj koloni prešutno držali ljestve. Nesretnici, ionako su oduvijek trenirani, ukroćeni, pripitomljeni, naučeni šutjeti, trpjeti i tuđe cijeniti više nego svoje.

Biti sluga je lako. Biti slobodan čovjek daleko je teže.

(74) *Interesantno je vidjeti recentnija kretanja na američkoj političkoj sceni. Nije neka utjeha, ali vjerovali ili ne, mnogo je sličnih problema, pa čak i izravnih poveznica. Primjerice, nije uopće teško reći da je Obama bio neka vrst američkog Mesića. Mrežna poveznica:*

Politika.com - "Zašto sam napustio ljevicu".

"Zašto sam napustio ljevicu"

11. veljače 2017.

Prije nekoliko dana pojavio se video sadržaja koji slijedi u prijevodu. Riječ je o američkoj političkoj sceni koju je 8 godina Obaminih neostaljinističkih "progresivnih" "liberala" pretvorilo u pravu balkansku septičku jamu, pa čak i gore. Nema smisla komentirati, jer stvar je toliko snažna i strahovita, da najbolje govori sama za sebe:

"Vjerujete li u slobodu govora? Vjerujete li da ljude valja prosuđivati prema njihovom karakteru, a ne boji kože? Vjerujete li u slobodu religije?"

Ako vjerujete u te stvari, vjerojatno niste progresivni. Možda mislite da jeste. Ja sam mislio da jesam. Moja emisija "[The Rubin Report](#)" izvorno je bila dio progresivne medijske mreže "[The Young Turks](#)". Progresivci su me se dojmili kao liberali, samo glasniji. Progresivci su bili dobri dečki; brinuli su o malom čovjeku, ženama i manjinama; prihvaćali su promjene. Tko ne bi htio biti progresivan?

Ali u posljednjih nekoliko godina, značenje riječi "progresivno" se promijenilo.

Progresivci su obično govorili: "[*Ne slažem se s onim što govorite, ali ću do smrti braniti vaše pravo da to kažete.*](#)" Toga više nema.

Zabraniti govor u sveučilišnim naseljima onima s kojima se ne slažete - to nije progresivno. Zabraniti riječi koje nisu odobrene kao "[politički korektne](#)" - to nije progresivno. Postavljati "[upozorenja](#)" na knjige, filmove, glazbu ili bilo što drugo što bi moglo nekoga uvrijediti - ni to nije progresivno.

Sve to dovelo me je do uvjerenja da **mnogi na ljevici više nisu progresivni, nego regresivni.** To je jedan od razloga što sam proveo toliko vremena u svojoj emisiji govoreći o [regresivnoj ljevici](#).

Ta regresivna ideologija ne prosuđuje ljude kao pojedince, nego kao kolektiv. Ako ste crnac, ili žena, ili musliman, ili latino, ili član neke druge manjinske grupe, prosuđuju vas drugačije nego najveće od svih zala - bijelog kršćanskog muškarca. Regresivna ljevica rangira manjine po hijerarhiji, kako bi se natjecale u svojevrsnoj Olimpijadi potlačenosti. Zlatnu medalju dobija onaj tko se najviše uvrijedi.

San Martina Luthera Kinga, da će njegova djeca biti prosuđivana po svome karakteru, a ne boji kože, bio je liberalna ideja, ali ovih dana, to više nije ideal progresivnih.

A što je s religijskom slobodom - idejom da vam nitko ne može narediti u što morate vjerovati? To temeljno pravo progresivci sigurno podržavaju? E, ne baš.

Ja sam vjenčani homoseksualac, pa možda mislite da cijenim vladu koja prisiljava kršćanskog pekara, ili fotografa, ili cvjećara, da rade protiv svojih religijskih uvjerenja da bi nahranili,

uslikali ili ukasili moje vjenčanje. Varate se. Vlada koja prisiljava kršćane da postupaju protiv svoje savjesti može prisiliti i mene da to učinim. Ako vam pekar ne želi ispeći kolač, nađite drugog pekara. Ne tražite od države da mu naredi kako će voditi svoj privatni posao.

Ja sam za [pravo na izbor](#). Ali vlada koja prisiljava udrugu katoličkih časnih sestara - doslovno zvanu [Male sestre sirotih](#) - da pogaze svoju vjeru i plate za pobačaj kao sredstvo kontrole rađanja, može prisiliti bilo koga da učini bilo što.

To nije progresivno; to je regresivno!

Današnji progresivizam postao je pokret lažnog morala koji vitla optužbama za rasizam, netrpeljivost, ksenofobiju, homofobiju, islamofobiju i mnoštvo drugih besmislenih ispraznica, prema svima s kojima se ne slaže. Sukob ideja nadomješten je sukobom osjećaja, a uvrede su zamijenile poštenje. Raznovrsnost je najvažnija, ali samo ako se ne radi o nepodnošljivoj raznovrsnosti mišljenja.

To nije recept za slobodno društvo, nego autoritarno.

Zbog tih razloga, ja se više ne mogu zvati progresivcem. Nisam ni [demokrat](#). Ja sam **klasični liberal**, slobodni mislitelj, i koliko god mi se ne sviđa što to moram priznati, obrana mojih liberalnih vrijednosti odjednom je postala konzervativno stajalište.

Dakle, ako vjerujete da bi ljudi trebali smjeti reći što misle, a da za to ne budu kažnjeni; da ljude valja prosuđivati po njihovom ponašanju, a ne boji kože; i da ljudi imaju pravo živjeti kako žele, bez uplitanja vlade, onda za vas na ljevici više nije ostalo mnogo toga.

Nastavit ću to objašnjavati progresivcima sve dok me posve ne izostave. Ja sam Dave Rubin iz "The Rubin Report", za Sveučilište Prager."

Izvornik: ["Why I Left the Left"](#).

Komentari

MKn — Uto, 14/02/2017 - 17:47.

Čitam ovaj "odgovor" i s prilično dosade mislim kako ću se opet, po ne znam koji put, izrugivati teško mjerljivoj količini velikosrpskog primitivizma, bezveznog prostačenja i infantilnog impotenog bijesa, kad ono... naletim na:

bube — Uto, 14/02/2017 - 00:47: "Buđenje Europe, i naše zemlje u Europi, će doći - no, tek kada tebi/vama jebenim desničarskim budalama, političkim kretenima, mi lijevi, budemo uporno lomili noge, što manje bude takvih da po njoj stupaju osjećaj krivnje će biti manji."

'Opa Miki, izravna prijetnja. I to baš ničim izazvana.

Dakle, svašta. Bube dušo, prvo se pozdravi sa svojim Pollitika računom, a kad ti murija ovih dana zakuca na vrata, komotno zovi Pupija, pa možete skupa cviliti u Srpskim Novostima da vas, nevinu nenaoružanu nejačad, ustaše opet diskriminišu, bre. I trpaju u zatvore.

MKn — Uto, 14/02/2017 - 18:19.

Gle' ti Oštriča homofoba :-)

Zoran Oštrić — Uto, 14/02/2017 - 09:51: " :Buddbe!

Kako si dozvolio sebi, da te toliko izživcira ovaj pederčić, koji stalno cmizdri jer je Tito bio stoput bolji jebač od njegovo Ante! :-D"

Oho, vidi-vidi. Slično kao i Bube, još jedan naš vrli "progresivni" ljevičar, aktivist i zakleti "borac za ljudska prava" u iracionalnom nemoćnom bijesu luduje, šizi i vrijeđa, jebote, naziva me - pederčićem :-) Zbog čega!? Pa samo sam preveo što taj tip kaže u videu, uopće nisam komentirao. Što se na mene ljutiš, luzeru..? :-)

I što ćemo s ovim očitim izljevom homofobije, diskriminacije & javnog vrijeđanja osoba gay orijentacije? Ili više nisi progresivni ljevičar i borac za bla-bla, nego krezubi klerofašist, katotaliban i ustaša? :-) Reci, Oštriću, da nisi možda baš ti bacio suzavac u onaj "gay klub" u Zgbu neki dan, a? Otkrili smo se, izlajali, a? Gukni golube :-)

MKn — Uto, 14/02/2017 - 18:01.

U Titovoj Jugoslaviji smo nekada imali "političku podobnost", a Ameri danas imaju "političku korektnost". Razlike gotovo i nema.

indian — Sub, 11/02/2017 - 22:19.

"Progresivisti", kako se vole nazivati, vojuju svoj "sveti rat". Sveti rat usmjeren ne na jedan svoj cilj ili jedan legitimni interes, i ne na neku određenu politiku. To je religijski Sveti rat za uspostavu jednog svjetonazora svijetu.

Bez potrebe za kompromisom. Bezkompromisno.

I bez zabrinutog obzira hoće li istinitost preživjeti po tom Svetom ratu.

....nema nikakve veze s liberalizmom. Ukradeni naziv.

Lažni liberali

MKn — Uto, 14/02/2017 - 17:57.

"....nema nikakve veze s liberalizmom. Ukradeni naziv."

Upravo tako. Slično kao i kod nas: Zoki i njegovi samoproklamirani "liberali" u SDP-u, Pusićkini HNS "liberalni demokrati" & njihovi medijski i NVO psi čuvari, "novinari" i "borci za ljudska prava", pomno razbacani od HRT, Nove i RTL nemila, do Documenti, Gongga, Baba i žaba nedraga, nemaju ama baš nikakve sveze sa stvarnim liberalizmom.

Onaj tko ne podnosi slobodu govora, tko mrzi vjeru i tko zaziva intervenciju države u sve živo i mrtvo, jednostavno nije liberal. Nego autoritarni, totalitarni licemjer. Nacist, komunist, svejedno.

(75) Svemu dođe kraj. Mrežna poveznica:

Pollitika.com - [Rakarova dvostruka mjerila](#).

Rakarova dvostruka mjerila

14. ožujka 2017.

Nije teško vidjeti da je Pollitka doživjela sudbinu sličnu Fekalovoj. Kao notorno projugoslavenski, filospri i "ljevičarski" forum, funkcionirala je dok je gospodi drugovima bila potrebna, a kada su pomislili da je cilj postignut, prepuštena je odumiranju. No, za razliku od goleme većine drugih "lijevih" mjesta na hrvatskom Internetu i licemjernog buljuka domaćih "ljevičara" koji se na sva usta kite "slobodom govora", "progresivnošću" i "borbom za ljudska prava", Pollitika i njezin vlasnik Marko Rakar *odista* su posjedovali stanovitu količinu poštenja, osnovnog morala i osjećaja za *fair play*; tome mogu [osobno posvjedočiti](#).

Nažalost, svemu dođe kraj.

Rakar je od poštenja odustao. Mjerila su mu postala različita - što jednima brani, drugima dopušta. Prisjetite se zabrane i blokiranja korisničkog računa jednog od najpoznatijih i najvrjednijih članova Pollitike Drvosjeka, u slučaju koji je okarakteriziran kao prijetnja:

[drvosjek — Pet, 05/08/2016 - 13:59.](#)

"ja sebe smatram antifašistom

...Ti se @sjenka slobodno priključi Vučiću u Srbiji i tamo zajedno s njim kmeči. Naravno da bi smo vas u slučaju potrebe skraćivali za glavu..tako to ide ako je nužda..."

Rakar je vrlo brzo reagirao:

[mrak — Sub, 06/08/2016 - 10:05.](#)

"šest mjeseci bez pristupa pollitici"

Prijetnja je kazneno djelo prema čl. 139. [Kaznenog zakona](#). Doduše, očito je da se radilo o prilično ekstenzivnom i rastegnutom tumačenju, jer je "prijetnja" izrečena samo uvjetno, u kondicionalu. Smisao Drvosjekove izjave je, otprilike, "ako odete u četnike, skratit ćemo vas za glave", što je logično, razumljivo i prihvatljivo, jer za zločince zaštite od prijetnji nema. Ali dobro, ne protivim se strožijim kriterijima, ako se želi zadržati barem neki privid minimuma koliko-toliko civilizirane razine javne komunikacije.

Međutim, kako već rekoh, od toga nema ništa. Rakar je odustao od bilo kakvih mjerila, skrupula ili principa. U komentaru na moj dnevnik ["Zašto sam napustio ljevicu"](#), u već odavno uobičajenoj inkohherentnoj gomili vrištećih "lijevih" frustracija, nebuloza i primitivizama, korisnik Bube napisao je:

[bube — Uto, 14/02/2017 - 00:47.](#)

"Ustašuljački nedrku, jebeš Ameriku..."

...Buđenje Europe, i naše zemlje u Europi, će doći – no, tek kada tebi/vama jebenim desničarskim budalama, političkim kretenima, mi lijevi, budemo uporno lomili noge, što manje bude takvih da po njoj stupaju osjećaj krivnje će biti manji..."

Molim, hodite na dnevnik i pročitajte ga, a potom Bubin "komentar". Kako možete vidjeti, ovdje nema baš nikakvih tumačenja, rastezanja, ograda niti uvjeta. Prijetnja je izravna, jasna i nedvosmislena. Ljudima na Pollitici poznato je moje ime i prezime, neki čak znaju i gdje živim. Ovo nije šala. Stoga sam Rakaru poslao poruku, naveo poveznice i zatražio da reagira:

Poslane poruke Sudionici: mrak i MKn 14.02.2017 - 17:26

"...Prijetnja nije šala. Dakle, tražim da postupiš prema pravilima i pošalješ toga tipa na duže hlađenje, a meni molim dostavi njegov IP, da ga mogu prijaviti policiji. Hvala!"

Rezultat? Nema ga. Rakar nije poduzeo baš ništa. Niti sam dobio podatke o počinitelju da ga mogu prijaviti, niti je korisniku Bubi zabranjen pristup, nego je slobodno nastavio pisati. Ili daleko bolje rečeno, ludovati:

[bube - Pet, 10/03/2017 - 20:04](#)

["Samo luđaci i luđakinje će ovdje naći poveznicu s kraljicom Balkana"](#)

Tja. Pollitika je očito propala, ali to je manje bitno. Vlasnik Rakar ovim je postao pomagač, pa čak možda i supočinitelj u kaznenom djelu prijetnje. Rakar je u Hrvatskoj javna osoba. Ako ne mogu ništa poduzeti protiv Bube, jer ga Rakar štiti, mislim da nije teško pogoditi što mi preostaje.

Komentari

MKn — Čet, 16/03/2017 - 16:17.

ppetra — Sri, 15/03/2017 - 07:52: "MKn je sada HDZ-ov dužnosnik i smeta mu pollitika ... MKn je angažiran u HDZ-u, pa me ovakav njegov tekst nije začudio, jer ovdje se piše i protiv njegova HDZ-a... MKn pripada HDZ-ovim dužnosnicima, pa zato ovaj napad na pollitiku."

Molim..?! Jel' ovo neka šala? :-)

Daj priznaj, jes' ti uopće čitala te moje dnevnikke koji se tiču HDZ-a? Recimo ovaj: "[Tko s vragom tikve sadi...](#)" Ili ovaj: "[Karamarko mora Mesiću zariti kolac u srce i odsjeći mu glavu](#)". Ili ovaj: "[Plenković podnio ostavku!](#)" Sanadera nisam podnosio, Karamarku nikada nisam vjerovao, i prvi sam Plenkija javno nazvao novim Sanaderom. Ako nisi čitala, čitaj. Ako jesi... e, onda apsolutno dobronamjerno predlažem malo bolje pripaziti na količinu pri konzumaciji alkohola tijekom dana.

Znaš ono, čašica tu, čašica tamo, s vremenom se ljudima stvari počnu priviđati.

MKn — Sub, 18/03/2017 - 20:11.

Doduše, dosad su me samo (kripto)četnici gnjavili oko identiteta, nitko s naše strane. Tja, za sve postoji prvi put.

"Jesi li ili nisi bio HDZ-ov kandidat na izborima?"

<http://www.radio-baranja.hr/vijesti/10036-milan-knezevic-novi-nacelnik-o...>"

Nikad nisam bio član partije niti bilo koje stranke, ni politički angažiran.

"Ili se radi samo o slučajnosti."

Ima iz nekog mjesta kod Našica pukovnik HV, isto ime. (Inače jedno od najčešćih imena u Hrvatskoj.) Slična situacija prije možda petnaestak godina, razni bijesni oštrići, feniksi i tenori udaviše čovjeka, optužiše ga da im po netu pije krv i vadi mast... a on siroče ni luk jeo, ni mirisao :-)

"Pogledaj Milišana Brkića i sadašnji vrh HDZ-a u koaliciji sa SDS-om i Pupovcem."

Što reći? Beskičmenjački jad i bijeda. Dok je haaški postupak bio u tijeku, s prijetnjom "zajedničkog zločinačkog poduhvata protjerivanja Srba", dok HR nije bila članica EU, mogli su se izvlačiti na "pritiske izvana". Što je sad? Svi su ti "razlozi" otpali. Zbog čega HDZ-ovci i dalje moraju biti mali poslušni psići? Čime im prijete danas? Razotkrivanjem privatnog kriminala, rekao bih.

"I na kojem portalu ima manje cenzure? Pogotovo sada kada se dnevnikci ne mogu ocjenjivati."

Ako Rakar pušta razne tipove da javno prijete na Pollitici, postaje sudionik. To se ne može tolerirati.

MKn — Čet, 16/03/2017 - 16:42.

sm — Čet, 16/03/2017 - 16:25: "da je netko imao ovakvo ili onakvo mišljenje o HDZ-u i njegovim predsjednicima, istini za volju, nije zapreka za funkciju,"

Ovo je točno. "HDZ" je prepun ljudi koji s načelno proklamiranom politikom te stranke imaju male ili čak nikakve sveze.

"Plenković je oko toga prilično široke ruke - želi namiriti sve i svakoga kako bi imao mir za raditi ono što smatra važnim."

Recimo oktroirati krticu Prgometa za kandidata u Zagrebu? Mogao je staviti i Milanovića, nema neke naročite razlike.

Dodatak

(76) Dodatak 1: tekst jednog prijatelja, interesantan i informativan. Prenosim u izvorniku, bez ikakve redakcije. Mrežna poveznica:

Politika.com - **JPeratovic:** *"Tudjmanovi 200 obitelji" nemaju veze s Tudjmanom*

"Tudjmanovi 200 obitelji" nemaju veze s Tudjmanom

15. travnja 2014.

1. **IVICA TODORIĆ - KRALJ TRGOVINE I PREHRANE** Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 3.173,681.553 O carstvu Ivica Todorića čak i šira javnost zna gotovo sve. Tijekom godina iz trgovačkog biznisa oblikovanog u Konzum, lidera maloprodaje u Hrvatskoj, financirao je preuzimanja velikih prehrambenih lanaca. Agrokor za svaku akviziciju pomno priprema strategiju razvoja prije preuzimanja. Zvijezda, Jamnica, PIK Vrbovec, Ledo, Belje, Agrolaguna, Solana Pag, Tisak i Vupik samo su neke od brojnih tvrtki iz Todorićeva portfelja.

2. **ANTE VLAHOVIĆ** - Od duhanskog biznisa do C. O. Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 1.260,241.591 Adris Grupa u kojoj Vlahović drži 20,39 posto odavno je prestala biti prepoznatljiva isključivo po Tvornici duhana Rovinj. Duhanski biznis proširili su akvizicijom Maistre, hotelske tvrtke koja ulaže u podizanje kvalitete, a potvrdili su i da će krenuti u preuzimanje Croatia osiguranja. Rovinjski poduzetnik jedan je od inicijatora Zaklade Adris kojom se podupire razvoj umjetnosti, a u planu im je i pokloniti društvu staru tvornicu duhana i osnovati povijesni muzej.

3. **THOMAS VITEZY** - Kontroverzni hotelijer Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 1.038,853.754 Mađar je većinski vlasnik tvrtke Adriatic Island Group koja u svom sastavu ima nekoliko hotela u Primoštenu, Jelsi, Gradcu i marine u Tribunj. U grupi je zaposleno oko 500 radnika. Osim otkupne cijene, u obnovu tih objekata uloženo je 50-ak milijuna dolara. Osim hotela, vlasnici su i Marine Kremnik sa 300 vozova. Privatizacija Hotela Primošten istraživala se 2009., ali i dalje se tvrdi da su Mađari izbjegli veći dio obveza iz privatizacijskog ugovora.

4. **PLINIO CUCCURIN** - Od berača jabuka do političara Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 797,679.907 Drugi je najveći pojedinačni vlasnik Adris Grupe, a javnosti je poznatiji po opetovanom pokušaju preuzimanja političke kontrole nad Istrom kroz organizaciju Ladonja. Cuccurin je karijeru počeo kao berač jabuka još sa 15 godina, potom je bio konobar, a za vrijeme studija tri je godine vodio turističku zajednicu u Balama. U Adris Grupu došao je još kao pripravnik nakon završenog pravnog fakulteta, a potom je sudjelovao u pretvorbi tvrtke.

5. **DRAGUTIN DRK** - Kralj mlijeka s Bentleyem Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 657,527.983 Za njega je dovoljno reći da je vlasnik Vindijske, druge najveće mljekarske industrije u Hrvatskoj. Jedan je od socijalističkih direktora koji je privatizirao kompaniju koju je nekada vodio. Drk je vlasnik prvog Bentleya u Hrvatskoj, a kupio je navodno i mnoge elitne nekretnosti u Varaždinu. Nakon što je godinama financirao HDZ-ove predizborne kampanje, na lokalnim izborima prometnuo se u najvećeg financijera SDP-a, kojem je donirao maksimalnih 200.000 kuna.

6. **EMIL TEDESCHI** - Poduzetnik koji se opušta kao DJ Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 632,541.651 Atlantic Grupa pod vodstvom Tedeschija narasla je do jedne od najvećih kompanija u Hrvatskoj. Preuzimanjem Cedevice od Plive i Droge Kolinska postaju utjecajni proizvođači. Tedeschi je javnosti zanimljiv i zbog svog prijateljstva s premijerom Zoranom Milanovićem te mondenog života, a hobi mu je puštanje glazbe. Naslijedio je tvrtku od oca Svetozara, nasljednika stare venecijanske trgovačke loze koji je karijeru počeo kao hotelijer na Korčuli.

7. IVAN ERGOVIĆ - Posrnuli našički dobrotvor Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 537,568.988 Našičanin je sagradio poslovno carstvo koje broji 30 tvrtki koje rade u nekoliko zemalja u regiji. Nažalost, Nexe Grupa urušila se za vrijeme krize pa Ergoviću prijeti da izgubi vlasništvo nad tvrtkom koju je razvio. Unatoč teškoćama i enormnim dugovima Nexe Grupe, čini se da bi i politika i građani željeli da se Ergović "izvuče". U rodnom ga kraju opisuju kao čovjeka koji je uvijek bio široke ruke, iako su u javnost rijetko curile informacije o donacijama.
8. BRANKO ZEC - Financijaš otišao iz uprave Adrisa Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 380,078.954 Samo šest posto Adris Grupe dovoljno je da se zasjedne na osmo mjesto Hrvata najbogatijih po dionicama. Branko Zec, po zanimanju financijaš, čitavu je svoju karijeru odradio u Adris grupi i Tvornici duhana Rovinj (TDR). Jedan je od Vlahovićevih "prvoboraca" pa je pozornost javnosti danih okupirao njegov odlazak iz uprave Adris Grupe koji kompanija ni Zec nikada nisu željeli objasniti. Adris je samo lani zaradio 506 milijuna kuna.
9. ANTON POKRAJAC - Samozatajni istarski bogataš Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 372,322.713 I Pokrajac je suvlasnik Adris Grupe koja je toliko moćna da je čak četiri dioničara smjestila na listu 10 najbogatijih. Kompanija je lani imala 2,96 milijardi kuna prihoda, čime je ostvarila rast od 3,6 posto, a prihodi od prodaje robe i usluga iznosili su 2,87 milijardi kuna i veći su 3,2 posto. Pokrajac je bogatstvo u dionicama povećao za 45,3 milijuna kuna i tako se uspeo na listi najbogatijih dioničara, a zanimljivo je da je među ovim moćnicima čak i njegova supruga.
10. MILE ĆURKOVIĆ - Zazire od medija i političara Ukupna vrijednost "kapitala i rezervi" u vlasništvu: 366,607.647 Osnivač je i vlasnik Plodina, drugog po veličini nacionalnog trgovačkog lanca koji je izgradio u nepunih 20 godina, od 1993. kada je u Rijeci otvorio prvi supermarket. Zazire od medija i politike, a ističe da se i ne druži s političarima te da nikada nije sponzorirao nijednu stranku. Ne znaju ga ni svi djelatnici, kojih na platnoj listi ima čak 3000. Vrlo je ambiciozan, nekoliko je puta isticao da ne namjerava prodati Plodine nego ih samo razvijati.
11. JAKO ANDABAK 302,110.275 Nakon uspješne prodaje osiguravateljskog biznisa postao je kralj hotelijerstva i osnovao prvi nacionalni brand hotela – Blue Sun. Ulaže i u sport pa je tako jedan od najvećih dioničara Hajduka u koji je, prema svojim riječima, uložio jer mu je otac bio veliki navijač tog kluba. Andabakovo carstvo uključuje Hotele Brela, Hotele Zlatni rat, Hotele Tučepi, Hotele Alan te Stubičke toplice i niz manjih tvrtki.
12. ANTE ŽUŽUL - 280,304.011 Na tržištu nakladništva najveći je igrač njegova Školska knjiga. Žužul često ističe da nije poduzetnik nego mecena kulture jer njegova kuća izdaje i enciklopedije
13. KERES LASZLO ATTILA 259,713.438 Mađar čije bogatstvo leži u Hotelima Primošten, koje je stekao u privatizaciji, smatra se kontroverznim poduzetnikom. Istraživali su se procesi koji su doveli do preuzimanja primoštenske tvrtke, lokalno stanovništvo ima prigovore na način poslovanja, a u posljednje ga se vrijeme sumnjiči da je oštetiо državni proračun za 11 milijuna kuna pogodujući vjerovnicima u naplati dugova tvrtke.
14. MATIĆ STIPO 190,401.381 Vlasnik je MSan Grupe, smatra ga se HDZ-ovim poduzetnikom, a aktivan je i kao predsjednik udruge Prsten koja okuplja Posavljake i jedna je od utjecajnijih interesnih grupa u Hrvatskoj. S Markom Pipunićem kupio je nedavno i postao vlasnikom PPK Valpova i PP Orahovice te Tvornice ulja Čepin, koja je bila u državnim rukama.

15. KODRIĆ ŽELIMIR 183,646.997 Vlasnik tvrtke Samoborka bio je utjecajan u stečaju Peveca u kojem je bio najveći vjerovnik
16. ČULO BOŽO 172,302.535 Vlasnik Partner banke i jedan od važnih igrača na tržištu nekretnina, rijetko se pojavljuje u javnosti, ali upoznati kažu da je njegov utjecaj u poslovnim krugovima iznimno velik
17. ENVER MORALIĆ - 168,185.408 Jedan od najbogatijih Hrvata i Europljana. Magnat je u sektoru nafte i kemijske industrije, ali u Hrvatskoj je ipak najpoznatiji kao vlasnik Kutjeva d.d. Strast prema vinu ovaj moćnik često ističe i sam
18. JUHN BOJAĐIJEV KSENIJA 158,952.024 Žena koja je prisilila Darka Ostoju na defenzivu upravlja SN Holdingom, hotelijerskim divom kojem su prepuštene dionice Liburnija Rivijera Hotela. Nije pristala na podjelu SN Holdinga na dvije tvrtke već je krenula u preuzimanje kontrole nad većinskim paketom.
19. MIHALIĆ ANICA 157,298.260 20. PASKA ANA 152,836.65 Jedna od mlađih bogatašica, koja je kao nećakinja Marije i Radimira i Čačić dobila udjele u posrnulom Coningu, koji se suočava s mogućnošću stečaja. Nije javna osoba po vlastitu izboru, a o njoj se zna tek da je diplomirana pravnica i da je bila odlična učenica.
21. FILIPOVIĆ MARIJAN 144,202.436 Finvest Corp odlučio je ostaviti radnicima i smijeniti svoga sina koji nije zaslužio njegovo povjerenje. Potez ovog čabarskog poduzetnika smatra se jednim od najzanimljivijih filantropskih manevara na gospodarskoj sceni u Hrvatskoj.
22. FILIPOVIĆ HRVOJE 138,144.064 Ima najveći mlinarski biznis u Hrvatskoj kroz tvrtku Granolio, koji je lider domaćeg tržišta brašna. Sin je nekadašnjeg poznatog bankara Franje Filipovića, a Granolio je osnovao 1996. godine i s vremenom polako rastao, preuzimao manje tvrtke i konsolidirao svoj tržišni udjel. S partnerima je preuzeo i Zdenku, a planove da kupi Vupik omeo mu je moćni Todorčić.
23. LISIČAR MIRELA 130,707.788 Početkom prošle godine preuzela je gotovo 60 posto jakog građevinara Montmontaže, koju je vodio njezin otac Nikola, ubijen u nikad do kraja razjašnjenim okolnostima još 2006. Mirela se s bratom i majkom već godinama spori oko raspodjele vlasništva nad Montmontažom jer je većinski paket nakon očeve smrti preuzeo njezin suprug John Anthony Rohan, što osporavaju njezina dva brata i majka.
24. DAMIJANIĆ STANKO 128,993.923 Bogatstvo crpi kao jedan od većih dioničara moćne rovinjske Adris Grupe
25. DEAN IVO 127,811.677 Vodički hotelijer vlasnik je tvrtke Rivijera, ali je poznatiji po vlasništvu nad biciklom od 7000 eura koji je kupio u nastojanju da razvije ciklo-turizam u Vodicama
26. ŠORAK-POKRAJAC MARICA 127,065.762 Najbogatija Istranka dioničarka je Adris Grupe u kojoj je cijeli radni vijek bila doktorica kemije, ali se na kraju obogatila tek kada se počela ozbiljnije baviti dionicama.
27. BIONDIĆ DRAGUTIN 126,915.081 Carstvo mu se raspada, ali i dalje je na listi najbogatijih. Država je njegovu banku spasila od propasti lani, a sada je preuzimaju Česi i to za 20 puta manju vrijednost od one koju je platila država. O dokapitalizaciji Centar banke sada se raspravlja i u Vladi, koja i dalje tvrdi da je opravdano bilo uložiti 50 milijuna kuna građana u privatnu banku Dragutina Biondića.
28. BUDIN TOMISLAV 118,521.42 Još jedan od bogataša koji ugodan život može zahvaliti Adris Grupi, koju je dugo godina i vodio.

29. ŠKORO DANIEL 113,505.169 Vlasnik je BC Instituta koji se bavi znanstvenim radom na oplemenjivanju i proizvodnji bilja.
30. OSTOJA DARKO 110,331.405 Kontroverzni menadžer uspio je nakon dugogodišnje bitke za SN Holding izboriti pravo nad većinskim paketom Liburnija Rivijera Hotela, a u javnosti je sinonim za kuponsku privatizaciju. Ako njegova dugogodišnja partnerica uspije u svom naumu, ostat će manjinski dioničar u SN Holdingu bez ikakva prava nad upravljanjem kompanijom koju je gradio.
31. STOJANOVIĆ JOSIP 105,220.667 Popularni šibenski Jolly sagradio je trgovačko carstvo, a poznat je kao ljubitelj luksuznih automobila i mondenog života. Donedavno je bio glavni sponzor ženskog košarkaškog kluba koji nosi i njegov nadimak Jolly.
32. IVO USMIANI - 96,224.709 Diskretni poduzetnik na temelju inovacija i ulaganja u kreativnost stvorio je Jadran Galenski laboratorij, tvrtku koja se nametnula na farmaceutskom tržištu originalnošću
33. ČOVIĆ KRUNOSLAV 93,680.443 Vlasnik je Chromosa Agro d.d., tvrtke koja je lider u svijetu zaštite bilja i herbicida.
34. BATINICA VICKO 87,794.442 Stoji na čelu splitskog Brodospasa, a poput mnogih mecena podupire sport kroz klub Mornar.
35. KRZNAR LIDIJA 81,596.024 Suvlasnica Biondićeve Heruc Galerije koja gubi poziciju na tržištu i kojoj u zadnjih nekoliko godina zabrinjavajuće padaju prihodi.
36. FRIGAN STJEPAN 79,874.060 Poznat kao car Panturista, prijevoznčkog diva koji je prodao 2006., ostao je aktivan u sektoru kroz putničke agencije.
37. TEDESCHI FIORIO LADA 72,858.450 Sestra poznatijeg Emila Tedeschija svoje je mjesto na listi zaradila aktivnom ulogom u tvrtki.
38. ŠIMIĆ MIJO 65,183.222
39. BRANKO ROGLIĆ 69,611.980 Jedan je od najvećih distributera u Hrvatskoj s tvrtkom Orbico, a u poslovnom svijetu poštovan je kao čovjek s najmanje kredita. Od ukupne imovine samo mu je 12 posto financirano kreditnim linijama, a odražava ga skromnost Pod kapom Tekstilprometa posluju poznatije Galeb i Lantea koje čvrstom rukom vodi ovaj poduzetnik. Galeb je nakon preuzimanja procvao i vratio se na staze stare slave, a Lantea se nameće kao lider tekstilne scene.
40. USKOKOVIĆ ŽELIMIR 64,322.763 Atlantska plovidba u kojoj je najveći dioničar pretrpjela je gubitke u krizi, ali stabilno posluje
41. SARŠON ZDRAVKO 63,779.792 kanje poznatije lice Jadran Galenskog Instituta koji osvaja tržište lijekova i pripravaka
42. MIKULIĆ MARINKO 63,620.009 Kontroverzni vlasnik Pan-papira suočava se sa stečajem tvrtke. Stečaj je uime radnika pokrenuo sindikat, a na takav manevar Mikulić je reagirao tužbom protiv svakog od 500 radnika. U toj tužbi tvrdi da tvrtka ima budućnost, a da su za ovakvo stanje društva krivi radnici jer su ga potkradali. Dakako, dospjele, a neisplaćene plaće i sva ostala prava iz radnog odnosa nije spominjao.
43. PLAHUTAR DRAGUTIN 63,553.228 Zagorski poduzetnik, suvlasnik Samoborske banke, potonulog Savrića i propalog zabočkog Dekora konačno je završio AquaViva bazene nakon 12 godina neuspjelih pokušaja da realizira taj projekt.

44. ZADRO MARINKO 63,214.967 Vlasnik je Viro šećerane i svojevrsni kralj šećera u Hrvatskoj. Odnedavno vodi pregovore s njemačkim partnerima koji bi mogli za milijardu kuna preuzeti šećeranu. U Viru su uvijek naglašavali da u zapošljavanju daju prednost lokalnom stanovništvu, osim kada radnici određenih kvalifikacija nisu dostupni u lokalnoj zajednici. Zato dvije trećine menadžmenta dolazi s virovitičkog područja. Tako bi, nadamo se, trebalo ostati i nakon prodaje Nijemcima.
45. TOPOLNJAK IVAN 62,165.443 Vlasnik je Termoplina i odgovoran za grijanje u Varaždinu. Samo je lani zaradio 9 milijuna kuna.
46. HABIJANEC MIRKO 61,866.117 Vodi tvrtku Radnik iz Križevaca, građevinara koji je preživio i u krizi. Zovu ga HDZ-ovim poduzetnikom, a i aktivno je sudjelovao u politici. Njegova je poslovna politika da ljudi moraju biti zadovoljni poslom koji rade kako bi bili zdravi i imali zdravu djecu. On ih pak ima čak šestero.
47. LOZIĆ JADRANKA 60,946.306 Vlasnica je Centra za Vozila Hrvatska, tvrtke koja ostvaruje više od 400 milijuna kuna prihoda. Moćni biznis dijeli se na nekoliko suvlasnika, a iza lidera na tržištu tehničkih pregleda automobila vuku se i brojne afere.
48. VLADOVIĆ-RELJA DUŠKO 60,628.304 Suvlasnik Atlantske plovidbe, dubrovačkog broдача, i lani je za svoj rad nagrađen dionicama.
49. PEHARDA ANDRIJA 59,525.777
50. FLORIČIĆ KRISTIJAN 58,117.839 Do 30. se obogatio na dionicama TDR-a, a danas vodi pulski Agroprodukt i zagrebački Infosistem. Svoje prve dionice kupio je sa 18 godina i to su bile dionice Podravke, a sa 28 zaradio je prvi milijun. Ovisno o cijenama dionica iz portfelja kreće se vrijednost njegove imovine, s time da mu se u financijskoj krizi imovina prepolovila.
51. JERKOVIĆ ANTE 56,856.383 Kao predsjednika uprave Atlantske plovidbe izabran je za najboljeg menadžera 2008.
52. MARČINKOVIĆ DUŠANKA 53,687.271 Dioničarka HUP-a Zagreb, odnosno suvlasnica hotela Sheraton i WestIn o kojoj se malo zna. U sjeni je poznatijeg hotelijera Anđelka Leke koji je najveći suvlasnik ove kompanije.
53. GAVRILOVIĆ GEORG 53,322.840 Deveta je generacija dinastije Gavrilović. Naslijedio je tvrtku koja, prema svježijim procjenama, vrijedi oko dvije milijarde kuna. Nedavno je sin poznatijeg Đure Gavrilovića pokrenuo arbitražni postupak u kojem od države potražuje i 448 stanova u Petrinji koji su im bili oduzeti.
54. LONZA VLAHO 52,436.802 Još jedan od suvlasnika Atlantske plovidbe koji voli kupovati i prodavati dionice vlastite tvrtke.
55. MILETIĆ MILAN 51,577.224 Većinski vlasnik Hotela Zadar trebao bi, prema najjavama, konačno obnoviti hotel Zagreb.
56. LOZIĆ SANJA 48,161.463 Drži oko 20 posto Centra za Vozila Hrvatska – tvrtke koja zapošljava gotovo tisuću ljudi.
57. FRLJUŽEC IVAN 48,146.873 Vlasnik Automehanike d.d., tvrtke čije se poslovanje u krizi prepolovilo pa u posljednje dvije godine posluje s minusom 58. KIRIĆ DAMIR 45,980.909 Dobivao je nagrade za najboljeg poduzetnika, a njegov Gumiimpex lider je u reciklaži guma.

59. VARGA STJEPAN 45,832.792 Najbogatiji je Međimurac, a dionice Čakovečkih mlinova dijeli sa suprugom. U poduzeću radi više od 40 godina. Taj samozatajni poduzetnik ne voli medije pa su njegove izjave vrlo rijetke. Tvrtka redovito isplaćuje dividende pa su dioničari koji imaju njihove dionice nagrađeni svake godine.
60. SLAVICA BLAŽ MARKO 45,346.824 Šibenski poduzetnik jedini je vlasnik Izgradnje d.d. tvrtke koja se bavi građevinskim materijalom.
61. TOLJ ERNEST 44,913.589 U deset godina od tvrtke Eurocable napravio je moćnu kompaniju vrijednu 100 milijuna eura. Menadžer rođen u Njemačkoj osnovao je tvrtku 1999. i ostvario rapidan uspjeh pa se 2007. povukao iz aktivnog vođenja kompanije. Europska banka za obnovu i razvoj preuzela je 30 posto tvrtke, a u zamjenu financirala tvornicu.
62. BAKIĆ NENAD 44,552.819 Ističe da se obogatio na dionicama. Ulaže u razne kompanije, a na tržištu kapitala aktivan je i kao blogger koji ima vjerne sljedbenike.
63. RAJIĆ TOMISLAV 44,276.272 Suvlasnik je tvrtke Scheidt&Bachmann Tubs, a javnosti je poznatiji po privatnim vezama.
64. VARGA RUŽICA 44,056.135 Obiteljsko bogatstvo Čakovečkih mlinova ravnopravno je podijeljeno među supružnicima.
65. MRKŠA HRVOJE 43,708.999 Eksport Import u slučaju PP Maksimir vrlo je isplativ za ovog poduzetnika.
66. BABOVAC GOJANA 42,653.458 Još jedna žena dioničarka Centra za vozila Hrvatske, moćne tvrtke koja je osigurala mjesto na listi najbogatijih za nekoliko dioničara.
67. VEČKOVIĆ MILAN 42,365.058 Osim tvrtke Lapar drži skoro 49 posto dionica Vodoprivrede Zagreb. Isticalo se da se obogatio uz pomoć unosnih poslova s Hrvatskim vodama.
68. ALVIR ZDRAVKO 41,362.482 Stoji iza Zvečeva koji još uvijek drži 29 posto domaćeg tržišta čokolade. Zvečevo je poznato po brandu Mikado, pod kojim je lansirana i prva čokolada s rižom u svijetu. Alvirov je stav je da se na tržištu jedino može opstati inovativnošću, kvalitetom, ulaganjem u znanje i tehnologiju, što je i recept uspjeha Zvečeva koje na tržištu postoji više od 90 godina.
69. GRAŠIĆ BRANKO 40,617.110 Iako ima manji udio od supružnika Varga, i on može ugodno živjeti od Čakovečkih mlinova.
70. BLAGAIĆ VICENCO 39,422.110 Najpoznatiji je po projektu Hrvatski san od kojeg, unatoč teškom pronalasku ulagača, ne odustaje. Nedavno je projekt promijenio ime u Pearl of Dubrovnik, a Blagajić tvrdi da će ga realizirati malezijski ulagač Vincent Tan.
71. GRLIĆ-RADMAN ANTE 38,442.851 Agroproteinka se pozicionirala kao regionalni lider na tržištu prerade životinjskog otpada. Tvrtka je modernizirana, a uz korištenje novca iz europskih fondova i usred krize prihodi su skočili za gotovo 50 posto. Cijena proteina u svijetu raste pa Agroproteinka ima potencijal i većeg rasta.
72. FRANOLIĆ IVAN 37,427.026 Obogatio se na riječkim tržnicama, a potom kupio Jadran Hotele i lanac restorana u Rijeci i Kvarneru. Vlasnik je niza hotela i restorana, čija se vrijednost danas procjenjuje na više od 50 milijuna eura. U tom su lancu tri gradska hotelska objekta i hotelski kompleks Uvala Scott, centar Lovorka te restorani Marina i Borik.

73. HORVATIĆ BRANKA 35,541.458
74. URŠANIĆ MARIJAN 35,344.371 Stoji iza Eko Međimurja koje je tržištu metalnih konstrukcija ostvarilo dobit od 32 milijuna kuna.
75. ŠMOK DAMIR 34,816.573 Mjesto osmog najvećeg dioničara u Atlantskoj plovidbi dovodi ga na ovu listu, a ne njegov dugogodišnji politički angažman.
76. KOLAK VLADO 34,470.033 Vlasnik je hotela Phoenix i Prigorke d.d., ali sumnja se u malverzacije kojima je došao do novca. U Sesvetama je izgradio i trgovački centar Millenium, u kojem je lani izgorio njegov salon namještaja.
77. BAHOVEC SREČKO 33,691.818 Pohvalio se da je na burzi zaradio 44 milijuna kuna trgujući dionicama, a restoran koji ima na Hvaru čini ga sretnijim od milijuna od dionica.
78. LISIČAR DARIJO 32,902.685 Obitelj Lisičar drži većinski paket Montmontaže, a sin Darijo sada ima 15 posto udjela u tvrtki.
79. CANJUGA VESNA 32,843.506 drži četvrtinu Gmiimpexa koji zapošljava 250 zaposlenika u industriji prerade guma.
80. PREPOLEC IVAN 32,597.266 Država mu je za štetu koju su napravile ptice u njegovu ribnjaku svojedobno isplatila 56 milijuna kuna.
81. BESER FRANJO 32,375.354 Vlasnik je izdavačke kuće Znanje koja je poznata većini školaraca po udžbenicima.
82. MISLOVIĆ JOSIP 31,922.886 Tvornica stočne hrane njegova je kompanija iz koje upravlja tržištem hrane za životinje.
83. MARIĆ JOŠKO 31,709.099 Građevinara koji je preuzeo tvrtku Magnitudo povezuju s mladim bratom premijera Milanovića, iako on negira da postoji veza među njima.
84. ĆURKOVIĆ DRAGO 31.596.718 Jedan je od suvlasnika najstarijeg zagrebačkog hotelskog poduzeća Hotel Palacea.
85. BAOTIĆ ŽELJKO 30,692.822 Zastupa Renault, Nissan, Daciju i Subaru, a ima i lanac servisa te prodaje rabljena vozila.
86. PLODINEC DRAGICA 29,827.737 Dionice Zagrebačke pekarnice Klara dobila je 2011. od supruga Josipa na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Velikoj Gorici.
87. KNEŽEVIĆ NIKOLA 29,344.881
88. BAČIĆ IVAN 29,237.855 IPK Osijek u velikoj je krizi. Porezni dug narastao mu je na 40 milijuna kuna, a tu je i predstečajna nagodba kojoj iznos još nije poznat.
89. BOHM ZVONIMIR 29,133.442 Grupa Unicomerc bavi se trgovinom.
90. SOBOČANEC ALOJZIJE 28,179.149 Međimurje plet jedan je od popularnijih domaćih proizvođača namještaja, a ovaj ga je poduzetnik razvio u moderan brand. Sobočanec je aktivan u društvenom životu svog kraja pa je tako preuzeo dužnost predsjednika Zrinske garde.

91. VIDIĆ BORIS 28,167.077 Osnovao je CityExpress koji je poslije prodao investicijskim fondovima. Danas pod imenom CityEx tvrtka je najveći konkurent Hrvatskim poštama. Nedavno je priznao krivnju u aferi izvlačenja novca iz Fimi Grupe i dobio uvjetnu kaznu.
92. MILEK VILKO 28,131.870 Drugi najveći dioničar Unicormerca - tvrtke koja ostvaruje prihode od 25 milijuna kuna godišnje.
93. BILBIJA IGOR 27,368.242 I s manjim udjelom u Valamar Adria Holdingu ovaj dioničar dopijeva na listu najbogatijih.
94. ŠORC DARKO 26,699.132 Uljanik plovidba izvrsno posluje unatoč krizi, pa Šorc povećava udjele u kompaniji.
95. PAVLETIĆ DRAGUTIN 26,627.863 Još jedan od suvlasnika pulske Uljanik plovidbe koja je lani zaradila 42,7 milijuna kuna.
97. KIRIĆ Marija 26,274.805 Bogatstvo proizlazi iz petine Gumiimpexa koji drži u svojim rukama.
98. KIRIĆ RUDOLF 26,274.805 I ovog je dioničara udjel od 20 posto u Gumiimpexu doveo na listu najbogatijih.
99. DEKANOVIĆ NIKOLA 26,262.997 Vlasnik je vinkovačkog Sun-Ugo-Corpa te Vukovarske industrije tjestenina Vita
100. LAPTALO LUKO 25,763.077 Najveći je pojedinačni vlasnik Dubrovačkog primorja, hotelske kuće koja upravlja hotelom Admiral i kampom Prapatno.
101. SKOBLAR FRANE 25,693.031 Vlasnik je Turist Hotela iz Zadra koje u sastavu ima Zaton Holiday Resort, a lani su ostvarili 185 milijuna kuna prihoda te zapošljavali 416 radnika.
102. PRGOMET STIPE 25,344.171 Većinski je vlasnik tvrtke Prehrana registrirane u Kamenu. Pekarnicama i krušnim proizvodima pokriva splitsko područje, a procvatom pekarskog biznisa širi se na cijelu Hrvatsku.
103. KUZMANIĆ DUJE 24,939.016 Jedinu je vlasnik tvrtke Trajektna luka Split, a donedavno je bio aktivan kao član Nadzornog odbora Imex banke.
104. VIĆAN ANE 24,822.798 Druga je najveća dioničarka sa 21,77 posto Dubrovačkog primorja
105. ČOVIĆ DAVOR 24,612.772
106. KRPAN PAVAO 24,470.022 Većinski je vlasnik Hotela Laguna
107. GALIĆ MILJENKO 23,960.380 Drugi je najveći dioničar u MG-PACK-u, lideru na tržištu proizvodnje ambalaže, koji je lani ostvario 7,5 milijuna kuna čiste zarade.
108. PETRIĆ ANTUN 23,960.380
109. BUDISAVLJEVIĆ IGOR 23,623.655 Veći dioničar Uljanik Plovidbe
110. ŠTEFULJ ZORAN 23,447.772
111. BARIŠIĆ DENI 23,303.730
112. VUKADIN ZVONIMIR 23,135.545
113. CRNKOVIĆ MIRO 23,106.755
114. KOLAREK DARKO 22,818.743 Drži udjele u Agromedimurju, a poznat je kao burzovni i nekretninski mešetar.
115. DEČI VLADIMIR 22,811.391 Većinski je vlasnik tvrtke RS metali koja je lani imala prihode od gotovo 54 milijuna kuna i ostvarila neto dobit od 6,7 milijuna kuna. Deči zapošljava 167 radnika.
116. RAJIĆ ZDRAVKO 22,122.258
117. GAGULIĆ SANJA 21,826.554
118. HRGOVIĆ MARA 21,631.567 Uz Miju Šimića najveća je dioničarka Tekstil prometa, koji je lani uz 224 radnika ostvario prihode od 263 milijuna kuna. O profitabilnosti tekstilne industrije svjedoči samo 333 tisuće neto dobiti ostvarene u 2012. godini
119. TOPOLNJAK MLADEN 21,179.119 Tvrtka Derma iz Varaždina domaći i regionalni lider u proizvodnji prirodnih crijeva i ovitaka za mesnu industriju. Topolnjak, predsjednik uprave i većinski vlasnik Derme, kaže da su njihovi klijenti gotovo svi hrvatski proizvođači mesnih prerađevina.
120. BARIĆ ANTE 21,021.365
121. BRIGLJEVIĆ IGOR 20,944.284 S osam posto dionica najveći je pojedinačni vlasnik Auto Hrvatske. Tvrtka koja godinama ostvaruje milijunsku neto dobit lani je imala svega 2,7 milijuna kuna zarade, ali je od 2008. do danas dioničarima ostalo 217 milijuna kuna

profita. 122. FEITL ŽELIMIR 20,887.088 Lider je na tržištu plastičnih nosiljki s tvrtkom Kaplast u kojoj ima većinsko vlasništvo. Proizvode nosiljke za pivo po kojima su najprepoznatljiviji. 123. RADEK IVAN 20,694.195 124. RADEK ŠTEFANIJA 20,579.227 Supružnici Ivan i Štefanija drže oko 25 posto Ekomeđimurja, tvrtke poznate po proizvodnji opeka koja je ima tradiciju od 1906. godine kada je podignut prvi pogon u vlasništvu obitelji Morandini. Zapošljavaju 576 radnika. 125. VIĆAN ZDRAVKO 20,349.874 126. PILIPOVIĆ RADE 20,325.945 Drži 14,21 posto Hidroelektre niskogradnje, jednog od građevinara koji je zadržao stabilno poslovanje unatoč velikoj financijskoj krizi koja je pomela ovaj sektor. 127. MARIĆ PETAR 20,303.936 128. SALOPEK SANJA 20,303.019 129. JABUČAR ZLATAN 19,777.528 Još jedan u nizu dioničara moćne Auto Hrvatske. 130. CEROVEČKI IVAN 19,694.268 Kao većinski vlasnik Kotka d.d. tekstilne industrije sudjelovao je na brojnim gospodarskim izaslanstvima hrvatskih poduzetnika među kojima i u Kataru. Ističe da je pomoć države za spas tekstilne industrije presudna. 131. BRAJKOVIĆ ANTON 19,660.247 Dugogodišnji je direktor Uljanika koji se iznenada povukao s pozicije predsjednika uprave u travnju ove godine. Posjeduje dionice u Uljanik plovidbi, a povezan je i s Viktorom Lencom. 132. TIHAVA BOGDAN 19,411.836 133. MARKO INES 18,997.649 134. ŠUŠKOVIĆ BORIS 18,962.285 135. BUDIMIĆ MIROSLAV 18,877.447 136. FLORIČIĆ MARTINA 18,841.070 137. ŠIMEC BRANKO 18,731.891 Vlasnik je Hotela Lero u Dubrovniku, ali je poznatiji po upravljanju nad Ciglanom Cerje Tužno 138. LISIČAR ANICA 18,543.548 139. MIHELČIĆ ŽARKO 18,291.865 140. GRŽINČIĆ GVOZDEN 18,201.027 141. BUTKOVIĆ ANTE 18,051.886 142. ŠUNK ZDRAVKO 18,036.229 143. KOVAČ VELJKO 17,401.178 144. BOŠNJAK JOSIP 17,288.956 145. PIŠONIĆ STJEPAN 17,254.460 146. VLAH IVAN 16,913.518 147. ZEVIK JANEZ 16,853.916 148. RADOLOVIĆ KARLO 16,772.585 149. ŠIJAN GORDANA 16,606.809 150. ŠOJAT DRAGUTIN 16,606.809 151. KNOK IVAN 16,494.804 152. OPPENHEIM IGOR 16,471.866 Ovaj utjecajni građevinar u krizi je doživio slom. Ingra u kojoj drži 5,71 posto na koljenima je i čeka se predstečajna nagodba teška 700 milijuna kuna, a od početka krize niže neto gubitke. Stečaj Ingre odgađa se, a tržište kapitala više ne vjeruje u njezine dionice. Početkom krize njima se trgovalo po cijeni od 193 kune da im se danas vrijednost srozala na svega 3,24 kune. 153. ČURKOVIĆ MLADEN 16,444.382 154. PETKOVIĆ RUŽA 16,444.382 155. ILČIĆ KREŠIMIR 16,239.946 Ima najveći udjel u Ivančici tvornici obuće i odjeće iz Zlatara u kojoj je i direktor. Ilčić posjeduje i Sutinske toplice, poznate po prekrasnom okolišu i izvorskoj vodi, a najavljuje se da će otvoriti vrata iduće godine kada će se u njih uložiti 15 milijuna eura uz pomoć strateškog partnera. 156. IVKOVIĆ BRANKO 15,893.202 157. MEŠTROVIĆ MILAN 15,765.678 158. LULIĆ IVAN 15,653.715 159. PETRIĆ MARIJAN 15,640.326 160. PAVIĆ FRANJO 15,559.952 161. MARKOVIĆ MILADIN 15,529.688 Vodi Drvnu industriju Klana, jednu od najvećih tvornica stolaca u ovom dijelu Europe. Na dan otpremi sedam do deset tegljača gotovih stolaca, a tvrtka 97 posto stolaca izvozi u Europu. Marković posjeduje 25 % tvrtke, a uvjeren je da u Hrvatskoj ima prostora za još desetak ovakvih tvornica. 162. KESOVIIJA STANE 15,341.808 163. RAŽNJEVIĆ GORAN 15,275.617 Vlasnik je biogradskog hotelskog poduzeća Ilirije, a unatoč krizi uporno organizira Biograd Boat Show koji proširuje i broj izlagača i broj plovila. 164. IGREC STJEPAN 15,197.513 165. KAPULAR MARINKO 15,177.523 166. JELČIĆ ZDRAVKO 15,026.844 Zdravko Jelić vlasnik je Spin Valisa, možda najuspješnije tvrtke u drvnom sektoru. Lani je izabran za predsjednika Udruženja drvno-prerađivačke industrije u HGK. 167. LOGARIĆ BRANKO 15,014.931 168. ČOSIĆ PERO 14,652.337 169. DOVOĐA IVICA 14,509.867 170. NOVAK STJEPAN 14,392.361 171. HORVATIĆ ĐURĐICA 14,256.159 172. RADIĆ ANTUN 14,181.700 173. SABLJAK NENAD 14,153.991 174. VAĐIĆ RUŽICA 14,038.318 175. HORVAT HRVOJE 14,029.790 176. PULIŠIĆ MARINA 13,986.518 177. KATRANČEK MILJENKO 13,914.596 178. BARIŠIĆ VINKO 13,824.289 179. PRGOMET DANKO 13,792.116 180. GADŽE SVETIMIR 13,485.107 181. MARČINKOVIĆ MIROSLAV 13,241.564 182. MLINAREVIĆ MLADEN 13,213.500 Vlasnik je Inženjerskog biroa, a povezanost s bivšim premijerom Ivom Sanaderom

dovela je i tvrtku koju vodi i njega na optuženičku klupu. Jedan je od osumnjičenika u aferi Planinska. 183. PILIPOVIĆ ZVONKO 12,798.284 Brat Rade Pilipovića drži 8,5 posto Hidroelektre Niskogradnje, ali uz tu tvrtku ima i vlastiti građevinarski biznis. Njegova Centrogradnja zapošljava 50 ljudi i ostvari oko 34 mil. kn prometa. 184. FILIPEC FILIP 12,783.897 Jedan je od utjecajnih građevinara u Hrvatskoj, a Tehnika d.d. koju vodi poznata je u svijetu zgradarstva. Premostio je krizu uz pomoć Ivice Todorića koji je Tehniku angažirao na svim većim projektima poput gradnje logističkog centra u Dugopolju 185. ŽMIRE MARKO 12,441.828 186. PAPIĆ BORIS 12,209.532 187. HIPPI BORIS 12,137.565 188. RENDULIĆ DANKO 12,028.149 189. SENJAK FRANJO 11,943.984 Bio je aktivni suvlasnik u Jadran Film Laboratoriju koji je vodio do sredine 2013., a i najveći dioničar Jadran filma. Lani je Jadran film laboratorij, jedna od 12 tvrtki kćeri Jadran filma, završio u stečaju s velikim poreznim dugom 190. MEŠTROVIĆ DAVOR 11,913.540 191. ŠTERBIK NANDOR 11,816.329 192. CELENT OBRENKO 11,810.525 193. BOBAN JOSIP 11,775.264 Deveti je najveći dioničar AD Plastika iz Solina, tvrtke koja je u posljednjih nekoliko godina na tržištu kapitala slovila kao jedna od boljih meta. Zapošljava 815 radnika i ima više od 500 milijuna kuna prihoda, a svoje proizvode uglavnom izvozi. 194. NEKIĆ DANKA 11,759.391 195. NIKOLAC MARKO 11,740.436 196. AJDUK MLADEN 11,732.500 197. BARIŠIĆ LUKA 11,728.354 198. BOŽIĆ MILAN 11,550.967 199. WAGNER LUKA 11,388.694 200. BONDA FRANICA 11,329.201 201. LAIĆ IDA 11,217.524 202. LOZIĆ FILIP 11,217.524 203. BARABA ARSEN 11,150.933 204. ANDABAK DANICA 11,140.318 Supruga poznatijeg Jake Andabaka u njegovu Sunce koncernu ima 110 tisuća dionica. Andabak je u vlasničku strukturu tvrtke uključio i obje kćeri. 205. HIPPI MARIJA 11,053.573 206. KOKANOVIĆ MIRKO 10,934.241 Najveći je pojedinačni vlasnik Ghetaaldus Optike u kojoj obitelj Kokanović drži većinsko vlasništvo. Biznis s naočalama godišnje donosi 116 milijuna kuna prihoda, a lani je imao više od 7 milijuna kuna čistog profita. 207. JAŠAREVIĆ MENSUR 10,932.201 208. JANKOVIĆ BOŽIDAR 10,904.948 209. CVJETKO DARKO 10,850.906 210. LUŠTICA ZORAN 10,795.673 211. PISAROVIĆ VINKO 10,738.939 212. STRELAR MATEJ 10,645.168 213. KRALJIĆ STJEPAN 10,635.764 214. KLANFAR MILANKA 10,603.583 Najveća je pojedinačna vlasnika zagrebačke Kemike, tvornice kemikalija koja se još 1957. izdvojila iz Plive. Ostvaruju prihode od oko 11 milijuna kuna sa stabilnom zaradom. 215. NOVOSEL ANDRIJA 10,583.696 216. WEISS BRANIMIR 10,555.104 217. MILIŠIĆ ZORAN 10,528.283 218. HRSTIĆ - DJURIĆ NADA 10,507.614 219. ČORAK CVJETIČANIN ZRINKA 10,503.984 220. GRUBIŠIĆ JAGOR 10,478.597 221. ROGAN VEDRAN 10,443.573 222. POLANČEC JOSIP 10,419.283 223. BUZOV ŠIMUN 10,390.409 224. ETEROVIĆ BOŽIDAR 10,351.455 225. PAŠKVALIN MAJA 10,308.666 226. MUSTAPIĆ MIRELA 10,113.360 227. DERONJA VLATKA 10,024.664

Tko je izostao s liste? Među najbogatijim dioničarima nema nekih od najistaknutijih ljudi hrvatske gospodarske scene: DAVOR LUKŠIĆ - 1.300,000.000 Vodi hrvatski biznis Lukšićevih u kojem su Jadranski luksuzni hoteli i Plava laguna. Lukšić vodi cijeli portfelj luksuznih hotela u Dubrovniku, a najavio je da su spremni kupovati još EMANUEL BESNIER - 1.000,000.000 Od Luke Rajića obitelj Besnier kupila je Dukat. Obitelj je na listi najbogatijih u svijetu i u Francuskoj. Vlasnik je kompanije Lactavis procijenjene na 4,3 milijarde eura MARKO PIPUNIĆ - 250,000.000 Najpoznatiji je po vlasništvu nad Žitom iz Osijeka, a najbogatiji je Slavonac. Poduzetnik je nedavno kupio i Đakovštinu te Tvornicu ulja Čepin.

(77) **Dodatak 2:** još jedan tekst istog prijatelja. Mrežna poveznica:

Politika.com - **JPeratovic:** [Laka Vam hrvatska zemlja!](#)

Laka Vam hrvatska zemlja!

05. kolovoza 2014.

U veličanstvenoj oslobodilačkoj akciji Oluja 1995. poginulo je 174 hrvatskih branitelja. Prisjetimo se danas imena tih hrvatskih bojovnika, vitezova koji su dali najviše što se može dati, koji su svoje živote ugradili u našu slobodu, koji su ostali u vječnosti, korak do tisućljetnog hrvatskog sna:

1. Branimir Anić, 11.10.1950.- 05.08.1995. 262. izvidničko-diverzantska satnija Zagreb - pukovnik Hrvatske vojske, poginuo u Lišanima Tinjskim kod Benkovca
2. Trpimir Bakarić, 11.06.1971.- 04.08.1995. MUP Ris Kutina - instruktor specijalne policije, poginuo u selu Egeja
3. Ante Baljak, 21.09.1973.- 04.08.1995. MUP Poskoci Zadar - pripadnik specijalne policije, poginuo na Velebitu, prijevoju Mali Alan
4. Donko Barbiani, 23.09.1955.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
5. Robert Barbić, 24.05.1969.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo je u selu Zalužnica kod Vrhovine, spašavajući ranjenog suborca i sam je bio ranjen. Zbog žestokih borbi i četničkog okruženja nije mu mogla biti pružena odgovarajuća medicinska pomoć. Teško ranjen, umro je 8 sati nakon ranjavanja.
6. Marinko Barić, 30.09.1974.- 06.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo pri ulasku Petrinju
7. Dubravko Bečaj, 20.01.1975.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
8. Vlado Bekić, 26.02.1956.- 05.08.1995. 6. domobranska pukovnija Split - poginuo na pravcu planina Svilaja -Knin
9. Ivan Belečetić, 07.09.1972.-06.08.1995. 1.GBR Tigrovi - časnički namjesnik izvidničke satnije poginuo u Slunju
10. Tomislav Binički, 08.10.1960.- 05.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
11. Tomo Biondić, 21.10.1969.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
12. Željko Blažević, 10.01.1966.- 07.08.1995. 145. brigada Zagreb Dubrava - poginuo na smjeru Kostajnica - selo Divuša - selo Zamlaće - Dvor na Uni
13. Goran Blažić, 07.02.1969.- 04.08.1995. 101. brigada Zagreb Susedgrad - poginuo u zbornom području Zagreb
14. Mladen Bošnjak, 21.09.1958.- 07.08.1995. 145. brigada Zagreb Dubrava - poginuo na smjeru Kostajnica - selo Divuša - selo Zamlaće - Dvor na Uni

15. Milan Brezac, 07.04.1965.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
16. Davor Brezić, 07.12.1954.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
17. Stjepan Bukovac, 14.09.1963.- 07.08.1995. 20. domobranska pukovnija Gline - poginuo kod Gline
18. Zdenko Buković, 20.04.1961.- 05.08.1995. 128. brigada Rijeka - poginuo na pravcu prema Korenici
19. Nenad Bunčić, 16.05.1971.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - bivši pripadnik specijalne jedinice Grom Karlovac, poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović
20. Zvonko Capan, 06.06.1964.- 04.08.1995. 12. domobranska pukovnija Petrinja - desetnik, poginuo na Župić brdu kraj Petrinje
21. Damir Cegur, 29.09.1960.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
22. Tihomir Cindrić, 08.04.1973.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
23. Jure Conjar, 07.10.1961.- 05.08.1995. 14. domobranska pukovnija Slunj - poginuo na brdu Kurjevac
24. Jadranko Cumbaj, 13.12.1967.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
25. Marko Cunić, 06.05.1952.- 04.08.1995. 137.domovinska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
26. Željko Čaja, 06.04.1972.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
27. Ivan Čanić, 08.08.1955.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - stožerni brigadir, poginuo na Vujatovu brdu, na prijevoju Ljubovo
28. Krešimir Ćatić, 16.06.1970.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
29. Gordan Delić, 01.11.1949.- 04.08.1995. 6. domobranska pukovnija Split - poginuo na pravcu planina Svilaja -Knin
30. Stipe Devčić, 10.07.1959.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić - Korenica
31. Ratko Djetelić, 21.01.1969.- 04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo na pravcu Sunja – Zrinska gora
32. Božidar Dodig, 17.02.1960.- 07.08.1995. 145. brigada Zagreb Dubrava - poginuo na smjeru Kostajnica - selo Divuša - selo Zamlace - Dvor na Uni
33. Miroslav Dodigović, 28.02.1968.- 04.08.1995. 125. domobranska pukovnija Novska - poginuo na pravcu prema Kostajnici
34. Petar Drakula, 13.12.1956.- 04.08.1995. 111. brigada Rijeka - poginuo na koti Zubar

35. Zvonko Dubravčić, 28.05.1951.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica - Vrhovine
36. Miloš Dujmović, 27.04.1972.- 04.08.1995. 111. brigada Rijeka - poginuo na koti Zubar
37. Stipan Dundović, 02.05.1972.- 05.08.1995. 4. GBR Pauci - pripadnik 2. pješačke bojne, poginuo u selu Golubić kod Knina
38. Ivan Džolan, 03.01.1968.- 07.08.1995. 153. brigada Zagreb Velika Gorica - poginuo u Glini
39. Rajko Đukić, 02.10.1959.- 04.08.1995. 101. brigada Zagreb Susedgrad - poginuo na Baniji
40. Nino Fajdić, 19.12.1973.- 04.08.1995. 118.domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
41. Damir Frančina, 17.01.1960.- 04.08.1995. 101.brigada Zagreb Susedgrad - poginuo na Baniji
42. Alojz Fuček, 08.10.1952.- 04.08.1995. 118.domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu prema Korenici
43. Ivan Furač, 01.12.1961.- 06.08.1995. 137.domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
44. Ivan Furdek, 04.10.1949.- 05.08.1995. 137.domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
45. Boris Garma, 03.11.1953.- 04.08.1995. 113.brigada Šibenik - poginuo na pravcu prema Žitniću i Drnišu
46. Velimir Gašparac, 02.04.1966.- 07.08.1995. 111.brigada Rijeka - poginuo na koti Zubar
47. Josip Glavina, 12.03.1964.- 04.08.1995.
48. Predrag Golubić, 13.09.1969.- 04.08.1995. 151. brigada Samobor - časnički namjesnik (posthumno), poginuo u selu Stremen
49. Stjepan Grahovac, 05.06.1948- 04.08.1995. 20. domobranska pukovnija Glina - poginuo na pravcu prema Glini
50. Stjepan Grgac, 18.12.1959.- 04.08.1995. 57. brigada M. Celjak Sisak - zapovjednik brigade, poginuo u Kotar šumi, Petrinja pri pokušaju ispomoći (spajanja) 2. GBR. nakon zastoja kod napada na Petrinju, na čelu desetine upao u neprijateljsku zasjedu
51. Davor Grginović, 20.01.1970.- 04.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo na pravcu Ljubovo – Udbina
52. Igor Gustović, 10.02.1973.- 07.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
53. Darko Halić, 25.10.1965.- 04.08.1995. 137. domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
54. Marijan Halić, 16.10.1961.- 04.08.1995. 137. domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
55. Mato Herdoman, 17.02.1967.- 04.08.1995. 2.GBR Gromovi - na području Banije
56. Željko Horvat, 06.11.1966.- 04.08.1995. 137. domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku

57. Franjo Houf, 01.07.1975.- 04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo na pravcu Sunja – Zrinska Gora
58. Ivo Hrga, 02.01.1971.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - bojnik, poginuo na Baniji
59. Tomislav Hrle, 27.11.1970.- 04.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo na području Like
60. Stjepan Hrvojić, 21.11.1963.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - natporučnik (bojnik posthumno), poginuo od granate tijekom napadne akcije, selo Kolonije
61. Jozo Ilijić, 06.07.1973.- 05.08.1995. MUP Delta Županja - poginuo na Velebitu
62. Drago Ivanović, 20.10.1958.- 04.08.1995. 12. domobranska pukovnija Petrinja - poginuo na Župić Brdu kraj Petrinje
63. Jurica Ivko, 21.12.1963.- 04.08.1995. 8. domobranska pukovnija Rijeka - liječnik, poginuo na pravcu Kosinj – Ramljani, prema Turanjskom polju
64. Josip Jakša, 21.08.1972.- 06.08.1995. 1. GBR Tigrovi - časnički namjesnik izvidničke satnije, poginuo u Slunju
65. Ozren Jalžević, 08.01.1974.- 04.08.1995. 57. brigada M. Celjak Sisak - poginuo u Kotar šumi, Petrinja
66. Milan Jelić, 18.05.1946.- 04.08.1995. 57. brigada M. Celjak Sisak - poginuo u Kotar šumi, Petrinja
67. Jurica Jerčić, 15.03.1965.- 05.08.1995 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
68. Niko Jerković, 30.03.1955.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
69. Ivan Kapac, 27.03.1948.- 04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo na pravcu Sunja – Zrinska Gora
70. Alen Kapelari, 08.02.1972.- 06.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
71. Vlado Kardaš, 29.05.1962.- 04.08.1995. 12. domobranska pukovnija Petrinja - poginuo u Gornjoj Mokrici
72. Milan Katalinić, 13.11.1968.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
73. Mijo Kereži, 19.09.1950.- 06.08.1995. 114.brigada Split - poginuo na području zapovjednog područja Split
74. Boro Kezić, 16.12.1964.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
75. Darko Kladić, 31.01.1960.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
76. Ive Klepić, 09.02.1959.- 05.08.1995. 14. domobanska pukovnija Slunj - poginuo na brdu Kurjevac
77. Tihomir Klobučar, 16.04.1972.- 07.08.1995. dočasnička škola Jastrebarsko, bojnik, poginuo na smjeru Kostajnica - selo Divuša - selo Zamlaće - Dvor na Uni

78. Mladen Korica, 08.11.1968.- 04.08.1995. 125. domobranska pukovnija Novska - poginuo na pravcu prema Kostajnici
79. Ivica Kovačić, 07.03.1970.- 05.08.1995. 1. GBR Tigrovi - poginuo na pravcu prema Slunju
80. Darko Kravarščan, 01.06.1959.- 04.08.1995. 101. brigada Zagreb Susedgrad - poginuo na Baniji
81. Stjepan Krmelić, 18.01.1955.- 04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo na Zrinskoj gori
82. Dražen Kuduz, 17.02.1973.- 05.08.1995. 4. GBR Pauci - pripadnik 2. pješačke bojne, poginuo u selu Golubić kod Knina
83. Damir Kumpar, 20.10.1974.-04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo na Zrinskoj gori
84. Željko Leskovic, 02.11.1961.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
85. Darko Lisica, 22.08.1972.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na cesti Glina - Petrinja, u mjestu Gora
86. Viktor Lizatović, 19.04.1968.- 04.08.1995. MUP Bat Split - prva žrtva, život izgubio u zoru, ispod Sv. Roka na planini Velebit
87. Mario Lončarević, 05.07.1973.- 04.08.1995. 125. domobranska pukovnija Novska - poginuo na pravcu prema Kostajnici
88. Miroslav Lovren, 28.12.1975.- 04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo na Zrinskoj gori
89. Dominko Lovrić, 08.08.1969.- 04.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo u Lici
90. Petar Mačković, 01.04.1954.- 04.08.1995. 125. domobranska pukovnija Novska - poginuo na pravcu prema Kostajnici
91. Josip Magdić, 10.11.1970.- 05.08.1995. 14. domobranska pukovnija Slunj - poginuo na brdu Kurjevac
92. Pavo Majdandžić, 03.03.1971.- 04.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo u Lici
93. Boris Malinarić, 01.04.1951.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
94. Darko Margeta, 03.10.1970.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
95. Čedomir Marin, 01.01.1953.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
96. Josip Marković, 01.06.1942.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
97. Božan Martan 05.02.1950.- 04.08.1995. 12. domobranska pukovnija Petrinja - zapovjednik 2. satnije 1. bojne, poginuo na području Kotar šume
98. Teo Martinčić, 19.05.1971.- 04.08.1995.
99. Janoš Maša, 17.05.1966.- 07.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo na području Like

100. Anton Matija, 14.12.1950.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
101. Predrag Matanović, 29.01.1969.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - pukovnik (posthumno brigadir), poginuo u mjestu Koloniji, na ulazu u Petrinju
102. Ivan Matešić, 15.05.1962.- 06.08.1995. 137. domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
103. Miroslav Matleković, 04.11.1972.- 04.08.1995.
104. Milan Medved, 29.10.1960.- 04.08.1995. 14. domobranska pukovnija Slunj - pripadnik cetingradske bojne, poginuo na brdu Kurjevac
105. Zdravko Mihalić, 12.06.1966.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na Baniji
106. Mirko Milković, 11.02.1949.- 05.08.1995. 137. domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
107. Nenad Milosavljević, 05.09.1966.- 04.08.1995.
108. Božidar Miškulin, 07.04.1960.- 04.08.1995. 111. brigada Rijeka - poginuo na području Like
09. Vine Mišković, 10.10.1954.- 06.08.1995. 4. GBR Pauci - poginuo na području sjeverne Dalmacije
110. Darko Modrić, 02.11.1966.- 04.08.1995. 111. brigada Rijeka - poginuo na području Like
111. Ivica Naglić, 04.07.1966.- 07.08.1995. 145. brigada Zagreb Dubrava
112. Nikola Nikšić, 22.01.1956.- 06.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
113. Reuf Novljaković, 13.09.1944.- 04.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo u Novoselcima
114. Davor Ostojić, 10.02.1965.- 07.08.1995. MUP - poginuo na Velebitu
115. Eduard Paštrović, 11.02.1967.- 07.08.1995. 112. brigada Zadar - poginuo u Karinu Donjem
116. Željko Pauković, 24.04.1955.- 05.08.1995. 57. brigada M. Celjak Sisak - poginuo u Kotar šumi, Petrinja
117. Vjeko Pecirep, 03.10.1965.- 06.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo na području Like
118. Anto Pejić, 03.04.1936.- 07.08.1995. 121. domobranska pukovnija Nova gradiška - poginuo na pravcu prema Dvoru
119. Ilija Perković, 04.10.1955.- 05.08.1995. 17. domobranska pukovnija Sunja - poginuo kod Zrinske gore
120. Ivica Pešut, 02.04.1963.- 06.08.1995. 134. domobranska pukovnija Biograd - poginuo u Biovčinu Selu
121. Ivica Petranović, 30.03.1964.- 05.08.1995. MUP OSA Sisak - poginuo na Velebitu
122. Zdenko Petrijevcin, 14.08.1948.- 07.08.1995.
123. Sead Pjanić, 17.03.1966.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
124. Ivica Plevanč, 14.03.1950.- 04.08.1995. 57. brigada M.Celjak Sisak - poginuo na Zrinskoj gori

125. Milivoj Pogorilić, 22.12.1965.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - časnički namjesnik, poginuo na Ljubovu
126. Mladen Polović, 18.08.1966.- 04.08.1995. 137. domobranska pukovnija Duga Resa - poginuo na pravcu prema Krnjaku
127. Saša Rakijaš, 07.01.1974.- 04.08.1995. MUP Omega Bjelovar - poginuo u Podpragu
128. Ivan Rončević, 31.01.1958.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
129. Domagoj Rukavina, 07.01.1974.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica-Vrhovine
130. Martin Segedi, 05.08.1974.- 04.08.1995. 7. GBR Pume - poginuo na Crvenoj zemlji pred Kninom
131. Željko Sekula, 16.02.1965.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
132. Ivan Serdar, 01.09.1959.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
133. Miljenko Stanešić, 27.01.1958.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
134. Rajko Starčević, 30.05.1974.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na Baniji
135. Damir Sudulić, 16.08.1974.- 04.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo na području Like
136. Ivan Svalina, 10.03.1975.- 05.08.1995. 4. GBR Pauci - poginuo u Golubiću
137. Ivan Svržnjak, 19.08.1963.- 07.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na Baniji
138. Neven Šarenić, 08.08.1957.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica -Vrhovine
139. Joso Šarić, 08.04.1963.- 04.08.1995. MUP - poginuo na Velebitu
140. Stjepan Šaško, 23.03.1966.- 04.08.1995. 7. GBR Pume - poginuo na Crvenoj zemlji pred Kninom
141. Mate Šavar, 17.10.1954.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - bojnik, zapovjednik 1. satnije 3. bojne, poginuo na Ljubovu
142. Milan Šebalj, 19.08.1961.- 05.08.1995. 14. domobranska pukovnija Slunj - poginuo na brdu Kurjevac
143. Tihomir Šimunić, 11.03.1966.- 05.08.1995. 106. brigada Osijek
144. Goran Šincek, 25.10.1962.- 04.08.1995. 101. brigada Zagreb Susedgrad - poginuo na Baniji
145. Josip Šoštarić, 15.02.1964.- 04.08.1995. 110. domobranska pukovnija Karlovac - bivši pripadnik SJ GROM, poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
146. Nikola Špehar, 03.11.1962.- 05.08.1995. 14. domobranska pukovnija Slunj - poginuo na brdu Kurjevac
147. Zvonko Štork, 16.07.1970.- 04.08.1995. 1. GBR Tigrovi - časnički namjesnik 1. pješačke bojne, poginuo u Glibodolu

148. Ivan Tomić, 02.06.1954.- 04.08.1995. 125. domobranska pukovnija Novska - poginuo na pravcu prema Kostajnici
149. Zlatko Tominac, 20.04.1962.- 04.08.1995. 9.G BR Vukovi - (posmrtno narednik) poginuo na području Ljubova prilikom juriša na neprijateljske bunkere
150. Dragan Tomljanović, 07.03.1972.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica - Vrhovine
151. Mijo Tonković, 12.02.1962.- 07.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu prema Kulen Vakufu
152. Petar Tukara, 25.09.1962.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na području Banije
153. Zoran Turčić, 01.03.1960.- 04.08.1995. 111. brigada Rijeka - poginuo na području Like
154. Davor Valentić, 11.05.1970.- 07.08.1995. 36. bojna inženjerijsko-pontonirska - poginuo na području Banije
155. Zdravko Vanjurek, 26.05.1961.- 04.08.1995. 14. domobranska pukovnija Slunj - poginuo nedaleko Tržića
156. Viktor Vinković, 03.05.1972.- 05.08.1995. 12. domobranska pukovnija Petrinja - poginuo kod Petrinje
157. Vlado Voćanec, 01.07.1956.- 04.08.1995. 2. GBR Gromovi - poginuo na Baniji
158. Miroslav Vođera, 23.04.1972.- 05.08.1995. 4. GBR Pauci - pripadnik 2. pješачke bojne, poginuo u selu Golubić kod Knina
159. Željko Vojvodić, 21.02.1953.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
160. Ivan Vranić, 24.02.1936.- 04.08.1995. 20. domobranska pukovnija Glina - poginuo na pravcu prema Glini
161. Zdravko Vranić, 01.10.1953.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - kod Vrhovina ranjen, nakon toga brutalno masakriran
162. Ivan Vrban, 29.05.1972.- 04.08.1995. 118. domobranska pukovnija Gospić - poginuo na pravcu Gospić – Korenica
163. Milan Vukelić, 04.06.1951.- 04.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo na pravcu Zalužnica-Vrhovine
164. Josip Vuković, 20.11.1954.- 05.08.1995. 133. domobranska pukovnija Otočac - poginuo prema Vrhovinama
165. Robert Vuković, 13.03.1971.- 06.08.1995. . 110. domobranska pukovnija Karlovac - poginuo na pravcu Karlovac – Tušilović – Vojnić
166. Joško Vulić, 24.02.1967.- 05.08.1995. 6. domobranska pukovnija Split - poginuo na pravcu planina Svilaja – Knin
167. Marko Vulić, 21.01.1969.- 07.08.1995. MUP Poskoci Zadar - djelatnik pričuvnog sastava, poginuo od mine iznenađenja

168. Damir Vuzem, 03.02.1957.- 07.08.1995. 145. brigada Zagreb Dubrava - poginuo na smjeru Kostajnica - selo Divuša - selo Zamlaće - Dvor na Uni
169. Predrag Zekić, 19.07.1966.- 05.08.1995. 7. domobranska pukovnija Zadar - poginuo u Suhovarama
170. Mijo Zijan, 28.11.1972.- 04.08.1995. 1. GBR Tigrovi - časnički namjesnik inženjerijske satnije, poginuo u Glibodolu
171. Darko Zrakić, 20.11.1969.- 04.08.1995. 1. GBR Tigrovi - časnički namjesnik 1. pješачke bojne, poginuo u Glibodolu
172. Valter Zubčić, 17.09.1971.- 04.08.1995. 112. brigada Zadar - poginuo u Pridragi
173. Branimir Žunjić, 06.08.1973.- 04.08.1995. 9. GBR Vukovi - poginuo na području Like
174. Senad Župan, 20.10.1972.- 04.08.1995. 9. GBR - satnik, poginuo na Velebitu na koti 826 u bliskoj borbi, vodeći skupinu diverzanata 2. bojne Termita

Braćo, laka Vam hrvatska zemlja! Počivali u miru!